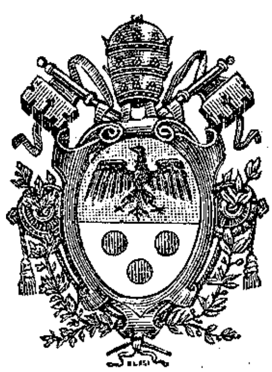
ACTA
APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS XIX - VOLUMEN XIX

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M-DCCCC-XXVII

Annus XIX - Vol. XIX 15 Ianuarii 1927 Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CHIBOGBAPHIIS

AD EMUM P. D. PAULINUM PETRUM TIT. SANCTI HONUPHRII IN IANICULO S. R. E. CARD. ANDRIEU, ARCHIEPISCOPUM 'BURDIGALENSEM; CUM DECRETO QUO DAMNANTUR QUAEDAM OPERA CAROLI MAURRAS ET EPHEMERIDES « L'ACTION FRANÇAISE ».[1]

Bien aimé et vénéré Monsieur le Cardinal,

C'est de tout cœur que Nous vous remercions des bons et si pieux souhaits que vous venez de Nous envoyer par votre aimable lettre du **23 Dec.** passé et que Nous vous les reridons en implorant pour vous du divin Enfant toutes les grâces que votre âme de Pasteur désire pour vous même, pour votre Clergé et pour votre Peuple, qui sont aussi les Nôtres et que Nous aimons tant par ce qu'ils vous aiment, travaillent avec vous et répondent si généreusement à vos sollicitudes pastorales. Nous tenons à faire cela personellement et sans intermédiaire, pour vous dire encore une fois combien Nous apprécions la fidèle et généreuse coopération que vous Nous prêtez depuis quelques mois. Dans les feuilles ci-jointes vous allez lire le premier un décret touchant la grave question de *VAction Française,* qui va paraître- incessamment

[1] Cfr. *Acta Apostolicae Sedis,* vol. XVIII, p. 529.

dans les *Acta Apostolicae Sedis,* avec les actes du dernier Consistoire. Yous aviez un certain droit à cette prémice parce que parmi vos vénérables Confrères de l'Episcopat français votis avez été le premier à soulever la question et le premier aussi à porter les conséquences d'une telle initiative, toujours avec Nous, dès que votre cause est devenue la Nôtre, c'est-à-dire dès la toute première heure.

Comme vous allez voir, le décret a une importance assez grande, ne serait-ce que par ce qu'il détruit d'un seul coup la légende qu'on a tissue, en bonne foi comme Nous aimons à le croire, autour de Notre vénéré Prédécesseur Pie X. de s. m. Comme vous voyez, non seulement il en résulte que ni vous, ni Nous, ni Nos coopérateurs et exécuteurs n'avons été les premiers à Nous saisir de la dite question, mais il en résulte aussi que Nous avons fini là ou Pie X a commencé.

Il est de toute évidence que Nous aurions employé de tout autres procédés, si les documents que Notis publions avaient été à Notre connaissance; mais ce n'est qu'après le jour du Consistoire que Nous les avons eus en Nos mains. Sans doute, il Nous était très pénible de voir opposer (comme on l'a si souvent fait plus ou moins ouvertement) le nom et la prétendue conduite de Notre vénéré Prédécesseur à Notre nom et à Notre conduite vis-à-vis de *VAction Française.* Nous avions le profond sentiment — dites le pressentiment — qu'une telle opposition ne répondait pas au vrai; pour ne pas dire autre chose, Pie X était trop antimoderniste pour ne pas condamner cette particulière espèce de modernisme politique, doctrinaire et pratique, auquel Nous avons à faire; mais les documents positifs Nous manquaient, ils Nous ont manqué jusqu'à la toute dernière heure, et, ce n'est qu'après des recherches réitérées faites suivant des indications que Nous suggéraient les habitudes d'une vie passée en grande partie au milieu des livres et des documents, qu'on les a finalement retrouvés. Tout ceci s'explique facilement si on se rappelle qu'en l'an 1917 (Motu Proprio du 25 Mars) la S. Congrégation de *Vindex* a été incorporée à celle du Saint Office et ses archives unies à

celles de celui-ci. Il est encore plus facile d'expliquer les délais auxquels Pie X et Benoît XY ont jugé opportun de soumettre la publication du décret que Nous promulguons: l'un et l'autre ont dit, et Nous publions, les considérations qui les ont inspirés; et l'on ne peut pas ne pas remarquer que les interventions et les hautes pressions dont parle Pie X ne l'ont pas empêché d'approuver la proscription prononcée par la S. Congrégation de l'Idea? jusqu'à vouloir y lier son nom, en prescrivant la date de la publication en n'importe quel temps celle-ci aurait eu lieu. Nous Nous demandons plutôt pourquoi la divine Providence a permis tout ce retard dans la recherche et la découverte de documents si importants et si décisifs; et Nous aimons à y voir non seulement une permission mais une disposition providentielle dans le double but, d'un côté, de Nous engager à étudier toute la grave question personellement et pour Notre compte, et, de l'autre côté, de faire... *ut revëlentur ex multis cordibus cogitationes.*

En effet cette révélation des cœurs s'est produite dans une bien large mesure depuis la publication de votre lettre, mais plus encore en ces derniers temps et surtout dans les jours qui ont immédiatement précédé et suivi le Consistoire du 20 Décembre passé. Il s'est révélé une absence absolue de toute juste idée sur Pautorité du Pape et du Saint-Siège et sur sa compétence à juger de son extension et des matières qui lui appartiennent; une absence non moins absolue de tout esprit de soumission ou tout au moins de considération et de respect; une attitude prononcée d'opposition et de révolte; un oubli ou plutôt un vrai mépris de la vérité, allant jusqu'à l'insinuation et à la divulgation d'inventions aussi calomnieuses que fausses et absurdes; tout ceci s'est abondamment et si clairement révélé que beaucoup de bons catholiques ont vu et compris à qui et à quel esprit ils s'étaient fiés en pleine bonne foi. C'est au milieu de telles révélations que la divine Providence a mis en Nos mains les documents que Nous vous communiquons; ce sont ces révélations qui ont mis le comble à la mesure et Nous font proscrire le journal *VAction Française,* comme Pie X a proscrit la revue bimensuelle du même nom.

Quant aux livres de Charles Maurras, proscrits par Pie X, il est évident pour tout bon catholique que la proscription ne perd rien de sa force par le fait que l'auteur ait tenu à se faire son propre index, *quaxid Vindex* de la Sainte Eglise est intervenu, d'autant plus s'il déclare comme il l'a déclaré que par là il n'entend se mettre en règle avec aucune loi. C'est précisément de l'intervention de *Vindex* que les documents retrouvés témoignent, comme ils attestent aussi le persévérant jugement de l'Eglise sur la grave question du moment. Nous espérons que, révélée à l'heure qu'il est, une telle continuité du jugement suprême de cette Eglise que le Saint-Esprit appelle *columna ei firmamentum veritatis,* suffira à elle seule à éclairer les esprits, à dissiper les doutes, à tranquilliser les âmes, à ramener partout et en tous la paix. C'est Notre désir ardent, c'est Notre instante prière pour tous Nos ehers fils de France et plus particulièrement pour cette bien-aimée jeunesse, qui toujours, mais surtout à l'heure qu'il est, garde la première place dans Nos prédilections et dans Nos sollicitudes apostoliques. Mais c'est à tous sans exception que Notre coeur paternel s'ouvre, offrant à tous l'accueil le plus indulgent et le plus tendre; désireux de les consoler tous, si, pendant une heure que Nous espérons déjà passée sans retour, Nous en avons dû contrister quelques-uns afin de ne pas manquer à Nos redoutables responsabilités pour le salut de leurs âmes.

Voilà, Monsieur le Cardinal, les sentiments dont Nous vous prions de vous faire l'interprète, comme toujours fidèle, en vous donnant, à vous, à tout votre Diocèse, et à toute la France les bénédictions les plus affectueuses.

Du Vatican, le 5 Janvier 1927.

PIUS PP. XI

ACCORI)

EE TBE LE SAINT-SIÈGE ET LA EE ANCE

RELATIVEMENT AUX HONNEURS LITURGIQUES DANS LES PAYS OÛ S'EXERCE LE PROTECTORAT RELIGIEUX FRANÇAIS.

Le Saint-Siège ayant le souci d'unifier les honneurs liturgiques à rendre au cours des cérémonies du culte catholique aux Beprésentants de la France en reconnaissance du protectorat religieux français dans les pays d'Orient où ce protectorat religieux existe en vertu des traités internationaux, capitulations, commandements, us et coutumes,

le Saint-Siège et le Gouvernement de la Bépublique française sont tombés d'accord sur les dispositions suivantes:

."I

Dans les pays d'Orient où le protectorat religieux de la France existe actuellement en vertu des traités internationaux, capitulations, commandements, us et coutumes et dans les endroits où églises où il existe, les honneurs à rendre au Beprésentant de la France seront rendus à celui-ci les jours de Noël, de Pâques et de la Pentecôte.

II

Les honneurs prévus à l'article premier seront les suivants:

a) le Beprésentant de la France sera invité à la Messe solennelle;

b) une place d'honneur lui sera réservée en dehors et en face du chœur ou presbytère; toutefois, dans les églises ou chapelles où le banc consulaire français faisait partie du mobilier fixe et inamovible de l'édifice lors de la signature du présent Accord, le Beprésentant de la France en conservera l'usage, même si ce banc est situé à l'intérieur du chœur ou presbytère;

c) le clergé recevra le Beprésentant de la France à l'entrée de l'église, lui offrira l'eau bénite et le conduira à sa place;

d) au cours de la cérémonie, le clergé l'encensera avant les assistants;

e) la Messe achevée, le clergé l'accompagnera jusqu'à la sortie.

III

Ce privilège serait suspendu si le Gouvernement local Y faisait opposition. Le Saint-Siège se réserve de le suspendre également au cas où le Gouvernement français viendrait à ne pas: maintenir son Ambassade auprès du Saint-Siège.

Si le Représentant de la France n'était pas de religion catholique, il lui appartiendrait de désigner parmi ses collaborateurs une personne dûment qualifiée et de la déléguer pour le représenter à la cérémonie religieuse et y recevoir les honneurs ci-dessus prévus. Il en serait de même si le Saint-Siège et le Gouvernement de la République étaient d'accord pour constater que le Eeprésentant de la France, quoique originairement de confession catholique, professait ouvertement des sentiments incompatibles avec la religion catholique.

Fait à Paris en double exemplaire le 4 Décembre 1926.

(Signé) £g **L**uigi **M**aglione (Signé) A. **B**riand.
Archevêque de Cesaree, Nonce Apostolique.

ACCORD

ENTRE LE SAINT-SIÈGE ET LA FRANCE

RELATIVEMENT AUX HONNEURS LITURGIQUES DANS LES PAYS OÙ LES CAPITULATIONS SONT ABROGÉES OU NON APPLIQUÉES.

Bien que l'abolition des Capitulations dans le territoire de la Turquie ait été sanctionnée par l'article 28 du traité de Lausanne, que la non application actuelle desdites Capitulations soit prévue par l'article 5 du mandat sur la Syrie, l'article 8 du mandat sur la Palestine et l'article 9 du traité entre la Grande-Bretagne et l'Iraq, et qu'il en puisse résulter dans le premier cas l'abolition et, dans le second, la non application actuelle du protectorat

français et, par conséquent, des honneurs liturgiques rendus de ce chef aux agents diplomatiques et consulaires de la France.

Néanmoins le Saint-Siège, en reconnaissance des services rendus depuis des siècles aux individus et communautés catholiques de toutes nationalités dans les Echelles du Levant par les agents diplomatiques et consulaires de France, concède au Gouvernement de la Bépublique française le privilège d'obtenir pour les agents diplomatiques et consulaires français les honneurs liturgiques ci-dessous spécifiés.

I

Les jours qui seront spécifiés dans l'article suivant:

a) le Beprésentant de la France sera invité à la Messe solennelle;

b) une place d'honneur lui sera réservée en dehors et en face du chœur ou presbytère. Toutefois dans les églises ou chapelles où le banc consulaire français faisait partie du mobilier fixe et inamovible de l'édifice lors de la signature du présent Accord, le Beprésentant de la France en conservera l'usage, même si ce banc est situé à l'intérieur du chœur ou du presbytère;

c) le clergé recevra le Beprésentant de la France à l'entrée de l'église, lui offrira l'eau bénite et le conduira à sa place;

d) au cours de la cérémonie, le clergé l'encensera avant les assistants;

e) la Messe achevée, le clergé l'accompagnera jusqu'à la sortie.

II

Les honneurs à rendre au Beprésentant de la France conformément à l'article premier seront, dans les territoires qui font actuellement partie de la Turquie, rendus les jours de Noël, de Pâques et de la Pentecôte. Dans lés territoires de la Syrie et du Liban, ces honneurs seront rendus aux dates traditionnelles et suivant les usages dûment établis.

Ce privilège serait suspendu si le Gouvernement local y faisait opposition. Le Saint-Siège se réserve de le suspendre égale-

ment;au cas où le Gouvernement français viendrait à ne pas maintenir son Ambassade auprès du Saint-Siège.

Si le Représentant de la France n'était pas de religion catholique, il lui appartiendrait de désigner parmi ses collaborateurs une personne dûment qualifiée et de la déléguer pour le représenter à la cérémonie religieuse et y recevoir les honneurs ci-dessus prévus. Il en serait de même si le Saint-Siège et le Gouvernement de la République étaient d'accord pour constater que le Représentant de la France, quoique originairement de confession catholique, professait ouvertement des sentiments incompatibles avec la religion catholique.

III

Le Saint-Siège ne s'oppose pas aux usages locaux qui réservent au Représentant de la France des honneurs spéciaux mais conformes aux usages locaux de la liturgie catholique, y compris, lorsque lesdits Représentants entrent en charge, le chant du *Te Deum* dans les églises ou chapelles sur lesquelles la France a des droits de propriété ou de patronage, ou qui sont annexées à des établissements français. Il en est de même en ce qui concerne les églises ou chapelles des Rits orientaux ou ces honneurs par suite d'une coutume séculaire, leur sont traditionnellement rendus en reconnaissance particulière des bons offices de la France.

IY

Il est entendu que dans les territoires de Syrie et Liban confiés au mandat de la France, la Messe paroissiale comportera, les dimanches et jours de fêtes religieuses et nationales, sauf dans les églises ou chapelles affectées au service particulier d'une colonie étrangère, le chant du *Domine, salvam fac Rempublicam* à l'exclusion d'autres chants incompatibles avec l'autorité et la forme constitutionnelle de la Puissance mandataire et avec le statut organique des territoires sous mandat.

Fait à Paris en double exemplaire, le 4 Décembre .1926.

(Signé) g Luigi Maglio'ne' (Signé) A. Bbiand.

Archevêque de Cesaree, îfonce Apostolique.

LITTERAE APOSTOLICAE

T

TITULUS ET PRIVILEGIA BASILICAE MINORIS CONFERUNTUR METROPOLITANAE ECCLESIAE S. CYRIAC1 EP. M. ANCONAE, SACRIS RELIQUIIS ET PRODIGIIS PRAECLARAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Metropolitanum Anconae templum in excelso civitatis colle situm, late mare prospiciens Hadriacum, saeculo octavo exeunte traditur fuisse erectum, impositumque minis delubri Veneris Eupleae. Primum divo Laurentio Martyri sacrum, dein dicatum fuit Sancto Cyriaco Martyri, Episcopo et urbis patrono, qui, uti fertur, atque ab historicis quoque narratur, olim Sanctae Helenae Imperatrici, locum ubi Crux Christi latebat, ostendit. Templum ipsum antiqua populi religione venerandum, a Romanis Pontificibus Decessoribus Nostris singularibus auctum privilegiis eorundemque praesentia saepe numero cohonestatum, labentibus saeculis magistratuum civiumque voluntate ac munificentia amplificatum ornatumque, nunc nobilitate structurae et artis operum excellentia iure meritoque inter sacras Piceni aedes principem locum obtinet. Insignes pretiosaeque in eo asservantur relliquiae: Spina e Corona excerpta, quae Redemptoris caput cinxit; caput Sancti Iacobi Minoris Apostoli, fratris Domini et primi Hierosolymorum Episcopi atque impactus Stephano Protomartyri lapis. Cyriaci Sancti corpus incörruptum ibi recolitur in arca marmorea, Benedicti XIV Nostri Praedecessoris munificentia mirandum in modum ornata; et corpora quidem ibi requiescunt Sancti Marcellini, Episcopi Anconitani; Sancti Liberii Armenii, qui prope civitatem in eremo vitam sancta transegit; Sanctarum Martyrum Palatiatis et Laurentiae, quas maiores coluere quasi patriae libertatis vindices et patronas; Beati Antonii Fatati, item civitatis Anconae, Episcopi; nec non Beati Gabrielis Ferretti, e praenobili civitatis familia orti, qui omnes natale solum illustrarunt ac nobilitarunt adeo ut metropolitana eadem ecclesia omni procul dubio dicenda sit inclytum civium Sanctorum sacrarium atque concilium. At exeunte saeculo decimo octavo mirabilis eventus templum memoratum reddidit celeberrimum. Gravissimo enim saeviente bello, cum iam hostium ingruentium furor impenderet urbi, Imago caelestis Reginae, in uno ex praecipuis aedis metropolitanae altaribus, textui lino depicta, repente visa est suavi motu oculos elevare ac demittere, et benignissime respicere cives atque advenas templum celebrantes et ante altare preces fundentes. Mirabile facinus constat diu coram

populo, turmatim confluente, fuisse productum; idque fide dignorum testium unanimi consensu probatum est; pariterque constat, civitate ab hostium impetu ex insperato servata, ab eo tempore templum illud quasi sanctuarium Virginis et patriae columen fuisse habitum. Imaginem thaumaturgam titulo Reginae Sanctorum, omnium excultam, a captivitate redux sa. me. Pius PP. VII Praedecessor Noster, maxima populi ac civitatis laetitia, aurea gemmataque corona sollemni pompa redimivit, eandemque etiam in praesens Anconitani cives ac nautae, longum maris iter emensi, quasi fulgidissimam maris, stellam et gratiarum: omnium apud Deum seques tram, singulari pietatis affectu respiciunt, invocant et colunt. Haec animo repetentes, cum hoc anno, redeunte decima sexta saeculari, celebritate ab Inventione Sanctissimae Crucis, venerabilis frater Ioannes Baptista Ricci Anconae et Humanae Archiepiscopus, metropolitani sui Capituli et cleri populique Anconitani fervida et communia vota exprimens, Nos suppliciter flagitaverit ut, ad maiorem cultum et gloriam divini; Redemptoris eiusque triumphans Sanctae Crucis Vexilli et ad honorem Deiparae Virginis eiusque Sanctuarii nec non inclyti martyris Cyriaci Episcopi, ecclesiae metropolitanae titularis et caelestis Anconitanae civi-, tatis Patroni, qui ipsi Cruci inveniendae tam efficacem praestitit operam, metropolitanam enunciatam ecclesiam ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehere dignemur, Nos votis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis ciim venerabili fratre Nostro Antonio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi ac Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, perinsignem metro-, politanam ecclesiam Anconitanam a Sancto Cyriaco, Basilicae minoris titulo ac dignitate decoramus, cum privilegiis et honorificentiis de iure ac consuetudine adiectis.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare, ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et. in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque..

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiv mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

TEMPLUM B; M. V. A MERCEDE SACRUM IN CIVITATE CORDUBENSI AMERICAE, AD BASILICAE MINORIS HONORES EXTOLLITUR.

PIUS PP. XI

. Ad perpetuam rei memoriam. — Beatissima Virgo Maria a Mercede nuncupata,.uti caelestis Patrona totius Argentinae Beipublicae habetur et colitur; neque Nos.latet huic Dominae et Matri civitatem Cordubensem se suosque cives peculiari studio in filios ac famulos piissime consecrasse, interposita etiam ecclesiastica auctoritate, iam inde a die vi m. Iulii anno MDLXXIII, quum religiosi Mercedarii illic sedem suam primum statuere et Hieronymum Aloisius Cabrera, ex eodem Ordine, civitatis fundamenta posuit..Eo quidem tempore in humili sacello pulcherrima Virginis de Mercede Imago publicae fidelium venerationi proposita fuit; quod deinde sacellum, eorrogata fidelium stipe, amplificatum et instauratum, curante potissimum Ioanne Francisco de Oliva, Ordinis de Mercede Tucumanensis provinciae moderatore, novis accessionibus auctum, in praesens exstat magnificentissimum templum. Et re quidem vera ipsa sacra aedes praenobili structura formam basilicalem refert, amplissima mole, excelso tholo, binis turribus çampanariis praedita et pluribus itemque praestantissimis artis operibus affabre ornata. Duodecim in ea numerantur altaria multiplici ac pretioso marmore sculpta, nempe altare princeps et aliud divo Petro Nolasco Mercedariorum religiosae familiae «istitutori sacrum; altare proprium Sanctissimae Eucharistiae asservandae atque alia novem Ordinis ipsius Sanctis dedicata. Templum idem, divite et copiosa sacra supellectile refertum, assiduo quoque praestat ministerio. Etenim ad divini cultus decorem et splendorem tuendum atque ad fovendam christianae plebis pietatem maxime confert, templo continens, amplum et magnificum coenobium Ordinis a Mercede, totius Provinciae caput, ubi Provincialis moderator residet cum definitoribus suis et tyronibus et frequenti religiosa familia. Et meminisse quidem iuvat plures pias societates singularibus privilegiis atque indulgentiis ab hac Sancta Sede donatas in dicto templo canonice erectas reperiri, et frequentibus simul sollemnibus pompis sanctuarium illud saepenumero celebrari. Haec animo repetentes, cum hodierni Vicarius Capitularis dioeceseos Cordubensis in America, atque Administer Generalis Ordinis de Mercede, vota ferventia depromentes cleri populique, tam ipsius dioecesis Cordubensis quam universae Beipublicae Argentinae, Nos suppliciter-flagitaverint, ut praelaudatum templum titulo ac dignis

tate Basilicae minoris honestare velimus, Nos optatis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi ac Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, ad maiorem Dei gloriam et Beatissimae Deiparae Virginis de Mercede honorem, nec non in perenne testimonium Nostrae in clerum, religiosos ac fideles supradictae Reipublicae Argentinae, paternae benevolentiae ac propensae voluntatis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, templum sub titulo Deiparae Virginis a Mercede civitatis Cordubensis in America ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehimus, cum privilegiis atque honorificentiis iuxta morem ac decreta huic titulo adnexis.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xrv mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARE,!, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. D. HENRICUM QUENTIN, O.S.B.: DE LIBRO GENESIS EX INTERPRETATIONE SANCTI HIERONYMI NOVIS CURIS AB EO RECENSITO ET NUPER EDITO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. —- Feliciter sane nuper contigit ut Monachorum Sancti Benedicti Commissio Pontificia, a Pio PP. X instituta, volumen primum ediderit quo liber Genesis continetur ex interpretatione Sancti Hieronymi, accurate quidem sapienterque a temet ipso recensitus. Nos perlibenter oblatum accepimus exemplar eiusdem voluminis, quod praeterquam singulari quodam typographicae artis

nitore praestat, ob novae etiam criticae artis usum, et Tridentinae Synodi votis et decessorum Nostrorum Pii X ac Benedicti. XV optatis plane satisfacit. Maxime ponderosum sane opus, quod quidem non tam ad textum, qui communiter adhibetur, emendandum pertinet, quam ad textum primigenum ex praestantissimis, qui exstant, manu scriptis codicibus eruendum. Quamobrem nihil sane fecisti reliqui, dilecte fili, ut praecipuorum Europae codicum textus lucis ope studiose exprimeres, quos quidem postea, una cum sodalibus eruditissimis etiam atque etiam inter se comparandos curavisti: ac memorare hic placet Nos quoque, quantum potuimus, navasse vobis operam ut optatum exitum consequeremini. Quod autem ad rationem et viam attinet, qua ipse in conficiendo opere usus es, satis iam in epistula *Non mediocri,* haud ita pridem data, locuti sumus. Cum te igitur, dilecte fili, tum Commissionem istam universam, cui quidem dilectus filius Noster Aidanus Gasquet tam sollerter docteque praeest, merita laude honestamus: ac preces Deo fundentes ut vos adiutricis sapientiae suae lumine in praeclaro coepto urgendo prosequatur, in caelestium munerum auspicium itemque in peculiaris benevolentiae Nostrae signum, tibi, dilecte fili, cunctamque Commissioni, imprimisque dilecto filio Nostro Cardili ali Aid ano Gasquet, apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Bomae apud Sanctum Petrum, die x mensis Novembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

II

.AD EMUM P. D. VINCENTIUM S. *Ii.* E. CARD. VANNUTELLI, EPISCOPUM OSTIENSEM ET PRAENESTINUM, SACRI COLLEGII DECANUM, NONAGESIMUM AETATIS ANNUM FELICITER EXPLENTEM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Gratulando tibi, paterno harum Litterarum officio, nonagesimum, quem propediem es expleturus, aetatis annum, rem utique gratulamur, quae, cum admodum raro et paucissimis contingat, non potest tui amatoribus atque aestimatoribus, imprimisque Nobis, novam non afferre iucunditatis causam, eoque sane maiorem, quod longissimam hoc vitae spatium emensus es non modo cum insueta valetudinis prosperitate, sed etiam cum abs te profectis praeclaris Ecclesiae utilitatibus coniunctum. Suspiciunt enim

omnes extremae viriditatem senectutis tuae, erectum, corpus, vividam adhuc mentem atque intelligentiam; admiratur clerus populusque utriusque dioecesis pastoralem Episcopi sui sollertiam, qui gregis iuvandi occasionem, etsi tam longe aetate provectus, nullam unquam praetermittat. In quo cur multis moremur, quando vel de tua, Venerabilis frater Noster, vel de tuorum memoria excidere profecto non potuit quicquid, in epistula postridie- calendas Augustas, superiore anno, ad te data, de tuis laudibus de rebus que a te gestis perscripsimus, cum episcopatus Praenestini natalem quintum ac vicesimum ageres? Attamen memoratu dignus hoc loco videtur iuvenilis ille ardor, quo exaedificationem provehis templi, magnitudine operumque lineamentis conspicui, quod in litore Ostiensi ad *Reginae pacis* honorem exstruitur; illud uoinam, Deipara Virgine deprecatrice, non tam absolvere et perficere, quam, constantibus animi corporisque viribus, dedicare ipsemet queas. Ominamur praeterea cupimusque, talibus affluas solaciis et gratiis, ut quasi in terris caelestem tibi videaris praecipere remunerationem: cuius quidem auspicem et singularis caritatis Nostrae testem, tibi, venerabilis frater Noster, et universo clero populoque tuo, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxvi mensis Novembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

UTÍNENSIS ET CE,NETENSIS

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

DECEETUM

Quo melius et utilius animarum saluti consulatur, quaesitum non semeL est, ut paroecia S. Nicolai oppidi *Saeile,* quae ad archidioecesim Utinensem pertinet, sed dissita et per interpositam dioecesim Concordiensem ab Utinensi archidioecesi seiuncta est, ab hac sua archidioecesi separetur et alteri dioecesi viciniori coniungatur.

Cum porro oppidum *Saeile* iii finibus duarum dioecesium Concordiensis et Cenetensis iaceat, et praeter paroeciam S. Nicolai, quae de iurisdictione est Archiepiscopi Utinensis, divisum sit ita ut pars ad dioecesim Concordiensem, pars vero altera ad dioecesim Cenetensem spectet^ disceptatum est cuinam alterutrius dioecesis tribuenda sit paroecia S. Nicolai. Ee vero penes Sacram Congregationem Consistorialem discussa, omnibusque perpensis, Emi Patres censuerunt expedire, ut haec S. Nicolai paroecia tribuatur dioecesi Cenetensi,- ad quam pars maior territorii illius civitatis spectat.

Cum autem SSmus Dominus Noster Pius PP. XI resolutionem Emorum Patrum, approbaverit, de mandato Sanctitatis Suae, Sacra Congregatio* Consistorialis per praesens decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae essent, suppleto etiam quorum interest vel sua interesse praesumant consensu, memoratam paroeciam S. Nicolai loci vulgo *Saeile* ab archidioecesi Utinensi distrahit, eamque finitimae Cenetensi dioecesi unit, mutatis hac de causa utriusque dioecesis finibus.

Ad haec omnia autem exsecutioni mandanda, idem SSmus Dnus deputare dignatus est E. P. D. Eugenium Beccegato Episcopum Cenetensem- cum facultatibus necessariis et opportunis, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, itemque

pronuntianda super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura: iniuncta eidem obligatione infra sex menses, a subsignata die computandos, transmittendi ad hanc Sacram Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 16 Aprilis"-1926,

GG C. CAED. DE LAI, Ep¿ Sabinen, et Mandelen., *Secretarius.*

L. © S.

f Fr. Raphael C. Rossi, Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

DE TAEIJA - DE CHACO

FINIUM MUTATIONIS

DECRETUM

Nonnullis exortis dubiis circa fines dioecesim de Tarija inter et vicariatum apostolicum de Chaco, Raimundus Font, Episcopus de Tarija, et Angelus Vigiani, Vicarius Apostolicus de Chaco, amice convenerunt ut a Ssmo **Dno** Nostro Pio PP. XI humiliter peterent quod flumen *Pilcomayo,* in medio suo cursu, videlicet a parallelo geographico 21° ad 22um, limitem utriusque iurisdictionis constitueret, mutatis hac ratione dioecesis et vicariatus finibus.

Iamvero Sanctitas Sua, petitionis necessitatem ac opportunitatem recognoscens, de Apostolicae potestatis plenitudine atque suppleto quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant, consensu, attento quoque favorabili voto R, P. D. Caietani Cicognani, Archiepiscopi titularis Ancyrani et Nuntii Apostolici in Boliviana republica»- preces benigne excepit et hoc praesenti Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, statuit ut dioecesis dé Tarija et vicariatus apostolicus de Chaco inter se dividantur iuxta petita, hoc est a medio cursu fluminis *Pilcomayo,* a gradu latitudinis 21° ad 22um.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputavit memoratum Nuntium Apostolicum, R. P. D. Caietanum Cicognani, eidem tribuens facultates omnes ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica digni-

tate constitutum; facto onere intra sex menses mittendi ad Sacram hanc Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 21 Decembris 1926.

£g C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *Secretarius.*

L. $ S.

t Fr. Raphael C. Rossi, Archiep. Thessalonieen., *Adsessor.*

III

NOTIFICATIO

Certiores fiunt Rmi Ordinarii sacerdotem Carolum Iachini, e dioecesi Lauretana, suspensum esse *a divinis.*

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

24 Iulii 1926. — Institutum Sororum Tertii Ordinis Sancti Francisci, *a Caritate Christiana* nuncupatum, cuius domus princeps sita est Vindobonae, in archidioecesi Viennensi, *approbavit, itemque, experimenti gratia, ad septennium, eius Constitutiones;*

— Congregationem religiosam Sororum Tertiariarum Dominieanarum a Sancta Maria nuncupatam, cuius domus princeps Novae Aureliae sita est, *laudavit et commendavit, eiusque Constitutiones, ad septennium, experimenti gratia, approbavit;*

Il Decembris. — Congregationem Sororum Sanctae Mariae, Oregpnopolitan., cuius domus princeps sita in eadem Oregonopolitan. archidioecesi *laudavit et commendavit, eiusque Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium, approbavit;*

— Institutum religiosum vulgo *Suore Adoratrici del Santissimo Sacramento* nuncupatum, cuius domus princeps sita est in dioecesi Cremonen., *laudavit et commendavit, eiusque Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium, approbavit.*

SACEA CONGREGATIO .DE PROPAGANDA FIDE

I

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

11 Novembris 1926. — E. P. Petrus Silvanus Valentin, e Seminario Parisiensi pro Exteris Missionibus, *Coadiutor cum iur& futurae successionis Vicarii Apostolici de Tatsienlu.*

14 Decembris. — E. **D.** Adrianus Larribeau e Societate Parisiensi pro Exteris Missionibus, *Coadiutor cum iure futurae successionis Vicarii Apostolici de Seoul.*

— E. D. Andrea Defebvre, presbyter e Congregatione Missionis, *Vicarius Apostolicus de Ning-po.*

Sacra Congregatio de Propaganda Fide, rescripto diei 10 Novembris 1926 renunciavit ad suum beneplacitum E. P. Severinum a S. Teresia, Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, *Praefectum Apostolicum de Urabà.*

Item decreto eiusdem Sacrae Congregationis, Emus Iacobus Redmond renuntiatus est membrum Consilii Superioris Generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei pro Anglia.

II

DESIGNATIONES

Ad normam can. 1594 Codicis iuris canonici, Vicarius Apostolicus de Hiroshima designavit pro appellationibus Curiam Archiepiscopi Tokiensis; quam designationem Beatissimum Pater per rescriptum S. C. de Propaganda Fide, die 25 Octobris 1926 approbavit.

SACRI CONGREGATIO RITUUM

I

RESCRIPTUM DE PAENULTIMÀ OCTOBRIS DOMINICA PRECIBUS ET ACTIONI PRO MISSIONIBUS PECULIARITER ADDICENDA.

Beatissimo Padre,

II Consiglio Superiore Generale delia Pontificia Opera della Propagazione della Fede, riunito per l'annuale Assemblea plenaria, dopo che a Dio, ha rivolto mente e cuore a Vostra Santità, che con apostolica sollecitudine promuove le Missioni cattoliche. Voi, Padre Santo, camminando sulle orme del Pastore Divino, volete che tutte le pecorelle entrino nell'unico ovile per saziarsi negli ubertosi pascoli della verità. Le Vostre cure danno ogni giorno maggior impulso alle Opere missionarie che mirano ad interessare tutti i fedeli per la conversione degli infedeli.

La venerata Lettera Enciclica « Rerum Ecclesiae », che avete indirizzato ultimamente al monäo cattolico, ha recato a tutti i figli Vostri, Beatissimo Padre, grande giubilo ed ha ridestato propositi efficaci. Essa contribuirà largamente alla dilatazione deljregno di Dio e procurerà nuovi successi per aprire la via a più segnalati trionfi della Chiesa e della civiltà cristiana.

E poiché la Santità Vostra, mentre inculca innanzi tutto la preghiera privata e pubblica in favore delle sante Missioni e raccomanda che, per lo zelo dei pastori «il popolo cristiano venga in soccorso con una liberalità pari alle molteplici necessità delle Missioni presenti e di quelle che si aggiungeranno in futuro», ricorda anche questa Pontifìcia Opera della Propagazione della Fede che chiama « principale tra tutte le Opere missionarie », così ü Consiglio •Superiore Generale della medesima Opera è particolarmente sensibile per le sollecitudini manifestate verso di essa e si propone di darle uno sviluppo sempre più rispondente alle sue finalità ed ai Vostri Augusti desideri.

Ora il Consiglio Superiore ritiene che non piccolo vantaggio deriverebbe alle Missioni, se venisse stabilita «una giornata di preghiere e di propaganda per le Missioni » da celebrarsi in uno stesso giorno in tutte le diocesi, le parrocchie e gli Istituti del mondo cattolico. Essa farebbe comprendere la grandiosità del problema missionario; ecciterebbe lo zelo del clero e del popolo; darebbe occasione propizia a far sempre meglio conoscere l'Opera della Propagazione della Fede, a promuoverne le iscrizioni e a sollecitare l'obolo per le Missioni; ma sopratutto, a guisa di santa crociata, farebbe dolce violenza sul Cuore Sacratissimo di Gesù per ottenere che si affretti il riconoscimento universale della sua divina regalità.

Tale sentimento, Padre Santo, è condiviso anche dai vari Consigli Nazionali dell'Opera e da numerose ed insigni personalità del clero e del laicato cattolico.

Perciò il Consiglio Superiore Generale fa umile istanza a Vostra Santità, perchè si degni prescrivere tale *Giornata Missionaria.* Questa giornata missionaria non dovrà in alcun modo pregiudicare le feste missionarie già solite a celebrarsi, nè impedire le collette prescritte.

In concreto il Consiglio Superiore Generale umilmente supplica:

1) che venga fissata una Domenica, segnatamente la penultima di Ottobre, come *Giornata di preghiere e di propaganda missionaria* in tutto il mondo cattolico;

2) che in detta Domenica in tutte le Messe si aggiunga come Colletta imperata *pro re gravi* l'orazione *Pro Propagatione Fidei;*

3) che la predicazione in tale Domenica sia di carattere missionario con particolare riflesso all'Opera della Propagazione della Fede, eccitando i fedeli ad iscriversi all'Opera medesima: non intendendosi peraltro limitare necessariamente la predicazione alle sole Missioni;

4) che si conceda l'Indulgenza Plenaria, applicabile ai Defunti, a quanti in tale Domenica si comunicheranno e pregheranno per la conversione degli infedeli;

5) Il Consiglio Superiore Generale inoltre umilmente domanda che in occasione di Feste e Congressi Missionari si possa celebrare la Messa votiva solenne *Pro Propagatione Fidei,* anche nei giorni di rito doppio maggiore T nelle Domeniche minori

Che, ecc. C

ROMANA

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI his votis et precibus sibi porrectis clementer indulgens, eadem postulata probare et exaudiré dignatus est; simulque prudenti iudicio Ordinariorum per praesens rescriptum* huius Sacrae Congregationis Rituum exsequenda mandavit: servatis tamen Rubricis aliisque de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. «

Die XIV Aprilis MDCCCCXXVI.

£8 A. Card. VICO, Ep. Portuensis et S. Rufinae, *Praefectus,*

h. © S .

Angelus Mariani, *S. R. G. Secretarius**

II

URBIS ET ORBIS

ADDITIONES ET VARIATIONES IN FESTO S. IOANNIS A CRUCE CONFESSORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS.

Die 24 Novembris

S. JOANNIS A CRUCE, Confessoris et Ecclesiae Doctoris

DUPLEX (m. t. v.)

Omnia de Communi Doctorum, praeter sequentia:

IN I VESPERIS

Ad Magnif. *Ant.* O Doctor optime, Ecclesias sanctae lumen, beate Joannes, divinas legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio

Deus, qui sanctum Joannem, Confessórem tuum atque Doctorem, perfectas sui abnegationis et Crucis amatorem eximium effecisti: concede; ut, eius imitationi jugiter inhaerentes, gloriam assequámur aeternam. Per Dominum.

Varianda et addenda sextae lectioni in ultima periodo:

...Eum, plurimis ante et post obitum fulgentem signis, Benedictus decimus tertius Pontifex maximus in Sanctorum numerum retulit, et Pius undecimus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesias Doctorem declaravit.

In II Vesperis. Ad Magnif. *Ant.* O Doctor.

Missa In medio Ecclesias, *praeter Orationem* Deus, qui sanctum Joannem, *ut in Officio.*

Addenda in Martyrologio Romano

Die 24 Novembris

Sancti Joannis a Cruce Confessoris et EcclésiasjDoetóris, sanctas Teresiae in Carmelitarum reformatione socii; cuius dies natalis decimo nono Kalendas Januarii recensetur.

Die 14 Decembris.

Ubédas, in Hispania- natalis sancti Joannis a Cruce Confessoris et Ecclesias Doctoris, qui fuit sanctae Teresiae in Carmelitarum reformatione socius. Ipsius tamen festivitas agitur octavo Kalendas decembris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa Undecimus, referente infrascripto Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto suprascriptas additiones et variationes in Officio et Missa apponendis, de Sancto Ioanne a Cruce, Confessore et Ecclesiae Doctore, nec non elogium in Martyrologio Romano, ab eadem Sacra Congregatione revisa et disposita approbavit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Novembris 1926.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

III

URBIS ET ORBIS

t Die 27 Aprilis

S. PETRI CANISII. Confessoris et Ecclesiae Doctoris

DUPLEX (m. t. v.)

Omnia de Communi Doctorum, praeter sequentia:

IN I VESPERIS

Ad Magni! *Ant.* O Doctor optime, Ecclesiae sanctas lumen, beate Petre, divinas legis amator, deprecare pro nobis Eiïium Dei, alleluja.

Oratio

Deus, qui ad tuendam catholicam fidem beatum Petrum, Conr'essórem tuum, virtute et doctrina roborasti: concede propitius; ut ejus exemplis et monitis errantes ad salutem resipiscant, et fideles in veritatis confessióne perseverent. Per Dominum.

Et fit Commemorano Ss. Cleti et Morcellini Pp. et Mm.:

Ant. Sancti et justi, in Domino gaudéte, alleluja: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluja.

'JT. Pretiosa in conspectu Domini.

Oratio

Beatorum Martyrum pariterque Pontificum Cleti et MarcelUni nos, Domine, foveat pretiosa confessio: et pia júgiter intereéssio tueatur. Per Dominum.

In I Nocturno lectiones de Scriptura occurrente.

ÍX II NOCTURNO

Lectio IV

Petrus Canisius, Noviómagi in Gélria eo ipso, anno natus est, quo Luthérus in Germania apèrta rebellione ab Ecclesia descivit, et Ignatius de Loyóla, in Hispania, terrèstri militia abdicata, ad prasliánda praélia **Do**-mini se convertit: Deo nimirum portendénte, quos ille posthac adversar rios, quem sacras militiae ducem esset habituras. Colonias Agrippinae, •quo studiorum causa concésserat, perpetuo castitatis voto se Deo obstrinr xit, et paulo post Societati Jesu nomen dedit. Sacerdotio auctus, cathólieam fidem contra novatórum insidias legationibus, sermonibus, scriptis libris statim defendendam suscepit. Ob praeclaram sapientiam, et explorar tum rerum usum a Cardinali Augustano et a pontificiis Legatis magnópere expetítus, semel atque iterum Concilio Tridentino interfuit: cuius etiam decréta ex auctoritate Pii Quarti Pontificis Maximi rite per Germaniam promulganda et in morem inducenda curavit. A Paulo Quarto ad conventum Petricoviénsem ire jussus, aliisque a Gregorio Décimo tertio legationibus obeundis adhibitus, alacri semper et nunquam fracto difficultatibus ánimo, gravissima religionis negotia tractavit, ac vel inter prae* séntia vitas discrimina ad felicem exitum perduxit.

RJ. Honestum.

Lectio V

Superno caritatis igne, quem in Basilica Vaticana e penetralibus Cordis Jesu olim copióse háuserat, inflammatus, et divinae glorias amplificandae unice intentus, dici vix potest, quot, per annos amplius quadraginta, labores susceperit, aerumnásque pertulerit, ut complures Germaniae civitates ac provincias vel ab haereseos contagione defenderet, vel, haeresi infectas, catholicas Fidei restitueret. In Eatisbonénsi et Augustano Conventu imperii proceres ad jura Ecclesiae tuenda et mores populorum emendandas -excitavit: in Vormatiénsi insolescéntes impietatis magistros ad silentium adégit. A sancto Ignátio Germaniae Superioris provincias praefectus, domos et collegia multis locis condidit. Collegium Germanicum, Romae constitutum, omni ope provehere atque amplificare studuit: in academiis sacrarum humanarumque disciplinarum studia, miserandum in modum collápsa, instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgenses duo volumina egregie conscripsit: et summam doctrinas christianas, theologorum judíelo <et público trium saeculorum usu ubique probatissimam, aliaque complura ad populorum institutionem valde accommodata in vulgus edidit. Quam-

obrem, haereticorum málleus et alter Germaniae apostolus appellatus, plane dignus habitus est, qui ad tutandam in Germania religionem divinitus electus putaretur.

3$. Amavit.

Lectio VI

Inter haec, precatióne crebra et assidua rerum supernarum commentatione, lacrimis saepe perfusus et animo interdum a sensibus abducto, Deo se conjúngere solitus erat. A viris principibus vel sanctitate clarissimis et a quatuor Summis Pontificibus magno in honore habitus, adeo de se demisse sentiébat, ut se omnium minimum et diceret et haberet. Vindobonénsem episcopatum semel, iterum ac tertio recusávit. Moderatoribus suis obsequentissimis, paratus erat ad ipsorum nutum omnia relinquere aut aggredi, etiam cum valetudinis et vitae periculo. Voluntaria sui ipsius coercitione castitatem perpetuo sepsit. Demum Friburgi Helvetiorum, ubi plurimum pro Dei gloria et salute animarum ultimis vitae suae annis desudáverat, migravit ad Deum die vicésima prima decembris anno millesimo quingentésimo nonagésimo séptimo, aetatis suae séptimo supra septuagesimum. Hunc vero strenuum catholicae veritatis propugnatórem Pius Papa Nonus caelitum beatorum honoribus adáuxit; novis autem fulgentem signis Pius Undecimus, Pontifex Maximus, anno jubilaM, sanctorum numéro accensuit, simulque Doctorem universalis Ecclesiae declaravit.

1$. Iste homo.

IN III NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

Cap. V, 13-19

Lectio VII '

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo saliétur? Et reliqua.

Homilia Sancti Petri Canisii, Presbyteri

(Notae in Evangelia, in festo S. Martini Ep., post initium)

Amábo et colam missos a Christo Apostolos horumque successores in Evangelii sémine spargendo sédulos et indeféssos propagandi verbi cooperatores, qui jure testári possunt: Sic nos existimet homo ut ministro» Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Voluit enim Christus ut vigilantissimus ac fidelissimus paterfamilias per tales ministros ac legatos lucérnam evangelicam igne caélitus demisso accendi, et accénsam non

módio suppóni, sed super candelábrum constitui, quae suum splendorem longe lateque diffunderet omnesque tum Judaeórum tum Gentium vigentes ténebras et errores profligáret.

R*. Iste est.

Lectio VIII

Etenim evangélico Doctori sat non est, verbo lucere pópulo, et vocem in deserto clamántem praestare, multisque in pietate juvándis lingua operam dare, ne alioquin, si verbi ministerium praetermittat, canis mutus non valens latrare a propheta dicatur. Sed et ardere illum oportet, ut, opere atque caritate instractus, munus suum ornet evangelicum, Paulumque ducem sequatur. Is quippe non contentus Ephesiórum episcopo demandare: Praecipe hoc et doce: labora sicut bonus miles Christi Jesu; constanter etiam apud amicos et inimicos evangelizávit, ac episcopis apud Ephesum collectis bona dixit conscientia: Vos scitis, quomodo nihil subtráxerim utilium, quominus annuntiárem vobis, et docérem vos pxiblice et per domos, testificans Judaeis atque Gentilibus in Deum paenitentiam et fidem in Dominum nostrum Jesum Christum.

1$. In medio Ecclesiae.

Feria II Rogationum, IX Lectio de Homilia Feriae et fit ejus Commemoratio in Laudibus; alias

Lectio IX

Talem enim pastorem decet esse in Ecclesia, qui, more Pauli, ómnibus omnia fiat, ut in illo reperiat aeger curationem, maestus laetitiam, despérans fiduciam, imperitus doctrinam, dubius consilium, poenitens veniam atque solatium, et quidquid tandem ad salutem est cuique necessarium. Quocirca pulchre Christus, cum primarios mundi Ecclesiaeque doctores constituere vellet, non sat habuit discipulis dicere: Vos estis lux mundi: sed etiam 'illud subiecit: Non potest civitas abscóndi supra montem posita, neque accèndimi lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut luceat ómnibus qui in domo sunt. Errant enim opinantes ecclesiastes, quod muneri suo doctrinae splendóre magis quam vitae integritate et caritatis ardóre possint satisfacere.

Te Deum laudamus.

LECTIO PRO FESTO COMMEMORATO AD MATUTINUM LEGENDA IUXTA RUBRICAS.

Lectio IX

Petrus Canisius, Noviómagi in Gélria natus, statim ac Societati Jesu nomen dederat, catholicam fidem contra novatórum insidias, legationibus, sermonibus, scriptis libris defendendam suscepit. Divinae gloriae amplili-

candas unice intentus,.dici vix potest, quot per annos amplius quadraginta labores aerumnas que pertulerit. Semel atque iterum Concilio Tridentino interfuit, Germaniae regiones bene multas peragravit, omne hominum genus saluberrimis 'institutis publice et privatim exeóluit, eomplurésque orbes atque provincias vel ab haereseos contagione defendit vel haeresi infectas catholicae fidei restituit. A Sancto Ignátio Germaniae Superioris provincias praefectus, domos et collegia multis locis condidit. Contra Centuriatóres Magderburgénses duo egregia volumina eonscripsit, et summam doctrinas christianas, theologorum iudicio et longo populorum usu probafcissimam aliaque complura in vulgus edidit; dignus proinde qui haereticorum málleus et alter Germaniae apostolus vocaretur. Dénique Friburgi Helvetiorum, septimum supra septuagesimum annum agens, die vicésima prima decembris anno millesimo quingentésimo nonagésimo séptimo quievit in Dómino. Eum Pius Papa Undecimus Sanctorum fastis adiunxit et simul universalis Ecclesias Doctorem declaravit.

Te Deum.

Vesperae a Capitulo de sequenti, Commemoratio praecedentis ac S. Vitalis Mart.

Missa In medio Ecclesias, *praeter Orationem:* Deus, qui ad tuendam, *ut in Officio.*

IN MARTYROLOGIO ROMANO

Die 21 Decembris, secundo loco

Friburgi Helvetiorum natalis sancti Petri Canisii, sacerdotis e Societate Jesu et Confessoris, doctrina et sanctitate praeclari, qui difficilhmis Germaniae temporibus fidem catholicam strènue defendit ac propagavit. Eum vero Pius Undecimus, Pontifex Maximus, sanctorum catalogo adscripsit simulque Doctorem Universalis Ecclesias declaravit; et ipsius festum quinto Kalendas Maji agendum esse decrevit.

Diff 27 Aprilis, primo loco

Sancti Petri Canisii, sacerdotis e Societate Jesu, Confessoris atque Ecclesias Doctoris; qui duodecimo Kalendas Januarii migravit ad Dominum.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, referente infrascripto Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, Officium et Missam propriam, nec non elogium in Martyrologio Romano inserendum

Sancti Petri Canisii. Confessoris et Ecclesiae Doctoris, a Sacra Rituum Congregatione revisum et emendatum prouti heic adnectitur, "benigne approbare dignatus est: illudque in festo eiusdem Sancti Doctoris ab universali Ecclesia adhibendum concessit: servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Novembris .1926.

gg A. CARD. VICO, Ep. Portuen., et S. Rufinae,

8. B. G. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius'.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

PRECES INDULGENTIIS DONATAE [1]

I

Iesu dulcissime, Redemptor humani generis, respice nos [ad altare tuum humillime provolutos].[2] Tui sumus, tui esse volumus; quo autem Tibi coniuncti firmius esse possimus, en hodie sacratissimo Cordi tuo se quisque nostrum sponte dedicat. Te quidem multi novere nunquam; Te, spretis mandatis tuis, multi repudiarunt. Miserere utrorumque, benignissime Iesu, atque ad sanctum Cor tuum rape universos. Rex esto, Domine, nec fidelium tantum qui nullo tempore discessere a Te, sed etiam prodigorum filiorum qui Te reliquerunt: fac hos, ut domum paternam cito repetant, ne miseria et fame pereant. Rex esto eorum, quos aut opinionum error deceptos habet, aut discordia separatos, eosque ad portum veritatis atque ad unitatem fidei revoca, ut brevi fiat unum ovile et unus pastor. Rex esto eorum omnium, qui in tenebris idololatriae aut islamismi adhuc versantur, eosque in lumen regnumque tuum vindicare ne renuas. Respice denique misericordiae oculis illius gentis filios, quae tamdiu populus electus fuit; et Sanguis, qui olim super eos invocatus est, nunc in illos quoque, redemptionis vitaeque lavacrum descendat. Largire, Domine, Ecclesiae tuae securam cum incolumitate libertatem; largire cunctis gentibus tranquillitatem ordinis; perfice, ut ab utroque terrae vertice una resonet vox: Sit laus divino Cordi, per quod nobis parta salus: ipsi gloria et honor in saecula. Amen.

II,

Respice, Domine, misericordiae oculis illius gentis filios, quae tamdiu populus electus fuit; et Sanguis, qui olim super eos invocatus est, nunc in illos quoque, redemptionis vitaeque lavacrum descendat.

[1] **Textus italiens et versiones, per S. B. C. propositae, videantur in *A. A. S.*, an. 1925, pag. 542 ss.**

[2] **His verbis pro opportunitate omissis, non pereunt Indulgentiae.**

Die 16 Iulii 1926

Sanctissimus Dominus noster D. Pius divina Providentia Pp. XI, in Audientia habita ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiore, benigne concedere dignatus est Indulgentiam coc dierum a christifidelibus lucrandam, quoties integram supra relatam, sub n. I, formulam, saltem corde contrito, recitaverint; Indulgentiam vero ce dierum, quoties invocationem, ex eadem formula excerptam, ut supra, sub n. II, item saltem corde contrito, pronuntiaverint. Iis tandem qui vel memoratam formulam vel solam invocationem quotidie per mensem persolverint plenariam Indulgentiam, suetis expletis conditionibus, lucrandam, elargitus est. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH, *Poen. Maior.*

L. © S.

I. Teodori, *S. P. Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

NOTIFICATIO

Ad publicam scandali reparationem notum fit omnibus fidelibus sacerdotem Ruthenum Stephanum Dzubay - olim Ordinarii Ruthenorum in Statibus Foederatis Americae Septemtrionalis Vicarium generalem - ad schisma russi cum infeliciter transgressum, in quo et ad dignitatem episcopalem promoveri attentavit, inde a mense Februario anni .1924 sincera, quantum homini iudicare fas est, poenitentia ductum, suos errores solemniter eiurasse atque, a censuris rite absolutum, readmissum fuisse ad participationem Sacramentorum more laicorum, firma scilicet irregularitate, et cum expressa declaratione fore nunquam ut tamquam Episcopus recognoscatur. Nil igitur mirum si, exhibitis dein perspicuioribus in dies verae et constantis resipiscentiae signis, benignitate Sanctae Sedis, réhabilitât iis mox is fuerit tantum ad Sanctae Missae celebrationem, sub determinatis clausulis et restrictionibus.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 30 Novembre 1926, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva, di Dio Suor Maria di Gesù, Religiosa professa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi.
2. Conferma di culto prestato da tempo immemorabile alla Serva di Dio Stilla, Vergine, detta Beata.
3. Riassunzione della Causa di Canonizzazione della Beata Lucia Filippini, Fondatrice delle Maestre Pie Filippini.
4. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Giuseppe Giraldi, laico professo dell'Ordine dei Frati Minori.
5. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Celina, del Terzo Ordine di S. Francesco.
6. E finalmente intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Veronica del S. Cuore di Gesù, Fondatrice delle Suore Vittime del S. Cuore.

Martedì, 7 Dicembre 1926, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i

Consultori teòlogi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delie virtù in grado eroico nella causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maddalena Marchesa di Canossa, Fondatrice dell'Istituto delle Figlie della Carità.

Martedì, 21 Dicembre 1926, presso l'Emo e Emo Signor Cardinale Gaetano Bisleti, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maria Crocifissa di Eosa, Fondatrice delle Ancelle della Carità, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Eiti *Antipreparatoria*, nella quale dai Emi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Ven. Serva di Dio.

Martedì, 11 Gennaio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Emi Signori Cardinali e col voto dei Emi Prelati Officiali e dei Consultori Teologi componenti la Sacra Congregazione dei Eiti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Vincenza Cerosa, Confondatrice delle Suore della Carità in Lovere.

NOTA DELLE CONGREGAZIONI DEI SACRI RITI DA TENERSI NELL'ANNO 1927

1. - *11 Gennaio.* Congregazione Preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Vincenza Cerosa.

2.-18 » Congregazione Antipreparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria Dufrost de Lajemmerais ved. D'Youville.

3. - *25* » Congregazione Ordinaria.

4. - *8 Febbraio* Congregazione Generale.

5. - *22* » Congregazione Antipreparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Paola Frassinetti.

6. - *8 Marzo.* Congregazione Preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Elisabetta Canori-Mora.

1.-15 » Congregazione Antipreparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Elisabetta Bichier des Ages.

8.-22 » Congregazione Ordinaria Particolare.

9. - *5 Aprile.* Congregazione Generale.

.10'. - *26* » Congregazione Preparatoria sopra i miracoli della Beata Caterina Thomas.

11.- *3 Maggio.* Congregazione Antipreparatoria sulle virtù del Servo di Dio Corrado de Parzham.

12. -*17* » Congregazione Ordinaria.

là. -*24* » Congregazione Preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Giovanna Delanoue.

14. - *14 Giugno.* Congregazione Generale.
15. - *21* » Congregazione Nuova Preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Martino Move.
16. - *25* » Congregazione Antipreparatoria sulle virtù della Serva di Dio Gemma Galgani.
17. - *5 Luglio.* Congregazione Ordinaria.
18. - *12* » Congregazione Generale.
19 - *26* » Congregazione Preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Alice Le Clerc.
20. - *2 Agosto.* Congregazione Antipreparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Caterina Labouré.
21. - *25 Ottobre.* Congregazione Antipreparatoria sulle virtù del Servo di Dio prof. Contardo Ferrini.
22. - *8 Novembre.* Congregazione Ordinaria Particolare.
23. - *22* » Congregazione Preparatoria.
24. - *29* » Congregazione Generale.
25. - *13 Dicembre.* Congregazione Antipreparatoria sopra un miracolo del Beato Teófilo da Corte e sopra un miracolo della Ven. Teresa Bedi.
26. - *20* » Congregazione Ordinaria.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

9 Dicembre 1926. Gli Emi Signori Cardinali Bonaventura Cerretti e Carlo Perosi, *Membri della Sacra Congregazione dei Sacramenti.*

16 » » Il Revmo Sig. Carlo Fontaine, della Missione, e il Revmo P. Tito di S. Paolo, dei Passionisti, *Consultori della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

1 Gennaio 1927. Gli Emi Signori Cardinali Bonaventura Cerretti e Carlo Perosi, *Membri della Sacra Congreg, del Concilio.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, sì è degnato di nominare:

23 Novembre 1926. L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore dell'Arcieonfratemita del SSmo Sacramento, Immacolata Concezione, Beata Vergine della Cintura, Santi MM. Trifone, Respicìo, Ninfa e S.Camillo de Lellis* (Roma).

25 » » Monsig. Pietro Di Maria, *Nunzio Apostolico a Berna.*

29 Novembre 1926. L'Emo Sig. Cardinale Camillo Laurenti, *Protettore •dell'Istituto ' delle Suore Figlie di S. Maria della Provvidenza* (Como).
20 Dicembre » Monsig. Carlo Chiarlo, *Ablegato Apostolico per la presentazione della Berretta Cardinalizia a Monsig. Nunzio Apostolico in Polonia.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

14 Dicembre 1926. Monsig. Giuseppe Bombera, Vescovo titolare di Gerapoli.
18 » » Monsig. Ugo Mac Sherry, Vescovo titolare di Giustinianopoli.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

28 Luglio 1924. Monsig. Aristide Marques da Rocha, della diocesi di Caratinga.
4 Ottobre 1926. Monsig. Antonio Piccinini, dell'archidiocesi di Modena.
1 Dicembre » Monsig. Leonzio J. O'Kelly, della diocesi di Salford.
15 » » Monsig. Nicola Canali (Roma).
20 » » Monsig. Giovanni Tommaso Noonan, della diocesi di Des Moines.

Prelati Domestici di S. 8.:

12 Luglio 1921. Monsig. Ignazio Klopotowski, dell'archidiocesi di Varsavia.
12 Aprile 1926. Monsig. Luigi Lanfranco, della diocesi di Asti.
3 Settembre » Monsig. Mose E. Kiley, dell'archidiocesi di Chicago (Roma).
30 » » Monsig. Bernardino Ricci, dell'archidiocesi di Modena.
18 Ottobre » Monsig. Francesco Petazzi, dell'archidiocesi di Milano.
10 Novembre » Monsig. Giuseppe Pailhol, della diocesi di Rodez.
» » » Monsig. Germano Condere, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Antonio Bartossik, della diocesi di Nitria.
27 » » Monsig. Antonio Freda, della diocesi di Bisaccia.
2 Dicembre » Monsig. Ermanno J. Wolf, dell'archidiocesi di Chicago.
6 » » Monsig. Cesare Antonietti, della diocesi di Piacenza.
22 » » Monsig. Carlo Marino Thomas, dell'archidiocesi di Tolosa.
29 » » Monsig. Edmondo Kretz, della diocesi di Strasburgo.
» » » Monsig. Ignazio Fahrner, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

4 Gennaio 1927. Al Sig. Guglielmo Federico Smits, della diocesi di Boisle-Duc.

La Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, elasse civile:

7 Gennaio 1927. Al sig. comm. Giuseppe Crostarosa (Roma).

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

17 Aprile 1926. Al sig. avv. Guglielmo D. Guthrie, dell' archidiocesi di New York.
16 Luglio » Al sig. Guglielmo De Munck, dell'archidiocesi di Malines.
5 Ottobre » Al sig. Dario Ferrari, dell'archidiocesi di Modena.
6 » » Al sig. Nicola Ottavio Giuseppe Buisseret, dell'archidiocesi di Malines.
15 Novembre, » Al sig. dott. Arturo Ledere, dell'archidiocesi di Quebec.
27 » » Al sig. Paolo Buttarelli Eoma).
4 Gennaio 1927. Al sig. Norberto Cornelio M. Smits van Oyen, della diocesi di Bois-le-Duc.
7 ». » Al sig. cav. Costantino Parisi (Eoma).

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

7 Gennaio 1927. Al sig. Arcangelo De Mandato, Comandante della Gendarmeria Pontifìcia.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

14 Aprile 1926. Al sig. Tommaso Giordano, dell'archidiocesi di New York,
» » Al sig. Cornelio Gallagli er, della medesima archidiocesi.
» » Al sig. Conde B. Pallen, della medesima archidiocesi.
23 » Al sig. Leone H elbig, della diocesi di Liegi,
» » Al sig. Giuseppe Claes, della diocesi di Liegi.
9 Giugno » Al sig. dott. Pietro Perin, della diocesi di Treviso.
20 Luglio)) Al sig. Antonio Ruffu, della diocesi di Trenton.
25 Agosto » Al sig. Filippo Silvestri, della diocesi di Poggio Mirteto.
21 Ottobre » Al sig. Filippo Dorneich, deH'archidiocesi di Friburgo.
10 Novembre » Al sig. Giovanni Jörgensen, del Vicariato Apostolico di Danimarca.
20 » » Al sig. Federico Morassutti, della diocesi di Concordia.
24 » Al sig. Domenico Presutti (Roma).
28 » » Al sig. Eugenio Mathon, della diocesi di Lilla.
1 Dicembre D Al sig Emilio Seignobos, dell'archidiocesi di Lione.
2 » Al sig. Francesco Saverio Seehuber, della diocesi di Ratisbona.
4 » » Al sig. Carlo Burtschell, della diocesi di Strasburgo.
14 » Al sig. Giovanni Lorton, dell'archidiocesi di Lione.
15 » Al sig. Enrico Nieuwenhuijzen, dell'archidiocesi di Utrecht.
20 » Al sig. Domenico Tamagnone, dell'archidiocesi di Torino.
22 » » Al sig. Luciano Michelot, dell'archidiocesi di Parigi.
» » Al sig. Giuseppe Tosi, della diocesi di Rimini.
7 Gennaio

: Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

8 Gennaio 1927. Al sig. Mario Pericoli, tenente della Gendarmeria Pontificia.

La Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

18 Dicembre 1926. Al sig. ing. comm. Ettore Martini, della diocesi di Piacenza.

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Silvestro Papa:

18 Dicembre 1926. Al sig. avv. Giuseppe Calda, della diocesi di Piacenza.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

6 Agosto 1926. Al sig. Ercole Pisani (Roma).
7 Settembre » Al sig. Enrico Finke, dell'archidiocesi di Friburgo.
21 » » Al sig. Teodoro Titi, dell'archidiocesi di Brindisi.
2 Gennaio 1927. Al sig. Filippo Chiappe, primo Segretario della Legazione Argentina presso la Santa Sede.
5 » » Al sig. Alberto Villegas (Bolivia).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

25 Giugno 1926. Al gig. avv. Leonardo Doveri, della diocesi di Livorno.
» » » Al sig. Francesco Stefanini, della medesima diocesi.
4 Ottobre » Al sig. Epimenio Rulli, della diocesi di Sulmona.
30 Novembre » Al sig. dott. Giuseppe Gallina, della prefettura apostolica di Rodi.
» » » Al sig. Francesco Giuseppe Cremer, delí'archid. di Colonia.
13 Dicembre » Al sig. Tommaso F. Forschner, dell'archidiocesi di Chicago.
15 » » Al sig. Antonio Rossi (Roma).
22 » » Al sig. Ernesto Montiroli (Roma).
7 Gennaio 1927. Al sig. Elia Ballivian del Castillo (Bolivia).

MAGGIOEDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Ema Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

30 Settembre 1926. Monsig, Lorenzo Pucher, della diocesi di Katowice.
15 Ottobre » Monsig. Antonio Meneghetti, della dioeesi di Treviso.
25 Novembre » Monsig. Pietro Castillo Estrada, della diocesi di Tehuantepec,
» » Monsig. Luigi Carlo Muñoz, della diocesi di Manizales.
» » Monsig. Domenico Dottarelli (Roma).
30 » Monsig. Clemente Storp, della diocesi di Münster.
1 Dioembre Monsig. Ernesto Angelisanti, della diocesi di Ferentino.
» » Monsig. Francesco Saverio Di Torrice, della medesima diocesi.
11 Monsig. Luigi Pagano, dell'archidiocesi di Torino.
13 Monsig. Vincenzo Cirilli, della diocesi di Acquapendente.
» Monsig. Emanuele Benigni, della medesima diocesi.
14 Monsig. Vincenzo Pacetti, della diocesi di Orvieto.
Monsig. Felice Tosini, della medesima diocesi.
Monsig. Costantino Zapotoczky, della diocesi di Mukacevo rito greco.
15 Monsig. Luigi Romo, della diocesi di Guadalaxara.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

30Novembre 1926. Il sig. conte Francesco d'Aquino dei principi di Caramanico, dell'archidiocesi di Napoli.

Cameriere d'onore in àbito paonazzo di S. S.:

17 Dicembre 1926. Monsig. Guglielmo Kremer, dell'archidiocesi di Colonia.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

4 Dicembre 1926. Il sig. Dorindo Busana, della diocesi di Guastalla.

Cappellano Segreto d'onore di S. S.:

10 Luglio 1926. Monsig. Giuseppe Branchini, delTa.rchidioc.esi di Bologna.

Cappellano d'onore extra Urbem *di- S. S.:*

24 Novembre 1926. Monsig. Lodovico Panigadi, dell'archidiocesi di Modena.
4 Dicembre » Monsig. Paride Bonezzi/della diocesi di Guastalla.

NECROLOGIO

1 Ottobre 1926. Monsig. Agostino Sajegli, Arcivescovo armeno di Aleppo.
21 Novembre » Monsig. Giuseppe Bocian, Ausiliare dell'Arcivescovo Ruteno di Leopoli.
1 Dicembre » Monsig. Edoardo Ilsley, Arcivescovo tit. di Macie.
2 » » Monsig. Giacomo Davis, Vescovo di Davenport.
11 » » Monsig. Maurizio Landrieux, Vescovo di Bigione.
18 » » Monsig. Francesco Batzan y Urniza, Vescovo tit. di Nilopoli.
27 » » Monsig. Adamo Borghini, Vescovo di S. Severo
1 Gennaio 1927. Monsig. Dionisio O'Connell, Arcivescovo tit. di Mariamne.
4 » » Monsig, Giovanni Roessler, Vescovo di S. Ippolito.

Annus XIX - Vol XIX 1 Februarii 1927 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

e

ACTA PII PP. XI

CHIROGRAPHUS

AD EMUM P. D. PETRUM TIT. S. LAURENTII IN LUCINA S. R. E. PRESB. CARD. GASP ARRI, A SECRETIS STATUS: DE ORDINATIONIBUS LATIS CIRCA ITALUM INSTITUTUM CUI NOMEN « OPERA NAZIONALE BALILLA ».

Emo Signor Cardinale,

Abbiamo sotto gli occhi ed abbiamo attentamente letto e meditato il testo della legge 3 Aprile 1926, n. 2247, per la « Istituzione dell'Opera nazionale Balilla per la assistenza e l'educazione fìsica e morale della gioventù »; il testo del, E. Decreto-Legge 9 Gennaio 1927, n. 5 per «Modificazioni alla legge predetta» *(Gazzetta Ufficiale* del Begno d'Italia, Parte prima, anno 68, numero 7, pp. 86-88); il testo del Eegio Decreto 9 Gennaio 1927, n. 6, per la «Approvazione dei regolamenti amministrativo e tecnico-disciplinare per l'esecuzione della legge 3 Aprile 1926, n. 2247, sull'Opera nazionale Balilla » *(Gazzetta Ufficiale* ecc., numero 8, pp. 104-118).

Altro testo ufficiale od ancbe solo autorizzato non essendo a Nostra disposizione, ai suddetti dobbiamo necessariamente limitare le considerazioni e dichiarazioni che il grave argomento da Noi esige. E, innanzi tutto, che nel redigere e promulgare gli ordi-

namenti compresi nei testi accennati l'intenzione sia stata di non ledere le divine prerogative della Santa Chiesa ed i diritti spirituali di un popolo cattolico come l'Italiano, Noi (Ci preme di dichiararlo), e volentieri ammettiamo ed altamente apprezziamo. Ma dobbiamo subito dire che l'intento non è stato ottenuto e che i testi medesimi, così cóme giacciono, purtroppo giustificano quelle preoccupazioni e quei timori che esprimevamo già nell'ultima Allocuzione Concistoriale del 20 p. p. Dicembre. Vogliamo anche subito soggiungere che, ciò dicendo, non intendiamo punto creare difficoltà al gf^yerno del Paese o indebolirne il prestigio e la forza, ma intendiamo innanzi tutto liberare le Nostre gravissime responsabilità davanti a Dio ed agli uomini, e crediamo anche di cooperare, se bene intesi e secondati, al comune vantaggio di tutti.

Abbiamo detto «liberare le Nostre responsabilità»; perchè è evidente che il Nostro silenzio potrebbe troppo facilmente lasciare e far credere che non senza concorso e cooperazione Nostra siasi addivenuti ad ordinamenti legislativi, nei quali è prevista e predisposta (Legge 3 Aprile 1926, art. 5;. Eegol. tecn. discipl., Cap. YIII, art. 36-40) una organica assistenza religiosa pel ministero di appositi sacerdoti facenti capo ad un superiore (Ispettore) centrale; assistenza e superiorità che, travalicando i confini delle singole diocesi, non possono avere la necessaria autorizzazione ed il legittimo mandato, se non da questa Santa Sede Apostolica.

Or si tratta di ordinamenti legislativi nei quali si prescrive (Eegol. tecn. discipl., cap. VI, art. 31) l'insegnamento di una dottrina, che abbiamo motivi di temere fondata o culminante in una concezione dello Stato che, per debito della vigilanza Apostolica, già in due Allocuzioni Concistoriali (14 Die. 1925; 20 Die. 1926) abbiamo dovuto segnalare come non conforme alla concezione cattolica; si tratta di quegli stessi ordinamenti che da una parte sembrano estendere prescrizioni e divieti a tutte le opere di educazione anche morale e spirituale, campo questo che rientra, se mai altro, nei divini mandati della Chiesa Cattolica (L. 3 Apr. 1926, art. 8; E. D. L. 9 Genn. 1927, art. 2); dall'altra, grazie ad incerta

designazione, non sembrano a molti escludere ogni dubbio e preoccupazione sul trattamento riservato alle stesse organizzazioni, di Azione Cattolica (E. D. L. 9 Genn. 1927, art. 2) e colpiscono poi in pieno quella dei Giovani Esploratori Cattolici Italiani, assoggettando a scioglimento oltre metà de' suoi mille e più reparti (cit. E. D. L., art. 3), non permettendo agli altri reparti di mantenersi se non adottando una nuova sigla e con essa, com'è inevitabile, una nuova denominazione e personalità giuridica (ibid., art. 1). Ë troppo chiaro ed evidente che Noi non potevamo permettere che i Cattolici in genere, ma specialmente i Cattolici d'Italia, e più specialmente ancora i Nostri cari e prediletti giovani, e nominatamente i Giovani ^Esploratori Cattolici Italiani avessero anche solo un'apparenza di ragione o un pretesto qualsiasi di crederci o anche solo pensarci corresponsabili di così fatti ordinamenti; e per questo appunto abbiamo ritenuto e riteniamo preciso dovere del ministero Apostolico divinamente affidatoci, di uscire dal silenzio e di espressamente declinare tale corresponsabilità.

E per esaurire, quant'è da Noi, questo tema dei Giovani Esploratori Cattolici Italiani, abbiamo prima rivolta la Nostra attenzione ai reparti soggetti a scioglimento (e sono quelli dei luoghi di meno che 20.000 abitanti) ed abbiamo considerato che anch'essi i cari giovani, come già il santo re Davide (2 *Reg.*, 24,14) dicano al Signore: « Se dobbiamo morire, sia per mano vostra, o Signore, piuttosto che per mano degli uomini »; e che, come ubbidendo alla voce del Vicario di Cristo benedicente si adunavano, così alla stessa voce ubbidendo e colla stessa benedizione preferiscano di sciogliersi; e disciolti li dichiariamo dalla data della presente lettera. Sa e vede il buon Dio quanta pena costi al Nostro cuore paterno una tale disposizione, anche solo pensando alla pena ed ai sacrificii che il conformarsi ad essa non può a meno di costare al cuore di tanti cari e prediletti figliuoli. Ma sappiamo di poter contare (e Ci è indicibile conforto in quest'ora di pena) sulla loro generosità e sulla loro fedeltà; come sappiamo di poter contare sulla carità e sullo zelo dei loro Vescovi, dei loro parroci e dei loro assistenti ecclesiastici, ai quali *in visceribus Christi* li racco-

mandiamo, perchè, nelle forme che carità e zelo non mancheranno di suggerire, continuino ed intensifichino presso di loro quelle cure che già seminarono e maturarono nelle loro file tanta messe di virtù e civili e religiose da chiamare su di essi in copia veramente mirabile le grazie privilegiate delle più alte e generose vocazioni. GÌ sembra superfluo aggiungere parole, perchè ogni uomo sensato e di cuore veda e senta quanto ingiusta ed indegna cosa sarebbe attribuire la misura da Noi presa davanti a Dio, ad una ispirazione anche minima e lontanissima di animosità o di, come vogliasi dire, preventiva rappresaglia. Crediamo al contrario di risparmiare ad altri la non grata funzione di sciogliere o di far sciogliere tanti reparti di buoni- e pacifici Giovani Esploratori, dei quali tante buone piccole popolazioni si compiacevano come di particolare e caro ornamento.

Quanto ai reparti di Giovani Esploratori Cattolici Italiani che la nuova legge non assoggetta a scioglimento, siamo venuti nella deliberazione di lasciar loro ogni libertà di valersi della legge, a tale scopo dichiarandoli, come fin d'ora li dichiariamo, pienamente autonomi e, vogliamo dire, liberi da ogni riguardo e vincolo di solidarietà collettiva e, diciamo così, ufficiale colle rimanenti organizzazioni di Azione Cattolica; liberi anche, si intende, di continuare a chiamarsi Esploratori Cattolici (come preferiamo ed abbiamo sempre preferito à *Scouts,* anche per amore della lingua materna) fidenti e sicuri che sempre, anzi sempre più, faranno onore a quella gloriosa e santa denominazione di Cattolici^ traducendo nella pratica di tutta la vita privata e pubblica quella più completa e più profonda coltura e formazione religiosa che è sempre stato il loro principale impegno e, lo diciamo con profonda compiacenza, il loro grande merito ed onore.

Una tale deliberazione, e così come l'abbiamo precisata, Ci sembra conveniente e doverosa, perchè da una parte non possiamo ricusare a tanti Esploratori Cattolici (e come ascritti sono questi il numero di gran lunga maggiore) il bene e l'onore di continuare ad essere e dirsi tali; dall'altra parte l'Azione Cattolica in sè e in tutte le sue organizzazioni deve e vuole mantenersi al di fuori

e al di sopra di ogni partito politico: ora l'Opera nazionale Balilla, per quanto dichiarata nazionale, è indubbiamente nella corrente di un partito politico, come traspare da tutto il Regolamento e più evidentemente da alcuni articoli di esso (Reg. tecn. diseipl. cap. VI, art. 31 seg.).

Abbiamo fin dal principio accennato ad « incerta designazione » donde dubbi in molti e preoccupazioni circa le stesse organizzazioni di Azione Cattolica; volevamo alludere all'ultimo comma dell'articolo secondo del E. D. L. 9 Gennaio 1927 dove si dice che le precedenti disposizioni non riguardano «le organizzazioni ed opere con finalità prevalentemente religiose ». Siamo lieti di poter dire, a tranquillità di molti, che, per segni ed indizii non dubita^ bili, sembra sicuro che tra queste organizzazioni ed opere, quelle di Azione Cattolica sono appunto comprese. Nessuno può andarne consolato quanto Noi, perchè appunto le finalità religiose abbiamo sempre pensato e voluto non solo come prevalenti, ma come essenziali alla Azione Cattolica, tanto che già nella prima Nostra Enciclica *Ubi arcano* l'abbiamo definita la cooperazione del laicato all'apostolato gerarchico ed abbiamo dichiarato dover essa considerarsi dai sacri Pastori come una necessaria appartenenza del loro ministero e dai fedeli come un dovere della vita cristiana.

Ci resta, signor Cardinale, di confidarle le Nostre paterne preoccupazioni circa il punto che di tutti è certamente il più importante, il punto dell'assistenza religiosa e del religioso insegnamento ai tanti ed a Noi tanto cari giovani, che la legge chiama a far parte dell'Opera nazionale Balilla. Se, per le stesse, in fondo, ragioni storiche che già accennavamo scrivendole il giorno 18 Febbraio del 1926, tutta questa così importante e delicata materia non si è potuta trattare nei modi e colle forme che la sua stessa natura esigeva, non può nè deve questo essere motivo sufficiente per privare tanta gioventù di un elemento educativo di tutti il più prezioso ed essenziale.

Meditando e cercando davanti a Dio un conveniente ed opportuno provvedimento Ci parve che basterebbe.un cenno esegetico

del Regolamento (1. c.) per rinviare i dirigenti dell'Opera nazionale Balilla ai rispettivi Vescovi: questi, per la maggiore conoscenza che hanno dei propri sacerdoti, sapranno indicare i più adatti all'uopo e potranno più da vicino e più efficacemente sorvegliarne e dirigerne l'opera; e, oltre a questo, nessun sacrò canone impedisce che essi deleghino, allo scopo in discorso, la loro giurisdizione sui sacerdoti stessi al Prelato Castrense, ottenendosi così anche quella unità e centralità di ispezione e direzione, della quale non saremo Noi a mettere in forse la utilità e la opportunità; e non vogliamo neppure escludere che, mutate le circostanze, il tempo, l'esperienza, la buona volontà possano rendere possibili dei provvedimenti anche migliori. ^

Dovevamo alla santità del ministero Apostolico divinamente affidatoci di esprimere con ogni sincerità e franchezza tutto il Nostro pensiero, mentre da tutte le parti a Noi si guarda e a Noi si ricorre. Mai come in questi ultimi tempi (anche per quello che purtroppo avviene in altri paesi e lontani e vicini) abbiamo tanto pregato e fatto pregare per aver grazie e lumi da Dio. Nutriamo fiducia di bene apporCi pensando che Ella, con quanti dopo di Lei Ci leggeranno, è del Nòstro medesimo avviso; che cioè ben difficilmente' nelle attuali condizioni Nostre ed al punto che le cose stanno, potrebbesi da Noi più e meglio escogitare e proporre.

E con questa fiducia di tutto cuore La benediciamo.

24 Gennaio 1927.

PIUS PP. XI

LITTERAE APOSTOLICAE

I

PRINCEPS S. MARINI TEMPLUM IN COGNOMINE REPUBLICA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Compertum plane Nobis est templum princeps Reipublicae S. Marini, structura praenobile et marmoreis ornamentis ac multiplici artis opere excultum, tam vetustate quam historicis memoriis praestare; exsurgit enim antiquo super templo Sancti Marini, cuius origo ad saeculum septimum, uti fertur, ascendit. Inter plures itemque insignes relliquias, quibus sacra ipsa aedes curiali s nobilitatur, tum incolae, tum advenae atque peregre confluentes fideles singulari pietate ac fiducia sacrum corpus recolunt ibi religiose asservatum Sancti Marini fundatoris et Patroni Reipublicae ab eius nomine nuncupatae. Ad sacrum ministerium addicti inibi divino cultui inserviunt digni sacerdotes, qui omni reverentia, diligentia ac decore, sacris indumentis ordinariis et pretiosis adhibitis, sua munera implent. Sollemnioribus festis diebus parochi et sacerdotes utriusque cleri functionibus intersunt, quibus, haud raro, Reipublicae Gubernii moderatores ac proceres nobilesque viri conlegialiter adstant. Meminisse quidem iuvat eadem in ecclesia curiali, statis diebus congruisque praemissis precibus, per sortem et scrutationem votorum electionem et confirmationem fieri decem Reipublicae Regentium. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Aloisius Ceccoli, archipresbyter dictae ecclesiae Sancti Marini et episcopalis auditor, sua et communia vota supplìcesque preces gubernii Rectorum nec non cleri populique Reipublicae Sancti Marini depromens, Nos rogaverit ut enunciatam ecclesiam ad Basilicae minoris dignitatem evehere velimus, hasque preces cumulet Feretrani Antistitis amplissimum suffragium, Nos votis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itemque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, -attentis quidem auctoritatis tam ecclesiasticae quam civilis Litteris commendaticiis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris^ deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, paroeciale templum Sancti Marini, perpetuum in modum, ad Basi-

licae minoris titulum ac dignitatem promovendus, cum adnexis privilegiis atque hoïiorificentiis, iuxta morem ac decreta.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite radicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxi mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

E VICARIATU APOSTOLICO NOVAE ANTUERPIAE DISMEMBRATO TERRITORIO ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE BASANKUSU IN CONGO BELGICO,

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum etiam in Africae regionibus adeo christiana res feliciter adoleverit, ut, aucto fidelium numero, peropportunum iam videatur, novas ibi erigere praefecturas et vicariatus apostolicos, ad religionis bonum fideique incrementum, cumque in ea Congi Belgici Missione, ubi actualis vicariatus Novae Antuerpiae exsistit, ut valeant uberiores fructus proferri, summopere expediat, ibi novam praefecturam inire, Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, haec, quae sequuntur, statuenda existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, e vicariatu apostolico actuali Novae Antuerpiae in Congo Belgico separamus eam territorii plagam de *Lulonga* vulgo nuncupatam, ubi iamdiu patres Seminarii seu Instituti de Mill Hill naviteí adlaboraverunt; ipsamque partem, sic separatam sive dismembratala, in novam praefecturam apostolicam nomine de *Bàsankusu* constituimus, quam iisdem Patribus Instituti de Mill-Hill committimus. Praefecturae autem sic noviter erectae fines sequentes sient: ad septentrionem et ad orientem fines alvei fluminum *Lulonga-Lopori* vel cacumina montium inter flumen Congum et flumina *Lulonga-L&pori:* ad meridiem limites meridio-

nales alvei de *31aringa,* dein cursus fluminis *Shelemba,* idest limites septentrionales praefecturae, apostolicae de Coquilhatville; ad occidentem denique Congus flumen.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc, et inane fieri, si quidquam secus, super his, .a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvni mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

FACTA DISMEMBRATIONE TERRITORII E VICARIATU APOSTOLICO DE NYASSA ET AGGREGATIONE PRAEFECTURAE APOSTOLICAE ZAMBESIAE, COMMUNIS LIMES INNOVATUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero cum venerabilis frater Maturinus Guillemé, Episcopus titularis Materensis, et Vicarius Apostolicus de Nyassa, in Africa Centrali, Nos enixis precibus rógaverit, ut quaedam territorii pars Missionis suae ab ipso vicariatu separaretur, et finitimae cederetur praefecturae apostolicae Zambesiae, ad id adnuente dictae praefecturae Ordinario, quo spirituali curae memorati territorii incolarum aptius provideatur, supral andati Praesulis votis concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore partem territorii vicariatus apostolici de Nyassa, sitam ad sinistram fluminis *Loangwa* usque ad punctum in quo meridianum trigesimum primum attingit, nec non partem territorii vicariatus ipsius ad sinistram meridiani eiusdem sitam, e dicto de Nyassa vicariatu separamus atque dismembramus; easdemque

duas partes, sic separatas sive dismembratae, finitimae praefecturae apostolicae Zambesiae cedimus atque adiungimus.

Haec volumus, edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere} suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvni mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

MONASTERIUM A S. ERENTRUDE MONIALIUM O. S. B. PROPE KELLENRIED IN DIOECESI ROTTEMBURGENSI IN ABBATIAM SUI IURIS ERIGITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Constat apprime gravissimis impedimentis ac difficultatibus feliciter disiectis, derelicto monasterio suo ad Sancti Gabrielis in civitate Pragensi, Moniales Ordinis Sancti Benedicti in loco *Berthóldstein* appellato, Seccoviensis intra dioecesis fines, consedisse; ibi sacra re, favente Deo, aucta ac firmata, de novo erigendo asceterio inivisse consilium: hoc monasterium piorum quorundam benef actorum munificentia, annuente ac probante Episcopo, conditum fuisse sub titulo Sanctae Erentrudis, prope vicum *Kellenried* dioeceseos Rottemburgensis; Nosque dictum monasterium una cum duabus aliis monialium abbatiis, per rescriptum Congregationis de Beligiosis die xi mensis Maii vertentis anni obsignatum, Congregationi Beuronensi Ordinis Sancti Benedicti formaliter incorporasse. Nunc autem cum, indefesso labore Archiabbatis Beuronensis, omnia adsint requisita ad impetrandam monasterii enunciati erectionem in abbatiam, idemque Archiabbas, nomine monialium Sanctae Erentrudis, non minus quam nomine Regiminis universae Beuronensis Congregationis, Nos enixis precibus flagitaverit ut praedictam erectionem largiri dignemur, significans clausuram asceterii illius esse perfectam, aedificium esse satis amplum ac pulcrum, non exiguum hortum cum continenti praédio intra claustraba septa reperiri; addens simul magnum esse monialium numerum

inibi degentium, earumque sustentationi satis superque consultum fuisse: Nos optatis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum Sanctae Romanae Ecclesiae Purpurato Principe Praefecto Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, perpetuumque in modum, monasterium a Sancta Erentrude Monialium Ordinis Sancti Benedicti prope vicum *Kellenried* situm, dioecesis Rottemburgensis intra fines, in abbatiam erigimus, cum consuetis iuribus, ac privilegiis.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus superbis, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Augusti anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

E VICARIATU APOSTOLICO DE NING-PO SEPARATO TERRITORIO ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE TAICHOW IN SINIS, COMMITTENDUS PATRIBUS SINENSIBUS E CONGR. MISSIONIS A S. VINCENTIO DE PAULO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Supremi apostolatus munus divinitus Nobis commissum postulat ut quae rei sacrae procurationi melius gerendae expedire videantur, sollicito studio decernamus. Iamvero cum Vicarius Apostolicus de Ning-po retulerit ad Nos late admodum patere vicariatum suum, ideoque enixis Nos flagitaverit precibus ut ex hoc territorio diviso ac separato, ad commodiorem sacrarum rerum expeditionem et salutarem fidelium utilitatem, novus vicariatus apostolicus conderetur, indigenis sacerdotibus e Congregatione Missionis committendus, Nos voti his concedendum ultro libenterque ad maiorem gloriam Dei existimavimus. Praehabito itaque suffragio venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titulo Theodosiensis et Delegati Apostolici in Sinis, collatisque consi*

Iiis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibus rei momentis attento studio perpensis, haec, quae sequuntur, -statuimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, territorium quod civiles sub-praefecturas ad antiquam praefecturam de Taichow pertinentes, de *Linghai, Tientai, Sienlcu, Hwabyen* et *Wenling* complectitirjf a vicariatu apostolico de Ning-po seiungimus: ipsumque territorium^ ita per Nos separatum sive dismembratum, in vicariatum apostolicum erigimus, cui nomen facimus de *Taichow.* et quod curis committimus Patrum Sinensium e Congregatione Missionis.

Haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterant, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x mensis Augusti anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. HENRICUM TIT. S. PETRI IN MONTE AUREO S. R. E. PRESB. CARD. REIG Y CASANOVA, ARCHIEPISCOPUM TOLETANUM, DE CONGRESSU EUCHARISTICO EX TOTA HISPANIA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Sacras inter aedes, quas catholicae Hispaniae filii, media aetate, excitarunt, principem videtur obtinere locum, cum ob molis amplitudinem, tum ob lineamentorum perfectionem ornatusque splendorem, cathedrale istud templum, cui accedit, ut totius Hispaniae primatiale habeatur. Quod quidem insigne avitae pietatis et liberalitati^ monumentum cum constet septimo ante saeculo conditum esse, scilicet haud multo post quam urbs Toletana ab dominatu Saracenorum erepta, christianam libertatem denuo adepta erat, merito

septingentesimum ab exaedificata mirabili ista Aede annum, qui proxime complebitur, sollemnibus caeremoniis commemorare paratis. Quid enim aptius videtur ad nobilissimos fidei pietatisque sensus in animis omnium excitandos, quam maiorum exempla recolere? Opportunum autem consilium cepisti, dilecte fili Noster, ea scilicet mente ut saecularis eventi faustitatem augeres, Eucharisticum ex universa Hispania Conventum cogendi, itemque quam vos singulari cultu caelestem Patronam veneramini *Virginem a Sacrario,* eius effigiem aurea corona redimiendi. Utrumque autem, quod iam in eo es ut pérfidas, propositum, ut dignum est, dilecte fili Noster, pastorali sollertia tua Nobis sane cognita atque perspecta, ita fieri non potest quin sanctimoniae fructus in clero populoque ferat uberrimos. Etenim, ad Eucharisticus eiusmodi coetus quod attinet, ex diuturna experientia compertum est, et augeri communiter caritatem in Sacramentum augustum et fideles in earum adeptionem virtutum exardescere, quos Christus Iesus, sub velis Eucharisticis latens, ad imitandum exhibet ac proponit, et regiam ipsius dignitatem privatim publiceque sic agnosci, ut omnes obedientiam quisque suam Domino nostro non tam verbis profiteantur, quam_ inito perfectioris vitae instituto palam ostendant. Quod autem, dilecte fili Noster, Beatissimae Virginis cultum provehere simul contendis, rem agis cum Eucharistiae sanctissimae cultu imprimis coniunctam; fideles enim decet meminisse Corpus Christi, quo feliciter vescimur, illud ipsum esse, quod a Virgine in mundi salutem editum est. Proximae igitur saecularis commemoratioiiis, quam laetis ominibus et spe bona certaque maximarum utilitatum agere aggredimini, gaudium Nosmet haud mediocre praecipimus; futurum enim prospicimus, ut non tam dioecesani tui, quam clerus populusque Hispaniae universus, a maiorum fide, cuius in Toletano templo, inque tot aliis singulari opere artificioque hac illae perfectis, mirifica exstant vestigia, nunquam desciscant, immo etiam avitam pietatem cotidie ardentius aemulentur. Optata haec Nostra cum iis omnibus, qui ad Conventum e tota natione Eucharisticum coituri sunt, dilecte fili Noster, communicare ne graveris; quae ut effecta dentur, caelestis Toletanorum Patrona, deprecatione sua, impetret. Divinorum interea munerum conciliatrix paternaeque benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam cum tibi, dilecte fili Noster, cunctoque clero populoque tuo, tum iis omnibus qui Eucharisticis coetibus ceterisque caeremoniis intererunt, peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die iv mensis Octobris, anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

II

AD R. D. IULIUM BRETON, RECTOREM, AD D O CT ORES QUE DECURIALES INSTITUTI CATHOLICI TOLOSANI SACRIS DISCIPLINIS TRADENDIS, QUINQUAGESIMO EXPLETO ANNO A CONDITO EODEM INSTITUTO.

PIUS PP. XI

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. — Nemo ignorat quantum momenti insit Instituto isti Catholico ad doctrinam sacram promovendam; idque a diuturno iam temporis spatio, cum anni mox expleantur quinquaginta ex quo ipsum studiorum optimorum domicilium tam opportune conditum est. Itaque libet quidem Nobis memoriam recolere beneficiorum quae istinc iii Ecclesiae sanctae utilitatem feliciter profecta sunt; eo magis quod Nosmet ipsos in laetitiae vestrae societatem vos invocastis, tamquam desideratur! aliquid si voluntatis Nostrae significatione in eventu tam fausto caruissetis. Equidem compertam habemus diligentiam qua non modo adolescentes Seminarii utriusque, altiore quadam ratione et via, a scientia instruere consuevistis, sed etiam lectum clerum efficiendum curastis qui promptis et paratis armis veritatem et fidem, in discrimen quidem adductas, strenue tueretur. Ex quo factum est ut, cum iam pridem error ille, quem *modernismum* vocant, quasi pestis ubique serperet, is ab ipso initio in Tolosana archidioecesi omnino profligatus sit. Quapropter navitati huic vestrae gratulati o potius quam cohortatio convenit; nec dubium est quin pariter adlaboraturi sitis in posterum atque adhuc fecistis, doctrinam studiose sequentes Sancti Thomae, cuius quidem exuviae auspicato apud vos servantur pieque coluntur. Ac sumite vires, dilecti filii, ex hac rei faustitate, id animo retinentes nihil Nobis fore gratius atque optabilius quam si istam studiorum sedem nobilissimam cotidie magis provectam per vos videamus. In hanc rem, divina munera enixe vobis precamur; quorum conciliatricem esse volumus apostolicam benedictionem, quam vobis, dilecti filii, alumnisque vestris libenti animo impertimus.

Datum Eomae, apud Sanctum Petrum, die xxx mensis Octobris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

- ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PRAELATURAE NULLIUS ACRENSIS ET PURUENSIS

IMMUTATIONIS NOMINIS

DECRETUM .

Prosper M. Gustavus Bernardi, Ordinis Servorum Mariae, Episcopus Paltensis, Praelatus Acrensis et Puruensis, supplices preces SSmo D. N. Pio PP. XI nuper porrexit ut, imminente die 27 Decembris huius EXEUNTtis anni, qua sollemnia explentur bis centenaria a canonizatione Sancti Peregrini Laziosi, eiusdem Ordinis Confessoris, Praelatura Acrensis et Puruensis a Sancto Peregrino Laziosi deinde titulo et protectione decoretur, eo magis quia iam hoc invaluit ab erectione fere ipsius Praelaturae ex litteris Prioris Generalis dicti Ordinis Servorum Mariae, cui quidem Ordini territorium illud a Sancta Sede ad nutum ipsius S. Sedis concreditum est. Quod quidem cum iustum et opportunum visum sit, Sanctitas Sua oblatis precibus annuens, Apostolica auctoritate decernit atque constituit ut publice et sollemniter, iuxta liturgicas leges, tamquam Patronus Praelaturae *nullius* Acrensis et Puruensis habeatur ac recognoscatur Sanctus Peregrinus Laziosi, Confessor Ordinis Servorum Mariae, utque in posterum, addito sui Patroni nomine, eiusdem Praelaturae nuncupatio fiat, ac ita exinde "Praelatura *nullius* Sancti Peregrini Laziosi in superioribus Aere et Purus „ rite vocetur. Ad haec omnia exsecutioni mandanda SSmus D. N. deputare dignatus est ipsum Praelatum Acrensem et Puruensem, eidem tribuens facultates omnes ad id necessarias et opportunas; facto tamen onere intra tres menses a data praesentium computandos ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem mittendi authenticum peractae exsecutionis exemplar. Hisce super rebus eadem Sanctitas Sua praesens edi iussit consistorialem decretum, perinde valiturum ac si Aposto-

licae sub plumbo Litterae expeditae essent. Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacra Congregationis Consistorialis, die_ 10 Decembris 1926.

£g C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *Secretarius.*

L. © S.

f Fr. Raphael C, Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius div. Provid. PP. XI decretis Sacrae Congregationis Consistorialis Ecclesias quae sequuntur de proprio Pastore providit, nimirum:

14 Ianuarii 19ß7. — Titulari episcopali Ecclesiae Nilopolitanae praefecit R. D. Palmyrum Jansoone, Vicarium generalem dioecesis Cameracensis, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Hectoris Quilliet, Episcopi Insulensis.

24 Ianuarii. •— Titulari episcopali Ecclesiae Maximianopolitanae, R. P. Augustum Grimauld, e Congregatione Spiritus Sancti, quem deputavit Vicarium Apostolicum Senegambiae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Balanaearum, R. D. Carolum Heery, e Congregatione Spiritus Sancti, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ignatii Shanahän, Vicarii Apostolici Nigeriae Meridionalis.

26 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Eryzensi, R. P. Iosephum Bach, e Missionariis S. Cordis, quem deputavit Vicarium Apostolicum Insularum Gilbertinarum.

— Titulari episcopali Ecclesiae Epiphaniensi, R. P. Timotheum Iosephum Crowley, e Congregatione Ssmae Crucis, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Iosephi Legrand, Episcopi Dacchensis.

III

DESIGNATIO •

Ad normam can. 1594, § 2 Codicis iur. can. Archiepiscopus Sancti Iacobi de Venezuela designavit pro appellationibus a suo tribunali metropolitano, Ordinarium de Barquisimeto. Quam designationem Ssmus Dnus Noster, per rescriptum S. C. Consistorialis d. 13 Ianuarii 1927 approbavit*

SACKA CONGEEGATIO EITUIJM

SINARUM

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII SERVORUM DEI GREGORII GRASSI, EP. ORTHOSIENSIS, FRANCISCI FOGOLLA, EP. BAGIENSIS, ANTONINI FANTOSATI, EP. ADRAHENSIS, THEOTIMI VERHAEGHEN, EP. SIENENSIS, EX ORDINE FRATRUM MINORUM, ET SOCIORUM, IN ODIUM FIDEI, UTI FERTUR, INTEREMPTORUM.

SUPER DUBIO

« An sit signanda Commissio introductionis Causae praedictorum Servorum Bei, in casu et ad effectum de quo agitur? »

Ad sepulcrum Principis Apostolorum et prope Circum Neronianum certaminis locum, SS. Protomartyrum romanorum confessione, sanguine atque triumpho consecratum, cunctis gentibus per annum sacrum ab omni regione et ex coetu in Almam Urbem et Vaticanas aedes confiuentibus, admirabile spectaculum praebuit *Expositio Missionaria Vaticana,* SSmi Dñi nostri Pii Papae XI sollicitudine, auctoritate et munificentia sollemniter indicta, coadunata, auspicata et clausa cum partiali selecta et perenni expositione in Museo Christiano Lateranensi. Per illam praesulum, missionariorum, religiosorum et christifidelium Missionum religio, ars et industria ostensae sunt, atque unico obtutu oculi et animi conspiciebatur amplitudo et excellentia operis Missionum, ipsumque opus maxime dignum honore ac favore non minus quam congruis opibus atque praesidiis ad eius tutelam et incrementum. Eodem tempore, in ipso magnifico S. Petri templo alterum et nobile spectaculum exhibuerunt solemnia beatificationis et canonizationis selecti agminis Martyrum, Episcoporum, Confessorum et Virginum, qui facti amici Dei, in Christo et pro Christo vita functi, cum Christo in caelis exsultant et régnant. Haec est praerogativa et nota sanctitatis verae Christi Ecclesiae, quae evidenter elucet etiam ex Causis Servorum Dei, qui ab Apostolica Sede per ordinatum processum variis honoris et cultus gradibus ac decretorum formis decorantur. Nunc autem sermo est de ingenti multitudine Servorum Dei, in odium Fidei, uti fertur, interemptorum, quorum Causa *Sinarum* coram hoc sacro Ordine introducenda disceptatur. Ex his quatuor recensentur Episcopi ex Ordine Fratrum Minorum, sacerdotes

ex utroque clero, clerici, Franciscales Missionariae a Maria Virgines, plusquam tercenti tertiam Franciscani, viri et mulieres cuiuscumque gradus et conditionis, pueri et puellae, imo et infantes. Hi strenui púgiles in terra Sinarum interfecti, in duas partes dispertiuntur; quarum prima complectitur quinque series Servorum Dei qui in provinciis *Chan-si* septentrionali et meridionali, *Hupé* occiduo-meridionafi, *Shantung* septentrionali, et *Unnau* meridionali, anno 1900 a Boxeribus trucidati sunt; altera vero pars continet quatuor series Dei Famulorum qui annis 1820-1875-1898 et 1904 in quatuor specialibus persecutionibus intra Provinciam *Hupé* mortem oppetierunt. Iniusta et dira persecutio quae anno 1900 Sinarum imperium christiano sanguine conspersisse constat, initium duxit ex imperiali decreto edito die 5 Iulii eiusdem anni, quo Imperator odio satanico in Iesum Christum eiusque Ecclesiam impulsus, sibi proposuerat religionem christianam in toto Imperio Sinensi extinguere per carceres, exilia et neces missionariorum aliorumque fidelium sinensium et europaeorum, nisi a fide desciscerent, summario iudicio lata sententia et poena inflicta statim persolvenda. Ad quam persecutionem pertinet quoque telegramma Imperatricis ,ad Proreges: « Delete europaeos et servate imperium ». Attamen memoranda est sequens inscriptio, quam in carcere missionariorum interiectorum et extra portam meridionalem ubi cadavera inhumata fuerunt, apponere fecit ipse Prorex Tschensin: «Ego considerans quod inter rébelliones anni 1900 Missionarii passi sunt persecutionem, ut essent fideles supremi dominatoris mandatis, et occisi sunt, ut veram affirmarent suam doctrinam, Ego dum magnifico omnium Missionariorum firmitatem in credendo propriae doctrinae, iterum afficior commiseratione pro persecutione ab ipsis passa ». - Quoad victimas illius persecutionis primus occurrit Gregorius Grassi, qui, natus in oppido *Gamundio* dioecesis Alexandrinae, sacerdos professus Ordinis Minorum Provinciae Bononiensis SSmi Redemptoris, Missioni sinensi destinatus, primo missionarius postea Episcopus Orthosiensis et Vicarius Apostolicus a Boxeribus trucidatus est die 9 Iulii an. 1900; etiam signis seu prodigué eius obitum, uti traditur, subsecutis. Amator et excitator devotionis exstitit erga B. Mariam Virginem de Gratiis in patrio oppido veneratam. Eiusdem statuam et memoriam in Sanctuario Mariano erexerunt oppidani.— Alter servus Dei, FranciscusFogolla, Parmae natus, eiusdem Ordinis ac Provinciae sacerdos et missionarius, anno 1898 electus est Episcopus Bagensis et coadiutor Episcopi Grassi. Primum a milite bis in cruribus gladio percússus, postea a Prorege pugione vulneratus et occisus est, ante socios a militibus interfectos. - Post occisionem Episcoporum ductus est ad mortem P. Elias Facchini, Italus, eiusdem Ordinis et Provinciae missionarius, qui transiens ante cadavera Episcoporum dixit: «Nunc vos

«estis patroni mei in caelo ». Unde satellites dicebant: «Vii* curiosus iste « diabulus Religionis: invocat protectionem mortuorum! » Gladio vulneratus, repetitis ictibns occisus est. De hoc Dei Famulo unus testis deponit: « Ego « fui praesens martyrio P. Eliáe... qui erat hilaris et repetebat haec verba: « " Vadam ad caelum, vadam ad caelum, et ita mortuus est „; et alius testis: « " Cum caderet super terram, caput eius admirans, vidi duos angelos ad « latus eius, qui se elevabant caelum versus, quasi elevantes animam Patris „. aHoc videns dixi: " O res mirabilis!,, commotus fui et statui me converti et « confessionem facere ». - Theodoricus Balat, natione Gallus O. P. M. Provinciae Franciscalis S. Ludovici in Aquitania, vir pacificus et humilis, imminente morte dixit socio: «Quamvis nos simus debiles et timidi, rogamus Deum « ut nos confortet: vide quam multi sancti pro amore Dei sanguinem fuden« runt » et scripsit: « Hoc vespere fuimus inclusi in carcere et speramus fore « ut citius pro Deo subiremus mortem ». Cum illo interemptus est Andreas Bauer, natus *Guebwiller* in Alsatia, conversus professus eiusdem Ordinis et Provinciae, qui aspexit mortem hilaris, nihil timens et caelum digito indicans dixit: « Et ego eam illuc ». - Eiusdem persecutionis gloriosae victimae, mense Iulio et anno 1900, fuerunt: Antoninus Fantosati, Episcopus Adrahorum et Vicarius Apostolicus de Hu-nan Meridionali, O. F. M. Provinciae S. Clarae in Umbria et duo socii Missionarii, Ioseph Gámbaro, Prov. Medionalen., et Caesidius Giacomantonio, Provinciae S. Bernardini in Aprutio. Ipse Episcopus Vicarius Apostolicus, longe absens a grege, vix audita persecutionis saevitia, de ovium salute sollicitus in urbem *Ileng-Chon* statim regreditur, ibique a barbaris captus, fuste in capite percussus effossis oculis aliisque suppliciis excruciatus, per quatuor ferme horas Iesum invocat, convicia et agonem forti animo sustinet, et adhuc exspirans in ignem conficitur et conabuntur. Horum et aliorum sociorum, praeeunte Episcopo Gregorio Grassi, certamen et obitum Deus illustrasse fertur signis et prodigiis eorumque praeclara fama in Sinis et extra diffusa magis in dies inclarescere perhibetur. - Absoluta hac prima parte Servorum Dei, persecutionis nempe anni 1900, instigante imperatore et mandamus, in quinque supradictis Sinarum Imperii provinciis a Boxeribus exsecutioni mandatae, transitus fit ad alios Dei Famulos, persecutionum ann. 1820, 1875, 1898,1904, in diversis vicariatibus apostolicis Ord. Fr. Min. unicae Provinciae *Hu-pe.* De his brevior sermo erit: Persecutio anni 1820 in civitate *Kiu-Tcheou-fu* ortum duxit a principe locali tartaroruni, regnante Imperatore *Kia-Kin.* Iii ea occisus est Paulus Iu-Eoei-sen catechista, dictus medicus infantium quos infirmos curabat et ex quibus multos in articulo mortis baptizabat et in apposito libro adnotabat. A militibus captus, catenis ligatus et a Mandarino, post diuturna tormenta, iterum ite-

rumque interrogatus: «An vellet apostatare», semper respondit: «Sum « christianus et maneo christianus et confido in Deum ». Patíbulo affixus et monens familiam suam adstantem ita confortabat: « Revertimini, nolite « angustian propter me, semper bene colite Deum »: atque in extremo supplicio fortis in fide exspiravit. De hac persecutione fuse agit liber cui titulus: *La Palestina e le Missioni Francescane in tutta la terra,* auctoribus Marcellino de Cavezza et Teophilo Domenichelli, part. II. - In eadem civitate *Kiu-tcheou-fu* nova persecutio exorta est an. 1875 instigante principe tartaro, nomine Pa. Tunc Famulae Dei Maria Sieou-Kou et Maria Pao-Kou quae erant de familia christiana I, descendente a familia Pauli Iu-Koei-sen anno 1820 interempti, licet religione, pietate bonisque moribus eminebant, tamen, praevia dispensatione, inire debuerunt matrimonium cum viris tartaris paganis. Simul cum aliis christianis ipsae captae et a mandarino ad apostasiam incitatae ut renuntiarent religionem christianam, ambae responderunt: « Non apostatabimus in aeternum »; quo audito Mandarinus edixit: « Tunc moriemini » et tradidit eas propriis maritis. Isti frustra tentantes eas ad apostasiam, venenum paraverunt et obtulerunt, sed ipsae bibere recusarunt. « Non enim, - ait S. Augustinus, - a seipso, sed ab alio debet occidi, qui vestigia sequitur Christi ». Tunc iidem impii et crudeles viri per milites illud violenter in earum ora infuderunt. Potentiori veneno adhibito et infuso Maria Pao-Kou animam fere statim exhalavit. Maria vero Sieou-Kou cui mors aliquandiu procrastinata est, cum petra in pectore violenter percussa, sic obiit. - Sub finem an. 1898 in vicariatu apostolico Hu-pè occiduo-meridionali persecutio excitata fuit a famoso perduèlli Iu-man-za appellato, limitrophae provinciae *Se-tsoun.* Per litteras ad proceres Provinciae *Hu-pè* ille scripsit ut exterminarent religionem catholicam et delerent christianos et missionarios; quod ipsi proceres triplici evulgato edicto ad populum, exsecutioni, quantum potuerunt, mandare conati sunt. Dignus speciali mentione est Victorinus Delbrouck, natus die 14 Martii 1870 in loco *Boirs,* dioeceseos Leodiensis, sacerdos et missionarius O. F. M. qui die 11 decembris 1898 in civitate *Che-Keou-Chan* capite plexus est. Eius corpus anno 1900 ad ecclesiam O. F. M. Trudonensem, dioecesis Leodiensis, translatum est, ibique in pace quiescit. Tandem in persecutione an. 1904 victimae recensentur Theotimus Verhaeghen, Ep. tit. Sienensis et Vicarius Apostolicus de Hu-pé Occiduo-Meridionali, natus Mechliniae in Belgio die 19 Februarii an. 1867 eiusque frater germanus Fridericus Verhaeghen, natus die 10 Man anno 1872. Ambo studiis gymnasialibus in Collegio archiepiscopali absolutis, Ordinem Seraphicum pro vitae perfectione amplexi sunt: et ad missionem sinensem pro Fidei propagatione missi, una cum Florentio Robberecht, sacerdote O. F. M. et missionario et quatuor servis Dei

Iosepho Houang-tchao-pin, Francisco Kia-tchang-tai, Maria Houang-tchang-che, et Ho-ten-tu catechumeno, mense Iulio anno 1904 ab inimicis religionis catholicae necati sunt. - Hisce expositis de quibusdam Servis Dei pertinentibus ad unam et alteram partem praedictarum persecutionum, Emi ac Rmi Patribus sacris tuendis ritibus praepositis subiecta est tabella synoptica pro unaquaque assertorum martyrum serie. Ex istis héroes selecti et ab actoribus sacrae rituum Congregationi propositi, adnumerantur bismillequadringentidecem et octo. Itaque instante Rmo P. Antonio Maria Santarelli O. F. M. et huius Causae postulatore, attentisque compluribus litteris postulatoriis tum Emorum S. R. E. Cardinalium tum Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum, tum Capitulorum, Ordinum et Congregationum Religiosarum, aliorumque virorum ecclesiastica vel civili dignitate praestantium, Emus ac Rmus Dnus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanensis, eiusdem causae Ponens seu Relator, in Ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis die 27 Iulii, vertente anno 1926, ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit. *An sit signanda Commissio Introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito R. P. D. Carolo Salotti Fidei promotore generali, omnibus perpensis rescribere censuerunt: *Affirmative seu Commissionem esse signandam, quoad bismülequadringentos-octodecim Servos Dei, in separato elencho authentico descriptos, si Sanctissimo placuerit.* Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Sacrae Rituum Congregationis Praefectum relatione, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habuit et propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Beatificationis seu Declarationis martyrii Servorum Dei Gregorii Grassi, Episcopi Orthosiensis et sociorum, die 10 Decembris anno 1926.

£8 A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

• i

Causae in Tribunali S. E. Rotae actae anno 1926, quarum definitiva sententia editur tantum in parte dispositiva: ,

L. HIERACEN. - APPELLATIONIS. *fj*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens,* F. Solieri, I. Florczak.

Advocati: Patrìzi, Bersani.

Dubium: « An constet de appellationis desertione in casu ».

Decretum diei 9 Ianuarii: « Negative ».

II. WESTMONASTERIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: H. Benvigiiati.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii in casu».

Sententia diei 20 Ianuarii: « Negative ».

' III. N. N. - RECUPERANDAE POSSESSIONIS.

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens,* I. Grazioli, H. Quattrocolo.

Promotor Iustitiae: F. Bracci.

Advocati: V. Sacconi, H. Benvignati.

Dubium: « Quibus Monialibus e Communitate et quomodo restitutio controversae domus a D. M. A. peragenda in casu ».

Sententia diei 23 Ianuarii: « Monialibus actricibus restitutionem controversae domus peragendam, iuxta modum in sententia expressum.

a) Moniales actrices solvere debent M. A. pretium emptionis aedium quod constat fuisse francorum centum viginti quinque millium; cum legali fenore a die 19 Febr. 1921 computando. Refundere eidem debent expensas necessarias, detractis tamen illis quas post aedium occupationem tempore belli peractam publica auctoritas ipsa refudit, atque ex utilibus, usque ad

diem 19 Febr. 1921 factis, eas quibus res pretiosior tempore restitutionis videatur, facta tamen monialibus facultate reddendi vel quanti impensi fuit, vel quanti aedes pretiosiores sint effectae. Tributa denique a M. A. soluta, moniales eidem restituere debent, sed tantum a die 19 Febr. 1921. Eaedem vero cogi nequeunt ad emendas aedes monasterio contiguas, quas M. A. in bonum sui Instituti acquisivit, cum huiusmodi acquisitio nequeat computari inter expensas necessarias vel utiles in sensu iuris. Quae vero solvenda sunt, in primis pretium emptionis aedium, ex notissima regula, solvi debent in numerata pecunia currentis valoris.

b) M. A. quae usque ad diem 19 Februarii 1921, ob possessionem bonae fidei quasi aedium domina fecit omnes fructus suos, ita ut eo tempore neque pretii emptionis fenus percipere neque tributa repetere possit, nihil solvere debet, nisi mercedem pro aedium conductione a die 19 Februarii 1921 usque ad dieni restitutionis rei. Merces autem computanda erit iuxta originariam mensuram, quae in tacite renovato contractu ***per***severare videtur.

c) Restitutioni peragendae tempus utile adsignatur quadrimestre, a die notificationis sententiae, ne scholae turbentur cum damno tertii id est puellarum. Restitutio autem fieri debet praevia solutione pecuniae ex parte monialium. Ne autem quaestiones forte oriturae de quantitate pecuniae in expensis collocatae, restitutionem retardare valeant, expresse cavetur, ut controversia exsistente restitutio intra quadrimestre nihilo secius fiat, soluto interim a Monialibus dumtaxat pretio emptionis.

d) Caveat autem Ordinarius ut restitutio eo modo fiat, quo attentis civilibus legibus, Sororum iura sarta tectaque sint ».

IV. PRAGEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens,* I. Grazioli, F. Morano.

Sîibst. Defens. Vine: C. Conte.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: «An constet de matrimonii nullitate in casu».

Sententia diei 30 Ianuarii: «Affirmative».

V. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite defectus consensus ob exclusionem prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, H. Quattrocolo.

Subst. Def ens. Vine: G. Conte¿

Advocatus: L. Legrand.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii in casu».

Sententia diei 10 Februarii: «Affirmative». > \

VI. NEAPOLITANA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite simulati consensus.***

Turnus Rotalis: I. Grazioli, ***Ponens,*** H. Quattrocolo, F; Morano.

Vinculi Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ». "o

Sententia diei 13 Februarii: «Affirmative».

VII. BOMANA. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: A. Jullien, ***Ponens.*** F. Guglielmi, F. Morano.

Vinculi Def ens. deputatus: I. Brocco.

Advocatus: A. Cambini.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii, in casu».

Sententia diei 24 Februarii: « Negative ».

- VIII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite impotentiae.***

Turnus Rotalis: M. Massimi, ***Ponens,*** I. Grazioli, F. Morano.

Vinculi Def ens. Substit.: C. Conte.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: «An constet de matrimonii nullitate in casu».

Sententia diei 1 Martii: « Affirmative ».

IX. TRANSILVANIEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite vis et metus.***

Turnus Rotalis: I. Florczak, ***Ponens,*** U. Mannucci, A. Jullien.

Subst. Defens. Vine: C. Conte.

Advocatus: I. Stella.

Dubium: «An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 6|Martii: « Affirmative}).

X. WESTMONASTERIEN. - NULLITATIS MATRIMONII ***ex capite defectus scientiae debitae circa matrimonii essentialia.***

Turnus Rotalis: A. Jullien, ***Ponens, F.*** Guglielmi, H. Quattrocólo.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: H. Benvignati.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii in casu».

Sententia diei 17 Martii: « Negative ».

XI. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII ET DISPENSATIONIS.

Turnus Rotalis: M. Massimi, I. Grazioli, ***Ponens,*** F. Parrillo.

Subst. Defens. Vine.: G. Conte.

Advocatus: N. Patrizi.

Dubia: « .1) An constet de matrimonii nullitate in casu, 2) et quatenus negative, an consilium praestandum sit SSmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato ».

Sententia diei 20 Martii: « Ad primum negative, ad secundum affirmative; vetito tamen mulieri transitu ad alias nuptias, inconsulta Apostolica Sede ».

XII. ALEXANDRINA GRAECORUM: MELCHITARUM. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens,* F. Solieri, I. Florczak.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 24 Martii: «Affirmative».

XIII. N. N. -'NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bonum prolis.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, A. Wynen.

Subst. Defens. Vine: C. Conte.

Advocatus: A. Carabini.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 30 Martii: « Negative ».

XIV. PARISIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite amentiae vel dementiae.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens:* F. Parrillo, F. Solieri.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 7 Aprilis: « Negative ».

XV. PARISIEN. - NULLITATE MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens,* I. Florczak, IT. Mannucci.

V inc. Defens. deputatus: A. Wynen.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 2 Maii 1925 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 9 Aprilis: «Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, seu non constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XVI. PANORMITANA. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens,* F. Guglielmi, A. Wynen.

Subst. V ine, Defens.: C. Conte.

Advocatus: A. D'Agata.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 11 Iunii 1923 sit confirmanda vel infirmanda, in casu », v

Sententia diei 10 Aprilis: «Affirmative ad primam partem, negative ad secundam, seu non constare de matrimonii nullitate in casu ».

XVII. Is. X. - NULLITATIS MATRIMONII ET DISPENSATIONIS SUPER RATO*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Ponens,* I. Grazioli, F. Guglielmi;

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 9 Februarii 1924 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 19 Aprilis: « Negative ad primam partem, affirmative ad alteram, seu consilium praestandum esse SSmo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato, vetito tamen mulieri transitu ad alias nuptias inconsulta Sede Apostolica ».

XVIII. MECHLINIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite simulati consensus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens,* F. Parrillo, F. Morano.

Vinculi Defensor: 1. Trezzi.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 19 Aprilis: « Affirmative ».

XIX. VICARIATUS APOST, DE LUANFU. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens,* H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinculi Defens. deputatus: I. Brocco.

Advocatus: I. Stella.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii in casu».

Sententia diei 20 Aprilis: « Affirmative ».

XX. DE ALREQUIPA. - PRAECEDENTIAE.

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, A. Wynen.

Advocati: A. Carabini, A. D'Alessandri.

Dubium: « Cuinam e tertiis Ordinibus competat praecedentiae ius in casu ».

Sententia diei 4 Maii: «Praecedentiam in casu competere Tertio Ordini S. Dominici ».

XXI. VARSAVIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite invalidae dispensationis ab impedimento consanguinitatis.*

Turnus Botalis: I. Florczak, *Ponens,* IL Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: I. P. Certo, I. Limongelli.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 6 Maii: «Negative».

XXII. ^IETEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, A. Wynen.

Vinculi Defens. deputatus: I. Brocco.

Advocatus: I. Stella.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 11 Maii: « Affirmative ».

XXIII. VARSAVIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite amentiae vel dementiae.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens,* U. Mannucci, *A.* Jullien.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei *27* Maii: « Negative ».

XXIV. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bonum prolis.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens,* IL Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: A. Milani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 5 Iunii: «Affirmative».

XXV. VICAR. APOST. NOVAE GUINEAE HOLLANDIAE. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, A. Wynen.

Vinculi Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: T. Ragusa.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 16 Iunii: «Affirmative».

XXVI. PARISIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, F. Guglielmi.

Subst. Defens. Vine: C. Conte.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: «An constet de matrimonii nullitate in casu».

Sententia diei 22 Iunii: « Negative ».

XXVII. Vic. APOST. CHANSI MERJD. - NULLITATIS MATRIMONII °~*ex capite amentiae vel dementiae.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens,* F. Solieri, F. Morano.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus:% *A.* Carabini.

Dubium: «An sententia Rotalis.diei 29 Iunii 1923 sit confirmanda vel infirmanda, in casu ».

Sententia diei 25 Iunii: «Affirmative ad primam partem, negative ad secundam; seu constare de matrimonii nullitate in casu ».

XXVIII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appo^ sitae contra bonum prolis.*

Turnus Rotalis:. II. Mannucci, *Ponens, A.* Jullien, A. Wynen.

Subst. Defens. Vine.: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii, in casu».

Sententia diei 7 Iulii: « Affirmative ».

XXIX. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: IT. Mannucci, *Ponens, A.* Änllien, F. Morano.

Vine. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 14 Iulii: «Negative ».

XXX. ATUREN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: A. Jullien, *Ponens,* F. Guglielmi, A. Wynen.

Vine. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: D. Lazzarato.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 16 Iulii: «Affirmative».

XXXI. PARISIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens,* I. Grazioli, H. Quattrocolo»

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocati: H» Benvignati, N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: «An sententia Rotalis diei 6 Augusti 1924 sit confirmanda vel infirmanda in casu».

Sententia diei 16 Iulii: «affirmative ad primam partem, negative ad alteram, seu constare de matrimonii nullitate».

XXXII. MECHLINIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite simulati consensus.*

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens,* I. Florczak, U. Mannucci.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 7 Februarii 1926 sit confirmanda vel infirmanda in casu».

Sententia diei 26 Iulii: «Negative ad primam partem, affirmative ad alteram, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXXIII. TRECEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite simulati consensus.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens,* F. Solieri, I. Florczak.

V inc. Defens. deputatus: A. Wynen.

Advocati: L. Legrand, I. P. Certo.

Dubium: «An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 28 Iulii: « Negative ».

XXXIV. BITURICEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, F. Morano.

Subst. Vinc. Defens.: C. Conte.

Advocatus: N. Ferrata.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii in casu ».

Sententia diei 27 Iulii: « Affirmative ».

XXXV. SOUTHWARCEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: H. Quattrocolo, *Ponens,* F. Morano, A. Wynen.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocati: N. Ferrata, V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 19 Iulii: « Affirmative ».

XXXVI. MAGNO VARADINEN. LATINORUM. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens,* U. Mannucci, A. Jullien.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: F. Bersani.

Dubium: «An constet de nullitate matrimonii, in casu».

Sententia diei 29 Iulii: « Affirmative ».

XXXVII. TARVISINA. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, A. Wynen.[1]

Y inc. Defens. deputatus: I. Stella.

Advocatus: A. D'Alessandri.

Dubium: « An confirmanda sit vel infirmanda sententia Rotalis diei 9 Martii 1917, in casu ».

Sententia diei 4 Augusti: « Negative ad primam partem, affirmative ad alteram, seu constare de nullitate matrimonii, in casu ».

XXXVIII. CRACOVIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Florczak, *Ponens,* U. Mannucci, A. Jullien.

Subst. Vinc. Defens.: C. Conte.

Advocatus: I. Stella.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 5 Augusti: «Negative».

XXXIX. VARSAVIEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite clandestinitatis.*

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens,* F. Soïieri, I. Florczak.

Subst. Vinc. Defens.: O. Conte.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: «An constet de matrimonii nullitate, in casu».

Sententia diei 9 Iulii: «Negative».

XL. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite invalidae dispensationis ab impedimento affinitatis.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens,* I. Grazioli, F. Parrillo, I. Florczak, F. Morano.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocati: V. Sacconi, N. Ferrata.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 25 Maii 1925 sit confirmanda vel infirmanda in casu ».

Sententia diei 10 Augusti: « Affirmative ad primam partem, negative ad alteram, seu non constare de matrimonii nullitate ».

XLI. N. N. ^ NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, A. Wynen.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 11. Augusti: «Negative».

XLII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae contra bonum prolis* (Cfr/num; V).

Turnus Rotalis: F. Solieri, *Ponens,* J. Florczak, U. Mannucci.,

Subst. Vinc. Defens.: O. Conte.

Advocatus: I. Legrand.

Dubium: « An sententia Rotalis diei 10 Februarii 1926 sit confirmanda vel infirmanda in casu».

Sententia diei 12 Augusti: « Negative ad primam, affirmative ad alterum, seu non constare de nullitate matrimonii in casu ».

XLIII. VELITERNEN. - PROPRIETATIS.

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, A. Wynen.

Promotor Justitiae: F. Bracci.

Advocati: V. Sacconi, A. Carabini.

Dubia: « 1) An constet de nullitate sententia Curiae Veliternen., in casu. 2) Utri adiudicanda sit proprietas et usus aedium et praedii adnexi in casu ».

Sententia diei 13 Augusti « Ad 1) Negative. Ad 2) Adiudicanda Congregationi Adoratricum Pretiosissimi Sanguinis ad normam can. 533 § 1, nn. 3, 4, et 535 § 3, n. 2 ».

XLIV. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex. capite conditionis appositae contra bonum prolis.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens,* H. Quattrocolo, F. Morano.

Vinc. Defens. deputatus: I. Brocco.

Advocatus: V. Pozzani.

Dubium: « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Sententia diei 17 Augusti: « Negative ». '

XLV. FRIBURGEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus et defectus consensus coniugalis.* :

Turnus Rotalis: U. Mannucci, *Ponens,* A. Jullien, F. Morano.

Subst. Vinc. Defens.: C. Conte.

Advocatus: B. Pellegrini.

Dubium: «An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 30 Octobris: «Negative».

XLIV. PLOCEN. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite vis et metus.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens,* F. Parrillo, F. Solieri.

Subst. Dèfens. Vinc: C. Conte.

Advocatus: I. Stella. '

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in. casu ».

Sententia diei 17 Novembris: «Affirmative»,

XL VII. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens,* I. Grazioli, F. Morano.

Vinc. Defen s. deputatus: I. Brocco.

Advocatus: I. Stella.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 4 Decembris: «Affirmative».

XL VIII. X. X. - CREDITI ET DIFFAMATIONIS.

Turnus Rotalis: F. Parrillo, *Ponens,* F. Solieri, J. Florczak.

Advocati: V. Sacconi, A. D'Alessandri.

Dubia: 1) An et quamnam summam actori solvere teneantur X. X. in casu; 2) An constet de diffamatione, in casu; et quatenus affirmative; 3) Quomodo damna ex diffamatione orta reficienda sint in casu.

Sententia diei 10 Decembris: «Ad 1) Affirmative in summa 5000 libell, .ad 2) Negative: Ad 3) Provisum in secundo ».

XLIX. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capitibus metus et impotentiae.*

Turnus Rotalis: I. Grazioli, *Ponens,* F. Parrillo, F. Solieri.

Vinculi Defensor: I. Trezzi.

Advocatus: I. P. Certo.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate in casu ».

Sententia diei 17 Decembris: « Negative ».

L. N. N. - NULLITATIS MATRIMONII *ex capite conditionis appositae.*

Turnus Rotalis: F. Guglielmi, *Ponens,* H. Quattrocolo, F. Morano.

Subst. Defens. Vinc: C. Conte.

Advocatus: V. Sacconi.

Dubium: « An constet de matrimonii nullitate, in casu ».

Sententia diei 18 Decembris: «Negative».

LI. PAMPILONEN. - DEPOSITI ET REFECTIONIS DAMNORUM.

Turnus Rotalis: M. Massimi, *Dec. Ponens,* I. Grazioli, F. Parrillo.

Advocati: V. Sacconi, C. Astorri.

Dubium: « An et quid debeatur ab Episcopo Pampilonen. Sacerdoti M. San Martin pro nominibus eiusdem Sacerdotis sacrum patrimonium «constituentibus ».

Sententia diei 22 Decembris: «Negative, *seu,* Nihil deberi ab Episcopo Pampilonen. Sacerdoti M. San Martin pro nominibus eiusdem Sacerdotis sacrum patrimonium constituentibus ».

II

Causae quae, eodem anno 1926, transaetae fuerunt vel peremptae, vel quae, absque definitiva sententia, ex peculiaribus circumstantiis, finem habuerunt, quibus adduntur decreta quoad recursus contra libellorum reiectionem (can. 1709 § 3).

I. MOGUNTINA. - *Nullitatis matrimonii,* coram E. P. D. Massimi.

Decreto diei 20 Martii, appellatio declaratur deserta.

II. BURDIGALEN. - *Restitutionis,* coram E. P. D. Grazioli.

Cum inter partes transactio inita sit, decreto diei 21 Aprilis, actionem iudiciariam exstinctam fuisse E. P. D. Ponens declaravit.

III. PACEN. - *Nullitatis matrimonii,* coram E. P. D. Grazioli.

Decreto diei 30 Aprilis, instantia declaratur perempta ad normam Can. 1736.

IV. WARMIEN. - *Poenarum et Restitutionis in integrum,* coram E..P. D. Parrillo.

Ad normam can. 1736, die 19 Maii instantiam fuisse peremptam E. P. D. Ponens decrevit.

V. PRAGEN. - *Damnorum,* coram E. P. D. Parrillo.

Decreto die 19 Maii, instantia declaratur perempta.

VI. SEDUNEN. - *Nullitatis matrimonii,* coram E. P. D. Grazioli.

Decreto diei 29 Maii, instantia declaratur perempta.

VII. ALEXANDRINA ARMENORUM. - *Separationis,* coram E. P. D. Grazioli.

Decreto diei 29 Maii, instantia declaratur perempta.

VIII. MONTISREGALEN. - *Iurium,* coram B. P. D. Parrillo.

Attenta inita inter partes concordia, E. P. D. Ponens, decreto die 18 Iunii, declaravit litem esse finitam, actaque omnia in tabulario reponi iussit.

IX. PARISIEN. - *Nullitatis matrimonii,* coram R. P. D. Solieri.

Ulteriorem propositionem non esse admittendam in casu, Turnus decrevit die 23 Iunii.

X. BONAEREN. - *Nullitatis matrimonii,* coram R. P. D. Massimi Dec.

Decreto 9 Iulii, appellatio declaratur deserta.

XI. NOLANA. - *Nullitatis matrimonii,* coram R. P. D. Jullien.

Decreto diei 21 Iulii, instantia declaratur perempta.

XII. ADMINISTRATIONIS APOST. SILESIAE POLONICAE. - *Nullitatis matrimonii,* coram R. P. D. I. Florczak.

Libellum ab Actore porrectum Admin. Apost, ad inducendam causam nullitatis sui matrimonii fuisse legitime a Curia reiectum Turnus, die 4 Augusti, decrevit.

XIII. LUGANEN. - *Reiectionis libelli,* coram R. P. D. A. Jullien.

Libellum in casu legitime reiectum esse, decreto diei 9 Augusti, Turnus statuit.

XIV. SENIEN. - *Emolumentorum parochialium,* coram R. P. D. Florczak.

Attenta renunciatione Actoris, acta reponi in Archivo, R. P. D. Ponens die 18 Octobris, decrevit.

XV. FERETRANA. - *Iniuriarum et damnorum,* coram R. P. D. Florczak.

Decreto R. P. D. Ponentis die 18 Octobris, instantia declaratur perempta.

XVI. DIACOVIEN. - *Separationis,* coram R. P. D. Florczak.

Attenta Actoris morte, acta reponi in Archivo, die 19 Octobris R. P. D. Ponens decrevit.

XVII. MEDIOLANEN. - *Nullitatis matrimonii,* coram R. P. D. Florczak.

Decreto diei 1.9 Octobris, instantia declaratur perempta.

XVIII. LUOEORIEN. — *Separationis,* coram R. P. D. Florczak.

Attenta declaratione Procuratoris Actricis, appellationem non prosequendi, acta reponi in Archivo, Ponens, decreto diei 19 Octobris, iussit.

XIX. MARIANOPOLITANA. - *Nullitatis matrimonii,* coram R. P. D. Florczak.

Cum reus conventus e vita decesserit, acta causae reponi in Archivo, die 26 Octobris R. P. D. Ponens decrevit.

XX. LYCÏEN. - *Nullitatis matrimonii,* coram E. P. D. Mannucci.

Cum appellans, decreto Ponentis qui iussit die 11 Decembris 1925 certam pecuniae summam deponere, nondum obtemperaverit, Ponens, ad normam § 222 Eegul. declaravit appellantem litem deseruisse, decreto diei 15 Novembris.

XXI. FRIBURGEN. - *Poenarum,* coram E. P. D. Florczak.

Eenuntiationem Promotoris Iustitiae Tribunalis Friburgen., ad normam can. 1740, admitti ad omnes iuris effectus Ponens decrevit, die 22 Novembris.

XXII. GAUDISIEN. - *Praecedentiae,* coram E. P. D.-Guglielmi.

Decreto diei 13 Decembris, appellatio interposita adversus sententiam Eotalem diei 6 Iunii 1925, declaratur perempta, ad normam can. 1736.

XXIII. TAURINEN. - *Nullitatis matrimonii,* coram E. P. D. Jullien.

Decreto diei 13 Decembris appellatio interposita adversus sententiam Eotalem diei 24 Aprilis 1924 declaratur perempta.

XXIV. CARTHAGINEN. - *Nullitatis matrimonii,* coram E. P. D. Guglielmi.

Decreto 21 Decembris appellatio interposita, adversus sententiam Eotalem diei 9 Ianuarii 1925, declaratur perempta, vi can. 1736, defectu prosecutionis.

XXV. VENETIARUM. - *Reiectionis libelli,* coram E. P. D. Parrillo.

Libellum a Sac. G. Vianello die 9 Augusti 1926 exhibitum, iure fuisse reiectum, Turnus Decrevit die 30 Decembris.

Ex Cancellaria Tribunalis S. E. Eotae, die 14 Ianuarii 1927.

L. % S.

Sac. Tancredes Tani, *Notarius.*

III

Citationes e ài et al e s

I

PADERBORNES.

NULLITATIS MATRIMONII (DE LAFFERT-BARIELS)

Cum ignoretur locas actualis commorationis Caroli Bartels, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rota (Roma, via delia Dataria, 94) die 4 Martii 1927, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Caroli Bartels curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. £B S. M. Massimi, Decanus, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 13 Ianuam 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Oharies Bartels, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Bote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 4 Mars 1927 à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce casf

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Charles Bartels devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

STRIGONIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (CODELLI-CODELLI)

DECRETUM

Cum non constet decretum peractae concordationis dubiorum pervenisse ad manus D, Baronis Antonii Codelli Solymossy, in causa conventi, degentis Budapestini in archidioecesi Strigoniensi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Romae, Yia della Dataria, 94), die 26 Februarii 1927, hora 11, ad dubiis infrascriptis subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

1. « An nova eademque gravia argumenta praesto sint pro nova causae propositione ».

Et quatenus *affirmative:*

2. « An constet de nullitate matrimonii, in casu ».

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque, curare debent pro viribus ut de hac edictali D. Baro Antonius Codelli Solymossy moneatur. *

L. **£8** S. F. Guglielmi, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 15 Ianuarii 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* N'étant pas prouvé que le décret de Ja concordance des doutes soit parvenu à Mr. le Baron Antoine Codelli Solymossy de Buda Pest (Diocèse de Gran), défendeur en cette cause, ÏTous le citons à comparaître en propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), le 26 Février 1927, à 11 heures, pour souscrire les doutes ci dessous indiqués, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote:

1. « Y a-t-il de nouveaux et sérieux arguments pour une nouvelle proposition de la cause ?»

Et en cas de réponse affirmative:

2. « Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas? »

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles, devront dans la mesure du possible avertir le dit Baron Antoine Codelli de Solymossy, de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato 8 gennaio, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in Udienza di formalità il Sig. **GEORGES GENTIL**, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica di Haiti, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 18 Gennaio 1927, presso l'Emo e Emo Signor Cardinale Giovanni Bonzano, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maria Margherita Dufrost de Lajemmerais, Vedova d'Youville, Fondatrice e Prima Superiora dell'Istituto delle Suore della Carità in Montréal, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale dai Rmi Prelati e dai Consultori teologi della medesima, sì è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Ven. Serva di Dio.

Martedì, 25 Gennaio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

I. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Giovanni Merlini, Superiore Generale della Congregazione dei Missionari del Preziosissimo Sangue di N. S. G. C.

II. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Michele Angelo Longo di Marigliano, Sacerdote professo dell'Ordine dei Frati Minori.

III. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore dei Beati Giacomo Sales e Guglielmo Saltamochio, Martiri della Compagnia di Gesù, nonché dell'Elogio da inserirsi in appendice al Martirologio Romano per la Compagnia di Gesù e per le Diocesi di Viviers e di Clermont.

IV. Intorno alla concessione, ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore del B. Natale Pinot, Parroco in Louroux Béconnais, nonché dell'Elogio da inserirsi nel Martirologio.

V. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore dei Beati Giacomo Bonnaud, Guglielmo Delfaud, Alessandro Lanfant e Soci della Compagnia di Gesù, Martiri in Parigi, nonché dell'Elogio da inserirsi nel Martirologio della detta Compagnia. .. .

VI. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore della B. Bartolomea Capitanio, Prima Fondatrice dell'Istituto delle Suore della Carità in Lovere, Diocesi di Brescia.

VII. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria del B. Michele Ghebre, aggregato alla Congregazione della Missione di S. Vincenzo de' Paoli, nonché dell'Elogio da inserirsi nel Martirologio.

VIII. Intorno alla concessione ed. approvazione dell'Officio e Messa propria in onore dei Beati Giovanni M. Du Lau, Arcivescovo di Arles, Pietro Lodovico De La Rochefoucauld, Vescovo di Saintes, Francesco Giuseppe De La Rochefoucauld, Vescovo di Beauvais e Compagni Martiri, nonché dell'Elogio da inserirsi nel Martirologio.

IX. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Veronica del S. Cuore di Gesù, Fondatrice dell'Istituto delle Suore Vittime del S. Cuore.

X. E finalmente intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Francesco Gabriele Rivat, della Congregazione dei Piccoli Fratelli di Maria.

SEGRETERIA DI STATO

CONGREGAZIONI ASSEGNATE AL NOVELLO CARDINALE

Con Biglietto della Segreteria di Stato, in data 23 Dicembre. 1926, il S. Padre si è degnato assegnare all'Emo e Rmo Sig. Card. Giuseppe Gamba, cui nel medesimo giorno aveva solennemente imposto il Cappello Cardinalizio, le Sacre Congregazioni *dei Sacramenti, del Concilio* e *dei Religiosi.*

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato in data 26 Gennaio 1927 il Santo Padre si è degnato annoverare gli Emi e Rmi Signori Cardinali Camillo Laurenti e Carlo Perosi fra i Porporati componenti la *Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

Inoltre, avendo l'Emo Signor Cardinale Giovanni Tacci pregato a voce e per iscritto Sua Santità di esonerarlo, per ragione di salute, dal grave Ufficio di *Segretario della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale,* la stessa Santità Sua ha annuito a tale ripetuta richiesta e con Biglietto della Segreteria di Stato, in data 29 Gennaio, ha nominato a quell'Ufficio l'Emo Signor Cardinale Luigi Sincero, già Pro-Segretario della medesima Sacra Congregazione.

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

11 Gennaio 1927. Monsig. Tito Trocchi, Arcivescovo titolare di Lacedemonia, *Uditore generale della Rev. Camera Apostolica.*

17 » » Monsig. Vincenzo Bianchi Cagliesi, *Reggente della Cancelleria Apostolica.*

Protonotari Apostolici ad instar participantium :

11	*Gennaio*	*1927.*	Monsig. Francesco Borgongini Duca (Roma).
»	»	»	Monsig. Giuseppe Pizzardo (Roma).
24	»	»	Monsig. Martino Leitner, della diocesi di Passavia.

Prelati Domestici di S. S.:

1	*Maggio*	*1926.*	Monsig. Antonio Simbardi, della diocesi di Milano.
8	*Gennaio*	*1927.*	Monsig. Stefano Szeman, della diocesi di Mukacevo.
12	»	»	Monsig. Agesilao de Aguiar, della diocesi di Sobral.
14	»	»	Monsig. Edoardo Gerard, della diocesi di Tucson.
»	»	»	Monsig. Pietro Timmermans, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Luigi Duval, della medesima diocesi.
15	• »	»	Monsig. Stefano Magdies, della diocesi di Alba Reale.
24	»	»	Monsig. Carlo Bangi, della diocesi di Passavia.
»	»	➤	Monsig. Andrea Seider, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

19	*Dicembre*	*1926.*	Monsig. Alberto Bitter, Arcivescovo tit. di Soltania.
30	»	»	Monsig. Francesco Moretti, Arcivescovo tit. di Laodicea.
2	*Gennaio*	*1927.*	Monsig. Giuseppe Bombera, Vescovo tit. di Geropoli.
13	»	»	Monsig. Francesco Antonio Gránadillo, Vescovo di Valencia nel Venezuela.
15	»	»	Monsig. Giorgio Sciahim, di rito Siro, già vescovo di Emesa (Horns).
16	»	»	Monsig. Giuliano De Diego y Garcia Alcolea, Arcivescovo di San Giacomo di Compostella.
24	»	»	Monsig. Luigi Muñoz, Arcivescovo di Guatemala.
27	»	»	Monsig. Giorgio Matulewicz, Arcivescovo tit. di Aduli.
»	»	»	Monsig. Agostino Francesco Bennassi, Vescovo di ìsTictheroy.
29	»	»	Monsig. Andrea Caron, Arcivescovo tit. di Calcedonia.

Annus XIX - Vol. XIX *2* **Martii 1927** **Num. 3**

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

CURITYBENSIS DE PARANÁ

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS PROVINCIAE ECCLESIASTICAE

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quum in dies numerus christifidelium crescat, opportunum est provincias ecclesiasticas exsistentes dividere ac novas dioeceses erigere, ut Praesules illis praepositi gregem dominicum aptius pascere et regere queant.

Curitybensis dioecesis, quae universum statum de Paraná in Brasilia complectitur, tam late numero fidelium et territorii extensione patet, ut opportunum remedium requirat, quo plenius tutiusque bono animarum regimini consulatur.

< Quae probe considerantes, concurrentibus in consilio dismembrationis venerabilibus fratribus hodiernis Episcopo Curitybensi, Archiepiscopo Metropolitano S. Pauli et ipso Apostolico Nuntio in Brasilia, de consulto venerabilium~fratrum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationis Consistorialis et suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesumant consensu, prae oculis etiam habentes quae in Apostolicis sub plumbo Litteris *Ad universas orbis Ecclesias diei* vigesimae septimae mensis Aprilis anni Domini millesimi octingentesimi nonagesimi secundi, Apostolicae Sedi hac de re reservata fuerunt: quae sequuntur perpetuum in modum de Apostolicae potestatis plenitudine decernere statuimus.

Imprimis hodiernam Curitybensem dioecesim a metropolitico iure archidioecesis S. Pauli in Brasilia, cui tamquam sedes suffraganea ipsa hucusque subiecta erat, subtrahimus et eximimus eamque ita exemptam declaramus. Dein universum territorium, ad eamdem dioecesim Curitybensem et statum de Paraná spectans, in quatuor distinctas partes dividimus, in quarum una ipsam dioecesim Curitybensem cirumscribimus atque coarctamus, quae autem ad archidioecesis gradum erit, inferius, extollenda: in ceteris vero tribus partibus ex novo erigimus dioeceses *de Ponto, Grossa* atque *de Jacarézinho,* necnon Praelaturam nullius dioeceseos *de Fóz de Iguassú.* Quarum fines iidem erunt ac fines parochiarum quae ipsis, ut infra, assignantur et attribuuntur. Dioecesis nempe Curitybensis limitibus circumscripta remanet ad undetriginta dumtaxat parochias quae vulgo ita veniunt, scilicet: *Corityba, Abranches, Agua Branca, Antonina, Araucaria, Assunguy de Cima, Bocayuva, Campo Largo, Colombo, Contenda, Lapa, Morretes, Muricy, Orleans, Palmeìra, Paranaguá, Sâo Jodo Triumpho, Sâo Jose' dos Pinhaes, Sâo Matheus, Santa Candida, Santa Félicìdade, Piraguara, Bio Negro, Bondinha,.- Serro Azul, Tamandaré, Thomaz Coelho, Timbará, Votuverava.*

Nova dioecesis « de Ponta Grossa » intra ambitum continebitur duodecim item parochiarum, quae sic appellantur: *Ponta Grossa, Castro, Cruz Machado, Guarapuava, Imbituma, Ipiranga, Ivahy, Palmas, Prudentopolis, Bio Claro, Tibagy, Uniâo da Victoria.*

Altera nova dioecesis « de Jacarézinho » harumCxíomplectetur octo parochiarum territorium, idest: *Jacarézinho, Barbozas, Colonia Mincira, Jaguariahyva, Pirahy, Bibeirâo Claro, Sao losé da Boa -Vistai, Thomazina.*

Denique praelatura nullius dioeceseos « de *Fóz* de Iguassú » una tantummodo eiusdemque nominis parochia constabit.

Praeterea sedem et cathedram dioecesium de Ponta Grossa et de Jacarézinho respective in civitatibus vulgo *Ponta Grossa* et *Jacarézinho,*.e quibus illae nomen mutuantur, perpetuo constituimus; quas idcirco ad civitatum episcopalium fastigium evehimus una cum omnibus iuribus ac privilegiis quibus ceterae civitates episcopales in America Latina fruuntur et gaudent. Ecclesias autem Sanctae Annae matri B. Virginis Mariae in urbe *Ponta Grossa,* et Beatae Mariae Virgini absque originali labe conceptae et Sancto Sebastiano in urbe *Jacarézinho* dicatas, sub iisdem invocationibus et titulis exstituras, respective ad cathedralium dignitatem extollimus, simulque eis earumque Antistitibus tribuimus honores, insignia,,; favores, gratias, privilegia et iura quibus ceterae cathedrales Ecclesiae ac ipsarum Praesules in America Latina ex iure communi vel legitima consuetudine pofient. Quod vero attinet ad harum dioecesium regimen et

administrationem, ad Vicarii Capitularis, seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod autem ad clerum in particulari spectat, statuimus ut simul ac dioecesium erectio facta fuerit, eo ipso presbyteri censeantur adscripti Ecclesiae illi in cuius territorio legitime exstant.

Quum autem temporum adiuncta prohibeant quominus in praesenti in his dioecesibus canonicorum Capitulum instituatur, iubemus, loco canonicorum, dioecesanos Consultores ad normam canonis 423 et sequentium Codicis iuris canonici eligi.

Mandamus insuper ut quamprimum fieri poterit, saltem parvum Seminarium dioecesanum, iuxta eiusdem Codicis decreta ac Sacrae Congregationis de Seminariis normas, erigatur.

Quoad vero praelaturam « de Fóz de Iguassu » decernimus ut eadem, ad omnes iuris effectus, sit proprie ac vere nullius dioeceseos, usquedum de ea aliter disponere opportunum visum fuerit. Eiusdemque simul praelaturae sedem constituimus in urbe vulgo «Fóz de Iguassu» cuius paror chialem ecclesiam, sub titulo et invocatione Sé Ioannis Baptistae, in ecclesiam praelatitiam erigimus, eum omnibus iuribus ac privilegiis, quae ceteris civitatibus et ecclesiis episcopalibus earumque civibus in Brasiliana ditione competunt. In eadem ecclesia instituimus sedem et dignitatem praelatitiam, ad instar episcopalis dignitatis, pro uno Praelato nullius dioeceseos, qui ipsi Ecclesiae ac praelaturae praesit cum iuribus, officiis, mensa, honoribus ac privilegiis quibus Ecclesiarum Praesules in Brasiliis utuntur et gaudent, iis dumtaxat exceptis, quae ex peculiari indulto, vel ex iure ad Episcopos tantum pertinent. Ut autem Praelatus omnia munera sua explere possit, quae Episcopi in suis dioecesibus, statuimus ut Praelatus ipse charactere ac dignitate episcopali sit insignitus, iubentes propterea ut ipsi, una cum Praelatura, titulus episcopalis conferatur.

Praeterea quae in Apostolicis memoratis Litteris diei vigesimae septimae mensis Aprilis anni Domini millesimi octingentesimi nonagesimi secundi constituenda disponuntur de novarum dioecesium in Brasiliana Republica honoribus, privilegiis et indultis, de novorum Episcoporum potestate et attributionibus, de Capituli institutione ac Seminarii regimine et administratione, de ipsorum denique christifidelium et clericorum iuribus et muniis, aliisque id genus, omnia congrua congruis referendo, religiose saretis tectis dispositionibus Codicis iuris canonici et decretis Concilii Plenam Americae Latinae, quoad novam praelaturam erunt servanda.

Statuimus demum ut ipsarum novarum dioecesium «de Ponta Grossa» et «de Jacarézinho» sumptibus necnon praelaturae «de Foz de Iguassu»

bini delecti iuvenes, aut saltem singuli in praesenti, in Pontificium Seminarium Pium Latinum Americanum de Urbe, non intermissa vice, mittantur.

Omnia vero documenta, iura et acta praefatas novas ecclesiasticas circumscriptiones earumque clericos ac fideles respicientia, quamprimum fieri poterit a cancellaria antiquae dioecesis Gurytbensis tradantur respective cancellariis novarum dioecesium ac praelaturae, ad hoc ut in propriis archivis reponantur ac religiose serventur.

Episcopalem et praelatitiam mensam ipsarum novarum circumscriptionum constituent Curiae emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum novae sedes erectae sunt, praeberi solent praeter ea, quae ad hoc iam, ipsa civili auctoritate praeeunte, collecta sunt.

Quoniam vero Curitybensis dioecesis complectitur ipsam Gubernii civilis principem urbem, de eadem Apostolica auctoritate itemque suppleto quorumcumque interesse habentium consensu, eandem dioecesim, uti supra limitibus circumscriptam, ad metropolitanae sedis fastigium et dignitatem, una simul cum eius quandocumque erigendo Capitulo canonicorum, idcirco metropolitano denominando, perpetuo evehimus et extollimus. Cuius praeterea archidioecesis Curitybensis eiusque Archiepiscopi metropolitico iuri, obnoxias, seu suffraganeas sedes, subiicimus memoratas dioeceses « dè Ponta Grossa » et « de Jacarézinho » necnon praelaturam nullius dioecesis « de Fóz de Iguassú » reservata tamen JSTobis et Apostolicae Sedi facultate libere novam ineundi in huiusmodi ecclesiastica provincia dismembrationem et circumscriptionem, quandocumque id expedire in Domino visum fuerit. Item Archiepiscopis pro tempore Curitybensibus, post postulationem rite faciendam in Consistorio, concedimus usum Pallii et Crucis ante se ferendae iuxta aliorum Archiepiscoporum morem et sacrorum canonum praescripta atque intra propriae Provinciae fines; itemque alia omnia archiepiscopalia insignia, privilegia, honores et iura, quibus ceterae archiepiscopales Ecclesiae in America earumque Praesules vi iuris communis legitimaeque consuetudinis fruuntur et gaudent.

Et venerabilem fratrem Ioannem Braga, qui actu Curitybensem sedem obtinet, Archiepiscopi titulo, dignitate, iuribus ac privilegiis ut supra, per praesentes Litteras augemus.

Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, ullo unquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Leopoldum Duarte Suva, hodiernum Archiepiscopum S. Pauli in Brasilia,

eique necessarias huic negotio facultates tribuimus, etiam subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate vel oppositione in exsecutionis actu oritura, imposito onere ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses fidem, authentica forma exaratam, absolutae exsecutionis huius Nostri mandati transmittendi. Decernimus denique has praesentes Litteras valituras contrariis quibuslibet peculiari et expressa mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimi nongentesimi vigesimi sexti die decima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno quinto.

ÉB C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *8. **C. Consistorialis Secretarius.***

O. CARD. CAGIANO, ***S. B. B. Cancellarius.***

Ioannes Zani Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £g Plumbi

Beg. in Cane. Ap., vol. XXXIV, n. 46.

LITTEEAE APOSTOLICAE

I

EX DISMEMBRATIONE VICARIATUS APOSTOLICI DE TAYNANFU ERIGITUR IN SINIS PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SHOHCHOW.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum Nobis divinitus sit universi christiani gregis cura commissa, Nostri muneris partes esse ducimus etiam erga sacros Pastores mentis Nostrae oculos convertere, eaque decernere quae opportuna magis videantur ut iidem concreditas sibi oves ad secura salutis pascua adducere valeant. Iam vero, cum vicariatus apostolicus de Taynanfu, amplitudine territorii et catholicorum numero conspicuus, regionem amplectatur de *Shohchow,* quae, fidelium numero in dies percrebrescente, peculiarem curam quoad spirituales populi necessitates requirere videtur, atque Vicarius Apostolicus hodiernus enixis precibus flagitaverit ut ipsa regio de Shohchow, e vicariatu de Taynanfu detracta, in peculiarem apostolicam praefecturam erigeretur: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negociis Pro-

pagandae Fidei praepositis, praehabito favorabili voto venerabilis fratris Nostri Oelsi Costantini, Archiepiscopi titulo Theodosiensis et Delegati Apostolici in Sinis, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, enunciati Vicarii Apostolici votis benigne concedendum existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, territorium quod complectitur civiles subpraefecturas de *Shohchow, Tsoyun, Hwayen, Fansze, Shanyin, Jinchow, Taichow, Sopingfu, Pinglu, ShencMJi, JSfingwu, Pienkwan, Wuchai, HoTcu, Paotehchow* a vicariatu apostoKco de Taynanfu separamus sive -dismembramus, idemque territorium sic seiunctum sive dismembratum in praefecturam apostolicam erigimus, ipsamque sic noviter erectam praefecturam, cui nomen facimus *de ShohcJiow*, Fratrum Ordinis Minorum curae atque sollicitudini committimus.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xn mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

SANCTUARIUM B. M. V. A VICTORIA, IN CIVITATE DE LACKAWANNA DIOECESIS BUFFALENSIS INTRA FINES, BASILICAE MINORIS TITULO ET PRIVILEGIIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Potiora inter Americae Septentrionalis templa pluribus de causis accensendum est sanctuarium Beatae Mariae Virginis a Victoria, quod in civitate de *Lackawanna* dioecesis Buffalensis intra fines exsurgit, Deo sollemniter consecratum. Ducit hoc sanctuarium originem suam ab antiqua aedicula, in qua miraculis inclyta Virginis Imago exstabat puerum Iesum ulnis foventis, quam cives et advenae singulari veneratione prosequebantur, et ad quam recolendam turmatim e tota Septen-

trionali America confluebant fideles, tam frequenti numero, ut sacellum omnino impar evaderet peregrinis ipsis continendis. Quare aedicula illa aequata solo, in eodem loco altera aedificata est aedes industria ac studio dilecti filii Nelson H. Baker, Protonotarii Apostolici et Vicarii generalis dioecesis Buffalensis,^qui quinquaginta circiter annorum spatio indefesso labore immane opus absolvit, splendidum pietatis ac civilis munificentiae monumentum. Et re quidem vera novum hoc sanctuarium nobilitate structurae, amplitudine molis, candore marmorum, et artis operum excellentia praestat. Lata atque alta fronte, splendido tholo, et campanariis turribus praeditum, amplis ad ingressum porticibus ad utrumque latus ornatur. Super altare princeps eminet pro augusto Sacramento asservando Tabernaculum praenobile, cum peristromate, ibique, late conspicienda, pulcherrima prostat e marmore sculpta Deiparae Virginis de Victoria statua cum Infante Iesu, universi populi devotione exculta. Hoc quidem sanctuarium celeberrimae peregrinationes lustrant, ipsius ministerio plurimi inserviunt sacerdotes, copiosa et quidem divite abundat supellectile, sacrae ibi fiunt sollemni pompa supplicationes,;, indulgentiis Apostolicis privilegiisque pollet, et piis etiam confraternitatibus, quos inter peculiari digna laude recensetur sodalitas nationalis a Nostra Domina de Victoria, quae centum mille numerat - socios, et assidua religionis et caritatis christianae operum exercitatione floret et commendatur. Illud quidem iuvat meminisse, pro condenda et ornanda ipsa sacra aede, et pro adnexis operibus fundandis, sustentandis, ingentes fuisse pecuniae summas expensas, quin ullum in praesens aes alienum solvendum supersit: effusae caritatis signum, et divinae Providentiae perenne testimonium. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Thomas Iosephus Walsh, Episcopus Trentonensium, Pontificio Solio adsistens, in hac Alma Urbe et Romana Curia praesens, communia vota depromens venerabilis fratris Guilelmi Turnet, Episcopi Buffalensis, nec non cleri populique utriusque dioecesis, totiusque Septentrionalis Americae, Nos enixis iteratisque precibus flagitaverit, ut praelaudatum Mariale templum sive sanctuarium dignitate Basilicae minoris augere dignaremur, Nos optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto; ad decus et ornamentum praelaudati sanctuarii, ut propensum gratumque animum Nostrum significemus erga studiosos Curatores et muniflcos benefactores ipsius,; pariterque ad solatium et laetitiam omnium christifidelium, qui devotionem suam erga Deiparam Virginem de Victoria eiusque sacratissimam Imaginem una cum Infante Iesu singularibus probant documentis, motu-proprio atque ex certa scientia et matura

deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine praesentium tenore perpetuumque in modum, templum sive sanctuarium Beatae Mariae Virginis de Victoria, situm in civitate de Lackawanna, dioecesis Buffalensis, titulo ac dignitate Basilicae minoris condeeoramus, adiectis privilegiis atque honorificentiis quae minoribus Basilicis de iure et consuetudine competunt.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xx mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

DISTRA CTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO NANKINENSI ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE HALMEN IN SINIS, CLERO INDIGENAE COMMITTENDUS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam.—Ut, aucto pastorum numero, fidelium gregis bono satius consulamus, id Nos admonet supremi munus apostolatus, quo fungimur. Iam vero cum venerabilis frater Prosper Paris, Episcopus titularis Silandensis et Vicarius Apostolicus de Nanking, instanter Nos postulaverit, ut ob latissime patens suae iurisdictioni subiectum territorium atque incolarum ibidem commorantium multitudinem, suus Nankinensis vicariatus divideretur, atque e territorio ab ipso dismembrato sive diviso, novus ad catholicam fidem validius promovendam conderetur apostolicus vicariatus, indigenis sacerdotibus committendus: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ac praehabito voto venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titulo Theodosiensis ac Delegati Apostolici in Sinis, nec non omnibus rei momentis attente perpensis, ea quae sequuntur decernentes, praelaudati Praesulis votis ultro libenter annuendum existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione

Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, territorium quod civiles sub-praefecturas de *Haimen, Tsungmin, Nantung, Jukao, Taihing, Tsingkiang* complectitur, a vicariatu apostolico de Nanking seiungimus; idemque territorium, ita seiunctum sive dismembratum, in vicariatum apostolicum erigimus, cui nomen facimus de *Haimen* et quod curis cleri indigenae tradimus.

Haec volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super bis a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi mensis Augusti anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

ERECTIO VICARIATUS APOSTOLICI DE CYRENAICA, ET IMMUTATIO NOMINIS VICARIATUS LYBIAE.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Divinitus Nobis commissum munus sur premi apostolatus id potissimum postulat, ut ea sollicito studio decernamus, quae catholico nomini aeternaeque christiani populi saluti bene, prospere ac feliciter eveniant. Expedit quidem, aucto Pastorum numero fidelium gregis spirituali bono satius consulere; eaque mente, cum venerabilis frater Hyacinthus Tonizza, Episcopus titularis Paraetoniensis et Vicarius Apostolicus Lybiae> Nos, enixis precibus rogaverit, ut regio, quae ad orientem vertit, ob territorii amplitudinem innumerasque difficultates, ad christianae fidei uberiorem progressum inibi obtinendum, a vicariatu sibi concredito dismembraretur, atque in separatam Missionem erigeretur, Nos votis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Eomanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio, atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, territorium Cyrenaicae prout hodiernis finibus circumscribitur e vicariatu apostolico Lybiae distrahimus, separamus, ac dismembramus,

illudque sic separatum, sive dismembratum, apostolica Nostra auctoritate, praesentium tenore in vicariatum apostolicum erigimus, cui nomen facimus «de Cyrenaica» et quem Fratrum Ordinis Minorum curis committimus. Auctoritate similiter Nostra, ac de potestatis apostolicaeplenitudine, praesentium tenore statuimus ut nomen veteris vicariatus, a quo novi vicariatus apostolici de Cyrenaica territorium distrahitur, loco Lybiae, sit « Tripolitaniae ».

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si secus quidquam super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die III mensis Februarii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. CAROLUM IOSEPHUM TIT. SS. QUATUOR CORONATORUM S. R. E. PRESB. CARD. SCHULTE, ARCHIEPISCOPUM COLONIENSEM: DE OPERA ET STUDIO GERMANICAE MULIERUM SOCIETATIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. -— Quam Germanica mulierum catholicarum societas nuper ad Nos misit ephemeridem, officiosis quidem tuis litteris commendatam, eam singulari quodam animi solacio perlegimus; quippe quod ex eadem comperimus Societatem istam omni prorsus studio adlaborare, sive concionibus publice habitis, sive libris opportune editis, ut morum, qui, maiorum hominum opera cotidie deteriores fieri videntur, integritatem strenue tueatur. Quod ut felicius eveniat, ad pravum illum, qui paene ubique invaluit mulierum vestiendi usum removendum, praecipue contendit. Dolendum quidem est, vestes, quae ad corpus opportune tegendum invectae, primum sunt nostris hisce temporibus -—cum mulieres plerumque suae oblivisci dignità-

tis solent — ea saepius ratione confici, quae pudicitiam procaeiter offendat, et omnibus, adulescentibus iuvenibusque praesertim^ illecebrarum causam et incitamentum praebeat. Quamobrem nullam profecto Nosmet ipsi praetermisimus occasionem, ut hunc maiorum fontem denuntiaremus atque huiusmodi flagitium apostolica Nostra auctoritate redarguendo depelleremus. Quibus quidem Nostris monitis atque hortamentis omnes* quotquot sunt in catholico orbe populorum Pastores, actuose responderunt; at imprimis Germaniae Episcopi qui vel singillatim vel communiter decreverunt, consilium propositumque Nostrum se ad effectum omni contentione deducturos. Quapropter Societas ista rem sane persequitur, qua cum et recta morum emendatio et christianae virtutis ac probitatis incrementa potissimum coniunguntur. Ut igitur alacri quo solet animo hoc suum tanti ponderis munus, Coloniensis mulierum sodalitas obire pergat, vehementer exhortamur, a Deo enixe effiagitantes ut auxilio suo sodalibus omnibus adsit, earumque coeptum et labores prosperet ac fortunet. Divinarum interea gratiarum auspex itemque paternae Nostrae voluntatis testis Apostolica sit benedictio, quam cum tibi, dilecte fili Noster, tum consociationibus istius moderatricibus atque sodalibus amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxvi mensis Novembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. IOACHIMUM TIT. SS. BONIFACII ET ALEXII S. R. E, PRESB. CARD. ARC O VERDE DE ALBUQUERQUE CAVALCANTI, ARCHIEPISCOPUM S. SEBASTIANI FLUMINIS IANUARII, CETEROSQUE BRASILIAE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS: DE VISITATIONE APOSTOLICA NUPER IN BRASILIA PERACTA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Commisso Nobis divinitus apostolico munere pascendi *agnos et oves* ut perfungeremur, iam inde ab inito Pontificatu facere non potuimus quin cogitationes Nostras ad Brasiliani intenderemus, ad istam scilicet immensitatem regionum, quibus catholicae Ecclesiae pars non exigua continetur. Cum igitur deliberatum Nobis esset in populi vestri utilitatem nihil non experiri, fausta Nobis oblata centesimi anni exeuntis opportunitate, ex quo Brasilia sui iuris facta est, in eam venimus mentem,

ut visitatores apostolicos istuc mitteremus, qui, alias alii dioeceses peragrando, accurate subtiliterque inspicerent quanam unaquaeque earum condicione esset, quibusnam premeretur incommodis quaeque demum remedia ad res in melius mutandas aptiora viderentur. Itaque delegimus, ut nostis, clarissimos viros tres: Iosephum a Persiceto summum franciscanum Capulatorum moderatorem, Benedictum Lopez e Benedictino Ordine Abbatem et Marcellum Reynaud e Societate Iesu, qui, ad praescripta tum Sacrae Congregationis Consistorialis, tum Nuntii in Brasilia Nostri, apostolicam eiusmodi visitationem obirent; cum autem religiosi ii viri territoria unicuique lustranda communi Consilio inter se dispertiissent, mirum quam sapienter et mature et studiose laboriösissimum officium expleverint. Atque heic cuncto Brasiliano populo vehementer gratulari libet quod Apostolicae Sedis legatos praeclaris pietatis suae significationibus excepit: quo in genere civiles magistratus, cum reipublicae universae, tum civitatibus locisve singulis praepositos, dilaudamus, quibus auctoribus factum est, ut non modo eorundem legatorum itinera sed etiam operosa sane coepta faciliora redderentur. At singulari prorsus laudis praeconio Episcopos et sacerdotes ornatos in universum volumus, qui, humanis quibusvis rationibus amotis, legatos illos Nostros haud aliter quam Dei ipsius legatos respexerunt atque habuerunt. Quamobrem cupimus precamurquë, ut ii omnes, quotquot de Nobis deque Ecclesia Dei optime ea occasione méritos memoravimus, atque adeo natio omnis Brasiliana, pro tam egregiis fidei pietatisque testimoniis, largam a Deo remunerationem accipiant. - Atque ut ad ea deveniamus, quae ad Apostolicam Sedem visitatores scripto renuntiavere, scitote, dilecte fili Noster, venerabiles fratres, et Nobis et S. R. E. Cardinalibus, quorum cognitioni et iudicio eiusmodi scripta proposita sunt, periucundum accidisse, quod comperire inde licuit, populos vestros in fidei catholicae studio atque in morum integritate tuenda haud parum hac aetate profecisse: quas quidem in christianae vitae instituto progressiones vestra si natio et, quanti oportet, aestimet et cotidie maiores facere in posterum pergat, non poterit diu ab summa illa rerum suarum prosperitate abesse, quam ad assequendam haud tardo gradu procedit. Verum, in hac vel fructuum ubertate vel spe meliorum temporum, nonnulla adhuc desiderantur, quae quidem quam primum effici oportebit. Etenim infrequens est paene ubique clerus — alicubi vero infrequentior — et procurandae christiani populi saluti nimis profecto impar, etsi religiosorum virorum virginumque Deo sacrarum sodalitates, vel ab Europa istuc inductae, vestris sacrorum administris adiutricem navare operam contendunt. Dolendum praeterea, aut pauciores ex adulescentibus ad sacerdotium adspirare, aut, qui f orte adspirent, eos ad suscipiendam Ecclesiae militiam rite excoli

ob facultatum tenuitatem non posse; Seminaria minus ad alumnorum institutionem suppetere; magnum sacrarum aedium numerum inopia laborare; divinum cultum ad liturgiae praescriptiones saepius non dirigi. Huc accedit, quod acatholici, ut sunt, ob quandam rerum suarum temperationem ordinationemque, ad asseclas sibi conciliandos praesidiis omne genus instructi, cum per editos libros et commentarios, tum per opera illa atque instituta quae eo spectant ut iuventutem alliciant novatorumque erroribus imbuant, gravissimum apud vos Ecclesiae, societati domesticae et Civitati ipsi periculum iniiciunt. Quae quidem incommoda quoniam quam citissime sunt amovenda, nisi volumus maiora rei catholicae detrimenta ac mala istic futurum in tempus inuri, Apostolicae Sedis consilia et mandata proxime vobiscum communicatur! sumus perquam opportuna: quae si, pro perspecta ac cognita Nobis pastorali sollertia vestra, ad effectum deduxeritis — de quo non est cur dubitemus — iam eam utilitatum copiam Brasilianae genti parituri estis, unde et maxima in reliquum vitae tempus solacia capietis et amplissima in caelis praemia consequemini. Quorum quidem auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis, dilecte fili Noster, venerabiles fratres, et clero populoque dioecesium vestrarum universo, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis Ianuarii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

III

AD RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS TUM REGNI SERBORUM-CROATORUM-SLOVENORUM TUM REIPUBLICAE CECHO-SLOVACAE: DE SANCTIS CYRILLO ET METHODIO, EARUM GENTIUM APOSTOLIS, COMMEMORANDO.

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. - Quod S. CyriUum Thessalonicensem, gentium Slavicarum apostolum, undecimo ab eius ortu saeculo exeunte, commemorari decrevisti^, censemus recte a vobis opportuneque factum; nec minus laudabile consilium iniisse videmini, cum deliberatum vobis est, in hac temporis faustitate Methodii quoque memoriam recoli, eius germani fratris et in apostolatu conlegae, amplissimosque utrique honores coniunctim deferri, cum essent ambo, ut Cyrilli ipsius verbis utamur, « consortes, unum sulcum in agro dominico imprimentes ». Etenim quo sancti illi fratres studio exarserunt fidei in

regionibus vestris propagandae, illud quidem tam commune utrique fuit atque adeo in communem similemve actionem prosiluit, ut alter ab altero seiungi non possit: nec vero alia de causa fel. rec. decessor Noster Leo XIII, Encyclicis Litteris *Grande munus* die xxx mensis Septembris anno MDOCCLXXX datis, quemadmodum diserto laudum praeconio utrumque simul praedicavit, sic utriusque cultum, pervetustum sane istic atque inveteratimi, universo imperavit catholico nomini. At nemo non videt, Cyrillum ac Methodium, etsi toti Ecclesiae sunt ornamento et gloriae, Slavicis tamen populis, quos Christo non sine magnis laboribus pepererunt, esse imprimis colendos atque imitandos. Curandum igitur, venerabiles fratres, ut, si unquam alias, potissimum saeculari hoc vertente anno, sancta et operosa utriusque vita crebro veluti ante fidelium oculos scriptis contionibusque proponatur. Vestrum praeterea esto, omni contentione efficere, ut iuvenes, quicumque e laicis vel e sacro ordine scholas, lycea studiorumque Universitates celebrant, gloriosos illos caelites in exemplum intueantur; qui, quamquam honestissimo loco Thessalonicae orti et rhetorum philosophorumque praeceptis satis superque Costantinopoli exculti, tamen nec se appetentês gloriae praestitere suamve iactavere excellentiam nec passi sunt se imperatoriae Aulae magnificentia aulicaeque consuetudine vitae allici, immo, cum in solitudine servire Deo qua par est demissione didicissent et Ecclesiae utilitatibus se totos dedidissent, sacras illas expeditiones, difficultatis ac periculi plenas, ad Saracenos, ad Chazaros, ad Iudaeos, ad Slavos, unam proponentes sibi divinam gloriam, animose susceperunt. Praeclaras sane virtutes ac laudes historia testis est in his apostolicis viris eluxisse; multarum enim rerum cognitioni animi nobilitatem demissionemque adiungentes, sacri ministerii labores diuturno precum officio, intentissima castitatis custodia voluntariisque corporis castigationibus cumularunt. Quodsi oportet ut Slavicae gentes Cyrillum ac Methodium christianae vitae perfectius traducendae magistros adhibeant, at aequum profecto est ut vestri omnes, iis ipsis, quos principes olim romanae fidei seminatores ac satores habuerunt, non modo caelestibus Patronis, sed etiam ducibus in retinendo adipiscendove catholicae beneficio communionis utantur. Cum enim in utriusque animo illud Christi haereret, post novissimam Caenam divinum Patrem rogantis «ut omnes unum » discipuli sui essent, insiderentque pariter alte ea omnia quae Orientales Patres de oecumenica christianae Ecclesiae unitate tradidissent, Slavicas oves non ante pascere voluerunt, quam a Petri successoribus, quibus grex Christi universus commissus divinitus esset, pascendas accepisset. Iidem praeterea romanum iter conficere; ad stabiliendum proferendumve Christi regnum hinc mitti delegata ab Romano Pontifice pote-

state; decessorum Nostrorum patrocinio continenter tegi; alter monastica vota Romae nuncupare paulo ante ipsius exitum vitae, tam celebri civium comploratione honestatum, alter Romae consecrari episcopus; quem ambo liturgiae usum in terras Christo adiunctas induxissent, is heic probari et confirmari; aliis bene multis Pontificalis benignitatis significationibus eorum animi ad susceptum apostolatum aeui: quae quidem omnia nonne testificantur, nihil sanctis fratribus fuisse antiquius, certius nihil ac deliberatus, quam ut cum Ecclesia Romana arctissime cohaererentf? Quare igitur miremur, si Cyrillus ac Methodius — quos Orientis filios, patria Byzantinos, gente Graecos, missione Romanos, apostolatus fructibus Slavos appellare licet - omnia omnibus facti sunt, ut catholicae Ecclesiae unitati omnes lucrarentur[1]? Itaque fieri non potest, venerabiles fratres, quin Nobis id accidat periucundum, quod est vobis in animo, duo ista Orientis lumina, hoc anno, veluti altius in candelabro proponere, ut, quemadmodum olim cum in terris agerent, sic hodie in caelis gloriosi, populis vestris colluceant, eosque mirificis virtutum suarum exemplis ad christiane sentiendum vivendumque alliciant atque excitent. Scilicet a beatissimis fratribus discat clerus, religiosi item viri virginesque Deo sacrae discant innocentem castissimamque vitam ducere eandemque provehendae animarum saluti devovere integram; christianae discant familiae inviolatas de indissolubili matrimonio deque recta liberorum institutione atque educatione leges servare ac tueri; christifideles denique omnes, quacumque ii condicione sunt, sive agricolae et rustici, sive opifices, sive optimates primoresque civitatis, sive litteris ac doctrinis eruditi viri iisdemve tradendis doctores, sive magistratus qui communi prosperitati pro officio student, veritati, iustitiae caritatique deservire discant, si volunt, Christi pace inter nationes atque inter cives unius eiusdemque nationis restituta, patriam suam rebus cotidie florentioribus uti. «Non sumus quidem nescii — ut verba Leonis XIII usurpemus — quot et quantae difficultates obsistant: praesertim cum plurimi sint, quibus est propositum eorum errorem retinere ac propagare, qui acceptam a Cyrillo Methodioque fidem deseruerunt. Sed proximorum saluti animose inserviendum est, et in tuenda fidei catholicae unitate nullus recusandus labor».[1] Immo etiam, prout idem Pontifex paulo ante monuerat, oportet « ut ii qui catholicae unitatis exsortes adhuc tamen duos Sanctos Viros in honore habent et reverentur, alliciantur ad appetendam concordiam et coniunctionem cum hac Apostolica Sede, considerantes quam absonum sit ab eius communione esse seiunctos,

[1] **Ep. *Bene cognitum,* 14 Iulii 1881, ad Archiep. Pragensem aliosque Bohemiaö Episcopos.**

quam tamquam matrem et magistram coluerunt illi, quos ipsi sese habere fidei praeceptores fatentur».[1] Atque hoc loco non tam commemorare placet quam meritis prosequi laudibus quicquid hac in nobilissima gravissimaque causa apud vos agi coeptum est. Quo in genere intellegi volumus scripta ac commentaria, quae a nationis vestrae doctis eruditisque viris edita adhuc **iii** lucem sunt, et quae, Nobis vobisque, venerabiles fratres, ducibus atque auspicibus, pia passim excitantur opera ab Sodalitate « Apostolatus SS. Cyrilli et Methodii » nuncupata, cuius legem propriam ab Apostolica Sede nuper recognoscendam iterumque probandam - curavistis; dicimus praecipue conventus Yelehradii—-.ubi Methodius e vita excessit — identidem, statis temporibus, habitos, quos haud semel laudavimus, itemque Institutum SS. Cyrilli et Methodii ibidem conditum adulescentibus rite educendis, qui aliquando Slavicas inter gentes digne fructuoseque apostolicum munus exerceant: quod quidem Institutum ut Pontificii nomine iuribusque uteretur, proximo fel. rec. decessori Nostro Benedicto XV placuit. Quod reliquum est, confidimus fore, ut per saecularia eiusmodi sollemnia, quae agere incipitis, et catholici quoque ex aliis **gentibus**, ut cupimus, **pie** acturi videntur, populares vestri, pietatem Antisti**tum** in sanctos fratres suorum imitati atque aemulati, ab **his** christiano Orienti, tot calamitatibus presso, uberrima divinarum gratiarum praesidia impetrent. Utinam Slavi omnes **pie** recolant et obsequenter perficiant ea quae Cyrillus **iam** moriens a Deo implorabat: «Domine Deus, **qui** omnes angélicos ordines et incorpóreas vires creasti, caelum autem extendisti et terram firmasti... auge Ecclesiam tuam multitudine et omnes in mentium unitatem collige, et electos homines constitue concordes in vera fide **tua** et recta confessione, et inspira in corda eorum verbum **tui** auditus... ut accingant se ad bona **Opera** et ea faciant quae Tibi sunt placita ».[2] Eiusmodi autem preces ut benignissimus Deus in vestrae nationis bonum atque incrementum plene exaudiat atque effecta dari iubeat, apostolica praestet benedictio, quam, caelestium donorum auspicem paternaeque caritatis Nostrae testem, vobis, venerabiles fratres, et universo clero populoque cuiusque vestro peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum **die** xm mensis Februarii anno **MDCCCCXxvn,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

[1] **Ep. *Etsi perspecta,* 8 Ianuarii 1881, ad Archiep. Iadrensem aliosque Dalmatiae Episcopos.**

[2] ***Vita Constantini philosophi* slavica.**

ACTA SS. CONGREGATIONUM

ACTA

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

VAPICENSIS

ERECTIONIS DIGNITATIS IN CATHEDRALI CAPITULO

DECRETUM

Vapieensis Episcopus preces S. Sedi porrexit, ut iuxta can. 393 n. 1 et can. 394 n. 2 Codicis iuris canonici, in sua cathedrali Ecclesia Dignitas Decanatus erigeretur, utpote quia qualibet Dignitate Capitulum cathedrale deficiat. Et postulavit insuper ut haec Dignitas, hac prima vice, conferatur canonico Mariae Adriano Augusto Sauvebois. Quibus precibus annuens SSmus Dominus Pius Papa XI, Apostolica auctoritate, in praefato Capitulo perpetuo erigit ac instituit capitularem Dignitatem, cui Decanatus nomen inhaerebit, simul indulgens, ut illam hac prima vice habeat ac possideat memoratus canonicus Adrianus Augustus Sauvebois. Futuris autem vacationibus eadem Dignitas de collatione erit Apostolicae Sedis. Hisce super rebus idem SSmus Dominus praesens edi iussit Consistoriale Decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Literae desuper expeditae fuissent. Illius autem exsecutio una cum facultatibus ad id necessariis praefato Rmo Episcopo Tapicen si committitur; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 11 Februarii Ï927.

£8 C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Maiidelen., *Secretarius.*

L. $ S.

f Fr. Raphael C, Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

27 Ianuarii 1927. — Titulari episcopali Ecclesiae Anthedonensi praefecit R. P. Bernardinum Vitalem Bigi, O. F. M. quem deputavit Vicarium Apostolicum nuper erecti vicariatus de Cyrenaica.

28 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Helenopolitanae in Bithynia, R. D. Honoratum Coppietters, parochum decanum ecclesiae oppidi *Alost* dioecesis Gandavensis, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Aemilii Seghers, Episcopi Gandavensis.

29 Ianuarii. — Titulari Ecclesiae Macrensi, pro hac vice ad archiepiscopalem evectae, R. P. D. Iosephum Pfluger, Auxiliarem Emi P. D. Card. Gustavi Piffl, Archiepiscopi Viennensis, hactenus Episcopum tit. Harpasensem.

I Februarii. Titulari episcopali Ecclesiae Sathensi, R. P. Iacobum Edoardum Walsh e Societate Missionum de Maryknoll, quem deputavit Vicarium Apostolicum de Kong-moon.

4 Februarii. Cathedrali nuper erectae Ecclesiae Bragantiensi in Brasilia, R. P. D. Mauritium Iosephum Rocha, hactenus Episcopum Corumbensem.

7 Februarii. — Cathedrali Ecclesiae Monopolitanae, R. P. Di Antonium Melomo hactenus Episcopum Squillacensem.

II Februarii. —- Metropolitanae Ecclesiae Rheginensi, R. P. D. Carmelum Pujia hactenus Archiepiscopum S. Severinae eundemque, propter unionem in personam, hactenus Episcopum Cotronensem.

18 Februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Bararensi, R. D. Ioannem Pilzer, Canonicum parochum ecclesiae metropolitanae Salisburgensis, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Ignatii Rieder, Archiepiscopi Salis* burgensis.

25 Februarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Siccae Veneriensij, R; D. Casimirum Tomczak, doctorem theologiae patristicae tradendae in Seminario Varsaviensi, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Vincentii Tymieniecki, Episcopi Lodzensis.

28 Februarii. — Cathedrali Ecclesiae Mobilensi, R. D. Thomam Toolen, ex archidioecesi Baltimorensi.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DE SACERDOTIBUS MAGISTERII MUNUS GERENTIBUS IN PUBLICIS SCHOLIS

DECRETUM

Cum plures locorum Ordinarii postulavissent ut peculiaribus quibusdam normis sacerdotum disciplina, qui in publicis scholis docent, regeretur, haec Sacra Congregatio in plenariis comitiis diei 15 Ianuarii huius -anni decrevit servanda ea quae sequuntur; quae quidem SS. D, N. Pius divina Providentia PP, XI, in audientia die prima mensis Februarii ab Emo Cardinali huius Sacrae Congregationis Praefecto habita, rata firmaque voluit eademque publici iuris fieri mandavit.

I. Sanctae Sedis praescripta de clericis et sacerdotibus publicas studiorum Universitates vel scholas Normales, quas vocant, frequentantibus, firma maneant; praesertim vero ea quae Litteris Secretariae Status diei 20 Novembris 1920 praecipiuntur, adamussim serventur.

II. Sacerdotes, etsi magisterii titulum consecuti, adstricti, uti antea, suae quisque dioecesis servitio manent; proprioque Ordinario subiiciuntur.

III. Curent Ordinarii ut hi sacerdotes docendi munus obeant in sua dioecesi, praesertim in sacris clericorum Seminariis vel in privatis scholis.

IV. Sacerdos, huiusmodi munus atque officium in publicis scholis ne petat neque acceptet sine explicito Ordinarii sui consensu; qui quidem consensus est natura sua revocamus.

V. Ordinarius, graviter onerata eius conscientia, consensum ne concedat nisi iis qui pietate et doctrina excellunt, quique tum alumnis tum ceteris magistris privatim et publice exemplo sint.

VI. Ordinarius permittere poterit ut sacerdos dioecesanus in aliam dioecesim magisterii exercendi causa se conferat, ea tamen lege ut susceptum munus ad nutum tum Ordinarii proprii tum Ordinarii loci retineatur. Itaque Ordinario in dioecesis servitium illum revocanti et Ordinario loci illum dimittenti, quocumque praetextu remoto, sacerdos parere tenetur. ,

VII. Ordinarius ne sinat ut sacerdos suae dioecesis in alia dioecesi magisterium ineat, nisi prius de re loci Ordinarium monuerit eiusdemque veniam obtinuerit.

VIII. Sacerdos in aliena dioecesi magisterium initurus sine mora loci Ordinarium adeat, quem, iuxta can. 94 Codicis iuris canonici, ut Ordina-

riunì suum, usquedum eo in loco commorabitur, habere, eiusque vigilantiae auctoritati et correctioni se submittere debet.

IX. Ordinarius vero loci poterit:

a) praecipere, iusta de causa, arbitrio et prudentia eius aestimanda, ut sacerdos alicui ecclesiae sit addictus;

b) statuere ut idem sacerdos peculiari vigilantiae Vicarii foranei vel parochi aliusve sacerdotis subsit;

c) exigere ut sacerdos referat in qua domo habitualiter commoretur et quibuscum personis cohabitet; vetare ne mulieres, de quibus suspicio esse possit, apud se retineat et quoquo modo frequentet; iubere, si id necessarium aut opportunum Ordinarius iudicaverit, ut penes aliquam religiosorum sodalium domum a se designandam degat;

d) vetare ne docendi munus in scholis, quas vel solae puellae vel puellae simul et adolescentes celebrant, suscipiat; neve puellas privatim doceat atque instituat;

e) praecipere ut omnes et singulas obligationes communes clericorum servet; praesertim vero, ut collationibus seu conferentiis ad casus de re morali ac liturgica solvendos intersit; ut adiuvet parochum loci in religiosa puerorum institutione; ut diebus festis de praecepto brevem Evangelii aut alicuius doctrinae christianae capitis explanationem habeat in Missa quam, fidelibus adstantibus, celebrat;

/) monere, corripere et, si casus ferat, congruis poenis, ad normam sacrorum canonum, sacerdotem afficere, si a recto tramite deflexerit.

X. Ordinarius loci, cuiusque anni scholastici expleto cursu, Ordinarium sacerdotis certiorem faciat de eiusdem vita et moribus.

XI. Sacerdos magister e loco per notabile tempus discessurus Ordinarium eiusdem loci commonefaciat; ferias vero aestivas initurus suum eidem obsequium praestet; in dioecesim vero reversus, se sistat Ordinario suo eiusque mandatis fideliter obediat.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis Concilii, die 22 Februarii 1927. *

D. CARD. SBARRETTI, *Praefectus.*

L. % S.

f Iulius, Ep. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIAE

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 25 Ianuarii 1927, archiepiscopali Ecclesiae Atheniensi praefecit R. D. Ioannem Baptistam Filippucci, e vicariatu apostolico Constantinopolitano, Antistitem Urbanum.

II

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

11 Augusti 1926. — *Vicarius Apostolicus de Haimen in Sinis,* R. P. Simon Tsu, presbyter e Societate Iesu.

14 Septembris. — *Vicarius Apostolicus Marroquiensis,* R. P. Ioseph Betanzos ex Provincia Hispanica Ordinis Fratrum Minorum.

25 Ianuarii 1927. — *Vicarius Apostolicus Insularum Gilbertinarum,* R. D. Ioseph Bach, e Congreg. Missionariorum Sacratissimi Cordis Iesu.

— *Coadiutor, cum iure futurae successionis, Episcopi Dacchensis in Indiis Orientalibus,* R. D. Timotheus Ioannes Crowley, e Congregatione Sanctissimae Crucis.

— *Vicarius Apostolicus Senegambiae,* R. P. Augustus Grimault, e Sodalibus Instituti a Spiritu Sancto.

— *Coadiutor, cum iure futurae successionis Vicarii Apostolici Nigeriae Meridionalis,* R. P. Carolus Heerey, e sodalibus Instituti a Spiritu Sancto.

26 Ianuarii. — *Vicarius Apostolicus de Harikow,* R. D. Eugenius Massi, Episcopus titulo Ioppidanus, hactenus Vicarius Apostolicus de Sianfu.

4 Februarii. — *Vicarius Apostolicus Cyrenaicae,* R. P. Bernardinus Bigi, ex Ordine Fratrum Minorum.

9 Februarii. — *Vicarius Apostolicus de Kong-moon in Sinis,* R. P. Iacobus Eduardus Walsh, e Societate pro Missionibus Exteris de Maryknoll.

Successivis decretis Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

10 Decembris 1927. —- R. P. Aloisium Mohn, e Congregatione Missionariorum Filiorum Sacri Cordis Iesu, *Praefectum Apostolicum de Lydenburg.*

2 Februarii 1927. — R. P. Gerardum Wantenaar, ex Instituto Missionariorum S. Ioseph, de Mill-Hill, *Praefectum Apostolicum de Basankusu.*

SACKA CONGrREGATIO EITUUM

TOLETASTA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI SOR. MARIAE A -IESU, MONIALIS PROFESSAE ORDINIS CARMELITARUM EXCALCEATORUM.

SUPER DUBIO

An signanda sit commissio introductionis Causae Servae Bei Sòr. Mariae a Iesu, in casu et ad effectum de quo agitur?

In Hispaniae provincia de Guadalajara et Seguntinae dioeceseos oppido, vulgo *Tartaneda,* e parentibus nobilitate et virtute claris, Antonio Lopez de Riva et Elvira Martínez, die 18 Augusti 1560 in lucem prodiit infantala quae, in ecclesia parochiali S. Stephani Protomartyris sacro baptismate abluta, Mariae nomen accepit. Quatriennis a patre prope morituro vocata audivit: «Filia, ego morior, sed Deus tibi pater superest: Ipse tibi benedicat, teque servet ». Paulo post obitum parentis, Maria quum in imminentis mortis periculo versaretur ob praerumpentes Galli fluminis undas, a Deipara Virgine, uti fertur, mira apparitione adstante et succurrente incolumis servata, his verbis recreata est: « Te filiam meam esse volo ». Genitricem ob mortem viri nimio moerore äffeCtam exquisitis modis et industriis consolabatur pia, obediens et affabilis filia. Quae animi virtutibus singularique modestia praestans, ad poenitentiam et ieiunium inclinata, atque orationi mentali et vocali supra aetatem addicta, admirationem et aestimationem omnium sibi trahebat, bonum porrigens et iucundum spectaculum Deo et hominibus. Mater vidua, ad secundas transiens nuptias, Mariam reliquit sub potestate avorum et patruorum qui eam aspectu pulchram, opibus divitem et ingenio subtilem, satis aptam et destinatam iudicarunt ad novam familiam procreandam, congruis nuptiis ineundis. Unde ipsam elegantiori cultu ac

veste indutam honéstasqtie cönversationes frequehtantem voluerunt. Aegre hoc tulit puella, maiorum tamen desiderio et voluntati paruit. Videns autem se paulatim saeculi pompis et oblectarnentis aliquanto indulgere et profanum pulverem a mundo contrahere, caelesti Patri et divinae Matri recursum habuit et omni spe totoque corde confisa, assidua prece opportunum tanti Patris et tantae Matris imploravit atque obtinuit auxilium. Duodennis per biennium passa est fortique animo sustinuit ásperas intimasque luctationes et voces, alias ad asceterium, alias ad connubium impellentes, in qua spiritus et carnis contentione, illa sententia relevata est quod « diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum ». Duo quoque pii ac docti sacerdotes, conscientiae moderatores, unus ex Ordine Sancti Francisci, alter e Societate Iesu praesto illi fuerunt, quorum monitis et consiliis ipsa obtemperans, adiuvante Dei gratia, et Deipara Virgine protegente, ab illo interiore certamine libera et victrix evasit. Insuper noctu dum in domestico sacello ferventius oraret coram imagine Iesu Christi cruci afiixi, sibi visum *est* audire eam ter dicentem: « Esto monialis »: quibus arcanis vocibus Maria statim acquievit et pretiosis vestibus depositis humiliores induit et cilicio se cinxit. Interea avunculis defunctis, adolescentula trilustris in potestatem patrui devenit, cui mentem suam aperuit, eoque annuente et favente divitias suas propina quis pauperibus distribuit, praeter quinque millia ducata in dotem monasticam sibi constitutam. Post breves moras, consulente suo moderatore P. Antonio de Castro S. I. et accedente beneplacito S. Teresiae, matris et institutricis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, quae per epistolam exquisita, scripto responderá!: « Inter suas libentissime eam se esse accepturam Toleti, illuc igitur ipsa protinus se conferret »; hunc Ordinem elegit atque ingredi statuit. Revera summo gaudio et magna voluntate quatuor diebus ante festum solemne Assumptionis B. M. V. comitantibus patruo et P. Antonio de Castro Toletum pervenit, ubi in monasterio S. Ioseph, eodem mense Augusto et anno 1577 religiosum habitum suscepit et tyrocinium inivit, monialibus bene accepta et cooptata utpote illa quae a sancta matre Teresia eisdem fuerat per epistolam commendata. In novo religióso statu Dei Famula graves infirmitates et, diabolo excitante, plures tentationes sustinere debuit; sed Iesu et Mariae auxilio atque ipsius S. Teresiae consilio vicit et triumphavit. Tyrocinio laudabiliter iam expleto, atque mentis et corporis sanitate gaudens, ad solemnem votorum professionem in manus priorissae Annae ab Angelis rite admissa, fuit die 8 Septembris Soror Maria a Iesu; non sine caelesti beneplacito* uti fertur. Paucos post dies S. Teresia, quae Mariam a Iesu tantum per mutuas litteras alloquebatur et audiebat sed nunquam viderat, Toletum

adivit eamque vidit, audivit et probavit. Eius virtutem et religiosam observantiam admirans et Laudane, quasdam regulas eidem tradidit ad maiorem animi perfectionem, simulque tempus orationis circumscripsit, ne nimia contentio mentis in Deum valetudini noceret, quin imo effecit ut esteriori officio a praeside sibi commisso animum et corpus ipsa sublevaret. Unde primum aeditua, dein aegrotantium curatrix, demum domus ostiaria, officia quaeque bene sancteque gessit, cum decore et utilitate sacrae aedis, valetudinarii et monasterii. In aetate viginti trium annorum tyronum magistra electa et sexies confirmata plenam regularum observantiam, ipsa praeeunte, in discipulas suas provehendam curavit cum spiritu orationis et omnigenae virtutis exercitio. Quinquelustris anno .1585 ad Superiorum nutum secuta est matrem Annam ab Angelis quae ad urbem *La Cuerva* missa erat ad novum Carmelitarum excalceatarum monasterium erigendum. Illic Serva Dei operis socia et subpriorissa renunciata, paulisper mansit, sibi captans benevolentiam sororum et opinionem sanctitatis, donec a monialibus S. Ioseph in suum monasterium Toletanum revocata, ibi eiusdem monasterii priorissa ter electa et confirmata annis 1591-1598 et 1632 forti et suavi regimine praefuit, amans et amata. Tredecim circiter annis ab omnibus monasterii sui officiis se abstinuit, sed panem otiosa non comedit, siquidem fructum contulit operibus manuum suarum. Iuxta morem illius monasterii Maria Iesu in tranquilla et sancta solitudine degens in Deo* abscondita eique vacans et placens, reliquos vitae annos duxit, magis Angelus quam mulier, donec annis et meritis dives, plusquam octogenaria piissime obdormivit iii Domino. Interim fama sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum Servae Dei¡ in vita et post obitum non solum in civitate et archidioecesi Toletana sed in universa Hispania magis magisque clara, diffusa et perseverans viam aperuit ecclesiasticae Curiae Toletanae ad Processum informativum super ea condendum, quo absoluto et Romam ad sacram rituum Congregationem transmisso, haec, iuris ordine servato scriptisque ipsius Servae Dei revisis, benigne rescripsit: « Nihil obstare quominus ad ulteriora procedi possit ». Quare instante R. P. Roderico a S. Francisco de Paula, Ordinis Carmelitarum excalceatorum et huius Causae postulatore, Rmi Praepositi generalis totiusque Ordinis vota depromente, attentisque litteris postulatoriis quorumdam Emorum S. R. E. Patrum Cardinalium, plurium Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum, necnon religiosarum sodalitatum praesidum, Capitulorum, Collegiorum et virorum dignitate praestantium, Emus et Rmus Dominus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanensis et eiusdem Causae Relator, in Ordinario sacrorum rituum Congregationis coetu, subsignata die ad Vaticanum coacto, se-

quens dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur f* Et Emi ac Revmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito E. P. D. Carolo Salotti, Fidei promotore generali, cunctisque diligenter discussis ac perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative seu signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.* Die 30 Novembris 1926.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Eituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacri Consilii ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Sororis Mariae a Iesu monialis professae Ordinis Carmelitarum excaleeatorum. Die 10 Decembris 1926.

Sß A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. $ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II '\\

ROMANA **SEU** FALISOODUNBN.

CANONIZATIONIS BEATAE LUCTAE FILIPPINI, VIRGINIS, FUNDATRICIS ATQUE ANTISTITAE INSTITUTI MAGISTRARUM PIARUM AB EIUS COGNOMINE NUNCUPATARUM.

SUPER DUBIO

An sit signanda Commissio reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Luciae praedictae, in casu et ad effectum de quo agitur?

Promulgatis Sanctissimi Domini nostri Pii Papae XI Litteris in forma Brevis die 13 Iunii labentis anni 1926, solemniisque Beatificationis Venerabilis Servae Dei Luciae Filippini, Virginis, fundatricis praefati Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatorum, in Patriarchali Basilica Vaticana celebratis, triduanae festivitates in honorem novensilis Beatae, iuxta morem et instructionem Sacrae Eituum Congregationis, peractae sunt, Apostolicis privilegiis et indulgentiis ditatae, et primum Romae in ecclesia Sanctissimi Nominis Iesu, extraordinaria solemnitate atque ingenti cleri populique concursu, curante Causae Postulatore et antistita generali praefati Instituti, e domo principe ad Gymnasios; deinde in aliis dioecesibus praesertim ubi filiae et discipulae Beatae Matris et Magistrae institutioni religiosae et civili puellarum et iuventutis, privatis publicisque rationibus sedulam ac salutarem operam navant. Speciali men-

tione dignae sunt civitates Tarquinia ubi Beata Lucia ortum duxit et Paliscodunensis ubi sancte vixit optima Magistra Pia et missionaria, et piissime obiit, cuius sacrum corpus in ecclesia cathedrali Sanctae Margaritae Virginis et Martyris magna multitudinis frequentia et veneratione colitur. Quae quidem festivitates ubique christifideliuni devotionem erga Beatam Luciam magis magisque excitarunt, ad amorem, imitationem et orationem cum fiducia auxilii impetrandi in propriis necessitatibus. Unde evenisse feruntur recentiora prodigia eius intercessione a Deo patrata atque habita^ veluti indicia divinae Providentiae ad proxime ornandam Beatam Luciam nova sanctitatis aureola et supremo canonizationis honore. Quapropter instante Reverendissimo Domino Angelo Sinibaldi, antistite Urbano et huius Causae postulatore, enixasque preces et vota antistitae generalis totiusque religiosae familiae Filippini depromente, attentisque litteris postulatoriis Eminentissimi Domini Cardinalis Basilii Pompili, Episcopi Veliterni et Sanctitatis Suae Vicarii Generalis in Urbe, aliorumque sex Patrum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, Illustrissimi et Reverendissimi Domini Caroli Cremonesi, Archiepiscopi Nicomediae, a Pontificiis Largitionibus, et Reverendissimorum Episcoporum Montisfalisci, Tarquinien. et Centumcellarum, atque Pomarien., necnon trium Patrum Abbatum, Eminentissimus et Reverendissimus Dominus Ianuarius. Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanen, eiusdem Causae ponens seu relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis subsignata die ad Vaticanas aedes coadunatis sequens dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda Commissio Reassumptionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Eminentissimi et Reverendissimi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem eiusdem Eminentissimi Ponentis, audito Reverendo Patre Domino Carolo Salotti Fidei promotore generali, omnibus perpensis rescribere censuerunt. *Affirmative seu signandam esse. Commissionem Reassumptionis Causae si Sanctissimo placuerit* Die 30 Nov. 1926.

Facta postmodum de" his Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per subscriptum Sacrae Rituum Congregationis Secretarium relatione, Sanctitas Sua Rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens propria manu signare dignata est Commissionem Reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Luciae Filippini, Fundatricis et primae Antistitae Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatarum, die 22 Decembris 1926.

£g A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S.. R. C. Praefectus.

L. SB S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

III

VE B ON EN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI MAGDALENAE MARCHIONISSAE DE CANOSSA, FUNDATRICIS INSTITUTI FILIARUM A CARITATE.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine et Temperantia, earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur?

Plurimam sane laudem sibi comparant quotquot, honesto loco nati ac divitiis diffluentes, cunctis vitae commodis et mundi illecebris contemptis, se totos divino cultui et spiritus perfectioni in claustris mancipant; maiorem tamen sibi conciliare videntur admirationem, potiores-^que grati animi affectus vindicare, qui celsissimo genere exorti, praeclarum inter cives nomen obtinentes, gloria maiorum, opibus et honoribus conspicui, hanc omnium altissimam conditionem abiiciunt, atque simul quidquid inter homines laboriosum magis est assiduamque contentionem requirit, tamquam propriam partem eligunt, in eoque vitam suam universam impendunt. Praestantissimam hanc porro laudem assequuta est Ven. Dei Famula Magdalena e Marchionibus de Canossa, natalibus quidem nobilis, sed virtute rebusque praeclare gestis nobilior. In ea temporum calamitate, religiosae professioni maxime infensa, qua vesanus furor impiorum hominum in Gallus apprime rivos sanguinis effunderàt ut catholicam f idem*, si posset, deleret, atque alias iam Europae regiones pervaserat, ineunte saeculo decimo nono, pessima germina ubique fovens, ex quibus venenati fructus orituri erant, haud pavit Magdalena, sed procellae ingruenti pro viribus esse obsistendum, pietatem in populis corròborandam ac mala sarcienda quae a religionis hostibus Ecclesiae illata fuerant, animo reputare coepit. Abiectis itaque familiae suae deliciis, ac repudiatio sibi oblatis nuptiis, Christum sponsum selegit eumque sequi constituit, auditoque sui spiritus moderatoris consilio, Carmelitidum coenobium est ingressa, vocationis suae experiendae gratia. Uti divinam voluntatem cognitam habet, et alio se appellari atque alia a se peti sensit, inde discedit ac, disponente Deo, puerilis aetatis institutioni se totam devovet, ut in locum senescentium impiorum nova suecresceret proge-

nies catholica catechesi ac pietatis sensibus imbuta. Mirum est quantopere adlaboraverit, ut in primis minuta plebs fidei rudimentis instrueretur, et tenerae puellarum mentes religionis studio succenderentur. Salutare autem hoc opus perenne vel diu esse mansurum voluit, Filiarumque a Caritate Institutum condidit, quod hodie ad Sinense quoque Imperium diffusum feliciter est.

Integritate vitae Ven. Serva Dei excelluit: nihil in ea umquam animadversum quod ad pudoris normam non foret, nihil quod ab honesti rectique legibus vel minimum abesset. In virtutibus excolendis tanta alacritate incessit, ut in omnibus haberetur veluti absolutum religiosae perfectionis exemplar. Ad instar bonitatis divinae, quae, miserta omnium' eadem omnibus gremium pandit liberalitati^ suae, caritate sua omne hominum genus complectebatur, cunctorum maiorum remedium afferre studuit, dulcissimamque sui memoriam etiam in nosocomiis reliquit. Quo factum est ut de Caelitum honoribus Ven. Famulae Dei comparandis studium, post eius obitum, exarserit, conditisque episcopalibus inquisitionibus, anno 1877, post opportunam disceptationem, signata est Commissio introductionis causae verenda manu Pii sac. mem. Papae IX. Absolutis subinde cunctis, quae sacrae leges perfici iubent, coepta est disquisitio super virtutibus in specie anno 1905, quam secuta est quatuor post annos Congregatio Praeparatoria. Haec autem, pro maiore causae perspicuitate, bis instaurata est; novissime vero comitia generalia coacta sunt coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa' XI, in quibus Emus Cardinalis Caietanus Bisleti, causae Ponens, sequens dubium ad discutiendum proposuit: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Fortitudine 'et Temperantia, earumque adnexis Ven. Servae Dei Magdalenae Marchionissae de Canossa, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur;* Reverendissimi Cardinales et Patres Consultores suffragia singuli tulerunt; quae intento animo prosecutus est Beatissimus Pater, atque aperte significavit, quaenam foret de re sententia sua; decretorium tamen iudicium ferre distulit, ut precibus uberior superni luminis copia impetraretur.

Auspicatissimam vero hodiernam diem, qua tres sapientes Deum puerum, stella duce, adoratum perrexerunt, designavit, atque, salutari Hostia devotissime oblata, ad se acciri iussit Revmos Cardinales Antonium Vico, Episc. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. Praefectum, et Caietanum Bisleti, causae Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali, meque infrascripto e secretis, iisque adstantibus, Pontificio solio assidens solemniter pronunciavit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum, nec non de cardinalibus Prudentia,*

Iustitia, Fortitudine et Temperantia, earumque adnexis Ven. Servae Dei Magdalenae Marchionissae de Canossa, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur. Atque hoc decretum publici iuris fieri, et in acta sacrae Eituum Congregationis referri mandavit, VIII idus Ianuarias anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Eufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. S$i S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

IV

DECEETUM

PRAEFIXUM VOLUMINI VII, SEU APPENDICI II (AB ANNO 1912 NUM. 4285 USQUE AD ANNUM 1926 NUM. 4404, CUM SUO INDICE. GENERALI) OPERIS CUI TITULUS: «DECRETA AUTHENTICA CONGREGATIONIS SACRORUM RITUUM EX ACTIS EIUSDEM COLLECTA EIUSQUE AUCTORITATE PROMULGATA ».

URBIS ET ORBIS

Decreta quae in hac secunda Appendice ad Collectionem Decretorum Sacrae Eituum Congregationis continentur, prouti in eadem Appendice apponuntur, Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali Sacrorum Eituum Congregationi Praefecto, Apostolica Sua auctoritate approbavit, atque authentica declaravit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26 Ianuarii anni 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Eufinae,
S. R. C. Praefectus.

i. SS s.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

PARISIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (BERTIER-GIUSTl)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Ioannis Bapt. Giusti, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sède Tribunalis S. R, Rota (Roma, via della Dataria, 94) die 24 Martii 1927, bora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Ioannis Bapt. Giusti curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.*

L. **£8** S. U. Mannucci, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 12 Februarii 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Jean Giusti, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Bote Eomaine (Eoma, Via della Dataria, n. 94), 24 Mars 1927 à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Bote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Jean Giusti devront, dans la mesure du possible l'avertir de la présente citation.

II ,..

YAE SAVIE N.

NULLITATIS MATRIMONII (MURAS-WIELIMBOREK)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Ioannes Wielimborek, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 23 Aprilis 1927, bora 12 ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu, v .

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Ioannes Wielimborek curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. £g S. F. Guglielmi, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. E. Rotae, die 14 Februarii 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Jean Wielimborek, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Eote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 23 Avril 1927, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Gonste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Jean Wielimborek devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

COMUNICATO

La « Commissione per la Russia » la cui costituzione venne annunziata nel ET. 2 del Bollettino Ufficiale *Acta Apostolicae /Sedis,* 1926, rimane ora così composta:

Presidente: Fiko Sig. Card. Luigi Sincero, Segretario della Sacra Congregazione «Pro Ecclesia Orientali».

Relatore: Monsig. Michele D'Herbigny, Vescovo tit. di Ilio.

Membri: Monsig. Isaia Papadopulos, Assessore della Sacra Congregazione «Pro Ecclesia Orientali».

Monsig. Francesco Borgongini Duca, Segretario della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.

Monsig. Giuseppe Pizzardo, Sostituto della Segreteria di Stato.

Segretario: Monsig. Carlo Margotti, Minutante della Sacra Congregazione «Pro Ecclesia Orientali».

Consultori: R. P. Gervasio Quenard.

B. P. Cirillo Karalewski.

R. D. Sergio Vanghine.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 8 Febbraio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Siti, nella quale gli Emi e Emi Signori Cardinali con i Emi Prelati Officiali e Consultori teologi, che la compongono, hanno emesso il loro voto sopra il dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione del Venerabile Servo di Dio Giovanni Bosco, Sacerdote e Fondatore della Pia Società di S. Francesco di Sales e dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

Martedì, 22 Febbraio 1927, presso l'Emo e Emo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Paola Frassinetti, Fondatrice dell'Istituto delle Suore di S. Dorotea, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Eiti *Antipreparatoria,* nella quale dai Etìcii Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Ven. Serva di Dio.

SEGBETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Protonotario Apostolico de numero participantium:

3 Febbraio 1927. Monsig. Ettore Castelli (Boma).

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

3 Dicembre 1926, Monsig. Emmanuele Arce y Ochotorena, della diocesi di Pamplona.
17 Gennaio 1927. Monsig. Andrea Proto, dell'archidiocesi di Amalfi.
19 » » Monsig. Agostino Boisleux, della diocesi di Arras.
» » » Monsig. Ferdinando Lejeune, della medesima diocesi.

Prelati domestici di 8. 8.:

27 Novembre 1926. Monsig. Edoardo de Jesus Vasquez, della diocesi di Cumanà.
3 Dicembre » Monsig. Maurizio Berecoechea y Oscoz, della diocesi di Pamplona.
22 » » Monsig. Enrico Frese, del vicariato apostolico del Ça,po di Buona Speranza, distretto Orientale.
24 » » Monsig. Giacomo Zaffrani, della diocesi di Como.
» » » Mònsig. Tommaso Aragiusto, della diocesi di Tricarico.
10 Gennaio 1927. Monsig. Benvenuto Drago, della diocesi di Casale.
14 » » Monsig. Tommaso Walshe, dell'archidiocesi di Liverpool.
» » » Monsig. Giuseppe Candidori (Roma).
21 » » Monsig. Gaspare Porgio, deirarchidiòcesi di Capua.
26 » » Monsig. Giorgio Detzel, della diocesi di Spira.
28 » » Monsig. Emilio Dauzon, dell'archidiocesi di Algeri.
29 » » Monsig. Clemente Wagner, della diocesi di Eichstätt.
» » » Monsig. Ludovico Eisenhofer, della medesima diocesi.
3 » » Monsig. Adriano Hermus, della diocesi di Bois-le-Duc.
9 » » Monsig. Florimondo Régnier, della diocesi di Puy-en-Velay.
» » » Monsig. Carlo Fournier, della medesima diocesi.
17 » » Monsig. Alfonso M. C. Broens, della diocesi di Green-Bay.

OXORIFICEXZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

L'Ordine dello Speron d'oro :

15 Luglio 1925. A S. E. il Sig. Stanislao Wojciechowski, Presidente della Repubblica di Polonia.

La Oran Croce dell'Ordine Piano:

23 Giugno 1925. A S. E. il sig. Mattia Ratai (Polonia).
» » » A S. E. il sig. Adalberto Trampczynski (Polonia).
» » » A S. E. il sig. Ladislao Grabski (Polonia).
« » » A S. E. il sig. conte Alessandro Skrzynski (Polonia).
» » » A S. E. il sig. Stanislao Grabski (Polonia).
» » » A S. E. il sig. dott. Ladislao Skrzynski (Polonia).

La Placea dell'Ordine Piano:

12 Febbraio 1927. Al sig. marchese Luigi Antici Mattei, Esente nella Guardia Xobile Pontifìcia.

La Commenda dell'Ordine Piano ;

17 Febbraio 1927. Al sig. Antonio Cagiano de Azevedo (Roma).
18 » » ÀI sig. Edoardo De Lima Ramos (Brasile).

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

22 Giugno 1925. Al sig. Andrea Mejer (Polonia).
21 Gennaio 1927. Al sig. Luigi de Avilés (Spagna).
9 Febbraio » Al sig. Ernesto Stahl (Baviera).
» » » Al sig. Augusto Büchner (Baviera).
12 » » Al sig. conte Giuseppe Salimei, Guardia Xobile di S. S.
» » » Al sig. conte Angelo Valentini, Guardia Xobile di S. S.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

"27 Maggio 1926. Al sig. avv. X. IL Giuliano Gozi (Repubblica dì S. Marino).
14 Agosto » A S . E. il sig. Barone Kijûrô Shidehara (Giappone).
» » » A S. E. il sig. Ryôhei Okada (Giappone).
» » » A S. E. il sig. principe Fuminaro Konoe (Giappone).
25 Ottobre » Al sig. marchese Riccardo Rey y Boza de Gilés (Perù).

La Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

9 Febbraio 1927. Al sig. dott. barone Ferdinando Von Moreau (Baviera).

La Commenda con placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile :

27 maggio 1926. Al sig. conte Angelo Manzoni Berghesi (Repubblica di S. Marino).
14 Agosto » Al sig. Juichi Shimomura (Giappone).
» » » Al sig. conte Tadamasa Sakai (Giappone)

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

15 Luglio 1925. Al sig. Giovanni Teuczyn (Polonia).
» » » Al sig. Giovanni Strzembosz (Polonia).
» » » Al sig. Alessandro Cnrzaszczewski (Polonia).
27 Maggio 1926. Al N. U. Manlio Gozi (Repubblica di S. Marino).
» » Al sig. Marino della Balda (Repubblica di S. Marino).
Al sig. Carlo Balsimelli (Repubblica di S. Marino).
» » Al sig. dott. Bgisto Morri (Repubblica di S. Marino)
» » Al sig. Francesco Morri (Repubblica di S. Marino).
» » Al N. U. Federico Gozi (Repubblica di S. Marino).
14 Agosto Al sig. Gentarô Tanahashi (Giappone).
» » Al sig. Shinichiro Matsuoka (Giappone).
11 Novembre Al sig. prof. Ernesto Jac, della diocesi di Angers.
15 » Al sig. cav. Federico Bernath, dell'archidiocesi di Siracusa.
7 Dicembre Al sig. prof. Marco Tullio Zanzucchi, dell'archid. di Milano.
15 . » Al sig. cav. Ing. Enrico Rossi, dell'archidiocesi di Bologna.
4 Gennaio Al sig. prof. Francesco Bernardino Cicala, della dioc. di Lecce.
8 » Al sig. cav. Giorgio Pirson, della diocesi di IsTamur.
12 » Al sig. dott. Fausto Mccolini, dell'archidiocesi di Napoli.
» » Al sig. dott. Alessandro Cutolo, della medesima archidiocesi.
25 » Al sig. prof. Leonzio Thilliez, della diocesi di Lilla.
» » Al sig. prof. Emilio Lenoble, della medesima diocesi.
» » Al sig. prof. Eugenio Duthoit, della medesima diocesi.
2 *Febbraio* Al sig. Carlo Maximiano de Figuereido (Brasile).
17 » Al sig. Carlo Flory (Francia).

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

25 Giugno 1925. Al sig. colonn. Bonislao Pieracki (Polonia).
12 Febbraio 1927. Al sig. marchese Luigi Barbi, Cadetto nelle Guardie Nobili Pontificie.
» » » Al sig. conte Ildebrando Silvestri Faà, Cadetto nelle Guardie Nobili Pontificie.

II Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile :

15 Luglio 1925. Al sig. Taddeo Kozminski (Polonia).
27 Maggio 1926. Al sig. Marco Marcucci (Repubblica di San Marino).
» » » Al sig. dott. Valerio Pasquali (Repubblica di San Marino).
31 » » Al sig. Umberto Terheggen, del Vicariato Apostolico della Gujana Olandese.
14 Agosto 1926. Al sig. Masao Shûzan Hida (Giappone).
» » » ÀI sig. Chôzô Matsuo (Giappone).
» » » Al sig. Takutarô Hirakushi (Giappone).
30 Novembre » Al sig. Carlo Giannini, della diocesi di Rieti.
8 Gennaio 1927. Al sig. Leone Jeanmart, della diocesi di Namur.
12 » » Al sig, Guglielmo Blaschek, della diocesi di Giavarino.
14 » » Al sig. Abilio Pacheco Teixeira Rebelo de Carvalho, dell'archidiocesi di Braga.
20 » » Al sig. dott. Francesco Maldonado, della diocesi di Tabasco.
29 » » Al sigi Giuseppe Pauly, dell'archidiocesi di Colonia.
4 Febbraio 1927. Al sig. Nicola Riva, dell'archidiocesi di Milano.
9 » » Al sig. Leonzio Riouful, della diocesi di Puy-en-Velay.
10 » » Al sig. Nicola Pietro Young, della diocesi di Brooklyn.
» » » Al sig. Michele Francesco Schickert (Roma).
17 » » Al sig. Giuseppe Duguet (Francia).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magnò, classe militare:

23 Giugno 1925. Al sig. Giovanni Horodecki (Polonia).
» » » Al sig. Tommaso Laskiewicz (Polonia).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

23 Giugno 1925. Al sig. dott. Casimiro Zaczek (Polonia).
15 Luglio » ÀI sig. dott. Ladislao Studzinski (Polonia).
» » » Al sig. Costantino Lene (Polonia).
» » » Al sig. generale Mario Zaruski (Polonia).
» » » Al sig. Stanislao Ketrzynski (Polonia).
» » » Al sig. Carlo Bertoni (Polonia).
» » » Al sig. conte Stefano Przezdziecki (Polonia).
» » » Al sig. Gaetano Morawski (Polonia).
» » « Al sig. Giovanni Perlowski (Polonia).
14 Agosto 1926. Al sig. Chinjirô Matsuura (Giappone).
» » » Al sig. conte Nagayoshi Ogasawara (Giappone).
» » » Al sig. conte Yoshimitsu Yanagiwara (Giappone)
» » » Al sig. conte Xorinaga Matsudaira (Giappone).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. /Silvestro Papa:

15 Luglio 1925. Al sig. Felice Frankowski (Polonia).
» » » Al sig. dott. Stanislao Piekarski (Polonia).
»' » » Al sig. Carlo Dawidowski, (Polonia).
» » » Al sig. Ceslao Andrycz (Polonia).
» » » Al sig. conte Stanislao Los (Polonia).
» » » Al sig. Giorgio Tarnowki (Polonia).
14 Agosto 1926. Al sig. Gunshirô Mochizuki (Giappone).

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

25 Giugno 1925. Al sig. Ladislao Paczoski (Polonia).
» » » Al sig. Casimiro Mazanek (Polonia).
25 Dicembre 1926. Al sig. prof. Francesco Ragni, della diocesi di Bitonto.
20 Gennaio 1927. Al sig. Pietro F. Dahll, del vicariato apostolico di Norvegia.
» » » Al sig. Asele Sommerfelt, del medesimo vicariato.
» » » Al sig. Olaf Kolsrud, del medesimo vicariato.
31 » » Al sig. Giovanni Tizzani, della diocesi di Lecce.
/ Febbraio » Al sig. Francesco Besozzi, dell'archidiocesi di Milano.
3 » » Al sig. Giovanni Rings, dell'archidiocesi di Colonia.
9 » » • Al sig. archit. Giovanni De Vecchi, dell'archidiocesi di Torino.
14 » » Al sig. prof. Antonio Bottero, della diocesi di Treviso.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

22 Giugno 1925. Al sig. Gabriele Rogozinski (Polonia).
» » » Al sig. Ludovico Krajewski (Polonia).
11 Giugno 1926. Al sig, dott. Carlo Moors, della diocesi di Liegi.
14 Agosto 1926. Al sig. Jûichi Haba (Giappone).
» » » Al sig. Shigeru Watanabe (Giappone).
17 Settembre » Al sig. Luigi Peters, della diocesi di London (Canada).
15 Ottobre » Al sig. Giuseppe Agostini, del Patriarcato di Venezia.
9 Dicembre » Al sig. Giuseppe Liverzani, della diocesi di Faenza.
4 Gennaio 1927. Al sig. Giuseppe Astengo, della diocesi di Savona.
17 » » Al sig. Giovanni Mistretta, della medesima diocesi.
21 » » Al sig. Carlo Gundersen, del vicariato apostolico di Norvegia.
» » » Al sig. Cristiano Dehli, del medesimo vicariato.
27 » » Al sig. Carlo Pantaleoni, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Al sig. prof. Uberto Caron, della diocesi di Lilla.
» » Al sig. prof. Maurizio D'Halluin, della medesima diocesi.

27 Gennaio 1927. Al sig. prof. Paolo Verschave, della medesima diocesi.
» » » Al sig. prof. Pietro Bayart, della medesima diocesi.
» » » Al sig. prof. Alberto Delerue, della medesima diocesi.
4 Febbraio 1927. Al sig. Raffaele Co, del vicariato apostolico de Haiphong.
9 » » Al sig. Carlo Badberger (Baviera).
18 » » Al sig. Ludovico Filippo Giuseppe Jasmin, dell'archidiocesi di Montréal.

MAGGIOEDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di 8. E. Ema Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare :

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

14 Giugno 1926. Monsig. Tommaso J. Leonard, della diocesi di Brooklyn.
» » » Monsig. Giovanni J. Oppel, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giacomo F. J. Flynn, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni M. Kiely, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Tommaso A. Nummey, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe V. S. Me Clancy,, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Gorman, della medesima diocesi.
27 Novembre » Monsig. Giuseppe Watorek, della diocesi di Tarnow.
22 Dicembre » Monsig. Biagio Budelacci, della diocesi di Faenza.
30 ») Monsig. Luigi Faveri, della diocesi di Foligno.
4 Gennaio 27. Monsig. Antonio Gundermann, della diocesi di Passavia.
7 ») Monsig. Agostino Parodi, della diocesi di Acqui.
10 » » Monsig. Amato Villanueva, della diocesi di Léon.
11 » » Monsig. Salvatore Colavolpe, dell'archidiocesi di Amalfi.
») Monsig. Gregorio Apuzzo, della medesima archidiocesi.
12 » » Monsig. Carlo Ghiringhelli, della diocesi di Penne ed Atri.
» ») Monsig. Giulio Barbetta (Roma).
» ») Monsig. Angelo Baradel (Roma).
17 » » Monsig. Adriano Pierazzuoli, dell'archidiocesi di Siena.
21 » » Monsig. Francesco ètëpan, dell'archidiocesi di Olmutz.
» » > Monsig. Francesco Horák, della medesima archidiocesi.
» » > Monsig. Guglielmo Plhak, della medesima archidiocesi.
24 » Monsig. Simeone Palcich, dell'archidiocesi di Zara.
29 » » Monsig. Luigi Zattiñi, della diocesi di Bertinoro.
4 Febbraio » Monsig. Luigi Allevi, dell'archidiocesi di Camerino.

4	*Febbraio*	*1927.*	Monsig. Bernardo Davide Assarsson, del Vicariato Apostolico di Svezia.
»	»	»	Monsig. Giorgio Baumgartner, della diocesi di Passavia.
»	»	»	Monsig. Clemente Giuseppe Bachstefel, della medesima diocesi.
5	»	»	Monsig. Emanuele Habash, del Patriarcato latino di Gerusalemme.
» ...	»	»	Monsig. Adolfo Perrin, del medesimo Patriarcato.
»	»	»	Monsig. Raffaele Baratta, dell'archidiocesi di Bologna.
»	»	»	Monsig. Mardiros Miguirian, del Patriarcato Armeno di Cilicia.
»	»	»	Monsig. Francesco Brami, della diocesi di Arezzo.
»	»	»	Monsig. Pietro Neri, della medesima diocesi.
7	»	»	Monsig. Angelo Subrizi (Roma).
14	»	»	Monsig. Gherardo Miselli, dell'archidiocesi di Modena.
»	»	»	Monsig. Antonio da Pozzo, dell'archidiocesi di Udine.
16	»	»	Monsig. Silvio Cucinotta, della Prelatura di S. Lucia del Mela.
»	»	»	Monsig. Antonio Méndez, della diocesi di Zamora.
»	»	»	Monsig. Giuseppe Aguilar, della medesima diocesi.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S. :

22	*Dicembre*	*1926.*	U sig. Francesco Riccardo Neubauer, della dioc. di Danzica.
5	*Gennaio*	*1927.*	Il sig. Giovanni Czarnowski, dell'archidiocesi di Varsavia.
17	»	»	Il sig. conte Ulderico de Spee, dell'archidiocesi di Colonia.
16	*Febbraio*	»	Il sig. Dom Antonio Maria de Noronha, del Patriarcato di Lisbona.
»	»	»	U sig. comm. Nicolò de Gutmansthal-Benvenuti, della diocesi di Lubiana.
21	»	»	Il sig. Carlo Stoner Lusk, dell'archidiocesi di Filadelfia.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S. :

17	*Dicembre*	*1926.*	Monsig. Basilio Mingarán, della diocesi di Padova.
4	*Gennaio*	*1927.*	Monsig. Ferdinando Schustetter, della diocesi di Passavia.
5	»	»	Monsig. Bartolomeo Comenale, dell'Abbazia della Ssma Trinità di Cava.
10	»	»	Monsig. Francesco Vitek, della diocesi di Hradec Kralové.
»	»	»	Monsig. Otocaro Richter, della medesima diòcesi.
14	»	»	Monsig. Raffaele Salucci, della diocesi dei Marsi.
18	»	»	Monsig. Filippo O'Doherty, della diocesi di Derry.
»	»	»	Monsig. Mariano Vincenzo Cafaro, della diocesi di Pozzuoli.
21	»	»	Mönsig. Giuseppe Ollmann, dell'archidiocesi di Ohnütz
»	»	»	Monsig. Massimiliano Lubojacky, della medesima archidioc.

21 Gennaio 1927. Monsig. Alfonso Pryc, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Rodolfo Nejezchleba, delia medesima archidiocesi.
26 » » Monsig. Giovanni M. Brotto Bertoncello, della diocesi di Padova.
5 Febbraio » Monsig. Guglielmo Dewald, dell'Amministrazione Apostolica di Timisoara.
» » » Monsig. Giovanni Mayer, della, medesima Ammin. Apost.
» » » Monsig. Federico Siebig, della medesima Ammin. Apost.
» » » Monsig. Francesco Magnanini, della diocesi di Arezzo.
» » » Monsig. Giuseppe Basagni, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Renato Fontenelle, della diocesi di Cambrai.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S. :

14 Gennaio 1927. Il sig. Giovanni Battista Carrara (Roma).
17 Febbraio » Il sig. comm. Giuseppe Bui trini (Roma).

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

19 Gennaio 1927. Monsig. Raffaele Manari (Roma).
5 Febbraio » Monsig. Amedeo Cantagalli, dell'archidiocesi di Bologna.

Cappellano d'onore extra Urbem *di S. S.:*

17 Febbraio 1927. Monsig. Emilio Morselli, dell'archidiocesi di Modena.

Cappellani Comuni Pont. Soprannumerari dì S. S.:

5 Febbraio 1927. Monsig. Romolo Pantanetti.
» » « Monsig. Antonino Lo Casto.
» » » Monsig. Cesare Fabrizi.

NECROLOGIO

19 Giugno 1926. Monsig. Raimondo de la Porte, Vescovo tit. di Berissa.
15 Ottobre » Monsig. Giov. Batt. Neudecker, Vescovo tit. di Elenopoli.
21 Dicembre » Monsig. Francesco Isola, Vescovo tit. di Adrianopoli.
5 Gennaio 1927. Monsig. Nicasio Arellano, Vescovo tit. di Cucuso.
29 » » Monsig. Antonio Alves Ferreira, Vescovo di Vizeu.
11 Febbraio » Monsig. Stanislao Casimiro Zdzitowiecki, Vescovo di Vladislavia.
16 » » Emo Sig. Card. Amedeo Ranuzzi De Bianchi, del Titolo di S. Prisca.
22 » » Monsig. Enrico Joppen, Vescovo tit. di Cisamo.

Annus XIX - Vol. XIX 1 Aprilis 1927 Num. 4

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

URBIS

ERECTIONIS PAROECIAE S. BENEDICTI EXTRA PORTAM S. PAULI

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Nostri pastoralis officii sollicitudo requirit ut ea. quae in divini cultus augmentum et aptiorem animarum curam cedere noscuntur, a Nobis pro viribus promoveantur et incunctanter adimplere curentur, opportuna media adhibendo ut animarum gubernio salubriter prospici queat. Cum Nos autem propter officium Episcopi huius Almae Urbis ab aeterno Pastorum Principe Nobis, licet immerito, commissum, spirituale bonum fidelium Romae commorantium diligenter ac directe curare debeamus, inspectis tum circumstantiarum et temporum ratione, tum incolarum numero in dies percrescente, ad novarum paroeciarum erectionem deveniendum censuimus. Iam pluribus abhinc annis in territorio paroeciae Basilicae Patriarchalis S. Pauli extra muros quamplures domus exstructae fuerunt et incolarum numerus illas habitantium magis magisque percrevit, ita ut unus Pastor nequiverit eorum curam habere et propter distantiam inter Basilicam Ostiensem, in

extremis finibus paroeciae sitam, et novas aedes ad moenia Urbana exstructas intercedentem non absque magna difficultate fideles ad ecclesiam accedere poterant ad sacra persolvenda, sacrosancta Sacramenta recipienda et catechesim discendam. "Ex iis motus f. r. pientissimus Benedictus Papa decimus quintus, Praedecessor Noster statuit, ut in illa parte dictae paroeciae territorii, quae est apud moenia et igitur longe a Basilica, quaedam elementaría schola institueretur in qua pueri ad christianam religionem et bonas artes ^formarentur. Hanc scholam tradidit monialibus, vulgo « Maestre Pie Pilippini » quae optime mandatum Summi Pastoris adimpleverunt. Deinde ecclesiam ibi aedificari iussit, quam Deo Optimo Maximo ac divo Benedicto Abbati dicatam voluit. Cum vero incolarum numerus apud hoc novum templum augeri non desiverit, necessitas patuit ut nova paroecia in eo institueretur. Nos igitur, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, praedictam ecclesiam S. Benedicti Abbatis, apud Portam S. Pauli huius almae Urbis, suprema Nostra auctoritate in paroeciam erigimus, ac per praesentes Litteras erectam declaramus, attributis ei territorio a paroecia S. Pauli extra muros dismembrando ac congrua a Nobis adsignanda et aedibus parochialibus exstruendis, cum omnibus iuribus, privilegiis, favoribus et gratiis* quibus aliae paroeciae Urbis fruuntur et gaudent. Paroeciam ita noviter erectam pleno iure curae concredimus Piae Societatis Sancti Pauli in Urbe exstanti et Presbyter eidem Societati addictus et rite adprobatus eiusdem parochus erit. Ad novae huius paroeciae fines statuendos, et ad omnia alia decernenda et definienda propter hanc dismembrationem et erectionem* deputamus venerabilem fratrem Nostrum Basilium, Episcopum Veliternum, S. B. E. Cardinalem Pompilj, Nostrum in Urbe generalem in spiritualibus Vicarium et eidem necessarias huic negotio facultates tribuimus* etiam subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate vel oppositione in exsecutionis actu oritura, imposito ei onere perficiendi, custodiendi in archivo Vicariatus Urbis fidem, authentica forma exaratam, absolutae exsecutionis huius Nostri mandati. Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo unquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel sua interesse praesumant aut in praemissis ius, quocumque ex titulo habeant, vel habere praesumant, auditi non fuerint, aut praemissis non consenserint. Si quis vero, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis. Decernimus denique has praesentes Litteras valituras, contrariis.

quibuslibet non obstantibus, etiam Praedecessorum Nostrorum constitutionibus et ordinationibus aliisque peculiari et expressa mentione dignis.

Datum Eomae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo sexto die tertia mensis iunii, in festo Ssmi Corporis Domini Nostri Iesu Christi, Pontificatus Nostri anno quinto.

© B. Card. POMPILJ, *Episc. Velitemus.*

O. Card. CAGIANO* *8. M. E. Cancellarius.*

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus,*

Loco £8 **Plumbi**

Beg. in Cane. Ap., vol. XXXIV, n. *59.* **- M. Riggi.**

II

URBIS

ERECTIO PAROECIAE SS. ANGELORUM CUSTODUM IN REGIONE « MONTE SACRO »

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad culmen Apostolicae dignitatis, quamvis immerito, ineffabili divinae Providentiae consilio evecti, dum omni studio ac solertia universi dominici gregis aeternae saluti prospicere contendimus, potiore quadam sollicitudine dilectissimae illius gregis parti, quae in hae alma Urbe sub ipsis Nostris oculis versatur, maiora commoda procurare vel maxime optamus. Et cum ex apta paroeciarum circumscriptione spirituale animarum bonum non parum pendeat, ea omnia peragere libentissime studemus, quae ad ipsius Urbis paroecias recte moderandas pertinere dignoscimus.

Cum itaque regio illa « Monte Sacrò » vulgo nuncupata, extra portam Nomentanam trans Anionem flumen, in qua pauci antea et rari incolae agris colendis incumbebant ab aliquot annis civibus frequentari coepta sit, nova ibi huius Apostolicae Sedis cura aedes exstructa est in honorem Sanctorum Angelorum Custodum Deo dicata. - Nunc vero in regione illa, uti in aliis suburbanis, incolarum numerus adeo in dies crevit ut spiritualis eorum salus maiora ad religionem colendam adiumenta requirat.

Nos igitur, considerantes paroecialem S. Agnetis ecclesiam, in cuius territorio regio illa « Monte Sacro » hactenus continetur, nimis ab hac regione distare, valde opportunum duximus novam paroeciam ibi constituere, ut

facilius spiritualibus necessitatibus christifidelium inibi commorantium occurratur et documentum simul praebeatur Nostrae erga SS. Angelos Custodes devotionis, quos speciali cultu a pueritia prosequimur. Apostolicae ergo potestatis plenitudine ibi novam ac distinctam paroeciam erigimus, et quam supra diximus SS. Angelorum Custodum aedem ad ecclesiae paroecialis gradum et dignitatem evehimus ac propterea eidem eiusque pro tempore parochis iura omnia et privilegia concedimus, quibus aliae huius almae Urbis parochiales ecclesiae eorumque parochi fruuntur ac gaudent, eisdemque onera omnia et obligationes imponimus, quibus alii Urbis parochi iure communi vel legitima consuetudine subiiciuntur. Huius vero novae SS. Angelorum Custodum ac finitimarum paroeciarum terminos definiendos committimus venerabili fratri Nostro Cardinali vicaria potestate Urbis Antistiti. Pro dotatione autem eiusdem sic noviter erectae paroeciae assignamus domum parochialem iam ibidem exstructam atque reditus, iura et bona omnia quae fuerunt paroeciae S. Mariae Magdalenae de Urbe, quam Litteris Apostolicis *Susceptum* die vigesima quarta mensis Octobris anno millesimo nongentesimo sexto datis fel. rec. Pius Papa Decimus Praedecessor Noster abolevit et extinxit.

Novae autem huius paroeciae SS. Angelorum Custodum curam Congregationi Clericorum Regularium Minorum quae quintum iam annum sacerdotale ministerium maxima cum utilitate animarum ibi exercet pleno iure" committimus. Considerantes enim Clericos Regulares Minores quasi ab exordiis suae Congregationis, ab anno scilicet millesimo sexcentésimo sexto, quo S. Laurentii in Lucina paroecia a fel. rec. Paulo Papa Quinto Praedecessore Nostro fuit ipsis credita, parochiale ministerium in hac alma Urbe iamdiu laudabiliter exercuisse, firmam spem concipimus illos, qui in Sancto Francisco Caracciolo, suae Congregationis institutore, mirum omnium virtutum sacerdotalium habent exemplum, novam etiam paroeciam SS. Angelorum Custodum sibi modo commissam Dei fretos auxilio vigili industria, studio et prudentia recturos atque oves suis curis creditas ad Domini pascua naviter ducturos fore, - Decernentes praesentes Litteras firmas validas et efficaces semper esse et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque irritum esse et inane si secus super his a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Rebus itaque ut supra dispositis ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus eumdem venerabilem fratrem Basilium Episcopum Veliternum S. R. E. Cardinalem Pompilj, Nostrum in Urbe Vicarium Generalem cui propterea necessarias et opportunas facultates concedimus etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in officio vel ecclesiastica dignitate constitutum, cum potestate dirimendi controversias in exsecu-

tionis actu orituras, facto insuper eidem onere redigendi authenticum exemplar peractae exsecutionis et in tabulario Vicariatus illud adseryandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate, vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris Nostris tribueretur si originaliter exhibitae, vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus.

Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo sexto, die secunda mensis Octobris, in festo SS. Angelorum Custodum, Pontificatus Nostri anno quinto.

£8 B. card. POMPILJ, *Episc. Velitern.*

O. Card. CAGIANO, " *8. **B. E. Cancellarius.***

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £8 **Plumbi**

Reg. in Cane. Ap., vol. XXXV, n. 1. - M. **Riggi.**

III

URBIS

ERECTIO PAROECIAE SACRI CORDIS IESU CHRISTI REGIS

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Regis Pacifici, qui regnat in caelis, licet immerito vices gerentes in terris, assidua sollicitudine curare debemus ut, dum spiritualibus omnium christifidelium necessitatibus consulere satagimus, maiores curas confe-

rarrras ad salutaria procuranda subsidia iis potissimum, quos sub ipsis oculis Nostris viventes ad aeternam salutem consequendam remediis indigere non ignoramus. In hac quidem Nostra alma Urbe, postremis hisce annis, ut in aliis regionibus praesertim extremis, in vasta agri planitie, infra *limitem Malum* et Tiberim flumen Veluti nova est exorta civitas, matri Urbi utique coagmentata, cuius incolarum numerus brevi tempore ad plura millia iam crevisse noscitur et in dies multiplicari videtur. Ibi Dei disponente gratia, pia Presbyterorum Societas a Sacro Corde Iesu, quae, in urbe S. Quintini dioecesis Suessionensis abhic annos prope quinquaginta ut flos pulcher ac redolens germinata, fructus in agro militantis Ecclesiae velut arbor bona hactenus produxit, domum forsan primam a fundamentis excitavit, et annum iam septimum delegata potestate, animarum curam pro fidelibus huius novae Urbis regionis libenter et maximo studio suscepit. At cum règio ista tot iam civibus frequens a paroeciali ecclesia S. Ioachim, cui modo subiicitur, nimis distare videretur, novam ibi exstruere aedem ad spiritualia subsidia eis aptius procuranda omnino necessarium visum est. Opera igitur praesertim et zelo, quo flagrat, dilecti filii Octavii Gasparri, praefatae Societatis Procuratoris generalis, atque piis totius orbis catholici fidelium erogationibus, fel. rec. Benedicto Papa XV Praedecessore Nostro praeeunte, magnificentissimum aedificari coeptum est templum, sacratissimo Cordi Iesu Christi Regis Pacifici dicandum, quod omnium catholicarum nationum fidei et pietatis votivum, post ultimum immane bellum, esset monumentum, mòle et arte insigne, in quo et pro universo terrarum orbe « pax Christi in regno Christi » et pro omnibus cuiusque nationis, qui in bello ipso ceciderunt, pax aeterna in caelis sit perpetuo impetranda. Nos itaque omnia ut supra diximus considerantes, obtento vel suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, a paroecia S. Ioachim et, si opus fuerit, a finitimis etiam paroeciis, territorium, a venerabili fratre Nostro S. R. E. Cardinali in Urbe Vicario definiendum, seiungimus ac separamus et ex eo novam et distinctam paroeciam a Sacro Corde Christi Regis nuncupandam constituere ac erigere decrevimus ac praesentibus Litteris suprema Nostra auctoritate erigimus et constituimus; eamque praefatae Presbyterorum Societati a Sacro Corde Iesu *pleno iure* committimus. Huius autem novae paroeciae ecclesiam parochialem sub Sacratissimi Cordis Iesu Christi Regis Pacifici titulo consecrandam, decernimus ac declaramus, quod supra memoravimus Templum etsi nondum perfectum, in cuius tamen amplissima crypta divina mysteria maxima populi frequentia iam assidue peraguntur; eidemque propterea eiusque pro tempore parochis omnia concedimus iura,

privilegia et praerogativas, quibus ceterae paroeciales Urbis ecclesiae earumque parochi iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; eisque pariter onera omnia et obligationes imponimus, quibus ceteri Urbis parochi subiiciuntur. Pro dotatione vero sic noviter erectae paroeciae et honesta parochi eiusque vices gerentium substentatione, praeter domum paroecialem, congruam dotem Nos ipsi assignabimus. Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda venerabilem fratrem nostrum Basilium, Episcopum Veliternum, S. B. E. Cardinalem in Urbe Vicarium Generalem deputamus, cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in officio vel ecclesiastica dignitate constitutum, eum potestate dirimendi controversias, si quae in exsecutionis actu oriturae sint, facto insuper eidem onere authenticum exemplar peractae exsecutionis redigendi et in tabulario Vicariatus Urbis illud religiose adservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate, vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus quatenus opusf sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis ;editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus.

Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum. *

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo sexto, die trigesima prima mensis Octobris, in festo Christi Regis, Pontificatus Nostri anno quinto.

£8 B. CARD. POMPILJ, *Episc. Velitern.*

O. CARD. CAGIANO, ***S. E. E. Cancellarius.***

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus,*

Loco £8 **Plumbi**

Eeg. in Cane. Ap. vol. XXXV, n. *2.* **- M. Riggi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BIMUTATUR NOMEN PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE COOK ET MANDHIKI

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant, ea ut sollicito studio decernamus, Xos admonet supremi apostolatus munus, quo divinitus in terris fungimur. Iamvero cum Bernardinus Castanié, hodiernus Praefectus Apostolicus de Cook et Manihiki Xos enixe flagitaverit, ut denominatio ecclesiastica suae apostolicae praefecturae dénomination! civili conformis redderetur, et proinde ab archipelago tantummodo insularum de Cook nomen obtineret: Xos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, supradicti Praefecti Apostolici precibus benigne concedendum esse censuimus. Quare motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Xostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, titulo praefecturae apostolicae de Cook et Manihiki adiectionem *de Manihiki* supprimimus, ita ut in posterum tantum appelletur praefectura apostolica *de Cook.*

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi mensis Augusti anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status**

II

ECCLESIA SACRATISSIMI ROSARII E. M. V. LAPURDI EXSTANS SUB PRINCIPE TEMPLO BASILICAE MINORIS HONORIBUS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Lapurdense templum, celeberrimum Virginis sanctuarium, Romani Pontifices Nostri Decessores singularibus privilegiis ac perhonorificis titulis auxerunt. Hac mente cum venerabilis frater Franciscus Xaverius Schoepfer, Episcopus Tarbiensium et Lourdensium, Nos enixis precibus flagitaverit, ut, inspecto iugiter percrebrescente peregrinorum numero, et supplicationum sacrarum pompa ac frequentia,, etiam ecclesiam in honorem Sacratissimi Rosarii Beatae Mariae Virginis dicatam, et subtus Basilicam Beatae Mariae Virginis Immaculatae de Lourdes exstantem, ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris promovere velimus, Nos optatis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi ac Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia, et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore perpetuumque in modum, inferiorem ecclesiam sanctuarii Lapurdensis, in honorem Sacratissimi Rosarii B. M. Virginis, de speciali gratia, in titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehimus, cum privilegiis atque honorificentiis iuxta decreta Sacrorum Rituum Congregationis eidem titulo adiectis.

Haec largimur, edicimusque decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque actuosas continuo exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum, perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV mensis Septembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

IMMUTATUR NOMEN VICARIATUS APOSTOLICI DE UELLÉ ORIENTALI

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum ex Apostolico munere, quo fungimur, omnia ad ecclesiarum regimen pertinentia negotia, sint Xobis commissa, idcirco cum venerabilis frater 'Robertus Lagae, Vicarius Apostolicus Uellen. Orientalis in Congo Belgico, nuper Xos flagitaverit ut nomen dictae Missionis deinceps, loco de Uellé Orientali, sit de *Niangara:* Xos repetentes animo nomen ipsum provenire e districtu in quo Ordinarius Missionis rector residentiam habet, optatis his concedendum existimavimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Xostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia, et matura deliberatione Xostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium tenore edicimus ac mandamus, ut deinceps loco de Uellé Orientali vicariatus apostolicus supramemoratus e districtu, in quo Ordinarius sedem obtinet, appelletur vicariatus apostolicus *de Niangara.*

Haec praecipimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Xon obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiv mensis Decembris, anno MDCCCCXXVI Pontificatus Xostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KONG-MOON IN SINIS AD VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Xon sine magna animi Xostri laetitia comperimus in praefectura apostolica de Kong-moon in Sinis, catholicam rem feliciter convaluisse; ideoque cum venerabilis frater Celsus Costantini, Archiepiscopus titulo Theodosiopolitanus et Delegatus Apostolicus in Sinis,

Nos enixe flagitaverit, ut ad maius animarum bonum, eadem praefectura de Kong-moon, quae curis Societatis pro Missionibus Exteris de Maryknoll concredita, elapsis annis ampliora suscepit, favente Deo, incrementa, in vicariatum apostolicum erigeretur, Nos Antistitis laudati votis ultro libenterque concedendum esse existimavimus. Itaque collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Eomanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore praefecturam apostolicam de Kong-moon ad ampliorem dignitatem vicariatus apostolici, iisdem servatis finibus et titulo de Kong-moon evehimus. Porro volumus ut novus idem de Kong-moon apostolicus vicariatus, proprio Antistiti committendus, curis concreditus maneat frugiferae Societatis pro Missionibus Exteris de Maryknoll.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die in mensis Februarii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri quinto.

P. CAED. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ANTONIUM TIT. SS. MARCELLINI ET PETRI S. **R.** E. PRESB. CARD. MENDES BELLO, PATRIARCHAM LISBONENSEM ALIOSQUE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS LUSITANIAE: AD COMMUNES LITTERAS EX CONCILIO DATAS RESPONDET.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Quod vobis in votis erat, episcopale nempe ex universa Lusitania Concilium congregare, id vos in eo iam esse ut perficiatis, haud ita pridem magno sane gaudio comperimus. Berum enim condicio nostrorumque temporum necessitates omnino postulare videntur ut non modo dioe-

césium Pastores in dominici gregis incrementum omni qua possunt alacritate incumbant, sed etiam, collatis consiliis, singulari quadam animi conspiratione ea potissimum persequantur quae aptius ad Dei gloriam animarumque salutem conducere reputaverint. Cum vero Episcoporum concilia dum mutuam inter Pastores fovent caritatem eo praecipue spectent ut quam quisque in suo obeundo munere prudentiam rerumque peritiam adeptus fuerit eam in communis causae emolumentum conferat, non dubitamus quin salutares illi fructus, quos Nosmet vobiscum vehementer exoptamus, ex vestro, quem proxime celebrabitis, coetu sint profecturi. Itaque vobis ex animo gratulati, Deum enixe adprecamur ut quos ad Conventum hunc vestrum apparandum explendumque labores impendistis, prosperet atque fortunet. Placet autem potissimum ominari ut quemadmodum vos, vel huiusmodi coetibus, egregium consensionis exemplum praebetis, ita clerus populusque vester, Pastorum vestigiis insistendo, mutuam inter se pacem et concordiam magis magisque in dies foveant ac studiose confirment. Caelestium interea gratiarum auspicem itemque peculiaris benevolentiae Nostrae testem cum vobis, dilecte fili Noster et venerabiles fratres, tum gregi unicuique vestrum concredito apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.'

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xvi mensis Novembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. D. BENEDICTUM ALOISI MASELLA, ARCHIEPISCOPUM TIT. CAESARIENSEM, EUNDEMQUE APUD CHILENSEM REMPUBLICAM NUNTIUM APOSTOLICUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD SOLEMNIA CORONATIONE **B.** M. V. DE. MONTE CARMELO IN URBE SANCTI IACOBI.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Deiparam Virginem de Monte Carmelo proxime in urbe ista Chilensis Reipublicae principe, aurea corona sollemniter redimitum iri ex officiosis litteris ab Episcopo istius S. Iacobi archidioecesis Auxiliari, nuper ad Nos datis, magno cum gaudio comperimus. Quod quidem cleri populique propositum, quemadmodum ad fidem excitandam atque pietatem erga Dei Matrem fovendam quam plurimum conferet, sic gratam eorum fidelium voluntatem ob tot tantaque accepta, saeculorum decursu, ab eadem Deipara beneficia clare manifestabit. Huiusmodi enim sollemnia, quae ii acturi

sunt, laetitiam illius diei in mentem animumque Nostrum reducunt, quo die frequentissima Chilensium multitudo undique istuc convenit, ut Beatissimam Virginem a Carmelo uno animo unaque voce caelestem totius Reipublicae patronam consalutaret atque invocaret. Ex cuius profecto rei memoria atque recordatione in spem bonam erigimur fore ut ad Virginis simulacrum quam plurimi istius nationis cives sacris ritibus, haud ita multo post, ea occasione habendis intersint, atque ex iis ipsis, animos expiando, caelestium gratiarum copiam hauriant ac percipiant. Itaque, cum non ignoremus rem gratissimam clero ac populo isti facturos Nos esse si quae apparantur sollemnia quasi praesentes Nosmet ipsi participemus, te, venerabilis frater, quem Beatae Virginis amantissimum novimus, hisce litteris Legatum Nostrum deligimus ac renuntiamus, qui Nostram in tanta illa rei faustitate geras personam et coronam auream pretiosisque gemmis ornatam simulacro Virginis de Monte Carmelo, Nostris veluti manibus, imponas. Restat, ut benignissimam Dei Matrem enixe rogemus, velit non modo iis omnibus qui sacrae huic celebritati aderunt, lectissima impetrare munera, sed istam etiam nobilissimam Civitatem, ut antea suo semper tutata est patrocinio, ita in posterum quoque materna caritate tueatur, eidemque tribuat bonorum omnium incrementum. Caelestium interea donorum auspex atque paternae voluntatis Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, cunctoque clero populoque Chileasi amantissime impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxix mensis Novembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

III

AD R. P. D. HECTOREM QUILLIEÏ EPISCOPUM INSULENSEM, OB QUINQUAGESIMUM EXPLETUM ANNUM A CONDITA INSULAE CATHOLICA STUDIORUM UNIVERSITATE.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Catholicum istud Athenaeum decimum fundationis lustrum superiore anno feliciter explevisse ex litteris ad Nos iam antea datis libentissime comperimus; itemque novimus huiusmodi eventus celebrationem ad diem x VII Kal. Ian. - quo die, quinquaginta ante annos, Decessor Noster f. r. Pius PP. IX, Instituti vestri erectionem Apostolicis Litteris « Ad Catholicae Ecclesiae gubernacula » comprobaverat ratamque habuerat - opportune vos communi con-

silio distulisse. Nos autem quemadmodum alia istius Nationis inlustria studiorum domicilia, haud absimili occasione data, laudibus exornare non praetermisimus, ita temperare non possumus quin vestram quoque altioribus disciplinis excolendis sedem-Nobis sane carissimam - in hac tanta rei faustitate luculento animi Nostri testimonio prosequamur. Nobis enim exploratum est, Insul ensem studiorum Universitatem, tam diuturno hoc temporis spatio, sive de christiana religione, sive de ipsa hominum societate optime quidem meritam esse; quippe quae innumerabiles fere discipulos ita docuit atque instituit ut dignus quisque suis muneribus ac officiis obeundis profecto fieret et praeclaro doctrinae christianaque vitae «xemplo omnibus esset. Tot igitur tantorumque laborum recordatio ac memoria eorum omnium - quibus ista studiorum Universitas curae est - animos inflammet atque commoveat, idque auspicato efficiat, ut nunquam desint strenui catholicae veritatis propugnatores, parati quidem ad errores refellendos et ad germanae fidei integritatem omni contentione tutandam. Quid enim opportunius nostris hisce temporibus quam mirabilem inter scientiam et christianae fidei dogmata concordiam defendere atque illustrare, cum doctrina fallax et inanis, quadam fucata veritatis specie, vel lectissimi ingenii viros ad se alliciat, eosque saepius de recta via misere deducat? Faxit igitur Deus - divinae sapientiae fons atque auctor - ut nova cotidie Athenaeum vestrum capiat incrementa. Nos interea dum id vobiscum coniuncti enixe efflagitamus, divinorum munerum conciliatricem Nostraeque voluntatis testem apostolicam benedictionem tibi, venerabilis frater, Athenaei moderatoribus, magistris atque alumnis amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die vi mensis Decembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

IV

AD RR. PP. DD. CZECHOSLOVACHIAE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS COMMUNIBUS LITTERIS RESPONDENS: DE INCREMENTO CLERI REIQUE CATHOLICAE IMPENSIUS PROCURANDO.

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Gratissimae Nobis acciderunt eae litterae quas mense Novembri superioris anni coniunctim ad Nos dedistis; non modo enim humanissimos animi vestri sensus testabantur, sed etiam inter alia nuntiabant vos omnino con-

sentire Nobiscum in proposito illo urgendo, quod in regione ista potius quam alibi et in praesens si umquam alias, est maximi sane ponderis ac necessitatis : ut scilicet et clerus iste, cotidie magis numero auctus, rite sancteque conformetur, et amplius commodiusque Collegium in alma hae^ Urbe excitetur quam primum, ubi pii ex natione vestra adulescentes in Ecclesiae bonum instituantur. Imprimisque vehementer Nos vobiscum defectionem illorum dolemus e sacro ordine hominum qui fluxarum rerum illecebris deleniti paucorumque fraudibus decepti, in omnem improbitatem atque adeo in apostasiam ipsam misere cecidere. Quam multa inde et quam magna apud vos religionis damna et animarum detrimenta consecuta sunt, quibus prospicere ratione aliqua atque mederi omnino necesse est! Persensimus equidem expressam in vestris litteris magnam aegritudinem sollicitudinemque quam vobis, in tanta curarum varietate çiistentis, sacerdotum affert inopia: quapropter commune Nobis est optatum vestrum alios quaerendi adiutores sacros, qui quidem, religionis spiritu calentes rationibusque pares horum temporum, in transfugarum loco sufficiantur. Ad rem assequendam nihil plus, uti patet, conferre potest quam rogare *Dominum messis ut mittat operarios in messem suam:* date igitur operam ut, publicis indictis supplicationibus, novos a Deo sacerdotes impetretis; nec dubium est quin vobis, pro sua providentia, is favere velit, cum de ipsius gloria deque aeterna animarum salute agatur. Praeterea vestrum erit eos omnes hortari qui quoquo modo puerorum educationi praesunt (curiones nempe, catechistas, catholicarum consociationum et collegiorum moderatores) ut inquirant si forte adulescentes bonae indolis frugique in sortem Domini vocentur: quae quidem tamquam sacerdotii primitiae ne vitiorum errorumque veneno inficiantur, nihil salutarius est vel opportunius quam efficere ut *Seminaria minora* (quae iam nonnulli ex vobis instituere) in unaquaque dioecesi condantur: siquidem haec sunt domicilia sacra quae tantopere et a Tridentina Synodo et in Codice iuris canonici commendantur; ubi cum facilius puerorum animi recte conformentur, tum ii parantur sacrorum alumni qui postea, a pietate atque doctrina probe instructi, sacerdotes evadant quales ab Ecclesia Dei exspectantur. Cui quidem rei non parum certe conducet si apud vos omnes illud efficiatur quod iam plures ex vobis, praescriptis laudabiliter obsequentes Apostolicae huius Sedis, ad effectum deduxerunt; ut scilicet Theologiae curriculo (quod quattuor annis constat) annus praeponatur quo clerici impensius uberiusque possint Philosophiam Scholasticam colere. Quod autem pertinet ad *Collegium Nepomucenum* in Urbe excitandum, procul dubio ipse eius titulus optimo sane auspicio est adulescenti clero e natione vestra, cui quidem gloria contigit talem sacerdotem ac martyrem Ecclesiae caelisque praebere. Ac liben-

ter Nos, ad illud constituendum, quantum Nobis licuit, et amplius fortasse quam in hac conditione rerum liceret, eontulimus: in quo quidem coepta prosecuti sumus decessorum Nostrorum, qui vehementer optavere ut vestrae quoque genti, sicut ceteris, hic, sub ipsis communis Patris oculis penes que Apostolicam Cathedram, institutum proprium esset, clericis romano spiritu imbuendis. Magna certe pecuniae vis opus erit ad rem perficiendam; cum enim domus aedificationi — quae quidem in area a Nobis selecta, non procul a Lateranensi Basilica excitabitur — tum alumnorum sustentationi aliisque rebus erit, pro ipsa nationis vestrae dignitate, consulendum. Iamvero non dubitamus, venerabiles fratres, quin, praeeuntibus vobis vestroque clero, boni omnes, in hoc beneficentiae campo quasi inter ,se certantes, large velint Nepomucenum Collegium adiuvare. Atque istiusmodi studia, pro Dei Ecclesia eiusdemque sacrorum ministris suscepta, maerorem compensabunt quem Nos cepimus, ut ipsi meministis, ex dolenda illa commemoratione quae, cum magna catholicorum offensione, publice peracta est haeretici hominis, Ioannis Hus: idque eo gravius fuit quod, «cum necessitudinum vincula officiorumque cursus isti Reipublicae cum Apostolica hac Sede intercédèrent, ipsi Civitatis moderatores ea sollemnia participarunt. Ex quo factum est ut Nuntium Nostrum ex Legatione ista Pragensi abhinc duos annos accire coacti simus. Gratum igitur Nobis accidit quod vos aperte hanc rem condoletis, vestram simul existimationem maximam erga Nuntium testantes, quem quidem ob merita Nosmet ipsi habemus carissimum. Profecto persuasum vobis est, venerabiles fratres, nihil insidere posse acerbitatis in paterno animo Nostro, adversus viros, quamvis catholico nomini infensos; quin immo divitem in misericordia D eum enixe orare non desistimus ut iidem, caelesti gratia permoti, aliquando resipiscant. Id tamen nullo prorsus pacto, tum coram Deo tum coram orbe catholico, officio potest aut poterit Nos liberare exigendi ut — ad dignitatem Apostolicae Sedis tuendam itemque ad honorem et ius defendendum catholicorum qui sunt Reipublicae pars maxima, — sponsio fidesque detur numquam in posterum rem huiusmodi iteratum iri. Ceterum, post imploratum Dei praesidium, non pa rum equidem pastorali industria vestra precibusque omnium confidimus. Qua spe laeti, vobis, venerabiles fratres, universoque clero ac populo unicuique vestrum concredito, in caelestium munerum auspicium, apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis Februarii anno MDCCCCXxvn, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

25 ***Februarii*** *1927.* — Titulari episcopali Ecclesiae Dadymensi praefecit R. D. Ferdinandum Pawlikowski, Protonotarium Apostolicum ***ad instar,*** quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Leopoldi Schuster, Episcopi Seccoviensis.

28 ***Februarii.*** — Titulari episcopali Ecclesiae Cisamensi, R. D. Ludovicum Budanovic, Protonotarium Apostolicum ***ad instar,*** Administratorem Apostolicum territorii de Baöka.

3 ***Martii.*** — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Chalcedonensi, R. P. Ioannem Bapt. della Pietra, e S. L, Delegatum Apostolicum in Albania.

4 ***Martii.***— Cathedrali Ecclesiae Caesenatensi cum titulo Archiepiscopi, ***ad personam,*** R. P. D. Alfonsum Archi, hactenus Archiepiscopum tit. Darensem.

7 ***Martii.*** — Titulari Episcopali Ecclesiae Harpasensi, R. D. Paulum Gojdics, Ord. S. Basilii Magni, Administratorem Apostolicum dioecesis Eperiessensis ruthenorum.

14 ***Martii.*** — Cathedrali Ecclesiae Calatayeronensi, R. D. Ioannem Bargiggia, parochum ad B. M. V. de Sacratissimo Rosario, Mediolani.

18 ***Martii.*** — Titulari episcopali Ecclesiae Isauropolitanae, R. D. Stanislaum Baudry, e Societate Parisiensi Missionum ad exteros, Vicarium Apostolicum de Ningyuanfu.

25 ***Martii.*** — Cathedrali Ecclesiae Kildarensi et Leghlenensi, R. D. Matthaeum Collen, parochum et vicarium foraneum in ipsa dioecesi.

— Titulari Episcopali Ecclesiae Dardaniensi, R. D. Stanislaum Rospond, Seminarii Cracoviensis Moderatorem, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Adami Sapicha, Archiepiscopi Cracoviensis.

29 ***Martii.*** — Cathedrali Ecclesiae Rottenbugensi, R. P. D. Ioannem Baptistam SprOll, hactenus Episcopum tit. Halmyrensem.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

ROMANA ET ALIARUM

DUBIA

Quaesitum est ab hac Sacra Congregatione ut solverentur dubia quae sequuntur:

« I. Utrum Ordinario ius sit et officium interdicendi per praeceptum actionem politicam viris ecclesiasticis, qui in ea explicanda non se conforment instructionibus S. Sedis? »

Et quatenus *affirmative:*

« II. An qui praeceptum violaverint et moniti non se emendaverint, congrua poena puniri possint et debeant ad normam sacrorum canonum? »

Iamvero Emi Patres eiusdem Sacrae Congregationis, in plenariis comitiis die 26 Februarii huius anni habitis, responderunt:

Affirmative ad utrumque.

Porro SS. D. N. Pius divina Providentia PP. XI in audientia diei 15 Martii insequentis resolutionem Emorum Patrum dignatus est approbare et confirmare, eandemque publici iuris fieri mandavit.

D. CARD. SBARRETTE, *Praefectus.*

L. © S.

f Iulius, Ep. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

SACKA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

i

DUBIUM

DE CONSECRATIONE VIRGINUM PRO MULIERIBUS IN SAECULO VIVENTIBUS

Cum nonnulli locorum Antistites petiissent facultatem benedicendi et consecrationem Virginum conferendi foeminis absque votis religiosis in saeculo degentibus, iuxta ritum in Pontificali Romano descriptum, Sacra Congregatio de Religiosis, exquisito voto plurium Revmorum Consultorum rem definiendam Emis Patribus proposuit, qui, in plenario Coetu ad

Vaticanum habito die 25 Februarii 1927, re mature perpensa, dubio: « An expediat concedere facultatem dandi benedictionem et consecrationem Virginum mulieribus in saeculo viventibus » responderunt: « *Negative* et nihil innovetur ».

Facta autem relatione SSmo Domino Nostro Pio divina Providentia Papa XI, in audientia habita ab infrascripto Secretario, die 1 Martii eiusdem anni, Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patruum approbare et confirmare dignata est, et publici iuris fieri mandavit.

Datum Eomae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 25 Martii 1927.

C. CARD. LATJRENTI, *Praefectus.*

L. gS S.

Vinc. La Puma, *Secretarius.*

II

APPROBATIONES

SSmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

7 Februarii 1927. — Congregationem religiosam Sororum Nominis Iesu, sub Patrocinio Beatae Virginis Mariae, tit. Auxilium Christianorum, nuncupatam, cuius domus princeps sita est Varsaviae, *laudavit et commendavit.*

—Instituti Fratrum a Sacratissimo Corde Iesu nuncupati, *Constitutiones definitive approbavit.*

1 Martii. — Institutum Sororum a Sancto Ioanne Baptista, quae vulgo *Battistine* nuncupantur, cuius domus princeps sita est in Urbe, *approbavit, itemque eius Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIO

Brevi Apostolico nominatus est:

11 Martii 1927. — *Vicarias Apostolicus nuper erecti vicariatus Canalis Suesii,* R. P. Columbanus Dreyer, Episcopus titularis Orthosiensis, hactenus Vicarius Apostolicus de Rabat.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

i

ELSTETTEN.

CONFIRMATIONIS CULTUS AB IMMEMORABILI TEMPORE PRAESTITI SERVAE DEI STELLAE VIRGINI BEATAE NUNCUPATAE.

In civitate *Abenberg* prope Norimbergam, circa finem saeculi undecimi, e nobilissima gente Babonis oriunda lucem propriam accepit ex genere Comitum de Abenberg quasi stella matutina, Stilla, cuius Causa de cultu immemorabili Apostolica auctoritate confirmando agitur. Parentes eius de praeclara stirpe fuerunt, e qua prodierunt viri et mulieres, non solum dignitate civili et regia vel ecclesiastica et episcopali praestantes, sed eximia vitae sanctimonia adeo insignes, ut a Summis Pontificibus in Beatorum vel Sanctorum album solemni ritu relati .sint. Stilla consanguinea Conradi I, archiepiscopi Salisburgensis perhibetur, qui anno 1147 pie in Domino defunctus est et nomen fert Beati. Stilla a pueritia ad morum bonitatem et christianam pietatem inclinata, iuxta maiorum exepipla, futurae sanctitatis indubia ostendit indicia. Adolescentula vitam piam, castam et solitariam agens, in timore et amore Dei, omnigenis proficiebat virtutibus. Pro sua qua aestuabat caritate in Deum et proximum, in monte prope *Abenberg* posito, ecclesiam suis sumptibus aedificari iussit pro sua speciali devotione, sub titulo S. Petri Apostolorum Principis, illamque a fundamentis exstructam sacra supellectili et congrua dote ditari sategit. In monasterio *Mariaeburg* ecclesiae postea adiuncto, adhuc in praesens pretiosus calix a Dei Famula donatus piis peregrinis aliisque visitantibus monstratur. Ecclesia S. Petri Apostoli anno 1136 solemni ritu consecrata fuit a S. Ottone, Bambergens! Episcopo, et dedicationis anniversarium quotannis celebratur. Ad illam sacram aedem Stilla quotidie accedebat, ibique, sacris adsistens et Sacramenta recipiens animum assidue intendebat in orationem et meditationem, potissimum de Passione et morte Domini. Dilecta Deo et hominibus haec Virgo singulari caritate ferebatur in pauperes, inopes, afflictos, praesertim infirmos. Quos omnes, veluti dulcissima mater, opportuno consilio et auxilio adiuvabat, tam in corpore quam in animo, errantes revocans a via perditionis eosque deducens in viam Domini

rectam et poenitentem, pios autem ac devotos exhortans verbo et exemplo ad maiorem virtutum progressum. Terrena despiciens et caelestia exoptans et quaerens, praehabito consilio Episcopi Ottonis propinqua cognatione cum ea coniuncti, perfectam ac perpetuam virginitatem in ecclesia S. Petri vovit, et ab eodem Antistite velum benedictum accepit. Sponso suo caelesti iugiter deserviens in paterna domo et intimo sacello, sicut in monasterio virginum, reliquos vitae annos sanctissime transegit. Sibi proposuerat monasterium erigere in quo per totum vitae decursum se posset recipere, sed hoc sanctum propositum exsequi nequivit, praematura morte praerepta. Demortuae Dei Famulae, anno circiter 1140-1150, quum eius fratres in monasterio *Heilsbronn* corpus piissimae sororis condi voluissent, illud, quibusvis modis elationis incassum adhibitis, immobile mansit, donec, Deo adiuvante, sacrae illae exuviae plaustro impositae, a duobus iumentis coniunctis, absque ullo homine moderante, in montem S. Petri deductae, ibique depositae in sepulcro praedictae ecclesiae S. Petri honorifice conditae sunt. Interim fama quam sibi comparaverat vivens, post obitum magis magisque percrebuit, affluente fideli plebe ad ^sepulcrum, ad altare, ad imagines eius, pro suis necessitatibus opem impetratura, subsequentibus gratiis et prodigiis, illius apud Deum intercessioni attributis. TJnde cives et exteri Stillam tanquam Beatam et Sanctam nuncuparunt, et publico atque ecclesiastico cultu, non secus ac alios Beatos et sanctos, et quidem immemorabili, uti perhibent, coluerunt et colunt. Quapropter super huiusmodi cultu seu casu excepto a Decretis Urbanianis, in ecclesiastica curia Eistettensi Processus* Informativus, auctoritate ordinaria anno 1893 institutus, die 22 Februarii anno 1897 absolutus fuit cum sententia Episcopi, qui iudicialibus conficiendis tabulis praefuit, et visis atque consideratis omnibus et singulis processualibus actis, documentis, monumentis et ceteris ad rem productis, declaravit atque edixit: « Constare de cultu publico et ecclesiastico ab immemorabili tempore praestito, idest ante annum millesimum quingentesimum trigesimum quartum, nunquam interrupto et ad hanc diem feliciter continuato, Servae Dei Stillae et propterea hanc causam versari inter casus exceptos a memoratis Urbani Papae VIII decretis ». Praedicto Processu ita expleto et ad Sacram Eituum Congregationem transmisso, ob varias gravesque rationes et vicissitudines haec nobilis Causa progredi non potuit ante recentiorem iuris ordinem super similibus Causis de cultu immemorabili seu casu excepto constitutum per decreta S. E. C. 11 Novembris 1912 et 31 Ianuarii 1913, per canones tit. XXV Cod. iur. can. confirmata. Instante tamen Emo Episcopo Eistettensi una cum Postulatore, perpensisque circumstantiis in hac Causa existentibus, Benedictus Papae XV fel. rec. per decretum

S. E. O. diei 12 Ianuarii 1921 benigne dispensavit a novo iuris ordine; dummodo vetus ordo adamussim servetur. Hisce normis fideliter adhibitis, super cultu immemorabili seu casu excepto Servae Dei Stillae tota positio confecta est atque examini ac iudicio Sacrae Rituum Congregationis rite subiecta. Ad instantiam vero Rmi D. Aloisii Hudal, antistitis Urbani et Causae postulatoris, attentisque litteris postulatoriis Emi Cardinalis Michaelis de Faulhaber, Archiepiscopi Monacen, et Ensingen., nomine etiam omnium Episcoporum Bavariae, Excmi Archiepiscopi Sardicen. Eugenii Pacelli, Nuntii Apostolici in Germania et Rmorum Archiepiscopi Bambergen, et Episcopi Eistetten. cum suo Capitulo cathedrali, atque plurium Abbatum O. S. B., e Congregatione Bavarica, rogante quoque Excmo Carolo Philippe, principe de Wrede, Emus ac Rmus Dnus Cardinalis Andreas Frühwirth, Poenitentiarius Maior, et eiusdem Causae relator, in Ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis subsignata die ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: « An sententia a Rmo Dno Episcopo Eistettensi lata super cultu, ab immemorabili tempore, praestito Servae Dei Stillae, seu super casu excepto a decretis sa. me. Urbani Papae VIII, sit confirmanda in casu et ad effectum, de quo agitur? » Atque Emi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito Fidei Promotore generali, omnibus accurate perpensis rescribendum censuerunt: «Affirmative seu confirmandam esse sententiam Episcopi Eistettensi ». Die 30 Novembris 1926.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Doinino nostro Pio PP. XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua Rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habuit et probavit, die 12 Ianuarii 1927.

£8 A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

*
L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

ALBANEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI IOANNIS MERLINI SACERDOTIS MODERATORIS GENERALIS CONGREGATIONIS MISSIONARIORUM PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. I. C.

Evangelii praeconibus et missionariis qui superiore saeculo nostras regiones, civitates et vicos, non humanae sapientiae verbis, sed sermone et virtute Dei, perlustrarunt, merito accensendus est Ioannes Merlini, sacerdos missionarius Congregationis a Pretioso Sanguine D. N. I. C. Haec sodalitas magis magisque florescens, in Domino gloriatur habuisse Beatum Gasparem del Bufalo missionarium, fundatorem et praepositum, eiusque immediatum successorem Blasium Yalentini et tertium praesidem generalem ab anno 1847 usque ad annum obitus 1873 ipsum Ioannem Merlini, velut alterum institutorem, propagatorem et parentem. Spoleti in Umbria die 28 Augusti anno 1795 a probis honestisque coniugibus Aloisio et Antonia Arcangeli ortus, eademque die in ecclesia parochiali s. Ansani, commissa curae congregationis oratorii S. Philippi Neri, regeneratus est aquis lustralibus, indito nomine Ioanne. Unus ex tredecim filiis quos in sancto matrimonio susceperunt parentes et christiana institutione domi formarunt, Ioannes adhuc puer quum docilis et obediens esset, peculiarem curam et amorem sibi conciliavit. Pater enim, adscito domum pio et erudito clerico puerum humanis litteris bonisque moribus instruendum tradidit, deinceps autem ad publicam et litterariam scholam misit, in qua boni et probati magistri iuventutem spoletanam edocebant. Inter aequales excelluit studio, modestia et diligentia, aeque carus praeceptoribus et condiscipulis. Talis etiam habitus est ab Episcopo suo qui ad primam Communionem eum admisit, quique postea translatus ad sedem Anconitanam et sacra purpura decoratus, memor temporis acti et boni pueri olim sibi subditi, gratulatoria epistola pium doctumque sacerdotem Ioannem Merlini salutavit novum praesidem generalem Congregationis missionariorum a Pretiosissimo Sanguine D. N. I. C. - Ioannes iam adolescens, quum animum sentiret ad sacra propensum, parentibus suam vocationem ad sacerdotium aperuit, veniamque postulavit clericalem habitum induere. Haud faciles se praebuerunt parentes petitioni filii quia unicus erat superstes ex masculis, ipsumque sustinere et propagare familiam commune votum et communis aderat spes. Sed postea alium masculum pia genitrix in lucem edidit,

atque ita amoto praecipuo obstáculo, consensus optatus fuit obtentus. Voti compos effectus, clericorum habitum Ioannes induit et'cum eo etiam spiritum ecclesiasticum. Etenim in superiore domus contignatione aptato sacello cum parvo altari, ibi cum suis orabat, festosque dies, convocatis optimis ex aequalibus, celebrabat, adhibita supellectili precario data a Patribus Oratorianis, quibus erat carissimus; siquidem in eorum templo sacris ritibus inserviebat, piisque congregationibus adscriptus, pueros et iuvenes, neophytus magister, fidei legisque catholicae rudimentis imbuebat. Haec agendi ratio exhibebat praeludium futuri progressus, quando Dei Famulus anno 1818 in eodem templo, adstantibus patribus Oratorii et multo populo, primum Sacrum devotissime litavit. Tunc sacrum confessionis et praedicationis rninisterium agere coepit et perrexit in civitatibus et oppidis. An. .1820 de divina voluntate monitus et in socium adscitus a B. Gaspare de Bufalo, missionario et missionariorum istitutore, Ioannes caelesti vocationi promptus et laetus adhaesit, et sub disciplina tanti magistri maxime profecit virtute, praedicatione et apostolico zelo, atque in posterum numquam ab eius latere discessit, alter socius, operarius et cultor vineae Domini, deinceps operum et operariorum dux et moderator. Approbantibus Summis Pontificibus missiones et missionarios in propria ditione et in tota Italia, ad nefarios secretariam societatum ausus infringendos et fidem catholicam morumque honestatem tuendam et augendam, Dei Famulus spatio fere quinquaginta annorum sacris expeditionibus amplissimum campum peragravit, omnibus omnia factus pro Christo, impenso studio, indefesso labore et ardenti caritate. Hoc illi donum caelitus concessum fuit, ut verbum Dei tanto eloquio et fervore praedicaret, praesertim in missionibus, ut audientes et populos ad salutarem commotionem, fletum ingentem et spiritualem profectum iugiter excitaret. Neque minori admiratione et laude dignus erat quando pueris et adultis catechesim traderet, pias congregationes a S. Francisco Xaverio et a S. Aloisio Gonzaga excoleret, et monialibus ac Sororibus, suisque aliisque religiosis conciones haberet.—Praepositus regimini domus lanensis et paulo post collegii Albanensis, alumnis in spem congregationis instituendis, ac demum universae familiae missionariorum pretiosi Sanguinis Christi, in hisce muneribus se ostendit sapientem et prudentem simulque suavem et fortem moderatorem congregationis et sacerdotem Ecclesiae, in gloriam Dei et salutem animarum. - Alterum opus aggressus est Dei Famulus, quod iam conceperat et ad instar speciminis descriptum dederat Franciscus canonicus Albertini, Beati Gasparis confessarius qui tamen re infecta decessit. Agebatur de nova familia religiosa sororum instituenda. Consilium placuit Beato Gaspari, sed gravibus muneris et ministerii sui occupationibus distentus, totum negotium commisit perficiendum mis-

sionario Ioanni qnem bene noverat ad rem idoneum et acceptum. Inter plures animas quae sub ductu Famuli Dei in via perfectionis arhbulabant, commemoranda praecipue est Yen. Serva Dei Maria de Mattias, Vallecurtiae nata, fundatrix Instituti Sororum Pretiosi Sanguinis Christi, pro christiana puellarum institutione. Ista a fiorenti aetate Ioannem pietatis magistrum et patrem constanter habuit, qui eam, utpote spiritu timoris et amoris Dei repletam, iudicavit esse instrumentum satis aptum, auxiliante gratia Dei, ad excogitatum opus inchoandum et promovendum. Quare, divino lumine et auxilio implorato et praehabitis mutuis consiliis et colloquiis, ipse Mariam de Mattias in oppido *Acuto* Anagninae dioeceseos, tamquam in sede propria constituit, eique quasdam socias adiunxit honestas piasque puellas, peculiari habitu omnibus attributo, congruisqúe regulis praescriptis. Haec est prima domus Instituti Sororum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C, a S. Sede rite recogniti et approbati, quod floruit et floret in hac alma Urbe, ubi plures adsunt scholae et ipsa domus princeps, ex munificentia Summorum Pontificum, atque in aliis Italiae locis exterisque regionibus Europae et Americae in quibus idem Institutum pueris puellisque educandis et instruendis aliisque caritatis et beneficentiae operibus addicitur ad catholicae religionis civilisque societatis bonum et incrementum. - Quamvis autem Ioannes munera sua diligenter impleret, tamen quum senesceret et vires debilitatas sentiret, ab officio Superioris generalis suae Congregationis se dimittere volebat; sed sodales et ipse praedictus Gasparis confessarius obstiterunt, quorum voluntati, tamquam indicio divini beneplaciti, Dei Famulus demisse obtemperavit. Memoria dignum est quod Ioannes Merlini cum sociis, benevolentia et auctoritate sa. me. Pii Papae XI, ab angusta Ss. Salvatoris in Campo aede in ampliorem S. Mariae in Trivio transiit aedem una cum ecclesia propriae Congregationi attributam; et quod idem Dei Famulus ipsum Pontificem ab Urbe profugum, ad scelestorum hominum insidias et malefacta cavenda, Caietam secutus ibi ab eodem Pontifice obtinuit extensionem ad Ecclesiam universalem Festi Pretiosissimi Sanguinis Christi, per S. E. C. decretum *Urbis et Orbis* die 10 augusti an. 1849. - Tandem Ioannes aetate et morbo depressus proximam mortem praesentiens, Sacramentis Ecclesiae susceptis et benedictione Summi Pontificis recreatus, suorum sodalium et sororum a Pretiosissimo Sanguine corona circumdatus, quibus ipse benedixit, piissimam animam exhalavit die decimasecunda Ianuarii anno 1873. Corpus biduo mansit expositum ut satisfieret pietati fidelium, tertio die exsequiis solemniter persolutis, adstante frequentissimo clero et populo, religiose delatum fuit ad Veranum, in hypogaeo Archisodalitatis Pretiosissimi Sanguinis ad S. Nicolai in Carcere Tulliano depositum, ibique in peculiari loculo exstructo beatam expectans resurrectionem, quiescit in

pace, apposita sepulcro nobili inscriptione. Interim fama sanctitatis vitae, virtutum et miraculorum in genere Servi Dei adeo increvit et viget, ut super ea in ecclesiastica curia Albanensi Processus informativus confectus sit et ad sacram rituum Congregationem, una cum altero Eogatoriali Spoletano in Albanensem compulsato, transmissus. Quum vero, servato iuris ordine, revisis et probatis scriptis eiusdem Famuli Dei, nihil obstet quominus in hac Causa procedi possit ad ulteriora, instante Emo D. Iosepho Schaeper, Congregationis Pretiosissimi Sanguinis procuratore generali et huius Causae postulatore, utriusque Familiae presbyterorum et sororum quae ab ipso Pretioso Sangu ne nuncupatur, fervida vota depromente, attentisque litteris postulatoriis quorundam Emorum S. R. E. Cardinalium, Emorum Archiepiscoporum et Episcoporum complurium, necnon Superiorum generalium Ordinum et Congregationum religiosarum, Emus ac Emus Dnus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus **Albar** nensis et huius Causae Ponens seu Relator, in Ordinario sacrorum rituum Congregationis coetu, subsignata die ad Vaticanum coadunato, sequens dubium discutiendum proposuit: «An signanda sit Commissio Introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur? » Et Emi ac Rmi Patres sacris ritibus tuendis praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, omnibus perpensis rescribere censuerunt: «Affirmative seu signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit». Die 25 Ianuarii 1927.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem introductionis Causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Ioannis Merlini, moderatoris generalis Congregationis Missionariorum Pretiosissimi Sanguinis D. X. I. C. Die 26 eisdem mense et anno.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius,*

III

NEAPOLITANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI MICHAELIS ANGELI LONGO A MARLLIANO, SACERDOTIS PROFESSI ORDINIS FRATRUM MINORUM.

Iii oppido S. Nicolai prope Marilianum, Nolanae dioecesis, a parentibus, religione, nobilitate, fortûnis bonisque praestantibus, Fulvio Longo e mar-r chionibus de Vinchiotauro et Felicia e comitibus Gaetani e Messana, quintus e septem filiis et unus ex sex qui se Deo in religioso Instituto devoverunt, in lucem venit Servus Dei Michael Angelus Longo die 22 Septembris anno 1811. A teneris annis paterna in domo educatus et a selectis magistris instructus, quum alacri esset ingenio et bona indole simulque ad pietatis exercitia inclinatus, litteris et virtutibus suffultus uberes edidit fructus. Ad sacram synaxim bene dispositus et admissus Ssmae Eucharistiae sacramentum ferventi amore recepit; atque hanc devotionem, toto vitae tempore, fovere et augere non destitit. Genitoribus et praeceptoribus subditus et obediens pueritiam et adolescentiam transegit optimus filius et fidelis discipulus. Sedata insuper vivaci natura, orationis exercitio et solitudinis amore frequens, quotidie erat in oratorio publico suae Familiae, Mariliani. Hac agendi ratione ad vitam monasticam se parabat, quam sibi congruam et tutam aestimans, aliquando amplecti, Deo iuvante, excogitabat. Postea hanc mentem suam aperuit parentibus qui vocationi religiosae dilectissimi filii minime obstiterunt; pater tamen, attenta nobilis familiae conditione et corporis filii debilitate, admonuit ne nimis austeram et rigidam eligeret religionem ac regulam, uti Ordinem mendicantem Fratrum Minorum. Sed Michael patri respondit ad hunc ipsum Ordinem se sentire a Deo vocatum, ob professionem etiam paupertatis qua amovetur, pro aeterna vita, divitiarum periculum et impedimentum. Sic ipse imitaretur Iesum Christum qui, teste Paulo, propter nos egenus factus est cum esset dives, ut illius inopia nos divites essemus; eiusque Apostolos qui per os Petri eorum principis Christo dixerunt: «Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? », necnon Seraphicum Patrem Franciscum Fratribus et filiis suis exemplum praebentem et dicentem: « Deus meus et omnia ». Quapropter genitor monitum suum silentio revocavit et designatae vocationi filii simulque Dei voluntati libenter acquievit. Interim Michael sibi applicabat quae Iesus dixit iuveni principi et diviti in Evangelio: « Adhuc unum tibi deest; si vis perfectus esse vade, vende quae habes, et da pauperibus,

et habebis thesaurum in caelo: et veni, sequere me ». Itaque assensu parentum obtento, conventum Fratrum Minorum adiit, et Patris Provincialis nutu in bibliotheca exspectavit, donec vocaretur: sed ob varias occupationes ipsius Provincialis die ac nocte ibi mansit penitus oblitus et ieiunus. Die sequenti Superior in memoriam revocavit adolescentem relictum et patientem, et dolens se excusavit veniamque petiit, sed iuvenis paeatus et tranquillus respondit se non ab ipso sed a Deo, ita volente, fuisse probatum. Hic autem duodevigesimum annum agens, die undetrigesima Aprilis an. 1829 tyrocinium incoepit quem summa cum laude absolvit, specimen praebens religiosae perfectionis, observantiae regularum et "summi amoris paupertatis et humilitatis, testificante tyronum magistro. In aetate viginti et unius annorum Superiorum et maiorum unanimi suffragio Fr. Michael ad solemnem trium votorum professionem admittitur. Studiis scientiarum et sacrarum litterarum intentus, ita excelluit, ut munus lectoris in Ordine ipsi committeretur. Sacris Ordinibus gradatim initiatus et sacerdotio auctus, Superiorum aestimatione ac fiducia gaudens, pluribus muneribus sibi commissis recte functus est. Provincia neapolitana quae S. Petri ad Aram nunc vocatur, per trium saeculorum spatium plures enumerat religiosos sanctitate, doctrina et apostolico zelo insignes, ex quibus recentiores exstant Venerabiles Servi Dei sacerdotes Franciscus a Neapoli et Ludovicus a Casaurea. Inter huius provinciae Definitores Dei Famulus cooptatus et paulo post Provincialis renuntiatus atque Commissarius Sororum a sacris stigmatibus, prudentia, scientia, pietate et caritate praefecit. Post ordinum regularium suppressionem, ad instaurandam tuendam et augendam disciplinam regularem missus, hoc munus optime peregit praesertim in coenobiis de *Lauro,* Nolanae dioeceseos, et de *Miano,* Neapolitanae archidioeceseos, ubi socium habuit validumque cooperatorem Ven. Ludovicum a Casaurea et cum ipso transivit ad conventum Palmae in quo remansit usque ad obitum. Dominicam Passionem, Ssmam Eucharistiam, Sacratissimum Cor Iesu aeque ac Deiparam Virginem sub titulis septem Dolorum et Immaculatae Conceptionis peculiari devotione prosecutus est, itemque Archangelum Michaelem, Patriarcham Ioseph, et Franciscum Assisiensem uti praecipuos Sanctos Patronos coluit. Apostolico zelo et evangelica doctrina insignis concionator et scriptor, atque caritate in Deum et proximum incensus in operibus suis unice gloriam Dei quaerens, Tertium Ordinem S. Francisci inter fideles strenue propagavit, Collegium Seraphicum pro iuvenibus aperuit tamquam viridarium, puellas praesertim orphanas collegit, et, subsidiis exquisita industria comparatis, instituendas tradidit sororibus sacrorum stigmatum, donec etiam dote, qualitate et virtute munitae, congruentem statum saecularem aut religiosum eligerent atque sumerent.

Tandem Dei Famulus Sanctae Matris Ecclesiae et Romani Pontificis Christi vices in terris gerentis, et seraphicae Familiae obsequentissimus et obedientissimus filius, qui nonnisi ex obedientia Superioris generalis sui ordinis voluit mori, semel iterumque paralysi progressiva correptus, loquelae usu amisso, mente tamen sana, sanctis Sacramentis refectus ac recreatus inter suos Superiores et confratres dilectissimos, e vita migravit in illo Palmae coenobio, die 10 Iulii anno 1886, in aetate septuaginta quinque annorum. Evulgato pretioso eius transitu exsequiisque populi frequentia et devotione honestatis, corpus die decima delatum est ad publicum coemeterium, elapsisque octodecim mensibus legitime desumatum et rite recognitum in ecclesiam S. Mariae ab Arcu, loci *Miano*, translatum fuit ibique ad latus dexterum altaris sacelli B. Mariae Virginis Immaculatae, sub humo in pace quiescit. Interim fama sanctitatis vitae et virtutum qua Fr. Michael vivens floruit post obitum etiam assertis signis seu prodigiis illustrata et diffusa usque in praesens ita inclaruit, ut communia vota utriusque cleri et populi religiosae provinciae Neapolitanae, Causae beatificationis et canonizationis Servi Dei initium et progressum petierint et obtinuerint, servato iuris ordine. Hinc in ecclesiastica curia Neapolitana, Ordinaria auctoritate confectus fuit Processus informativus super praedicta fama, dein transmissus ad sacram Rituum Congregationem. Haec vero scriptis Servi Dei collectis et revisis, decretum tulit approbationis sub die 28 Februarii 1893 cum clausula, ut in hac Causa ad ulteriora procedi possit. Quapropter, instante Rmo P. Antonio Maria Santarelli Ordinis Fratrum Minorum et Causae postulatore, attentisque litteris postulatoriis quorundam Emorum S. R. E. Cardinalium, plurium Rmorum Archiepiscoporum necnon Abbatum Ordinis S. Benedicti ac Superiorum generalium et provincialium Ordinum et Congregationum religiosarum atque Praesidum monialium et sororum Emus ac Rmus Dnus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmente, Episcopus Albanensis et eiusdem Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis, subsignata die, ad Vaticanas aedes coactis, sequens dubium discutiendum proposuit: «An sit signanda Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur? » Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei promotore generali, omnibus perpensis rescribendum censuerunt: «Affirmative seu signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit ». Die 25 Ianuam .1927.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationis Praefectum relatis, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacri Consilii ratum habens, propria

manu signare dignata est Commissionem introductionis Causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Michaelis Angeli Longo a Mariliano, sacerdotis professi Ordinis Fratrum Minorum. Die 26 Ianuarii 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. & S.

Angelus Mariani, */Secretarius.*

IV

TAURINEN,

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI IOANNIS BOSCO, SACERDOTIS FUNDATORIS PIAE SOCIETATIS SALESIANAE ET INSTITUTI FILIARUM MARIAE AUXILIATRICIS.

SUPER DUBIO

« *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur?* »

Vix dictis assequi complectique quispiam posset, quantum de religione deque omni humanitate sit meritus, quantum catholicae Ecclesiae decus attulerit, quot et quam praeclara virtutum exempla et documenta posteritati reliquerit Ven. Servus Dei Ioannes Bosco, qui dignum se ministrum ac imitatorem ostendit eius, qui de se ipso aiebat: *Ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur?* (Luc, XII, 49). Siquis vero opum inopiam, qua Ven. Dei Famulus assidue premebatur, et contrarietates quas iugiter est passus, cum amplitudine rerum ab eo gestarum et beneficiis humano generi illatis conferat, non sacerdotem modo admirabitur apostolico zelo aestuantem, sed missum a Deo ut iuvenilis praesertim aetatis necessitatibus consultum foret, sibique illud in mentem revocare sentiet, quod Praeceptoris divini ore fuit prolatum: *Simile est regnum caelorum grano sinapis... quod minimum quidem est omnibus seminibus, quum autem creverit maius est omnibus oleribus, et fit arbor, ita ut volucres caeli veniant, et habitent in r amis eius* (Matth., XIII, 31, 32).

In vico Murialdo, apud Castrumnovum in Astensibus, ortus est Ioannes Bosco, parentesque sortitus non divitiis, sed morum probitate praestantes,

qui agrestibus incumbebant operibus. Nondum infantiam egressus patre est orbatus, sed a matre superstite christianae institutionis rudimentis sedulo est imbutus. In ipsis vitae primordiis et puerilibus annis ad grandia et mirabilia gerenda comparatus a natura videbatur; tot namque peculiaribus animi et corporis donis exornatus apparebat, ut in utram partem deflexisset, magnum aliquid et insigne se acturum haud obscure portenderet. Dum prima vernabat aetas, huius florem divinae gloriae plane devovendi desiderium experiri coepit; sed opes deerant, ut necessariis studiis operam navare posset. Acri ingenio facilique memoria praeditus quum esset, facile sibi beneficentissimos conciliavit. viros, qui ad scholas celebrandas ei aditum aperuere. Laudabiliter omnes gymnasii classes emensus, Seminarium episcopale Cherii est ingressus, in quo philosophicis ac theologicis disciplinis sedulam impendit operam. Tum dignus est inventus qui sacris Ordinibus initiaretur; atque vix sacerdotio est auctus, nulla interposita mora, ad curionis partes obeundas missus fuit; quas tanta alacritate tantoque zeli ardore suscepit, ut brevi fructuum copiam colligerit. Sed eius animus apprime angebatur ob puerorum paene neglectam, iis temporibus, christianam educationem; tantaeque necessitati occurrendi percupidus, praecipuas curas suas assiduosque labores ad illud puerorum genus in primis convertit, qui quovis praeceptore destituti erant, eosque fovere, erudire ac tueri omni ope contendit. Ne autem iuventuti umquam recta et opportuna deesset institutio, optimum esse duxit, religiosam Familiam condere, quae rei curandae tota addicta foret.

Quod mente conceperat, religiose absque cunctatione praestandum censuit, omniaque talenta a Deo sibi credita in sublime huiusmodi opus, ad gloriam divini nominis et pro animarum salute, impendenda statuit. Singulare sane religionis et pietatis opus, ex quo uno satis ingenium sacerdotis eximii et vitae eiusdem sanctimonia deprehenditur! Hoc enim opus immanes labores, incommoda, itinera, vitam denique exhibet operosam et arduam. Quamvis praesidia idonea deñcerent, quamvis rerum inopia urgeret nascentem, quamvis multae difficultates et contradictiones undequaque excitarentur, nihilominus Ven. Dei Famulus praestare omne potuit, aliorum implorata ope, quod necessitas postulabat. Tot gravatus sumptibus numquam despondit animo: sine multarum rerum copia servari coacta pia Societas propagarique non poterat. Atqui saepissime haec copia deerat! Quid ille? Necessitates ac indigentias suae Societatis iis referebat ingenue, qui opibus pollebant, ut eorumdem liberalitatem experiretur, quin tamen ipsorum voluntatem minus liberam importunis postulationibus effcoisset umquam.

Instrumenta et subsidia omnia ad praeceptorem optimum fingendum

sive a natura profecta, sive ab industria comparata in Ven. Dei Famulum mirifice confluebant. Blando pueros et alumnos mulcebat alloquio, paterna eosdem benevolentia excipiebat, amoenis sermonibus recreabat, ad virtutem et pietatem probe exercebat. Tamquam amantissimum parentem, qui pari amore unumquemque complectitur, qui aequum singulis studium adhibet, qui singulos ad se allicit, singulos dilectionis vinculo sibi mancipabat. Omnia in eo erant suavissima, nep pravae cupiditates in ipso videbantur ullas radices egisse. Scatebat ignota quaedam et divina vis ex illius verbis, quae mentis tenebras dissipabat, corda movebat et ad evangelica praecepta sectanda alliciebat. Scripta quoque plura exaravit vulgavitque ad mentes erudiendas et animos pie incendendos. Ita se dignum Dei sacerdotem exhibebat Vir Venerabilis, cuius labia custodiebant scientiam, ut ignaros edoceret tepidosque excitaret. Nullam temporis partem ab hoc sanctissimo negotio dilatandae ac perficiendae a se conditae Familiae vacuam habuit, eique addere sategit piam alteram Societatem, quam Filiarum Mariae Auxiliatricis nuncupavit, ad puellarum curam gerendam institutam. Utramque Sancto Francisco Salesio, quem sibi in Patronum elegerat, et peculiari studio prosequebatur, commendatam voluit.

Pro utriusque vero firmitate ac diffusione nedum labores multos exantlavit, sed et ardua quaeque alacriter est aggressus, et molesta plura patienti animo toleravit exinde profecta, unde validum ipse sperare poterat praesidium. Mentem quoque viresque suas in id insuper intendit, ut indoctae et incultae gentes dissitissimas ac ferme inhospitales orbis plagas incolentes eorumdem beneficiorum participes fierent. Ea sapientia, *quae attingit a fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter* (Sap., VIII, 1), cuncta opera utpote quae non ad lucrum vel humanam laudem captandam, sed ad divini nominis gloriam et pro animarum salute, ab eodem suscepta fuerant, prospero exitu cumulavit, obstupescentibus omnibus etiam qui operantis virtutem dissimulare vel deprimere gestiebant. Ita sacerdotis Ioannis Bosco nomen **tantam** adeptum est celebritatem, ut nulla fere exstet orbis terrarum pars, ubi notum sacrumque non sit.

Post eius vero beatum obitum, qui obtigit labente Ianuario mense anni millesimi octingentesimi octogesimi octavi, qui ab eiusdem ortu septuagesimo tertius erat, praeclarior enituit tanti viri sanctitatis fama et communis populorum opinio; quo factum ut, triennio vix elapso, de Caelitum honoribus eidem comparandis studiosissime cogitatum fuerit. Quapropter in ecclesiastica curia Taurinensi de eius vita et rebus ab ipso gestis iudiciales inquisitiones sedulo, ad iuris tramitem, exactae sunt; rite dein absolutis singulis iudiciis, quae nostrae leges praemitti districte iubent, formale de eiusdem virtutibus est initum examen, quod quadruplici actione pera-

ctum est, laudabili amussim servata severitate, quae bisce gravissimis iudiciis potiorem fidem et auctoritatem conciliat.

Antepraeparatoria itaque Congregatio coacta fuit die postrema mensis Iunii anni millesimi nongentesimi vicesimi quinti in aedibus Reverendissimi Cardinalis Antonii Vico, causae Relatoris, quam duae secutae sunt Praeparatoriae, in quibus potissimum de singulis diversisque disceptatorum sententiis accuratissime habita est ratio. Demum octava die vertentis mensis Februarii, universus sacrorum Rituum coetus congregatus est coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, atque memoratus Reverendissimus Cardinalis sequens Dubium discutiendum proposuit: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine et Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, Venerabilis Servi Dei Ioannis Bosco, in casu et ad effectum, de quo agitur?* Atque omnes qui interfuere tum Reverendissimi Cardinales, tum Patres Consultores, unanimi suffragatione responderunt; quam Beatissimus Pater laeto animo excepit, decretoriam tamen proferre sententiam distulit, cohortatusque est adstantes, ut in re tanti ponderis férvidas preces adiicerent ad caelestis luminis ampliorem opem impetrandam.

Quum vero mentem suam pandere statuisset, hodiernam selegit diem, Dominicam in Sexagesima. Quapropter, Eucharistica Hostia litata, ad se accivit Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, Episcopum Portuensem et Sanctae Rufinae, sacrorum Rituum Congregationi Praefectum Causaeque Ponentem, una cum R. P. Carolo Salotti, sanctae Fidei Promotore generali, meque infrascripto a secretis, iisque adstantibus, Pontificio solio assidens, solemniter sanxit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine et Temperantia earumque adnexis Ven. Servi Dei Ioannis Bosco, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc insuper Decretum in vulgus edi et in acta sacrorum Rituum Congregationis referri iussit, decimo calendas Martias, anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. £B S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

V

ELOGIA MARTYROLOGIO ROMANO ADIICIENDA

Die 25 Maji (antepaenultimo loco)

Lutetiae Parisiorum, sanctae Magdalenae Sophiae Barat, Yirginis, fundatricis Sororum a Sacro Corde Jesu, quae pro christiana puellarum informatione valde adlaboravit, a Pio Papa Undécimo in sanctarum virginum catalogum fuit relata.

Die 16 Julii (penultimo loco)

Apud Abbatiam Sanctissimi Salvatoris e dioecesi Constantiénsi, in Gallia, sanctae Mariae Magdalenae Postel, Virginis, fundatricis Instituti Sororum Scholarum Christianarum a Misericordia, a Pio Papa Undécimo in sanctarum album relatae.

Die 4 Augusti (paenultimo loco)

In vico Ars, dioecesis Bellicensis, in Gallia, sancti Joannis Baptistae Mariae Vianney, Confessoris, qui in parochiali munere obeundo exstitit insignis.

Die 19 Augusti (antepaenultimo loco)

Cadomi, dioecesis Baiocénsis, in Gallia, sancti Joannis Eudes, Confesa sóris, Missionarii Apostolici, fundatoris Congregationis Presbyterorum Jesu et Mariae necnon Ordinis Sororum Dominae Nostrae a Caritate et promotoris liturgici cultus erga eadem Sacra Corda, quem Pius Papa Undecimus fastis sanctorum adscripsit.

Die 19 Augusti (ultimo loco)

Norimberga}, Sancti Sebáldi, Confessoris, qui virtutibus et meritis cumulátus, obdormivit in Dómino.

Die 30 Septembris (paenultimo loco)

Lexóvii, in Gallia, Sanctae Teresiae a Jesu Infante, ex Ordine Carmelitarum Excalceatórum, quam vitae innocentia et simplicitate clarissimam, Pius Undecimus Pontifex Maximus sanctarum Virginum albo adscripsit.

Die 3 Octobris (ultimo loco)

Sanctae Teresiae a Jesu Infante, Virginis, Ordinis Carmelitarum Ex-ealceatórum, de qua pridie Kalendas Octobris.

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, suprascripta elogia in Martyrologio Romano de iisdem singulis Caelitibus respectivis diebus inserenda, ab eadem Sacra Congregatione revisa et disposita, approbavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 26 Ianuarii 1927.

£8 A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

VI

CONIMBRICEN.

DUBIA

CIRCA FESTUM SACRATISSIMI CORDIS IESU IN LUSITANIA

Hodiernus Ecclesiae Cathedralis Conimbricen. Archidiaconus, cum consensu sui Revmi Episcopi, Sacrae Rituum Congregationi humillime exposuit quae sequuntur:

Summus Pontifex Pius Papa VI die 31 Maii 1772 per Sacram Rituum Congregationem indulsit, ut Festum Sacratissimi Cordis Iesu in toto Lusitaniae regno celebretur sub ritu duplici I classis sine Octava, etiamsi occurrat Festum S. Antonii Lusitani Confessoris, Patroni principalis; die vero 5 Augusti eiusdem anni Sanctitas Sua per ipsam Congregationem ex speciali gratia concessit, ut praedictum Festum Sacratissimi Cordis Iesu in omnibus regnis, civitatibus et locis Regibus Lusitaniae subiectis, celebretur in posterum sub ritu primae classis sine octava, proindeque non omittatur, etiamsi eadem die aliud ex solemnioribus Festis occurrat.

Hinc quaeritur:

I. An Festum Sacratissimi Cordis Iesu, quod, attento speciali privilegio, in Lusitania est per accidens primarium (S. R. C. 10 Maii 1895, n. 3855 ad V), ibidem tam in occurrentia quam in concurrentia cedere debeat festis duplicibus I classis primariis universalis Ecclesiae, ex. gr. festo Nativitatis S. Ioannis Baptistae, iuxta novas Breviarii Romani Rubricas, tit. 11, n. 1?

II. An idem Festum Sacratissimi Cordis Iesu in Lusitania tam in occurrentia quam in concurrentia praeferendum sit cuilibet Festo particulari, ex. gr. festo principalis Patroni loci?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis rescribendum censuit: «Affirmative ad utrumque» atque ita rescripsit ac declaravit. Die 18 Februarii 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. & S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

VII

ZAGRABIEN. **ET** ALIARUM

Quum nova editio Missalis Romano-Slavonici characteribus latinis impressa, studio et cura Revmi p. Iosephi Vajs delegati ab Episcopatu Jugoslaviae, probante Sede Apostolica, completa sit et, revisione rite peracta tum ab Illmo et Revmo D. Antonio Bauer, Archiepiscopo Zagrabiensi, de mandato ceterorum Episcoporum Regni S. H. S., tum a Revmo D. Fr. Hieronymo Mileta, Episcopo Sebenicensi, Sacrae Rituum Congregationis Consultore, eorumque iudicio nihil obstet quominus Apostolicae Sedis approbationi subiiciatur, idem Archiepiscopus Zagrabiensis ceterique Episcopi Jugoslaviae, Sanctissimum Dominum nostrum Pium Papam XI supplicibus votis deprecati sunt, ut novam hanc editionem Missalis Romano-Slavonici characteribus latinis concinnatam approbare dignaretur. Sanctitas porro Sua his precibus ab infrascripto Domino Cardinali Sacrae Congregationi Rituum Praefecto relatis benigne annuens, praedictam editionem Missalis Romano-Slavonici characteribus latinis exornatam approbavit et universo Clero lingua slavonica rite utenti libenter indulsit: servatis rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9 Martii 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. % S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACKA POENITENTIARIA APOSTOLICA

i

DUBIA

Ab Episcopo N. 3sT. propositae sunt Sanctae Sedi pro opportuna solutione sequentes quaestiones:

« L — Quelle attitude prendre au for interne et au for externe vis-à-vis d'ecclésiastiques:

1) qui notoirement demeurent partisans, ou ligueurs, ou lecteurs (par abonnement) de *VAction Française"!*

2) qui encouragent par des consultations théologiques ou simplement en paroles, dans la conversation, les fidèles à lire *VAction Française* ou à la soutenir par des offrandes d'argent?

3) qui absolvent sans condition de bon propos et continuent d'absoudre des lecteurs *d'Action Française* ou des chefs ligueurs d'Action Française? »

« IL — Quelle conduite l'Evêque ou les Supérieurs de Séminaires devront-ils avoir vis-à-vis des Séminaristes demeurant attachés à l'Action Française ostensiblement ou en secret?»

« III. — Quelle conduite tenir au for interne et au for externe vis-à-vis des fidèles:

1) qui lisent habituellement 1'*Action Française,* ou y restent abonnés malgré les avis contraires qu'ils reçoivent?

2) qui, en tant que ligueurs, mènent le mouvement en faveur du journal *Y Action Française,* des doctrines fausses d'Action Française ou en faveur des dirigeants d'Action Française, qu'ils s'obstinent à conserver pour leurs chefs?

3) qui continuent de subventionner avec ostentation ou en secret *VA. FJ»*

«IV. — 1) Ces lecteurs, ligueurs, propagandistes d'A. F., s'ils sont notoirement connus comme tels, peuvent-ils être admis aux Sacrements, particulièrement à la Sainte Table?

2) Les mêmes peuvent-ils être admis, ou tolérés, dans nos groupements catholiques: tels les groupements de la Fédération Nationale Catholique (Castelnau), de la Jeunesse Catholique, des Scouts catholiques? »

Sacra Poenitentiaria Apostolica, de mandato SSmi Dñi Nostri Pii Papae XI, mature perpensis quaestionibus a praefato Episcopo propositis, respondet uti sequitur:

Ad primum quaesitum

Pro foro interno. — Monendi omnes graviter tanquam certis ac manifestis Supremae Auctoritatis Ecclesiasticae in re gravi mandatis ac praescriptionibus (non interest occulte ne an publice) renitentes; neque absolvendi nisi si et postquam serio resipuerint et scandalum congrue reparaverint.

Pro foro externo. — Admonendi, ut supra, et complendi, ad tramitem canonum 2308 et 2309; et si quidem monitiones et correptiones incassum cesserint, procedendum ad tramitem canonis 2310. Confessarii vero, de quibus n. 3, si moniti non se emendaverint et scandalum poenitenti datum pro posse non reparaverint, suspendi poterunt, donec in propria contumar cia perseverent, a sacramentalibus fidelium confessionibus audiendis.

Ad secundum quaesitum

Si moniti non se emendaverint et scandalum, ad Superiorum praescriptum, congrue non reparaverint:

In foro interno: non absolvantur;

In foro externo: ad tramitem canonis 1371, dimittantur tanquam dyscoli et statui ecclesiastico non idonei.

Ad tertium quaesitum

Si moniti de gravitate inobedientiae certis ac manifestis Supremae Auctoritatis Ecclesiasticae in re gravi mandatis ac praescriptionibus subiectionem detrectaverint et scandalum congrue reparare non curaverint;

In foro interno: non absolvantur.

In foro externo: habeantur ut publici peccatores et tanquam tales ab iis omnibus arceantur a quibus huiusmodi peccatores per sacros canones arcentur.

Ad quartum quaesitum

Ad I. — *Negative,* uti consequens responsionis supra datae.

Ad II. — Nisi antea omnino ac publice se subiecerant ac suae subiectionis sinceritatem serietatemque certis, iudicio Ordinarii, argumentis

ostenderint et efficaciter, ipsius Ordinarii iudicio, scandalum reparaverint, *Negative.*

Episcopus autem prae oculis habeat praescriptum can. 2214 § 2.

Datum Eomae, ex Sacra Poenitentiaria, die 8 Martii 1927.

Fr. ANDREAS CARD. FRÜHWTRTH, *Poenit Maior.*

L. $ S.

I. Teodori, *S. P. Secretarius.*

II

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

ACTUS SOLLEMNIS DEDICATIONIS HUMANI GENERIS IN FESTO D. N. IESU CHRISTI REGIS INDULGENTIIS DITATUR.

Pius PP. X, f. r., die 22 Augusti 1906, decrevit ut die festo SSmi Cordis Iesu in ecclesiis paroecialibus, itemque in iis ubi idem festum peculiariter celebraretur, annua renovatio dedicationis humani generis SSmo Cordi Iesu sollemniter perageretur, idest cum recitatione formulae consecrationis et litaniarum eiusdem SSmi Cordis coram augusto Sacramento publicae adorationi exposito, et pro eadem sollemni dedicatione benigne concessit Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum christifidelibus, qui, saltem contrito corde, piae caeremoniae interessent et ad mentem Summi Pontificis orarent; plenariam vero iis, qui praeterea confessi ad sacram Mensam accederent. Cum autem, ex Litteris Encyclicis *Quas primas,* Ssmi D. N. Pii PP. XI, sollemnis eiusmodi dedicatio quotannis renovanda sit die festo D. N. Iesu Christi Regis, in Audientia die 4 Februarii 1927 infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori data, placuit eidem Ssmo D. N. decernere, praefatas Indulgentias, a s. m. decessore suo Pio X concessas, eodem die festo acquiri haud aliter quam die festo Ssmi Cordis Iesu, in quo dedicatio adhuc fieri potest ad libitum iuxta Rescriptum Sacrae Rituum Congregationis diei 28 Aprilis 1926, ea tamen lege, ut adhibeatur, in utroque casu, formula ab eadem Sacra Congregatione die 17 Octobris 1925 vulgata. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, in aedibus S. Poenitentiariae, die 15 Februarii 1927.

Fr. ANDREAS CARD. FRÜHWTRTH, *Poen. Maior.*

L. *rB* S.

I. Teodori, *S. P. Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

COMMISSIO PONTIFICIA DE RE BIBLICA

DE LAUREA IN THEOLOGIA AD GRADUS ACADEMICOS IN SACRA SCRIPTURA OBTINENDOS REQUISITA.

Ut nonnullis occurratur dubiis quae passim exorta sunt de interpretandis documentis pontificiis, quibus laurea in theologia omnibus ad gradus academicos in Sacra Scriptura contendentibus praescribitur, Eminentissimi DD. Cardinales Eei Biblicae praepositi hanc declarationem edendam censuerunt.

Ad gradus academicos in Sacra Scriptura contendere ii soli possunt:

1. qui, expleto biennio philosophico, in aliqua Universitate aut Athenaeo a Sancta Sede adprobato cursum theologicum ad normam can. 1365 vel 589 regulariter peregerunt et ibidem lauream in sacra theologia legitime adepti sunt;

2. vel qui, studiis iuxta praescriptiones iuris peractis in Instituto cui non est facultas apostolica concedendi lauream, per duos saltem annos in aliqua Universitate aut Athenaeo a Sancta Sede adprobato studia theologica prosecuti, doctores in sacra theologia ibidem renuntiati sunt;

3. vel Religiosi qui, studiis iuxta praescriptiones iuris peractis, in proprio Instituto adepti sunt titulum qui ipsis, ex facultate a Sancta Sede Religioni facta, ad instar laureae in sacra theologia legitime collatus est.

Die autem '26'Februarii 1927, in audientia infrascripto Reverendissimo Consultori ab Actis benigne concessa, SSmus Dominus Noster Pius Papa XI praedictam declarationem ratam habuit ac publici iuris fieri mandavit.

Ioannes Baptista Frey, C. S. Sp.

L. & S. *Consultor ab Actis.*

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CAFOÎOES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

L - *De confraternitatibus Ssmi Sacramenti*

D. I. - Utrum vi canonis 711 § 2 locorum Ordinarii stricte teneantur erigere in qualibet paroecia confraternitatem SS. Sacramenti, an eius loco possint, secundum peculiaria adiuncta, instituere piam unionem vel sodalitatem SS. Sacramenti.

II. — Utrum archiconfraternitati Ssmi Sacramenti in Urbe erectae, de qua in canone 711 § 2, *ipso iure* aggregatae sint tantum confraternitates Ssmo Sacramenti proprie dictae, an etiam piae uniones aliaeque sodalitates Ssmo Sacramenti.

R. Ad I. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

Ad II. - Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

II. - *De indice funer alium taxarum* "

D. - An Religiosi, etiam exempti, subsint indici funeralium taxarum, de quo in canone 1234.

R. - Affirmative.

III. - *De publica expositione Ssmi Sacramenti*

D. - An *sub nomine Expositionis publicae*, de qua in canone 1274 § 1, veniat etiam *Benedictio eucharistica* quae, palam exposito Ssmo Sacramento in ostensorio, impertiri solet.

R.-Affirmative.

Romae, die 6 mensis Martii 1927.

P. Card. GASPARRI, *Praeses.* .

L. £ß S.

Ioseph Bruno, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 8 Marzo 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Emi Signori Cardinali e col voto dei Emi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Eiti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Elisabetta Canori-Mora, Madre di Famiglia, Romana, del Terzo Ordine della SSma Trinità degli Scalzi.

Martedì, 15 Marzo 1927, presso l'Emo e Emo Signor Cardinale Camillo Laurentii, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Giovanna Elisabetta Bichier des Ages, Confondatrice dell'Istituto delle Figlie della Croce, dette Suore di S. Andrea, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Eiti *Antipreparatoria,* nella quale dai Erui Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Ven. Serva di Dio.

Martedì, 22 Marzo 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è tenuta la Congregazione dei Sacri Eiti *Particolare,* nella quale gli Emi Signori Cardinali nonché i Emi Prelati Officiali componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sopra le seguenti materie:

1. Intorno alla validità dei Processi Apostolici costruiti sopra i miracoli per la Causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Servo di Dio Giovanni Bosco, Sacerdote Fondatore della Pia Società di S. Francesco di Sales e dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.
2. Intorno alla validità dei Processi costruiti nelle Curie Vescovili di Tropea e Nocera dei Pagani nella Causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Servo di Dio Vito Michele di Netta, Sacerdote professo della Congregazione del Santissimo Eedentore.
3. Intorno alla validità del Processo Apostolico costruito per la causa di canonizzazione del Beato Teófilo da Corte, Sacerdote professo dell'Ordine dei Minori.
4. Intorno alla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia Vescovile di Genova sopra i miracoli per la Causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Servo di Dio Francesco da Camporosso, Laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini.

5. Intorno alla validità dei Processi costruiti per la Causa di beatificazione e canonizzazione del Servo di Dio Contardo Ferrini, Laico, Professore dell'Università di Pavia.

6. Intorno alla validità dei Processi costruiti nella Curia Arcivescovile di Napoli per la Causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Maria Giuliana del SSmo Sacramento, del Terz'Ordine dei Servi di Maria Addolorata, Superiora del Monastero delle Mantellate di S. Agostino.

7. Intorno al Culto, in ossequio ai Decreti di Urbano VIII, non mai prestato al Servo di Dio Andrea Beltrami, Sacerdote della Pia Società di S. Francesco di Sales.

8. E finalmente intorno al Culto, come sopra, non mai prestato alla Ven. Serva di Dio Suor Maria di Gesù, al secolo Giuseppa Du Bourg, Fondatrice della Congregazione delle Suore dette del Divino Salvatore e della SSma Vergine.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

14 Febbraio 1927. L'Emo Sig. Cardinale Luigi Sincero, Segretario della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale, *Membro della Saera Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

16 » » Monsig. Pietro Pisani, Arcivescovo tit. di Costanza di Scizia, *Consultore della Sacra Congregazione di Propaganda Fide.*

18 » » Il Rmo P. Leone del Sacro Cuor di Gesù, Prepósito generale dei Passionisti, *Consultore della Sacra Congregazione di Propaganda Fide.*

11 Marzo » Monsig. Nicola Giannattasio, Arcivescovo tit. di Pessinonte; i Rmi: P. Stanislao dell'Addolorata, Consultore generale dei Padri Passionisti; P. Guglielmo Jazzetta, dei Carmelitani; P. Balduino Bedini, della Congregazione Cistercense Italiana; P. Giuseppe Hickey, Assistente generale dell'Ordine Eremitano di Sant'Agostino; P. Bertrando Kurtscheid, O. F. M; P. Timoteo da Hechingen, Cappuccino; D. Gerardo Oesterle, O. S. B.; P. Antonio Bolognini, dei Minori Conventuali, *Consultori delia Sacra Congregazione dei Sacramenti.*

10 *Marzo* **1927.** L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Membro della Sacra Congregazione dei Riti.*

15 » » Gli Emi Signori Cardinali Bonaventura Cerretti e Luigi Capotesti, *Membri della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

16 » » Il Emo P. Pancrazio Kandjuk, dei Monaci Basiliani ruteni, *Consultore delia Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

20 *Dicembre* **1926.** L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore dell'Istituto delle Suore Angeliche* (Arienzo: Caserta).

22 *Febbraio* **1927.** Monsig, Eomolo Pantanetti, *Cappellano Comune Pontificio soprannumerario.*

23 » » Monsig. Antonino Lo Casto, *Cappellano Comune Pontificio soprannumerario.*

24 » » Monsig. Cesare Fabrizi, *Cappellano Comune Pontificio soprannumerario.*

9 *Marzo* » Monsig. Giovanni Battista Della Pietra, S. I., Arcivescovo tit. di Calcedonia, *Delegato Apostolico* **dell**'*Albania.*

10 » ». Monsig. Lorenzo Schioppa, Arcivescovo tit. di Giustinianopoli, *Primo Internunzio Apostolico di Lituania.*

21 » » Eevmo D. Salvatore Xatucci, *Assessore della Sacra Congregazione dei Riti e Sottopromotore della Fede.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

18 Giugno **1926.** Monsig. Enrico Giuseppe O'Leary, Arcivescovo di Edmonton.

23 *Febbraio* **1927.** Monsig. Giovanni Giuseppe Keily, Vescovo di Plymouth.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

4 *Febbraio* **1927.** Monsig. Tommaso Guglielmo Morton, dell'archidiocesi di Winnipeg.

15 *Marzo* » Monsig. Emilio Lesne, della diocesi di Lilla.

Prelati Domestici di S. S.:

22 *Giugno* **1926.** Monsig. Giovanni J. Sheridan, della diocesi di Syracuse (U. S. A.).

25 *Gennaio* **1927.** Monsig. Francesco Sawicki, della diocesi di Culma.

25 Gennaio 1927. Monsig. Bernardo Dembek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Alfonso Mankowski, della medesima diocesi.
26 » » Monsig. Francesco Poletti, della diocesi di Reggio Emilia.
29 » » Monsig. Porfirio Cordeiro, del Patriarcato di Lisbona.
31 » » Monsig. Umberto Leonardi, della diocesi di Macerata.
4 Febbraio » Monsig. Pietro Ortolani, della diocesi di Recanati.
» » » Monsig. Agostino Giorgetti, della diocesi di Loreto.
5 » » Monsig. Ignazio Klein, dell'archidiocesi di Milwaukee.
25 » » Monsig. Romolo Genuardi, dell'archidiocesi di Palermo.
1 Marzo » Monsig. Ernesto Ruffini (Roma).
.5 » » Monsig. Giorgio Nightingale, della diocesi di Menevia.
16 » » Monsig. Basilio Pordea, della diocesi di Gherla.
18 » » Monsig. Alfonso Barbe, della diocesi di La Rochelle.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile :

3 Dicembre 1926. Al Sig. Emmanuele Domecq, Visconte di Almocaden, dell'archidiocesi di Siviglia.

La Placea dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

14 Marzo 1927. Al Sig. marchese comm. Edoardo Persichetti (Roma).

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

10 Novembre 1926. Al sig. Giuseppe Carroll, del vicariato apostolico di Buona Speranza.
28 Gennaio 1927. Al sig. dott. Pietro Amoroso, dell'archidiocesi di Napoli.
15 Febbraio » Al sig. arch. Pietro Guidi (Roma).
24 » » Al sig. Arturo Guido Ellis, dell'archidiocesi di Westminster.
25 » » Al sig. Gastone Bary (Francia).
12 Marzo » Al sig. Augusto Perfetti de Michelangeli, della diocesi di Madrid-Alcalá.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

9 Settembre 1925. Al sig. Alfonso Goossens, della diocesi di Gand.
15 Febbraio 1927. Al sig. ing. Oreste Manno (Roma).
18 » » Al sig. Giovanni Francesco Wegg-Prosser, dell'archidiocesi di Westminster.

22 Febbraio 1927. Al sig. Ettore Eusticoni, dell'archidiocesi di Milano.
24 » » Al sig. Francesco OpaJka, della diocesi di Königgrätz.
25 » » Al sig. Michele Scalbert, della diocesi di Lilla.
25 » » Al sig. Federico Me Mullan, dell'archid. di Westminster.
26 » ». Al sig. Francesco Simon, dell'archidiocesi di Rennes.
3 Marzo » Al sig. dott. Ernesto Szakach de Varsány, della diocesi di Cinque Chiese.
8 » » Al sig. ing. Corrado Meano, dell'archidiocesi di Torino.
11 » » Al sig. mg. Giuseppe Groppo, della medesima archidiocesi.
12 « » Al sig. ing. Giuseppe Mario Pugno, della medesima archid.
» » » Al sig. dott. Ernesto Böttrich, della diocesi di Paderborn.
» » » Al sig. dott. Giuseppe Jordans, della diocesi di Treviri.
14 » » Al sig. Pietro Bourgain Coppin, della diocesi di Arras.
23 » " » Al sig. dott. Clemente Meuleman, della dioc. di Ruremonde.
» ' » » Al sig. Giuseppe M. F. Bogaers, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Al sig. Alberto Carlier, dell'archidiocesi di Cambrai.

La Commenda dell'Ordine di 8an Silvestro Papa:

7 Ottobre 1925. Al sig. Giuseppe Kraus, della diocesi di Paderborn.
10 Febbraio 1927. Al sig. avv. prof. Antonio Cundari, dell'archid. di Cosenza.
1 Marzo » Al sig. Ernesto Le Boulangé, della diocesi di 2sTamur.
12 » » Al sig. cav. Luigi Delle Piane, dell'archidiocesi di Genova.
17 » » Al sig. Giovanni Scheffer-Hoppenhöf er, della diocesi di Paderborn.
18 » » Al sig. Michele Bicciulli, dell'archidiocesi di Cosenza,
22 » » Al sig. Attilio Tuccari, della diocesi di Acireale.
24 » » Al sig. cav. Giovanni Maria De Gasperis (Borna).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

13 gennaio 1927. Al sig. dott. Francesco Panek, della diocesi di Culma.
» » » Al sig. Luigi Ruchniewicz, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giovanni Leumann, della medesima diocesi.
23 Febbraio » Al sig. Michele Hotz, della diocesi di Spira.
25 » » Al sig. Mcola Bipa, della diocesi di Lecce.
8 Marzo » Al sig. Carlo Visetti, dell'archidiocesi di Torino.
11 » » Al sig. Giovanni Maggini, dell'archidiocesi di Firenze.

NOTA: **Il sig. Giovanni de Pontevice è stato radiato dall'albo dei Cavalieri dell'Ordine di San Gregorio Magno, e dal novero dei Camerieri di Spada e Cappa Soprannumerari. Ci consta che analoga misura è stata presa nei riguardi del medesimo dall'Ordine di Malta, e dall'Ordine del Santo Sepolcro.**

MAGGIOEDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Ema Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S. :

1 Gennaio 1927. Monsig. Giovanni Origer, della diocesi di Lussemburgo.
S Monsig. Giuseppe TJminski, della diocesi di Plock.
12 Monsig. Alfonso Hostert, della diocesi di Lussemburgo.
27 Monsig. Vincenzo Burakowski, della diocesi di Lodz.
» Monsig. Stanislao Szabelski, della medesima diocesi.
» Monsig. Stefano Gostkonski, della medesimn diocesi.
- » Monsig. Brunislao Jaskulski, della medesima diocesi.
» » Monsig. Stanislao Suchanski, della medesima diocesi.
22 Febbraio Monsig. Stanislao Maálinski, della diocesi di Katovice.
» » Monsig. Giovanni Sikora, della medesima diocesi.
23 » Monsig. Giuseppe Gila (Roma).
» » Monsig. Francesco Mac Dowell, dell'archidiocesi di Rio-Janeiro.
» » » Monsig. Paolo Savino, dell'archidiocesi di Napoli.
7 Marzo » Monsig. Enrico Rodríguez Alvarez, della diocesi di Calabozo.
» » » Monsig. Antonio Pröbsting, della diocesi di Münster.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S. :

12 Gennaio 1927. Il sig. conte de Ribaucourt, dell'archidiocesi di Bruxelles.
13 » » U sig. barone Giovanni Libero Konopka, della diocesi di Tarnów.
16 Marzo » U sig. visconte Arturo Roberto Pyers Southwell, della diocesi di Menevia.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

1 Marzo 1927. Monsig. Giuseppe Calcagno, dell'archidiocesi di Palermo.
» » » Monsig. Giuseppe Marino, della medesima archidioçesi.
7 » » Monsig. Enrico Stühlen, dell'archidiocesi di Colonia.
10 » » Monsig. Luigi Civardi, della diocesi di Pavia.
17 » » Monsig. Giuseppe Rastelli (Roma).

Camerieri d'onore extra urbem *di S. S.:*

23 Febbraio 1927. Monsig. Rocco Basti, dell'archidiocesi di Lanciano e Ortona.
1 Marzo » Monsig. Giuseppe Casali, della diocesi di Ferentino.
» » » Monsig. Antonino Manno, dell'archidiocesi di Palermo.
21 » » Monsig. Antonio Signorini, della diocesi di Verona.

Cappellani d'onore extra, urbem *di S. S.:*

28 Febbraio 1927. Monsig. Vito Mingiano, della diocesi di Lecce.
1 Marzo » Monsig. Salvatore Sarullo, dell'archidiocesi di Palermo.

NECROLOGIO

26 Febbraio 1926. Monsig. Giovanni Rooney, Arcivescovo tit. di Sergiopoli.
17 Marzo 1927. Monsig. Guglielmo Tommaso Russell, Vescovo di Charleston.
18 » » Monsig. Leopoldo Schuster, Vescovo "di Seckan.
24 » » Monsig. Amilcare Tonietti, Arcivescovo tit. di Tiana.
28 » » Monsig. Giuseppe Medardo Emard, Arcivescovo di Ottawa.

Annus XIX - Vol. XIX 5 Maii 1927 Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

S. ANTONII-DALLASENSIS-ELPASENSIS

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIS AMÄRILLENSIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD FUTURAM REI MEMORIAM

Pastoris aeterni vices, meritis licet imparibus, gerentes, omni studio curare debemus, ut spirituali christifidelium bono quam maxima diligentia consulatur. Iam vero ad hoc valde prodest recta orbis catholici circumscriptio, quae, si temporum et locorum condicionibus aptius respondeat, leviores sacris Pastoribus labores et gregi ipsis commisso ad aeternam salutem consequendam viam reddit faciliorem. Cum itaque in aliquibus regionibus Foederatorum Americae Septentrionalis Statuum ad dioeceses S. Antonii, Dallasensem, et Elpasensem pertinentibus, res catholica novissimis hisce temporibus non parvum susceperit incrementum, pro animarum et Ecclesiae bono, omnibus perpensis et attenta praesertim locorum distantia, eas ab ipsis avellere et in separatam dioecesim constituere censuimus ac decrevimus. Quare, praehabito favorabili voto tum praedictarum dioecesium Ordinariorum, tum venerabilis fratris Nostri Petri Fumasoni-Biondi, Archiepiscopi Diocletani, Delegati Apostolici in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis, de consulto etiam dilectarum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesu-

mant, consensu, a memoratarum dioecesium S. Antonii, Dallasensis, et Elpasensis territorio has quae infra enumerantur partes seiungimus: a dioecesi S. Antonii comitatus quibus nomen *Martin, Howard, Midland, Glasscock, Sterling, üptoh, Reagan, Prion, Tom Green, Concho, Crockett, Schleicher, Menard, Sutton, Kimble,* dimidium comitatum *Mitchél et Coke,* et octavam partem comitatus *Runnels* cum suis octo paroeciis; a dioecesi Dallasensi partem illam, quae comitatus complectitur nuncupatus *Dollarn, Sherman, Hansford, Ochiltree, Lipscomb, Hartley, Moore, Hutchison, Roberts, Hemphil, Oldham, Potter, Carson, Gray, Wceler, Deaf Smith, Randall, Armstrong, Donley, Collingsworth, Parmer, Castro, Swisher, Briscoe, Hall, Childress, Bailey, Lamb, Hale, Floyd, Motley, Cottle, Cochran, Hockley, Lubbock, Crosby, Dickens, King, Yoakum, Terry, Lynn, Garza, Kent, Stonewall, Dawson, Borden, Scurry, Fischer, Nolan,* dimidium comitatum *Mitchél et Coke,* cum suis decem et septem paroeciis; tandem a dioecesi Elpasensi comitatus *Gaines, Andrews, -Meter* et *Crane. ~E¡x* quibus memoratis comitatibus novam dioecesim, ab oppido *Amarillo* Amarillensem nuncupandam, erigimus, cuius fines iidem erunt ac praesentes fines civiles comitatuum quibus constat; sedem episcopalem vero in eodem oppido *Amarillo* perpetuo constituimus, quod idcirco ad civitatis episcopalis fastigium evehimus una cum omnibus iuribus ac privilegiis quibus ceterae episcopales civitates fruuntur et gaudent. Huic autem ita erectae cathedrali Ecclesiae, eiusque pro tempore Episcopis tribuimus honores, insignia, favores, iura ac privilegia, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites in America Septentrionali iure communi vel legitima consuetudine pollent ac fruuntur. Ipsam vero cathedralem Ecclesiam suffraganeam constituimus Ecclesiae S. Antonii, quam aliis Apostolicis sub plumbo Litteris *Pastoris Aeterni* die hac tertia Augusti huius anni datis ad Ecclesiae Metropolitanae gradum et dignitatem evehimus ac eiusdem Cathedralis Ecclesiae Amarillensis pro tempore Episcopos iuri metropolitico S. Antonii Archiepiscopi subiicimus. Nobis tamen ac Apostolicae Sedi facultatem reservamus libere novam decernendi istius dioecesis dismembrationem quoties id in Domino expedire visum fuerit. Quum autem temporum adiuncta prohibeant, quominus cathedralis Ecclesiae Capitulum modo instituatur, iubemus ut, loco Canonicorum, ad tramitem Codicis iuris canonici (Can. 423 et seq.) Consultores eligantur. Mandamus insuper ut quamprimum fieri poterit saltem parvum Seminarium dioecesanum, iuxta Codicis praescripta et normas a Sacra Congregatione de Seminariis traditas, erigatur. Quod autem attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae

sacri canones decernunt. Quod vero ad clerum praecipue pertinet, statuimus ut sacerdotes Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant. Ordinariorum autem dioecesium a quibus Amarillensis dioecesis, ut supra diximus, originem trahit, erit omnia documenta et acta, quae novam dioecesim respiciunt, quam primum fieri poterit, eius Cancellariae episcopali tradere in tabulario servanda. Episcopalem mensam constituent curiae emolumenta et ceterae oblationes quae a fidelibus, in quorum bonum nova dioecesis erecta est, praeberi solent. Volumus autem et mandamus ut venerabilis frater Noster Petrus Fumasoni-Biondi, illic Apostolicus Delegatus, ex oppidi *Amarillo* paroecialibus ecclesiis illam eligat et constituat nomine Nostro in novae dioecesis cathedralem ecclesiam, quae magis apta et digna videatur; quam idcirco ad cathedralis dignitatem extollimus sub eodem titulo, quo modo appellatur, simulque ei omnia tribuimus iura, privilegia, insignia, honores, favores et gratias, quibus ceterae cathedrales ecclesiae iure communi fruuntur.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas tamquam ex certa scientia et potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. - Hisce itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra diximus venerabilem fratrem Nostrum in Statuum Foederatorum Republica Delegatum Apostolicum deputamus, ei propterea tribuentes necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in officio vel ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem mittendi infra sex menses exsecutionis peractae authenticum exemplar, Volumus autem et mandamus ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. - Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini

autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, eveetionis, subie^ctionis, mandati, statuti, derogationis et voluntatis Nostrae infringere aut eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo sexto, die tertia mensis Augusti, Pontificatus Nostri anno quinto.

£8.0. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *8.* ***C. Consistorialis Secretarius.***

O. CARD. CAGIANO, ***S. B. E. Cancellarius.***

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £g Plumbi

Beg. in Cane. Ap., vol. XXXIV, n. 57. **- M. Riggi.**

II

ELORLANOPOLITANA

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS NOVAE PROVINCIAE ECCLESIASTICAE

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter praecipuas, quibus continuo premimur sollicitudines, ad illam magis excitamur, ut quae in exploratam cedant christiani populi utilitatem omni studio decernere satagamus, atque ideo, mutatis,temporum et locorum condicionibus, novo ordine, si id necessitas postulet, ecclesiasticas circumscriptiones in universo catholico orbe constituere. Cum itaque Status seu provincia S. Catharinae in Brasilia, unicam tantum Florianopolitanam dioecesim complectens, tam late pateat et in eo adeo creverit incolarum numerus, ut impares evadant unius vires Episcopi ad pastorale ministerium recte ubique obeundum, venerabilis frater Ioachim Domingues de Oliveira, hodiernus Florianopolitanus Antistes, in animarum salutem intendens, ab Apostolica Sede postulavit, ut in tres partes regio illa divideretur ac novae duae dioeceses in ea erigerentur. In quam sententiam cum convenirent quoque Apostolicus Nuntius aliique religiosi viri et cum insuper in omnium votis esset, ut S. Catharinae Status in ecclesiasticam

provinciam constitueretur et Florianopolis, eiusdem Status urbs princeps, novae provinciae metrópolis fieret, supplices Nobis preces ad utramque gratiam obtinendam porrectae sunt.

Quapropter de consilio dilectarum filiorum Nostrorum S. E. E. Cardinalium, negotiis consistorialibus praepositorum et suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel sua interesse praesumant, consensu, et prae oculis habentes quae in Apostolicis sub plumbo Litteris *Ad universas orbis Ecclesias,* die vigesima septima mensis Aprilis, anno Domini millesimo octingentesimo nonagésimo secundo datis, Sanctae Sedi hac de re sunt reservata, Apostolicae potestatis plenitudine quae sequuntur perpetuum in modum decernere statuimus. Imprimis Florianopolitanam dioecesim, ut nunc exstat, a metropolitico iure archidioecesis Portalegrensis in Brasilia, cui tamquam suffraganea ipsa hucusque subiecta est, distrahimus et eximimus eamdemque distractam et exemptam declaramus.

Dein universum eiusdem dioecesis territorium in tres distinctas partes dividimus, in quarum una ipsam dioecesim Florianopolitanam circumscribimus et coarctamus, in Metropolitanam sedem, uti inferius, constituendam. In ceteris vero duabus partibus duas alias dioeceses ex novo erigimus, quarum una ab urbe *Joinville* « Joinvillensis », altera ab urbe *Lag es* «Lagensis» nuncupabatur. Quarum autem fines iidem erunt ac fines paroeciarum quae ipsis, ut infra, assignantur ac attribuuntur.

Dioecesis nempe Florianopolitana limitibus circumscripta remanet ad quinquaginta dumtaxat paroecias, e quibus constant duodeviginti civilia municipia quae vulgo nuncupantur: *Florianopolis, Araranguá, Urussangd, Jaguaruna, Tubar do, Orleans, Laguna, Imaruhy, Garopaba, Palhoça, Sâo José, Biguassú, Tijucas, Nova Trento, Brusque, Porto Bello, Camboriu, Itajahy.*

Nova dioecesis Joinvillensis duodeviginti constituetur paroeciis intra ambitum contentis horumce octo civilium municipiorum, quae sic appellantur: *Joinville, Sâo Francisco, Paraty, Blumenau, Campo Alegre, Sâo Bénto, M afra, Itayopolis.*

Altera nova dioecesis Lagensis complectetur sex paroecias in octo etiam civilibus municipiis sitas, quibus haec nomina sunt: *Lages, Sâo Joaquim, Curitybanos, Campos Novos, CanoinJias, Porto- Uniâo, Cruzeiro, Chapecó.*

Praeterea sedem et cathedram dioecesium Joinvillensis, et Lagensis respective in civitatibus vulgo *Joinville* et *Lages* e quibus illae nomen mutuantur, perpetuo constituimus, quas idcirco ad civitatum episcopalium fastigium evehimus una cum omnibus iuribus ac privilegiis quibus ceterae civitates episcopales in America Latina fruuntur et gaudent.

Ecclesias autem S. Francisco Xaverio in urbe Joinvillensi et B. Mariae Virgini Gaudiosae in urbe Lagensi dicatas sub iisdem invocationibus et titulis ad Cathedralium dignitatem extollimus, simulque eis earumque pro tempore Episcopis tribuimus honores, insignia, favores, gratias, privilegia, et iura, quibus ceterae cathedrales ecclesiae ac ipsarum Praesules in America Latina iure communi vel legitima consuetudine pollent.

Quod vero attinet ad harum dioecesium regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis, seu Adrninistratoris sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt.

Quod autem ad clerum praecipue attinet statuimus ut,,simul ac dioecesium erectio facta fuerit, eo ipso presbyteri censeantur adscripti Ecclesiae illi in cuius territorio legitime exstant.

Quum vero temporum adiuncta prohibeant quominus in his dioecesibus canonicorum Capitulum modo instituatur, iubemus ut loco canonicorum dioecesani Consultores ad normam iuris canonici (can. 423 et seq.) eligantur.:

Mandamus insuper ut quamprimum fieri poterit saltem parvum Seminarium dioecesanum, iuxta Codicis decreta ac Sacrae Congregationis de Seminariis normas erigatur.

Statuimus vero ut ipsarum novarum dioecesium Joinvillensis et Lagensis sumptibus bini delecti iuvenes, aut saltem modo singuli in Pontificium Seminarium Pium Latinum-Americanurn de Urbe non intermissa vice in opem Ecclesiae instituendi mittantur.

Omnia vero documenta, iura et acta ad praefatas novas dioeceses earumque clericos et fideles spectantia quamprimum fieri poterit a cancellaria dioecesis Florianopolitanae respective tradantur cancellariis novarum dioecesium ut in propriis archivis reponantur ac religiose serventur.

Episcopalem mensam novarum dioecesium constituent curiae emolumenta et oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum novae dioeceses erectae sunt, praeberi solent, praeter ea quae ad hunc finem iam, ipsa civili auctoritate praeeunte, collecta sunt.

Florianopolitanam autem dioecesim, uti supra limitibus circumscriptam, eiusque cathedralem Ecclesiam, oblatis votis obsecundantes; eadem Apostolica auctoritate, itemque suppleto, quorum intersit, vel sua interesse praesumant consensu, ad Metropolitanae sedis fastigium et dignitatem evehimus simulque eius cathedrale Capitulum ad Capituli metropolitani gradum perpetuo evehimus et extollimus cum omnibus iuribus, privilegiis et praerogativis quibus metropolitanae Ecclesiae earumque Capitula iure communi vel legitima consuetudine pollent.

Cuius praeterea archidioecesis Florianopolitanae eiusque pro tempore Archiepiscoporum metropolitico iuri, tamquam suffraganeas, subncimus memoratas dioeceses Joinvillensem et Lagensem, reservata tamen Nobis et Apostolicae Sedi facultate novam ineundi in hac ipsa ecclesiastica provincia dismembrationem seu circumscriptionem quovis modo ac tempore id expedire in Domino visum fuerit. Florianopolitanis insuper pro tempore Archiepiscopis omnia concedimus iura, insignia, privilegia et honores quibus et ceteri Archiepiscopi in America Latina iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent, praecipue vero ius intra fines suae provinciae Crucem ante se ferendi et Pallium adhibendi, quo tamen uti poterunt, postquam illud in Sacro Consistorio rite postulatum ac obtentum fuerit.

Quare venerabilem fratrem Ioachim Domingues de Oliveira, qui modo Florianopolitanae sedi praeest, Archiepiscopi titulo, dignitate iuribus ac privilegiis ut supra augemus.

Hisce itaque ut supra dispositis ad eadem omnia exsequenda deputamus venerabilem fratrem Apostolicum Nuntium in Brasiliana Bepublica, ei propterea tribuentes necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, onere eidem imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis computandos, authenticum exemplar mittendi peractae exsecutionis.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse,- sed eas, tamquam ex certa scientia et potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. - Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis.

Volumus autem et mandamus ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel

ostensae forent, Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, subiectionis, mandati, statuti, derogationis et voluntatis Nostrae Infringere aut eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die decima septima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno quinto.

£8 C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., ***S. C. Consistorialis Secretarius.***

O. CARD. CAGIANO, ***S. B. E. Cancellarius.***

Ioseph Wilpert, *Becanus Protonotariorum Apostolicorum.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £g Plumbi

Beg. in Cane. Ap., vol. XXXIV, n. 56. **- M. Kiggi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ADPROBANTUR AUCTORITATE APOSTOLICA ORDINIS HOSPITALARII SANCTI IOANNIS DE DEO CONSTITUTIONES AD NORMAM CODICIS RE VISAE.

PIUS PP. xi . ^ . "; \

Ad perpetuam rei memoriam. — De regulari Religiosorum coetuum disciplina servanda solliciti, Romani Pontifices, decessores Nostri, eorundem Ordinum constitutiones statutaque supremae Apostolicae auctoritatis sanctioni reservarunt; eaque ad maiorem Dei gloriam populique christiani salutem, immutare, emendare et locorum temporumque necessitatibus aptare consueverunt. Quapropter, cum hodiernus Prior generalis Hospitalarii Ordinis Sancti Ioannis de Deo, suo ac provincialium moderatorum atque universae familiae religiosae, cui praeest, nomine, enixis Nos precibus rogaverit ut memorati Ordinis regulas et constitutiones, iam a Decessoribus Nostris iterum iterumque probatas, nunc ad Codicis iuris canonici normam redactas, de integro recognoscere Nostroque assensu munire dignaremur, Nos huiusmodi votis adnuendum existimavimus; idque eo libentius facimus, ut erga Ordinem ipsum, tot tantisque nominibus bene meritum ac clarum christianae caritatis speculum, perenne Nostrae' etiam benevolentiae pignus permaneat. Neminem quidem/latet Ordinem Era-

trum Hospitalarium nomen atque originem suam duxisse a Ioanne Ciudad, sive « de Deo » vulgo appellato, hispano viro, qui vertente sexto decimo saeculo post varias asperasque suae vitae vicissitudines ad pauperum infirmorum solamen procurandum se divinitus vocari sensit; atque infirmorum servus pro Christo factus, in nosocomiis hospitiisque inter aegrotos ac derelictos totum, quod ei adhuc mortalis vitae fuit, bene faciendo pertransiit. Cognitum quidem est humili Dei Famulo religiosi Ordinis conditori, pietatis atque heroicae in proximos caritatis officiis continenter intento, tempus quoque defecisse regulas exarandi ; at uni tantum e sodalibus, qui virtutum illius claritate ducti, ad eum confiuxerant, et in bonorum operum exercitatione atque in ministerio infirmorum sese adiutores dederunt, salutaria nonnulla de sancte vivendi ratione hortamenta reliquit. Post sancti Ioannis de Deo pretiosam in conspectu Domini mortem, iidem sodales antequam in varias regiones et civitates sive in Hispania, sive ^xtra, discederent, ad officia caritatis exercenda iuxta Ioannis exemplum ac monita, communem certis sub regulis vitam ineundi consilium ceperunt; propterea que ad hunc finem duos e sodalibus hanc Almam ad Urbem miserunt, qui ineuntem congregationem Summo Ecclesiae Moderatori, qui tunc temporis erat sanctae memoriae Decessor Noster Pius Pp. V, commendarent. Hic vero Ioannis de Deo sociis ut sancti Augustini regulas servarent mandavit, illisque communem habitum imposuit ac scapulare, quin tamen permitteret, ut in verum propriumque religiosum statum coirent ac sollemnia vota nuncuparent. Paucos autem post annos rec. mem. Sixtus Pp. "V, piam confratrum eorumdem vitam et suscepta ab ipsis opera demiratus, per Apostolicas Litteras, die i mensis Octobris anno MDLXXXVI Piscatoris anulo obsignatas, coetum Fratrum S. Ioannis de Deo nuncupatorum in verum ac proprium Ordinem religiosum erexit, facta quidem facultate primum generale capitulum in Urbe celebrandi et proprias proinde constitutiones exarandi. Subsequenti itaque anno primum ipsum capitulum Romae habitum est, et coadunati in eo Fratres statuta Ordinis proposuere; quae tamen vix delineata ac manuscripta manserunt, donec, Paulo V Pontifice, melioremin formam relata, per Litteras Apostolicas, die xv mensis Aprilis anno **MDCXvn** datas, rite probata ac praelo impressa fuere. Nonnullis iterum mutatis vel additis, dictae regulae anno MDCCXVIH per typos editae sunt, cum, prudentium virorum iudicio, adhuc illius Instituti proposito fini plene respondentes habitae sint. Sed labentibus annis, ut eaedem regulae etiam novis temporibus magis accommodatae redderentur, Ordinis Sancti Ioannis de Deo moderatoribus peropportunum visum est, impetrata huius Apostolicae Sedis venia, nonnullas alias immutationes in ipsas inferre. Vertente igitur anno MDGCCLXII rec. mem. praedecessor

Noster Pius Pp. IX Praeposito generali Ordinis praedicti commisit ut, auditis provincialibus moderatoribus, inspectisque locorum ac temporum adiunctis, servata etiam priorum constitutionum substantia, novas conscriberet regulas. Attamen cum aliae in Hispania consuetudines, aliae in Italia vigerent, res diu producta est ad unitatem obtinendam, ita ut tantum decessoti Nostro Leoni Pp. XIII datum fuerit regulas ipsas opportune immutatas, antea in experimentum ad quinquennium, dein probare ac per decretum Congregationis Episcoporum et Regularium die xxx mensis Augusti anno MDCCCXC editum definitive confirmare. Verum etiam in praesens, praesertim post iuris canonici Codicis promulgationem, quaedam desiderabantur additamenta ad ipsius Ordinis bonum satius consulendum; ideoque hodiernus Prior generalis novum regularum schema Nobis exhibuit suprema Sanctae huius Sedis adprobatione muniendum.

Quae quidem emendatae constitutiones, latino sermone exaratae, a Sacra Congregatione Religiosorum Sodalium recognitae sunt, earumque tenor hic sequitur, videlicet:

CONSTITUTIONES ORDINIS HOSPITALARII S. IOANNIS DE DEO

CAPUT I
Titulus, natura et finis Ordinis

1. Titulus quo a Sancta Ecclesia Religio Nostra recognoscitur hic est... *et quae sunt reliqua:*

Votis itaque sodalium Ordinis Hospitalarii S. Ioannis de Deo obsecundantes, ut uberiore ipsi cum fructu salutare ministerium suum in terris implere valeant, conlatis etiam consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi praepositis pro regularium familiarum negotiis pertractandis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Constitutiones suprascriptas Hospitalarii Ordinis S. Ioannis de Deo plenissime adprobamus eisdemque supremum Apostolicae sanctionis robur adiicimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri vel obtinere, eidem Ordini Hospitalario a Sancto Ioanne de Deo nuncupato plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus, super

his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Yolumus autem ut praesentium Litterarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si exhibitae forent vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Iulii anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. GARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

TEMPLUM ABBATIALE S. MARIAE AD LACUM, O. S. B., DIOECESIS TREVIRENSIS INTRA FINES, AD HONORES BASILICAE MINORIS EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Incliti sancti Benedicti Ordinis referunt fasti, vertente saeculo post Christum natum undecimo, Henricum de Lucelenburch, Francorum Rheni comitem Palatinum, divino ductum amore, atque hortatu piae uxoris Adelheidis de Orlamunde, primum posuisse lapidem abbatiae ac templi Beatae Mariae Virginis ad Lacum dioecesis Trevirensis intra fines, eaque sancti Benedicti Monachis tradidisse. Constat monachorum ipsorum vigili cura atque indefesso labore inchoatam ecclesiae fabricam, mirifico excultam ornatu, felicem ad exitum fuisse perductam: atque exinde abbatiam ecclesiamque Lacensem celeberrimum monasticae vitae divinique cultus centrum evasisse. Septem per saecula domus Dei Lacensis perinsignium reliquiarum veneratione, monachorum sanctitate ac doctrina, et frequenti fidelium peregre confluentium concursu floruit. Ineunte vero saeculo decimo nono per nefarias saecularizationis leges suppressa abbatia, etiam continens ecclesia, iam mirandis artis operibus decora, derelicta iacuit ac viduata. Sed nonaginta post annos squalloris et solitudinis a sobole sancti Benedicti, a monachis nempe archiabbatiae S. Martini de Beuron restituta quodammodo revixit. Etenim, ad. extremam fere ruinam adducta, sacra aedes opera monachorum eorumdem novo effulsit splendore ac magnificentia, immo potiore enituit ornamento, musivis operibus et quidem pulcherrimis concinnata, ita ut procul dubio Lacensis ecclesia in praesens inter omnes aedes sacras Germaniae stylo romano constructas praestantissima dici queat. Ibi laudes

divinae ac sacrae liturgiae mysteria maximo habentur splendore, ac merito abbatia eadem et ecclesia universae illius regionis religiosae vitae cultusque divini sollemne monumentum de integro sunt recensenda. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ordinis sancti Benedicti, Nos enixis precibus flagitaverit ut templum enunciatum, olim oratoris ipsius abbatialem sedem, ad Basilicae minoris dignitatem evehere dignemur, Nos votis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Idque eo magis quod petitioni eidem accedit amplissima commendatio venerabilis fratris Eugenii Pacelli, Archiepiscopi titulo Sardiensis atque Apostolici Legati in Germania; ac praeterea, vota quidem exprimens dignissimi Abbatis et monachorum praedictae abbatiae sanctae Mariae ad Lacum, ad dioecesim suam pertinentium, venerabilis frater Franciscus Eodulphus Bornewasser Episcopus Trevirensium addit praedictum abbatiale templum sollemniter fuisse a praedecessore suo Hillino Episcopo Trevitensi sub invocatione Virginis sideribus receptae consecratum, et structurae non minus amplitudine, quam artis operum splendore et antiqua fidelium religione conspicuum, nostris temporibus suprema Leonis Pp. XIII Nostri praedecessoris rec. mem. auctoritate et civilis quoque potestatis favore post varias et quidem teterrimas vicissitudines ad pristinum decus rediisse. Quam ob rem, audito venerabili fratre Nostro Antonio S. E. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, Nos motuproprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praelaudatum templum sive sanctuarium, in honorem Beatissimae Mariae Dei Genitricis in caelum Assumptae dicatum, continens abbatiae Ordinis S. Benedicti, Virginis Mariae ad Lacum nuncupatae, intra fines dioecesis Trevirensis, titulo ac dignitate Basilicae minoris cum omnibus et singulis privilegiis atque honoribus adnexis perpetuum in modum condecoramus.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere: suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere: ñusque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc in posterum perpetuo suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xii m. Augusti an. MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ALEXIUM, TIT. S. CALLISTI S. R. E. PRESB. CARD. ASCALESI, ARCHIEPISCOPUM NEAPOLITANUM, QUEM LEGATUM MITTIT SYRACUSAS AD NOVAM CONSECRATIONEM TEMPLI CATHEDRALIS, CHRISTO REGI DICANDI.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Xoster, salutem et apostolicam benedictionem.— Insignis plane est atque nobilissimis rebus praecellens Syracusana Ecclesia; siquidem, cum tam antiqua habeatur ut a decessore Xostro Leone X « prima divi Petri et prima post Antiochenam » appellata sit, Syracusani christianam fidem, quam iam inde ab apostolica aetate amplexi erant, patrocinio praesertim sanctissimae Luciae martyris suffulti, invicte semper ardenterque retinuerunt. Itaque libenter Xos certiores facti sumus eventum dupliciter faustum propediem Syracusis celebratum iri: non solum enim cathedralis illa aedes, ad egregiae quidem priscaeque artis splendorem instaurata, publico iterum cultui patefiet, sed etiam sollemnia sacra simul in caelestis Patronae honorem peragentur. Atque optimum sane est Syracusanorum civium consilium, dedicandi scilicet *Christo Regi* vetustissimum templum quod, iam a saeculo v ante reparatam salutem, fallaci sapientiae seu Minervae sacrum fuerat; nam Christus quidem vera est divina Sapientia, quae renovavit faciem terrae; Christus est pacificus Princeps, cuius gloriam atque triumphos ipsa Syracusanorum Patrona suis civibus *nioritura praenuntiavit. Laetamur igitur quod amantissimus ille clerus populusque, ductu quidem sollertiam Pastorum, tantum praeclarumque opus perfecerit; atque ut paternam Xostram erga Syracusanos testemur benevolentiam, Pontificium Legatum in hac rei faustitate, ad eos mitti iubemus, eo magis quod probe novimus quantopere, ut eiusmodi dedicationi Legatus Pontificis adesset, cum Archiepiscopo qui nunc Syracusanae Ecclesiae praeest, tum decessori eius pientissimo fuerit in optatis. Quapropter te, dilecte fili Xoster, his Litteris eligimus qui, personam Xostram gerens, Cathedralem illam aedem usitato ritu consecres, eandem Christo Regi dédiées, variisque aliis caeremoniis nomine Xostro praesideas: id certe eventurum confisi ut ipse, pro tuo fidei studio et amplissima romanae purpurae dignitate, non parum conféras ad celebrationis huius decorem. De fructibus autem qui sunt inde exspectandi,, dubium quidem non est quin magni iidem sint: fiet enim ut sacris his sollemnibus, tot Cardinalium Praesulumque praesentia illustratis, ad religionis ardorem magis populus exci-

tetur et Christum Regem, unam salutis spem, quem quidem Patrona sanctissima usque ad effusionem sanguinis confessa est, impensiore amore in posterum idem adorare et colere instituat. Interea Deum precantes ut optatum exitum res habeat, in caelestium munerum auspicium itemque in voluntatis Nostrae testimonium, tibi, dilecte fili Noster, Syracusanorum Archiepiscopo tam industrio, iisque omnibus qui sacris caeremoniis intererunt apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxvi mensis Decembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

II

AD E.MUM P. D. ALFONSUM M. TIT. S. M. ANGELORUM IN THERMIS, S. R. E. PRESB. CARD. MISTRANGELO, ARCHIEPISCOPUM FLORENTINORUM, OB QUINQUAGESIMUM NATALEM SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — In festo S. Ioseph, Deiparae Sponsi castissimi, quod apprppinquat, feliciter sane annus explebitur quinquagesimus ex quo primum tu sacrum fecisti. Ut Nobis allatum est, certe pro tua modestia maluisses commemoratione^ huiusmodi, quae fausta in primis haberi solet, privatim agere ut, meditationi ¿aeternarum rerum pie vacans, grates in silentio de acceptis beneficiis propitio Deo persolveres; sed clerus populosque tuus, qua est erga te pietate, omnino quidem exoptat ut publice sollemniterque hic eventus celebretur. Utrumque laude profecto dignum est; et quod ipse de te tam demisse sentías et quod grex tuus universus te, ob merita, tanto amore colat atque observet. Nos vero, qui paterno admodum animo te prosequimur, equidem benevolentiam tibi Nostram in occasione tam praeclara testatam volumus; idque libenter facimus, omnipotentem Deum una cum tuis omnibus precando ut et te quam diutissime, ad Ecclesiae istius bonum, benigne sospitet et pastoralem tuam diligentiam ubertate fructuum fecundare pergat. Scimus enim quo tu caleas studio in tanta sanctorum operum varietate provehenda: quae quidem cum in aliis litteris haud ita pridem datis, anno scilicet exeunte, archiepiscopatus tui quinto et vicesimo, nominatim iam recoluerimus, id addere hic placet te iuvenili sane animo atque alacritate, quamvis aetate provectum, adlaborare ut adulescentes, ii praesertim quos in Seminariis ad munia sacra instruendos curas, rite quidem pieque insti-

tuantur. Ne cesses igitur hoc educandi coeptum urgere, in quo sedulo sapienterque omnem fere tuae vitae cursum impendisti; sunt enim probi adulescentes, non modo meliorum temporum spes, sed etiam sollertium pastorum corona et praemium. Interea, ad fructum faustae rei augendum, tibi damus ut sollemni die, sacris operatus, benedictionem Nostro nomine adstantibus impertías, plenariam admissorum veniam eisdem proponens, usitatis videlicet Ecclesiae conditionibus lucrandam. Ac caelestium munerum praenuntiam praecipuaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, universoque clero ac populo vigilantiae tuae credito apostolicam benedictionem amantissime in Domino largimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die **x** mensis Martii anno **MDCCCOXxvii,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

III

AD R. P. D. PAULUM FELICEM BEAUVAIN DE BEAUSÉJOUR, EPISCOPUM CARCASSONEN SEM, XXV EPISCOPATUS ANNUM EXPLENTEM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quoniam honor sacrorum Antistitum honor est communis Patris, idcirco libenter equidem comperimus in eo esse istum clerum populumque ut natalem episcopatus tui quintum et vicesimum, qui appropinquat, magnis laetitiae significationibus publice concelebret. Plurimi vero faciendum est huiusmodi tuorum erga te studium; ostendit enim luculenter et quam egregia pietate atque observantia eniteat grex tuus amantissimus, et quanta sit meritorum tuorum amplitudo quae tam amplum tibi testimonium amoris conciliant. Inter alia, hoc nominatim tuae ducitur laudi, non solum te diligenter nullo non tempore sanctissima munia obiisse, sed etiam peculiari quodam obsequio Apostolicam hanc Sedem prosecutum esse; quod quidem, quamvis sit Pastorum omnium officium, dignum tamen est commendatione ac praemio. Nos igitur laetanter quidem tam fausti eventi occasione utimur ut benevolentiam tibi Nostram, opinioni parem quam de te habemus, profiteamur; idque cum per has Litteras nunc faciamus, tum in corona ipsa gratulantium tibi, licet absentes corpore, animo tamen praesentes, facturi sumus, debitas propitio Deo grates de beneficiis abs te acceptis tecum persolvendo. Atque ipsum Datorem munerum enixe precati ut te in Ecclesiae istius utilitatem quam

diutissime sospitet, ad augendum animarum fructum ac celebrationis splendorem, facultatem tibi damus ut, sollemni die, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam admissorum veniam eisdem proponens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Atque in caelestium donorum auspicium itemque in praecipuae voluntatis Nostrae signum, apostolicam benedictionem, tibi, venerabilis frater, Episcopo tuo Auxiliari, universoque clero ac populo peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die in mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

IV

AD R. P. D. GEORGIUM AMBROSIUM BURTON, EPISCOPUM CLIFTONIENSEM, XXV EPISCOPATUS ANNUM CELEBRATURUS.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Peculiari quodam'amore, uti patet, communis Pater sacrorum Antistites prosequitur, et quaecumque eisdem accidere possunt, secunda vel adversa, toto animo participat. Quamobrem facile intelliges, venerabilis frater, quam libenter Nos didicerimus annum te proxime celebraturum esse quintum et vicesimum ex quo ad episcopatus honorem evectus es; siquidem occasionem Nobis praestat huiusmodi eventus non modo praeclaram Nostram de te opinionem ostendendi, sed etiam paternam admodum tibi benevolentiam testandi. Non enim incompertum Nobis est qua tu semper pastorali sollertia Istius gregis bonum curaveris, imprimisque pietatem in populo fovendo, sanctimonia vitae clero tuo praeeundo, recte puerorum animos conformando; cumque diligentia simul et scientia egregie niteas, et Curiam istam tabulariumque in ordinem redigenda iussisti et episcopalem domum pretiosis rebus, supellectile sacra librisque omne genus instruxisti. Merito igitur quotquot sunt virtutis tuae spectatores, maximeque filii tui amantissimi, valde tibi de faustitate rei gratulantur, lectissima quaeque exoptantes. Nos vero haec tuorum omina votis Nostris quasi cumulantes, id nominatim a Deo tibi precamur ut istum laboris tui campum suae gratiae rore fecundans, perpetuis te velit consolationibus recreare, in spe quidem aeternae mercedis. Quo autem faustae rei recordatio augustior fiat gregique tuo fructuosior, facultatem tibi concedimus ut sollemni die, sacris operatus,

praesentibus nomine Nostro benedicas, plenariam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Interea caelestium nuntia munerum apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, universoque tuo clero ac populo amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die x mensis Aprilis anno MDOcccxxvn, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

DECLARATIO

QUOAD VENIAM LEGENDI COMMENTARIUM DIURNUM, CUI TITULUS « L'ACTION FRANÇAISE », A SANCTITATE SUA IN INDICEM RELATUM.

Cum Beatissimus Pater, die xxiv mensis Februarii a. MDCCCCXXvij Emum Dominum Card. Ludovicum E. Dubois, Archiepiscopum Parisiensem, coram admisisset, haec quae sequuntur, quoad damnationem Commentarii diurni *L' Action Française* eidem percontanti declaravit:

1. Cum Summus ipse Pontifex memoratum Commentarium Indici librorum prohibitorum inseruerit, idem unus huiusmodi interdictione ac vetito exsolvere potest.

2. Attamen, pro sua in Galliae Episcopos benevolentia ac peculiari fiducia, eisdem facultatem facit, ut veniam dare queant, raro quidem ac gravibus tantum de causis, fidelibus suae cuiusque iurisdictioni subiectis, legendi Commentarii *L'Action Française.*

3. Quae autem generali modo iam habita sunt, aut in posterum habebuntur, rescripta legendi libros aut ephemerides prohibitos, veniam non praebent memoratum Commentarium legendi, tam sollemni documento ab ipsa Sanctitate Sua proscriptum.

Quas quidem declarationes Augustus Pontifex Emo Cardinali Archiepiscopo Parisiensi mandavit ut cum ceteris universae Galliae Cardinalibus et Archiepiscopis, in communem coetum mox conventuris, communicaret, easque publici iuris fieri iussit.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

INSTRUCTIO

AD ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS CETEROSQUE LOCORUM ORDINARIOS: DE SENSUALI ET DE SENSUALI-MYSTICO LITTERARUM GENERE.

Inter mala hnins aetatis funestissima, quae doctrinam christianam de moribus penitus subvertunt atque animabus, Iesu Christi emptis pretioso Sanguine, admodum nocent, imprimis numéranda sunt ea litterarum genera quae sensualitati et libidini aut etiam lascivo cuidam mysticismo indulgent. Huiusmodi sunt praecipue fabulae romanenses, narratiunculae commenticiae, dramata, comoediae, quarum quidem scriptionum incredibiliter fecunda sunt haec tempora quotidieque maior ubique copia diffunditur.

Quae ingeniorum commenta quibus tam multi, maximeque iuvenes, tantopere capiuntur, si pudoris et honestatis finibus, non sane angustis, continerentur, non solum sine fraude delectare, sed etiam ad legentium mores conformandos prodesse possent.

Nunc vero satis dolere non licet, ut dictum est, ex hac affluentia librorum in quibus magna cum fascinatione nugacitatis par inest turpitudo, gravissimam animarum iacturam exsistere. Etenim quam plures huius generis scriptores fulgentissimis imaginibus impudica facta depingunt; obscoenissima quaeque, modo tecte, modo aperte et procaciter, omni castimoniae lege neglecta, enarrant; sub tili quadam analysi vitia carnalia vel pessima describunt eaque cunctis orationis luminibus et lenociniis exornant, adeo ut nihil iam in moribus inviolatum relinquatur. Id omne quam perniciosum sit, praesertim adolescentibus, quibus fervor aetatis difficiliorem efficit continentiam, nemo est qui non videat. Volumina autem illa, tenuia saepe, parvo venalia prostant apud bibliopolas, per vias et plateas civitatum, in stationibus, quae dicuntur, viae ferreae, eademque in manus omnium mira rapiditate veniunt et familias christianas in magna et luctuosa frequenter discrimina adducunt. Nam quis ignorat litteris eius modi phantasiam fortiter excitari, effrenatam libidinem vehementer accendi et cor in coenum turpitudinum trahi? -

Ceteris vero fabulis amatoriis multo peiores solent ab iis prof erri, qui, horribile dictu, pabulum morbosae sensualitatis rebus sacris cohonestare non verentur, amoribus impudieis quamdam pietatem in Deum et religiosum mystieismum, falsissimum quidem, intexendo: quasi Fides cum rectae vivendi normae negligentia, imo impudèntissima infitiatione, componatur et virtus religionis cum morum deprávatione Consocietur. Contra, sanctum est vitam aeternam neminem consequi posse, qui, licet veritates divinitus revelatas vel firmissime credat, praecepta tamen a Deo data non custodit, cum Christiani hominis ne ipsum quidem mereatur nomen quicumque fidem ^Christi professus, Christi vestigiis non ingreditur: «Fides sine operibus mortua est » (Iac, 2, 26) monuitque Salvator noster: «Non omnis qui dicit mihi Domine, Domine, intrabit in regnum caelorum, sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in caelis est, ipse intrabit in regnum caelorum» (Matt., 7, 21).

Ne quis vero illa opponat: in pluribus illorum librorum nitorem et ornamenta orationis vere laudanda inesse, psychologiam hodiernis inventis congruentem praeclare doceri, lascivas autem corporis voluptates eo reproban quod exprimantur, ut sunt, foedissimae, aut quod interdum Cum conscientiae angoribus coniunctae ostendantur, vel quod patefiat quam saepe extrema turpissimi gaudii luctus cuiusdam poenitentiae occupet. Nam neque scribendi elegantia, nec medicinae aut philosophiae scientia- si modo his litterarum generibus ea continentur - nec mens, quaevis ea sit, auctorum impedire unquam possunt quominus lectores, quorum generatim, propter naturae corruptionem, magna est fragilitas magnaque ad luxuriam propensio, paginarum immundarum illecebris sensim irretiti, et mentibus pervertantur et cordibus depraventur, ac, remissis habenis cupiditatum, ad scelera omnis generis delabantur, vitamque ipsam, sordibus oppletam, fastidientes, haud raro se ipsi interimant.

Ceterum quod mundus, qui sua quaerit usque ad contemptum Dèi, his libris delectetur, eosdemque divulget, mirandum non est; sed maxime dolendum, a scriptoribus qui christiano nomine se iactant, operam studiumque in tam exitiosas litteras conferri. Numquid fieri potest ut principiis ethicae evangelicae adversando, adhaereatur Iesu benedicto, qui omnibus, ut carnem cum vitiis et concupiscentiis suis crucifigant, praecepit? « Si quis vult - inquit - post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me» (Matt., 1.6, 24).

Atque eo quidem audaciae et impudentiae scriptores processisse non paucos videmus, ut ea ipsa vitia suis libris in vulgus spargant, quae Apostolus vel nominari a christifidelibus vetuit: « Fornicatio autem, et omnis immunditia... nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos» *(Eph.,* o, 3). Di-

scant isti tandem aliquando se duobus dominis servire non posse, Deo et libidini, religioni et impudicitiae. «Qui non est mecum—ait Dominus Iesus - contra me est » (Matt., 12, 30), ac certe cum Iesu Christo non sunt scriptores sordidis descriptionibus bonos depravantes mores, qui societatis civilis ac domesticae sunt verissima fundamenta.

Itaque perspecta litterarum laseivarum colluvie, quae quoquo anno latius omnes fere nationes inundat, Sacra haec Suprema Sancti Officii fidei et moribus tuendis praeposita Congregatio, Apostolica auctoritate ac nomine SSmi Domini Nostri Pii Divina Prov. Papae XI, omnibus locorum Ordinariis mandat, ut omni qua possunt ope tanto tamque praesenti malo mederi conentur.

Profecto ipsorum est, qui a Spiritu Sancto positi sunt regere Ecclesiam Dei, in omnia, quae in suis dioecesibus typis imprimantur et edantur, solerter diligenterque invigilare. Neminem autem illud effugit, libros, qui toto orbe hodie vulgantur, longe crebriores esse quam qui a Sede Apostolica examini possint subiici. Propterea Pius X s. r. Motu-proprio « *Sacrorum Antistitum)-)* haec edixit: «Quicumque in vestra uniuscuiusque dioecesi prostant libri ad legendum perniciosi, ii ut exsulent fortiter contendite, solemni etiam interdictione usi. Etsi enim Apostolica Sedes ad huiusmodi scripta e medio tollenda omnem operam impendat, adeo tamen iam numero crevere, ut vix notandis omnibus pares sint vires. Ex quo fit, ut serior quandoque paretur medicina, quum per longiores moras malum invaluit ».

Nec vero talium voluminum et opusculorum pleraque, quamquam perniciosissima, speciali Supremae huius Congregationis censura plecti valent. Quare Ordinarii ex canone 1397 § 4 C. I. C. per se aut per Consilia *a vigilantia,* quae quidem Summus idem Pontifex, litteris encyclicis *« Pascendi dominici gregis* » instituit, sedulo naviterque gravissimum istud munus explere studeant; neque opportune denunciare in dioecesanis Commentariis praetermittant eosdem libros uti damnatos et quam maxime noxios.

Praeterea quis ignorat Ecclesiam generali lege iam statuisse, ut libri pravitate infecti, qui morum integritatem data opera vel ex professo laederent, vetiti haberentur omnes, perinde ac si in *Indicem* librorum prohibitorum relati essent[1]? Consequitur inde ut peccatum letale ab ñs admittatur qui sine permissione debita librum non dubie salacem legant, etiamsi ab auctoritate ecclesiastica non sit nominatim damnatus. Et quia de hac re, maximi quidem momenti, falsae et exitiosae opiniones obtinent inter christifideles, ideo locorum Ordinarii pastoralibus admonitionibus curent, ut imprimis parochi eorumque adiutores animum in id intendant, et fideles opportune edoceant.

Insuper omnibus declarare qui libri nominatim, pro singularum dioecesium necessitatibus, ipso iure prohibiti sint Ordinarii ne omittant. Quod si fideles a volumine quopiam arcere efficacius eeleriusque se posse existiment si peculiari decreto illud improbent, hoc suo iure omnino utantur oportet sicut, gravioribus causis postulantibus, id ipsum consuevit S. Sedes, ad praescriptum canonis 1395 §1 C. I. C: «Ius et officium libros ex iusta causa prohibendi competit non solum supremae auctoritati ecclesiasticae pro universa Ecclesia, sed pro suis subditis Conciliis quoque particularibus et locorum Ordinariis ».

Denique haec Suprema Sacra Congregatio omnes Archiepiscopos, Episcopos et reliquos locorum Ordinarios iubet, occasione relationis dioecesanae, quidquid contra libros lascivos statuerint et exsecuti sint, Sancto Officio manifestare.

Ex aedibus Sancti Officii, die 3 Maii 1927.

L. © S. R. CARD. MERRY DEL VAL, *a Secretis.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

EIIEGINEN.-MCOTEIEN.-OPPIDEN.

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

DECRETUM

Inter paroecias quae ad archidioecesim Rheginensem pertinent, duae adnumerantur, quibus titulus a S. Xysto de Joppolo et a S. Maria de Molochio, quarum prior intra fines dioecesis Xicotriensis, altera autem intra limites dioecesis Oppidensis exstat.

Cum vero, ob nimiam distantiam istarum paroeciarum istorumque locorum, fideles, nonnisi magno cum incommodo, proprium adire queant pastorem et hic suas oves possit invisere, SSmus Dominus Xoster Pius divina Providentia PP. XI, maiori animarum bono semper intentus, praefatas duas paroecias de Joppolo et de Molochio ex archidioecesi Rheginensi seiungendas et dioecesibus Xicotriensi ac Oppidensi respective aggregandas statuit.

Ideoque, suppleto, quatenus opus sit, quorumcumque in hac re interesse habentium vel habere praesumentium consensu, ex certa scientia deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesenti Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, ac duplici exemplari exarando, paroecias de Joppolo et de Molochio, quibus finibus in praesenti circumscribuntur, ab archidioecesi Rheginensi separat et dismembrai, ex iisque paroeciam de Joppolo Nicotriensi dioecesi, paroeciam vero de Molochio dioecesi Oppidensi perpetuo assignat et aggregat.

Praecipit autem ut documenta omnia quae praedictas paroecias quoquomodo respiciunt, a cancellaria curiae archidioecesis Rheginensis extrahantur, debitaque forma cancellariis curiarum episcopalium Nicotriensis et Oppidensis respective tradantur.

Ad praemissa omnia exsecutioni mandanda, quatenus referuntur ad paroeciam de Joppolo, SSmus Dominus Noster deputare dignatus est R. P. D. Felicem Cribellati, Episcopum Nicotriensem et Tropiensem; quatenus vero ad paroeciam de Molochio spectant, R. P. D. Antonium Galati, Episcopum Oppidensem, eisque tribuens facultates opportunas et necessarias, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quamcumque personam in ecclesiastica dignitate constitutam; facto onere mittendi, intra sex menses, ad hanc S. Congregationem, authenticum exemplar peractae executionis. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Consistorialis, die decima secunda Martii anno millesimo nongentesimo vigesimo/ septimo.

Pro Emo D. Card. Secretario

f Fr. Raphael C, Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

L. & S.

Iosephus Pasquazi, *Officialis.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, Ecclesias quae sequuntur de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

3 Aprilis 1927. — Titulari episcopali Ecclesiae Lebedensi, R. D. Augustinum Pacha, Administratorem Apostolicum territorii de Timisoara.

8 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Berissensi, R. D. Carolum Radonski, parochum civitatis Posnaniae, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Augusti Hlond, Archiepiscopi Gnesnensis et Posnaniensis.

13 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Caliensi, E. D. Aloisium Hadrianum Diaz, in archidioecesi B ogotensi parochum loci *Anolaima.*

18 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Sancti Hippolyti, E. D. Michaelem Memelhaüer, Antistitem Urbanum, Canonicum poenitentiarium Capituli cathedralis Sancti Hippolyti.

22 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Novae Segobiae, E. P. D. Iacobum C. Sancho hactenus Episcopum Tuguegaraonensem.

— Cathedrali Ecclesiae Barrensi, E. D. Adalbertum Sobral, Vicarium generalem, Canonicum et Rectorem Seminarii dioecesis Aracajuensis.

— Cathedrali Ecclesiae nuper erectae de Jacarézinho in Brasilia, R. D. Ferdinandum Taddei, e Congregatione Missionis, Rectorem Seminarii Curitybensis.

29 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae Adiacensi, R. D. Ioannem Rodié, Rectorem parvi Seminarii Foroiuliensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Hadrianopolitanae in Bithynia, R. D. Alexandrum Carlo, e Societate Parisiensi Missionum ad exteros, quem deputavit Vicarium apostolicum nuper erecti vicariatus de Lang-Long.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

i

PROVISIO ECCLESIAE

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, diei 16 Martii 1927, metropolitanae Ecclesiae Tokiensi praefecit R. D. Ioannem Alexium Chambón, e Societate Parisiensi pro Missionibus exteris.

II

NOMINATIONES

Brevi Apostolico nominatus est:

Decreto autem S. C. de Propaganda Fide sub die 22 Aprilis 1927, R. D. Laurentius Martin renuntiatus est Praeses Consilii Nationalis Pont. Operis a Propagatione Fidei pro Australia.

16 Martii 1927. — *Vicarius Apostolicus de Ningyuanfu,* R. P. Stanislaus Baudry, e Societate Parisiensi pro Missionibus exteris.

III

APPROBATIONES

Decretis sacri Consilii christiano nomini propagando, Beatissimus Pater, die 1 Octobris 1926, Constitutiones Canonissarum Missionariarum a S. Augustino, definitive, atque, die 18 Novembris .1926, Constitutiones Sororum tertii Ordinis S. Dominici, Congregationis africanae sub titulo S. Catharinae Senensis, ad septennium per modum experimenti, approbavit.

SACKA CONGREGATIO RITUUM

i

BOMANA

INSTRUCTIO CIRCA MISSAS IN ORATIONE XL HORARUM CELEBRANDAS

Ut ea, quae in Clementina Instructione atque in Decretis huius Sacrae Rituum Congregationis iam praescripta fuerant circa Missas tempore Orationis XL Horarum celebrandas, novis Missalis Romani Rubricis omnino respondeant, eadem Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, haec declaranda^censuit, nimirum.

I. Missa votiva solemnis de Ssmo Sacramento vel pro Pace permittitur iisdem diebus, quibus Missa votiva solemnis pro re gravi et publica simul causa celebrari potest, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit. II, n. 3. Diebus autem quibus huiusmodi Missa impediatur, in Missa solemni diei currentis sub unica conclusione cum prima Oratione addatur Commemoratio de Missa votiva impedita; sed Oratio de Ssmo Sacramento, ob identitatem Mysterii, omittatur in Festis Passionis, Crucis, Ssmi Redemptoris, Sacratissimi Cordis Iesu et Pretiosissimi Sanguinis, iuxta Decretum n. 3924 ad IV, diei 3 Iulii 1896.

II. In eadem Missa votiva solemni de Ssmo Sacramento vel pro Pace, necnon in Missa solemni quae illius Missae vötivae impeditae locum tenet, fiant tantummodo Commemorationes quae praescribuntur in Missa votiva solemni pro re gravi et publica simul causa, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit. II, n. 3, et tit. V, nn. 3 et 4.

III. In Missa votiva solemni pro Pace et in Missis privatis quae triduo expositionis celebrantur, addatur Collecta de Ssmo Sacramento, etiam occurrentibus Festis solemnioribus imiversalis Ecclesiae, numquam autem sub unica conclusione cum Oratione Missae, sed post Orationes a Eubricis praescriptas; haec tamen Collecta omittatur, si Missa vel Commemoratio in Missa occurrens sit de identico Domini Mysterio, et in Missis quae in Commemoratione omnium fidelium defunctorum celebrentur.

IV. In Missa votiva solemni pro Pace, etiamsi extra Dominicam celebretur, Symbolum addatur, iuxta novas Missalis Eomani Rubricas, tit. VII, n. 3 et Decretum n. 3922, tit. II, §3, diei 30 iunii 1896.

Facta autem Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI, per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, relatione, Sanctitas Sua praefatam Instructionem circa Missas in Oratione XL Horarum celebrandas adprobavit, eamque adhibendam decrevit, contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 27 Aprilis 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. E. C. Praefectus.

L. & S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

NOTANDUM

Pag. ***154*** *praecedentis fasciculi duo Elogia emendanda sunt ut seguitur:*

Die 4 Augusti (penultimo loco)

In vico Ars, dioecesis Belliciénsis, in Gallia, sancti Joannis Baptistae Mariae Vianney, Confessoris, qui in parochiali munere obeundo exstitit insignis, et a Pio Papa Undécimo in sanctorum numerum relatus est.

Die 19 Augusti (antepaenultimo loco)

Cadómi, dioecesis Baiocénsis, in Gallia, sancti Joannis Eudes, Confessoris, Missionarii Apostolici, fundatoris Congregationis Presbyterorum Jesu et Mariae necnon Ordinis Dominae Nostrae a Caritate et promotoris liturgici cultus erga sacratissima Corda, quem Pius Papa Undecimus fastis sanctorum adscripsit.

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

DECLARATIO

Quaesitum est a Sacra Congregatione de Seminariis et de Studiorum Universitatibus utrum praescriptio in Litteris Encyclicis *Pascendi* (8 Septem. 1907) contenta bisce verbis: « *Theologiae ac Iuris Canonici Laurea nullus in posterum donetur, qui statum curriculum in scholastica Philosophia antea non elaboran erit. Quod si donetur, inaniter donatus esto* » adhuc vigeat.

Re Ssmo D. N. Pio PP. XI delata in audientia die 27 huius mensis ab infrascripto eiusdem Sacrae Congregationis Card. Praefecto, Ssmus respondere dignatus est:

Affirmative.

Romae, e S. Congregatione de Seminariis et de Studiorum Universitatibus, die 29 Aprilis 1927.

C. CARD. RISLETI, *Praefectus.*

L. $ S.

Iacobus Sinibaldi, Ep. Tiberien., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictdles

I

SANCTI MARCI **ET** BISINIANI

NULLITATIS MATRIMONII (LADERCHI-MOLINO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Raphaelis Molino, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via delia Dataria, 94) die 6 Iunii 1927, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Raphaelis Molino curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. £g S. P. Solieri, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 4 Aprilis 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.* .

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Raphaël Molino, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 6 Juin 1927, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Raphaël Molino devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

? ; - II

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII (NUNZIANTE-FREWEN)

Cum Hugo Frewen, in causa conventus, locum novissimum suae commorationis (88 William Street, Norwood, South Australia) deseruerit et ignoretur ubi actu degat, eundem conventum citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 3 Augusti 1927, hora 12 ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An sententia Rotalis diei 4 Augusti 1924 confirmanda sit vel infirmanda in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Hugonis Frewen curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. Çg S. M. Massimi, Decanus, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 3 Maii 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Hugo Frewen (jadis a Norwood, Australie mérid., 88 William Street) défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 3 Août 1927, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Boit on confirmer ou casser la sentence de la Rote, du 4 Août 1924?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Hugo Frewen devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE BEI RITI

Martedì, 5 Aprile 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi la angusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli EiM e Revihi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Servo di Dio Giovanni Battista Trona, Sacerdote della Congregazione dell'Oratorio di S. Filippo Neri nella città di Mondo vi

Martedì, 26 Aprile 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, coli'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati e Consultori teologi, componenti ia S. Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere sopra due miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione della Beata Caterina Thomas, Canonichessa Regolare professa dell'Ordine di S. Agostino, i quali miracoli vengono proposti per la sua canonizzazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con biglietti della Sgreteria di Stato, in data 23 Marzo 1927, la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di annoverare fra gli Eminentissimi Porporati membri della Sacra Congregazione dei Religiosi l'Emo e Revmo Signor Cardinale Tommaso Pio Boggiani, e tra i Consultori delia medesima Sacra Congregazione mimo e Revmo Mons. Angelo Sinibaldi.

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

9 Dicembre 1926. L'Emo Sig. Cardinale Alessandro Verde, *Protettore dell'Istituto di Nostra Signora delle Missioni* (Hastings, Sussex).

8 Marzo 1927. Monsig. Giorgio Caruana, Arcivescovo tit. di Sebaste, *Internunzio Apostolico presso la Repubblica di Haiti.*

26 » » I/ Efho Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore dei-Pio Sodalizio di S. Michele Arcangelo ai Corridori di Borgo.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

25 Giugno 1926. Monsig. Michele Kelly, Arcivescovo di Sydney.
31 Marzo 1927. Monsig. Giorgio Ambrogio Burton, Vescovo dì Clifton.
12 Aprile » Monsig. Paolo Felice Beuvain de Beausejour, Vescovo di Carcassona.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

11 Marzo 1927. Monsig. Agostino Zaboglio, della diocesi di Como.
4 Aprile » Monsig. Massimo Sabatier, dell'archidiocesi di Parigi.

Prelati Domestici di S. S.

20 Gennaio 1925. Monsig. Giulio Giuseppe Boucheras, della dióc. di Clermont.
» » » Monsig. Guglielmo Sembel, della medesima diocesi.
25 Giugno » Monsig. Ambrogio Rosa, dell'archidiocesi di Milano.
12 Gennaio 1927. Monsig. Filiberto Edmondo da Silva, dell'archidiocesi di Rio Janeiro.
2 Febbraio » Monsig. Gennaro Tignola, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Agnello Mannato, della medesima àrchidiocèsi.
» » » Monsig. Michele Jetti, della medesima àrchidiocèsi.
4 Marzo » Monsig. Pietro Peloso, della diocesi di Acqui.
12 » » Monsig. Primo Carmignoto, della diocesi di Padova.
16 » » Monsig. Giovanni Sheehan, dell'archidiocesi di Sant'Antonio (S. TJ. A.).
24 » Monsig. Antonio Delort, della diocesi di Saint-Flour.
» Monsig. Flaviano Bourbouze, della medesima diocesi.
1 Aprile » Monsig. Giuseppe Lodzin, della diocesi di Katowice.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

29 Marzo 1927. Al sig. Elia Shama (Egitto).
5 Aprile » Al sig. Felice Frankowski (Polonia).
9 » ». Al sig. comm. Lorenzo De Rossi (Roma).
13 » » Al sig. avv. Giovanni Battista Castelli, dell'archidiocesi di Napoli.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

5 Aprile 1927. Al sig. Luigi Borno, Presidente della Repubblica di Haiti.
18 » » A S. È, il sig. Edoardo Aunòs, Ministro del Lavoro nel Regno di Spagna.

La Placea dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

23 Marzo 1927. Al sig. Luigi de Pedroso y Madan, conte de San Esteban de Cañongo, della diocesi di Madrid.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

23 Febbraio 1927. Al sig. Osvaldo Bona, della diocesi di Biella.
5 Marzo » Al sig. conte Carlo Cecilio Blunt, dell'archidiocesi di Parigi.
28 » » Al sig. cav. Alfredo Ciani (Boma).
31 » » Al sig. Leonardo Richarz, della diocesi di Hildesheim.
1 Aprile » Al sig. Antonio Mies, dell'archidiocesi di Colonia.
9 » » Al sig. comm. Alberto Pelagallo (Boma).
» » » Al sig. comm. Mario Maruffì (Boma).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, elasse civile:

28 Gennaio 1927. Al sig. prof. Chunkath Giuseppe Varkey, della diocesi di Mangalore.
lo Febbraio » Al sig. Paolo Cheer, della diocesi di Versailles.
22 Marzo » Al sig. Vincenzo Cizza, della diocesi di Cotrone.
23 » » Al sig. Giuseppe Rumor, della diocesi di Vicenza.
25 » » Ai sig. architetto Giovanni Battista Maillard, della diocesi di Lilla.
29 » » Al sig. Giuseppe Lietaud, della diocesi di Marsiglia.
2 Aprile » Al sig. Luigi Lazzati dell'archidiocesi di Milano.
12 » » Al sig. Leonardo Adriano Verhoeff, della diocesi di Harlem.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

4 Aprile 1927. Al sig. architetto Carlo dell'Acqua, dell'archid. di Milano.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

24 Marzo 1927. Al sig. Giuseppe Maria Bellini, dell'archidiocesi dì Lanciano.
25 » » Al sig. Giuseppe Miccinelli (Roma).
30 » » Al sig. Tommaso Ahern, della diocesi di Perth.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Bma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

23 ***Marzo*** ***1927.*** Monsig. Stefano Nádler, dell'archidiocesi di Strigonia.
25 » » Monsig. Manfredo Leite, dell'archid. di S. Paolo (Brasile).
7 ***Aprile*** » Monsig. Goffredo Peruter, della diócesi di Trento.
8 » » Monsig. Guido MazzoccO, della diocesi di Padova.
11 » » Monsig. Francesco Jaitner, della diocesi di Breslavia.
22 » » Monsig. Camillo Aldrighetti, della diocesi di Verona.
» » » Monsig. Luigi Gonzaga de Moura, della diocesi di Campinas.
» » » Monsig. Geronimo Baggio, della medesima diocesi.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S :

31 ***Marzo*** ***1927.*** Il sig. Federico Francesco (Dorballis, dell' àrchidiocèsi di Westminster.
11 ***Aprile*** » Il sig. barone Giovanni de Blücher, della diocesi di Meissen.
» » » Il sig. marchese Maria Pietro de Belloc de Chamborant, dell'archidiocesi di Parigi.

Cameriere d'onore in àbito paonazzo di S. S. :

11 ***Aprile*** ***1927.*** Monsig. Felice Canelli, della diocesi di S. Severo.

Cameriere d'onore extra urbem *di S. S. :*

12 ***Aprile*** ***1927.*** Monsig. Francesco Paolo Becchini, dell'archidiocesi di Lanciano e Ortona a Mare.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa Soprannumerario di 8. S.:

13 ***Aprile*** ***1927.*** Il sig. Guglielmo Assia Steffen, della diocesi di Bressanone.

Cappellani Segreti d'onore di 8. 8.:

9 ***Aprile*** ***1927.*** Monsig. Giulio Mátrai, dell'archidiocesi di Strigonia.
12 » » Monsig. Vittore Tóth Zoltán, dell'archidiocesi di Agria.

NECROLOGIO

7 ***Aprile*** ***1927.*** Monsig. Giacomo Downey, Vescovo tit. di Adada.
14 » » Monsig Giuseppe Hoare, Vescovo di Ardagh

Annus XIX - Toi. XIX 2 Iunii 1927 Num. 6

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

LUNENSISETSARZANENSIS

DIOECESIS LUNENSIS-SARZANENSIS PROVINCIAE ECCLESIASTICAE IANUENSI ADDICITUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Romani Pontifices, quibus pro supremi Apostolatus officio Ecclesiarum omnium cura divinitus est commissa, cathedrales Ecclesias interdum a metropolitica, cui suppositae erant, subiectione, ob iustas causas segregandas curaverunt et Sedis Apostolicae patrocinio ac iuri immediate subdiderunt. At, temporum et locorum condicionibus mutatis, ad rerum praesertim inconsequentia!» quamdam tollendam, eas sub metropolitico iure revocare solliciti semper fuerunt. Cum itaque fel. rec. Pius Papa septimus, Praedecessor Noster, Apostolicis sub plumbo Litteris «Sollicita quam» anno millesimo octingentesimo vigesimo, die octava mensis Decembris datis, Lunensem-Sarzanensem dioecesim S. Sedi immediate subiectam, et dioecesim Brugnatensem, metropolitanae Ianuensi Ecclesiae suffraganeam, canonice aeque principaliter invicem perpetuo coniunxisset, factum est ut earumdem unus ac idem Antistes, qua Episcopus Lunensis-Sarzanensis S. Sedi sit immediate subiectus, qua vero Brugnatensis Episcopus, metropolitanae Ecclesiae Ianuensi sit suffraganeus. At quam incongrua sit huius rei conditio atque non paucis obnoxia difficultatibus omnibus patet. Quare, vacantibus in praesens memoratis dioecesibus, ad incongruentiam et diffi-

cultates illas perpetuo tollendas, tandem providendum et haec quae sequuntur statuere ac decernere Nobis maxime opportunum visum est. Itaque omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, consensu, ex certa scientia ac de Apostolicae potestatis plenitudine, memoratam Lunensem-Sarzanensem dioecesim ab immediata S. Sedis subiectione eximimus, ipsamque provinciae ecclesiasticae Ianuensi adiungimus, ac propterea iuri metropolitico Ianuensis Archiepiscopi subiectam declaramus, cum omnibus oneribus et obligationibus, quibus omnes suffraganeae Ecclesiae earumque Praesules iure communi subiciuntur. Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Dalmatium Minoretti Archiepiscopum Ianuensem, cui propterea concedimus necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura, iniuncto eidem onere intra sex menses a subsignata die computandos transmittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris tribueretur si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis. Nemini autem quae hisce Litteris Nostris decreta sunt infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die vigesima quinta mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno sexto.

E C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *8. C. Consistorialis Secretarius.*

O. CARD. CAGIANO, *S. B. E. Cancellarius.*

Joannes Zani Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £g Plumbi

***Beg. in Cane. Ap., vol. XXIV, n. 58.* - M. Riggi.**

II

NULLIUS SS. VINCENTII ET ANASTASII AD AQUAS SALVIAS,

DE REGIMINE ABBATIAE

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Summi Pontificis nomine b. m. Andreas Carón, Archiepiscopus Chalcedonensis, usque ad ultimos hos dies in spiritualibus regebat Abbatiam SS. Vincentii et Anastasii ad Aquas Salvias, quae, licet sedem habeat ecclesiam SS. Vincentii et Anastasii extra Urbem, iurisdictionem tamen ad tria dissita et distincta loca extendit, nimirum ad Orbitellum, Portum S. Stephani et Insulam Igilii in Hetruria; ad Montemroseum prope urbem Nepesinam; ad Pontianum Romanum et pagum S. Aedisti prope Civitatem Castellanam. Vita functo mentissimo hoc viro, Nos, in titulo Abbatia Nobis retenta, censuimus et decrevimus spiritualem iurisdictionem in Abbatiam potius quam uni Praelato delegare, eam iuxta locorum conditiones in tres partes dividere et tribus vicinioribus Ordinariis in perpetuum concredere; sicut de facto praesentibus Litteris dividimus et concredimus, ita nempe ut loca in Hetruria sita, Orbitellum, Portus S. Stephani et Insula Igilii maneant commissa Ordinario pro tempore dioecesis Grossetanae; Monsroseus Ordinario pro tempore dioecesis Nepesinae; Pontianum Romanum et pagus S. Aedisti, Ordinario pro tempore dioecesis Civitatis Castellanae. Insuper statuimus ut menstrua pensio, quae ex Abbatiae reditibus tribuebatur praefato Andreae Caron, Archiepiscopo Chalcedonense pro rata et extensione territorii inter tres praefatos Antistites dividatur; iique tamquam Delegati Summi Pontificis auctoritatem in territoriis sibi assignatis exerceant, cum iisdem tamen facultatibus, iuribus ac privilegiis quibus in propria dioecesi fruuntur; vacante autem una alterave ex iis dioecesibus, in earumdem Vicarios Capitulares, seu alios Ordinarios, auctoritas regiminis spiritualis ipso facto transeat. Cum autem in praesens dictae dioeceses suis gaudeant Pastoribus, ideo venerabilem fratrem Gustavum Matteoni, Episcopum Grossetanum et Sovanensem-Pitilianensem constituimus Summi Pontificis Delegatum paroeciarum Orbitelli, Portus Sancti Stephani et Insulae Igilii; venerabilem fratrem Aloisium Olivares, Episcopum Nepesinum et Sutrinum, constituimus Summi Pontificis Delegatum paroeciae Montisrosei; venerabilem fratrem Godefridum

Zaccherini, Episcopum Civitatis Castellanae, Hortanum et Gallesinum, Summi Pontificis Delegatum constituimus paroeciarum Pontiani Romani et pagi S. Aedisti.

Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Raphaelem Carolum Rossi, Archiepiscopum titularem Thessalonicensem et Sacrae Congregationis Consistorialis Adsessorem, eum potestate subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, cum potestate dirimendi controversias, si quae in exsecutionis actu oriturae sint, et imposito eidem onere praefatas trium locorum paroeciae certiores faciendi de iis quae supra memoravimus, ac ad Sacram Congregationem rebus Consistorialibus praepositam authenticum exemplar peractae exsecutionis infra tres menses transmittendi.

Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent: non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus. Nemini autem quae Litteris his Nostris decreta sunt, infringere vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die undecima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno quinto.

£g C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., **_S.C. Consistorialis Secretarius._**

O. CARD. CAGIANO, **_S. B. E. Cancellarius._**

Ioseph Wilpert, *Decanus Protonotariorum Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £8 **Plumbi**

Beg. in Cane. Ap., vol. XXXV, n. 2. **- M. Riggi.**

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ALEXIUM, TITULO S. M. DE VICTORIA PRESB. CARD. CHAROST, ARCHIEPISCOPUM RHEDONENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD SOLEMNIA ATHENAEI INSULENSIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quoniam annus mox celebrabitur quinquagesimus ex quo feliciter Insulense Athenaeum catholicum constitutum est, idcirco Nostrum esse duximus publica laetitiae sollemnia quae illic agentur participare; quod quidem iam fecimus, litteras in hanc rem ad amplissimum Instituti Cancellarium illius mittendo. Etenim nihil optabilius esse potest Eomano Pontifici quam ut huiusmodi domicilia studiorum ubique gentium vigeant ac floreant; idque hac praesertim aetate, cum, ob errorum colluviem, veritatem simul et libertatem Ecclesiae in discrimen adductam videmus. Itaque dignum esse atque ad persequenda coepta in primis utile intelligimus commemorari quemadmodum necessario tempore illud Lyceum magnum initia ceperit, quorum virorum sapientia atque opera deinceps enituerit, quaeque catholicae civilique rei emolumenta, Deo favente, hoc intervallo attulerit. Iamvero in eventu tam fausto, ad te Instituti illius moderatores cogitatione memori provolarunt, utpote qui non modo Insulensis Episcopi sed etiam Cancellarii munere diligentissime functus sis; a Nobisque petierunt ut te illuc Legatum Nostrum mitteremus. Nos quidem his optatis amantium filiorum nequivimus prorsus non satisfacere; ob eamque rem te, dilecte fili Noster, his Litteris eligimus qui, personam Nostram gerens, et festis illis intersis et caeremoniis praesideas; id fore omnino confisi ut, virtute qua praestas et romanae Purpurae dignitate, non parum conféras ad felicem rei exitum atque splendorem. Quo in perfungendo munere id quoque tibi curae esto ut gratulationem Nostram ad eos perferas qui ad memoratam studiorum Universitatem laudabiliter moderando vel docendo pertinent; quam quidem ut Deus, ad commune bonum, cotidie magis augeat atque fortunet precamur veher menter. Interea caelestium auspex munerum Nostraeque benevolentiae testis apostolica sit benedictio, quam tibi in primis, dilecte fili Noster, ac deinde Insulensis Athenaei moderatoribus, doctoribus et alumnis effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xiv mensis Martii anno MDCCCCXXvn, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

n

AD EMUM P. D. PETKUM TITULO SS. XII APOSTOLORUM, S. R. E. PRESB. CARD. LA FONTAINE, PATRIARCHAM VENETIARUM, QUEM MITTIT LEGATUM ANCO NEM AD V CONGRESSUM EUCHARISTICUM E TOTA REGIONE PICENA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Xoster, salutem et apostolicam benedictionem. —- Laetus sane nuntius Xobis affertur, cultum nempe Sacramenti augusti in Picena quoque regione cotidie magis augeri; in quo certe praesentissimam Virginis Matris opem mirari licet, cum illic Xazarenam Domum, tamquam religionis praesidium et perennis gratiae fontem, Ipsa collocatam benigne voluerit. Itaque mox continget ut, brevi annorum cursu, quintus iam Eucharisticus Conventus in Piceno celebretur, idemque Ancone, in urbe nobilissima et regionis capite, magno quidem ubivis excitato fervore operum et animorum commotione. Xos quidem non modo inceptum probamus illius Conventus, sed etiam, participatione quadam, eidem quasi praeesse volumus. Quamobrem te, dilecte fili Xoster, his Litteris eligimus qui et personam Xostram Ancone sustineas et Conventui nomine Xostro praesideas: atque optamus ut Nostrum Picenis paternum animum significans, ad frequentiorem caelestis convivii usum eosdem horteris, quandoquidem Eucharistia cum christianae concordiae sit altrix, tum compendiaria via est ad apicem virtutum omnium assequendum. Celeberrimum omnino fore Conventum illum, facile quidem vel ob praesentiam plurimorum Antistitum vel ob spectatam coëuntium pietatem portendi licet: Xosque iam nunc futurum Domini triumphum cogitatione praecipimus, cum scilicet Iesus, Eex Pacificus, sub mysticis velis delitescens, inter concentus, immenso procedente agmine supplicantrâm, magnificentissime terra marique deferetur, adorantes filios eorumque domos, coepta resque omnes benedicens. Atque utinam celebratio illa mansuros pietatis fructus omnibus afferat, imprimisque ut conceptus inde divinus amor in omne opus bonum erumpat, ad Dei gloriam, animarum salutem, catholicae civilisque rei prosperitatem. Xos interea indulgentias, privilegia, indulta et dispensationes confirmamus quae in Apostolicis Litteris, die VII mensis Martii anno MDCCCCXXIV datis, largiti sumus; caelestiumque auspicem munerum apostolicam benedictionem esse volumus, quam tibi, dilecte fili Xoster, sollerti Anconitanorum Antistiti, ceteris Episcopis iisque omnibus qui Conventui intererunt effuso animo impertimus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, die iv m. Maii, a. MDCCCCXXVII, Pontificatus Xostri sexto. -

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

i

AUGITSTOD LIPENSIS

ERECTIONIS DIGNITATIS

DECRETUM

Cum in Capitulo cathedrali Augustodunensi nulla exstaret Dignitas canonice erecta, hodiernus Episcopus Augustodunensis ab hac Apostolica Sede postulavit, ut in eo, ad tramitem can. 393 § 1 et can. 394 § 2 Codicis iuris canonici, Dignitas Decanatus constitueretur, atque ea, hac prima vice, conferretur Canonico Marcello Piffaut. Hisce precibus benigne annuendum censuit Ssmus D. ÏT. Pius divina Providentia Pp. XI, atque proinde in praefato Capitulo perpetuo erigendam statuit capitularem Dignitatem, nomine Decanatus vocandam, quam de facto Apostolica auctoritate erigit, eamque, hac prima vice, confert memorato Canonico Marcello Piffaut. Futuris vero vacationibus eadem Dignitas de collatione erit Sedis Apostolicae ad praescriptum sacrorum canonum. Hisce super rebus eadem Sanctitas Sua praesens edi iussit Consistoriale decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo literae desuper expeditae fuissent. Ad haec autem exsequenda Ssmus D. N. deputare dignatus est R. P. D. Ioannem Hyacinthum Chassagnon Episcopum Augustodunensem, eidem tribuens facultates opportunas ac necessarias, cum onere intra tres menses a data praesentium computandos ad hanc Sacram Congregationem mittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Consistorialis, die 29 Aprilis 1927.

Pro Emo D. Card. Secretario

f Fr. Raphael C, Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

L. $ S.

C. De Sanctis, *Officialis.*

II

MONACEN, ET ERISINGEN.- RATISBONEN.

DE FINIUM DIOECESIUM IMMUTATIONE

DECRETUM

Antonius de Henle, Episcopus Ratisbonensis, de consensu Ordinarii Monacensis et Frisingensis, supplices Apostolicae Sedi porrexit preces, ut pagus *Kleinarreshausen* a paroecia *Foembach,* archidioecesis Monacensis et Frisingensis, a qua longius abest, dismembraretur atque viciniori paroeciae *Geisenhausen,* dioecesis Ratisbonensis, attribueretur. Porro Ssmus D. N. Pius Pp. XI, rei opportunitate perpensa, habito quoque favorabili voto R. P. D. Alberti Vassallo de Torregrossa, Archiepiscopi tit. Hemesen. ac Nuntii Apostolici in Bavaria, preces benigne excipiens, vi praesentis Consistorialis decreti statuit ut memoratus pagus *Kleinarreshausen* a paroecia *Foembach* et ab archidioecesi Monacensi et Frisingensi separetur atque paroeciae *Geisenhausen,* in dioecesi Ratisbonensi, perpetuo incorporetur, mutatis hac ratione finibus inter archidioecesim Monacensem et dioecesim Ratisbonensem.

Ad haec exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputare dignata est eundem R. P. D. Albertum Vassallo de Torregrossa, eidem tribuens omnes facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum: facto onere remittendi intra sex menses ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 22 Aprilis 1927.

£8 C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *Secretarius.*

L. © S.

f Fr. Raphael C, Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, Ecclesias quae sequuntur de proprio singulas Pastore providit, nirnirum:

26 Aprilis 1927. — Cathedrali Ecclesiae Seccoviensi praefecit R. P. D. Ferdinandum Pawlikowski, hactenus Episcopum titularem Dadimensem.

29 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Zaraitanae, R. D. Ioannem Stavël, canonicum metropolitanae ecclesiae Olomucensis, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Leopoldi Preöan, Archiepiscopi Olomucensis.

30 Aprilis. — Titulari episcopali Ecclesiae Adadensi, R. D. Alexandrum Guidato, e dioecesi Corcyrensi, quem deputavit Vicarium Apostolicum de Salonicco seu Thessalonieensem.

6 Maii. — Titulari episcopali Ecclesiae Thapsitanae, R. D. Vincentium Celli, Protonotarium Apostolicum, Vicarium generalem Praelaturae ***nullius*** B. M. V. a Ssmo Rosario in Valle Pompeia.

20 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Davenportensi, R. D. Henricum Rohlman, parochum ad Nativitatis in civitate Dubuquensi.

— Cathedrali Ecclesiae Helenensi, R. P. Georgium J. Finnigan, moderatorem provinciae Americanae Congregationis Ssmae Crucis.

24 Maii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Tyanensi, R. P. Paschalem Robinson O. F. M.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIO

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

9 Martii 1927. —- ***Delegatus Apostolicus pro Albania,*** R. P. Ioannes Bapt. Della Pietra, e Societate Iesu.

5 Maii. — ***Vicarius Apostolicus de Salonicco seu Thessalonicensis,*** R. D. Alexander Guidato, e clero saeculari archidioecesis Corcyrensis.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

i

MONTIS EEGALIS

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI IOANNIS BAPTISTAE TRONA, SACERDOTIS CONGREGATIONIS ORATORII S. PHILIPPI NERII CIVITATIS MONTIS REGALIS.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur?

Saepenumero a christianae asceseos magistris animadversum fuit, plerosque omnes qui ad percurrendam heroicae sanctitatis semitam a Domino praeordinati sunt, animum ad virtutum excellentiam comparatum a puerili aetate prodere. Porro Ioannes Baptista Trona, iam inde a pueritia futurae suae sanctitatis indicia praebuit manifesta. A ludis et aequalium coetibus alienus, in obedientia promptus erat, in loquendo pudicus, in conversatione modestus, in divinis addiscendis rebus studiosissimus. Septennis patre est orbatus, quem mors sustulit immatura, matremque moerentem solari suscepit eam adhortans, ut a lacrymis se temperaret, quae nullum demortuo afferre poterant levamen, precesque et alia suffragia adhiberet. Mater filioli indolem ad pietatem et virtutem pronam vigilantiore cura excolere et christianis praeceptis imbuere sategit: quo factum est, ut, quum puer ad ludum litterarium in civitatem Montem Eegalem missus fuit, magistrorum laudes et aequalium admirationem sibi comparaverit. Omnibus autem erat in exemplum nedum diligentia, sed etiam pietate, modestia et patientia apprime in tolerandis sociorum lusibus infacetis. Quotidie, priusquam ludum literarium ingrederetur, ecclesiam adibat: vespere Christum in Sacramento fidelium adorationi propositum venerabundus invisebat. Ita se parabat ad agnoscendam viam, qua gradiens ad vitam aeternam tutius perveniret. Decimum tertium aetatis annum Dei Famulus attigerat^ quum novum acerbissimumque passus est infortunium, quod sane eius animum excruciavit, minime tamen f regit. Olim enim una cum matre sua in agro versabatur,

quum repente vir nequam e latibulo egressus eam aggreditur et pugione •confodit. Pius adolescentulus tanto crimine horrescit, oculisque in caelum conversis Dei voluntatem adorat, fratrem vero ac sorores suas amare Ingentes cohortatus est, ut impensis precibus matri spirituale solamen conciliarent, eiusque iniquo interfectori veniam benigne largirentur, prout ipse non valde deinceps multifariam patefecit. Tum opportunissima Dei Famulo se obtulit occasio clericali militiae, quam amplecti vehementer optabat, se totum mancipandi. In Seminarium enim a suo Episcopo exceptus, qui obstaculum ex rei familiaris angustia promanans penitus amovit, ecclesiasticae- disciplinae studio statim se praebuit incensum, diligentia, humilitate ac pietate maxime enituit. Sacris initiari adamabat, ut sacerdos factus animas, quot plures posset, Christo lucraretur. Ubi primum nobilissimi voti compos effectus est, missionale munus inter barbaras gentes obire voluisset; sed Praesulis sui consilio adhaerens Congregationem Oratorii non ita pridem in civitate Monte Regali institutam amplexus est. Apostolicam vitam tanta alacritate suscepit, tantaque benignitate et caritate omnes complectebatur, atque in arte peccatores Deo reconciliandi adeo peritus evasit, ut Philippi Nerii aemulus ac imitator iure censeretur. Et veluti in hac alma Urbe olim ad Philippum omnes omnium ordinum homines confluebant, ut ab eo regerentur ac sub eiusdem moderatione vitam ducerent, ita ad hunc Servum Dei passim accurrebant, etiam ex variis dioecesis locis, quorum plura evangelico ministerio excoluit. Ad ipsum vero transferri merito potest elogium illud, quod Beato Sebastiano Valfré, eiusdem Congregationis Oratórianae sacerdoti, iisdemque in regionibus iugiter ad haec usque tempora maxima in veneratione habito, tributum fuit: «Admirabilis vero exstitit in pueris « et plebe erudienda christianae fidei praeceptis; quod onus sustinuit ad « aetatem ultimam tanta cum alacritate, quasi tum primum sacerdotii **star** « dium esset ingressus » (in Brev. Lect. V). Nulla eius vitae pars a labore vacua fuit, neque prius ab officio sanctissimo obeundo destitit, quam vires defecissent. Universa eius vitae ratio et operatio ad instar facis in candelabro positae fulgentissima luce enituit, omniumque animos facile in sui traxit amorem et admirationem.

Contigit Dei Famuli beata mors die decima tertia mensis Decembris anni millesimi septingentesini quinquagesimi, statimque de caelestibus honoribus eidem comparandis pium desiderium exarsit. Conditis itaque iudicialibus tabulis, iudicium de Causa introducenda initum est, dieque quarta mensis Augusti anni millesimi septingentesimi septuagesimi noni signata fuit introductionis Commissio. Non tamen licuit, ob varia rerum et locorum, quae tunc inciderunt, adiuncta, Apostolicas inquisitiones condere, sed nonnisi anno millesimo nongentesimo tertio eas adornare datum fuit. Quare

ad annum usque rnfflesimum nongentesimum vicesimum primum differri oportuit disceptationem super virtutibus in specie; quae die decima Maii eiusdem anni coepta fuit in Congregatione antepraeparatoria, in aedibus Reverendissimi Card. Antonii Vico, causae Relatoris, coacta. Quinquennio post coadunatus est Coetus praeparatorius super eiusdem Servi Dei virtutibus in Vaticana Congregationum aula; atque die quinta superioris mensis Aprilis generalia habita sunt comitia coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, in quibus a memorato Causae Relatore praesens dubium ad discutiendum propositum fuit: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur?* Quotquot convenerant tum Reverendissimi Cardinales, tum Patres Consultores sua ex ordine suffragia protulere, quae Beatissimum Pater laeto animo est prosecutus. Suum tamen decretorium edere iudicium distulit, ut in tam gravi negotio tempus precationi esset ad caelestis luminis uberiorem opem expostulandam. Hodiernam autem diem, Dominicam IV post Pascha, in qua auspicato etiam memoria recolitur S. Ioannis Baptistae de la Salle, quocum Servus Dei et nomen et ardens studium pro iuvenili aetate recte instituenda commune habuit, designavit, Sacroque devotissime litato, accersiri iussit Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae Rituum Congregationi Praefectum, causaeque Relatorem, itemque R. P. Carolum Salotti, Fidei Promotorem generalem, et me infrascriptum a secretis; quibus adstantibus, pontificio solio assidens, solemni sanxit decreto: *Ita constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia, earumque adnexis Ven. Servi Dei Ioannis Baptistae Trona, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur, ut ad ulteriora, hoc est ad trium miraculorum discussionem procedi queat.* Hoc autem decretum promulgari et in acta sacrorum Rituum Congregationis referri mandavit, idibus Maii anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo.

£ß A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. E. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

PATAVINA

CONFIRMATIONIS CULTUS AB IMMEMORABILI TEMPORE PRAESTITI SERVO DEI LUCAE BELLUDI SOCIO S. ANTONII, BEATO NUNCUPATO.

SUPER DUBIO

An sententia lata ab Illmo et Rmo Dno Episcopo Patavino super cultu ab immemorabili tempore praestito Servo Dei Lucae Belludi, seu super casu excepto a decretis s. m. Urbani VIII, sit confirmanda in casu et ad effectum, de quo agitur?

Ad agnoscendas qualitates religiosas, morales et civiles pueri, adolescentis et viri maxime confert petere et scire cum quo ipse in viae, aetatis et conditionis progressu utatur consuetudine, familiaritate, amicitia. Sicut enim inter lectores et libros lectos, inter spectatores et spectacula exhibita, quaedam exoritur similitudo doctrinae et morum, in bonum vel malum, ita inter amicos et inter socios affinitas quaedam vitae, spiritus et sensus conspicitur. Huic principio nititur illud vetustate tritum notumque adagium: Si mihi dixeris cum quo vadis aut quo vadis, ego respondebo qualis eris. Unde in sacris litteris legitur: «Proverbium est: Adolescens iuxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea». Ad hunc etiam finem, ad tuendam nempe veritatem fidei morumque integritatem praesertim in iuvenibus utriusque sexus, die tertia huiros mensis Man quam maxime necessaria et opportuna evulgata est sapientissima illa « Instructio Supremae Sacrae Congregationis S. Officii ad Archiepiscopos, Episcopos ceterosque locorum Ordinarios: de sensuali et de sensuali mystico litterarum genere». Sed quo propius ad rem nostram accedamus, in hac Causa de Servo Dei Luca Belludi, quis et qualis iste sit, facile concipitur et deducitur ex eo quod hic sacerdos professus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci fuit etiam S. Antonii Lusitani socius et Beatus nuncupatus, cuius fama sanctir tatis et cultus immemorialis in Actis Processualibus Sacrae Eituum Congregationis iudicio subiectis, pro Apostolica confirmatione impetranda, continentur. - Saeculo decimotertio ineunte circa annum 1200 ex Belludorum familia, nobili genere et di vite censu conspicua, ortus est Lucas qui

in pueritia et adolescentia optimum specimen dedit de contemptu mundi eiusque cupiditatum, et de amore Dei eiusque sanctae legis. Patavii seraphicus Franciscus in loco *Aracaeli* vulgo *Aredia* duo constituit coenobia, unum suis Fratribus, alterum proximum suis sororibus Clarissis. Antiqua ecclesiae adnexae tabula referebat « S. Franciscus anno 1220 hic lapidem primum iecit coenobio exstruendo, simul in Ordinem hic recepit B. Helenam et B. Lucam, illam 12, hunc 20 annorum ». Unde patet religiosum habitum a S. Francisco rite accepisse eodem loco et tempore B. Helenam Enselmini et B. Lucam Belludi in diversa aetate. Lucas sacerdotio insignitus non solum sanctitatem vitae sed etiam doctrinam sanam et praedicationem evangelicam per verbum et exemplum a S. Antonio magistro et socio suo bene didicit et opere implevit. Scriptores enim historici, fide digni, Lucam describunt «sanctitatis signis, scientia et praedicatione clarum, virum doctissimum, inter concionatores Christi praecipuum et doctrina ac moribus magistro suo Antonio simillimum ». In chronica vero cui titulus *Benignitas,* saeculi xiv, Parisiis typis cusa an. 1904, legitur quod s. Antonius, *exorante socio Fratre Luca, viro bonitate famoso,* signo crucis edito, in Christi virtute et nomine benedicens, cuidam puero infirmo sanitatem reddidit. - Anno 1231 S. Antonius Patavium reversus in ecclesia, cui titulus S. Maria Mater Domini tempore quadragesimali conciones habuit et paulo post gravi morbo correptus, assistentibus sociis Fr. Luca et Fr. Eogerio, in conventu Arcellae^ sanctissime obiit die decimatertia Iunii, et uno post illius obitum anno nondum expleto, eum Gregorius Papa Nonus in sanctorum canonem retulit. Lucas autem Belludi discipulus et socius S. Antonii, minister provincialis, sui Ordinis electus, novis coenobiis ipsum Ordinem amplificavit, Basilicam Antonianam, una cum coenobio, eximiis pulchrisque artis operibus auxit et ornavit, sacrum ministerium, praecipue praedicationis, apostolico zelo et evangelica doctrina assidue peregit, ac tandem laboribus, aetate et morbo confectus et consumptus, dives meritis, odorem et famam affians sanctitatis in osculo Domini quievit, die decimaseptima Februarii, an. circ. Í285. Quod attinet vero ad cultum, historici quoque scriptores ad an. 1285 narrant quod in aream marmoream quae in Antoniana Basilica sacras Antonii exuvias custodiebat et vacua manserat, postquam hic thaumaturgus a Gregorio Papa IX Sanctorum albo adscriptus fuerat, inlatum est corpus eius socii Lucae, ibique conditum et publico cultu veneratum. Deinceps ipsa arca marmorea cum corpore Servi Dei in eiusdem Basilicae Capellani nobilium de Comitibus, Ss. Apostolis Philippo et Iacobo sacram translata et in medio collocata, uti mensa unici altaris ad Sacrum litandum adhibita est, et Capella nuncupata B. Lucae. Haec Capella, exeunte saeculo xin, a celebri pictore Iusto

de Mênaboribus pulchris picturis ad parietes, et suppositis titulis, gesta, miracula, gloriam et venerationem publicam B. Lucae referentibus, splendide instructa exstitit et ornata. Tandem famam sanctitatis et cultum immemorialem eiusdem Servi Dei amplissimis testimoniis, monumentis et scriptis exhibent omnia et singula acta Processualia et series scriptorum inter quos recensentur Bartholomaei Pisanus in libro *de conformitatibus* (an. 1385), Michael Savonarola (an. 1440), Marcus Ulissiponeùsis (an. 1556), Valerius Polidorus Patavinus (an. 1610), Arthurus a Monasterio Rothomagensi (an. 1613) in suo martyrologio, et Fortunatus Hueberus in suo Menologio (an. 1698). In praefato martyrologio Franciscano, Arthuri recollécti Provinciae S. Dionysii, edit. 2[a] Parisiis an. 1653, legitur: « Decimo tertio Kalendas Martii. Patavii Beati Lucae, Confessoris, Sancti Antonii Lusitani Socii, qui vita, eruditione et signis claruit ».

Itaque visis omnibus Processus actis, visisque videndis et consideratis omnibus considerandis, Emus Dnus Aloisius Pellizzo, Episcopus Patavinus, die decimasecunda Iulii anno millesimo nongentesimo decimo, sententiam pronuntiavit: « Constare de cultu publico ab immemorabili tempore praestito, idest ante annum 1534, nunquam interrupto, et ad hunc diem feliciter continuato, Servo Dei Lucae Belludi; ideoque nihil obstare censemus quominus accensendus sit inter casus exceptos a memoratis Urbani Papae VIII decretis ». Hisce omnibus inquisitionis Ordinariae Patavinae documentis ad Sacram Rituum Congregationem delatis, revisis etiam scriptis Servi Dei et probatis per decretum diei 27 Februarii 1924, editoque decreto diei 16 Iunii 1926 de hac Causa tractanda iuxta veterem iuris ordinem qui vigebat ante annum 1912, quum nihil obstaret quatenus ad ulteriora procedi posset, instante Adm. Rev. P. Iosepho Vicari, Ordinis Minorum Conventualium et Causae postulatore, atque enixe rogante Rmo P. M. Alfonso Orlich eiusdem Ordinis ministro generali, eo vel magis quod in Basilica Patavina corpora S. Antonii eiusque socii B. Lucae ab ipsis Fratribus Minoribus Conventualibus ab initio usque adhuc religiosissime custodiuntur, Emus ac Rmus Dnus Antonius Cardinalis Vico, Episcopus Portuensis et S. Rufinae, eiusdem Causae Ponens ac Relator, in Ordinario Sacrorum Rituum Congregationis coetu, subsignata die ad Vaticanas aedes coadunato, sequens dubium discutiendum proposuit: *An sententia lata ab Illmo et Brno Dno Episcopo Patavino super cultu ab immemorabili tempore praestito Servo Dei Lucae Belludi, seu super casu excepto a decretis s. m. Urbani Papae VIII, sit confirmanda in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito etiam voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei promotore generali, omnibus diligen-

ter expensis, rescribendum censuerunt: « Affirmative seu confirmandam esse sententiam Rmi Episcopi Patavini ». Die 17 Maii 1927.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per ipsum Fidei promotorem generalem relatione, Sanctitas Sua rescriptum Sacrae Rituum Congregationis ratum habuit et probavit, die 18 Maii 1927.

A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

WESTMONASTERIENSI

NULLITATIS MATRIMONII (MARCONI-O'BRIEN)

Pio PP. XI, feliciter regnante, Pontificatus Dominationis Suae anno sexto, die 11 Aprilis 1927, RR. PP. DD. Iulius Grazioli, Ponens^ *Franciscus Parrillo et Franciscus Solieri, Auditores de turno, in causa* Westmonasterien. - *Nullitatis Matrimonii - inter dnum* Guilelmum Marconi, *actorem in causa, repraesentatum per legitimum suum procuratorem Nazarenum Ferrata advocatum, et dñam* Beatricem 0'Brien, *r eam conventam, interveniente et disceptante in causa Rev. D. Iosepho Trezzi, vinculi Defensore ex officio, sequentem in gradu appellationis tulerunt definitivam sententiam.*

Guilelmns Marconi actor in cansa, senatoria dignitate in Italico Begno fulgens, at longe magis ubique notus ob suas in scientia radiotelegraphica inventiones, cum, desinente anno 1903, in insula cui vulgo nomen *Brownsea Dorset* commoraretur, primum dñam Beatricem 0'Brien ream conventam obviam habuit, eiusque amore captus statim adeo est ut eam in uxorem petierit. Restitit tamen tunc eius votis puella, « perche - prout ipsa ait - « non sentiva di amarlo abbastanza ».

Verum cum insequenti anno iterum eamdem in insulam tum Guilelmus tum Beatrix convenissent, ac rursus idem Guilelmus in sua petitione institisset, voti compos tandem factus est. Sponsalibus itaque initis, die 16 Martii anno 1905 matrimonium coram ministello anglicano in ecclesia S. Georgii, Londini, celebratum fuit. Licet enim in Italia ex patre catholico natus et in catholica religione baptizatus, Guilelmus tamen, utpote qui a matre educatus fuerat natione et religione anglicana, anglicanismo de facto adhaerebat.

Coniuges, etsi nec continue nec semper ea animi concordia qua sponsos decet, ad annum usque 1918 una simul convixerunt. Tunc de communi vita pertaesi ab invicem discesserunt; cumque interim insuper Beatrix alteri adhaesisset viro, occasionem exinde nactus est Guilelmus ad divor-

tium petendum. Hoc a Fluminensibus radicibus sententia diei 12 Februarii anno 1924 declarato. Guilelmus supplicem ad Emum Archiepiscopum Westmonasteriensem dedit libellum, quo illum exoravit ut causam de nullitate sui coniugii institueret, ad hoc ut, si vellet, novum coram catholica Ecclesia inire ipse posset matrimonium.

Sciendum namque est, sicuti ab initio Beatrici, ita etiam postea eiusdem propinquis, matri praesertim, haud valde gratum matrimonium accidisse inter eamdem Beatricem et Guilelmum. Videbatur namque Beatricis matri filia non adeo vehementer Guilelmum diligere ut cum eo per totam vitam feliciter convivere posset. Accedebat de viro in casu agi ex aliena natione et insuper in catholica Ecclesia baptizato; quare non prius in matrimonium consensit, quam Guilelmus spopondisset obstiturum ipsum non fore quominus ad divortium recursus haberetur, si matrimonium infaustum habuisset exitum. Hac itaque sub conditione *sine qua. non,* quam et Beatrix acceptavit, ideoque hoc sub pacto, nuptiae celebratae fuerunt.

Guilelmus, igitur, hisce innixus, suum cum Beatrice matrimonium apud Westmonasteriensem Curiam nullitatis aecusayit ex defectu consensus ob conditionem appositam contra matrimonii substantiam.

Processu instituto, die 27 Octobris anno proxime elapso, seu 1926, sententia prodiit, qua de matrimonii nullitate constare declaratum est. Ab hac sententia, prout de iure, Westmonasteriensis ligaminis Adsertor ad nostrum sacrum Auditorium appellavit. Causa proinde iterum hodie proponitur - postquam ad Defensoris vinculi instantiam auditi rursus fuerunt tum actor, tum rea conventa, - sub consueta dubitandi formula: *« An constet de matrimonii nullitate, in casu »,*

In iure. — « Matrimonium facit partium consensus inter personas iure habiles legitime manifestatus, qui nulla humana potestate suppleri potest »: ita can. 1081 § 1. At non quovis modo assentire coniuges in matrimonium possunt, sed solummodo secundum eiusdem matrimonii naturam. Quare licet eorumdem coniugum consensus semper praesumatur conformis verbis vel signis in celebrando matrimonio adhibitis, uti docet can. 1086 § 1, tamen - prosequitur idem hic canon §2 - «Si alterutra, vel utraque pars positivo voluntatis actu excludat matrimonium ipsum, aut omne ius ad coniugalem actum, vel essentialem aliquam matrimonii proprietatem, invalide contrahit».

Etiam namque in matrimonio simulatio locum habere potest, quae aut totalis erit aut partialis, prout in eodem matrimonio contrahendo, aut matrimonium ipsum respuatur, aut unum ex illis quae vocantur matrimonii bona. Tria autem haec numerantur: bonum prolis, bonum fidei et

bonum sacramenti. Primum illud finem primarium respicit matrimonii, cetera duo eiusdem proprietates seu unitatem et perpetuitatem vel indissolubilitatem. Quoniam vero in quolibet contractu, contractus ipse discerni potest ab obligationibus quae ex eo derivant, et hae ab earum adimplemento, fieri potest ut qui simulate contrahit, reficiat interne aut contractum ipsum, aut eiusdem obligationes, aut harum adimplementum. Iamvero, iuxta omnes Doctores, in tertia hac hypothesi contractus valet, non vero in ceteris duabus. Equidem, uti merito animadvertit Emus D'Annibale, *Summula Theol. Moral., II,* n. 412: « Quid est contrahere nisi obligationem inire? Itaque et is qui contrahere non vult, et is qui non vult obligari, non contrahit, non obligatur; decipit, et ad damnum dumtaxat sarciendum tenetur ».

Patet, igitur, ex his curnam in relato supra canone 1086 edicatur, tunc tantum coniugium invalidum esse cum « alterutra vel utraque pars positivo voluntatis actu excludat matrimonium ipsum aut *omne* ius ad coniugalem actum, vel essentialem aliquam matrimonii proprietatem». Haec enim adamussim significant ad invalide contrahendum coniuges excludere debere aut matrimonium ipsum, aut obligationes quae ex eo derivant uti tales, non tantum earum adimplementum.

Sedulo tamen animadvertendum est, non omnes obligationes quae ex matrimoniali contractu oriuntur, seu melius, non omnia eius bona eiusdem esse naturae, ita ut in ipsis obligatio ab eius adimplemento secerni queat, seu ius ab eius usu. In indissolubilitate namque, seu in bono sacramenti, enunciata distinctio locum non habet. Audiatur ad rem Divus Thomas qui, *Summ. Theolog. Supplem.*, q. 49, art. 3, investigans utrum sacramentum sit principalius inter matrimonii bona, haec habet: «Aliquid dicitur in re aliqua principalius altero duobus modis aut quia est essentialius, aut quia dignius... Si autem dicatur principalius, quia essentialius, sic distinguendum est, quia fides et proles possunt dupliciter considerari: uno modo in se ipsis, et sic pertinent ad usum matrimonii, per quem et proles producitur et pactio coniugalis servatur. Sed indissolubilitas, quam sacramentum importat, pertinet ad ipsum matrimonium secundum se; quia ex hoc ipso quod per pactionem coniugalem sui po-, testatem sibi invicem in perpetuum coniuges tradunt, sequitur quo separari nequeunt, et inde est quod matrimonium nunquam invenitur sine inseparabili tate, invenitur autem sine fide et prole, quia esse rei non pendet ab eius usu. Et secundum hoc sacramentum essentiali as est in matrimonio quam fides et proles. Alio modo possunt considerari fides et proles secundum quod sunt in suis principiis, ut pro prole accipiatur intentio prolis, et pro fide debitum servandi fidem... et sic accipiendo fidem et

prolem, constat quod proles est essentialissimum in matrimonio et secundo fides et tertio sacramentum ».

Consequitur, quoties de alicuius matrimonii validitate quaestio fiat ob vinculi perpetuitatis exclusionem, ad matrimonium ipsum dirimendum sufficere quod constet eamdem vinculi perpetuitatem fuisse positivo voluntatis actu exclusam, quin aliud investigetur.

Idem tamen accidit de bono quoque prolis et de bono fidei, quoties haec bona, non simplici positivo voluntatis actu fuerint exclusa, sed vel conditione *sine qua non* hac de re matrimoniali consensui adiecta, vel pacto eadem de re inter coniuges inito. Tunc enim si de hisce ex actis constet, iam censetur non obligationis adimplementum fuisse exclusum, sed obligationem in se ipsa. Hinc in Codice I. C. canone 1092 absolute statuitur: « Conditio semel apposita et non revocata... si de futuro contra matrimonii substantiam, illud reddit invalidum ». Cfr. c. fin. *De cond. appos.*, 4, X; Lehmkuhl, *Theol, mor.*, vol. II (ed. 1910), n. 879, 3°.

In -jacio. — Ex actis causae adeo clare patet matrimonium in casu cum voluntate, imo cum pacto inter coniuges inito, recurrendi ad divortium, si res bene non cederet, fuisse initum, ut id nec ipse vinculi Defensor absolute denegare ausus sit. Audiatur sane in primis Actor: « Pendant le temps « des fiançailles, je commençai à avoir des doutes graves si le mariage pro« posé aurait pour résultat d'être un mariage heureux, pour la raison que «je me sentais douteux si Miss O'Brien tenait à moi suffisamment. Je lui « exprimai mes vues et mes sentiments, et elle aussi confirma qu'elle n'était « pas tout à f ait sûre d'elle même par rapport à ses sentiments envers moi. « Toutefois je lui déclarai que dans la malheureuse éventualité où le ma- ce riage ne serait pas heureux, nous pourrions recourir à un procès de divorce, «et elle convint avec moi par rapport à cette mesure possible. Le sujet « troubla mon esprit beaucoup à ce moment, et je me rappelle l'avoir « mentionné à ma mère, morte depuis, à un ami intime et à quelques-uns « de mes parents. Je mentionnai aussi le fait à la mère, alors en vie, de « Miss O'Brien, et je crois que Miss O'Brien le mentionna à quelques-uns « de ses proches. Le souvenir de ce qui eut lieu entre nous à cette époque « me laisse plutôt l'impression que sa mère pensait que si nous embrassions «un mariage indissoluble comme le mariage est dans l'Eglise catholique « Eomaine, elle n'aurait pas consenti à ce mariage, ni l'aurait approuvé ».

Pluries idem repetit Guilelmus sive in primo suo interrogatorio in responsionibus ad quaestiones V et VI, sive in suppletiva inquisitione, heic Eomae instituta, in qua ex officio de re rogatus, respondit: « La riserva « da me fatta di usare della legge del divorzio non fu una idea vaga, ma

'« fu un proposito serio e positivo della mia volontà. Ricordo che espressi « a mia moglie il proposito di ricorrere al divorzio, nel caso che il nostro «matrimonio non fosse risultato felice; mia moglie accettò completamente, « cosicché il matrimonio fu contratto con questa convenzione o reciproca « intesa ».

Etsi non eadem perspicuitate, praesertim in prima sua depositione, coram Spoletana curia, eadem tamen affirmavit Beatrix. Fassa namque est et ipsa revera propositas cum Gulielmo nuptias nec sibi nec suis valde acceptas accidisse, adeo ut de hoc etiam fuerit cogitatum, num sponsalia essent vel non dirumpenda. Fassa pariter est hanc rerum conditionem Guilelmum non latuisse, qui proinde Beatricis matri declarare debuit nil sua ex parte obstare quominus divortii lege uteretur si unius vitae consortium impossibile tractu temporis evaderet. En Beatricis verba: « La mia famiglia e specialmente «mia madre si opposero assai a questo mio matrimonio per ragioni di « nazionalità e perchè sembrava combinato senza troppa riflessione. Non « restituii l'anello di fidanzamento, come volevano i miei, perchè insisteva «nel mio proposito, e perchè sentiva di volergli molto bene, quanto mi «pareva bastasse per unirmi in matrimonio con esso^ benché non fossi «pienamente innamorata di lui. Ed il signor Marconi era al corrente di « questi miei sentimenti e di queste mie disposizioni. In famiglia si parlò « fin d'allora della possibilità di un nostro divorzio, attese le preoccupa- « zioni che destavano i matrimonii infelicemente riusciti di altri miei pa- « renti. Però io pensavo che il matrimonio non sarebbe stato spezzato, « altrimenti non lo avrei fatto... Il Marconi dovette assicurare mia madre « che in un eventuale contrasto tra lui e me egli avrebbe acceduto al divor- « zio, secondo la legge e la confessione anglicana. E ciò egli fece anche per « proprio convincimento, in quanto professava anche esso la fede prote- « stante, perchè educato dalla madre protestante, benché battezzato in « Italia, secondo il rito cattolico, perchè nato da padre cattolico... Concludo « che tanto io quanto, penso, il sig. Marconi, facemmo il nostro matri- « monio secondo le disposizioni della legge e della confessione anglicana, «la quale ammette il divorzio, benché in quel momento non si pensasse « a divorziare ».

Quae tamen haud de simplici errore theoretico circa matrimonii dissolubilitatem, absque ullo in voluntatem influxu intelligenda sunt. Prosequitur namque eadem Beatrix, reponens ad insequentem iudicis quaestionem: « Eravamo ambedue convinti della possibilità di divorziare, come « ho detto di sopra; ma il signor Marconi dovette assicurare mia madre « che non avrebbe posto ostacolo a una mia eventuale richiesta di divorzio. « Questa fu l'unica intesa che intercedette tra il signor Marconi e la mia

«famìglia. E la conobbero alcuni'miei fratelli e cioè Eonough, Clare, Moira «Barney ». Beatrix itaque utitur verbo « intesa » ad illud significandum de quo matrem suam inter et Guilelmum, tunc temporis, seu ante matrimonii celebrationem, actum fuerat. Quod si affirmat, praeter hanc non aliam exstitisse conventionem, addit tamen huius obiectum fuisse quod Guilelmus «non avrebbe posto ostacolo a una eventuale richiesta di divor-« zio » ipsius Beatricis, et insuper quod sive ipsa, sive Guilelmus suas! erant «della possibilità di divorziare », ex quibus necessario consequitur de hac possibilitate actum quoque fuisse inter ipsos sponsos.

At si qua dubia de reae conventae mente haberi poterant ob ea quae quandoque etiam ineohaerenter in prima sua depositione affirmavèrat, haec sublata omnino sunt postquam iterum ex officio interrogata ipsa fuit. In altero enim suo interrogatorio Beatrix non modo rursus recoluit matrimonium cum Gulielmo ab ipsa initum haud fuisse matri suae acceptum, « sia perchè era uno straniero, cioè italiano, sia perchè riteneva che io non «ero abbastanza innamorata di lui», sed haec quoque-addidit: « Perciò «mia madre permise il matrimonio con la condizione accettata dall'on. «Marconi di valersi del divorzio, se, celebrato il matrimonio, le cose non «andassero bene. Wè solamente per tranquillizzare mia madre si volle che «egli dichiarasse di ricorrere al divorzio, ma anche per tranquillizzare me, « onde ne parlai anche io con il mio fidanzato ».

Quare requisita de natura et terminis conventionis reposuit: « Io non « ricordo i termini precisi con i quali si convenne tra nie ed il mio fidanzato « e fra questi e mia madre, di divorziare, se il matrimonio fosse stato infe-« lice. Certo una intesa vi fu tra me e l'on. Marconi, e fra questi e mia madre «e questa intesa non fu vaga, come si sarebbe potuto fare per qualunque « altro matrimonio, in base appunto agli usi e costumi inglesi; ma fu deter-« minata dalle circostanze speciali del caso, trattandosi di un italiano « battezzato cattolicamente, e che quindi poteva essere contrario al divor-ce zio. Tanto è vero che mia madre non ha preteso un'analoga dichiarazione «dai fidanzati delle altre mie sorelle, appunto perchè inglesi e protestanti... « Certo, trattandosi di un'intesa, fu anche da me accettata».

Cum autem obiecta fuerint reae conventae, quae in priori sua depositione affirmavèrat, nempe: «Il sig. Marconi ed io escludevamo nell'atto « di sposarci la possibilità che un giorno ci saremmo divisi », ita horum verborum sensum declaravit: «Il senso delle mie parole è questo, che nè «io, nè, a quanto credo, il sig. Marconi, abbiamo celebrato il matrimonio « con la volontà già decisa di farlo e poi di divorziare, che questo sarebbe •*a* stato ridicolo; ma con la riserva o intesa di ricorrere realmente al divorzio « se fosse stato necessario ». Et re vera in eadem priori Beatricis deposi-

tione, post relata supra verba, de quibus peculiariter interrogata ipsa fuit in suppletiva inquisitione, haec alia, uti iam supra visum est, ab eadem Beatrice prolata leguntur: « eravamo ambedue convinti della possibilità « di divorziare ». Beatrix itaque actori non refragetur.

At, quod sane maximi momenti est, eidem Actori suffragantur testes omnes, ii iñ primis qui Beatricis sunt propinqui. «Cela fut ainsi. II y eut «une intention, la quelle je comprends fut un accord verbal. Je le sais de « cette manière. J'étais le fils aîné de ma mère, demeurant dans la maison « avec ma sœur. Ma mère me dit qu'elle était anxieuse au sujet du mariage «proposé, que sa fille lui avait dit qu'elle n'était pas sûre d'elle même quant «au bonheur du futur mariage, s'il avait lieu. Je dis à ma mère que ma « sœur pouvait se prévaloir d'obtenir un divorce si cela devenait néces- « saire, même quoique elle mariait un étranger. Ma mère me parla à moi, «je crois, sur ce point, parce qu'elle savait que j'étais avocat et que j'étais « censé être correct sur ce point... A une date subséquente avant le mariage « elle me dit que sa fille lui avait dit qu'elle avait arrangé avec M. Mar- tí coni qu'ils demanderaient le divorce, si le'mariage devenait une affaire «manquee». Ita Dnus Donough O'Brien, Beatricis frater natu maior, qui deinde addit idem sibi a sorore ante matrimonium manifestatum fuisse.

Nec aliter Beatricis soror Lady Moira Bathurst: « J'ai présenté M. Mar- tí coni à ma sœur - ita testis - et elle l'aimait, mais n'en était pas éprise, «tandis que lui était épris d'elle. Il mentionna à moi, une ou d.eux fois, «cette intention d'avoir un divorce si le mariage n'était pas heureux: ce «qui était possible dans notre Eglise... Ma sœur le mentionna aussi à moi. «Ma mère n'aurait jamais permis le mariage si elle avait pensé qu'il était «irrévocable en cas que ce ne fût pas un succès. L'entente fut après qu'ils «furent fiancés».

Consonant testes ex parte Actoris, ac praesertim Marchio Aloysius Solari, qui testatur: « Je me rappelle que M. Marconi m'a dit qu'il avait «un accord avec sa fiancée, qu'au cas où le mariage ne fût pas heureux « il serait divorcé... Il me dit cela avant le mariage, quand il était fiancé, «je né me rappelle pas la date exactement ».

Quod igitur Guilelmus ante matrimonii celebrationem sive cum Beatrice, sive cum huius matre convenerit de matrimonio dissolvendo si necessarium foret, in dubium revocari nequit. Verum id non sufficit ut exinde concludatur matrimonium in casu esse nullum. Pactum enim, vel conditionem antea appositam de coniugio dissolvendo potuerunt coniuges deinde revocare, aut in ipsa matrimonii celebratione, aut etiam postea. Tria namque sedulo in casu prae oculis habenda sunt: et matrimomum

Guilelmum inter et Beatrieem fuisse iuxta anglicanum ritum celebratum, in quo coniuges formulam perlegunt, cuius vi explicite mutuo sibi fidem ad mortem usque promittant; et matrimonii ipsius celebrationem Lendini evenisse, ubi Tridentina lex de forma substantiali in matrimonio adhibenda nunquam fuit promulgata; et anno 1905, quando nec Decretum «Ne temere » editum adhuc fuerat. Potuissent igitur coniuges pactum revocare, et deinde matrimonium ratum habere, prout ipsos fecisse contendit reapse vinculi Defensor. Inquirendum proinde ulterius est num de revocatione ex actis constet; revocatio enim est factum, et facta non praesumuntur sed probantur. Ita Commissio specialis EE. PP. in Versalien. *Nullitatis Matrimonii,* die 2 Augusti 1918, (cfr. *Acta Apostolicae Sedis,* vol. X, pag. 389).

Iamvero certe inita conventio revocata non fuit in actu celebrationis matrimonii. Qua super re merito in primis animadvertit actoris patronus: praesumptionem de revocatione conditionis vel pacti, quod coniuges inter se inierint contra matrimonii substantiam urgeri magis posse in matrimonio catholico, quam in protestantico. Dum enim protestantes vel de iure, vel saltem de facto, divortium admittunt, illud catholica Ecclesia reiicit omnino. Xmüorninus, uti in iuris expositione dictum est, ea matrimonia iuxta sacros canones declarantur nulla, quae licet catholico ritu celebrata, fuerint inita cum conditione praeambula vel pacto de exclusione unius vel alterius e matrimonii bonis. - Xeque obstat quod in Ecclesia anglicana coniuges dum matrimonium celebrant, formulam perlegere debeant, iuxta quam ad mortem usque mutuam sibi fidem promittant. Siquidem de ritu agitur vel caeremonia, quam non sponte, sed necessario coniuges peragere debent, et cui insuper ipsa anglicanae Ecclesiae praxis contradicit, dum novis eorum nuptiis benedicit, qui divortii lege usi sunt.

Sed insuper positive constat, non obstante formula contraria, noluisse coniuges in casu ea revocare de quibus antea inter se convenerant. Ipsamet namque Beatrix, etsi asseruerit se matrimonium celebrasse cum intentione « di rimanere con mio marito per tutta la vita », ac etiam studuisse ut ita de facto esset, addidit tamen: « non ostante però la mia « disposizione di vivere con mio marito per sempre, non ho disdetta nè «ritirata l'intesa che precedentemente aveva con lui avuto, di ricorrere «al divorzio se la convivenza fosse risultata assolutamente impossibile».

Xec aliter Guilelmus, qui, quae iam in priori suo interrogatorio testatus fuerat, magis adhuc declarans, in suppletiva inquisitione ait: « Io sa- ec peva anche prima di celebrare il matrimonio la formula della celebrazione « stessa in uso presso la Chiesa anglicana. Veramente io avrei voluto evi- « tare la celebrazione del matrimonio religioso, o per lo meno di pronun- ce ciare la formóla rituale prescritta; ma l'una e l'altra cosa era pratica-

«mente impossibile: quindi mi decisi di andare oltre, per la considerazione « che di fatto, poi, la Chiesa anglicana tollera il divorzio e benedice le nuove « nozze dei divorziati. La formula quindi usata dalla Chiesa anglicana circa «l'indissolubilità del matrimonio, come circa altre cose, ha un valore di « fatto più rituale che impegnativo in senso assoluto; pertanto io mantenni « nella mia mente il proposito di ricorrere nel caso alla legge del divorzio, «ed in questo senso pronunciai la formula».

Porro decisio habetur S. C. S. Officii, quae casui de quo agitur apprime quadrat. Re quidem vera cum a Calvinistas in nuptiali celebratione formula adhiberi soleat, qua coniuges in vinculum perpetuum consentiunt donec unus alterque in fidelitate permanserit, cumque idcirco die 28 maii 1754 definitum a S. C. S. Officii fuerit invalidum esse eorum matrimonium, quaesitum ab eadem S. C. fuit quid sentiendum de matrimonio catholicorum, si, non obstante formula a Calvinistis adhibita, intendant bona fide contrahere in sensu Ecclesiae. Et S. C. die 22 Maii anno 1840 reposuit: « In casu prout exponitur: *Affirmative,* seu matrimonium inter duos catholicos, qui in sensu Ecclesiae contrahant, interveniente declaratione contrahentium est validum et indissolubile ». Patet igitur ex formula quae adhibeatur in celebratione nuptiali, coram ministello protestantico, deduci per se non posse revocatam fuisse praecedentem contrahentium intentionem, quae fuerit formulae eidem contraria.

Sed neque serius coniuges, quousque perduravit vita coniugalis, pactum revocarunt quod antea pepigerant. Defuit enim ipsis occasio id peragendi et consequenter ratum habendi matrimonium, sive quia anceps semper Guilelmus fuit num revera illum Beatrix adamaret, adeo ut iam septem post annos ab initis nuptiis, anno nempe 1912, de introducenda causa divortii cogitaverit; sive quia nonnisi post separationem resciverunt ambo coniuges, Beatrix imo occasione processus ecclesiastici, eorum matrimonium esse nullum. De quo sane nemo mirabitur. Id enim ignorant fere semper et catholici, licet apprime sciant matrimonium esse indissolubile, eo magis proinde admitti debet de coniugibus in haeresi educatis, qui etiam theoretice existimant matrimonium dissolvi posse. Quare fidem adhiberi potest Beatrici asserenti: « Aggiungo che, data la mia mentalità per « l'educazione avuta di protestante, non diedi io alla riserva fatta di ricor- « rere al divorzio, tutta quella importanza che aveva in se stessa ed avrebbe «avuto per un cattolico »; etsi fuit adamussim ipsa, prouti eius fratres et sorores testantur, quae suis declarationibus, vel potius anxietatibus, num felicitatem in matrimonio eum Gulielmo esset assecutura, conventionem provocavit de coniugio dissolvendo. Atqui planum est, ne concipi quidem posse quod quis ratum habeat illud, de cuius exsistentia vel validitate

nullimode dubitat, cum nil magis consensui contrarium sit quam error. Sánchez, *De Matrim.,* lib. IV, disp. 18, n. 5.

Testes vero omnes et coniuges fide dignos praedicant, et eorum dicta confirmant, non modo quoad conventionem contra matrimonium initam, de divortio petendo si necesse fuerit, prouti supra visum est, sed etiam quoad huius conventionis persisteiitiam, seu non revocationem.

Vinculi Defensor, cum nec conventionis exsistentiam inter coniuges initae de matrimonio dissolvendo denegare posset, nec coniugum ignorantiam de matrimonii nullitate, ut aliquo modo vinculum tueretur, recursum habuit ad hypotheses quae carent fundamento. Supponit enim matrimonium fuisse in casu contractum sub conditione suspensiva, quae tractu temporis purificari potuit, sub conditione nempe de coniugum felicitate, in matrimonio obtinenda. Merito tamen animadvertit actoris patronus, adiectam legem « si le mariage n'était pas heureux » haud conditionem significasse, sub qua consensus in matrimonium praestitus fuit; sed causam ob quam inita inter coniuges conventio fuerat, quaeque proinde eiusdem conventionis exsecutionem determinare debebat. Quare in casu consensus in matrimonium haud remansit in suspenso, ut purus evaderet, purificata conditione, sed fuit inde ab initio vitiatus, seu potius nullus;

Incassum pariter vinculi Defensor ea iuris principia casui aptanda censuit, quae, ante decreti «Ne temere» promulgationem, de matrimoniis vigebant, quae in locis, in quibus caput « Tametsi » Concilii Trid. non erat publicatum, cum impedimento metus fuerint contracta. Haec sane matrimonia, cessante impedimento, seu purgato metu, revalidari poterant per copulam affectu coniugali habitam, et per diuturnam cohabitationem pacificam et tranquillam, dummodo pars metum passa certo sciverit primum matnmor nium fuisse nullum, et altera pars interim suum consensum de facto non revocaverit. Siquidem contraria prorsus sunt in uno et altero casu rerum adiuncta. Matrimonia namque nulla ex causa metus in locis capiti « Tametsi» Conc. Trid. non subiectis, revalidabantur cum coniuges pacifice cohabitare incipiebant, dum contra cum matrimonium nullum est ex defectu consensus ob adiectum pactum de illo dissolvendo in hypothesi infelicitatis, tunc tantum revalidari posset cum adiecti pacti exsecutio urgeret, seu eum coniuges non amplius sunt felices: at tunc adamussim conditiones desunt ex quibus praesumere datum est, coniuges ab inito pacto recessisse, etiamsi copulam inter se habeant.

Ceterum in casu, prouti visum est, quaevis defuit ex parte coniugum consensus renovatio, sicuti defuit in ipsis scientia de nullitate initi coniugii, ex qua una ipsa consensus renovatio initium et vim sumere poterat. Gasparri, *De matrim.?* n. 1397; Schmalzgr. in 1. IV, tit; I, *De sponsal.,* n. 421.

Quibus omnibus in iure et in facto perpensis, Nos infrascripti Auditores de turno, pro tribunali sedentes, et solum Deum prae oculis habentes, Christi nomine invocato, decermmus, declaramus et definitive sententiamus, ad propositum dubium respondentes: « Affirmative », seu « constare de matrimonii nullitate ». Statuimus praeterea expensas omnes iudiciales ab Actore esse solvendas.

Ita pronunciamus, mandantes Ordinariis locorum et ministris tribunalium, ad quos spectat, ut exsecutioni mandent hanc nostram definitivam sententiam, et adversus reluctantes procedant ad normam ss. canonum, ac praesertim lib. IV. tit. XVII et can. 1987 ss. Codicis I. C, iis adhibitis exsecutivis et coercitivis mediis, quae magis opportuna et efficacia pro rerum adiunctis existimaverint.

Datum Romae, in Sede Tribunalis S. R. Rotae, die 11 Aprilis 1927.

Iulius Grazioli, *Ponens.*
Franciscus Parrillo.
Franciscus Solieri.

E. 68 s.

Ex Cancellaria, die 30 Aprilis 1927.

Sac. T. Tani, *Notarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 3 Maggio 1927, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Andrea Frühwirth, Ponente della Cansa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Fr. Corrado da Parzham, laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini, si è tenuta la Congregazione dei sacri Riti *Antipreparatoria,* nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù, esercitate dallo stesso Servo di Dio.

Martedì 17 Maggio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Revmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

I. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria di Gesù Crocifisso, religiosa professa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi.

II. Conferma di culto prestato da tempo immemorabile al Servo di Dio Luca Belludi, compagno di S. Antonio, detto Beato.

III. Riassunzione della Causa di Canonizzazione del B. Andrea Uberto Fournet, sacerdote fondatore dell'Istituto delle Figlie della Croce, dette Suore di S. Andrea.

IV. Intorno alla concessione ed approvazione di Officio e Messa propria in onore del B. Andrea Uberto Fournet, sacerdote, fondatore dell'Istituto delle Figlie della Croce, dette di S. Andrea.

V. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore dei BB. Martiri Lodovico Francesco Hebert, Francesco Lefranc, Carlo Geremia Beraud du Pérou e Pietro Claudio Pottier, della Congregazione di Gesù e Maria.

VI. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore della B. Beatrice de Silva, Fondatrice delle Religiose Francescane della Santissima Concezione.

VII. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria dei BB. Emmanuele Ruiz e sette Compagni dell'Ordine dei Frati Minori.

VIII. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore della B. Stilla, Vergine, detta Beata.

IX. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore di S. Giovanni Eudes, Missionario Apostolico e Fondatore della Congregazione di Gesù e Maria, nonché dell'Ordine della B. Maria Vergine della Carità.

X. Intorno alla concessione ed approvazione del Prefazio proprio in onore di S. Romualdo, Abbate, Fondatore dell'Ordine degli Eremiti Camaldolesi.

XI. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Rafols, Vergine, Fondatrice delle Suore della Carità di S. Anna.

XI. E finalmente intorno alla nuova revisione degli scritti della Serva di Dio Anna Caterina Emmerich, Religiosa professa dell'Ordine degli Eremitari di S. Agostino.

Martedì, 24 Maggio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Bevmi Signori Cardinali e col voto dei Emi Prelati officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Giovanna Delanoue, Fondatrice delle Suore di S. Anna, dette della Provvidenza.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

14 Aprile 1926. Monsig. Antonio Zecchini, Arcivescovo tit. di Mira, *Internunzio Apostolico ai Lettonia.*

Assistente al Soglio Pontificio:

5 Maggio 1927. Monsig. Carlo Fritz, Arcivescovo di Friburgo in Brisgovia.

Protonotari Apostolici ad instar participantium :

20 Gennaio 1927. Monsig. Felice Carabellese, della diocesi di Molfetta.
4 Febbraio Monsig. Agnello Mannato, dell'archidiocesi di Napoli.
» Monsig. Michele Jetti, della medesima archidiocesi.
Marzo » Monsig. Eliseo Maia, della diocesi di Biella.
» Monsig. Andrea Hlinka, della diocesi di Scepusio.
25 Aprile Monsig. Agostino SaintAmans, della diocesi di Costantina.
9 Maggio Monsig. Pietro Sommari va, dell'archidiocesi di Milano.
17 Monsig. Ferréol Tuloup, della diocesi di Autun.
Monsig. Luigi Pelin, della medesima diocesi.

Prelati domestici di S. S. :

4 Febbraio 1927. Monsig Borneo Galli, dell'archidiocesi di Pisa.
26 » » Monsig, Antonio de Sousa Neves, dell'archid. di Diamantina.
1 Marzo » Monsig. Emilio Vasari, della Prelatura *Nullius* di S. Lucia del Mela.
9 » Monsig. Vendelino Huska, della diocesi di Scepusio.
» Monsig. Giuseppe Vojticek, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giovanni Stukner, della medesima diocesi.
5 Aprile » Monsig. Salvatore Natucci (Boma).
9 » » Monsig. Agostino Oxilia, dell'archidiocesi di Genova.
25 » » Monsig. Tommaso Giacomo Eooney, della diocesi di Sandhurst.
30 » » Monsig. Giosuè Guida, dell'archidiocesi di Napoli.
3 Maggio » Monsig, Giacomo Lombardi, della diocesi di Ventimiglia.
6 » » Monsig. Alberto Laurent, dell'archidiocesi di Besançon.
» Monsig. Agostino Trepy, della medesima diocesi.
» Monsig. Ernesto Boucher, della medesima diocesi.
» Monsig. Pietro David, della diocesi di Evreux.

10 Maggio 1927. Monsig. Francesco Chauvillard, dell'archidiocesi di Lione.
12 » » Monsig. Ferdinando Paes de Figueiredo, della diocesi di Guarda.
» » » Monsig. Giovanni J. Dougherty, delia dioc. di Wilmiágton.
» » » Monsig. Edoardo Mikle, della medesima diocesi.
13 » » Monsig. Casimiro Stefano Saulys, dell'archid. di Kaunas.
16 » » Monsig. Claudio Boudelier, della diocesi di Moulins.
18 » » Monsig. Giovanni Enekes, della diocesi di Agria.
» » - » Monsig. Giovanni Benedetto Maria Siebert, della diocesi di Metz.
18 » » Monsig. Ernesto Ferrano, dell'archidiocesi di Milano.
20 » » Monsig. Giuseppe Joch, della diocesi di Newark,

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda con Placca dell'Ordine Piano:

27 Aprile 1927. Al sig. conte Adolfo di Bnin Bninski, dell'archidiocesi di Gnesen e Posen.

La Commenda dell'Ordine Piano:

4 Maggio 1927. Al sig. Cesare De Madariaga y Rojo (Spagna).
6 » » Al sig. Luigi Hirschbühl, Colonnello comandante il Corpo della Guardia Svizzera Pontificia.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

3 Maggio 1927. Al sig. dott. Giuseppe Bugatto (Roma).
6 » » Al sig. Lodovico Haas, Maggiore nel Corpo della Guardia Svizzera Pontificia.

La Cran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile :

8 Ottobre 1925. Al sig. conte Ferdinando Leonzio De Montenon, dell'archidiocesi di Parigi.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, elasse civile:

6 Agosto 1926, Al sig. Tommaso Giuseppe Purcel (Australia).
26 Aprile 1927. Al sig. Stanislao de Lagowiec Szczaniecki, dell'archidiocesi di Gnesen e Posen.
13 Maggio » Al sig. Emiro Giamil Chehab, del patriarcato maronita di Antiochia.
16 » » Al sig. Emilio Goethals, della diocesi di Bruges.
17 » » Al sig. dott. cav. Raffaele d'Andria (Roma).
18 » » Al sig. avv. Ferdinando Brard, della diocesi di Séez.
» » » Al sig. avv. Lodovico Moulinet, della medesima diocesi.
19 » » Al sig. Gustavo Singher, della diocesi di Le Mans.
» » » Al sig. conte Giorgio Meunier du Houssoy, della medesima diocesi.

La Commenda dell'Ordine di S.Gregorio Magno, classe militare,

6 Maggio 1927. Al sig. Giorgio De Sury D'Aspremont, Tenente colonnello nella Guardia Svizzera Pontificia.
23 » » Al sig. generale Emiliano Darde, della diocesi di Le Mans.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, elasse civile :

4 Febbraio 1927. Ai sig. prof. Onofrio Mastropasqua, della diocesi di Molfetta.
22 » » Al sig. Giuseppe Skoluda, dell' Amministrazione Apostolica di Tirnava.
» » » Al sig. Martino Murin, della medesima Amministrazione Apostolica.
11 Marzo » Al sig. Lamberto Giuseppe Leonardo Maria De Gruyter, del vicariato apostolico del Surinam.
21 Aprile » Al sig. Teodoro Hollande, dell'archidiocesi di Cambrai.
23 » » Al sig. architetto Giuseppe Kiss, dell'archid. di Strigonia.
27 » » Al sig. dott. Augusto Pichard, della diocesi di Evreux.
2 Maggio » Al sig. Giorgio Vetck, della diocesi di Vesprimia.
4 » » Al sig. Antonio Aunos y Perez (Spagna).
7 » » Al sig. Urbano Poucet, della diocesi di Grenoble.
» » Al sig. Giulio Maës, della diocesi di Lilla.
» » Al sig. Enrico Maës, della medesima diocesi.
9 » Al sig. avv. Carlo Delucenay, della diocesi di Autun.
» » » Al sig. Paolo Pinette, della medesima diocesi.
10 » Al sig. Giacomo Cavicchioli, dell'archidiocesi di Modena.
» » Al sig. Elio Monzoni, della medesima archidiocesi.
12 Al sig. Leone Serviere, dell'archidiocesi di Lione.
» » Al sig. Giovanni De Montgolfìer, della diocesi di Viviers.
» » » Al sig. Giuseppe Plantevin, della medesima diocesi.
19 » » Al sig. Guglielmo Lapierre, della diocesi di Le Mans.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

21 Aprile 1927. Al sig. comm. Enrico Vannier, della diocesi di Quimper.
6 Maggio » Al sig. Martino Baggenstos, capitano della Guardia Svizzera Pontifìcia.
» » Al sig. Enrico Ruppen, capitano nella Guardia Svizzera Pontificia.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

27 Febbraio 1927. Al sig. dott. Giuseppe Pfleger, della diocesi di Ratisbona.
» » » Al sig dott. Ottone Hipp, della medesima diocesi.
» » » Al sig. dott. Edoardo Klug, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Carlo Clos, della medesima diocesi."
28 Aprile » Al sig. cav. Mario Gregorj (Boma).
» » » Al sig. Anselmo Capozza, della diocesi di Lecce.
4 Maggio » Al sig. Esteban Gómez Gil (Spagna).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

21 Aprile 1927. Al sig. Valentino Köhler, della diocesi di Würzburg.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Bma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S. :

24 Marzo 1927. Monsig. Giuseppe Goubran, parroco copto di Alessandria.
22 Aprile » Monsig. Sigismondo Kursinszky, della diocesi di Szatmár.
4 Maggio » Monsig. Giuseppe Eomano, delTarchidiocesi di Napoli.
5 » » Monsig. Rodolfo Gerg, dell'archi, di Monaco di Baviera.
» » » Monsig. Gustavo Götzel, della medesima àrchidiocèsi.
» » » Monsig. Guglielmo Leffers, della diocesi di Osnabrück.
7 » » Monsig. Giuseppe Foley, della diocesi di Springfield (IH.).
» » » Monsig. Guglielmo Sloan, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Amos E. Giusti, della medesima diocesi.
9 » » Monsig. Giacomo Bordone, della diocesi di Asti.
» » » Monsig. Antonio Hromada, della diocesi di Scepusio.
» » » Monsig. Alessandro Horvath, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Emidio Spina (Roma).

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S. :

25 Aprile 1927. Il sig. conte Ignazio Dembowski, dell'archidiocesi di Leopoli Latina.
4 Maggio » ' Il sig. conte Krister Mörner de Morlanda (Svezia).
6 » » Il sig. conte Benigno Melzi d'Eril, dei duchi di Lodi, dell'archidiocesi di Milano.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S. :

27 Aprile 1927. Monsig. Enrico Rechberger, della diocesi di Linz.
30 » » Monsig. Francesco Goldstein, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Giovanni Grill, della medesima àrchidiocèsi.
6 Maggio » Monsig. Venceslao Lustig, della diocesi di Budweis.
13 » » Monsig. Romano Volpini, della diocesi di Montefìascone.
21 » » Monsig. Angelo Bramini (Roma).

Cappellano Segreto d'onore di S. S. :

30 Aprile 1927. Monsig. Tommaso Mittermüller, dell'archidiocesi di Vienna.

Cappellano d'onore extra urbem *di S. S. :*

19 Maggio 1927. Monsig. Guglielmo Ferrari, dell'archidiocesi di Modena.

NECROLOGIO

9 Maggio 1927. Monsig. Emerico Bjelik, Vescovo tit. di Taso.
13 » » Monsig. Agostino Gauthier, Vescovo tit. di Dobero.
17 » » Monsig. Emilio Seghers, Vescovo di Gand
20 » » Monsig. Giovanni O'Connor, Vescovo di Newark (U. S. A.).

-Annus XIX - Vol. XIX 1 Iulii 1927 Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

I
CONSISTORIUM SECRETUM

Die 20 Iunii 1927, in Palatio Apostolico Vaticano habitum est *Consistorium secretum,* cuius acta ex ordine referuntur:

I. - CAMERARIATUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Sbarretti detulit ac reddidit £>erulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Ssmo Domino Nostro Papae, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Boggiani, pro hoc anno eiusdem Sacri S. R. E. Cardinalium Collega Cameraiii.

II. - ALLOCUTIO SANCTISSIMI
SOLEMNIS ENUNCIATIO NOVORUM CARDINALIUM

VENERABILES FRATRES

Amplissimum Conlegmm vestrum et episcoporum ordinem antequam suppleamus — qua quidem de causa vos in consistorium hodierno die convocari iussimus, — libet Nobis nonnulla et laeta et tristia praefari, eo magis, quod, socii ut estis adiutoresque laborum Nostrorum, si quid Nobis in apostolico ministerio aut solacii aut maeroris contigerit, utrumque singulari animorum consensu participare consuevistis.

Cumulatum sane gaudium Nobis attulisse eam nostis quae nuper est habita tertii pieni saeculi ab condito Conlegio Urbaniano commemoratio. In qua ceteris quasi praeire Nosmet et praeesse voluimus, sacrum sollemne in Petriano templo agentes, cuius quidem templi amplitudo ac magnificentia cum peculiari illa, quae Romani Pontificis est, rituum maiestate tam mirifice congruit. Decuit profecto, prope venerandos Principum Apostolorum cineres Pontificalem liturgiam haberi, quorum patrocinio et nomini fel. rec. decessor Noster Urbanus VIII Conlegium a se conditum, initio, commendatum voluit.[1] Aequum item fuit, gratias Servatori Deo publice agi, quo certe frugiferi auctore consilii factum est, ut ad ebristianam fidem humanitatemque proferendam Ecclesiae licuerit tot tamque strenuos hoc trecentorum annorum spatio apostolicos viros ex Urbe in ethnicas regiones dimittere; placuit praeterea Conlegii alumnis, et qui sunt et qui fuere, huc undique coeuntibus gratifican, qui decessorum suorum virtutes ámplificandaeque religionis studium in se ita referunt, ut maximos de suo apostolatu fructus aut ediderint antehac aut in posterum sperare iubeant.

Acerrimam autem eiusmodi veritatis evangelicae propagandae voluntatem, carminibus concentibusque redditam ac sub dio veluti personantem, comperimus — nonnulli ex vobis, Venerabiles Fratres, intererant — cum delecti ex Conlegio Urbaniano iuvenes coram Nobis saeculare eventum et benefacta inde orta, alii alio sermone, celebrando extulere. Per recitationes quidem illas, quae plus habuere, quam ignaris videretur, iucunditatis, afficiebamur vehementius tenebamurque non tam cogitatione quam sensu quasi quodam eius, quae in Nobis inest divinitus, universae paternitatis, et obversabatur animo et paene ante oculos nationes illae, unde profecti essent, ad Petri Cathedram instituendi, ii ipsi iuvenes, qui, sua quisque lingua suaque sentiendi eloquendique varietate, Romani Pontificatus caritatem et providentiam dilaudabant et sacri ministerii inter populares suos aliquando exercendi gaudia praecipere videbantur. In tan-

[1] **Bulla *Immortalis,* 1 Aug. 1627, § 4.**

tarum consideratione rerum fuit plerumque, Venerabiles Fratres, cur admodum delectaremur; verum alicunde talia occurrebat, quae tristitiae nubem animo communis Patris obducerent atque offunderent.

Per interminatus Sinarum tractus, intestino exagitatos laceratosque bello, ubique et trepidatio et vastitas et luctus; in missionales nostros, in religiosas sorores, in utrorumque stationes, in domos orbis pueris puellisque tutandis barbare saevitum; nec vero incendia nec caedes defuere. Quae quidem omnia, opinamur, Sinensis populus, suapte natura generosus, et publicae tranquillitatis amator, non admitteret nec toleraret, nisi civilis discordiae socialisque eversionis semina invecta aliunde essent. Neque enim Sinenses ignorant, se in oculis Nostris ferri; quodsi in eo multum gloriati laetatique sunt, quod ipsis dedimus, atque ad Apostolorum sepulcra Nosmet consecravimus, sex indígenas episcopos, at aestimationis et caritatis, qua vetustissimam nationem illam prosequimur, significationes longe graviores, quotiescumque per occasionem licuerit, daturi equidem sumus. Atque utinam ad eorum res componendas aliquid aliud conferre possemus -quam preces, quas Deo et adhibemus et adhibituri sumus. Publico interea ornatos volumus praeconio et missionales et fideles, qui, in tanta rerum perturbatione qua Sinae connectantur, in officio suo animose et fortiter perstitere.

Ad aliam praeterea gentem, quae pro christiani nominis libertate paene universa cruentatur, cogitatione tum ferebamur hodieque ferimur. Quod iam pridem Mexicanus episcopatus, clerus populusque facit divino Ecclesiae Conditori martyrium, non tam inlustre dixeris quam inter inlustriores annalium nostrorum fastos, ad immortalem rei memoriam, referendum; extorribus autem relegatisve episcopis, quibus nihil esset antiquius quam gregi adesse cuiusque suo, gregem consolari, pro grege mori, iterum iterumque paternam gratulationem caritatemque Nostram, in hoc amplissimo consessu vestro, significamus. Avulsi quidem sint de honoris sui sedibus; at nemo avellere eos poterit de complexu Nostro, nemo prohibebit quominus eos sequatur atque adeo

comitetur desiderium fietusque populi sui. — Quamquam non eorum populares tantummodo, sed etiam omnes excultae christianaeque gentes admiratione eos et comploratione prosequuntur: quo in genere imprimis digni, qui a Nobis commemorentur, sunt Foederatarum Americae Civitatum episcopi, qui Mexicanae Ecclesiae inlustrare causam et afflictorum conlegarum inopiae succurrere non cessant.

Ceterum, quam recrudescere passim barbariam et in catholicum nomen exacui pugnam videmus, utramque profecto ab omni humano civilique cultu alienissimam, eadem nonne, quemadmodum ab inito Pontificatu usque adhuc monuimus, doctrinarum contagioni illarum debetur, quae palam occulteque ad societatem hominum reique publicae ordinationem evertendam, nulla fere gubernatorum providentia, disseminantur et tamquam mortiferum virus in venas ipsas Civitatis permanant? Plurimum igitur interest — quod impense hortamur — et episcopos et sacerdotes et fideles omnes perpetuis Nobiscum precibus divinam opem implorare populis misere laborantibus; quibus utinam concordiae religiosaeque libertatis dies tandem aliquando illucescat.

Iam nunc ad res Galliae religiosas convertatur, de quibus vos, Venerabiles Fratres, in consistorio proxime superiore allocuti pro officio sumus. Fuit quidem, haud ita multo ante, animus ea de causa ad episcopatum, clerum populumque illius carissimae Nobis nationis aliquanto fusius perscribere, praesertim post datam ab episcopis ipsis ad fideles *Declarationem* et epistulam ad Nos missam, utramque sane temporibus opportunam et Nobis pergratam, ut iisdem cito significari voluimus; verum, attente amanterque prosequentibus Nobis rerum eventuumque cursum, legentibus que accurate quicquid aut typis vulgatum aut scripto traditum continenter ad Nos perfertur, visum est supersedere adhuc consiliique effectum Nostri in aliud tempus differre.

At tamen nolumus magnam vestri huius consessus praeterire opportunitatem quin vos cum praeclari, quo perfundimur, solacii, tum gravis, qua afficimur, aegritudinis in partem hodie

vocemus. Praeclarum quidem solacium Nobis afferunt e Gallia filii seu singulatim seu gregatim, maxime iuvenes, qui aut per se ipsimet aut per Antistites suos non cessant cum se iudicio iussisque Nostris subiicere, tum gratias Nobis agere: quibus placet denuo Nostram approbationem gratamque testari voluntatem. Aegritudine vero illud Nos afficit non mediocri, quod, ut verbis utamur Apostoli, *sunt...* - quamquam non ita *multi* - *etiam inobedientes, vaniloqui et seductores... docentes quae non oportet*[1] *... quos,* sicut idem Apostolus, *oportet redargui.*[2] Namque de eorum sententia agendique ratione si quidem sileamus, idem vere sit atque pernicioso errori servire - quemadmodum ab ipsis Galliae episcopis declaratum est, - eos item in contumacia confirmare eorundemque vaniloquia, seductiones et falsas doctrinas fovere: neque enim solida animorum pax ac tranquillitas nisi in veritate et in ordine, caritate quidem duce atque efïectrice, consistit. Quod autem semel iterumque declaravimus, id ipsum hodierno die confirmamus: quicumque vere resipuerint in animumque sincere induxerint nimis iam diuturnum pessimi exempli resarcire flagitium, quod in Ecclesiam universam, in Gallicam potissimum, admisere, paterna eos cum benignitate et caritate excipere et complecti paratissimi sumus. Atque fore, Dei misericordia, quam suppliciter cotidie imploramus, ut brevi omnes se ad se revocent et ad communem Patrem redire velint, vehementer speramus ac confidimus. Etenim supra quam credibile est dolemus atque angimur, quotiescumque subit cogitatio animum, fieri aliquando posse, ut vel ad unum e dilectis iis filiis, qui ab officio desciverunt, illud accommodare cogamur, quod prima Ecclesiae aetate — neque enim Sanctae huic Matri defuit unquam ab filiis lugendi causa — Ioannes, Apostolus ille caritatis, dicere coactus est: *Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis; nam, si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum; sed ut manifesti sint, quoniam non sunt omnes ex nobis.*[3]

[1] ***Tit.,*** i, io n.

[2] Ibid.

[3] Io., II, 19.

Maxime vero eorum casum maeremus, si qui sunt — quod pro certo affirmatur, quamquam Nobis vix credibile ad hunc diem visum est, — qui, caeci cum sint, caecis se praebent duces: quorum in mentem satius erit verba illa Domini redigere quae omnino obliti videntur: *Vae vobis, duces caeci*[1]*... Numquid potest caecus caecum ducere? nonne ambo in foveam cadunt %* * In foveam scilicet erroris et discordiae, quia resistunt ordinationi *Dei, qui in cathedra unitatis doctrinam posuit veritatis,* ut praeclare docet Augustinus.[3] Quorum quidem caecitas, ducum, scilicet, et pedisequorum, inde iam manifesto apparet, quod contra ipsum christifidelium omnium Patrem et Magistrum reapse se extollunt, quamquam verbis se eius agnoscere ac vereri auctoritatem profitentur. Aiunt enim, Nos, in causa quae agitur, vel rerum ignaros esse vel falsa edoctos vel a Nostris administris, quorum fidelitatem nolumus hic peculiari sine laude praetermittere, per obscuras machinationes et per commenticia scripta deceptos, vel partium studiis, ad imperii cuiusdam restitutionem, servire, vel alicuius nationis amore abripi vel, auctoritatis Nostrae fines praetergressos, aliena patriae caritati iubere : quae quidem omnia, in Nos per quam iniuriosa, non tam declarationibus Nostris, iteratis et expressis, atque ipsi veritati evidentissime repugnant, quam redolere amentiam videntur. Interea indociles istos filios monere cum Apostolo non dubitamus: *Mihi autem pro minimo est, ut a vobis iudicer aut ab humano die; sed neque meipsum iudico... qui autem iudicat me, Dominus est.*[4]

Placet ingratum argumentum sollemnibus concludere iisdemque gravissimis verbis, quibus Ambrosius Noster itemque Cyprianus Episcopus et Martyr Ecclesiae unitatem inlustrant, non eam solum quae ad fidei pertinet dogmata, sed eam etiam quae in auctoritate et obedientia continetur. Est igitur Ambrosii

[1] MATTH., XXIII, 16.
[2] Lur., VI, 39.
[3] ***Ef. GV,* c.** v, Ï6 - ***P. L.,*** XXXIII, **403.**
[4] ***I. Cor.,*** IV, 3.

celeberrima sententia: *Ubi Petrus, ibi Ecclesia; ubi Ecclesia, ibi nulla mors sed vita aeterna.*[1] Verum ad banc quod attinet, Cyprianus iam affirmarat: *Nec perveniet ad Christi praemia qui reliquit Ecclesiam Christi. Alienus est, profanus est, hostis est. Habere non potest Deum patrem qui Ecclesiam non habet matrem.* [2] Idem paulo ante: *Dane Ecclesiae unitatem qui non tenet, tenere se fidem credit f Qui Ecclesiae r enititur et resistit, in Ecclesia se esse confiditi... Quam unitatem tenere firmiter et vindicare debemus, maxime episcopi, qui in Ecclesia praesidemus, ut episcopatum quoque ipsum unum atque indivisum probemus.* [3] Quae sane postrema verba ideo omittenda Nobis non erant, quia in laudem Venerabilium Fratrum Episcoporum Galliae praescripta quodammodo videntur: Episcoporum Galliae, inquimus, qui, ut ex sententia loquamur divini Pastoris et Episcopi animarum nostrarum, [4] permanserunt in tribulationibus Nostris.[5] His sane aliisque Patrum documentis se, toto pastoralis vitae cursu, mirifice conf orma vit Venerabilis Alanus De Solminihac, Episcopus Cadurcensis, de cuius heroicis virtutibus sollemne decretum hesterno die promulgavimus ; nec sine peculiari providentis Dei consilio factum arbitramur, ut nobilissima eius causa, quae tamdiu iacuerat, hisce ipsis diebus, tam bono cum exitu, instauraretur, et in luce catholici orbis praeclarum huius e Gallia Episcopi exemplum splendesceret, qui cum in omni virtutum genere enituerit, tum obedientia et pietate in Apostolicam Sedem et in Iesu Christi Vicarium, ahenissimo si unquam tempore, magnopere praestitit.

Iam ad id, quod causa Nobis Sacri Conlegii vestri convocandi fuit, gradum faciamus. Itaque lectissimos duos romanae purpurae dignitate decrevimus honestare viros, qui, ob doctrinae laudem atque exanclatos in Ecclesiae bonum labores, cum

[1] ***In Ps. XL,*** 30 - P. ***L.,*** XIV, 1134.

[2] ***De Unitate Ecclesiae,*** VI - P. ***L.,*** IV, 519.

[3] Ibid. IV, sq. - Ibid. «519.

[4] ***I. Petr.,*** II, 25.

[5] Luc, XXII, 28.

magnam catholicorum aestimationem tum Nostram sibi benevolentiam conciliarunt. Hi sunt:

IOSEPH ERNESTUS VAN BOEY, Archiepiscopus Mechliniensis;

AUGUSTUS HLOND, Archiepiscopus Gnesnensis et Posnaniensis.

Quid vobis videtur?

Itaque auctoritate omnipotentis Dei, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra creamus et publicamus S. **R.** E. Cardinales

Ex **ORDINE PRESBYTERORUM**

IOSEPHUM ERNESTUM VAN ROEY,

AUGUSTUM HLOND.

Cum dispensationibus, derogationibus et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Pa£gtris et Figgili et Spiritus© Sancti. Amen.

Superest ut viduatis Ecclesiis Episcopos praefiniamus.

III. - PROVISIO ECCLESIARUM

Tum Beatissimus Pater sequentes proposuit Ecclesias:

Cathedrali Ecclesiae Tirasonensi praefecit E. D. Isidorum Goma y Tomas, Canonicum metropolitanae ecclesiae Tarraconensis.

Cathedrali Ecclesiae Ardachadensi, R. D. Iosephum Mae Namee, Canonicum cathedralis ecclesiae Clogheriensis, et parochum loci *Clones* in eadem dioecesi.

Cathedrali Ecclesiae Kerriensi et Aghadonensi, R. D. Michaelem O' Brien, parochum loci *Killarney* in dioecesi Kerriensi.

Cathedrali Ecclesiae Albae Begalensi, R. D. Aloisium Shvoy, parochum in civitate *Buda-Pest.*

Cathedrali Ecclesiae Carolopolitanae, R. D. Eminet Walsh, parochum ecclesiae Conceptionis Immaculatae in urbe *Atlanta,* in dioecesi Savannehsi.

Cathedrali Ecclesiae Valentinae de Venezuela, R. D. Salvatorem Montes de Oca, sacerdotem dioecesis de Barquisimeto.

Cathedrali Ecclesiae Vicensi, R. D. Ioannem Perelló y Pon, iam Superiorem generalem Congregationis Maioricensis Missionariorum Sacrorum Cordium.

Titulari episcopali Ecclesiae Halmyrensi, R. P. Henricum Vieille, ex Ordine Fratrum Minorum, quem deputavit Vicarium Apostolicum de Rabat.

Insuper alios per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS

Atheniensem, Ioannem Baptistam Filippucci.

Macrensem, Iosephum Pfluger, iam Episcopum Harpasensen.

Rheginensem, Carmelum Puija, iam Archiepiscopum Sanctae Severinae et Episcopum Cotronensem.

Chalcedonensem, Ioannem Baptistam Della Pietra, Delegatum Apostolicum in Albania.

ToMensem, Ioannem Alexium Chambón.

Tyanensem, Paschalem Robinson.

Catacensem, Ioannem Fiorentini, per elevationem sedis ad archiepiscopalem.

EPISCOPOS

Iliensem, Michaelem D'ïïerbigny.

Ciirensem, Pium Eugenium Neveu.

Nilopolitanum, Palmarum Jansoone, Auxiliarem R. P. D. Raphaelis Quilliet Episcopi Insul ensis.

Maximianopolitanum, Augustinum Grimauld, Vicarium Apostolicum Senegambiae.

Balanensem, Carolum Heery, Coadiutorem cum iure futurae successionis, R. P. D. Ignatii Shanahan, Vicarii Apostolici Nigeriae Meridionalis;.

Erizensem, Iosephum Bach, Vicarium Apostolicum Insularum Gilbertinarum.

Epiphaniensem, Timotheum Ioannem Crowley, Coadiutorem cum iure futurae successionis B. P. D. Iosephi Legrand, Episcopi Daechensis.

Anthedonensem, Bernardinum Vitalem Bigi, Vicarium Apostolicum de Cirenaica.

Helenopolitanum in Bithynia, Honoratum Coppieters, Coadiutorem cum iure futurae successionis B. P. D. Acmilii Seghers, cui iam, bo. me. **Tiro,** successit in episcopatu Gandavense.

Satensem, Iacobum Eduardum Walsh, Vicarium Apostolicum de Kong-moon.

Brigantiensem in Brasilia, nuper erecta dioecesi, Mauritium Iosephum de Bocha, iam Episcopum Corumbensem.

Monopolitanum, Antonium Melomo, iam Episcopum Squillacensem.

Bararitanum, Ioannem Filzer, Auxiliarem B. P. D. Ignatii Bieder, Archiepiscopi Salisburgensis.

Siecensem, Casimirum Tomczak, Auxiliarem B. P. D. Vincentii Tymie-niecki, Episcopi Lodzensis.

Dadimensem, Ferdinandum Pawlikowski.

Mobiliensem, Thomam Toolen.

Cisamensem, Ludovieum Budanovic, Administratorem Apostolicum Baëiensem.

Oaesenatensem, Alfonsum Archi, iam Archiepiscopum Darensem, titulo Archiepiscopi ad personam retento.

Arpasensem, Paulum Gojdics, Administratorem Apostolicum dioe-cesis Eperiensis Ruthenorum.

Calatayeronensem, Ioannem Bargiggia.

Isauropolitanum, Stanislaum Baudry, Vicarium Apostolicum de Ning-yuanfu.

Kildariensem et *Leighliensem,* Matthaeum Culi en.

Bardaniensem, Stanislaum Rospond, Auxiliarem R. P. D. Adami Sa-pieha, Archiepiscopi Cracoviensis.

Rottenburgensem, Ioannem Baptistam Sproll, iam Episcopum Halmy-rensem.

Lebediensem-, Augustinum Pacha, Administratorem Apostolicum de Timisoara.

Berissensem, Carolum Radonski, Auxiliarem Emi P. D. Augusti Card. HJond, Archiepiscopi Gnesnensis et Posnaniensis.

Caliensem, Aloisium Hadrianum Diaz.

Sancti Hippolyti, Michaelem Memelhaüer.

Novae Segobiae, Iacobum Sancho, iam Episcopum Tuguegaraoanam,

Barrensem, Adalbertum Sobral.

de laçaréziriho, nuper erecta dioecesi. Ferdinandum Taddei.

Secoviensem, Ferdinandum Pawlikowski, iam Episcopum Dadimensem.

Adiacenscm, Ioannem Rodié.

Hadrianopolitanum in Bithynia, Alexandrum Carlo, Vicarium Apostolicum de Lang-Long.

Zaraitanum, Ioannem Stavël, Auxiliarem R. P. D. Leopoldi Preöan, Archiepiscopi Olomucensis.

Adadensem, Alexandrum Guidato, Vicarium Apostolicum de Salonicco seu Thessalonicensem.

Thapsitanum, Vincentium Celli.

Davenportensem, Henricum Rohlman.

Helenensem, Georgium Finnigan.

de Dinajpur, dioecesi nuper erecta, Sanctinum Taveggia, iam Episcopum Krishnagarensem.

de CMttagong, dioecesi nuper erecta, Arcturum Alfridum Lepailleur.

Denique ratas Se habere dixit promotiones et electiones factas a R. P.D. Patriarcha Antiocheno Graeco-melchitarum, nimirum:

R. P. Ioachim Iouakim, iam Superioris generalis monachorum Sancti Basilii Graeco-melchitarum Ssmi Salvatoris, ad Ecclesiam cathedralem Mariamnensem Melchitarum;

R. P. Dionysii Kfoury, iam Vicarii generalis Berythensis et Gibailensis Melchitarum, ad Ecclesiam titularem episcopalem Tarsensem Melchitarum;

R. P. Cyrilli Rizk, iam Vicarii Patriarchalis in Hierusalem, ad Ecclesiam titularem episcopalem Caesariensem Melchitarum in Palaestina.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die 23 Iunii 1927, in Aula supra Portieum Basilicae Vaticanae fuit *Consistorium Publicum,* in quo Beatissimus Pater rubrum Pontificalem Galerum imposuit Cardinali LAURENTIO LATTEI a Se creato et publicato in Consistorio secreto diei 20 Decembris 1926 ac etiam Cardinali ERNESTO VAN ROEY creato et publicato in Consistorio secreto superioris feriae secundae.

Interea per Advocatum Sacri Consistorii Iosephum Biroccini pro secunda vice peroratio fiebat Causae beatificationis et 'canonizationis S. D. Contardi Ferrini, viri laici.

III

CONSISTORIUM SECRETUM

Publico Consistorio peracto, habitum est in consueta Aula Palatii Apostolici *Consistorium secretum.*

I. - ORTS **CLATJS10**

Beatissimus itaque Pater in primis os clausit Reverendissimo Cardinali Lauri quem die xx Decembris anni elapsi creaverat et ueclaraverat, itemque Reverendissimo Cardinali Van Roey, pariter creato et declarato die 20 p. e., ne in Consistoriis, Congregationibus, aliisve functionibus cardinalitiis suas valerent proferre sententias.

IT. - PROVISIO ECCLESIARUM

Deinde Sanctissimus sequentes proposuit Ecclesias:

Cathedrali Ecclesiae SherbrooTcensi praefecit R. P. D. Alfonsum Osia Gagnon, hactenus Episcopum titularem Spigacensem.

Cathedrali Ecclesiae Bivionensi, R. D. Petrum Petit de Julleville, Canonicum ad honorem Parisiensem et moderatorem Instituti S. Crucis in loco vulgo *Neuilly.*

Titulari episcopali Ecclesiae Doberitanae, R. D. Homerum Plante, Canonicum honorarium Ecclesiae metropolitanae Quebecensis et parochum loci *Levis* in eadem archidioecesi, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Raymundi Rouleau, Archiepiscopi Quebecensis.

III. - ORIS APERITIO

Os deinde aperuit Reverendissimis Cardinalibus Lauri et Van Boey, iisque anulum tradidit et assignavit:

Reverendissimo Cardinali LAURI, titulum 8. Pancratii;

Reverendissimo Cardinali VAN ROEY, titulum S. Mariae in Aracaeli.

iV. - POSTULATIO PALLIORUM

Demum benignissime admisit sacri pallii postulationes favore Ecclesiarum arcbiepiscopalium *Catacensis* (per elevationem sedis in archiepiscopalem), *Atheniensis, Rheginensi.?. Tokiensis.*

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ERIGITUR INTERNUNTIATURA APOSTOLICA DE LETTONIA

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — De more Romanorum Pontificum decessorum Nostrorum ut religiosas res apud dissitas regiones foveamus, Delegationes Apostolicas inibi constitutas, data opportunitate, in Legationes immutamus, ad vincula praesertim cum earundem regionum Guberniis arctiora efficienda. Cum igitur iam anno **MDCCCCXxn** pro regionibus Lithuaniae, Lettoniae atque Estoniae unicam constituerimus Apostolicam Delegationem, ut nunc Gubernatoribus ac popularibus Reipublicae Lettoniae peculiarem benevolentiae Nostrae significationem exhibeamus, Internuntiaturam Apostolicam pro ipsa Lettoniae republica erigendam existimavimus, certa spe freti hanc animi Nostri testificationem religioni provehendae esse profuturam. Quae cum ita sint, praesentium Litterarum tenore, auctoritate Nostra, Internuntiaturam Apostolicam de Lettonia erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores praerogativas, indulta, quae huiusmodi Legationum propria sunt.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, ipsique Legationi per Nos erectae nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc

et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXXI mensis Octobris anno MDCCCCXXV, Pontificatus Nostri quarto.

P. CARD. GASP ARRI, *a Secretis Status.*

II

SANCTUARIUM D. N. I. C. A BONO FINE, IN ARCHIDIOECESI SS. SALVATORIS DE BAHIA, BASILICAE MINORIS HONORIBUS AUGETUR.

PIC S PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Exstat prope urbem archiepiscopalem S. Salvatoris de Bahia sanctuarium celeberrimum Dno Nostro Iesu Christo dicatum, sub titulo Domini a Bono fine. Hoc templum, anno MDCCLIY fundatum, molis amplitudine, structura et conspicuis artis operibus praestans, simul eminet uti centrum religionis ac pietatis fidelium, tam proximae civitatis S. Salvatoris, et dioecesium finitimarum, quam exterarum etiam regionum ac nationum. Et re quidem vera, complures catholici viri magna fide ac devotione, seorsim, vel turmatim, ad ipsum templum accedunt, et post piam visitationem voti compotes facti, grati animi pignus, multiplices easdemque conspicuas oblationes largiuntur. Largitiones huiusmodi Sanctuarii patrimonium constituunt, atque ex his tum decori ac sollemnitati cultus et ecclesiasticarum caeremoniarum consulitur, tum sacerdotum commoditati sacrum ministerium ibidem peragentium. Confraternitas, sub titulo Nominis Iesu, fidelium numero et bonorum operum assidua exercitatione praeclara, canonice eodem in templo erecta exsistit, nec desunt indulta ac privilegia singularia ab hac Sancta Apostolica Sede concessa. Insignes etiam Sanctorum Martyrum relliquiae, Natalis, Quirini atque Honorati, hac in aede asservantur, sacra supellectile abunde praedita, atque omnibus nominibus praenobili ac dignissima. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater hodiernus Archiepiscopus S. Salvatoris de Bahia et Primas Brasiliae, sua et Episcoporum suffraganeorum nec non cleri populique catholici de Bahia fervida vota depromens, Nos suppliciter flagitaverit ut praelaudatum templum Nominis Iesu a Bono fine ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehere velimus, Nos votis his concedendum ultro liben-

terque existimavimus. Quare collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi praepositis a Sacris Ritibus tuendis, motu proprio, atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, perpetuumque in modum Sanctuarium Ssmi Nominis Iesu, vulgo Domini a Bono fine nuncupatum, intra fines situm archidioecesis S. Salvatoris de Bahia in Brasilia, titulo ac dignitate Basilicae minoris cóndecoramus, cum adiectis, iuxta decreta et consuetudinem, privilegiis atque honorificentiis.

Haec statuimus, mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare, ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXXI mensis Augusti a. MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

ERECTIO INTERNUNTIATURAE APOSTOLICAE IN REPUBLICA LITHUANA

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Regiones, quae, ab hoc orbis catholici centro dissitae, omni laude dignum erga Romanam Cathedram obsequium ostendant, de more Decessorum Nostrorum peculiaribus benevolentiae Nostrae significationibus libenter cumulamus. Ad hoc autem eo magis movemur, quod certa Nobis spes effulget haec propensi animi Nostri testimonia arctioribus inter populos et Sanctam Sedem vinculis obstringendis magis ac magis esse profutura. Quapropter etiam apud Rempublicam Lithuaniae, in qua usque nunc Apostolicus tantum Delegatus munere suo fungebatur, suppressa Delegatione ipsa, Internuntiaturam Apostolicam praesentium Litterarum tenore, auctoritate Nostra, erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iura privilegia, honores, praerogativas, indulta, quae huiusmodi Legationum propria sunt.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri vel

obtinere, ipsique Internuntiaturae Lithuaniae, per Nos erectae, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit.

Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet.

Datum Bomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXXI mensis Ianuarii, anno MDCCCOXXVII, Pontificatus Nostri quinto.

P. CAED. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

ERECTIO PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE SARAWAK, IMMUTATO NOMINE VETERIS PRAEFECTURAE DE LABUAN ET BORNEO SEPTENTRIONALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, quae in exploratam cedant Domini gregis utilitatem, ea ut sollicito studio praestemus Noß admonet supremi munus Apostolatus, quo in terris divinitus fungimur. Idcirco cum Venerabilis frater Ioannes Biermans, Episcopus titularis Gargarensis, et Superior generalis Societatis S. Iosephi de Mill Hill, nobis proposuerit ut praefectura apostolica de Labuan et Borneo septentrionali, eiusdem Societatis curis concredita, quae ob nimiam finium extensionem ab unico rectore nequit amplius gubernari, in duas praefecturas apostolicas per Nos divideretur: Nos, probe noscentes aucto numero pastorum incolumitati gregis satius provideri, votis eiusdem Superioris annuendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Bomanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praefecturam apostolicam de Labuan et Borneo septentrionali in duas praefecturas apostolicas dividimus ac dismembramus, iuxta limites politicos, et harum alteri nomen facimus de *SarawaJc* cum iurisdictione in totum-regnum huius nominis; alteri vero « de Borneo septentrionali », quae reliqua territoria ad antiquam praefecturam sic per Nos dismembratam pertinentia comprehendat.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et deinceps amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die v mensis Februarii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

TEMPLUM DOMINAE NOSTRAE A VICTORIIS, LUTETIAE PARISIORUM, TITULO AO PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS HONESTATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Exstat Parisiensi in civitate Deo Optimo Maximo sacrum templum ad honorem Beatae Virginis Deiparae sub titulo de Victoriis, quod, cum iam anno MDCXXIX, Galliae rege Ludovico XIII expensis necessariis munifice opitulante, inceptum esset, eiusdem exaedificatione per longum annorum spatium producta, anno tantum MDCCXXXX perfectum, die tandem xin Novembris ipsius anni sollemniter consecratum est. Ecclesia eadem, tunc temporis religiosis viris Ordinis Sancti Augustini concredita, decore aucta est operum, quae, affabre facta, non modo ad sacras supellectiles sese extendere sed ad peramplum chorum e sculpto ligno atque ad picturas, quae, celebris Galliae pictoris ingenio ac manu paratae, parietes magnifice ornant. Saeculo decimo octavo exeunte, haec etiam ecclesia iacturas iniuriasque est passa, quas immisericordes tunc reipublicae moderatores, revolutionis gallicae caussa, rebus religionis Christi, templis, domibusque religiosorum intulerunt: ita ut, monachis expulsis, ad profanum quoque usum conversa sit. Postea denuo ad sacra restituta est, atque ibi paroeciam per presbyteros saeculares regendam Antistites Parisiensis archidioecesis constituerunt. In ipsius vero paroecialis sacrae aedis sacello, Immaculato Cordi Beatae Mariae Virginis dicato, notissima erecta est archisodalitas, quam curio paroeciae ad S. Mariae de Victoriis, mense Decembri an. MDCCCXXXVI fundavit. Plurimi

sunt cuiusvis ordinis et coetus christifideles, qui nomina sua dedere archisodalitati ipsi, vel confraternitatibus eidem aggregatis, quae non modo Parisiis atque in finibus Galliae, sed ubique terrarum frugifere erectae sunt. A constitutae consociationis initus usque ad hunc diem omnes ad Parisiense templum conveniunt simulacrum Virginis de Victoriis veneraturi: inibi innumerabiles fidelium turmae, peregrinorum more occurrentes, magis magisque in dies pietatem suam in Deiparam palam piissimeque ostendunt; Nos etiam olim, primis adhuc sacerdotii temporibus, Ablegatum Apostolicum Parisiis comitantes, ut fide Nostra atque observantia Virginem Mariam sub titulo de Victoriis prosequeremur, Imaginem in ecclesia Parisiensi suam devote visitavimus. Ultro libenterque propterea, haec animo repetentes, precibus concedere volumus, quas hodiernus parochus, amplissime suffragante Archiepiscopo Parisiensium Ludovico Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Dubois, ad Nos enixe admovet, ut memoratum templum Mariale sive sanctuarium dignitate Basilicae minoris augere dignemur. Conlatis itaque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi ac Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum ecclesiam sive sanctuarium Beatae Mariae Virginis de Victoriis, intra civitatis atque archidioecesis Parisiensis fines, titulo ac dignitate Basilicae minoris decoramus, privilegiis atque honoribus, quae iuxta mores ac decreta Sacrae Rituum Congregationis sacris aedibus, hoc titulo auctis, competunt.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper existere ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xn m. Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. Card. GASPARE,!, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE.

I

AD R. P. D. MARTINUM HUBERTUM RUTTEN, EPISCOPUM LEODIENSIUM PONTIFICIO SOLIO ADSTATOREM, XXV EPISCOPATUS ANNUM EXPLENTEM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Praeclaras sane grates Nos tecum Deo agimus quod eo aetatem tuam benigne produxit ut laetitia eventi duplicis simul fruereris: natali scilicet, qui appétit, et episcopatus tui vicesimo quinto et sacerdotii sexagesimo. Profecto huiusmodi tua sunt in Ecclesiam promerita tamque excelso loco laus tua sita est ut, non modo Leodiensis clerus populusque, sed etiam sacrorum Antistites bene multi virique omnis ordinis illustrissimi, uti accepimus, hanc rei faustitatem celebrare cupiant. Ac iure quidem tanta ipse apud omnes virtutis opinione flores. Cum enim, a sacerdotio vix inito, recte adulescenti clero instituendo te totum dedidisses, diu sapienterque tribus deinceps Seminariis praefuisti; nec minus de Leodiensi Ecclesia bene meritus es cum potestatis vicariae officium ita obiisti ut ad episcopalem deinde honorem, omnibus prudentibus, eveheréris. Iamvero tum praesertim visus es maiorem, si quidem fieri poterat, sollertiam novo explendo muneri afierre: etenim, inter alia, tua cura studioque factum est ut et plurimae sacrae aedes, et collegia non pauca in iuventutis utilitatem conderentur. Huc accedit quod, scriptis magni sane momenti, sancta Ecclesiae iura christianaeque sapientiae principia strenue tueri contendisti. Auspicato igitur mox optatus dies illucescet, quo ipse tuorum praesentia et amore fruens: qui dies augustior certe fiet per epistulae huius Nostrae accessionem, qua equidem Nostram tibi peculiarem benevolentiam testamur. Atque omnium vota ominibus Nostris cumulantes, libenter tibi damus ut in eA~entu tam fausto adstantibus nomine Nostro benedicas et plenam admissorum veniam, statis nempe conditionibus lucrandam, eisdem proponas. Caelestiumque donorum auspex Apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, tuisque omnibus effuso animo impertimus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, die v m. Maii a. MDCCCCXXVTI, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. D. CAROLUM FRITZ, ARCHIEPISCOPUM FRIBURGENSEM, IN CENTESIMUM ANNUM A CONDITA ARCHIDIOECESI.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Didicimus abs te nuper in eo vos esse ut anniversarium centesimum celebretis, ex quo ista archidioecesis rite constituta est. Omnino vos decet faustum huiusmodi eventum omnibus laetitiae significationibus agere; etenim ob saecularem illam constitutionem aptius quidem pleniusque animarum saluti et rei catholicae necessitatibus, tam diuturno annorum spatio, consultum est. De his igitur beneficiis omne genus, unde vestra matrumque vestrorum fides perpetuo roborata est, debitas sane grates Nos vobiscum coniuncti largitori bonorum omnium Deo in hac sacra celebratione persolvimus; vota simul ac preces eidem fundentes ut praesentissima sua ope vel in posterum vos prosequi tuerique pergat. Libenter autem certiores facti sumus istam rei faustitatem non modo sollemnem fore ob magnam populi frequentiam, sed etiam augustiorem factum iri ob praesentiam lectissimorum virorum; quos inter Nostrum in Germania Apostolicum Nuntium, Episcopos non paucos ipsosque Civitatis Badensis primores affuturos esse comperimus. Itaque Nos, quibus cum Ecclesia universa tum dioeceses singulae divinitus creditae sunt, temperare non possumus quin gaudia vestra ex animo participemus; quod facimus per has litteras, quas paternae benevolentiae Nostrae nuntias esse volumus. Quo vero recordatio ista fructuosior evadat, facultatem tibi damus ut sollemni die, sacris operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenariam admissorum veniam eisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ac caelestium conciliatrix munerum apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, universoque tuo clero ac populo amantissime in Domino impertimus.

Datum Bomae apud Sanctum Petrum, die vi m. Maii a. MDÇCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS, CONGREGATIONUM

SACKA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

29 Martii 1927. — Instituti *Fratrum Nostrae Dominae de Lourdes* nuncupati, cuius domus princeps sita est in dioecesi Gandavensi. *Constitutiones, esperimenti gratia, ad septennium, approbavit;*

7 Maii. — Institutum *Sororum Sacrorum Cordium Iesu et Mariae, Brentwooden.,* cuius domus princeps sita est in ipsa dioecesi Brentwoodensi, *approbavit, itemque eius Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium;*

— Instituti Sororum vulgo *Figlie di San Giuseppe* nuncupati, cuius domus princeps sita est Venetiis, *Constitutiones definitive approbavit;*

— Institutum *Sororum* vulgo *de Notre-Dame du Saint-Rosaire* nuncupatum, cuius domus princeps sita est in dioecesi S. Germani, *laudavit, eiusque Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium, approbavit;*

6 *Iunii.* — Institutum religiosarum, vulgo *Sœurs Carmélites de Saint-Joseph* nuncupatum, cuius domus princeps sita est in dioecesi Augustodunensi, *approbavit, itemque experimenti gratia, ad septennium, eius Constitutiones;*

— Congregationem religiosam, *Sorores Franciscales, Filiae Sacrorum Cordium Iesu et Mariae* nuncupatam, cuius domus princeps sita est in ipsa dioecesi Paderbornensi, *laudavit, eiusque Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium, approbavit.*

SACKA CONGREGATIO EITUUM

i

HIEROSOLYMITANA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE A IESU CRUCIFIXO SORORIS PROFESSAE ORDINIS CARMELITARUM EXCALCEATORUM.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?

In oppido Abellenensi, Ptolemaiden. Melchitarum dioecesis in Galilaea, prope Nazareth, ex honestis piisque coniugibus Georgio Baouardy et Maria Cahyn, die 5 Decembris anni 1846 ortum duxit, postrema ex tredecim filiis, infantula quae sancto baptismo regenerata, indito nomine Maria, eademque die sacro chrismate confirmata fuit. puella succrescens, immatura morte utriusque parentis, paucis interiectis diebus, horum subsidiis orbata et orphana remansit. Illud mentione dignum est quod pater, gravi morbo vexatus et prope moriturus, filiolam suam advocans eamque praesentem in tutelam Patriarchae S. Ioseph obtulit, ut ope et vigilantia paterna ipsam tueretur, sicut Deiparae Virgini eius Sponsae Mariae tamquam dulcissimae matri iam erat credita. Sub his novis faustisque auspiciis orphanae curam suscepit optimus patruus qui modestiam, obedientiam, caritatem in pauperes aliasque virtutes neptis expertus est et admiratus, fovit et auxit. Angelorum pane refici exoptans, Maria iterum iterumque confessario suo veniam petiit, sed ob teneram aetatem non obtinuit. Vix octennis morae impatiens, non absque superno lumine ac instinctu, ad arcanam quandam vocem sponsi: *Veni ad me,* Maria respondens: *Ecce venio,* ad sacram mensam advolat et salutari hostia satiatur, ineffabili gaudio perfusa. Mirabilis hic primae Communionis eventus, qui simile in memoriam revocat exemplum Beatae Imeldae gloriosae Virginis Bononiensis et Ordinis S. Dominici, cuius solemnitas centenaria beatificationis ad S. Mariam supra Minervam sacris ritibus et caeremoniis nuperrime

celebrata est, induxit confessarium licentiam dare Mariae quolibet sabbato sacram synaxim devote recipiendi, ut divino Filio ita iuncta et recreata magis placeret divinae Matri quam puella suavi invocatione matrem suam appellabat et cuius imaginem floribus et obsequiis religiosa pietate frequenter ornabat. 'In domo patrui rei familiari et assiduae orationi, speciatim naturae et gratiae operibus ac beneficiis contemplandis, supra aetatem iugiter intenta, istas in Deum ascensiones et spirituales delicias veluti futurorum bonorum pignora praegustabat. Quum esset in aetate tredecim annorum, iuxta morem orientalium patruus insciam puellam proximo parenti desponderat, sed haec, re cognita, consensum suum strenue denegavit, nec blanditiis nec minis, quas sufferre debuit, a suo proposito recedere voluit. Quin imo ad quodcumque periculum amovendum, domum patrui relinquere ac in domum amitae quae Paulum eius fratrem germanum iam susceperat, se recipere statuit. Accidit autem ut infidelem quemdam sibi familiaritate coniunctum rogaret, ut ad fratrem suum epistolam mitteret de consilio perficiendo. Sed hic ab initio petitioni libenter annuens, postea tamen inter coenam suadere conatus est Mariam ad religionem christianam deserendam: quod Dei famula statim et constanter forti animo recusavit. Tunc impius et crudelis vir repentino furore aestuans, acinacis ictu illi fauces secavit, eamque veluti mortuam panno involvit et per fenestram proiecit. Deo iuvante et a periculo erepta et libertate donata, quum gravi egestate laboraret, Ancilla Dei, ad vitam sustinendam, famulatui se addixit, primum in domo cuiusdam Naggiar in civitate Beyruth, dein in altera dominae Nadjar in civitate Massiliensi. Illic summo mane collem B. M. Y. de la Garde nuncupatae ascendebat, ibique in templo orabat Sacroque adstabat, donec ad suum officium diligenter implendum rediret. Quum vero statum religiosum amplecti exoptaret, favente et auxiliante pia domina Nadjar, superatis obstaculis, in Instituto Sororum S. Ioseph ab Apparitione recepta est. Infimis destinata officiis, optimum suae virtutis specimen dedit, supernaturalibus etiam donis aucta. Exacto postulatus tempore, antequam ad vota emittenda faceret progressum, absente antistita generali, Maria ab Instituto dimissa est, fortasse quia ipsa magis idonea ad vitam contemplativam quam ad activam reputaretur. Quam dimissionem aegre tulit antistita generalis in domum reversa non minus quam seniores et probatae sorores quae probe sciebant virtutes et qualitates amissae puellae. Haec tamen in tristi eventu tranquillam animam et bonam spem cum fiducia in Deum servavit, et quod acciderat in bonum suum conferre sensit et experta est. Nam Soror Veronica, novitiatus magistra, obtenta licentia ad Ordinem Carmelitarum transeundi, Mariam suam tyronem suasit eandem religiosam familiam secum amplexari, et facilem magisque

congruum obtinuit assensum. Quare Dei famula una eum Veronica, e civitate Massiliensi ad Carmelum Palense profecta est, ubi pervenit in pervigilio festi Ssmae Trinitatis anno 1867, decimoctavo saeculari a glorioso martyrio et triumpho Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli. A matre Elia, monasterii carmelitici priorissa humanissime accepta, Dei famula summo animi gaudio inter postulantes et tyrones aggregata fuit sub magistra novitiatus M. Maria a S. Ioseph, atque in statu probationis et tirocinii singularibus virtutibus et gratus extraordinariis adeo eluxit ut tempus postulatus meruerfif notabiliter imminutum. A Eev. Dom. St Guily, archipresbytero S. Martini de Pau et superiore monasterii, Maria JBaouardyv in *patrinum* et *matrinam,* uti vocant, et iuxta morem, selectis S. Elia propheta et S. Teresia, Ordinis Matre et Magistra, religiosum habitum rite accepit, assumpto nomine soror Maria a Iesu Crucifixo. In virtutibus bonisque operibus progrediens, haec humilis soror diabolicis tentationibus et incursionibus. Deo permittente, subiecta est eiusque corpus omnibus modis ita graviter percussum ut e vita migrasse visa fuerit. Ipsa tamen fortis in fide, ex hac probatione et colluctatione, insidias et nequitias nostis maligni devicit, et a gravi discrimine incolumis evadens, effusas Deo gratias toto animo egit. Insuper per suam misericordiam et providentiam D. N. Iesu» Christus praesto fuit Mariae novis auxiliis. Namque Vicarius Apostolicus Mangalorensis in Indiis, Dominus Maria Ephrem, volens erigere domum Carmeli, consilium suum exposuit sororibus domus Palensis, quae libenter adhaeserunt et iter aggressae sunt anno 1870 sex sorores, inter quas M. Elia priorissa et Dei famula Maria Iesu Crucifixi. In itinere duae sorores mortifero morbo affectae obierunt, et ipsa Mater Elia vix ad Indos pervenit, pariter e vita migravit. Reliquae Mangalorensem civitatem feliciter attigerunt et in nova Carmeli domo respectivis officiis navarunt. Dei famula novitiatum suum explevit et die 21 Novembris 1871 solemnem professionem coram praedicto Vicario Apostolico emisit summa animi laetitia et pietate. Sed huiusmodi gaudium paulo post turbatum fuit vexationibus et angoribus. Nam cum ipsa renuisset superiorissae domus patefacere ecstases et visiones quas experiebatur, nisi sanctae obedientiae vi fuisset adstricta, ita iubente Deo, ut ipsa asserebat, quamvis parata esset confessario et Episcopo eas pandere, huiusmodi repulsa male accepta et Vicario Apostolico renuntiata, in superiorum et sororum despectum incidit quasi non bono sed malo spiritu ageret: ideoque pluribus molestiis vexata ad domum Palensem redire coacta est. Ante discessum tamen subitam Vicarii Apostolici mortem et missionis translationem ad Societatem Iesu praenuneiavit: sicut uterque confirmavit eventus. Pali reversa humilis et confusa a superiorissa atque sororibus comiter ac benigne excepta et animata,

sui muneris exercitia diligenter implevit, donec quatuor post annos cum aliis sororibus Betblem petiit ut novum Carmelum excitaret, ubi usque ad obitum permansit, praeclarae virtutis et operosae industriae exemplar. Die 22 Augusti anno 1878 dum vas aquae plenum gestabat in clivoso calle, viribus deficientibus, corruit et brachii fracturam subiit. Sic cruciata in lectulo iacens, multos dolores patienter tulit, donec ingravescente morbo, ecclesiae Sacramentis piissime susceptis, ipso Patriarcha Hierosolymitano sacram unctionem ministrante, die 26 Augusti eiusdem anni, in aetate triginta trium annorum, uti praenunciaverat, virtutibus et meritis dives obdormivit in Domino. Eius vita Parisiis typis edita an. 1922 conscripta fuit a Dionisio Buzy, Carmeli de Bethlem capellano. Hic pauper et humilis nos, in Terra Sancta, regione et patria Sanctae Familiae et veteris novique Testamenti Sanctorum utriusque sexus, suum selectarum virtutum odorem caelestibus quoque charismatibus cumulatum efflavit atque diffudit, ante et post obitum. Eius sanctimoniae fama magis in dies clara et perseverans viam aperuit Ordinariis inqtiisitionibus super ea perficiendis,- praecipua inita ab Excmo Patriarcha Philippo Camassei in Patriarchatu Hierosolymitano et ipsius Patriarchae rogatu aliae in aliis nonnullis dioecesibus.

Quibus Actis processualibus expletis et ad S. Rituum Congregationem delatis, quum, ordine iuris servato, scriptis Servae Dei perquisitis, revisis et probatis per decretum die 23 Iulii an. 1924, nihil obstet quominus de beatificationis et canonizationis Causa introducenda disceptari possit, instante Rmo P. Iulio Saubat, huius Causae Postulatore legitime constituto, attentisque litteris postulatoriis quorundam Emorum S. R. E. Cardinalium ac Ex emi Patriarchae Hierosolymitani Aloysii Barlassina et plurium Illmorum Revmorum Archiepiscoporum et Episcoporum necnon Abbatum, Canonicorum ac Superiorum Ordinum et Congregationum religiosarum utriusque sexus, aliorumque virorum ecclesiastica vel civili dignitate praestantium, Eíñus ac Rmus Dnus Cardinalis Camillus Laurenti, eiusdem Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis sacrorum Rituum Congregationis comitiis subsignata die ad Vaticanas aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: « *An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur f* » Et Emi ac Revmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, omnibus sedulo discussis ac perpensis rescribere censuerunt: « Affirmative, seu signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit ». Die 17 Maii .1927.

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per ipsum Fidei Promotorem generalem relatione, Sanctitas Sua, Rescri-" ptum sacrae Rituum Congregationis ratum habens, propria manu signare

dignata est Commissionem introductionis Causae beatificationis et canonizationis praefatae Servae Dei Mariae a Iesu Crucifixo, Sororis professae Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, die 18 Maii 1927.

£g A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

CADURCEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI ALANI DE SOLMINIHAC, CANONICI REGULARIS LATERANENSIS, EPISCOPI CADURCENSIS.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ***aa*** *proximum; necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur?*

Pervetusta aeque ac perillustris Cadurcensis dioecesis plurimum quidem debet antistiti suo praeclarissimo Alano de Solminihac, qui, saeculo xvn vertente, eam gubernandam suscepit, tantaque navitate tantoque pastoralis sollicitudinis studio in munere sibi credito incubuit, ut aegrae societatis vulnera sanaverit, deplorandam illius conditionem penitus mutaverit, laudemque sibi comparaverit extento aevo duraturam.

In oppido *Beleto* intra Petro coricensis provinciae fines ortus, parentes sortitus est praenobiles ac religionis catholicae studiosissimos, a quibus fidei rudimenta ipse accepit, bonisque moribus est imbutus. Inter mundi varietates versari coactus, prout eius familiae conditio ferebat, a quavis peccati labe se expertem servare studuit. Annum autem vicesimum vix erat praegressus, quum patrui sui invitationi obsequutus Chancellatae inter Canonicos Regulares S. Augustini se recepit, assumptaque Abbatis dignitate sibi a patruo suo delata iuxta vigentem tunc temporis morem, ad opportuna studia se convertit, et Lutetiam Parisiorum contendit, ut philosophicas ac theologicas disciplinas addisceret. Quibus absolutis, Cadurcenses inter sodales est reversus, statimque collapsam disciplinam ad apostolicae vitae normam restituere aggressus est. Salebrosum graveque hoc

negotium singulari prudentia perfecit, tantamque sibi famam conciliavit, ut dignus censeretur, qui dioecesi regendae praeficeretur.

Designatus est itaque ad dioecesim Vauriensem; ast nihil intentatum reliquit vir Dei, ut ab onere adeo formidabili se subduceret. Haec vero reluctantia, quae maximum humilitatis spiritum aperte prodebat, Alanum, qui ad amplioris dioecesis regimen promoveretur, dignum revelavit. Cadurcensi igitur Ecclesiae, ipso perperam obnitente, datus est Episcopus, eidem reservato Abbatiae de Chancellata supremo regimine, ut salutare ab eo iam inductum reformationis opus roboraretur. Ubi primum in dioecesis possessionem est immissus, perspicue conspexit, quantum zizaniae esset radicitus extirpandum, et quot exantlandi labores, ut priscae religionis et pietatis studium in populo excitaretur. Ees ardua summopere erat; namque christianae catecheseos vel ipsa rudimenta passim ignorabantur; templa Dei prope deserta squalebant; cauponae autem multitudine opplebantur, die praesertim' dominico, quo die ne ab operibus quidem cessatio fiebat ulla; Sacramentorum usus propemodum nullus erat: ludis vero et choréis plerique omnes perlibenter indulgebant. Incredibile dictu est quot et quanta operatus sit Ven. Antistes, ut novam Ecclesiae suae progeniem pararet. Pastoralibus visitationibus vicos et oppida pluries lustravit, et ubique divini cultus splendorem restituere contendit. Labantem cleri disciplinam ad Ecclesiae leges apostolica libertate revocavit, morumque emendationi maxime incubuit, e christianis familiis scandala pravasque consuetudines profligavit, mala vitiorum germina evellere sategit, noxiasque doctrinas e suae ditionis finibus expeliere ac extirpare connisus est. Puerorum vero et puellarum rectae institutioni apprime consuluit, ex qua societatis cuiusque felicitatem prope pendere nemo est qui nesciat.

Forma factus gregis ex animo numquam quievit, eiusque cogitationes, verba atque opera ab uno eodemque principio semper dimanarunt, unum eumdemque finem spectaverunt, *gloriam Dei* nempe atque *animarum salutem.* Viginti ac trium annorum spatio, quo Ven. Alanus Cadurcensem Ecclesiam haud intermissis laboribus excoluit, exemplar absolutum apostolici viri in episcopali dignitate exhibuit; atque eius indefesso zelo renovata est facies universae dioecesis, adeo ut praeclarum illud praeconium eidem accommodatum videatur, quod Carolo Borromaeo tributum fuit: *Partes suas in dies magis implendo, agrum illum malitia temporum vepribus turpiter deformem ac silvescentem in eum restituit nitorem, ut Ecclesiam suam praeclarum exemplar redderet Ecclesiae disciplinae* (In Bulla Canoniz.).

Virtutibus et operibus clarus, corporis viribus maxime debilitatus, die postrema anni millesimi sexcentesimi quinquagesimi noni, praecognita mortis adventantis hora, placidissimo exitu vitam conclusit, eximiam relin-

quens sanctitatis famam. Qua factum est, ut de caelitum honoribus eidem comparandis statim cogitatum fuerit. Sed adversae temporum et locorum conditiones aliaque adiuncta Causae introductionem retardarunt ad annum usque millesimum septingentesimum octogesimum tertium; et quae subinde vicissitudines sequutae sunt diuturniorem moram Apostolicis condendis tabulis attulerunt, ac nonnisi die tertia Martii, anno millesimo nongentesimo decimo quarto, celebrari potuit Congregatio Antepraeparatoria, quae coacta fuit apud fel. rec. Card. Dominicum Ferrata, causae Relatorem. Quinquennio post in sacris Vaticanis aedibus coadunata est Congregatio Praeparatoria, quae, ad maiorem perspicuitatem assequendam, iterata fuit die vicesima quinta mensis Octobris, anno millesimo nongentesimo vicesimo primo. Novissime vero, nempe die decima quarta volventis mensis, universus Disceptatorum coetus coactus est coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, in quo Reverendissimus Card. Raphael Merry del Val, causae Ponens, ad discutiendum praesens Dubium proposuit: « *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur?* » Omnes qui aderant, tum Reverendissimi Cardinales, tum Patres Consultores sua ex ordine suffragia tulerunt, quae Beatissimus Pater intento prosecutus est animo, cunctosque est cohortatus ut precibus caelestis luminis copiam implorarent.

Quum autem mentem suam pandere statuisset, hodiernam diem, Dominicam infra Octavam sanctissimi corporis Christi, selegit, divinisque devotissime operatus, accersiri mandavit Reverendissimos Cardinales Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacraeque Rituum Congregationi Praefectum, et Raphaelem Merry del Val, causae Relatorem; itemque R. P. Carolum Salotti, Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium, eisque adstantibus solemniter edixit: *Ita constare de virtutibus theologalibus Fide, .Spe et Caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia, earumque adnexis Ven. Servi Dei Alani De Solminihac in gradu heroico, in casu et ad effectum, de quo agitur, ut ad ulteriora, hoc est ad quatuor miraculorum discussionem procedi queat.* Decretum autem hoc publici iuris fieri et in acta sacrorum Rituum Congregationis referri iussit, tertio decimo Kalendas Iulias anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo.

gg A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACBA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 14 Giugno 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'angusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Riti, nella quale gli Emi e Rrhi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Servo di Dio Alano de Solminihac, Vescovo di Cahors.

Martedì, 21 Giugno 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Nuova Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal Ven. Servo di Dio Giovanni Martino Moyë, Sacerdote delle Missioni Estere e Fondatore dell'Istituto delle Suore della Provvidenza.

Martedì, 28 Giugno 1927, presso l'Emo e Emo Signor Cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Gemma Gaìgani, Vergine, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria,* nella quale, dai Emi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Serva di Dio.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

10 Giugno 1927. L'Emo Sig. Cardinale Giovanni Battista Nasalli Rocca, *Protettore dell'Istituto delle Dame Orsoline di Piacenza.*

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

29 Aprile 1927. Monsig. Luigi Graziano, della diocesi di Cotrone.
31 Maggio » Monsig. Luigi Lauletta, dell'archidiocesi di Santa Severina.

Prelati Domestici di 8. 8.:

2 Febbraio 1927. Monsig. Francesco M. Orr, della diocesi di Leavenworth.
4 Maggio » Monsig. Guglielmo Berg, della diocesi di Fort Wayne.
21 » » Monsig. Alfredo Vitali (Eoma).
24 » » Monsig. Giacinto Parisio, della diocesi di Susa (Eoma).
» » » Monsig. Antonio Giuseppe de Oliveira Bouças, della diocesi di Santiago di Capo Verde.

24 Maggio 1917. Monsig. Giacomo F. McGloin, della diocesi di Buffalo.
» » » Monsig. Ettore Felici (Boma).
SI » » Monsig. Matteo Kaemmerer, della diocesi di Magonza.
7 Giugno » Monsig. Vincenzo Tuzi, della diocesi di Sora.
20 » » Monsig. Carlo Payne, della diocesi di Nottingham.

ONOBIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

30 Maggio 1927. Al sig. marchese Arduino Lucifero, della diocesi di Cotrone.

La Gran Croce dell'Ordine di 8. Gregorio Magno, classe civile:

13 Giugno 1927. A S. E. il sig. dott. Eduardo Bagnino Penny, già Ministro plenipotenziario del Venezuela presso la Santa Sede.

La Placca dell'Ordine di 8. Gregorio Magno, classe civile:

2 Giugno 1927. Al sig. comm. Michele Alberto Gatti, dell'archid. di Torino.

La Commenda dell'Ordine di 8. Gregorio Magno, classe civile:

25 Maggio 1927. Al sig. cav. Luigi Antonini, dell'archidiocesi di Milano.
27 » » Al sig. dott. Ignazio De Nicola (Boma).
» » » Al sig. dott. Giacomo Walsh Benson, della diocesi di Middlesborough.
30 » » Al sig. Mario Ramelli, della diocesi di Bergamo.
5 Giugno » Al sig. prof. Felice Bamorinò, dell'archidiocesi di Milano.
9 » » Al sig. dott. Carlo Schindler, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.

La Commenda dell'Ordine di 8. Gregorio Magno, classe militare:

25 Maggio 1927. Al sig. comandante Giovanni Tsuru (Giappone).

Il Cavalierato dell'Ordine di 8. Gregorio Magno, classe civile:

2 Febbraio 1927. Al sig. Tommaso J. Maloney, della diocesi di Newark.
24 Maggio » Al sig. Emilio Bonco, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. dott. Pietro Guglielmo Cornelio M. Busch, della diocesi di Harlem.
27 » » Al sig. Guglielmo Boden, dell'archidiocesi di Colonia.
28 » » Al sig. Giovanni Grignard (Belgio).
» » » Al sig. Daniele Tire (Belgio).
» » » Al sig. Domenico Matta, dell'archidiocesi di Torino.
6 Giugno » Al sig. Gabriele Chemin, dell'archidiocesi di Beims.
9 » » Al sig. dott. Federico Brunner, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
13 » » Al sig. Stefano Morlier, della diocesi di Gand.

20 Giugno 1927. Al sig. Ludovico Nemoz, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Enrico Teyssier, della medesima àrchidiocèsi.
» » » Al sig. Francesco Jullien, della medesima àrchidiocèsi.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

31 Maggio 1927. Al sig. Mattia Huelin y Muller, della diocesi di Badajoz.
» » » Al sig. Filippo Cantu, dell'archidiocesi di Milano.
6 Giugno » Al sig. Gioacchino Diniz da Fonseca (Portogallo).
» » » Al sig. Tommaso de Gamboa (Portogallo).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

30 Aprile 1927. Al sig. Gabriele Bernardi, della diocesi di Sebenico.
24 Maggio » Al sig.-Werner Schumacher, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Al sig. Bernardo E. Bloemer, della medesima àrchidiocèsi.
25 » » Al sig. Carlo Ottolino, dell'archidiocesi di Milano.
27 » » Al sig. Pietro Hensen, dell'archidiocesi di Colonia.
8 Giugno » Al sig. Francesco Bartsch, della diocesi di Danzica.
20 » » Al sig. Enrico Theissen, dell'archidiocesi di Colonia.

MAGGIOEDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Ema Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

17 Gennaio 1927. Monsig. Tommaso Wlazowski, della diocesi di Premislia lat.
» Monsig. Stanislao Kwiecinski, della medesima diocesi.
» Monsig. Giuliano Krygowski, della medesima diocesi.
» Monsig. Eugenio Zukowski, della medesima diocesi.
21 Febbraio » Monsig. Leone Kasyna, della diocesi di Culma.
21 » » Monsig. Giuseppe Szydzik, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Paolo Teichert, della medesima diocesi.
14 Maggio » Mensig. Paolo Schönke, dell'Amministrazione Apostolica di Tiitz.
21 » Monsig. Antonio Schulte, della diocesi di Munster.
24 » Monsig. Giuseppe Bearzotti, dell'archidiocesi di Udine.
» » Monsig. Pietro J. Bunne, dell'archidiocesi di S. Luigi, Missouri.
» » » Monsig. Giuseppe Brüx, della diocesi di Osnabmch.
30 » » Monsig. Luigi Cozio, dell'archidiocesi di Torino.
31 » » Monsig. Biagio Cesnys, doll'archidiocesi di Kaunas.
3 Giugno » Monsig. Giuseppe Chiot, della diocesi di Verona.
9 » » Monsig. Primo Principi (Eoma).
10 » » Monsig. Giuseppe Sladek, dell'archidiocesi di Praga.
21 » » Monsig. Giuseppe della Cioppa, dell'archidiocesi di Capua.
» » » Monsig. Vigilio Dalpiaz, della diocesi di Trento.
» » » Monsig. Giosuè Venturi, della diocesi di Acquapendente.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

17 Gennaio 1927. Il sig. Severino Korab-Dolanski, della diocesi di Premislia latina.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

21 Febbraio 1927. Monsig. Bomualdo Frydrychowicz, della diocesi di Culma.
» » » Monsig. Francesco Bozynski, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Wysinski, della medesima diocesi.
li Maggio » Monsig. Felice Qualandri, della diocesi di Ferentino.
24 » » Monsig. Giuseppe Benetti, dell'archidiocesi di Milano.
17 Giugno » Monsig. Biccardo d'Azzeo (Boma).
18 » » Monsig. Alberto Helmke, dei pro-vicariato di Danimarca.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. 8.:

21 Giugno 1927. Il sig. Goffredo Bos y Fillol, dell'archidiocesi di Valenza.
» » » Il sig. José Vicens Molto, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore extra urbem *di S. 8.:*

17 Giugno 1927. Monsig. Umberto Busato, della diocesi di Santa Maria.
» » » Monsig. Armando Teixeira, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

7 Giugno 1927. Monsig. Alfredo Giulio Melisson, Arciv. tit. di Viminacio.
9 » » Monsig. Daniele M, Gorman, Vescovo di Boise City.
17 » » Monsig. Giovanni di Gesù Herrera y Pina, Arcivescovo di Monterey nel Messico.
19 » » Monsig. Ludovico Antomelli, Vescovo di Lodi.
» » » Monsig. Angelo Portelli, Vescovo tit. di Selinonte.
26 » » Monsig. Michele Zezza di Zapponeta, Patriarca latino di Costantinopoli.
29 » » Monsig. Luigi Humbrecht, Arcivescovo di Besançon.

Annus XIX - Vol. XIX 1 Augusti 1927 Num. 8

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

VICENTINA ET PATAVINA

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Pro Apostolico munere quo, licet immerito, fungimur, in his partes Nostras libenter interponimus, quae ad concordiam et pacem inter christifideles pertinere dignoscuntur, dioecesium limites aliquando immutantes, quum ad controversias praecipue dirimendas quae propter ipsarum limites oriri possunt, id oportere videatur. Cum itaque inter paroeciam civitatis *Thiene,* Patavinae dioecesis, et paroeciam loci *Molina* dioecesis Vicentinae, quae in territorio municipii *Malo* nuncupati continetur, vetus controversia haberetur de finibus, quibus et ipsae dioeceses Patavina et Vicentina discriminantur, semel et iterum a S. Sede eiusque Delegatis quaestio haec fuit quidem definita, nunquam tamen ad effectum et executionem deducta est. In praesenti vero, instante praesertim parocho loci *Molina,* denuo ad trutinam est revocata et S. Sedis examini et iudicio subiecta.

Quare Nos, auditis Archipresbytero paroeciae civitatis *Thiene,* duobus locorum Ordinariis, et suppleto etiam quorum interest, vel qui sua interesse praesumant, consensu, de consulto dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium rebus consistorialibus praepositorum, omnibus mature perpensis, de Apostolicae potestatis plenitudine, ad omnem contro-

versiam finiendam haec quae sequuntur censuimus, decernimus et statuimus: nimirum ut civiles fines municipii loci *Malo* fidem sint ac fines ecclesiastici paroeciae loci *Molina* ita nempe ut parochus loci *Molina* iurisdictionem suam extendat ad totam eam territorii partem quae civiliter subest municipio loci *Malo;* et cohaerenter huiusmodi territorii partem a Patavina dioecesi dismembramus et seiungimus et dioecesi Vicentinae eam aggregamus, mandantes ut ita sint in posterum definiti dioecesium Patavinae et Vicentinae fines. Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Ferdinandum Rodolfi, Episcopum Vicentinum, cum necessariis et opportunis facultatibus, etiam subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura; iniuncto eidem onere intra sex menses, a subsignata die computandos, ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis transmittendi. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Decernentes dismembrationem et aggregationem huiusmodi et has Nostras Litteras perpetuo validas, firmas et efficaces exsistere et fore, et ab omnibus quos illae concernunt perpetuo et inviolabiliter observari debere; irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque omnibus speciali licet atque individua mentione ac derogatione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die vigesima octava mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno quinto.

£B B. CARD. POMPILJ, Ep. Veliternus.

O. CARD. CAGIANO,
S. B. E. Cancellarius.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £3 **Plumbi**

***Beg. in Cane. Ap., vol. XXXV, n. 60.* - M. Riggi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

NOVA DELIMITATIO INTER VICARIATUS APOSTOLICOS DE MACKENZIE ET DE ATHABASKA, QUI EST IN POSTERUM DE GROUARD DENOMINANDUS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae ad rei sacrae procurationem melius gerendam expedire videantur, ut mature praestemus Nos admonet supremi officium Apostolatus, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero cum in America Septentrionali, illa regio vicariatus apostolici de Athabaska, quae ad orientem lineae meridianae 113ae (long. oec. a meridiano Greénwich) sita est, haud facile ab eodem Vicario Apostolico queat lustrari, incolasque capiat, qui magna affinitate sociantur cum tribubus indigenis vicariatus apostolici de Mackenzie proxime continentis, opportunum maxime visum est ad rei christianae bonum atque incrementum utriusque vicariatus limites immutare. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis omnibusque adiunctis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, regionem quae vergit ad orientem lineae meridianae 113ae a vicariatu apostolico de Athabaska seiungimus sive dismembramus, eandemque, ita per Nos separatam, finitimo vicariatui apostolico de Mackenzie adiungimus, ita ut ipsa linea meridiana 113a posthac limes sit inter ambas superenunciatas Missiones. Cum vero, mutato sic limite, flumen Athabaska itemque lacus et urbs nominis eiusdem, a territorio vicariatus apostolici de Athabaska nunc exclusa maneant, eadem Nostra auctoritate, praesentium tenore, volumus ut idem vicariatus apostolicus iam non de Athabaska sed de *Grouard* posthac nomen habeat, ab illius Vicarii Apostolici sede deductum.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari

contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv mensis Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CAED. GASP ABRI, *a Secretis Status.*

II

IMMUTATIO FINIUM INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE ORANGE ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DISTRICTUS CENTRALIS PROMONTORI! BONAE SPEI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In omnes catholici orbis partes, vel longo terrarum marisque spatio seiunctas, oculos mentis Nostrae convertimus, tamquam e sublimi specula, ex hac Divi Petri Cathedra quam, nullis quidem meritis Nostris, divinitus obtinemus. Iamvero cum Vicarius Apostolicus Orange Fluminis, et Praefectus Apostolicus Districtus centralis Promontorii Bonae Spei in Africa Meridionali, Nos nuper flagitaverint ut inter suas finítimas Missiones quaedam limitum immutatio adsignaretur; Nos, omnibus rei momentis attente perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ut evangelizationis opus in quibusdam memoratarum Missionum territoriis aptius promoveatur, supradictis precibus concedendum ultro libenterque existimavimus. Itaque motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, volumus ac statuimus ut districtus de *PriesJca* vulgo nuncupatus, ad praefecturam apostolicam Districtus centralis Promontorii Bonae Spei modo pertinens, separetur ab illa et vicariatui Orange Fluminis concedatur; districtus autem de *Galvinia* et de *Frasenburg* a vicariatu Orange Fluminis distracti sive separati, enunciatae praefecturae apostolicae Districtus centralis Promontorii Bonae Spei tribuantur atque adsignentur.

Haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum ac decernendum esse: irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari conti-

gerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xvi mensis Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

DISTRATTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE SEOUL ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE HPYENG-AN IN COREA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae fidelium bono et religionis incremento bene, prospere feliciterque eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero cum vicariatus apostolicus de Seoul in Corèa, amplitudine territorii et incolarum numero conspicuus, regionem amplectatur de *Hpyeng-an-to* in duas divisam provincias, alteram septentrionalem, alteram vero meri^dionalem, quae, fidelium numero in dies percrebrescente feliciter, peculiarem curam quoad spirituales populi necessitates requirere videtur, atque ipse Vicarius Apostolicus enixis precibus Nos flagitaverit ut tota illa regione de *Hpyeng-an-to* e vicariatu de Seoul detracta, in peculiarem apostolicam praefecturam per Nos erigatur, Nos votis bis concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, praehabito voto venerabilis fratris Marii Giardini, Archiepiscopi titulo Edesseni, Delegati Apostolici in Iaponia, et collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis diligenter perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, territorium de *Hpyeng-an-to,* quod in provincias septentrionalem et meridionalem partitur, a vicariatu apostolico de Seoul seiungimus sive dismembramus, illudque sic per Nos separatum in novam praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Hpyeng-an* et quam Curis Societatis pro Missionibus Exteris de Maryknoll committimus.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanére, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant seu spectare

poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xvn mensis Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a /Secretis Status.*

IV

DISMEMBRATIO ET ERECTIO PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE KAGOSHIMA IN IAPONIA.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Aucto pastorum numero gregis incolumitati melius prospicitur, atque hoc ducti consilio, Nos quidem summi christiani gregis Pastores ut illius saluti prospiciamus, cum id expedire in Domino videatur, Sacrorum Antistitum numerum augemus. Iamvero cum venerabilis frater b. m. Ioannes Oombaz, Episcopus Nagasakiensium, iam instanter Nos postulaverit ut ob territorium latissime patens suae iurisdictioni, subiectum et incolarum ibidem commorantium multitudinem, ipsa Nagasakiensis dioecesis, Apostolica auctoritate, dividatur, atque e territorio ab eadem separato nova apostolica condatur praefectura; Nos votis his, quae in spirituale cedunt fidelium bonum, ultro libenterque annuendum existimavimus. Itaque, praehabito voto venerabilis fratris Marii Giardini, Archiepiscopi titularis Edessensis, Delegati Apostolici in Iaponia, omnibusque rei momentis attente perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, territorium, quod civiles praefecturas de *Kagoshima* et *OMnawa* complectitur, a dioecesi Nagasakiensi seiungimus, idemque territorium sic per Nos seiunctum sive dismembratum, in praefecturam apostolicam novam erigimus, cui nomen facimus de *Kagoshima* et quam curis Ordinis Minorum Fratrum concredimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt

nunc et in posterum, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xvrn mensis Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASP ARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. PETRUM TIT. S. CHRYSOGONI S. R. E. CARD. MAFFI, ARCHIEPISCOPUM PISANUM, VIGESIMUM QUINTUM EPISCOPATUS ANNUM FELICITER EXPLENTEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. •— Libentissime sane didicimus pergrata te in Pastorum Principem voluntate affici, tecum ipse recolendo, quot quibusque gratiis Deus per viginti quinque episcopatus tui annos - qui quidem III Idus Iunias feliciter explebuntur - pastorale munus tuum sit continenter prosecutus. Quorum quidem divinorum munerum recordationem non modo, uti scribis, gratam voluntatem tuam in Deum excitare; sed gaudio etiam laetitiaque te omnino perfundere consentaneum est: siquidem, divino fretus auxilio, laboribus nunquam pepercisti ut concreditum tibi gregem, a fallacibus errorum semitis remotum, per aeternae salutis pascua sedulo diligenterque conduceres. Nil igitur mirum si clerus populusque tuus amantissimus, laetum huiusmodi eventum peculiaribus amoris significationibus concelebrare percupiat. Id profecto postulant cum praeclara tua in istam dioecesim promerita, quibus per hosce annos omnium animos tibi arctissime devinxisti, tum egregia illa sacrarum prophanarumque rerum doctrina qua polies, quaque iure meritoque a quovis virorum ordine doctissimus haberis. Quod praeterea Nobis perlatum est fore ut, eodem ipso die, paroecialem S. Catharinae aedem, ad pristinam dignitatem nuper restitutam, sacris peragendis iterum adhibeatis, ac delatae istuc sollemni ritu Beati Ioannis a Bivalta exuviae fidelium cultui proponantur, id sane fructuosiorem augustioremque episcopatus tui natalem efficiet. Vota igitur, quibus omnes virtutis tuae aestimatores te prosequuntur, ominibus Nostris cumulamus, id potissimum a

Deo precati ut ad Ecclesiae Sanctae utilitatem tè quam diutissime sospitet. Ut autem habeas paternae Nostrae benevolentiae testimonium tibi damus ut, sacris operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenissimam eisdem admissorum veniam proponens, statis condicionibus lucrandam. Divinorum insuper munerum conciliatrix apostolica sit benedictio quam tibi, dilecte fili Noster, clero populoque tuo, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis Man anno MDCCccxxvn, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. ALOISIUM S. GEORGII IN VEL ABRO S. R. E. DIAO. CARD. SINCERO, QUEM LEGATUM MITTIT IN BELGICAM AD SOLEMNEM S. HUBERTI EPISCOPI CELEBRATIONEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Singulari quadam pietate colitur, uti nosti, in Belgico praesertim regno, S. Hubertus^ utpote qui tamquam illius regionis Apostolus ab omnibus habeatur. Is enim, nobili genere in Aquitania ortus, non sine mira divinae gratiae ope, principum aulis relictis, ad immortalitatis assequendam coronam, se totum aeterni Regis servituti dedidit; tantumque brevi in omnium virtutum laude profecit ut dignus visus sit qui, post S. Lamberti necem, cui quidem in regenda dioecesi sedulam navarat operam, Maestrictensis Episcopus eligeretur. Cum autem Leodiam honoris sui sedem transtulisset, primus fuit illius urbis sacrorum Antistes; atque omnes norunt quam egregie eius studium eluxerit in proximorum salute modis omnibus quaerenda. Vir in sermone potens, non solum, uti fertur, reliquos idolorum cultores in Arduetfna, Brabantia aliisque locis finitimis, ad christianam fidem convertit; sed etiam ut omnes in fide ipsa *radicati et fundati* persistèrent pro viribus elaboravit. Quemadmodum, dum vixit, visus est virtutis exemplum omnibus ad imitandum propositum, ita, magna vis est beneficiorum quae ipse, cum plurimum gratia valeat apud Deum, inde ab obitu in exorantes fideles nullo non tempore contulit. Itaque mirum non est si nunc, duodecimo abeunte saeculo ex quo in caelum avolavit, cives cuiusque ordinis ex Belgico regno, nec pauci [ex propinquis Galliae, Luxemburg! et Hollandiae regionibus, percupiant grata eum memoria prosequi, praecipue in urbe

quae ab ipso S. Hubert! nomen traxit. Iamvero cum instanter petierit a Nobis Namurcensis Episcopus, cuius quidem in dicione est urbs illa, ut Legatum Nostrum in eventu tam fausto mitteremus, libentes admodum te bis Litteris, dilecte fili Noster, eligimus ut, Nostram gerens personam, sacris eis sollemnibus praesis; non dubitantes quin, pro eximia tua pietate dignitatisque amplitudine et clarissimorum virorum praesentia, in triumphum res cedat catholicae fidei, cuius S. Hubertus propugnator fuit invictissimus. Quo autem apertius pateat Nostra erga eos fideles benevolentia, tibi damus praeterea ut, sacris operatus, adstantem populum nomine Nostro benedicas, plenam eidem admissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Interea, caelestium nuntiam munerum, tibi, dilecte fili Noster, sollerti Namurcensi Episcopo ceterisque sacris Pastoribus, iisque omnibus qui saecularibus sollemnibus intererunt apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

III

AD RR. PP. MICHAELEM EVANGELISTI, MODERATOREM EREMITARUM CAMALDULENSIUM O. S. B., IOANNEM VALENZANI, PRAEPOSITUM EREMITARUM CAMALDULENSIUM MONTIS CORONAE, VINCENTIUM BARBAROSSA, ABBATEM GENERALEM MONACHORUM CAMALDULENSIUM: NONO EXEUNTE SAECULO AB OBITU S. ROMUALDI.

PIUS PP. XI

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. — Compertum est Deum semper, pro Ecclesiae Sanctae necessitatibus, miros quosdam protulisse viros, qui pro suo quisque ingenio atque natura, variis conditis religiosorum familiis, alumnos suos vel tamquam sacros milites haereticis opponerent, vel quasi fidei satores per terrarum orbem mitterent, vel demum uti virtutum omnium cultores ingruentibus vitiis obiicerent. Hos inter praeclarum certe locum obtinet S. Romualdus, legifer pater vester, qui merito quidem eremiticae vitae in Occidente instaurator propagatorque sollertissimus habetur. Ecquis autem ignorat quantopere christianae civilique rei eius Ordo, temporibus maxime virtuti fideique infensis, profuerit? Camaldulenses enim, inter alia, non modo assiduis precibus aeterna-

rumque rerum contemplationi vacando divina auxilia militanti Ecclesiae conciliare consueverunt, sed etiam et exempla severioris vitae proponendo pietatem in populo excitare et codices olim multiplicando veteris sapientiae monumenta servare conati sunt. Immerito igitur nonnulli vitam improbant quam agunt in recessibus monachi, quasi otiosa sit vel inutilis; hi enim cum nobilia omnia atque praeclara non negligant, eo potissimum spectant ut, per asperam Crucis viam, caelestia terrenis anteponant, quod quidem vivendi genus tanti a christifidelibus aestimari debet quanti ab Ecclesia Dei vel a prioribus aetatibus continenter habitum est. Quapropter feliciter mox continget ut nonum expleatur saeculum ex quo vir sanctissimus Eomualdus ad gloriam triumphantis Ecclesiae evectus est. In qua rei faustitate suadet profecto utilitas non minus quam decus ut sollemniter vos tanti viri memoriam celebretis, eo magis quod per has honoris significationes recordatio etiam fit sanctitatis antiquae. Dum tanta in praesens dominatur ubique voluptatem cupiditas, opportune sane memoratur S. Eomualdi austeritas ac poenitentiae ostenditur via qua aeternam homines salutem assequantur. Imprimisque vobis opus est, dilecti filii, ut religiosum legiferi Patris spiritum in vobis suscitetis: cum caritatem mutuam inter vos excitantes tum illam vitae sanctae disciplinam studiosius in dies excolentes qua Conditor ipse in exemplum praefulsit. Ita vos, ut ait Apostolus, *mortui estis, et vita vestra est abscondita eum Christo in Deo:* mortui scilicet fluxis mundi rebus, sed alte in caelestibus defixi; siquidem haec una demum dicenda est vita veri nominis, quae perenni Christi gratia roboratur, quae in Deo semper manet, quaeque iam ex hac mortali aetate aeternae beatitatis gaudiis quasi perfunditur. Ad Nos quod attinet, ut conceptum ex saeculari eventu fervorem impense vos retineatis, opportuna auxilia a Deo vobis precamur; quo autem eiusmodi commemoratio angustior fiat, libenter damus ut qui sacris sollemnibus praefuerit in praecipua uniuscuiusque Congregationis domo celebrandis, adstantibus nomine Nostro benedicat, plenam eisdem admissorum veniam proponens, ad praescripta Ecclesiae lucrandam. Interea caelestium auspex munerum itemque paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio quam vobis, dilecti filii, singulisque sodalibus vestris effuso animo impertimus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, die *w* mensis Iunii anno MDCCCCXxvii, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

IV

AD R. P. D. AUGUSTUM HLOND, ARCHIEPISCOPUM GNESNENSEM ET POSNANIENSEM, OB PRIMUM «EUCHARISTICUM CONVENTUM IN POLONIA CELERRANDUM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Nos quidem Sacramenti augusti cultum per eucharisticus conventus impensius in dies, pro re nata, amplificare, ad extremum vitae spiritum, Deo dante, studebimus: satis enim experiundo compertum est quantum conferant hi coetus cum ad fidem caritatemque augendas, tum ad spem aeternae gloriae roborandam; cumque Eucharistia quasi centrum sit christianae religionis, nemo est qui non videat, divinam vim continuo inde erumpentem et ordinem rerum prorsus novum afferre et in venas omnes societatis domesticae civilisque dimanare. Quare libenti animo didicimus eucharisticam congressionem mox actum iri in urbe *Inowroclaw,* eoque non modo clerum populumque ex tuis archidioecesibus, sed etiam plurimos ex vicinia catholicos sacrorumque Antistites non paucos conventuros esse. Ac meritam sane laudem iis omnibus hic tribuimus qui apparandae rei operam quoquo modo dederunt; eo magis quod, cum primum congressus huiusmodi in Polonia celebretur, spem fovemus alios etiam ibidem eum esse consecuturos. Urgete igitur optimum coeptum; tum prisca instituta, sicubi obsoleverint, instaurando, ut sodalicia eucharistica, ut supplicationes Sacramento augusto ad adorandum proposito, ut alia huius generis opera; tum instando potissimum ut frequens Eucharistiae usus in Polona gente revirescat. Ita enim auspicato fiet ut, comploratis vitiis, mirabili religionis ardore inde accendantur fideles, atque, publice regia Christi potestate agnita, varii hominum ordines, sanctissimis legibus obtemperando, divino pacis et prosperitatis dono frui queant. Nos vero ut res ex sententia cedat, opportuna vobis munera a Deo precamur; et indulgentias, privilegia, indulta, dispensationes confirmantes, quae in Apostolicis Litteris die VII mensis Martii anno MDCCCCXXIV datis, largiti sumus, in caelestium gratiarum auspicium itemque in paternae benevolentiae Nostrae signum, tibi, venerabilis frater, iisque omnibus qui conventui intererunt apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Iunii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

V

AD EMUM P. D. ALEXANDRUM TIT. S. AUGUSTINI S. R. E. PRESB. CARD. KAKOWSKI, ARCHIEPISCOPUM VARSAVIENSEM ET AD CETEROS ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS POLONIAE : COMMUNIBUS LITTERIS RESPONDET E CONVENTU VARSAVIENSI DATIS.

PIUS PP. XI:

Dilecte fili Noster et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Quamquam de condicione rerum in quibus Ecclesia apud vos versatur saepe certiorem Nos facere consuevistis, gratissimae tamen Nobis eae litterae fuerunt quas e Varsaviensi conventu coniunctim dedistis; ut enim dioecesium vestrarum bono in hac difficultate temporum consuleretis, opportune pollicebamini actionem catholicam, quam vocant, ad Apostolicae huius Sedis praescripta non semel edita, studiose vos provecturos esse. Nemo non videt quam immensus pateat laboris campus, ubi non solum clerus, sed etiam lecti de populo viri sollertiam suam modis omnibus exercere queant. Nec minus iucunda Nobis ea fuit grati animi significatio quam praebere voluistis quia egregium istum Apostolicae Sedis Nuntium in amplissimum S. E. E. Cardinalium-Collegium cooptavimus; eo magis quod recte vos peculiare quoddam benevolentiae Nostrae signum erga istam Rempublicam in hoc agnovistis. Quod ad vexationem pertinet Mexicanae gentis, non miramur equidem si dolorem inde tam impensum, ut scribitis, Poloni persentiant; utque pias preces pro fratribus fundere perseverent enixe rogamus. Ceterum diligenter quidem perpendimus quae vos, collatis consiliis, Nobis proposuistis; de eaque re opportunas normas per Apostolicum Nuntium Nostrum afferendas vobis iam curavimus. Atque Dei auxilia vobis precati ut quae prudenter statuistis in effectum deducatis, caelestium auspicem munerum itemque paternae voluntatis Nostrae testem, vobis, dilecte fili Noster et venerabiles fratres, singulisque dioecesibus unicuique vestrum concreditis apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die **x** mensis Iunii anno **MDCCCCxxvii,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

VI

AD R. P. EDUARDUM HUGON, O. P., CUI ABSOLUTOS EDITOSQUE TRACTATUS DOGMÁTICOS GRATULATUR.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum Tractatus dogmáticos, quos vocasti, postremo edito haud ita pridem volumine, non sine magna intellegentium voluptate compleveris, equidem opus istud tuum, quemadmodum auspicato coeptum per Litteras Nostras probavimus, sic feliciter nunc absolutum paterno tibi ex animo gratulamur. Gratulamur autem, non modo causa tua, cuius doctrinam atque in Summa Aquinatis interpretanda subtilitatem peritiamque placet iterato pontificalis benevolentiae testimonio commendare, sed etiam quia abs te optime consultum videmus studiosorum utilitatibus, qui in sacris disciplinis profecturi admodum sunt sive te in scholis audiunt sive scripta tua apud se idcirco manibus terunt quia, confecto studiorum curriculo, fidei dogmata altius retractare velint ac recognoscere. In quo cur heic repetamus vel revocemus amplissimas laudes, quibus, quarto ante anno, oblatos Nobis tractatus prosecuti sumus? Satius enim putamus publice confirmare, te, theologiae positivae lumina cum Scholasticae principiis coniungendo, Deo dante, effecisse, ut presso dicendi "genere unum quoddam sacrae doctrinae corpus, ad mentem Angelici, sapienter digesseris atque ordinaveris. Cum igitur de divinarum rerum studiis tam praeclare sis meritus, ut praeclarius posthac mereri pergas cupimus atque optamus cum caelestium gratiarum emolumentis; quarum quidem gratiarum conciliatrix atque auspex sit apostolica benedictio, quam tibi, dilecte fili, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxv mensis Iulii anno **MDCCCCXXYii,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DUBIUM

DE CONVENTIBUS (QUOS DICUNT) AD PROCURANDAM OMNIUM CHRISTIANORUM UNITATEM.

Occasione conventus, qui diebus 3-21 proximi mensis Augusti habebitur Lausonii in Helvetia, propositum est Supremae Sacrae Congregationi S. Officii dubium:

«An liceat catholicis interesse vel favere acatholicorum conventibus, coetibus, concionibus, aut societatibus quae eo spectant ut omnes christianum nomen utcumque sibi vindicantes uno religionis foedere consocientur? »

In Congregatione Generali, Feria IV, die 6 Iulii 1927, Emi ac Revmi Domini Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales respondendum mandarunt:

« Negative, atque standum omnino decreto ab hac ipsa Suprema Sacra Congregatione die 4 Iulii 1919 edito *De participatione catholicorum societati* " Ad procurandam christianitatis unitatem „ ».

Ssmus Dominus Noster D. Pius div. Prov. Pp. XI sequenti Feria V, die 7 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adsessori S. O. impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 8 Iulii 1927.

Aloisius Castellano,
Supremae S. ¿7. S. Off. Notarius»

E. © S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

i

PATAVII, ET VICENTIJST.

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

DECRETUM

Pertinet ad paroeciam de *Curtarolo,* in Patavina dioecesi, territorinm quoddam, dexteram oram fluminis *Brenta* attingens ac finibus paroeciae de *Vaccarino,* dioecesis Vicentinae, undequaque circumscriptum, quod in praesenti incolunt sex numero familiae, fere quinquaginta animas complectentes.

Porro familiae hae enixa prece postularunt ut dictum territorium a Patavina paroecia de *Curtarolo* dismembraretur et Vicentinae paroeciae de *Vaccarino* potius uniretur, tum cum sit valde remotum a sua ecclesia paroeciali de *Curtarolo* et contra sit propinquum ad illam de *Vaccarino,* ad quam ipsae familiae pietatis ac religionis obligationibus satisfaciendis iam solent accedere, tum etiam cum ad civile municipium quod dicitur *Piazzala sul Brenta* pertineat, cuius est pars territorium quoque paroeciam de *Vaccarino* constituens.

Huiusmodi precibus, suffragantibus utriusque dioecesis Ordinariis, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI benigne annuendum censuit. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorumcumque in hac re interesse habentium vel habere praesumentium, consensu, ex certa scientia deque Apostolicae potestatis plenitudine, hoc Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae essent, statuit ut memoratum territorium cum suis incolis a paroecia de *Curtarolo* et a dioecesi Patavina dismembretur atque paroeciae de *Vaccarino* ac dioecesi Vicentinae aggregetur, sicuti de facto illud dismembrai et aggregat.

Ad haec omnia autem exsecutioni mandanda, eadem Sanctitas Sua deputare dignata est^R. P. D. Ferdinandum Rodolfi, Episcopum Vicentinum, cum facultatibus necessariis et opportunis, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura; iniuncta eidem obligatione intra sex menses, a

subsignata die computandos, transmittendi ad hanc Sacram Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 18 Martii 1927.

£8 C. CARD. DE LAT, Episc. Sabinen, et Mandelen., *Secretarius.*

L. *m* s.

f Fr. Raphaël C, Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, Ecclesias quae sequuntur de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

1 Iulii 1927. — Metropolitanae Ecclesiae Sanctae Severinae praefecit R. P. D. Antonium Galati hactenus Episcopum Oppidensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Dadimensi, R. P. D. Iosephum a Iesu Lopez, Vicarium generalem dioecesis de *Aguas/ Calientes,* quem constituit Auxiliarem R. P. D. Ignatii Valdespino y Diaz Episcopi eiusdem dioecesis.

7 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Catamarcensi, R. P. D. Innocentium Davila y Matos, hactenus Episcopum titularem Ostracinitensem.

— Cathedrali Ecclesiae Paranensi, R. D. Iulianum Martinez parochum praedictae cathedralis ecclesiae.

— Cathedrali Ecclesiae Cordubensi in America, R. D. Firminum Lafitte, parochum ad S. Nicolai civitatis Bonaerensis.

— Cathedrali Ecclesiae Sancti Iacobi de Extero, R. D. Audinum Rodríguez e dioecesi Cordubensi in America.

8 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Laudensi, R. P. D. Petrum Calchi-Novati, hactenus Episcopum Bobiensem.

— Cathedrali Ecclesiae Anagninae, R. D. Gaudentium Manuelli, Cubi«ularium intimum Sanctitatis Suae, archipresbyterum oppidi *Oleggio* dioecesis Novariensis.

12 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Selinuntinae, R. P. Iosephum Dinand, e Societate Iesu, quem constituit Vicarium Apostolicum lamaicaé.

15 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Thermopylensem, E. **3?.** D. Henricum Thompson, iam Episcopum Giblatariensem.

— Cathedrali Ecclesiae Oleastrensi, B. D. Iosephum Miglior, Antistitem Urbanum, Vicarium generalem archidioecesis Calaritanae.

16 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Myrinensi, B. D. Eduardum Galvin, e Societate Missionum exterarum a S. Columbano, quem constituit Vicarium Apostolicum de Hanyang.

25 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Ostracinitensi, R. P. D. Alexandrum Berlioz, hactenus Episcopum Hakodatensem.

SACKA CONGREGATIO CONCILII

DECLARATIO

Cum Ioseph Paccagnella, sacerdos Patavinae dioecesis, mandatis huius S. O. Concilii circa exsecutionem quarundam piarum voluntatum non paruerit, eadem S. C. declarat praefatum sacerdotem Iosephum Paccagnella incurrisse interdictum personale ad normam can. 2275 Codicis iuris canonici, illi comminatum inde a die 27 Aprilis 1927.

Datum Romae, die 12 Iulii 1927.

D. CARD. SBARRETTI, *Praefectus.*

L. *m* S.

f Tulius, Ep. tit. Lámpsacen., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

i

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis. Sacri Consilii christiano nomini propagando, quae sequuntur Ecclesias de proprio Pastore providere dignatus est, nimirum:

25 Maii 1927. — Cathedrali Ecclesiae Giblatariensi praefecit R. D. Richardum Fitzgerald, e dioecesi Cloynensi.

18 Iunii. — Cathedrali nuper erectae Ecclesiae de Dinajpur in Indiis Orientalibus praefecit E. P. D. Sanctinum Taveggia, hactenus Episcopum Krishnagarensem.

— Cathedrali nuper erectae Ecclesiae de Chittagong in Indiis Orientalibus, E. D. Alfridum Lepailleur, ex Instituto Ssmae Crucis.

14 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Poonensi, E. P. *D.* Henricum Doëring, e Societate Iesu, hactenus Archiepiscopum titularem Madytensem,

— Cathedrali Ecclesiae de Fukuoka nuper erectae in Iaponia, E. D. Ferdinandum Thiry, e Societate Parisiensi prò Missionibus Exteris.

16 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae de Nagasaki, E. D. Ianuarium Hayasaka, e dioecesi Hakodatensi.

II

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

21 Aprilis 1927. — *Vicarius Apostolicus novi vicariatus de Lang-Long,* E. D. Alexander Carlo, e Societate Parisiensi pro Missionibus Exteris.

8 Iunii. — *Vicarius Apostolicus de Rabat in Africa Septentrionali,* B. P. Henricus Vielle, ex Ordine Fratrum Minorum.

Successivis decretis Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

18 Iunii 1927. — R. D. Henricum Breuer, ex Congregatione Oblatorum B. M. V. Immaculatae, *Praefectum Apostolicum de Pilcomayo.*

21 Iunii. — R." D. Erminium Bonetta, e Pont. Instituto Missionum ad exteros a SS. Petro et Paulo, Ambrosio et Carolo, *Praefectum Apostolicum de Keng-tung.*

2 Iulii. — R. D. Augustinum Wächter, e Congregatione Missionariorum S. Iosephi de Mill Hill, *Praefectum Apostolicum de Borneo septentrionali.*

15 Iulii. — R. P. Edgardum Häring, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Shoheliow.*

19 Iulii. — R. P. Clementem van der Pas, O. Carmelitarum, *Praefectum Apostolicum nuper erectae praefecturae de Malang in insula lava.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

i

BRIXIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI VÍNCENTIAE GERO SA ALTERIUS FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM A CARITATE IN OPPIDO LUERE.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur?

Etsi omnium, qui *amici Dei facti sunt,* praeclara vita numquam careat exemplis, quae plerique imitari queant, uti est divi Ambrosii sententia: *Sanctorum- vita ceteris norma^vivendi est* (Ep. XXII); aliquorum tamen mortalis cursus is fuit, ut eorum sanctitas videatur aliena'nemini. Huiusmodi porro censenda est vitae ratio quam sibi constituit constanterque tenuit Ven. Dei Famula Vineentia Gerosa, quae ingenuitate et humilitate apprime omnium admirationem et amorem sibi concilia vit. Ab ineunte aetate castimoniam non modo, sed virginitatem illibatam servare statuit, et quod mente conceperat usque ad obitum fideliter praestitit, modestiam in ore, habitu, incessu, moribusque suis omnibus praeferens eximiam. Parentes sortita honestissimos, qui coriorum mercaturam exercebant, suam iisdem praestare operam non renuit, imo et nundinas frequentare est coacta, in quibus eius virtus admiratores multos nacta est. Cibi parsimonia delectabatur et poenitentiae instrumenta adhuc adulescentula adhibere coepit, ut innocens manibus et mundior corde propius caelesti Sponso, qui pascitur inter lilia, accederet. Repudiatis nuptiis a parentibus sibi oblatis, in deliciis habuit puellas apud se congregare cunctis diebus festis, ac praecipue saturnalium tempore, easque honestis lusibus piisque precibus, interpositis interdum modestis refectiunculis, morabatur, ut pietate et doctrinae praeceptis excoleret, atque a peccandi periculis arceret.

Parentibus orbata, patruis et amitis subiecta permansit, nihil in sua agendi ratione inducens quod novitatem saperet. Uni quippe Deo placere contendens, qui corda scrutatur ac renes, nullis fraudulosis technis, nullis

anfractibus in operando, nullis ambagibus in dicendo unquam est usa. Puram ác lucidam oculi sui pupillam habens, nihil obliquimi aut perversum in aliorum actibus latere suspicabatur, iudicandi condemnandique munus ad Deum pertinere dignoscens, nihil de quopiam temere iudicavit, atque ita promeruit servavitque candidae simplicitatis laudem.

Tricesimum iam attigerat aetatis annum, dum, sancto inito foedere cum Bartholomaea Capitanio, superiore anno inter Beatas Virgines solemni ritu relata, vocationi quam iam dudum experiebatur, se et bona sua impendendi in puellarum tutamen et aegrotantium solamen, intendere decrevit. Puellarum itaque societatem instituit, quam sub Beatissimae Virginis Mariae tutela posuit, sacellumque instauravit quo eaedem pro pietatis obeundis officiis convenirent, atque nosocomium egenis aegrotantibus aperuit ac necessaria supellectili instruxit. Quibus ministrandis ipsamet Dei Famula, una cum germana sorore sua Bosa, solertem operam impendere suscepit; verum triennio post grave passa est infortunium ob sororis amantissimae obitum. Ad eam solandam praesto fuit Bartholo-, maea Capitanio, quae eidem mentem suam manifestavit novi condendi sodalitii in eodem oppido Luere, ipsamque tamquam sociam et adiutricem sibi adesse rogavit. Negotii gravitatem formidavit Ven. Ancilla Dei,, suamque ineptitudinem, ut sese a tanti oneris pondere liberaret, afferebat. Sed incassum: divinitus quippe provisum erat, ut duae istae mulieres veluti *cor unum et anima una* opus perficerent, quod pro Dei gloria et animarum salute B. Bartholomaea Capitanio molita fuerat. Quum autem in novo sodalitio, quod a Caritate nuncupatum fuit, omnia prospere fausteque progrediebantur, immatura morte sublata est Beata Bartholomaea, quae prope moritura Ven. Vincentiam designavit, quae sibi in regimine et gubernio Instituti succederet. Arduum sane contigit, ut Ven. Serva Dei, quae se obtemperando aptiorem quam gubernando censebat, impositum sibi pondus susciperet; quod sane nonnisi ex obedientiae praecepto assumpsit, tantaque alacritate obivit, ut decem annorum spatio quadraginta domibus auctum ac florens sodalitium conspexerit. In hoc salebroso itinere numquam Ven. Dei Famula collapsa est, numquam constitit ut quiesceret, numquam de animi contentione quidquam remisit, numquam tepuit aut elanguit in sancto fervore; sed quotidie maiora ostendebat incrementa virtutum, eiusque spiritus, dum corpus postremi morbi incommodis detinebatur, alacriore fiducia in Deum ferebatur. Neque mirum: etenim, « *iustorum semita quasi lux splendens procedit et crescit usque ad perfectum diem* » *(Prov.,* IV, 18).

E vivis sublato Ven. Famulae Dei corpore, latius patuit eiusdem eximiarum virtutum rerumque egregie gestarum fama, eiusque nomen

adhuc in benedictione est. Haec heroicae virtutis natura est, haec Christi eiusque sectatorum gloria, quae morte non moritur, sed proborum omnium memoria ac laude augescit et splendidius clarescit. Quum itaque primum datum fuit iuridicis probationibus de Ven. Servae Dei vitae sanctitatis et virtutum fama colligendis manus apponere, Episcopi Brixiensis auctoritate id peractum fuit; atque anno millesimo nongentesimo sexto, post accuratam disceptationem, Commissio introductionis Causae signata est a Pontifice Maximo sa. me. Pio X. Tum, nulla interiecta mora, Apostolicae tabulae conditae sunt, ceterisque iudiciis, quae rite constitutus iudicialis ordo ante dirimenda iubet, quam de virtutibus in specie cognitio proponatur, feliciter subinde absolutis, quumque cuncta praesto essent quae ad iuris tramitem paranda erant, habita est Congregatio Antepraeparatoria penes Reverendissimum Cardinalem Caietanum Bisleti, causae Relatorem, die decima secunda Augusti anno millesimo nongentesimo decimo nono. Interim locus datus est causae Bartholomaeae Capitanio quae ad optatum exitum properabat. Istius autem Beatificationis solemniis pompa splendidissima celebratis, coacta fuit die decima prima mensis Ianuarii vertentis anni Congregatio Praeparatoria super virtutibus eiusdem sociae lectissimae Vincentiae Gerosa in Apostolico Palatio Vaticano. Novissime vero, scilicet die decima secunda huiusce mensis, universus coetus sacrorum Rituum Congregationis generalia Comitia habuit coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, in quibus a memorato causae Relatore ad discutiendum sequens propositum est Dubium: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur?* Sententias Reverendissimorum tum Patrum Cardinalium, tum Patrum Consultorum, ex ordine prolatas intento animo est prosecutus Beatissimus Pater, monitosque voluit cunctos qui convenerant, ut iteratis precibus caelestis luminis ampliorem opem expostulandam satagerent.

Hodiernam vero diem Dominicam septimam post Pentecosten quum designasset ut de re suum iudicium proferret, sacris devotissime operatus, ad se vocari mandavit Rmos Cardinales Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae Rituum Congregationi Praefectum, et Caietanum Bisleti, causae Relatorem, itemque R. P. Carolum Salotti, S. Eidei Promotorem generalem et me infrascriptum Secretarium; quibus adstantibus, Pontificio solio insidens, solemniter edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus Prudentia,, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis Ven. Servae Dei Vincentiae Gerosa, in gradu heroico, in casu et ad*

effectum, de quo agitur. Atque hoc Decretum publici iuris, fieri, et in acta sacrae Rituum Congregationis inseri iussit, nono Kalendas Augustas, anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo.

Cß A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
•*S. R. C. Praefectus.*

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

Die 3 Octobris

s. TERESIAE A JESU INFANTE, Virginis

DUPLEX

Omnia de Communi Virginis tantum, praeter sequentia:

IN I VESPERIS

Pro Commemoratione: Ant. Veni, Sponsa Christi.

T. Specie tua.

Oratio

Domine, qui dixisti: Nisi efficiamini sicut parvuli, non intrábitis in regnum caelorum: da nobis, quaesumus; ita beatae Teresiae Virginis in humilitate et simplicitate cordis vestigia sectari, ut praemia consequámur aeterna: Qui vivis.

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Teresia a Jesu Infante, Alensónii iii Gallia, honestis parentibus, singulari et assidua erga Deum pietate conspicuis, orta est. Inde a prima aetate, Spiritu praeventa, religiosam vitam agere cupiebat. Sèrio autem promisit, se nihil Deo denegaturam, quod ipse ab ea petere videretur: quam promissionem fideliter usque ad mortem servare sategit. Quinto aetatis anno, matre amissa, Dei providentiae se totam commisit sub vigilanti custodia amantissimi patris, sororúmque natu maiorum: quibus magistris, Teresia ad curréndam perfectionis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virginibus ex Ordine sancti Benedicti Lexóviis excolenda traditur, ibique in rerum divinarum cognitione excéllere visa est. Décimo aetatis anno, arcánus et gravis morbus eam diu cruciávit, a quo, prout ipsa enarrat, ope Beatissimae Virginis, quae eidem subridens apparuit, et quam, sub titulo Dominae

Nostrae a Victoria, per novendiália invocare studuit, divinitus fuit liberata. Tunc angélico fervore repleta, ad sacrum convivium, in quo Christus sumitur, se diligentissime praeparare curavit.

Lectio V

Ut primitus eucharistico pane fuit refecta, insanabilem caelestis huius cibi famem haurire visa est: unde, velut inspirata, Jesum rogábat, ut omnem mundánam consolationem in amaritudinem sibi verteret. Inde tenemmo in Christum Dominum et in Ecclesiam amóre exaéstuans, nihil antiquius habuit, quam Carmelitarum Excalceatórum Ordinem ingredi, ut sui abnegatione, suisque sacrificiis, sacerdotibus, missionariis, totique Ecclesiae opem afferret, et innúmeras ánimas Jesu Christo lucrifaceret: quod, iam morti próxima, apud Deum se facturam pollicita est. Propter aetatis defectum, multas ad religiosam vitam amplectendam nacta est difficultates, quibus tamen incredibili animi fortitudine superatis, quindecim annos nata, Lexoviénsem Carmelum feliciter ingressa est. Ibi mirabiles Deus in Teresiae corde ascensiones disposuit, quae, Mariae Virginis vitam absconditam imitata, quasi hortus irriguus, flores omnium virtutum germinávit, praecipue vero eximiae in Deum et in proximum caritatis.

Lectio VI

Quo magis Altissimo placeret, quum in Sacris Scripturis monitum illud legisset: Si quis est parvulus, veniat ad me; párvula in spiritu esse voluit, et inde filiali fiducia Deo, tamquam patri amantissimo, se perpetuo tradidit. Hanc spiritualis infantiae viam, secundum Evangelii doctrinam, alios docuit, speciatim novitias, quas ex obedientia ad religiosarum virtutum studium informándas suscepit, atque ita apostólico zelo repleta, mundo, supèrbia infláto et vanitátes diligenti, evangelicae simplicitatis iter patefecit. Sponsus autem Jesus eam patiéndi desiderio, tam in ánima, quam in corpore, penitus inflammávit. Insuper Dei caritatem undequaque neglectam animadvertens, summo dolóre affecta, duobus ante obitum annis, Dei miserentis Amóri se victimam obtulit. Tunc, ut ipsa refert, caelestis ignis flamma vulnerata est: unde caritate consumpta, in écstasim rapta, ferventissime ingeminans: Deus meus, te diligo; viginti quatuor annos nata, die trigésima Septembris, anno millesimo octingentesimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolavit. Quod autem móriens promiserat, se perennem rosárum pluviam in terram demissuram, hoc, in caelum recepta, innumeris miraculis reapse adimplevit et in dies adimplet. Quare Pius Undecimus, Pontifex Maximus, die vigésima nona Aprilis, anno millesimo nongentésimo vigésimo tertio, eam inter beatas virgines adscripsit: quam

novis fulgentem prodigiis, biennio post, iubilaeo máximo recurrente, décimo sexto kalendas Junias, solemniter sanctorum fastis accensuit; ac dein ejus festum ad universam extendit Ecclesiam.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praecedentis.

Missa Dilexisti, *de Communi Virginum prœter Orationem:* Dómine, qui dixisti, *ut in Oficio.*

URBIS ET ORBIS

Ex quo caelitum honores Sanctae Teresiae a Iesu Infante, Virgini, Apostolica Sedes, suo supremo iudicio, anno millesimo nongentesimo vigesimo tertio, tribuendos esse decrevit, magna erga beatam Virginem ubique invaluit devotio; quae, innumeris beneficiis miraculisque, veluti rosarum imbre, foecundata, in dies magis ac magis mirifice crebrescit. Ea de causa, complures Sacrorum Antistites, imo vel ipsi Romanae Ecclesiae Purpurati Patres magnopere sibi in votis esse pandiderunt, ut Sanctae Teresiae a Iesu Infante honor et cultus, per Officium et Missam, a Suprema Auctoritate, in toto catholico orbe decernatur: quod postulatum Summo Pontifici Pio Papae XI suaviter arrisit. Quare ad iuris tramitem et ad normam Decreti 20 Februarii 1926 concinnatum Officium et Missam, prouti in superiori exemplari prostat, per Eminentissimum Dominum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum una cum R. P. D. Sanctae Fidei Promotore generali, diligenter revisum, ab eodem Cardinali subsignata die Sanctissimo Domino fuit exhibitum, simulque oblata supplicatio ut festum S. Teresiae a Iesu Infante, Virginis, ad universam extenderetur Ecclesiam. Sanctitas vero Sua, supradictum Officium cum Missa in omnibus approbare dignata est, mandavitque ut ab utroque Clero, in universa Ecclesia, die 3 Octobris, sub ritu duplici minori, festum S. Teresiae a Iesu Infante, Virginis, quotannis recolatur: servatis de cetero rubricis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 13 Iulii 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S, Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. ' © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

III

DUBIUM

Sacrae Bituum Congregationi propositum fnit sequens dubium:

« An liceat Missam cum cantu vel lectam celebrare coram Ssmo Sacramento velato vel in pyxide exposito, intra vel extra tabernaculum?» Et quatenus Negative:

« Utrum huiusmodi usus saltem tolerari possit? »

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio^ respondendum censuit: « Negative ad utrumque ».

Hac nacta occasione ipsa Sacra Bituum Congregatio decreta N. 3448¿ *Societatis Iesu,* 11 Maii 1878, et N. 4353, *Marianopolitana,* 17 Aprilis 1919y circa Missam et sacram Communionem in Altari expositionis Ssmi Sacramenti, adhuc in suo robore manere declarat; eorumque observantia a Bevmis locorum Ordinariis peculiari studio curanda est.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 27 Iulii 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Eufinae,
S. R. C. Praefectus.

U. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Mercoledì 22 Giugno 1927, Sua Santità riceveva in Udienza di formalità il Sig. **GIORGIO SAULYS**, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Lituania, per la presentazione delle Lettere credenziali.

COMUNICATO

Si rende noto, che il sacerdote Giuseppe Loreti, della diocesi di Palestrina, secondo il disposto del canone 2300 del Codice di diritto canonico, è stato privato del diritto di vestire l'abito ecclesiastico.

Con ciò gli rimane interdetto l'esercizio di qualsiasi sacro ministero e sospeso il godimento dei privilegi clericali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 5 Luglio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Eiti, nella quale al giudizio degli Emi e Eevmi Signori Cardinali componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di beatificazione e canonizzazione della Serva di Dio Maria Vittoria Teresa Couderc, Confondatrice della Società di Nostra Signora del Eitiro nel Cenacolo.
2. Conferma di culto, prestato da tempo immemorabile, al Servo di Dio Ugone Fossense, Abbate dell'Ordine dei Premonstratensi, detto Beato.
3. Sussunzione della Causa di canonizzazione della Beata Giovanna Thouret, Fondatrice dell'Istituto delle Suore della Carità.
4. Intorno alle virtù del Beato Salvatore da Orta, laico professo dell'Ordine dei Minori, onde procedere alla discussione dei miracoli per la sua canonizzazione.
5. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa in onore del Beato Apollinare da Posât, martire, dell'Ordine dei Minori Cappuccini.
6. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa in onore dei Beati Lodovico François e Giovanni Enrico Gruyer, martiri, della Congregazione della Missione.

7. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa in onore del Beato Giovanni Francesco Burté, martire, dell'Ordine dei Minori Conventuali.

8. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa dei Beati Giuseppe Tommaso Pazery de Thorame, Carlo Geremia Beraud du Pérou e Pietro Claudio Pottier, martiri.

9. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Stefano Pernet, Sacerdote della Congregazione degli Agostiniani dell'Assunzione e Fondatore dell'Istituto delle Piccole Suore dell'Assunzione.

10. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Teresa di Gesù (Romero Balmesida) delle Concezioniste Francescane.

11. B finalmente intorno all'approvazione e concessione del Prefazio proprio in onore di S. Giovanni della Croce, Confessore e Dottore della Chiesa.

Martedì, 12 Luglio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Eiti, nella quale gli Emi e Eevmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Vincenza Gerosa, Confondatrice dell'Istituto delle Suore di Carità in Lovere, diocesi di Brescia.

Martedì, 26 Luglio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Emi Signori Cardinali e col voto dei Emi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Eiti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Alice Le Clerc, Fondatrice dell'Istituto di Nostra Signora.

SEGBETERIA DI STATO

CONGREGAZIONI ASSEGNATE AI NUOVI CARDINALI

Con Biglietti della Segreteria di Stato in data 23 Giugno 1927, il Santo Padre si degnava assegnare le seguenti Sacre Congregazioni agli Emi e Eevmi Signori Cardinali ai quali nel medesimo giorno aveva imposto il Cappello Cardinalizio:

All'Emo Sig. Card. Lorenzo Lauri, le Sacre Congregazioni *del Concilio, dei Sacramenti* e *degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

All'Emo Sig. Card. Ernesto Van Boey, le Sacre Congregazioni *di Propaganda Fide, dei Seminari* e *delle Università degli Studi,* e *della Rev. Fabbrica di S. Pietro.*

NOMINE

Con Biglietto della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente-regnante, si degnava nominare:

8 Giugno 1927. Il Bevmo P. Bomualdo Souarn, degli Agostiniani dell'Assunzione, *Consultore della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

7 Maggio 1927. Monsig. Andrea Cassulo, Arcivescovo tit. di Leontopoli,. *Delegato Apostolico nel Canada e Terranova.*

20 Giugno •» Monsig. Federico Callori di Vignale, *Ablégalo Apostolico per la presentazione della Berretta cardinalizia a Monsig. Augusto Rlond, Arcivescovo di Gnesna e Posnania.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

19 Novembre 1926. Monsig. Agostino Kilian, Vescovo di Lim burgo.
20 Aprile 1927. Monsig. Guido Conforti, Arcivescovo Vescovo di Parma.
28 Maggio » Monsig. Eduardo De Bopp, Arcivescovo di Mohilew.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

5 Aprile 1927. Monsig. Giuseppe Buessing, della diocesi di Omaha.
30 Giugno » Monsig. Biagio Bajic, dell'Amministrazione Apostolica di Backa.
7 Luglio » Monsig. Francesco Meis, della diocesi di Münster.
» » » Monsig. Giuseppe Mausbach, della medesima diocesi.
9 » » Monsig. Geremia Canili, della diocesi di Auckland.

Prelati Domestici di S. 8.:

11 Gennaio 1927. Monsig. Tommaso Vierzorek, dell'archidiocesi di Lodz.
3 Marzo » Monsig. Baimondo E. Silva, della diocesi di Calabozo.
12 » » Monsig. Soltano Halko, della diocesi di Neosolio.
6 Aprile » Monsig. Pietro L. O'Loughlin, della diocesi di Lincoln.
2 Maggio 1927. Monsig. Francesco Mirecki, della diocesi di Czestochowa.
» » » Monsig. Vincenzo Zaino j ski, della medesima diocesi.
4 » » Monsig. Giovanni W. Osadnik, della diocesi di Fort Wayne.

3 Giugno 1927¡ Monsig. Michele A. Tarrent, della diocesi di Springfield **(111.).**
» » » Monsig. Luigi Guglielmo Lammert, della medesima diocesi.
10 » » Monsig. Bernardo De Felicis (Boma).
21 » » Monsig. Giacomo Me Aléese, della diocesi di Brooklyn.
22 » » Monsig. Eugenio Hillmann, dell'Amministrazione Apostolica di Innsbruck.
.24 » » Monsig. Giulio De Trannay, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Monsig. Giovanni Pietro Jansen, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Tommaso P. Griffin, della diocesi di Baleigh.
.25 » » Monsig. Patrizio P. Orane, dell'archidiocesi di St. Louis (Miss).
» » » Monsig. Giuseppe Selinger, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Wentker, della medesima archidiocesi.
-30 » » Monsig. Salvatore Merida Perez, dell'archidiocesi di Granata.
5 Luglio » Monsig. Biccardo Lacarra, dell'archidiocesi di Brindisi.
7 » » Monsig. Giuseppe Fischer, della diocesi di Breslavia.
» » » Monsig. Bodolfo Hofmann, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Tommaso Lane, della diocesi di Auckland.
11 » ~ » Monsig. Leonard Schanzenbach, dell'archid. di Friburgo.
» » » Monsig, Francesco Fünfgeld, della medesima archidiocesi.
15 » » Monsig. Giovanni Evangelista Délier, della diocesi di Augsburg.
». » • » Monsig. Giuseppe Funk, della medesima diocesi.
18 » » Monsig. Francesco Herzog, dell'archidiocesi di Praga.
21 » » Monsig. Stanislao Bertucci, della diocesi di Anagni.

ONOBÏFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

9 Aprile 1927. Al sig. Giuseppe Conte, della diocesi di Friburgo.
25 Giugno » Al sig. avv. Benato Pascalis, della diocesi di Mzza.

La Gran Croce dell'Ordine di ***8.*** *Gregorio Magno, classe civile:*

4 Luglio 1927. Al sig. dott. Adriano Pietro Norberto Koolen, dell'archidio* cesi di Utrecht.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile :

18 Agosto 1926. Al sig. Lodovico Gdyk, dell'archidiocesi di Varsavia.
7 Giugno 1927. Al sig. Giosuè Francesco Trocado, dell'archidiocesi di Praga
30 » » Al sig. Giovanni Nocera, della diocesi di Piazza Armerina.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile :

22 Febbraio 1927. Al sig. conte Paolo De Frontin, dell'archidiocesi di Bio de Janeiro.
» » » Al sig. dott. Gioacchino Moreira da Fonseca, della medesima àrchidiocèsi.
16 Maggio » Al sig. dott. Francesco Peucker, dell'archidiocesi di Praga.
7 Giugno » Al sig. architetto Mario Palanti, dell'archidiocesi di Milano.
17 » » Al sig. Teodoro Mac Manus, dell'archidiocesi di Baltimora.
18 » » Al sig. Enrico Scaramelli, dell'archidiocesi di Bologna.
27 » » Al sig. cav. Bodolfo Liffers, della diocesi di Harlem.
6 Luglio » Al sig. conte Emmanuele De Kervéguen, della diocesi di Meaux.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

.13 Gennaio 1927. Al sig. Giuseppe Wybicki, della diocesi di Culma.
» » » Al sig. Leone Janta-Polczynski, della medesima diocesi.
27 Giugno » Al sig. Carlo Erling, della diocesi di Osnabrück.
28 » » Al sig. Giovanni Koonings, della diocesi di Bois-le-Duc.
1 Luglio » Al sig. Antonio Pavan, del Patriarcato di Venezia.
6 » » Al sig. Gerardo A. M. van Cranenburgh, della diocesi di Harlem.
8 » » Al sig. Giorgio Ugeux, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Clemente Swolfs, della medesima àrchidiocèsi.
15 » » Al sig. dott. Canuto Barfod, del vicariato apostolico di Danimarca.
21 » » Al sig. Pio van der Heijden, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Al sig. Giovanni Francesco Mutsaerts, della medesima diocesi.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

13 Luglio 1927. Al sig. cav. Filippo Silvestri, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.-

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

7	*Giugno*	*1927.*	Al sig. prof. Giuseppe Palanti, dell'archidiocesi di Milano.
27	»	»	Al sig. Giovanni Camarillo, della diocesi di Los Angeles.
28	»	»	Al sig. Gioacchino Pinci (Eoma).
9	*Luglio*	»	Al sig. Gaetano de Quesada, della diocesi di Camagüey.
18	»	»	Al sig. Severino Gavosto, dell'archidiocesi di Torino.
19	»	»	Al sig. Achille Gardenghi, della diocesi di Imola.

MAGGIOEDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Bma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di 8. 8.:

24	*Giugno*	*1927.*	Monsig. Eugenio Miskolczy, della diocesi di Vacia.
»	»	»	Monsig. Giuseppe Széìl, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Adalberto Vanyek, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Francesco Fücík, dell'archidiocesi di Olmütz.
»	»	»	Monsig. Paolo Küchler, della diocesi di Treviri.
»	»	»	Monsig. Luigi Lombardi, dell'archidiocesi di Benevento.
»	»	»	Monsig. Edoardo Luytgaerens, dell'archidiocesi di Malines.
4	*Luglio*	»	Monsig. Erminio Vigano, della diocesi di Novara.
»	»	»	Monsig. Bodolfo Schelck, della diocesi di Seccovia.
»	»	»	Monsig. Giuseppe Bothbart, della medesima diocesi.
»	»	»	Monsig. Giovanni O'Brien, dell'archidiocesi di Liverpool.
»	»	»	Monsig. Baffaele Pastura, della diocesi di Amelia.
11	»	»	Monsig. Franco Carminati, della diocesi di Bergamo.
16	»	»	Monsig. Francesco Doglioli, della diocesi di Alessandria.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di 8. 8.:

11	*Luglio*	*1927.*	Il sig. Vittorio J. Bowling, dell'archidiocesi di New York.
»	»	»	Il sig. Giorgio Mac Donald, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di 8. 8.:

11	*Luglio*	*1927.*	Monsig. Boberto Domm, della diocesi di Augsburg.
»	»	»	Monsig. Antonio Luible, della medesima diocesi.

16 Lùglio 1927. Monsig. Carlo Eberle, della diocesi di Rottenburg.
16 » » Monsig. Antonio Kubier, della medesima diocesi.

Camerieri d'onore di Spada, e Cappa Soprannumerari di S. 8.:

24 Giugno 1927. Il sig. Gerardo Goemaere, della diocesi di Xamur.
24 » » U sig. Francesco Montgomery, della diocesi di Los Angeles.

Camerieri d'onore extra urbem *di 8. 8.:*

22 Giugno 1927. Monsig. Giulio Cesare Beltrán, dell'archidiocesi di Bogotá.

NECROLOGIO

23 Giugno 1927. Monsig. Carlo Lasne, Vescovo tit. di Olba.
3 Luglio » Monsig. Giuseppe Anderson, Vescovo tit. di Mirina.
11 » » Emo Sig. Card. OTTAVIO CAGIANO DE AZEVEDO, del titolo di S. Lorenzo in Damaso, Cancelliere di S. B. Chiesa.
15 » » Monsig. Giovanni della Croce Raffi, Vescovo di Bressanone.
25 » » Emo Sig. Card. GIOVANNI CSERNOCH, del titolo di S. Eusebio, Arcivescovo di Strigonia.

Annus XIX - Vol. XIX 1 Septembris 1927 Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

TARVISINAE ET VENETIARUM

DISMEMBRATIONIS ET UNIONIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ob nova praesentis temporis adiuncta, civilis auctoritatis decreto nonnulla oppida, quae sub iurisdictione erant Episcopi Tarvisini, municipio Venetiarum adiecta sunt, quamvis sint in proxima continenti terra. Cum itaque disceptaretur an expediret etiam ecclesiasticos fines paululum, immutare inter duas dioeceses, auditis utriusque dioecesis Ordinariis, et suppleto etiam, quatenus opus sit, quorum interest vel qui sua interesse praesumant consensu, censuimus et decrevimus a dioecesi Tarvisina distrahere flmtimoque Venetiarum Patriarchatui unire, sicuti per praesentes Litteras de facto respective distrahimus et unimus, undecim sequentes paroecias, videlicet *Mestre, Carpenedo, Campalto, Favaro Veneto, Dese, CMrignago, Zellarino, Trevignano di Mestre, Mira, Borbiago, Oriago.* Hanc vero paroeciarum dismembrationem ac unionem ita exsequendam statuimus ut sacerdotibus in earum territorio residentibus, et qui paroeciali beneficio non fruuntur, detur facultas eligendi, infra tempus ab exsecutore inferius designando statuendum, utrinam dioecesi accenseri velint, an Tarvisinae videlicet an Venetiarum, ibique suum figere domicilium. Volumus tandem et mandamus ut documenta praefatas paroecias respicientia a Cancellaria Curiae episcopalis Tarvisinae ad Cancellariam Curiae

patriarchalis Venetiarum debita forma transferantur. Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus dilectum filium Nostrum Petrum tituli SS. Duodecim Apostolorum S. B. E. Cardinalem La Fontaine, Patriarcham Venetiarum, cum facultatibus necessariis et opportunis, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, itemque pronuntianda super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura, iniuncta eidem obligatione intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, ad Sacram Congregationem Consistorialem transmittendi authenticum peractae exsecutionis exemplar. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo cuiuslibet viri in officio vel ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce ipsis Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Bomanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, unionis, concessionis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die quartadecima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno sexto.

£8 C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., O. CARD. CAGIANO,
S. C. Consistorialis Secretarius. ***S. B. E. Cancellarius.***

Ioseph Wilpert, *Becanus Protonotariorum Apostolicorum.*
Dominicus Iorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco Q3 Plumbi

Beg. in Cane. Ap. vol. XXXV, n. 2. - **M. Riggi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

NOVA FINIUM IMMUTATIO INTER PRAEFECTURAS APOSTOLICAS DE LULUA ET KATANGA IN CONGO BELGICO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae in exploratam cedant christianae plebis utilitatem, et in regionibus longo terrarum marisque spatio seiunctis ab hoc orbis catholici centro, rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, ea sollicito studio ut decernamus Nos admonet supremi munus apostolatus, quo, nullis quidem meritis Nostris, divinitus in terris fungimur. Iamvero cum Praefecti Apostolici de Lulua et Katanga centrali, ac de Katanga septentrionali in Congo Belgico, Nos nuperrime flagitaverint ut pro bono animorum sibi concreditorum nova limitum variatio inter duas ipsas finitimas Missiones adsignetur et statuatur, Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Eidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, supradictorum Praesulum votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quare motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, decernimus ut pars territorii ad septentrionem fluminis *Lovoi,* idest territorium civile de *Mato,* ad praefecturam de Katanga septentrionali pertinens, praefecturae de Lulua et Katanga centrali adsignetur; et ripa fluminis *Lualaba,* a *Mulongo* ad continentiam fluminum *Lualaba* et *Lulua,* videlicet territorium complectens tribus *Mulongo* et *Kibuti,* nec non centrum fodinarum de *Mmanono,* hactenus sub praefecturae apostolicae de Lulua et Katanga centrali iurisdictione, Missioni de Katanga septentrionali iungatur.

Haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Aprilis anno MDCCCCXXvn, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

TITULUS ET HONORES BASILICAE MINORIS CONCEDUNTUR ECCLESIAE S. FRANCISCI ASS. CIVITATIS MENDOZA, IN DIOECESI SANCTI IOANNIS DE CUJO.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sacra aedes intra limites dioecesis Sancti Ioannis de Cujo in civitate Mendoza in honorem divi Francisci Asisiensis, licet recens erecta, tamen structurae nobilitate, molis amplitudine atque artis operum decore inter praestantiores Beipublicae Argentinae iure meritoque est aceensenda. Ipsa quidem eodem in loco se extollit, ubi iampridem surrexit vetus franciscale templum, immanis terraemotus vi deletum; eademque in aede, antiqua populi religione exculta, perantiqua et miraculis inclyta Beatae Mariae Virginis titulo Montis Carmeli imago asservatur, ad quam, gratiarum apud Deum sequestram, peregre et turmatim confluunt fideles, et quae tempore quo se in libertatem vindicavit Respublica nempe anno MDCCCXVII, universi populi suffragiis maxima Beipublicae Argentinae exercitus dux est declarata. Hanc etiam imaginem decessores Nostri Bomani Pontifices singularibus honoribus sunt prosequuti, et rec. mem. Pius PP. X aureo eandem diademate augendam curavit. Benedictus autem XV, item rec. mem. Decessor Noster, contitularem illam sive compatronam enunciatae ecclesiae constituit. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Iosephus Maria Bottaro, minister provincialis Ordinis Minorum Fratrum, provinciae B. Mariae Virginis, Platensis Fluvii, in República Argentina, enixas Nobis humiliter adhibuerit preces, gravi commendationis officio suffultas tam Episcopi Sancti Ioannis de Çujo, quam Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Minorum, ut memoratam ecclesiam ad minoris Basilicae titulum ac dignitatem evehere de Apostolica benignitate velimus, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, ecclesiam seraphici patris et fundatoris S. Francisci Asisiensis in oppido Mendoza dioecesis S. Ioannis de Ctvjo intra limites positam, ad Ordinem Minorum Fratrum pertinentem, sacris reliquiis praeditam, nec non pretiosa supellectile, omniaque requisita habentem, etiam ob insignem imaginem Beatae Mariae Virginis de Carmelo inibi devotissime asservatam atque excultam, titulo

ac dignitate Basilicae minoris in perpetuum cohonestamus, additis privilegiis atque honorificentiis huic titulo adiunctis iuxta morem et decreta.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxm mensis Aprilis anno MDCCCCXXVLT, Pontificatus Nostri sexto,

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE LANG-LONG IN SINIS ERIGITUR IN VICARIATUM APOSTOLICUM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Non sine magna animi Nostri laetitia comperimus in praefectura apostolica de Lang-Long in Sinis, curis Societatis Parisiensis pro Missionibus exteris concredita, christianam rem uberrima feliciter incrementa suscepisse. Cum itaque venerabilis frater Celsus Costantini, Archiepiscopus titulo Theodosiopolitanus et Delegatus Apostolicus Noster in Sinis Nos enixe postulaverit, ut praefecturam ipsam ad apostolici vicariatus ampliorem dignitatem erigere dignemur, Nos praelaudati Apostolici Delegati votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quae cum ita sint collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praefecturam apostolicam de Lang-Long in Sinis ad vicariatus apostolici titulum ac dignitatem evehimus ac promoVemus.

Haec statuimus, volumus atque edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane

fieri si quidquam secus super Iiis a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris die xxvn mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

SEIUNCTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO BIRMANIAE ORIENTALIS ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KENG-TUNG.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In omnes orbis christiani regiones vel longo terrarum marisque intervallo seiunctas, ex hac divi Petri Cathedra, quam divinitus obtinemus, tamquam sublimi e specula oculos mentis Nostrae convertimus et quae in exploratam cedant utilitatem fidelium gregis, quaeque rei sacrae procurationi melius expediendae conducant, ea, nulla interposita mora, suprema Nostra auctoritate decernere maturamus. Iamvero cum vicariatus apostolicus Birmaniae Orientalis amplitudine territorii et incolarum frequentia conspicuus, peramplam de Keng-Tung regionem amplectatur, quae, fidelium numero in dies feliciter percrebrescente, peculiarem curam quoad spirituales populi necessitates requirere videtur, cumque idem Vicarius Apostolicus enixis precibus flagitaverit ut regio illa e dicto vicariatu Birmaniae Orientalis detracta in apostolicam praefecturam per Nos erigatur: Nos, id in verae Pidei incrementum quam maxime cessurum rati, memorati Antistitis votis annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Bomanae Ecclesiae Cardinalibus, negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis ad trutinam religiose vocatis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, haec, quae sequuntur, decernimus ac statuimus. Nimirum territorium, quod a flumine *Sdluen* pervenit usque ad flumen *Me-Jcong,* atque ad septentrionem concluditur a Sinensi provincia *Junnan,* ad orientem a flumine *Me-Tiong,* ad meridiem finibus regni *Xen-mai* circa vicesimum latitudinis septentrionalis gradum, tandem ad occidentem ab eodem flumine *Saluen,* seiungimus ac dismembramus a vicariatu apostolico Birmaniae Orientalis, idemque territorium ita seiunctum sive separatum in praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Keng-Tung.* Porro hanc novam apostolicam de Keng-Tung

praefecturam curis committimus sacerdotum Pontificii Instituti a SS. Apostolis Petro et Paulo pro Missionibus ad exteras gentes.

Tandem haec edicimus et mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub Anulo Piscatoris, die **xxvn** mensis Aprilis anno **MDCCCCXxvn,** Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

IMMUTATIO NOMINIS VICARIATUS APOSTOLICI IAM BIRMANIAE ORIENTALIS, IN POSTERUM DE TOUNGOO APPELLANDI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In universas orbis christiani regiones oculos mentis Nostrae ex supremi apostolatus officio convertentes, quae inibi rei sacrae expeditioni melius gerendae conducant, sollicito studio decernere maturamus. Hac mente cum venerabilis frater Emmanuel Segrada, Episcopus titularis Hirinensis, Vicarius Apostolicus Birmaniae Orientalis, Nos enixe flagitaverit ut e vicariatu sibi concredito regio de *Keng-Tung* separaretur, eaque detracta, pars quae superesset novum acciperet nomen geographicis rationibus magis accommodatum: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Eomanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, votis memorati Antistitis annuendum èsse existimavimus. Quare, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore vicariatum apostolicum Birmaniae Orientalis, de regione *Keng-Tung,* eadem Nostra auctoritate, modo imminutum, in posterum, *de Toungoo* appellandum esse statuimus, a civitate in qua Vicarius Apostolicus suam propriam sedem habet.

Haec volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari ; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quid-

quam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvn mensis Aprilis an. MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

YI

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE BATAVIA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE MALANG.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Nihil antiquius Nobis est, quam ut christiana res maiora capiat in dies incrementa; ideoque non sine laetitia comperimus Missionem, quae in insula lava districtus civiles de, *Pasoeroean* et *BosoeM* nec non *Madoera,* cum insulis adiacentibus complectitur, Ordinis Fratrum Carmelitarum curis demandatam sub Vicarii Apostolici de Batavia iurisdictione, tantos suscepisse progressus, adeoque florere, ut omnino apta videatur, quae in Missionem independentem erigatur. Cum igitur dilectus filius Generalis Prior Ordinis praelaudati Nos enixe flagitaverit ut Missionem ipsam in praefecturam apostolicam constituere dignemur, Nos optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, attenta quidem relatione ac voto Vicarii Apostolici de Batavia, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine^ praesentium tenore, Missionis supradictae territoria omnia, quae recensuimus, in praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Malang* et quam Carmelitarum ipsorum curis commissam relinquimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iuiiicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Anulo Piscatoris, die xxvn mensis Aprilis anno MDCCCCXXVH, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

NOVUS LIMES INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE LEOPOLD VILLE ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE COQUILHATVILLE, IN CONGO BELGICO.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In hac Beati Petri Cathedra nullis quidem meritis Nostris collocati divinitus, tamquam e specula sublimi, in omnes orbis christiani regiones oculos mentis Nostrae convertimus, et quae rei sacrae expeditioni melius gerendae faciant, et quae in exploratam cedant fidelium utilitatem, ea sollicito studio, Nostraque auctoritate interposita, decernere maturamus. Iamvero cum hodierni Vicarius Apostolicus de Leopoldville et Praefectus Apostolicus de Coquilhatville, in Congo Belgico, iustis de causis adducti, Nos postulaverint ut inter proprias finitimas Missiones novi limites adsignarentur: Nos, ex hac mutatione conspicua obventura christiano populo bona pro certo habentes, optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Bomanae Ecclesiae Cardinalibus, negotiis Propagandae Eidei praepositis, omnibusque rei momentis ad trutinam religiose vocatis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, praesentium tenore, quo necessitatibus spiritualibus indigenarum in praedictis territoriis aptius provideatur, statuimus ut confinia inter praefata vicariatum apostolicum et praefecturam ita mutentur, ut tres pagi nempe *Bafalce, Belongo Weti* et *Hongo* a vicariatu apostolico de Leopoldville separentur et praefecturae apostolicae de Coquilhatville adiungantur.

Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvn mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status,*

VIII

IMMUTATIO FINIUM INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE NOVA GUINEA ORIENTALI ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE NOVA GUINEA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant et quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant, ea ut sollicito studio decernamus Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero cum dilectus filius Superior Generalis Congregationis Verbi Divini, vulgo de Steyl, enixe Nos postulaverit ut limites admodum arcti praefecturae apostolicae de Nova Guinea centrali, vicariatui apostolico de Nova Guinea orientali adiacentis, iustis de caussis immutarentur atque protraherentur: Nos, ex dicta immutatione atque amplificatione plurima in rem catholicam bona obventura fore pro certo habentes, considerato etiam voto favorabili in scriptis dato a venerabili fratre Vicario Apostolico Novae Guineae orientalis, votis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praefecturae apostolicae de Nova Guinea centrali fines ita immutamus, ut ipsa confinia non amplius gradum 142^{m} 22' attingant, sed ad gradum 143^{m} 20' protrahantur.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter "attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvn mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status,*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. IOSEPHUM ERNESTUM TIT. S. MARIAE DE ARAOOELI S. R. E. PRESB. CARDINALEM VAN ROEY, ARCHIEPISCOPUM MECHLINIENSEM, QUEM LEGATUM SUUM MITTIT AD SOLEMNIA QUINQUIES SAECULARIA UNIVERSITATIS STUDIORUM LOVANIENSIS CELEBRANDA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quinto feliciter exeunte saeculo ex quo Lovaniensis ista Studiorum Universitas condita est, iuste quidem Eector eius magnificus Paulinus Ladeuze ceterique de senatu viri ad Apostolicam hanc Sedem imprimis ultroque cogitatione memori provolarunt; ut enim ipsi in suavissimis litteris ad Nos datis recte professi sunt, Eomani Pontifices, cum ubique gentium domicilia huiusmodi scientiarum celeberrima constituenda nullo non tempore curaverint, tum istud nominatim Athenaeum magnum paterno quasi amore prosecuti sunt. Atque auspicato decessor Noster f. r. Martinus V, flagitante quidem Ioanne IV Brabantiae Duce, Universitatem Lovaniensem instituens, in Bulla *Sapientiae immarceseibilis* inscripta, verba illa edixit: ... *per quae* (litterarum studia) *divini nominis et eiusdem fidei cultus protenditur, militantis Ecclesiae respublica in spiritualibus et temporalibus cum animarum salute geritur, pax et tranquillitas ubilibet solidantur omnisque conditionis humanae dilatatur prosperitas.* Etenim haec omnia, tamquam coepta sibi proposita, urgere pro viribus ad effectumque adducere Lovanienses doctores, hoc longo aevi spatio, conati sunt; maximeque sanam doctrinam religiose tradendo et errores refellendo tam strenue ut iure Leo Pp. X, in Bulla « *Exsurge* », *reputationem* novae doctrinae a Lovaniensibus confectam, *non minus doctam quam veram et sanctam* appellaverit. Iamvero, cum de Ecclesia tum de ipso humano civilique cultu optime quidem Lovanienses meruere. Siquidem haec duo praecipue in Universitatis istius laude ponuntur: eam scilicet et catholicam semper, per varias etiam temporum rerumque vicissitudines, permansisse eandemque non ex una tantum vel paucis scientiarum facultatibus, sed ex facultatum omnium summa constare; ita ut, cum disciplinae humanae universae, docentibus quidem magistris in sua cuiusque scientia peritissimis, ibidem excolantur, undique frequenterque Lovanium confluere stu-

diosa iuventus consueverit. Profecto longum est memoriam hic omnium recolere clarissimorum virorum qui Athenaeum istud vel egregiis operibus, vel miris inventis, vel scriptis omne genus nobilitarunt; sed tamen illum commemorare placet perillustrem virum, Cardinalem Mercier, qui recens pastorali virtute aeque ac doctrinae laude floruit. Ac mirum quantum haud ita pridem studiosa eluxit erga universitatem istam populorum voluntas. Cum enim Bibliotheca insignis, calamitosissimo desaevieñte bello, omnino deleta esset, non modo ea denuo, multorum ex America civium munificentia, aediftcata est, sed etiam novis libris eam instruendam plurimi quidem ubique curant; quos inter Nosmet ipsos esse laetamur. Merito igitur in eventu tam fausto sollemnia agentur amplissima, uti affertur, ceteris quidem ex omni terrarum orbe Athenaeis magnis plaudentibus. Nos vero qui, non secus ac decessores Nostri, peculiari quodam benevolentiae sensu Lovaniensium Universitatem prosequimur, nihil magis optamus quam ut res splendore maximo celebretur, quasi Nosmet ipsi coram essemus. Quamobrem te, dilecte fili Noster, his Litteris eligimus qui Nostram personam gerens, nomine et auctoritate Nostra iis sollemnibus praesideas aliisque caeremoniis praesis; non dubitantes quin tua ipsius virtute et amplitudine eius, qua te nuperrime auximus, dignitatis, festorum decora cumules. Atque precamur ut, auspice Virgine Matre, quam ab ipso iam initio veluti *Sedem Sapientiae* venerari consueverunt Lovanienses, cuiusque augusta effigies, Nostro quidem nomine, corona aurea mox redimietur, istud maiorum disciplinarum nobile Institutum optatos exitus consequatur; quandoquidem id omnes persuasum habent, incrementa Lovaniensis Universitatis quam maxime esse cum rei christianae civilisque utilitatibus coniuncta. Interea, quo celebratio splendidior fiat, libenter tibi damus ut adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Atque in divinorum munerum auspicium itemque in paternae voluntatis Nostrae signum, tibi, dilecte fili Noster, Bectori magnifico ceterisque de senatu viris, doctoribus decurialibus et alumnis, iisque omnibus qui sollemnibus intererunt, apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Bomae apud Sanctum Petrum, die xxrv mensis Iunii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. PATRICIUM TIT. S. MARIAE DE PACE S. R. E. PRESB. CARDINALEM O'DONNELL, ARCHIEPISCOPUM ARMACHANUM, QUEM LEGATUM SUUM ELIGIT AD CONCILIUM PLENARIUM EX TOTA HIBERNIA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, saluterà et apostolicam benedictionem. — Cum valde sollicitudine et cura urgeamur omnium Ecclesiarum, nihil magis, ut par est, Nos delectat quam quidquid religiose sancteque dioecesibus singulis prodesse potest. Pergratus igitur Nobis nuntius accidit Concilium ex tota Hibernia proxime celebratum iri, magno quidem Episcoporum studio atque consensu. Ac certe laude digna omnino est ista Pastorum concordia in utilitatibus cleri populique provehendis; cum enim voluntatem parendi Apostolicae Sedi, tum sollertiam ostendit dioecesanas leges ad normam illius Codicis iuris canonici accommodandi, qui haud ita pridem a decessore Nostro f. r. Benedicto XV promulgatus est. Siquidem satis est experiendo compertum quantum valeant huiusmodi coetus, collatis quidem consiliis, ad abusus, si qui irrepserint, tollendos, ad disciplinam sacram firmandam, ad christianos spiritus late in populo refovendos; ita ut ad vestrarum dioecesium vires quodammodo reiiciendas optimam vos rationem inire videamini Plenarium istud Concilium indicendo. Quamobrem, cum de opere tam frugifero agatur, libentes Nos, dilecte fili Noster, optatis tuorum satisfacientes, te his Litteris eligimus qui, Nostram gerens personam, nomine et auctoritate Nostra Plenariae Synodo praesis eandemque moderereris; id enixe precantes ut congregatis ob rem tanti ponderis Spiritus Sanctus sapientiae suae lumine et mentes vestras collustret et studia exacuat ad ea quae sciveritis diligenter exsequenda. Quorum caelestium auspex munerum ac paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, tuis in episcopatu conlegis iisque omnibus qui coetibus intererunt, effuso animo impertimus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, die **xvn** mensis Iulii anno **MDCCCCXxvn,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. PETRUM TIT. BASILICAE XII APOSTOLORUM S. R. E. PRESB. CARDINALEM LA FONTAINE PATRIARCHAM VENETIARUM: DE SANCTO ROCHO SAECULO EXEUNTE SEXTO AB EIUS NATALI CELEBRANDO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem.—Numquam sane in Ecclesia sancta viri fortissimi defuere qui, calamitatibus saevientibus, divina quadam virtute praediti, imprimisque caritate Christi flagrantes, quasi hostias Deo pro salute omnium immolandos se praebuerunt. Hos inter egregium plane locum obtinet Sanctus Eochus, qui, in Monte Pessulano natus, ex Gallia in Italiam veniens cum varias eius provincias dira pestis grassaretur, mirandum in modum hoc morbo aegrotantibus opitulatus est, animam suam pro fratribus ponere paratissimus. Atque in pluribus quidem Italiae urbibus oppidisque, uti Aculae et Caesenae, Parmae et Placentiae inque Roma ipsa, certa exstant monumenta quae mirificas tanti viri res gestas testificantur: is enim perhibetur peculiari quadam cum signo crucis formula ad salutem peste infectos statim restituere solitus esse. Itaque mirum non est si, postquam in ipso aetatis flore, velut caritatis victima, Rochus sanctissime obiit, incredibiliter eius fama longius latiusque propagata sit; idque ex quo praesertim pestilentia illa teterrima Constantiae ilico restincta est, peractis quidem, ipsorum Concilii Patrum iussu, in S. Rochi honorem publicis supplicationibus. Quapropter factum est ut plurimae sane sodalitates, ab eius nomine nuncupatae, ubique gentium constituerentur, quae cum Patroni cultum proveherent, tum, ipsius exempla imitantes, proximorum procurandae saluti impensam operam darent. Iamvero, dilecte fili Noster, urbs ista, honoris tui sedes amplissima, nulli sane cedere visa est, saeculorum decursu, in sancto viro colendo; Venetiae enim, ob multa ipsarum cum maritimis populis commercia necessitudinesque, facilius olim ac saepius letali lue affligebantur. Atque omnes norunt quo religionis studio magna Venetiarum respublica caelestem suum Patronum venerari consueverit, non modo Sodalitatem, et civium omnis ordinis numero et multiplici beneficentia semper praestantem, haud ita multo post sanctissimi viri obitum condendo, sed etiam insigne templum aedificando in quo sacrae eius exuviae decore servarentur: nec est silentio praetereundum praecellens illud opus, ***Schola S. Rochi*** appellatum, quod tamquam domicilium bonarum artium

splendidissimum ab omnibus habetur. Merito igitur, dilecte fili Noster, vi exeunte saeculo ex quo vir sanctus in caelum evolavit, archisodalitas ista sollemniter admodum, uti affertur, eventum tam faustum celebrandum curabit; consentaneum enim est ut Venetiae imprimis, quae toties a diro morbo mirifice sunt liberatae, singulares sane grates honoresque, ex instituto maiorum, Patrono inclito tribuant. Nos vero qui probe novimus quantopere conferant sacrae huiusmodi commemorationes ad fidem ac pietatem in populo excitandas,-laeti equidem in partem saecularium istorum soUemnium venimus; id enixe precantes ut S. Eochus, qui tantum apud Deum valet, non modo letalem morbum sed etiam vitiorum errorumque luem, quae quidem est longe funestior, a christiano populo avertat. Atque ad augendum faustae rei fructum splendoremque, libenter tibi damus ut eis qui caeremoniis sacris aderunt, nomine Nostro benedicas plenam eisdem admissorum veniam proponens ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Interea, divinorum auspicem munerum itemque paternae benevolentiae Nostrae testem esse volumus apostolicam benedictionem, quam tibi, dilecte fili Noster, archisodalitatis moderatoribus singulisque sociis, universo tuo clero ac populo amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxvni mensis Iulii anno **MDCCCOXxvn,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

IV

AD B. P. D. FRANCISCUM OROZCO Y JIMÉNEZ, ARCHIEPISCOPUM DE GUADALAXARA, QUINTO ET VICESIMO EPISCOPATUS EIUS ANNO EXEUNTE.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. -— Mexicani alumni ex Collegio Pio Americano vehementer petunt ut, anno exeunte episcopatus tui quinto et vicesimo, aliquo benevolentiae signo te Nos prosequamur. Libenter equidem id facimus per has litteras; non modo ut ipsorum optatis faveamus - placet enim hoc adulescentis cleri erga te studium eo quod discipulus antea fuisti Instituti eiusdem - sed etiam ut de re fausta paterno animo ultroque tibi gratulemur. Siquidem compertum habemus quam sollerter in duabus dioecesibus, deinceps tibi creditis, pastoralia munia obieris. Quod enim ad Chiapensem Ecclesiam pertinet, inter alia id tibi ducitur laudi indigenarum tribus, *Ghamulas:*

nuncupatis, ad christianum civilemque cultum te reduxisse; in Guadalaxarensi autem archidioecesi multa ad Dei gloriam animarumque salutem egregie gcssisse, tum pueros christiana sapientia imbuendo, tum gymnasia ac liberalium artium instituta condendo, tum denique clero rite sancteque conformando. Nec minus elaborasse te novimus in sociali actione catholicorum, quam vocant, provehenda, plurimis quidem consociationibus ad hanc rem constitutis; simulque sacra Ecclesiae iura tam strenue tueri consuevisse ut in te praecipue, in praesens ut antea, improborum hominum odia exarserint. Quoniam igitur hae Nostrae litterae tibi, venerabilis frater, in media ipsa vexatione pugnanti pro Dei Ecclesia reddentur, *confortare in gratia quae est in Christo Iesu;* is enim unus *potest eonsolari nos in omni tribulatione nostra.* Nos vero, una cum christiano populo universo, rogare Deum non cessabimus ut quantocius libertatem pacemque Mexicanae Ecclesiae tam acriter oppugnatae tandem concedere benigne velit. Interea, voluntatem erga te Nostram testandi causa, Adstatorem ad Pontificium Solium te laeti eligimus, praecipientes ut usitatae Litterae in forma *Brevis* ad te mittantur. Ac caelestium conciliatrix munerum apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, eunctoque tuo clero ac populo amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxvm mensis Iulii anno **MDCCCOXxvn,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP- XI

V

AD EMUM P. D. EUGENIUM TIT. S. MARTINI IN MONTIBUS S. R. E. PRESB. CARD. TOSI ARCHIEPISCOPUM MEDIOLANENSEM, CETEROSQUE INSUBRIAK EPISCOPOS: OBSEQUIOSIS LITTERIS RESPONDET EX COMMUNI CONVENTU RHAUDENSI DATIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictio^ nem. — Ex conventu Rhaudi nuper habito convolasse vos ad, Vicarium Iesu Christi cogitatione et animo, id fuit pietate et fide vestra omnino dignum; per litteras enim inde coniunctim datas, non modo Nos de Sinensibus et Mexicanis rebus eonsolari nisi estis, sed etiam de laetis pastoralis sollertiae vestrae coeptis certiores fecistis. Itaque libentes didicimus hoc imprimis vobis esse curae ut recte iuventutem instituatis; illius effati memores S. Ioannis Chrysostomi: *Q/uid autem maius quam adulescentu-*

•*torum* ***fingere mores*** *f* Quam curam in praesens maxime, si numquam alias, urgeri oportet, dum tot tantisque videmus periculis circumveniri adulescentiam. Quamobrem egregie vos, aptis conditis consociationibus, magno opere elaboratis ut iuvenilis aetas, spes quidem melioris aevi, cum. a christiana doctrina rite instruatur, tum per Sacrae Synaxis frequentiam, omni virtutum laude succrescat. Nec minus studium vestrum probamus in illa cohibenda mulierum vestiendi ratione, quae ad pravitatem morum augendam tantopere confert, quaeque tam impie in sacris aedibus ipsi Dei Maiestati adversatur. Siquidem, etsi conamur Nos quantum possumus, arguentes, obsecrantes, increpantes in omni patientia et doctrina; tamen vix aliquid perfecturi sumus, nisi Episcopi, fratres Nostri, quae Nos docemus doceant, quae monemus moneant, quae hortamur ac praecipimus sancte a fidelibus exigant. Ne cessetis igitur efficere ut clerus populusque cuique vestrum commissus optatis Nostris respondeat, sitque Nobiscum arcte coniunctus. Quae quidem coniunctio arctior certe fiet cum, novo Insubriae Seminario in alma has Urbe confecto, frequentior adulescens clerus, sub ipsis Eomanorum Pontificum oculis, religiose instituetur. Qua spe laeti, in caelestium munerum auspicium itemque in paternae benevolentiae Nostrae signum, vobis, dilecte fili Noster et venerabiles fratres, universoque clero ac populo unicuique vestrum concredito, apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus^

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxix mensis Iulii, in festo Apostolorum Principum, anno **MDCCCCXxvn,** Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

VI

AD R. P. PETE UM DE MARIA, ARCHIEPISCOPUM TIT. ICONIENSEM EUMDEMQUE IN HELVETIA NUNTIUM APOSTOLICUM, QUEM LEGATUM SUUM MITTIT AD CONGRESSUM EUCHARISTICUM EINSIDLENSEM EX TOTA HELVETIA.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum Eucharistiam sanctissimam Iesus Dominus iam moriturus instituisset ut cum hominibus semper mirandum in modum coniungeretur eisdemque uberiores redemptionis suae fructus offerret, idcirco perpetuum fuit Ecclesiae sanctae studium fideles cohortandi ut Sacramentum augustum quasi religionis ac pietatis centrum haberent, omnisque honoris splendore pro-

sequerentur^ Ita non sine Dei nutu proximis hisce annis mos est invectus per catholicum orbem eucharisticos agendi conventus, quibus animi ad amorem et obsequium erga altaris Mysterium renovari videntur. Quod quidem in spem Nos erigit temporum rerumque meliorum: testis enim historia est christianam vitam eo magis vulgo florere quo sit Eucharistiae cultus impensior; ex contrario autem, si caelestem panem negligant homines, sensim vigorem languescere christianae professionis. Libenter igitur a Curiensi Episcopo, nomine quidem ceterorum Helvetiae Antistitum, didicimus Congressum Eucharisticum mox in Einsidlensi coenobio celebratum iri, omnesque a Nobis petere ut, in occasione tam fausta, ipsum Helvetiae Nuntium Apostolicum delegemus qui, personam Nostram gerens, nomine et auctoritate Nostra coetibus praesideat caeremoniisque sacris intersit. Id Legati Nostri munus ultro sane tibi, venerabilis frater, deferimus per has litteras, non modo quia pro certo habemus te digne admodum, pro tua pietate dignitatisque amplitudine, honestissimum hoc mandatum exsecuturam esse, sed etiam ut optatis foveamus catholicorum Helvetiorum qui tam pie studioseque Apostolicam hanc Sedem colere consueverunt. Sollertia perspecta Episcoporum, itemque Benedictinorum Sodalium ex Einsidlensi familia, iam nunc portendi potest et percelebrem omnino conventum fore et optatos inde fructus perceptum iri. Quo igitur augustior res fiat, facultatem tibi damus ut adstantibus nomine Nostro benedicas, plenam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Interea, caelestium donorum auspex Nostraeque benevolentiae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater, singulis Helvetiae Episcopis et Einsidlensibus Patribus, iisque omnibus qui Congressioni intererunt, effuso animo impertimus.

Datum Bomae apud Sanctum Petrum, die x mensis Augusti anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

10 Augusti 1927. — Cathedrali Ecclesiae Sancti Severini, cui adnexa est Administratio perpetua dioecesis Treiensis, praefecit R. P. D. Vincentium Migliorelli, hactenus Episcopum Nursinum.

26 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Oppidensi, R. P. D. Iosephum Antonium Caruso, hactenus Episcopum Cariatensem.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

8 Iulii 1927. •— Institutum religiosum Sororum, vulgo *Orsoline di Somasea* nuncupatum, cuius domus princeps sita est in dioecesi Bergomensi, *approbavit, itemque eius Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium;*

Instituti religiosi Sororum, vulgo *Siervas de Jesús* nuncupati, cuius domus princeps sita est in dioecesi Victoriensi in Hispania, *Constitutiones approbavit, experimenti gratia, ad septennium;*

1 Augusti. — Congregationis religiosae Sororum a *Nostra Domina de Mercede* nuncupatae, cuius domus princeps sita est in dioecesi Barcinonensi, *Constitutiones definitive approbavit;*

— Instituti *Sororum Charitatis B. M. V.*, cuius domus princeps sita est in archidioecesi Dubuquensi, *Constitutiones definitive approbavit;*

— Sodalitatem Sacerdotum Operariorum Dioecesanorum Cordis Iesu, cuius domus princeps sita est in dioecesi Derthusensi, *approbavit, itemque eius Constitutiones, experimenti gratia, ad septennium.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

i

NAMURCEN;

CONFIRMATIONIS CULTUS AB IMMEMORABILI TEMPORE PRAESTITI SERVO DEI HUGONI FOSSENSI, ORDINIS PRAEMONSTRATENSIS ABBATI, BEATO NUNCUPATO.

SUPER DUBIO

An sententia lata a Iudicibus deputatis ab Illmo ac Rmo Dno Episcopo Namurcensi super cultu ab immemorabili tempore praestito Servo Dei Hugoni Fossensi, Abbati Ordinis Praemonstr atensis, seu super casu excepto a decretis sa. me. Urbani Papae VIII, sit confirmanda in casu et ad effectum de quo agitur.

Hugo, a loco nativitatis de *Fosses,* dioecesis tunc Leodiensis nunc Namurcensis, Fossensis nuncupatus, a parentibus pietate et censu conspicuis ortus est. Adolescens utroque parente orbatus in Fossensi sanctorum Foillani et Ultani monasterio, religione et litteris instructus, adscribi meruit in domum et familiam Cameracensis Episcopi Burchardi, qui anno 1119 Valencenas in Hannonia iter habens S. Norbertum sibi notissimum et veterem amicum ibi praedicantem invenit, eumque impolita forma et poenitentium specie se exhibentem benignissime salutavit, et Norbertum exclamavit. Hisce familiariter lingua teutonica colloquentibus adstans Hugo, Episcopi socius, ea lingua ignarus et illis exquisitis amicitiae signis commotus, causam quaerens ab ipso Episcopo, audit de amico Norberto eum dicentem: « Iste quem sic vides, in aula Regis mecum pariter nutritus est; homo nobilis et divitiis afiiuens in tantum ut episcopatum meum, cum ei offerretur, renueret ». Tunc Hugo magis magisque admiratus et lacrymans sensit se in sanctum virum aestimatione et amore ita attractum et raptum ut eius piam sanctamque conversationem exoptaret. Quod brevi post tempore opportuno accidit, siquidem Norbertus Hugonem hanc gratiam postulantem libentissime excepit, et mense Iunio an. 1119 Dei famulus in aetate viginti sex circiter annorum, suis rebus pro suo arbitrio dispositis, in disciplinam scientiamque S. Norberti, institutoris Praemonstratensium, se tradidit, et sancti Viri exstitit primus disci-

pulus, vicarius, itinerum ac laborum socius et in regimine Ordinis Abbas et successor. In actis processus narratur quod prospiciente S. Norberto cum primis suis discipulis locum sibi a beata Virgine Maria *praemonstratum* in quo et a quo ecclesia et Ordo canonicorum originem et nomen sumere deberet, locum quidem incultum et asperum fratribus non benevisum, Hugoni oblata visio Christi Crucifixi ad rem aptum et debitum confirmavit. Contradicentem et adversantem daemoniorum turbam sub forma et specie militiae armis instructae Hugo, absente Norberto, et eius vices gerens aqua benedicta et sanctae crucis signo repulit ac fugavit. Isti tamen hostes devicti novis insidiis fratres aggredi conati sunt, absque successu. Tunc unus ex illis fortior, ad vesperas quemdam iuvenem fratris conversi filium invadit et torquet crudeliter. Hugo, convocatis fratribus exorcismum aggressus est; cumque daemoniacus puer a circumstantibus teneri non posset, religiosus clericus in virtute sanctae obedientiae sibi ab Hugone impositae, eum coercuit et solus tenuit, et tunc Dei famulus, fratribus orationi et disciplinae insistentibus, adhibitis sanctae Ecclesiae precibus et auctoritate, iuvenem a daemonis obsessione liberavit. Ita locus a quavis nova malignorum spirituum infestatione vindicatus et incolumis, ecclesiae Praemonstratensis adnexique coenobii aedificationi praestitutus, Deo iuvante et Beata Virgine protegente, opere et labore absolutus, canonicorum regularium Praemonstratensium fixa sedes et domus princeps, tanquam excelsum candelabrum ardens et lucens apparuit, stetit atque refulsit. S. Norberto ad archiepiscopatum Magdeburgensem promoto, post biennium, ipso annuente, Hugo eius Vicarius, a canonicis Praemonstratensis ecclesiae unanimi suffragio in Abbatem eiusdem ecclesiae et Praepositum generalem Ordinis electus est, et a Bartholomaeo Laudunensi Episcopo confirmatus et benedictus in gravi et diuturno suo munere sancti fundatoris vestigia et documenta sectandi nunquam defuit. Sub eius regimine ultra centum monasteria in variis nationibus erecta sunt, et plures fratres et sorores rite in Ordinem cooptati, ad ea destinati, vita contemplativa cum activa perbelle coniuncta, spirituali suae perfectioni et animarum saluti studiose et continuo prospexerunt. Eximium Praemonstratense Institutum fratrum et sororum numero et praestantia ita auctum et amplificatum a Summis Pontificibus summa laude, copiosis privilegiis et generosis donationibus honestari meruit. Accesserunt quoque possessiones et dona per Ludovicum Crassum et Ludovicum septimum Gallorum reges munificentissime conlata. Denique Dei famulus Hugo apostolicis laboribus fractus, pietatis operibus et vitae sanctitate adornatus; quum ecclesiam Praemonstratensem et Ordinem triginta quinque annis prudenti et sapienti ratione rexisset, ad extremum

vitae finem deductus fratres ad caritatem vitamque communem vehementer cohortatus migravit ad Dominum die decima Februarii anno salutis 1164, sepultusque est in ecclesia Praemonstratensi ante altare S. Andreae Apostoli. Anno .1279 eius corpus, suavissimum olens odorem recognitum et elatum sub Aegidio Praemonstratensi Abbate vigesimo primo, conditum est ante altare maius eiusdem ecclesiae, apposita nobili inscriptione marmorea; donec anno 1660 rursus exhumatum et recognitum in honoratiore loco, de licentia Episcopi, depositum est.

Cultum ab immemorabili tempore praestitum Dei famulo, quamvis ante aeram Urbanianam una cum fama sanctitatis exsisteret, prouti eruitur ex *Vita Norberti* ab auctoribus contemporaneis conscripta et in Processum compulsata, et ex *Analectis Ordinis ^Praemonstr atensis* quae necrologium Abbatum Praemonstratensium referunt, tamen, perdurante aera praedicta et post ipsam ad haec usque tempora, constanter viguisse et vigere comprobatur. Multa enim signa et argumenta praestiti cultus et venerationis in Hugonem proferuntur, ex gr. titulus Beati vel Sancti, imagines ac picturae nimbo circumfusae et expositio reliquiarum in ecclesiis et oratoriis, eius nomen a fratribus assumptum in receptione habitus Ordinis et Martyrologiis Ordinis inscriptum, et in'Litaniis Sanctorum Ordinis Praemonstratensis invocatum; demum exhumatio, recognitio, translatio et elevatio exuviarum, ecclesiastica auctoritate interveniente. Corpus Servi Dei quod anno millesimo nongentesimo decimo in arca sacrarii Cathedralis Laudunensis detinebatur, paulo ante immane bellum europaeum, de mandato Episcopi Suessionensis et Laudunensis iterum delatum fuit in sacrarium ecclesiae *de Brancourt et Bassoles* et in capsa sigillis obsignata reconditum. Sed quum ecclesia incendio consumpta fuerit cum sacrario et nondum reaedificata, ipsum corpus sub minis mansit, quod tamen postea cura hodierni Episcopi Namurcensis Thomae Heylen conquisitum et illaesum repertum, ab eodem caute et religiose custoditur usque ad confirmationem Apostolicam cultus immemorialis eiusdem Servi Dei. — Interim quum Processus Informativus super cultu immemoriali Servi Dei seu casu excepto ante annum 1912 in Curia Namurcensi fuerit inchoatus, et indulta per decretum S. B. O. diei 26 Man 1920 Apostolica dispensatione a nova procedendi ratione in causis Servorum Dei per viam cultus seu casus excepti ad normam Cod. iur. can., lib. IV, tit. XXV, ut haec causa absolveretur iuxta veterem iuris ordinem, iudices deputati a Brno Episcopo Namurcensi, visis omnibus Processus actis cunctisque consideratis, sententiam tulerunt: « Constare de cultu publico et ecclesiastico et immemoriali, nunquam interrupto et feliciter continuato ac praestito Servo Dei Hugoni de Fosses Abbati Praemonstratensi». Cunctis

Inquisitionis actis cum subsequenti sententia expletis et ad Sacram Rituum Congregationem deductis, quum, servato vetere iure in causa praescripto, nihil obstet quominus ad ultiora procedi valeat, instante Rmo Abbate Huberto Noots, Ordinis Praemonstratensis procuratore generali et huius Causae postulatore, fervida quoque Rmorum Episcoporum Namurcen., Suessionen. et Laudunensis atque universi Praemonstratensis Ordinis vota depromente, Emus et Rmus Dnus Ianuarius Cardinalis Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanensis et eiusdem causae Relator, in Ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis subsignata die ad vaticanas aedes coadunatis sequens dubium discutiendum proposuit «An sententia lata a iudicibus deputatis ab Illmo et Rmo Domino Episcopo Namurcensi super cultu ab immemorabili tempore praestito Servo Dei Hugoni Eossensi, Abbati Ordinis Praemonstratensis, seu super casu excepto a decretis sa. me. Urbani VIII, sit confirmanda in casu et ad effectum de quo agitur? » Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei promotore generali, omnibus discussis et accurate perpensis, rescribere censuerunt: « Affirmative seu confirmandam esse sententiam latam a Iudicibus a Rmo Episcopo Namurcensi delegatis, in casu et ad effectum de quo agitur ». Die 5 Iulii 1927.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Ritum Congregationis Praefectum relatione, Sanctitas Sua rescriptum ipsius Sacrae Rituum Congregationis ratum habuit et confirmavit. Die 13 Iulii 1927.

£g A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
*S. B. C. Praefectus**

L. ©8.

Angelus Mariani, *Secretarius,*

II

CALARITAKA

CANONIZATIONIS BEATI SALVATORIS AB HORTA, LAICI PROFESSI ORDINIS FRATRUM MINORUM.

SUPER DUBIO

«Anconstet de virtutibus in gradu heroico praedicti Beati, ut procedi possit ad discussionem miraculorum, in easu ei ad effectum de quo agiturf »

In oppido ***Santa Columba de Farnes,*** Gerundensis dioecesis et principatus Cataluniae, circa an. 1520 humili genere natus et in ecclesia parochiali baptizatus est infans, nomine Salvator. Postea signo crucis et chrismate confirmatus et Ssmae Eucharistiae sacramento primum refectus, piorum parentum cura et christiana educatione, bonam et rectam fidei et morum viam ingreditur. Pubes in hospitio pauperum et aegrotorum, ob suam probitatem et religionem, uti famulus assumitur: unde vocabatur Salvator de Hospitali et ipse conterraneis suis dicebat: «Ego sum ille Salvator filius xenodochii vestri ». Parentibus orbatus pascendo gregi addicitur, dein cum sorore Barcinonem adductus aliquot annos artem sutoriam exercuit. Sorore honesto viro nupta, ipse solus relictus, religiosum statum excogitare coepit, et, humanis rebus mundique illecebris contemptis, Eranciscalem familiam selegit. Adolescens viginti annorum in S. Mariae coenobio Barcinonensi, perfectae observantiae, a superioribus cooptatus, et in auxilium coqui laboriosus adiutor et humilis socius datus est, ut specimen suae diligentiae et obedientiae praeberet. Traditur quod dum Salvator erat extra culinam clausam cuius servabat claves, dein aperto ostio inventum est lautum prandium exquisitis cibis praeparatum pro religiosis et convivís invitatis. Erat dies festus Circumcisionis Domini, et primum miraculum ipsi tributum et a Deo patratum, aliorum seu angelorum ministerio Salvatoris officium mire supplente. Elie tirocinio rite absoluto, solemnia vota emisit. Ad conventum S. Mariae de Iesu, civitatis Derthusensis missus, virtutibus et prodigiis famam sanctitatis adeptus est; sed confratres, ob fidelium ad eum confluentium frequentiam taedio affecti, a Praeside provinciali obtinuerunt, ut Dei famulus transferretur ad montanum coenobium B. Mariae Virginis, Hortanae nuncupatae a proximo pago Horta, a quo ipse cognominatus est: Salvator ab Horta. In eo loco diutius moratus, inter officii sui munia peragenda, in Deum et in caelestia mentem et cor suum impendebat. Sibi austera, aliis comis et affabilis, magnae puritatis et simplicitatis Vir a Deo

meruit gratiam recipere patrandi miracula, praecipue sanandi infirmos et sublevandi pauperes et egenos. - Ne turba fidelium qui illum quaerebant et videre optabant, pacem et quietem coenobii et habitantium turbaret, praepositus provincialis ei nomen Salvatorem in Alphonsum mutavit. Unde in nonnullis Ordinis chronicis ex. gr. in opere *De origine Seraphieae Religionis,* auctore Ven. Francisco Gonzaga, Episcopo Mantuano, Dei famulus nominatur Alphonsus. Attamen temporanea mutatio nominis insufficiens fuit ad imminuendum populi concursum. Quare idem Provincialis primum in monasterium Reussense, postea in alterum Barcinonense Salvatorem remittere debuit, donec Commissarius a praeside universi ordinis deputatus et in Sardiniam missus, Dei Eamulum libenter annuentem secum duxit et Calarim principem Insulae urbem appulit an. 1565. Sed quum adventus Servi Dei notitia eiusque sanctitatis et miraculorum fama praecessissent, tota civitas Calaritana illi obviam prodivit, eumque inter festivos plausus et laetitiae significationes excepit. Eius mora, praesentia, virtutes et prodigia longe superarunt civium exspectationem, prouti ex Processu Calaritano et summario facile deducitur. Tandem quum brevi et mortifera infirmitate correptus in lecto decumberet, Calaritanus Archiepiscopus, clerus universus, una cum Pro-Regé et nobilibus viris, eum visitarunt, benedictionem petentes et accepturi. Ad extrema adductus, Sacramentis piissime susceptis, spiritum suum in manus Domini commmendans placide obdormivit, die decima octava mensis Martii anni 1567 in aetate septem et quadraginta annorum. Tanquam alter a S. Vincentio Ferreri Hispaniae thaumaturgus in vita et post obitum habitus est, eiusque exuviae incredibili populi concursu in coenobio et in templo, sacris ibi ritibus expletis honestatae, humi conditae sunt in sacello S. Francisci, et sesquianno integrae et tractabiles repertae, elatae primum in sacello S. Petri dein in alio a Pro-Rege D. Antonio Colonna magnifice et apposite exstructo collocatae sunt, continuo ibidem appensis donis et exvotis pro gratiis et prodigas acceptis et in ferventis pietatis sacrique cultus significationem. —- Anno 1586 Ven. Franciscus Gonzaga, Episcopus Mantuanus, fama Servi Dei in dies crebrescente, de eius sanctitate, virtutibus et miraculis informationes exaravit, et Xysto V humillime subiecit, easque Summus Pontifex ratas habuit et probavit per litteras Apostolicas « *Cum, sicut exposuit* » sub annulo Piscatoris, datas Romae apud S. Marcum die 3 Septembris 1586. — Anno autem 1600 et sequentibus Inquisitiones Ordinariae Informativae super huiusmodi Causa B. Salvatoris ab Horta in Sardinia et Hispania rite peractae, una cum obsequentissimis litteris Regis Catholici Hispaniae Philippi III postulantibus Fr. Salvatoris ab Horta canonizationem; oblatae sunt Summo Pontifici Paulo V. Qui ea vota et preces

libenti animo excipiens, cuncta Acta Sacrae Eituum Congregationi pro studio et iudicio benigne remisit. Responsum a Sacra Rituum Congregatione fuit: « Differatur canonizatio. Quia alii plures et antiquiores sunt in Congregatione praesentati, pro quorum canonizatione facti fuere Processus, informationes, diligentiae, testificationes et alia plura. Verum quod interim D. Salvator ab Horta cum titulo et miraculis imprimatur, publiceque portetur ad maiorem Fidelium consolationem. Die 5 Februarii 1606 ». Ita cultum quem populus pietate et grato animo ductus, Beato tribuebat, Sacra Congregatio tanquam legitimum in casu permisit. Attamen Emo Cardinali Fabrasco in sacrorum rituum Congregatione ordinaria proponente dubio: « An sententia Emi et Rmi Dñi Cardinalis Vicarii de Urbe super casu excepto a decretis fel. record. Urbani Papae VIII lata, sit confirmanda in casu et ad effectum, de quo agitur, Sacra eadem Congregatio respondendum censuit, *Affirmative* die 13 Septembris 1710, et decretum *Calaritana* de Beato Salvatore ab Horta *super casu excepto* edidit, approbante Summo Pontifice Clemente XI die 29 Ianuarii anni 1711, prout integre legitur in opere Benedicti XIV *De Servorum Dei Beatificatione* etc., lib. II, cap. XXIV, § 32, ubi etiam citantur auctores qui de Beato Salvatore ab Horta scripserunt: inter ceteros Dimas Serpi, Prior provincialis O. M. in *vita* etiam edita a Bollandianis ad diem 18 Martii, tom. 2.; Ven. Franciscus Gonzaga, in *De origine Seraphicae Religionis,* part. L; *Menologium Franciscanum Fortunati,* etc.

Quum vero post Besponsum S. R. C. diei 5 Februarii 1606, litteris Remissorialibus expeditis super virtutibus et miraculis in specie et confectis Processibus Apostolicis eisque ad ipsam S. Congregationem delatis, Rotae Romanae Auditores, iuxta morem, eorum Validitäten examinaverint et approbaverant, mense Augusto 1633, et mense Novembri eiusdem anni *constare de virtutibus* responderunt, sicut mense Martii 1635 primum ex propositis miraculis ratum fecerunt, uti colligitur ex rescriptis Coccini unius ex deputatis Rotae auditoribus, manu propria notatis et in bibliotheca Collegii Romani de Urbe exsistentibus; tamen de his omnibus relatio nunquam exarata fuit (Bened. XIV, loc. cit.). Hisce expositis, instante Causae postulatore, Sacra Rituum Congregatio die 14 Decembris 1882 decretum edidit de reassumptione Causae *in statu et in terminis,* approbante Leone Papa XIII fel. rec; et die 12 Februarii an. 1883 alterum decretum, eodem Summo Pontifice approbante, quo validitatem Processuum, indulta dispensatione a novo examine, ratam habuit et confirmavit. Itaque quum Sacra Rituum Congregatio decretum ediderit die 13 Aprilis an. 1885 ut dubium super heroicitate virtutum B. Salvatoris ab Horta in Ordinario ipsius Sacra Congregationis coetu expendatur,

instante hodierno Causae postulatore Adm. Eev. P. Antonio Maria Santarelli, fervida quoque Rmi P. Bonaventurae Marrani, Ministri generalis totiusque Ordinis Fratrum Minorum vota depromente, Emus ac Rmus Dnus Alexander Cardinalis Verde, eiusdem Causae Relator in Ordinariis sacrorum rituum Congregationis comitiis ad Vaticanas aedes coadunatis* sequens dubium discutiendum proposuit: « *An constet de virtutibus heroicis B. Salvatoris ab Horta, ut procedi possit ad discussionem miraculorum in casu et ad effectum de quo agiturf* » Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Fidei Promotore generali Carolo Salotti, omnibus sedulo perpensis rescribendum censuerunt: « *Affirmative seu constare de virtutibus heroicis praefati Beati Salvatoris ab Horta, laici professi Ordinis Fratrum Minorum, in casu et ad effectum de quo agitur* ». Die 5 Iulii 1927.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis, Sanctitas sua Rescriptum eiusdem sacrae Congregationis ratum habuit et confirmavit. Die 13 Iulii 1927.

£g A. OAKD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIAE

Decreto S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, dato die 25 Iulii 1927, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI dignatus est confirmare electionem canonice factam chorepiscopi Iosephi Rabbani, hactenus Vicarii Patriarchalis Bethlemitani, in *Episcopum Hemesensem syrorum.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

ADMIN. APOST. LUGANEN.

NULLITATIS MATRIMONII (FETTOLINI-VALERI)

Cum Petrina Valeri seu Patocchi, in causa conventa, locum novissimum suae commorationis (Luino, in dioecesi Mediolanensi) deseruerit et ignoretur ubi actu degat, eandem conventam citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 5 Octobris 1927, hora 12 ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fidèles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Petrinae Valeri seu Patocchi curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur,*

L. £g S. M. Massimi, *Decanus. Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 10 Augusti 1927.

Joannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Pierette Valeri ou Patocchi (jadis à Luino, dans l'archidiocèse de Milan) défenderesse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S, Rote Romaine (Roma¿ Via della Dataria, n. 94), 5 Octobre 1927, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la, cause devant la Rote.

donste-t-il de la nullité du mariage dans le cas présent?

Les Ordinaires des lieux, les curées, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de résidence de la dite Mme Pierrette Valeri ou Patocchi devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

COLONIEN.

IÍDXLITATIS MATRIMONII (VTSR WEYEN—PLASS)

Oum ignoretur locus actualis commorationis Ernae Plass-Verweyen in causa conventae, eandem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. E. Eotae (Roma, Via della Dataria, 94) die 15 Octobris 1927, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedictae Ernae Plass-Verweyen curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

L. **£B** S. A. Jullien, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 10 Augusti 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure de Mme Erna Plass-Verweyen défenderesse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siòge du Tribunal de la S. Rote Komaine (Boma, Via della Dataria, n. 94), .15 Octobre 1927, à .11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de ïa cause devant la Rote.

Gonste-t-ïl de la 'nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, le# fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Mme Erna Plass-Verweyen devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

III

PADERBOBNEN.

NULLITATIS MATRIMONII (NICKEL-KAHN)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Richard! Kahn in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum in sede Tribunalis S. R. Rota (Roma, Via della Dataria, 94) die 25 Octobris 1927, hora 10, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Richardi Kahn curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.*

H. Quattrocolo, *Ponens.*

L. $ S.

Ex Cancellaria S. R. Rotae, die 10 Augusti 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Richard Kahn défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 25 Octobre 1927 à 10 heure, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Gonste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Lés Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Richard Kahn devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Domenica, 7 Agosto, la Santità di Nostro Signore riceveva in solenne udienza Sua Maestà EXJAD I, Re dell'Egitto.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 2 Agosto 1927, presso l'Emo e Emo Signor Cardinale Vincenzo Vannutelli, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Caterina Labouré, dell'Istituto delle Figlie della Carità, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Biti *Antipreparatoria,* nella quale dai Emi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla stessa Ven. Serva di Dio.

TRIBUNALE DELLA S. ROMANA ROTA

AVVISO

Le domande d'ammissione allo *Studio* della Bota, per il prossimo anno giuridico, si ricevono negli Uffici del Tribunale dal 20 Settembre al 20 Novembre.

12 Agosto 1927.

M. Massimi, *Decano.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato dì nominare :

1 Agosto 1927. Gli Emi Signori Cardinali Pietro Gasparri, Giovanni Bonzano e Bonaventura Cerretti, *Membri della Commissione Cardinalizia per VOpera « Praeservationis Fidei » in Boma.*

12 » » L'Emo Sig. Cardinale Lorenzo **Ii***MÌII,Membro della 8. Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

16 » » B Emo P. Luigi Bondini, dei Minori Conventuali, *Consultore della S. C. « pro Ecclesia Orientali ».*

Con Breve Apostolico dei 31 Luglio 1927, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare l'Emo e Revmo Sig. Cardinale Lorenzo Lauri, *Penitenziere Maggiore.*

NOTA: **Per disposizione sovrana di Sua Santità, il Sacerdote Giuseppe Bellino, della diocesi di Conza, residente a Napoli, è stato radiato dal novero dei Prelati Domestici a oui era stato ascritto in data 31 Maggio 1918.**

MAGGI OBDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Bma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S. :

23 Luglio 1927. Monsig. Adalberto Gajdatsy, della diocesi di Transilvania.
28 » » Monsig. Manuel Antonio Pacheco, dell'archid. di Caracas.
29 » » Monsig. Geza Vittore Boross, della diocesi di Munkács.
2 Agosto » Monsig. Paolo Penel, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Monsig. Michele Barbarito, dell'archidiocesi di Catanzaro.
» Monsig. Francesco Comi, della medesima àrchidiocèsi.

Cameriere d'onore in abito paonazzo di S. 8.:

23 Luglio 1927. Monsig. Emanuele Antonio d'Avila, del vicariato apostolico di Goagira.

Cameriere d'onore extra urbem *di S. S. :*

8 Agostp 1927. Monsig. Adriano Morselli, dell'archidiocesi di Modena.

Cappellani segreti d'onore di S. S. :

2 Agosto 1927. Monsig. Carlo Jaross, dell'Amministrazione apostolica di Tirnava.
» » » Monsig. Paolo Macháoek, della medesima Amministrazione apostolica.

NECROLOGIO

2 Aprile 1927. Monsig. Ottocaro Próháska, Vescovo di Alba Reale.
17 Luglio » Monsig. Martino Uberto Butten, Vescovo di Liegi.
1 Agosto » Monsig. Raimondo da Silva, Arciv. di Merida nel Venezuela.
4 » Monsig. Settimio Quadraroli, Vescovo di Teramo.
18 » Monsig. Primo Bianchi, Arcivescovo tit. di Cassiope.
23 » Monsig. Giuseppe Lopez Leide de Faria, Vesc. di Bragança.
24 » Monsig. Francesco Saverio Schcepfer, Vescovo di Tarbes **e** Lourdes.
26 » Emo Sig. Card. ENRICO BEIG Y CASANOVA, del titolo di S. Pietro in Montorio, Arcivescovo di Toledo.

Annus XIX - Vol. XIX 3 Octobris 1927 Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

DE CARDINALI SACRAE CONGREGATIONI DE SEMINARIIS STUDIORUMQUE UNIVERSITATIBUS PRAEFECTO PRO TEMPORE INTER PATRES CARDINALES SACRAE CONGREGATIONIS S. OFFICII ET PONTIFICALIS COMMISSIONIS PRO STUDIIS BIBLICIS COOPTANDO.

PIUS PP. XI

Inde ab inito Pontificatu partes officii Nostri paene praecipuas esse duximus, ut rectam in diesque solidiorem uberioremque -clericorum institutionem promoveremus, omnibus amotis incommodis, quaecumque ipsi officere aliquo pacto videbantur. Quam quidem curam et sollicitudinem Nostram Sacram Congregatio Seminariis catholicisque Athenaeis regundis studiose sane naviterque participat. Siquidem, in munere quod sibi proprium ac peculiare est exsequendo, ea videt <*c prospicit, ut non modo magistri deligantur eruditiores atque aptiores, qui disciplinas sibi ad docendum commissas recte fructuoseque tradant, verum etiam in libris, qui studiosorum manibus ex praescripto teruntur, cum sint omnia utiliter egregieque dicta, tum nihil contineatur unde mentes animique iuvenum aliquid capere detrimenti queant. In eiusmodi tamen doctorum librorumque delectu Sacra Congregatio, quam diximus, non posset aut consulendo aut praecipiendo auctoritatem interponere suam, nisi commentaria atque volumina

cognosceret, quae de litteris deque ecclesiasticis doctrinis cum ab nostris tunTab ceteris, saltem graviora, eduntur. Nemo enim non intellegit, ad eam demum Congregationem propius pertinere, ut qui apti non sint, qui ab sacra doctrina praeceptores et libri recedere videantur, eosdem de scbolis deque Athenaeis nostris missos fieri iubeat.

Cum autem, ut canonem 247 § 4 Codicis iuris canonici afferamus, ad Supremam S. Officii Congregationem spectet « non solum delatos sibi libros diligenter excutere, eos, si oportuerit, prohibere... sed etiam ex officio inquirere, qua opportuniore licebit via, quae in vulgus edantur scripta cuiuslibet generis damnanda », cumque, praeterea, in scripta, quae, de re biblica prodeunt, ipsa quoque advigilet Pontificalis Patrum Cardinalium pro Studiis Biblicis Commissio, quam vocant, a decessore imm. mem. Nostro Leone XIII constituta, liquido patet, tam arctis rationibus hinc inde intercedentibus, Cardinali Praefecto, quem ante memoravimus, si in Supremam Congregationem eamque Biblicam Commissionem adscitus erit, iam in hoc ipso plurimum praesidii ad munus suum exercendum adfore, quod amplior profecto illi tutiorque hominum rerumque notitia, in hac tanta ecclesiasticae institutionis quasi palaestra, facile suppetet.

Itaque, motu proprio et de certa scientia ac matura deliberatione Nostra, volumus ac decernimus, Cardinalem Sacrae Congregationis de Seminariis Studiorumque Universitatibus Praefectum *pro tempore* iam nunc et perpetuo posthac inter Patres Cardinales Supremae Congregationis S. Officii itemque Pontificalis Commissionis pro Studiis Biblicis iure atque ex officio referri ac numerari.

Quod vero his Litteris constituimus, id Nos ratum et firmum in perpetuum fore edicimus, contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis Septembris anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

OLEASTRENSIS

SEDIS EPISCOPALIS TRANSLATIO

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Supremi pastoralis officii Nobis divinitus commissi sollicitudo iugiter Nos admonet, ut omni cura et vigilantia ad ea semper intendamus, quibus dioecesium regimini aptius consuli possit. Considerantes itaque dioecesis Oleastrensis regimini utile prorsus ac necessarium fore episcopalem sedem et cathedram a civitate *Tortoli* nuncupata, ad civitatem *Lanusei* transferre, quae fere in medio Oleastrensis dioecesis territorio sita est, Nos, omnibus mature perpensis, ad id deveniendum esse censuimus. Quare, suppleto quatenus opus sit, quorum interest aut qui sua interesse praesumant consensu, Nos, de Apostolicae potestatis plenitudine, a praefata civitate *Tortoli* sedem et cathedram episcopalem Oleastrensem, una cum cathedrali Capitulo et minoribus beneficiariis ac Seminario, ad civitatem *Lanusei* transferimus, cui propterea omnia iura, privilegia, honores et praerogativas, quibus ceterae episcopales sedes gaudent, tribuimus, sub modo tamen ac legibus, quae sequuntur: I) Ecclesiam S. Mariae Magdalenae in urbe *Lanusei* Cathedram pro Episcopis Oleastrensibus constituimus, ipsamque ecclesiam proinde ad cathedralis gradum et dignitatem evehimus, ibique Capitulum cathedrale chorale servitium iuxta canonicas leges persolvet. II) Dignitati Archipresbyteratus, quae una est in Capitulo cathedrali, cuique est Capitulo praesidere, animarum cura etiam in posterum sicut in praesenti erit adnexa, atque ad eam pro hac vice his iisdem praesentibus Litteris dilectum filium Andream Porcu, S. Theologiae Doctorem, hodiernum parochum praefatae ecclesiae S. Mariae Magdalenae in urbe *Lanusei* nominamus. III) Parochus pro tempore ecclesiae S. Andreae Apostoli in urbe *Tortoli* Capitulo cathedrali Oleastrensi qua Canonicus ad honorem pertinebit. Qui vero eum in animarum cura coadiuvabunt ab Ordinario ad tramitem iuris communis nominabuntur. IV) Coadiutores pro tempore Archipresbyteri-parochi civitatis *Lanusei* in posterum cum ceteris quatuor beneficiariis minoribus Capituli cathedralis Oleastrensis accensebuntur. Ad haec autem executioni mandanda

deputamus venerabilem fratrem Georgium Delrio, Archiepiscopum Àrborensem, eidem propterea tribuentes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive sententiam dicendi de quavis in exsecutionis actu occurrente difficultate vel oppositione, facto eidem onere transmittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses a subsignata die computandos, authenticum exemplar peractae exsecutionis. Decernimus denique has Nostras Litteras valituras contrariis quibuscumque non obstantibus, etiam speciali ac expressa mentione dignis. Quae autem hisce Litteris a Nobis Apostolica auctoritate decreta sunt, nemini, nullo unquam tempore infringere, aut iis repugnare vel quomodolibet contraire liceat. Si quis tamen, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Eomae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, in festo Pentecostes, die quinta mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno quinto.

ffi C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *S. C. Consistorialis Secretarius.*

O. CARD. CAGIANO, *S. B. E. Cancellarius.*

Ioannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £g Plumbi

Beg. in Cane. Ap., vol. XXXVI, n. 39. - M. Riggi.

II

BOIANENSIS-CAMPOBASSENSIS

SEDIS EPISCOPALIS TRANSLATIO

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad rectum et utile dioecesium regimen maxime confert ut Episcopi sedes in ea urbe constituatur, quae sit ceteris praestantior et viarum facilitate commodior. Cum itaque in dioecesi Boianensi civitas *Campobasso* exsistat, quae provinciae Molisanae est caput, et in opportuniore situ collocata, propter viarum commoditatem ab omnibus adiri facile

potest, Nos episcopalem sedem et cathedram, hactenus Boiani constitutam, una cum cathedrali Capitulo et Seminario in urbem *Campobasso* transferendam censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, suppressis civitatis Boianensis iuribus episcopalibus, in civitate *Campobasso* sedem et cathedram episcopalem dioeceseos hactenus Boianensis, nunc vero *Boianensis-Campobassensis* appellandae, constituimus, cum omnibus iuribus, privilegiis et praerogativis, quibus ceterae sedes episcopales gaudent. Ecclesiam autem SS. Trinitati dicatam in urbe *Campobasso* in Cathedralem dioecesis erigimus; in eaque cathedrale Capitulum cum minoribus beneficiariis, iuxta canonicas leges, chorale servitium persolvet. At sacerdotibus nativitate Boianensibus, qui in cathedrali ecclesia canonicatu aliove beneficio actu potiuntur, fas erit domi, vel in alio loco dioeceseos de consensu Episcopi, legitime commorari; et, quamvis absentes, quatenus diebus, quibus chorali servitio interesse debent, in praefatis locis residebunt, praesentes in choro habebuntur et fructus praebendae ac distributiones quotidianas percipient. Archipresbyter vero ecclesiae quae hactenus fuit cathedralis Boianensis, cuique adnexa est cura animarum, cum Boiani residere debeat, non amplius erit pars Capituli; sed eius locum ac dignitatem obtinebit Archipresbyter-parochus ecclesiae SS. Trinitatis in urbe *Campobasso,* reservato tamen favore hodierni Archipresbyteri Boianensis, eius vita ac munere durante, iure percipiendi partem massae capitularis prout nunc percipit; quae in posterum Archipresbytero novae ecclesiae cathedralis in urbe *Campobasso* tribuetur. Ad ornamentum autem veteris cathedralis S. Bartholomaei, Boiani, huius ecclesiae Archipresbyter-parochus *pro tempore* in sacris functionibus gestare poterit habitum coloris violacei, idest caligas, collare, talarem vestem cum cauda, numquam tamen explicanda, sericam zonam cum duobus flocculis pariter sericis a laeva pendentibus et mantelletum supra rochetum. Insuper in memoriam antiquae cathedrae parochi dioeceseos die vigesima quarta mensis Augusti singulis annis Boianum in ecclesiam S. Bartholomaei, iuxta centenariam consuetudinem, etiam in posterum convenient obedientiam Episcopo exhibituri. Denique in urbem *Campobasso* cum suis reditibus Seminarium transferetur, in quo iuvenes in spem dioecesis succrescentes rite instituantur; at alumnis e civitate Boianensi oriundis, quatenus proventuum copia suppetat, imminutio pensionis solvendae prae ceteris ad beneplacitum Episcopi concedatur. Ad haec autem exsecutioni mandanda venerabilem fratrem Aloisium Lavitrano, Archiepiscopum Beneventanum, deputamus cum potestate subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, cum facultate dirimendi controversias,

si quae in exsecutionis actu oriturae sint, imposito eidem onere transmittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem, intra sex menses, authenticum exemplar peractae exsecutionis. Decernimus denique has Nostras Litteras valituras contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis non obstantibus. Quae autem hisce Litteris auctoritate Apostolica a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo unquam tempore, infringere aut iis contraire vel quomodolibet repugnare liceat. Si quis autem, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, poenas a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutas se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die vigesima nona mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno sexto.

83 C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *S. C. Consistorialis Secretarius.*

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

Ioseph Wilpert, *Becanus Protonotarium Apostolicorum.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco Plumbi

Reg. in Cane. Ap. vol. XXXVI, n. 52. - **M. Riggi.**

III

DE ERECTIONE ET REGIMINE PONTIFICII SEMINARII MAIORIS A SACRATISSIMO CORDE IESU IN SARDINIA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Nostrarum partem curarum praecipuam sibi vindicant ea Instituta, in quibus adulescentes clerici in spem Ecclesiae succrescunt. Nemo quippe est qui non experiendo compererit bonos laicorum mores studiaque christianarum virtutum adeo cohaerere cum sancta clericorum vita, ut alterum cum altero arctissimo vinculo devinciatur et ad bonum commune coniuret amice. Hinc perpetua Ecclesiae cura ut a sacerdotio arceantur indigni vel non satis idonei ministri; hinc assidua eiusdem sollicitudo ut qui probati vocatique a Deo sunt, ad tam grande munus ita comparentur ut bonitate, disciplina, scientia, ceteris praeluceant ac religioni et civitati perutilem navent operam.

Quapropter numquam non intermisimus sollicitudinis apostolicae ac pontificiae providentiae signa argumentaque pro re nata praebere. Vix enim ut Pontificatum auspicati sumus, Litteras Apostolicas ad dilectum filium Nostrum Caietanum Sanctae Agathae S. E. E. Protodiaconum Cardinalem .Bisleti Praefectum Sacri Consilii Seminariis et Studiorum Universitatibus curandis, dedimus, in quibus, inter alia, Episcopos in partem sollicitudinis Nostrae vocabamus. Quam multi enim sunt qui moderatorum praeceptorumque inopia, vel fortunarum angustiis, vel alia de causa nequeunt adulescentes clericos, si quos habent maioribus studiis maturos, apud se curare, ut dignum est, instituendos? Iis igitur ut possent permagno sui muneris officio fungi opportune haec Apostolica Sedes opitulata est, conditis, maxime per Italiam, in singulare regionum commodum, Seminariis nonnullis, iisque praesidum doctorumque nobilitate florentibus, unde sacerdotes exsisterent ad omne opus bonum instructi, paratique se devovere totos Dei gloriae animarumque saluti. Nos equidem id instituti genus, in quo sapientia aeque ac munificentia decessorum Nostrorum Pii X et Benedicti XV spectata est, cum sartum et tectum conservare volumus, tum etiam, quantum est in Nobis, omni ope in maius provehere.

Cum igitur tam provida caritatis consilia volutaremus animo, Seminariorum conditio antiquissimae Sardiniae insulae Nobis obversata est, ac propensiore voluntate Nos sensimus ad eam inclinari ut beneficio Seminarii communis et regionalis, ut ceteros plerosque Italiae populos, ipsam ditaremus. Peculiares aderant causae, loci propriae, quae providum consilium maturarunt. Suasit igitur amor ut de novis exstruendis aedibus, Sardiniae clericis usibus ac utilitatibus destinatis, cogitaremus. De loco deliberantibus, maxime opportunus visus est qui « Kúlaris » vulgo « Cuglieri » appellatur.

Is enim et in media situs est insula et amoenissimus ac saluberrimus est, nemoribus consitus, optimis lymphis irrigatus, ut vix aptior inveniri possit. Accedit quod locus est in tutela Virginis, quae sedem quodammodo ibi fixit in celebri sanctuario « Sanctae Mariae ad Ni ves » nuncupato. Sub oculis ergo tantae Matris, ipsiusque ductu, iuventus ista ad sacerdotium sancte informabitur. Quod ut fiat, inibi sumptu Nostro Seminarii aedes moliri iussimus, molitasque rebus omnibus necessariis instrui. Deo opitulante, f austo eventu omnia cesserunt, ac spem conceptam confirmarunt.

Sed aliud fuit quod animum Nostrum maxima delectatione affecit. Innuere volumus unanimem consensum et plausum quo Sardiniae Episcopi, de re edocti, inceptum exceperunt et prosecuti sunt. Quod testatum etiam voluerunt litteris communibus ad Nos datis, quae eo etiam nomine Nobis iucundissimae evaserunt, quod ea quae de instituti causis, fructibus qui

sperantur, ac de ipso loco Nos eogitaveramus, ea ipsa esse quae Episcopi sentiebant, revelarunt: ipsimet etiam a Nobis conceptam fidem in Virgine primaria cleri institutrice, confirmarunt: hoc autem magnopere delectamur ac prosperum ducimus. Quae omnia mirum quantum de toto hoc negotio bene auspicentur, praecipue quod hinc totius insulae populorum harmonia et prosperitas, ex uniformi cleri institutione, sibi merito ominentur.

Eebus igitur ita feliciter dispositis, nihil aliud superesse videtur nisi eiusdem Seminarii iuridica erectio et functio. Quod itaque in religiosae rei incrementum cedat et Ecclesiis Sardiniae benevertat, fundatum ad Kularim Seminarium maius pro tota Sardinia insula, a Sacratissimo Corde Iesu appellandum, constituimus eidemque legitimi Collegii iura attribuimus. Hac tamen lege, ut aedes Seminarii, fundus qui aedibus adiacet, quaeque sive in fundo sive in aedibus sunt, in potestate' Romani Pontificis sint perpetuoque maneant. Seminarii autem aedes destinantur omnibus Sardiniae clericis philosophiae ac Theologiae auditoribus: quorum quidem, nisi speciale suffragetur Apostolicae Sedis indultum, nemo poterit ad sacros Ordines promoveri, quin ibidem hisce vacaverit disciplinis.

Seminarium vero regatur auctoritate Apostolicae Sedis, quae per Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus, quae sibi visa fuerint, administrant, iuxta statuta a canone 1357 § 4 Codicis iuris canonici.

Cum vero experientia Nobis compertum sit, inter alios Seminariorum Moderatores Sodales etiam Societatis Iesu tum in Europa tum in aliis orbis catholici regionibus in plerisque maioribus clericorum Seminariis hac ratione fundatis, iuventuti docendae ac educandae plurimum adlaborare, Deoque et Ecclesiae clero formando se probare, volumus ac decernimus ut hoc novum Seminarium eiusdem Societatis Sodalibus regendum ac moderandum tradatur ad leges quae in Seminariorum regimine atque administratione ex communi Ecclesiae iure, ex praescriptis Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, ex peculiaribus statutis pro ipso Seminario Kularitano a Nobis adprobatis, servandae sunt.

Demum ad dignitatem ipsius instituti augendam, tutandam, Theologiae et philosophiae magistris, Rectore ac Moderatore studiorum praesidibus, facultatem facimus merentibus auditoribus conferendi gradus academicos, ad ea quae in hac eadem re statuta auctoritate Nostra sunt.

Hoc restat ut quotquot in maius Sardiniae Seminarium adlegentur studeant omnes oblati a Deo beneficii magnitudinem pro merito aestimare, ac pietate, doctrina, ceteris omnibus virtutibus ita praestent, ut exspectationi desiderii Nostri ac suorum Episcoporum quam cumulatissime respondeant.

Quae denique hisce Litteris statuimus, decrevimus, indiximus, rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus: quibuscumque etiam speciali mentione dignis non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die quinta mensis Augusti in Festo Beatae Mariae Virginis ad Nives, Pontificatus Nostri anno sexto ;

C. CARD. BISLETI,
8. C. de Seminariis ac de Studiorum Universitatibus Praefectus.

P. CARD. GASPARRI,
a Secretis Status.

Ioseph Wilpert, *Decanus Protonotarium Apostolicorum^*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £g Plumbi

"Reg. in tabulario Cane. Ap., vol. XXXVI, n. 83. - **M. Riggi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

BASILICAE MINORIS HONORIBUS CONDECORATUR SANCTUARIUM B. M. **V. Air** APPARITIONS, **IN** OPPIDO TIRANO, COMENSIS DIOECESIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In Comensis dioecesis oppido, cui vulgo nomen *Tirano,* matutinis horis diei xxvnn mensis Septembris anno MDIV Beato Mario Omodei, uti fertur, Deipara Virgo apparuit, iussitque ut populo nunciaret templum in ipsius honorem eo ipso in loco erigendum esse, ubi ipsa pedes posuerat. Continuo caelestem apparitionem probarunt miracula: gravi morbo laborans Marii germanus frater repente conva-Init, et quae saeviebat inter armenta pestis illico deferbuit. Quare in mirandi eventus memoriam statim inibi sacellum conditum est, et quod cum brevi impar evasisset undique confluentium fidelium turmis continendis, auctore atque auspice Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Trivultio, qui per illud temporis Comensem sedem obtinebat, ab anno MDV ad annum MDXXVIII, corrogata populi stipe et conspicuis nobilium virorum largitionibus, ingens surrexit templum molis amplitudine atque artis ope-

rum splendore praenobile; pretioso marmore, pictis tabulis aeneisque signis mirifice ornatum. Hoc Marianum sanctuarium, prodigiis cohonestatum, iuxta Helvetiae fines positum quasi validum adversus haereticorum machinationes propugnaculum, plures devota peregrinatione et omnis condicionis fideles inviserint, populares non minus quam proceres, et Sanctae etiam Ecclesiae principes, quos inter memorare iuvat divum Carolum Borromaeum, Mediolanensium Cardinalem Archiepiscopum, qui die xxvn mensis Augusti anno MDLXXX integram noctem ante Virginis statuam orando transegit. Haec quidem statua Virginis, ulnis gestantis puerum Iesum, aureo diademate ex Apostolicae Sedis concessione redimita est anno MDCLXXXX, die apparitionis anniversaria, scilicet xxvmi mensis Septembris. Nec caret Indulgentiarum thesauro; Bomani enim Pontifices Nostri decessores singularibus sanctuarium ipsum indulgentiis ac privilegiis cohonestarunt. Supellectile quidem pretiosa abundat et Sanctorum Belliquiis; ibidemque cultui inserviunt diligentia singulari Ordinis Servorum Mariae fratres, qui quotannis, occasione potissimum sollemnium peregrinationum, ad sacras functiones celeberrima pompa incumbunt. Haec animo repetentes, cum dilectus filius Peregrinus M. Contessa, Prior ipsius Sanctuarii et continentis coenobii Ordinis Servorum Mariae moderator, enixas Nobis adhibuerit preces ut sacram enunciatam aedem ad Basilicae minoris digni* tatem evehere dignemur, hasque preces cumulent atque ornent amplissima suffragia Episcopi Comensis, et Generalis Prioris dicti Ordinis Servorum Mariae, nec non vota Praesidis municipii Tiranensis, atque universae dioecesis Comensis cleri populique, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, audito venerabili fratre Nostro Antonio S. B. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Eufinae, Sacrorum Bituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi perpetuumque in modum, sanctuarium ab apparitiqne Deiparae Virginis nuncupatum, in oppido *Tirano* situm dioecesis Comensis intra fines, praeclarissimum sacrum non minus quam civile monumentum, necessariis atque opportunis condicionibus ad rem instructum, titulo ac dignitate Basilicae minoris condecoramus, privilegiis atque honorifieentiis iuxta morem adiectis.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si

quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

ECCLESIA ORDINIS PRAEDICATORUM DEIPARAE VIRGINI A ROSARIO SACRA; VIENNAE EXSTANS, PRIVILEGIIS ET HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Allatum Nobis est Leopoldum, Austriae Ducem, gloriosum appellatum, anno reparatae salutis MCCXXVI, quinto post felicem Sancti Dominici Patriarchae Praedicatorum Ordinis conditoris transitum, Conventum Viennensem ad Sanctae Mariae Rotundae, primitivis Fratribus Praedicatoribus ex Hungaria advenientibus tradidisse, ipsumque conventum adeo floruisse brevi, ut in eo generalia totius Ordinis comitia, Beato Ioanne Vercellensi sexto Generali Magistro, anno MCCLXXXII sollemni festo Pentecostes fuerint celebrata. Constat quidem ipsos fratres, condito conventu, Viennensibus civibus operam iuvantibus, ecclesiae aedificandae manus admovisse, et eandem ecclesiam anno MCCXXXVIII ad exitum fuisse adductam una cum praecipuis sacellis Beatae Mariae Virginis in presbyterio, nec non Sanctae Annae, sancti Dominici, sancti Augustini, sancti Martini, ac dein sancti Petri Martyris. Huic sacrae aedi, annis MCCLVIII et MCCLXII incendio deletae, altera suffecta est structurae gothicae splendore et molis amplitudine insignis. Presbyterium cum choro, anno MCCCII consummatum, a Legato Pontificio Nicolao Boccasino, Ordinis Praedicatorum, consecratum fuit, qui postea Benedicti XI nomine ad Pontificalem dignitatem evectus, Ecclesiae universae regimen divinitus obtinuit; anno autem MCCCCXXXXVII ecclesiae adiuncta est navis pluribus sacellis affabre ornata. In sacello sanctissimi Rosarii, quod in presbyterio exstat, ab anno MDCCCXXXX ad nostra usque tempora, summa religione ac pietate populi recolitur Imago Beatae Mariae Virginis a Rosario a celebri magistro Leopoldo Kuppelwieser depicta. Haec animo repetentes, cum sacra haec aedes, quae Rosarii Virginis titulo gaudet, omnibus condicionibus polleat, quae ad Basilicae minoris dignitatem suffragantur, ultro libenterque concedendum existimavimus votis hodierni Prioris et Rectoris dicti templi, qui Nos enixis

precibus flagitavit ut occasione septimi propediem exenntis anni centenari]* a primaeva Viennensis conventus erectione, aedem eandem ad Basilicae minoris gradum promovere dignaremur. Accedunt amplissima suffragia tam Purpuratorum Principum S. B. E. Cardinalium Gustavi Priderici Piffl, Archiepiscopi Vindobonae, et Andreae Eriihwirth ex Ordine Praedicatorum, nec non dilecti filii Procuratoris Generalis eiusdem Praedicatorum ordinis; ideoque Nos, audito venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et S. Eufinae, Sacrorum Eituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore perpetuumque in modum, ecclesiam Ordinis Praedicatorum Vindobonae Deiparae Virgini a Rosario consecratam titulo et honore Basilicae minoris cum privilegiis et honorificentiis iuxta decreta ac praxim adiunctis condecorarnos.

Porro haec statuimus,, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x x mensis Maii anno'**MCMXxvn,** Pontificatus Nostri sexto.

P. CAED. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD R. P. D. LEOPOLD UM PRECATI, ARCHIEPISCOPUM OLOMUCENSEM EUNDEMQUE « APOSTOLATUS A SS. CYRILLO ET METHODIO » PRAESIDEM: DE CONVENTU QUINTO VELEHRADENSI.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, s'alutem et apostolicam benedictionem. — Per dilectum filium Nostrum Cardinalem Aloisium Sincero, Sacrae.Congregationis «Pro Ecclesia Orientali» a Secretis, libentes sane certiores facti sumus

conventum mox quintum, te quidem moderatore ac praeside, Velehradii actum iri, ut ea opportune provehantur studia ac necessitudines, quibus magis in dies se invicem noscant christiani ex Oriente et Occidente, ii qui semper huic beati Petri Cathedrae firmissime adhaeserunt et ceteri, filii quidem Nobis non minus cari, qui maiorum errores secuti nondum in domum Patris redierunt. Ac certe non mediocres utilitatis fructus hucusque iste tulit « Apostolatus a SS. Cyrillo et Methodio », cui tu praees diligenter: quamobrem non semel Nos, haud secus ac decessores Nostri, pium Opus istud pro occasione non modo commendavimus, sed etiam valde Nobis ipsum cordi esse professi sumus. Nec parum laetamur quod congressio ista Velehradii celebretur, in urbe scilicet ubi magni Slavoniae Apostoli, S. Methodii, reliquiae tam pie servantur atque coluntur; cumque illuc tam multi, uti affertur, ex remotissimis quoque regionibus conventuri sint viri ex sacro ordine, pietate doctrinaque praestantes — quos inter venerabilis frater Michael d'Herbigny, Pontificii Instituti Orientalis Praeses, una cum nonnullis Instituti ipsius magistris — Nos, qui probe quidem compertum habemus quantum hi omnes consilii, studii, diligentiae conferant ad unitatem dissidentium assequendam cum Ecclesia matre, spem omnino fovemus eos conventum habiturum esse exitus qui sunt in bonorum omnium exspectatione. Cuius rei id sane optimum est auspicium quod saecularia sollemnia hoc anno aguntur in memoriam viri illius sanctissimi, Cyrilli Thessalonicensis, qui, una cum Methodio fratre, christianam fidem amantissimis Slavicae terrae filiis attulerunt. Haec tibi, venerabilis frater, spei Nostrae sensa significare voluimus, ut eadem ipse conventuris omnibus interpretareris. Interea, lumen vestris mentibus caritatemque animis a Servatore Domino precantes, ut, auspice Deipara dulcissima, coepta ista, quae Nos tantopere urgemus, in plurimorum salutem* cedant, et in divini regni amplificationem, caelestium conciliatricem munerum paternaeque voluntatis Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, iisque omnibus qui coetibus intererunt, apostolicam benedictionem in Domino impertimus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, die vn mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. THOMAM PIUM TITULO SS. QUIRICI ET IULITTAE S. R. E. PRESB. CARD. B OGGI ANI, QUEM LEGATUM SUUM MITTIT AD NONUM E TOTA NATIONE CONVENTUM EUCHARISTICUM BONONIAE CELEBRANDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. —- Ut cleri populique Bononiensis optata explerentur, a Consilio Italico coetibus Eucbaristicis apud nos provehendis-atque ordinandis nonum eiusmodi e tota natione Conventum Bononiae hoc anno haberi, delectu sane optimo, decretum est. Etenim, si in civitatis illius laude ponendum, quod, inde a media aetate, inlustre ibidem floruit praecipuumque altiorum disciplinarum domicilium, ita, ut frequentissimi, vel ab exteris nationibus, eo auditores confluerent: unde *docta* nuncupari Bononia consuevit, - at huic non minus profecto accedit decoris atque ornamenti e studiosa illa, quae civibus avitae pietatis aemulatoribus veluti in medullis haeret, Augusti Sacramenti veneratione. Siquidem apud ipsos Imeldae Lambertiniae et Catharinae de Vigris, utriusque civis suae, saeculorum decursu recordatio atque exempla potuere plurimum: quarum altera caelesti dape, quae sibi, etsi appetentissimae, ob aetatulam denegaretur, mirum in modum refecta est, atque, eo dum fruebatur divini Sponsi complexu caritatisque aestu, e terris in caelum evocata; altera vero non tam coenobium templumque Corporis Christi in patria condidit, quam Domino suo sub Eucharisticis velis latenti unice vixit eiusdemque cultum pro **Acribus** promovit. Haec quidem pervagata satis; at non satis, citra ipsos Italiae fines, est cognitum, quaenam, paulo post institutum in Ecclesia legitime festum Corporis Christi, gubernatores Bononiensium sollemnia ad maiorem Augusti Sacramenti gloriam civitati imperarint: dicimus celebritates ac pompas nomine *Decennales,* dignas prorsus quas Nosmet commemoremus et reliquis civitatibus admirandas imitandasque proponamus. Scilicet inductum, ut paroeciae urbanae per orbem omnes decimo quoque anno sollemnem Corporis Christi pompam agerent: quo autem numero et ordine, quibus caeremoniis, cautum initio ac deinceps Episcoporum atque Archiepiscoporum auctoritate. Sed mirum quantum populi ardor ad augendam rei faustitatem extemplo exarsit hodieque exardescit. Itaque auspicato fit, ut non modo curialia ea templa reficiantur tempestive atque affabre ornentur, sed etiam ad veterem sacram supellectilem, si quid contritum.

laceratumque, artificiose resartam, nova, eademque copiosa et locuples, ex dono ac largitate piorum e paroecia fidelium supellex accedat; ut domus secundum vias sitae, per quas pompa ducenda sit, aut perficiantur, si quae exstrui coeptae, aut dealbentur; ut in vias ipsas, aulaeis sursum ad temperandum solis aestum contectas, ob laurumque floresque apte dispositos, olentes, quot fenestrae prospiciunt, totidem velis damascenis, seriéis - lineisve decorentur. At praeterea, quod pluris est, cum hac tanta rerum omnium renovatione ea animorum renovatio coniungitur, quam dixeris, fragrantis thuris instar, ad Deum *in odorem suavitatis* adscendere. Tales igitur cives, tamque de mysterii Eucharistici cultu solliciti, quid, dilecte filii Noster, quid, inquimus, facturi non erant, ut ad gloriam divini templorum nostrorum Hospitis adque spiritualia animarum incrementa summopere conferrent?' Quamobrem ii ipsi cives nullis laboribus, nullis sumptibus, nulli popularis pietatis incitation! et antehac pepercere, et hodie parcunt,out faustum eventum, ob honores Christo Iesu delatos, ob apparatus magnificentiam et spiritualium ubertatem fructuum, inter praecipuas Bononiensis Ecclesiae laudes haberi queat et posterorum memoriae merito commendari. Ex earum vero explanatione atque illustratione rerum, quae in coetibus disceptandae proponentur, haud mediocrem in praesentes absentesque profecturam utilitatum copiam confidimus. Nemo enim non videt - ut aliquid delibando attingamus - quanti ad privatum et commune bonum intersit, fideles universos Eucharistiam interius cognoscere et christianam vitam, cuius fons et quasi centrum Eucharistia est, abundantius vivere; doctrinam autem de divino mysterio deque liturgia Eucharistica ita popularium mentes animosque pervadere, ut ii intellegendo et pietatis caritatisque igniculos concipiendo, minime vero quasi muti et inertes, sacra participent; caelesti praeterea altos eosdem nutritosque convivio, se quemque perficere, instruere suum a virtutibus animum studioque apostolatus imbuere. Quo quidem studio si christifideles moveantur, efficient profecto, ut non privatim et ab humiliore plebe tantummodo, verum etiam publice et ab ipsis qui ingenio rerumque scientia et cognitione excellunt hominibus officia pietatis Augusto Sacramento exhibeantur. Numne dixeris, unum aliquem praesentis in tabernaculo Christi Iesu satis aut honori consulere aut optata perficere, nisi is dominicum regnum, actione simul, quam catholicam vocant, provecta, latius proferendum amplificandumque curet? Atque ex eo ipso, quod divini Hospitis reverentiae gloriaeque prospiciendum est, nonne sequitur, catholicorum partes esse, ut, ad christianae artis leges, quicquid in tempus nostris pulcherrimum est ac mirabile, tueantur incolume, res aut foedas aut pulchris nec decore nec congruenter admixtas inde, quantum potest, amoveant,

novarumque in exaediftcatione sacrarum aedium ea lineamenta, eam formam quaerant, unde ad Deum, universae auctorem pulehritudinis, animus noster facilius evehatur atque evolet? Cum igitur proximi Conventus amplitudo ac dignitas a Nobis postularet, ut gratia atque auctoritate •eum Nostra fulciremus et honestaremus, in te, dilecte fili Noster, oculos . mentis Nostrae coniecimus, cui Nostrae bac occasione gerendae personae munus committeremus. Quod quidem ut iniremus consilium, praeter egregias ingenii animique tui laudes, nonnulla suadere videbantur: Bononienses scilicet memoriae illae, quae ad Eucharisticum cultum quod attinet, cum historia inlustris Praedicatorum Ordinis, ad quem ipse pertines, cohaerent. Etenim, ut alia praetereamus, Beatam puellulam Lambertiniam, qua, ut diximus, cive Bononienses iure gloriantur, Dominicianae moniales a.d sanctitatem aluerunt; Angelicus autem Doctor, cui divinum Festi Corporis Christi Officium Ecclesia catholica debet, Bononiae cum aliquamdiu degisset, tum sacras in Athenaeo maximo tradidit disciplinas et ad populum haud semel, praesertim in sui Ordinis templo, contionatus est; in hac ipsa denique Aede, ubi corpus Dominici Patris vestri Legiferi, pretioso conditum in monumento sepulcri, asservatur, nonne coetus maximi habebuntur? Itaque te, dilecte fili Noster, Legatum Nostrum eligimus ac renuntiamus, qui, nomine Nostro, Conventui Eucharistico e natione Italica nono Bononiae praesideas. In quo tuum erit, coeuntes illuc fideles hortari, ut, amantissimum Servatorem nostrum redamando, cum in caritate eius proficiant perpetuo ac permaneant, tum sese praestent, ad humanam societatem reparandam, omnium bonorum operum effectores ac satores, quales esse decet atque oportet eos omnes, quotquot Christo dedêre nomen et ad aeternam beatitatem aliquando finiendam contendunt. Interea cum tibi, dilecte fili Noster, tum Cardinali Bononiensium Archiepiscopo, qui in hoc Augusti Sacramenti apparando triumpho tam diu amanterque elaboravit, tum etiam ecclesiasticis laicisque viris, qui eidem laborum socii adfuerunt, et iis omnibus qui Conventum Eucharisticum celebraturi sunt, uberrimorum auspicem fructuum paternaeque benevolentiae Nostrae testem apostolicam benedictionem ex animo impertimus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, die xv mensis Augusti anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

III

AD EMUM P. D. CAIETANUM PROTODIACONUM S. AGATHAE S.R.E. CARD. BISLETI SACRAE CONGREGATIONI DE SEMINARIIS STUDIORUMQUE UNIVERSITATIBUS PRAEFECTUM: DE SEMINARIO MAIORE SARDINIAE PROPE KULARIM AUSPICANDO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quas prope oppidum Sardiniae Kularim, amoenissimo quidem et saluberrimo loco, e solo aedes excitari iussimus ad usum Seminarii maioris, clericis scilicet e tota insula ad sacras disciplinas communiter instituendis, eas, iam nunc absolutas, proxime dedicatum iri, summopere laetamur. Causa equidem Episcoporum illorum laetamur, qui primos consilii Nostri fructus primi delibaturi sunt; at vero Nostrum longe maior subit delectatio animum cum cogitamus, Dei benignitate Nobis datum, ut undecim Sardiniae dioecesibus, Seminario illo condendo, non profecto caducas ac speciosas, sed perpetuo mansuras, sed veras solidasque impertiremus utilitates. Etenim, ut nonnulla attingamus, ratiocinando experiundoque est cognitum, si unum aliquod e pluribus conlegium coaluerit, cum copiosiores instituto sospitando facultates suppetere, tum, imminuto moderatorum domorumque numero, aptiores deligi posse et praesides et pietatis ceterarumque disciplinarum magistros, tum etiam sanctam optimarum laudum aemulationem in iuvenilibus animis facilius excitari. Huc praeterea accedit, quod, si quae inter varios eiusdem regionis populos contentiones ardeant ac simultates, si qua asperior exsistat ingeniorum dissimilitudo, iam, ob diuturnitatem convictus perpetuamque caritatis exercitationem, iis ipsis fraterne facientibus, qui patres ac magistri eorum populorum brevi futuri sunt, concordiae passim conciliandae consultum haud mediocriter erit. In Seminario igitur, prope Kularim canonice constituto, cum sacerdotalium virtutum, tum multiplicis doctrinae semina crescant ac vigeant, auctore Christo Iesu, ab cuius Corde Sacratissimo ipsum nuncupari voluimus; atque utinam Redemptoris amantissimi caritate Sardinia omnis, perinde ac clerici sui, incendatur atque aestuet. Interea placet, te, dilecte fili Noster, qui, Congregationis Seminariis regundis Praefectus, Nostri effector consilii fuisti praecipuus, illuc Legatum Nostrum dimittere, ut novum Seminarium, quandoquidem Nostram personam geres, veluti Nobis praesentibus dedicetur; fiet ita, insulam ut omnes intellegant, quantum

spei atque exspeetationis in eo sacrae iuventutis domicilio, ad religiosam civilemque Sardiniae prosperitatem, collocemus. Esto autem caelestium auspex munerum, paternaeque benevolentiae Nostrae testis, apostolica benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, dioecesium illarum Pastoribus, itemque Seminarii moderatoribus, magistris atque alumnis, ex animo impertimus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, die xvi mensis Septembris anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DAMNATUR OPUS, « " L'ACTION FRANÇAISE „ ET LE VATICAN »

Cum ad hanc Supremam Sacram Congregationem Sancti Officii delatum fuerit opus, cui titulus, *Les pièces aV'un procès — « "VAction Fran-; çaise,, et le Vatican » — Préface de Charles Maurras et Léon Daudet,* iussu Ssmi D. N. Pii Papae XI hoc praesenti decreto idem opus proscribitur, damnatur atque in Indicem librorum prohibitorum inseritur.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 19 Septembris 1927.

Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

30 Iulii 1927. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Pelusitanae praefecit R. P. D, Placidum Angelum Rey-Lemos, hactenus Episcopum Lucensem.

13 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Neritonensi, cum Ecclesia cathedrali Gallipolitana *ad personam* unitae, R. P. D. Caietanum Müller, Episcopum Gallipolitanum, qui posthac Episcopus Gallipolitanus et Neritonensis appellabitur.

— Cathedrali Ecclesiae Policastrensi, cum Ecclesia cathedrali Caputaquensi-Vallensi *ad, personam* unitae, R. P. D. Franciscum Cammarota, Episcopum Caputaquensem-Vallensem, qui posthac Episcopus Caputacmensis-Vallensis et Policastrensis appellabitur.

2 Septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Attaetan., B. D. Fortunatum Devoto quem deputavit Auxiliarem E. P. D. Iosephi Bottaro, Archiepiscopi Bonaerensis.

7 Septembris. — Cathedralibus invicem perpetuo unitis Ecclesiis Calagurritanae et Calceatensi, R. P. D. Fidelem Garciam Martínez, hactenus Episcopum titularem Hippensem, earumdemque dioecesium Administratorem Apostolicum.

II

DESIGNATIONES

Iuxta can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, Metropolita Oregonopolitanus designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Metropolitae Sancti Francisci; itemque Metropolita Cincinnatensis designavit tribunal Ordinarii Clevelandensis.

Quas designationes Ssmus D. N. Pius Pp. XI, rescriptis Sacrae Congregationis Consistorialis, die 27 Iulii 1927 benigne adprobavit.

SACEA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

i

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

12 Iulii 1927. — *Vicarius Apostolicus lamaicae* E. P. D. Iosephus Dinand, e Societate Iesu, Episcopus titularis Selinuntinus.

16 Iulii. — Vicarius A postolicus novi Vicariatus de Hanyang in Sinis, E. P. D. Eduardus Gajvin, e Societate S. Columbani pro Missionibus apud Sinenses, Episcopus titularis Myrinensis.

II

DESIGNATIO

Iuxta can. 1594 §2 Codicis iuris canonici, Archiepiscopus Dyrrachiensis designavit per appellatione in secunda instantia tribunal Metropolitae Scodrensis. Item Vicarius Apostolicus de Victoria Nyanza, designavit tribunal Vicarii Apostolici de Uganda.

Quas designationes Ssmus Dnus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI approbare dignatus est per rescripta Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, respective die 2 Iunii et die 25 Iulii 1927.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

LUGDUNEN, S E U MECHLINIEN, E T VIVARIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE VICTORIAE TERESIAE COUDERC, CONFUNDATRICIS ET PRIMAE SUPERIORISSAE SOCIETATIS DOMINAE NOSTRAE A RECESSU IN COEN ACULO.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis causae, in casu et ad effectum, de quo agitur?

In oppido *Le Mas* ad municipium de Sablières, dioecesis Vivariensis pertinente, die 1 Februarii an.1805 ex honestis piisque coniugibus Claudio Michaele Couderc et Anna Méry, in lucem venit infantula Maria Victoria Teresia mox baptismatis sacramento regenerata, cuius familia hospitalitatis virtute enituit. Nam in illa tristissima rerum hominumque perturbatione gallica, potissimum vexatione ac direptione adversus Ecclesiam eatho* licam eiusque fideles ministros, coniuges isti in exemplum probitatis et religionis praepositi, summa humanitate et christiana caritate, sacerdotes aliosque clericos e propria domo, sede vel coenobio inique expulsos, tamquam hospites et amicos exceperunt, eisque omnia quae ad cultum et victum Uecessaria et utilia forent, large suppeditarunt. Hi vero pacem Christi possidentes secumque ferentes et donantes, ab ipso ingressu, domui et familiae perhospitali copiosam a Deo retributionem precabantur. Inter huius hospitalitatis, precum et benedictionis fructus recensenda quoqUe est puella Maria Teresia quae a teneris annis parentum cura, opere et exemplo sancte instituta, decennis ad sacram synaxin admissa fuit. Deinde christiana doctrina et primis disciplinis congruenter imbuta, praesertim apud patruum, quum esset septemdecim annorum, specimen dedit docendi in schola loci *Les Vans* sub directione probatae et religiosae foeminae e Congregatione S. Ioseph ab ipso loco nuncupata. In exercitatione scholastica ostendit ingenium, intelligentiam, modestiam aliasque idoneas qualitates cum profectu alumnarum, adeo ut moderatrix praevideret neomagistram futuram religiosam suae Congregationis. Attamen duos post annos, quum sacerdotes dioecesani mense Aprili an. 1825 missionem praedicare deberent in loco de Sablières, Ancilla Dei in domum paternam

revocata fuit, ut missionis exercitiis ad commune bonum adsisteret. Hisce omnibus expletis cum institutione Piae Unionis Filiarum Mariae, auctore missionario P. Terme, et praeside renuntiata Maria Teresia, idem Pater mense Ianuario anni sequentis, obtinuit, ut Dei Famula, de consensu parentum, adiret oppidum *Aps* et sibi curam animarum gerenti operam praestaret auxiliatricem. Huc una ex sororibus Praesentationis B. M. Y. adulescentulas idoneas collegerat pueris ac puellis erudiendis, atque huic coetui aggregata fuit Maria Teresia, quae sub magistra tyrocinii M. Clara, probata virtute clarescens, die 27 Martii 1826 religiosarum habitum ab Episcopo Vivariensi recipere meruit. Post aliquot menses praelaudatus sacerdos Terme praedicationis causa in urbem *La Louvesc* missus, opus bonum et opportunum duxit per peculiarem recessum excolere foeminas quae illuc ad venerant peregrinantium more, atque ad hunc finem elegit et vocavit Mariam Teresiam et quasdam socias ad vitam religiosam cum ipsa aspirantes, eisque tradidit et explicavit normas, apposite scriptas et adhibitas a Patribus Societatis Iesu, pro exercitiis spiritualibus in praedicto recessu servandas. Exinde accidit ut Ancilla Dei praeses et quindecim sodales appellarentur Sorores Eecessus Coenaculi vel S. Ioannis Francisci Eegis, quae, exacto tyrocinio praescripto, vestes religiosas induerunt per manus antistitis Bonnel an. 1827, et post congruum tempus etiam annua vota simplicia rite emiserunt. Sub moderatore P. Terme istae Sorores tam in urbe *La Louvesc* quam in loco *Áps*, recessibus spiritualibus sedulam operam sibi et fidelibus valde utilem navarunt. Pie defuncto die 12 Decembris anno 1834 benemerentissimo P. Terme, ex eius ultima voluntate et dispositione Sorores a Recessu Coenaculi et a S. Francisco Regis, regimini et directioni Episcopi Bonnel et sacerdotum Societatis Iesu subiectae sunt. Tum, instante P. Renault S. L, religiosum Institutum in duas sodalitates divisum est, quarum una *Sororum a Recessu in Coenaculo* ad exercitia spiritualia praecipue destinata, altera *Sororum a S. Francisco Regis* puellis instituendis addicta, singulae distinctae cum propriis et respectivis vestibus, legibus et constitutionibus. Quae quidem separatio vinculum mutuae aestimationis, auxilii et caritatis inter utramque religiosam familiam numquam dissolvit. Maria Teresia Instituti confundatrix et prima superiorissa in hoc munere perduravit a die 1 Maii 1828 usque ad diem 23 Octobris 1838, sed post separationem praefuit tantum Congregationi nostrae Dominae a Recessu Coenaculi, et semper suo officio iuncta est summa rectitudine, prudentia et constantia, prouti communia vota superiorum maiorum et sororum subditarum apprime testantur. Quum vero subsidia et vires deficerent ad sustinendum onus quo gravabatur, 'Dei Ancilla, dimisso libenter officio in manibus Superioris R. P. Renault,

magnopere hortata est sorores ad obedientiam maximam sorori quae sibi in munere succederet. Interim ipsa mirabile praebuit exemplum humilitatis, obedientiae, devotionis erga Ssmam Trinitatem et Nazarenam Familiam, et vitae absconditae in Deo quasi foret in continuo spirituali recessu. Amantissima vero sui Instituti summum dolorem patiebatur cum ipsum decursu temporis in rebus temporalibus et spiritualibus aliquantum deficiebat. In suo quietis spatio, duo sunt adnotanda quoad opera exteriora Servae Dei, nempe: emptio domus religiosae de *Fourvière* an. 1842 peracta, atque eius missio ad domum Parisiensem instaurandam ordine et spiritu religioso: quod opus feliciter absolvit, instante et cooperante Episcopo Guibert. Dei Famula quae tum praeses tum subdita, in utroque gradu exstitit exemplar et magistra vitae sanctae ac religiosae, postremo sexennio mortalis suae peregrinationis, diuturnis corporis infirmitatibus et gravibus spiritus afflictionibus probata, se totam cum Christo Iesu Crucifixo, Deo offerebat victimam virtute foecundam et divinae maiestati placentem, de qua cantari posset cum psalmista: « Oculi Domini super iustos et aures Eius super preces eorum ». Institutum Sororum Dominae nostrae a Recessu Coenaculi, a Maria Teresia praecipue fundatum eiusque opera ac zelo firmatum et adornatum, tamquam arbor bene piantata in vinea Domini, suos expandit ramos et laetos uberesque fructus tulit et fert in gloriam Dei et in salutem animarum. Insuper iucunda recordatione commemorat Apostolicae Sedis decreta: primum *Laudis*, diei 10 Martii 1863, alterum *Confirmationis* Societatis, diei 18 Martii 1870, tertium *Approbationis* Constitutionum diei 23 Iulii 1886, ac demum Litteras Apostolicas sa. me. Leonis Papae XIII, diei 17 Martii 1891 quibus Ipse suprema Sua auctoritate sancire ac declarare dignatus est Societatem nostrae Dominae a Recessu Coenaculi eiusque Opera large lateque diffusa, tamquam manifesta signa et pignora divini beneplaciti, Apostolicae benedictionis et Instituti prosperitatis. Postremis vitae diebus Ancilla Dei retulit cuidam testi qui deposuit in Causa quod ipsa postquam receperat, prouti de more, sanctam Hostiam, se vidit circumdatam multitudine personarum orantium et canentium hymnos, psalmos et preces quae supplicantes et gementes adorabant Deum. Erant, uti eadem putavit ac dixit, animae piorum fidelium poenas in purgatorio luentes quae dum inter cetera canebant Hymnum *Te Deum laudamus* etc. ipsa quasi invitata et allecta in sociam debuit cum eis canere: « Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth », etc. Neque mirum si Deus hoc permiserit ob orationes et miserationes Servae Dei in defunctos et ferventem eius devotionem in sanctissimam Trinitatem. Constat enim ipsam, ad suam fidem et pietatem profitendam in honorem et gloriam tanti mysterii, pulchram et appositam oratiuncu-

Iam concinnasse, postea auctoritate ecclesiastica approbatam, ut quotquot Deum unum et trinum vera fide invocant et in mandatis eius ambulant, voluntate et actione Ipsi auxilianti Domino placeant. —• Tandem diuturno morbo vexata acutisque doloribus afflicta, Maria V. Teresia, Sacramentis Ecclesiae pie susceptis, uti sponsa dilecta suo sponso dilecto Christo Iesu adiuncta, in pace quievit *Fourvière* in loco, die 26 Septembris anno 1885. Fertur quod eius anima visa fuit in caelum advolàns pulcherrima et aurea veste induta et quod eius corpus exanime suavissimum efflavit odorem. Insuper frequentissimus populus ad funus et ad sepulcrum, Mariam Teresiam unanimi voce sanctam appellabat. Exuviae in coemeterio *Le Louvesc* humatae, anno 1909 in sacellum domus Instituti Sororum N. D. a Recessu Coenaculi, eiusdem urbis, translatae sunt. Legitur in Proverbiis: «Mors iusti cum laudibus, et nomen impiorum putrescet ». Pretiosa mors Servae Dei fuit echo eius vitae, et fama sanctitatis ante et post obitum adeo inclaruit et usque in praesens perduravit, ut super ea inquisitiones adornatae sunt Ordinaria auctoritate in dioecesibus Lugdunensi, Mechliniensi et Vivariensi; quibus expletis et ad Sacram Rituum Congregationem delatis, quum, iuris ordine servato, nihil obstet quominus ad ulteriora procedi possit, instante R. P. D. Francisco Xaverio Hertzog, Pro tono tario Apostolico a. i., Procuratore generali Familiae Sülpitianae et huius Causae postulatore legitime constituto; attentisque litteris postulatoriis Emorum Patrum S. R. E. Cardinalium, inter quos Emus Card. Tosi Archiepiscopus Mediolanensis opportune memorat et maxime laudat apostolicum ministerium in illa civitate et archidioecesi exercitum, sub Archiepiscopis Calabiana et Ferrari, in admirabilem dignitatem et gratam utilitatem sororum a Coenaculo earumque Operum et Sodalitatum, a professore Seminarii Maioris, sacerdote pio et docto Achilleo Ratti, hodie divina miseratione et providentia Summo Pontifice Pio XI feliciter regnante; inspectisque aliis ad rem litteris obsequentissimis Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum, Abbatum, Capitulorum, Superiorum Ordinum et Congregationum religiosarum, utriusque sexus; rogantibus quoque celsissimis Principibus ac nobilibus viris et mulieribus, Emus et Rmus Dnus Camillus Cardinalis Laurenti, eiusdem Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis, subsignata die ad Vaticana aedes coadunatis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Emi ac Rmi Patres sacris ritibus tuendis praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Carolo Salotti, Fidei promotore generali, re accurate discussa et perpensa, rescribendum censuerunt: *Affirmative, seu signan-*

dam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit ». Die 5 Iulii 1927.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Eituum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Lugdunen., Mechlinien, et Vivarien., beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae Victoriae Teresiae Couderc, confundatricis et primae superiorissae Societatis Dominae nostrae a Secessu Coenaculi. Die 13 Iulii 1927.

£8 A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 22 Settembre, Sua Santità ha ricevuto in solenne udienza S. E. il Signor GIORGIO DE BARCZA, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario di Ungheria, per la presentazione delle Lettere credenziali.

TRIBUNALE DELLA SACRA ROMANA ROTA

Sabato I° Ottobre, ebbe luogo nel Palazzo Apostolico Vaticano la solenne inaugurazione dell'anno giuridico. Dopo la Messa dello Spirito Santo e la prestazione del giuramento, i Rmi Prelati Uditori, con gli Ufficiali del Sacro Tribunale e con gli Avvocati furono ammessi alla presenza del S. Padre. Avutane licenza, Pillino e Bino Monsig. Massimo Massimi, Decano, lesse il seguente indirizzo:

Beatissimo Padre,

« L'anno giuridico, che chiudemmo alla metà di Agosto, fu per il nostro Tribunale un anno di singolare celebrità: la stampa di tutto il mondo parlò diffusamente della Bota.

«Lo straordinario interesse preso dall'opinione pubblica alle decisioni rotali, non si doveva a novità od eleganza di questioni, ma alla condizione delle persone in causa, che con la loro alta importanza sociale attirarono la comune attenzione, un'attenzione in vero poco benevola e facile al sospetto.

« Così da più parti ci giunsero critiche e proteste. Ci si rimproverò di aver giudicato cause matrimoniali di acattolici, intromettendoci in ciò che non ci riguardava, e di averle giudicate in favore della nullità del matrimonio, quasi avessimo con ciò rinnegata l'indissolubilità del sacro vincolo.

«Ma tali rimproveri non avevano fondamento alcuno. Perchè, in primo luogo, non si può ignorare che la Chiesa afferma altamente - e basta leggere il can. 1960 del Codice - il suo diritto di giudicare le cause matrimoniali tra i battezzati. È chiaro che molti degli acattolici, non considerando il matrimonio come Sacramento, ritengono le cause matrimoniali di competenza dello Stato e per conseguenza non può riuscir nuova la loro opposizione ai nostri principi. Ma è pur chiaro che quegli acattolici, che ricorrono all'autorità ecclesiastica, riconoscono col fatto la competenza della Chiesa, la quale non sdegna di ascoltarli, essendo rivolta la loro domanda *ad animae praeiudicium avertendum,*

per usare la parola del can. 1654. È in realtà un accostarsi di dissidenti alla Chiesa, che suole preludere al ritorno, e forse appunto per questo il loro passo riesce odioso ai correligionari.

« Quanto alle proteste in favore dell'indissolubilità del matrimonio, queste ci sono sempre simpatiche, perchè nessuno più di noi ha a cuore tale principio. Queste voci, che dovrebbero destar maraviglia, venendo di là dove impera il divorzio, le accogliamo come una cara testimonianza dell'anima naturalmente cristiana e cattolica. Ma, se il matrimonio non si può annullare, può ben essere nullo fin dal principio. Quali siano le cause di nullità, è scritto nel Codice, così che tutti possono rendersene conto. A quelle noi ci atteniamo, motivando largamente le nostre sentenze, in diritto e in fatto. Quindi l'unica, ma efficace, risposta, che demmo alle domande, che ci venivano da tante parti, fu la pubblicazione, nel Bollettino della S. Sede, delle sentenze che avevano suscitato il pubblico interesse.

« IsTè sono un privilegio dei ricchi, le cause, che si svolgono nel nostro Tribunale, perchè ai poveri viene concesso il gratuito patrocinio con dispensa anche dalle spese vive, in primo luogo di stampa, le quali vengono a gravare la S. Sede, così da assorbire, quasi per intero, le modeste tasse, imposte per le cause a pagamento. ^Nell'anno giuridico decorso la Rota ha pronunziato *cinquantacinque* sentenze definitive, di cui *quarantacinque* in cause matrimoniali. La sentenza è stata favorevole alla parte attrice soltanto in *ventotto* di queste cause. Osservando la divisione in cause a pagamento e in cause di gratuito patrocinio, che è a parti quasi uguali, risulta che la percentuale delle sentenze favorevoli nelle cause di gratuito patrocinio non è punto inferiore a quella che si riscontra nelle altre.

« L'interesse preso dal pubblico alle decisioni della Rota ci ricorda la nostra grave responsabilità e ci spinge a vigilare, affinchè, come dice l'Apostolo, *qui ex adverso est vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.* Come è immacolata la legge, così senza macchia deve essere il Tribunale, dove viene applicata. Questo, al riprendere del nostro lavoro, abbiamo chiesto all'altare, per mezzo di Colei, che, tutta santa, non conobbe macchia alcuna. Questo abbiamo là promesso, e questo torniamo a promettere innanzi al trono della Santità Vostra, grati dei benefìci, e desiderosi di corrispondere nel modo migliore alle sovrane aspettative. Così ci conforti la paterna benedizione, che devotamente invochiamo ».

Rispondeva il Santo Padre essergli dopo ciò ben facile formulare agli Uditori il Suo augurio e programma pel nuovo anno giuridico. Continuassero così: a riempire di intense diligenze, con non minore fervore, i giorni dell'opera loro; ad esercitare le severe funzioni della giustizia e insieme a porgere ascolto, partecipi della ma terna benignità della Chiesa, alle voci delle anime, tinte del Sangue del Redentore; a tener sempre alte le sacre, divine ed umane, esigenze della suprema legge dell'indissolubilità del matrimonio, pur facendo ogni giustizia ai veri e incontestabili motivi di nullità; e, ben sapendo che come

la ricchezza non dà diritto a violar la giustizia così la povertà non dà privilegio di insolenza, continuassero a tutelare quella che Bossuet con elevata parola chiamava «la posizione privilegiata dei poveri nella Chiesa».

« Bene è stato detto, — proseguiva — che come immacolata è la legge, come immacolata è la Chiesa, così immacolato deve essere il Tribunale che la legge applica nella Chiesa; e tale sarà sempre il Tribunale finché immacolati,' nella lor vita e sopratutto nell'esercizio delle loro funzioni, saranno tutti e singoli i membri ai quali tal nobilissimo compito è affidato. A tale uopo, vi siete mostrati ben consapevoli della necessità della *vigilanza,* ed è efficace incitamento ad essa l'attenzione, anche quella non benevola, che all'opera vostra si presta. La vigilanza però richiama la necessità della *preghiera;* « Vigilate et orate »; e voi questa mattina avete pregato, avete invocato lo Spirito Santo, per intercessione della Sua Sposa immacolata. È quindi legittimo augurio e programma la parola che vi abbiamo rivolta, o figli dilettissimi, fin da principio: Continuate così. E la benedizione apostolica vi assista nel continuare ».

. SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

8 Maggio 1927. Il Bevmo P. Gregorio di S. Teresa, dei Carmelitani Scalzi, *Consultore della Saera Congregazione dei Sacramenti.*

21 Settembre » L'Emo Sig. Card. Lorenzo Lauri, Penitenziere Maggiore, *Membro della Suprema Sacra Congregazione del S. Officio.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

6 Agosto 1927. L'Emo Sig. Cardinale Enrico Gasparri, *Protettore della Congregazione « de las Hermanas de la Penitencia de la Tercera Orden de S. Francisco* » (Tuqueres, Colombia).

12 » » Monsig. Boberto Piacitelli, *Chierico della Reverenda Camera Apostolica.*

1 Settembre » L'Emo Sig. Cardinale Gaetano Bisleti, *Protettore dell'Istituto delle Terziarie Francescane della B. Angela* (Foligno).

1 Settembre 1927. L'Emo Sig. Cardinale Camillo Laurenti, *Protettore delle Suore Gompassioniste Serve di Maria* (Scanzano, Castellammare di Stabia).

16 » » L'Emo Sig. Cardinale Evaristo Lucidi, *Protettore delle Religiose Orsoline di Somasca* (Bergamo).

Assistenti al Soglio Pontificio:

2 Luglio 1927. Monsig. Pio Marcello Bagnoli, Vescovo dei Marsi.

27 » » Monsig. Giovanni Maria ZongM, Arcivescovo tit. di Colossi.

13 Agosto » Monsig. Erancesco Orozco y Jiménez, Arcivescovo di Guadalajara.

» » » Monsig. Francesco Bodolfo Bornewasser, Vescovo di Treviri.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

27 Aprile 1927. Monsig. Francesco Hlavati, dell'archidiocesi di Vienna,

19 Luglio » Monsig. Gioacchino Bosati, della diocesi di S. Mimato.

1 Agosto » Monsig. Antonio Scheirich, della diocesi di Alba Beale.

» » » Monsig. Francesco Samà, della diocesi di Oppido Mamertina.

9 » » Monsig. Gaetano Abbatescianni, dell'archidiocesi di Bari.

22 » » Monsig. Luigi Campino Larrain, dell'archidiocesi di Santiago del Chile.

Prelati Domestici di S. S.:

25 Novembre 1926. Monsig. Giacomo Scherer, della diocesi di Basilea.

27 Aprile 1927. Monsig. Carlo Koeppl, dell'archidiocesi di Vienna.

» » » Monsig. Carlo Frim, della medesima àrchidiocèsi.

31 Maggio » Monsig. Alfredo Ottaviani (Boma).

12 Luglio » Monsig. Felice Crépeaux, della diocesi di Nizza.

» » » Monsig. Vittore Germond, della medesima diocesi.

19 » » Monsig. Faustino Baldini, della diocesi di San Miniato.

» » » Monsig. Jesse Botti, della medesima diocesi.

20 » » Monsig. Giuseppe van Hülse, della diocesi di Oklahoma.

» » » Monsig. Giorgio Price, dell'archidiocesi di Birmingham.

26 » » Monsig. Urbano Giovanni Vehr, dell'archid. di Cincinnati.

» » » Monsig. H. Giuseppe Pohlschneider, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Patrizio Giuseppe Hynes, della medesima archidiocesi.

30 » » Monsig. Paolo Galeazzi, della diocesi di ïïarni.

1 Agosto » Monsig. Pasquale Oropallo, della diocesi di Sant'Agata dei Goti.

4 Agosto 1927. Monsig. Giacomo Filippo Ryan, dell'archidiocesi di Milwaukee.
» » » Monsig. Lamberto Meyer, della diocesi di Münster.
26 » » Monsig. Giulio Griepenkerl, della diocesi di Treviri.

ONOBIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, sì è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

9 Giugno 1927. Al sig. principe Luigi di Löwenstein, della diocesi di Würzburg.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

3 Dicembre 1926. Al sig. Leandro Nagore, della diocesi di Pamplona.
11 Gennaio 1927. Al sig. Francesco du Four, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Alfredo van Melckebeke, della medesima archidiocesi.
11 Aprile » Al sig. Emilio Debilde, della diocesi di Tournai.
27 Luglio » Al sig. Francesco Viani, dell'archidiocesi di Genova.
10 Agosto » Al sig. Felice Polck, della diocesi di Loreto.
17 » » Al sig. Alberto Cortadellas (Bolivia).
13 Settembre » Al sig. Michele King, della diocesi di Clifton.
17 » » Al sig. Nicola Sion, della diocesi di Lilla.
25 » » Al sig. Alfredo Castelli, dell'archidiocesi di Milano.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio, Magno, classe civile:

20 Gennaio 1927. Al sig. Fernando Maldonado, della diocesi di Tabasco.
12 Luglio » Al sig. Emmanuele Naudi, del Vicariato Apost, di Egitto.
14 » » Al sig. Giovanni F. Owen, della diocesi di Oklahoma.
» » » Al sig*. Carlo Mac Mahon, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giacomo Flanagan, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Tommaso Eugenio Vessels, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Carlo Quinlan, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Franklin V. Shaw, della medesima diocesi.
20 » » Al sig. Ottavio Leduc, della diocesi di Soissons.
26 » » Al sig. Gaetano De Majo, dell'archidiocesi di Palermo.
29 » » Al sig. Antonio Puls, dell'archidiocesi di Bamberga.
» » » Al sig. Casimiro Bouchart, dell'archidiocesi di Cambrai.
30 » » Al sig. Teodoro Cornelis Luyckx, dell'archid. di Utrecht.
» » » Al sig. Giacomo Wontems Jorissen, della medesima archidiocesi.

30 *Luglio* **1927.** Al sig. Corrado Giuseppe Stöcker, della diocesi di Harlem.
» » » Al sig. Adolfo Ravagnan, della diocesi di Senigallia.
3 *Agosto* » Al sig. Giuseppe Bourguignon, dell'archidiocesi di Tolosa.
11 » » Al sig. ing. Andrea Ferraris di Celle, della diocesi di Cuneo.
5 *Settembre* » Al sig. avv. Giuseppe Spae, della diocesi di Gand.

La Gran Croce dell'Ordine di San Silvestro Papa:

20 *Luglio* **1927.** Al sig. conte Alessandro Erdòdy, della diocesi di Sabaria.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

2 *Agosto* **1927.** Al sig. cav. avv. Cesare Viviani, dell'archidiocesi di Siena.
9 » » Al sig. avv. Cesare Cavaceppi (Boma).
11 » » Al sig. conte ing. Alessandro Carassi del Villar, della diocesi di Saluzzo.
» » » Al sig. ing. Angelo Provera, della diocesi di Casale.
19 » » Al sig. Tullio Gualdi, della diocesi di Civita Castellana.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

13 *Luglio* **1927.** Al sig. Federico Caselli, dell'archidiocesi di Torino.
29 » » Al sig. dott. Francesco A. Pfeiffer (Baviera).
30 » » Al sig. Giovanni Bianchi, della diocesi di Trieste.
3 *Agosto* » Al sig. Guglielmo Tewes, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Al sig. Carlo Soehling, della medesima àrchidiocèsi.
11 » » Al sig. Alfonso Pella, dell'archidiocesi di Milano.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E Bma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. 8.:

2 *Settembre* **1927.** Monsig. Francesco Garro, dell'archid. di Santiago di Cuba.
lo » » Monsig. Federico Alvigini, della diocesi di Tortona.
» » » Monsig. Giov. Francesco Fresno, dell'archidiocesi di Santiago del Chile.
» » » Monsig. Luigi Enrico Baeza, della medesima àrchidiocèsi.
» » » Monsig. Arturo Cortinez, della medesima àrchidiocèsi.
16 » » Monsig. Giuseppe Gravili, dell'archidiocesi di Brindisi,
» » » Monsig. Francesco Passante, della medesima àrchidiocèsi.

16 Settembre 1927. Monsig. Corrado Sehner, della diocesi di S. Ippolito.
» » » Monsig. Eustasio Fernández, dell'archidiocesi di Yucatán.
19 , » » Monsig. Giovanni Bonada, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Monsig. Giuseppe Bancati, della diocesi di Crema.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

16 Settembre 1927. Monsig. Carlo Edinger, della diocesi di S. Ippolito.
» » » Monsig. Clemente Stinner, dell'archidiocesi di Colonia.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

24 Giugno 1927. Il sig. Giovanni Lieger, dell'archidiocesi di Vienna.
15 Settembre » Il sig. Enrico Heymeyer de Heemstede, dell'archidiocesi di Utrecht.

Cameriere d'onore extra Urbem *di S. S.:*

13 Settembre 1927. Monsig. Alberico De Angelis, della diocesi di Albano.

NECROLOGIO

8 Agosto 1927. Monsig. Adalberto Schmücker, Vescovo tit. di Elearchia.
14 Settembre » Monsig. Giuseppe Gandolfi, Vescovo di Iesi.
21 » » Monsig. Pio Stella, Vescovo tit. di Amizone.

Ámaus XIX - Vol. XIX 3 Novembris 1927 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE APPROBATIONE REGULAE TERTII ORDINIS REGULARIS SERAPHICI PATRIS S. FRANCISCI.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Rerum condicio ea erat, in Italia praesertim, sub exitum saeculi duodecimi aliquantoque serius, ut, quamvis universe **Christiana** societas in fide consisteret, homines tamen nimis multi, fluxarum rerum cupiditate distenti vitaeque superbia elati, in omnem morum pravitatem erumperent; atque, elanguescente iam caritate Christi, odia usquequaque foverent et civitates ad intestina bella calamitose impellerent. Nihil igitur optatius tum esse poterat quam ut singularis vir a Deo excitaretur qui, virtutum omnium laude praecellens, et opportuna remedia bis malis afferret et populos ad christianos spiritus revocaret. Iamvero nemo ignorat societatis eorum temporum emendandae munus praecipue Francisco Assisiensi divinitus demandatum esse, qui effrenatis vitiis studium opponens christianae humilitatis et paupertatis, mutua omnes caritate coniungere studuit. Itaque cum plurimi undique ad tantum virum confluerent discipuli, in immensum sane succrevit Franciscanum Familia, cum ex sodalibus trium Ordinum quos Franciscus ipse constituit, tum deinceps ex iis tertiariis qui, perfectioris vitae cupidi,

communem vitam agentes, *sodales Tertii Ordinis Regularis* nuncupati sunt. Merito igitur Iii quoque Seraphici Patris memoriam, septimo exeunte saeculo ab obitu eius sanctissimo, non solum piis supplicationibus sollemnibusque sacris publice habitis, sed etiam ac* tuosioris pietatis propositis laeto animo per hunc annum celebrarent. Etenim omnes norunt quam diligenter, inde ab instituti sui initio, tertiarii regulares sanctum Francisci spiritum induere contenderat, eundemque in multa religionis et caritatis opera traducere consueverint. Quapropter factum est ut Decessor Noster Leo PP. X, Constitutione data *Inter eetera,* eorum Regulam comprobaret. Atqui, ut in humanis rebus contingit, plura quidem, decursu temporum, quae a Leone PP. X decreta fuerant, vel prorsus obsolevere vel cum quibusdam Codicis iuris canonici praescriptis non omnino consentiunt. Quamobrem necesse fuit ut illa Leonis X lex ad nostra haec tempora itemque ad recentiora Ecclesiae decreta accommodantur, ut Tertiarii Regulares, aliaeque multiplices votorum simplicium religiosae familiae quae, cum in suum ipsarum institutum Francisci spiritum induxerint et franciscali nomine utantur, Franciscum Patrem quodam modo habent, novum inde incrementum capientes, alacritate vel maiore optime de christiana civilique re mereri pergerent. Itaque legis huiusmodi **emeiir** dandae munus Sacrae Congregationi negotiis Religiosorum praepositae mandavimus, quae, cum novam *Regulam* franciscali spiritu plenius imbutam et hodierno Ecclesiae iuri congruentem coniecisset, eam ipsam Nobis approbandam pro officio subiecit; cuius quidem Legis ea sunt capita quae hic referuntur.

REGULA TERTII ORDINIS REGULARIS SERAPHICI PATRIS S. FRANCISCI

CAPUT I

Summa vitae religiosae

1. Forma vitae Fratrum et Sororum Tertii Ordinis regularis sancti Francisci, haec est: Domini nostri Iesu Christi sanctum Evangelium observare, vivendo in obedientia, castitate et paupertate.

2. Fratres et Sorores, ad imitationem Patris Seraphici, promittunt obedientiam et reverentiam Domino Papae et Ecclesiae Romanae. Tenentur etiam obedire Superioribus suis canonice institutis, in omnibus quae respiciunt finem generalem et specialem proprii Instituti (Ex Reg. I et II Ordinis, cap. I).

CAPUT II

De novitiatu et professione

3. Fratres et Sorores ad hunc Tertium Ordinem recipiendi debent esse fideles catholici, de haeresi non suspecti, in obedientia Romanae Ecclesiae firmi, matrimonio non ligati, debitis expediti, corpore sani, animo prompti, nulla vulgari infamia maculati, cum proximis reconciliati. Et de iis omnibus, antequam recipiantur, ab eo qui recipiendi habet facultatem, sunt diligenter examinandi (Regula III Ord. a Leone X approbata, cap. I), sacris canonibus Constitutionibusque propriis servatis.

4. Annus novitiatus debet sub disciplina Magistri hoc habere propositum, ut informetur alumni animus studio regulae et constitutionum, piis meditationibus assiduaque prece, iis perdiscendis quae ad vota et ad virtutes pertinent, exercitationibus opportunis ad vitiorum semina radicitus exstirpanda, ad compescendos animi motus, ad virtutes acquirendas. Conversi praeterea diligenter in christiana doctrina instituantur, speciali collatione ad eos habita semel saltem in hebdomada (can. 565 § 1 et 2).

5. Expleto tempore probationis, qui idonei inveniuntur, ad professionem admittantur.

CAPUT III

De caritate erga Deum et proximum

6. Remotis per tria sacra vota obstaculis, quae sanctimoniam impediunt, Fratres et Sorores contendant legem divinam implere, quae tota pendet in caritate erga Deum et proximum. Caritas est omnium virtutum forma et vinculum perfectionis. Ad modificanda vitia, ad proficiendum in gratia, ad consequendam virtutum omnium summam, nihil melius, nihil validius caritate.

7. Magnum signum et adiumentum dilectionis in Christum est frequens, imo quotidianus accessus ad SS. Eucharistiam, quae simul est et sacrum convivium et memoria Passionis eius. Sit quoque religiosarum animarum cura Dominum Iesum, sub mirabili mysterio nobiscum manentem, frequenter visitare ac devote venerari: hoc enim maximum est Sacramentum in Ecclesia et fons inexhaustas bonorum omnium.

8. Probatio autem dilectionis in Deum est exercitium caritatis erga proximum; ideo in vero Christi discípulo caritas in proximum maxime eluceat; omnis locutio sit ordinata, utilis et honesta: ut caritas abundet in opere, necesse est eam in corde prius abundare.

CAPUT IV

De divino officio, oratione et ieiunio

9. Fratres et Sorores, prout propriae Constitutiones ferunt, digne, attente ac devote divinum officium persolvant. Conversi vero et Conversae dicant duodecim *Pater* pro Matutino et Laudibus, pro qualibet alia hora canonica quinque.

10. Quolibet autem die, nisi legitime impediantur, debent Missam audire, et procurare quod habeant pium sacerdotem ab Ordinario loci probatum, qui illis verbum Dei certis diebus proponat et eos ad poenitentiam et virtutes inducat (Reg. III Ord. cit., cap. IV).

11. Debent etiam quolibet die intra se et Deum, cogitare quid fecerint, dixerint et cogitaverant, seu conscientiae examen peragere; de propriis culpis veniam humiliter petere ac emendationis proposita Deo offerre et commendare (Reg. cit., cap. IV).

12. Curent omnes per frequentem Christi Passionis meditationem devotionis fervorem quotidie nutrire et fovere; Seraphicum Patriarcham sequantur et mutentur, ut valeant et ipsi cum S. Paulo exclamare: »Christo confixus sum cruci». «Vivo autem iam non ego: vivit in me Christus». (Gal., II, 19-20).

13. Praeter abstinentias et ieiunia quibus omnes fideles adstringuntur, ea observent quae in propriis Constitutionibus ordinantur, praesertim vigilias solemnitatum Immaculatae Conceptionis et Seraphici P. Francisci.

- CAPUT V

De modo interius exteriusque conversandi

14. Cum Fratres et Sorores huius Fraternitatis dicantur *de Poenitentia,* mortificationis crucem quotidie ferant, sicut vere poenitentibus congruit.

15. Oportet insuper eos ab omni curiositate, tam in vestimentis quam in aliis quibuscumque abstinere. Et iuxta Apostolorum principis beati Petri salubre consilium, depositio ceteris vanis huius saeculi ornamentis, nullum ornamentum corporale portare debent, nisi proprium religiosum habitum (Reg. cit., cap. VI). Tenentur etiam ad clausuram servandam iuxta sacros canones et proprias Constitutiones.

16. Debent quoque esse parci in verbis et locutionibus, quae raro sine peccato multiplicantur. Talis sit Fratrum et Sororum conversatio, ut omnes verbo et exemplo aedificent ac memores sint Dominum dixisse: «Sic luceat lux vestra coram hominibus: ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est» (Matth., Y, 16). Pacem annuncient omnibus humili et devota salutatione utentes: et pacem non in ore tantum, sed et in corde semper secum deferant (Eeg. cit., cap. VI).

CAPUT VI

De cura infirmorum

17. Si quis Frater vel Soror in infirmitatem ceciderit, nemo sit qui operam suam adiutricem neget; sed Superiorum erit congruum pro infirmo servitium disponere. Ceteros, tali servitio non addictos, infirmum visitare non pigeat, et consolatorias verbis confortare. Non tantum infirmis sed et senibus, aut alio modo indigentibus, caritatis officia omnes laeto animo praestent sicut decet seraphici Patris filios.

18. Teneantur potissimum Superiores infirmum vel infirmam monere de infirmitatis poenitentia acceptanda, de vera conversione ad Deum facienda, mortis quoque propinquitatem proponant et iudicii divini districtionem simulque divinam misericordiam (Reg. cit., cap. VII).

19. Postquam aliquis Frater vel Soror ab hac luce migraverit, Superiores curabunt quod eius exsequiae magna cum pietate celebrentur (Reg. cit., cap. IX). Pro anima vero cuiuscumque defuncti statuta suffragia fideliter persolvantur.

CAPUT VII

De labore et modo Iaborandi

20. Qui Dei servitio, Spiritus Sancti adiuvante gratia, sese mancipaverunt, otium fugiant, et divinis laudibus, vel religiositatis aut caritatis operibus fideliter et devote incumbant (cf. Reg. II Ord., cap. VII).

21. Religiosi ideo officia sua propter Deum adimpleant, et quidquid ab eis Superiores exquisierint, prout vires ferunt, devote et fideliter, ut dictum est, perficiant. Viliora etiam, si quae facienda sint, ne recusent; imo libentius quam alia peragant, Seraphici Patris vestigia sequentes.

22. Omnia in caritate fiant, et sanctus Dei amor animos religiosorum ad opera perficienda ita impellat, ut nonnisi pro eius gloria et honore operari eos contingat; et Sancti Pauli Apostoli monitum adimpleant: « Sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis: omnia in gloriam Dei » (I *Cor.,* X, 31).

CAPUT VIII

De obligatione servandi quae in Regula continentur

23. Omnia et singula in praesenti Eegula contenta sunt consilia ad facilius salvandas animas viatorum, et nulla sunt obligatoria ad peccatum, mortale et veniale, nisi humano vel divino iure aliquis añas esset obligatus (Eeg. cit., cap. X).

24. Obligantur tamen Fratres et Sorores acere poenitentias sibi a Superioribus impositas, quando super hoc requiruntur. Obligantur etiam ad tria vota essentialia: ad paupertatem, iusta terminos propriorum statutorum; ad castitatem, se adstringendo ad servandum caelibatum et insuper novo titulo, id est ipsius voti, ad abstinendum a quocumque actu, tum externo, tum interno castitati opposito; ad obedientiam, assumendo obligationem obediendi mandato legitimi Superioris ad normam propriarum Constitutionum (cf. Eeg. cit., cap. X).

25. Omnes tam Fratres quam Sorores ad religiosi status quem professi sunt praescriptum, vitam instituant et componant, atque in primis, quae ad suorum votorum perfectionem pertinent, fideliter observent. Ea praesertim maximi faciant, quae ad Seraphici Patris caritatem et paupertatem sectandas inducunt: filium enim maxime decet Parentis sui et imaginem et virtutes referre.

CONCLUSIO

SANCTI PATRIS FRANCISCI BENEDICTIO

Quicumque haec observaverint, in caelo repleantur benedictione altissimi Patris caelestis, et in terra repleantur benedictione dilecti Filii sui, cum sanctissimo Spiritu Paraclito et omnibus Virtutibus caelorum et omnibus Sanctis. Et ego Frater Franciscus, parvulus vester et servus, quantumcumque possum, confirmo vobis intus et foris istam sanctissimam benedictionem, quam habeatis cum omnibus Virtutibus caelorum et omnibus Sanctis nunc et in saecula saeculorum. Amen. (Ex Seraphici Patris testamento).

Nos quidem, veterem legem Leonis PP. X prorsus abrogantes, libenter, saeculo a Francisci obitu septimo exeunte, hanc *Regulam Tertii Ordinis Regularis Seraphici Patris S. Francisci* apostolica auctoritate Nostra approbamus et confirmamus; id fore

plane confisi ut Tertiarii Regulares, iique omnes qui, etsi vota sollemnia ex instituto non habent, religiosam tamen vitam, duce Francisco, agunt, spiritu novae Legis roborati, quemadmodum egregie scribebat Decessor Noster Benedictus PP. XV, *ceteris sodalibus Tertiariis, qui mundi negotiis enrisque impliciti* remaneant, *in christiana perfectione colenda* sint *exemplo, eisque tamquam duces ad sempiternam salutem quaerendam* praeire pergant.[1]

Haec mandamus, decernentes, praesentes Litteras et Statuta in eas inserta atque inclusa, firma, valida atque efficacia semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque, ad quos spectant aut in posterum spectare poterunt, nunc et pro tempore amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si. quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet, etiam speciali atque individua mentione dignis. Volumus autem, ut harum Litterarum exemplis atque excerptis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die iv mensis Octobris, in festo Sancti Francisci Assisiensis, anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

DE SPECIALI MANDATO SS.MI

C. CARD. LAURENT!, *S. Congreg, de Religiosis Praefectus.*

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH, *S. R. E. Cancellarius.*

Ioseph Wilpert, *Protonotarius Apostolicus, Decanus.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

(L. * **P.).**

Reg. in Cane. Apostolica, vol. XXXVI, «. 87.

[1] **Cf.** ***Acta Apostolicae Sedis,*** **vol.** XIII, **p. 131 (N. M.).**

II

SANCTI PAULI IN BRASILIA BT CAMPINENSIS

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIS BRIGANTIENSIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad sacram Petri sedem, divina dispositione vocati, ea, per quae divinus cultus et christifidelium spirituale bonum, continuum suscipiant incrementum, volumus in Domino statuere, piis supplicum votis libenter etiam annuentes. Iamvero convenientes venerabiles fratres hodierni Archiepiscopus Sancti Pauli et Episcopus Campinensis in parili voto utilitatis erigendi in finibus suarum dioecesium novam dioecesim in civitate Brigantiensi, supplici prece uterque Ordinarius id a Nobis fieri postulant.

Porro Nos, de consulto venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationis Consistorialis Patrum, habito quoque favorabili voto Apostolici Nuntii apud Brasilianam Rempublicam, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersist vel sua interesse praesumant, consensu, et prae oculis quoque habentes quae in Apostolicis sub plumbo Litteris *Ad universas orbis Ecclesias* diei vigesimaeseptimae mensis Aprilis anni Domini millesimi octingentesimi nonagesimi secundi Apostolicae Sedi hac de re reservata fuerunt; de Apostolicae potestatis plenitudine Nos a praedictarum dioecesium Sancti Pauli in Brasilia et Campinensis territorio partem seiungimus ac inter earum fines novam dioecesim *Brigantiensem* in Brasilia nuncupandam erigimus.

Cuius vero fines iidem erunt ac fines parochiarum, quae ipsi, ut infra, assignantur ac attribuuntur, videlicet ex parte archidioecesis Sancti Pauli, parochiae vulgo *Bragança, Piracaia, Atibaia, loannopolis, Bom Iesus dos Perdôes, Nazareth, Juquery* (excepta eiusdem nominis statione viae ferreae, in decursu itineris quod vocant *S. Paulo Railway* quae adnexa permanet archidioecesi Sancti Pauli, iuxta fines municipii civilis), *Jarinu, Itatiba, Tuiuty* et ex parte dioecesis Campinensis, parochiae vulgo *Socorro* et *Barra Mansa.* Neo-dioecesis sedem et cathedram in urbe vulgo *Bragança* erigimus ac ibi in cathedralem ecclesiam evehimus ecclesiam jMariae Ssmae sine labe originali Conceptae dicatam. Cui noviter erectae cathedrali Eccles siae eiusque pro tempore Episcopis tribuimus honores, insignia, favores, iura ac privilegia, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites in America Latina iure communi, vel legitima consuetudine pollent ae

fruuntur; ipsam vero cathedralem Ecclesiam, constituimus suffraganeam metropolitanae Ecclesiae Sancti Pauli in Brasilia, eiusque pro tempore Epi^ scopos iuri metropolitico eiusdem Sancti Pauli Archiepiscopi subiicimus, reservata tamen Nobis et Apostolicae Sedi facultate libere novam decere nendi istius dioecesis dismembrationem, quoties id in Domino opportunum visum fuerit. Quum autem temporum adiuncta prohibeant quominus in praesenti canonicorum Capitulum in hac dioecesi noviter erecta instituatur,, iubemus ut, loco canonicorum, ad normam canonum 423 et sequentium Codicis iuris canonici, dioecesani Consultores eligantur. Mandamus insuper ut, quamprimum fieri poterit, saltem parvum Seminarium dioecesanum, iuxta Codicis decreta ac Sacrae Congregationis de Seminariis normas erigatur utque ipsius dioecesis sumptibus, duo delecti iuvenes aut saltem unus in praesenti, in Pontificium Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe, non intermissa vice, mittantur. Quod vero attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod autem ad clerum in particulari spectat, statuimus ut simul ac dioecesis erectio facta fuerit, eo ipso presbyteri censeantur adscripti Ecclesiae illi, in cuius territorio legitime exstant. Omnia insuper documenta et acta novam dioecesim respicientia, quamprimum fieri poterit, a cancellariis archidioecesis Sancti Pauli et dioecesis Campinensis tradantur cancellariae dioecesis Brigantiensis, ut in eius archivo serventur. Episcopalem mensam constituent Curiae emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis erecta est, praeberi solent, praeter ea, quae ad hoc iam collecta sunt.

Quae autem hisce Litteris, Apostolica auctoritate, a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo unquam tempore, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat obnoxium se evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Henricum Gasparri, Archiepiscopum titularem Sebastensem, in Brasiliana Republica Apostolicum Nuntium, tribuentes ei necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum,, in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate vel oppositione, imposito onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses a data praesentium computandos, fidem authentica forma exaratam, absolutae exsecutionis huius Nostri mandati transmittendi.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras contrariis quibuslibet etiam peculiari et expressa mentione dignis minime obstantibus.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo quinto, die vigesima quarta mensis Iulii, Pontificatus Nostri anno quarto.

•$B C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., *S. C. Consistorialis Secretarius.*

O. CARD. CAGIANO, *S. B. E. Cancellarius.*

Ioseph Wilpert, *Decanus Protonotariorum Apostolicorum.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £B Plumbi

***Beg. in Cane. Ap., vol. XXXIII, n. 64.* - M. Riggi.**

III

BOTUCATUENSIS

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS DIOECESIS CAFAELANDENSIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ea est in praesenti Botucatuensis dioecesis conditio ut, ob crescentem in dies fidelium numerum, in tam latis finibus, unius Episcopi cura et inspectio non sufficiat ad subveniendum tot ac tantis fidelium necessitatibus. Quapropter venerabilis frater Carolus Duarte Costa, hodiernus eiusdem dioecesis Episcopus, cum consilio venerabilis etiam fratris Leopoldi Duarte Silva, Archiepiscopi metropolitanae Ecclesiae Sancti Pauli in Brasilia, humiliter proposuit ac petiit ut dioecesis divideretur, novaque alia prope civitatem Oafaelandensem erigeretur.

Porro Nos, de consulto Eminentissimorum Patrum Sacrae Congregationis Consistorialis, habito quoque favorabili voto Apostolicae Nuntiaturae apud Brasilianam Rempublicam; suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, consensu, et prae oculis habentes, quae in Apostolicis sub plumbo Litteris *Ad universas orbis Ecclesias* die vigesimae septimae mensis Aprilis anni Domini millesimi octingentesimi nonagesimi secundi Sanctae Sedi hac de re reservata fuerunt: de Apostolicae potestatis plenitudine, Nos a praedictae dioecesis Botucatuensis territorio partem seiungimus, ac inter eius fines novam dioecesim *Cafaelandensem* nuncupandam erigimus.

Cuius vero fines iidem erunt ac fines paroeciarum, quas ipsi, ut infra, assignamus et attribuimus. Paroeciae autem hae sunt: *Cafelandia, Araçatuba, Avahy, BataTha, Biriguy, Calmon, Glyeerio, Iaeanga, Lins, Pennapolis, Pirajuhy, Presidente Alves, Promissae-, Soturna.* Neo-dioeeesis sedem et cathedram in urbe *Cafelandia* .'statuimus, simulque in cathedralem erigimus exstruendam ecclesiam a Sancta Elisabeth de Hungaria nuncupandam, .atque concedimus, donec ipsa aedificata fuerit, ut interim tanquam cathedralis adhibeatur ecclesia ibidem Beatae Mariae Virgini a Monte Carmelo et Sanctae Elisabeth de Hungaria dicata. Cui noviter erectae cathedrali Ecclesiae eiusque pro tempore Episcopis tribuimus honores, insignia, favores, iura ac privilegia, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites in America Latina iure communi, vel legitima consuetudine pollent ac fruuntur. Ipsam vero suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Sancti Pauli in Brasilia, eiusque pro tempore Episcopos iuri metropolitico eiusdem ^Sancti Pauli Archiepiscopi subiicimus, reservata tamen Nobis ac Apostolicae Sedi facultate libere novam decernendi istius dioecesis dismembrationem, quoties id in Dòmino opportunum visum fuerit. Quum autem temporum adiuncta prohibeant quominus in praesenti in dioecesi canonicorum Capitulum instituatur, Nos iubemus, loco canonicorum, dioecesanos Consultores ad normam can. 423 et seq. Codicis iuris canonici eligi. Mandamus insuper ut, quamprimum fieri poterit, saltem parvum Seminarium dioecesanum, iuxta Codicis decreta ac Sacrae Congregationis de Seminariis normas, erigatur, utque, ipsius dioecesis sumptibus, bini delecti iuvenes, aut in praesenti saltem unus, in Pontificium Seminarium Pium Latinum Americanum de Urbe, non intermissa vice, mittantur. Quod vero attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod autem ad clerum in particulari spectat, statuimus ut simul ac dioecesis erectio facta fuerit, eo ipso presbyteri censeantur adscripti ecclesiae illi, in cuius territorio legitime exstant. Omnia insuper documenta et acta novam dioecesim respicientia, quamprimum fieri poterit, a cancellaria dioecesis Botucatuensis tradantur cancellariae dioecesis Cafaelandensis, ut in eius archivo serventur. Episcopalem mensam constituent Curiae emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis erecta est, praeberi solent, praeter ea quae ad hunc finem iam oblata et collecta sunt.

Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus praefatum venerabilem fratrem Leopoldum Duarte Silva, Archiepiscopum Sancti Pauli in Brasilia, eidem tribuentes necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi,

ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, onere eidem imposito ad Sacram Congregationem intra sex menses transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem omnino tribuatur fides in iudicio et extra illud, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae, vel ostensae forent.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras, contrariis quibus»» libet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Quae autem hisce Litteris Apostolica auctoritate a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo unquam tempore ac quacumque ex causa, infringere, aut iis repugnare, vel quomodolibet contraire liceat. Si quis vero, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat se obnoxium evasurum esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo sexto, die vigesima prima mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno quinto.

£B C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., P. CARD. GASPARRI,
S. C. Consistorialis Secretarius. ***a Secretis Status.***

Dominicus Iorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £g Plumbi

Reg. in Cane. Ap., vol. XXXIV, n. 68. **- M. Riggi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SEPARATO TERRITORIO E DIOECESI KRISHNAGARENSI ERIGITUR IN INDIA DIOECESIS DE DINAJPUR.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Supremi Apostolatus officium, quo nullis quidem meritis Nostris divinitus fungimur, postulat ut sedulo studio illa decernamus, quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant, et quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti, bene, prospere ac feliciter eventura videantur. Iamvero cum Krishnagarensis in Indiis Orientalibus dioecesis dignissimus Praesul, venerabilis frater Sanctinus Taveggia, qui iam ab anno MDCCCCVI dioecesim eandem naviter moderatur, Nobis humiliter exposuerit opportunum esse, immo fere necessarium, praedictae dioeceseos territorium in duas partes dividere, quarum altera territorium proprium dioecesis ipsius Krishnagarensis remaneret, altera vero novam efformaret dioecesim proprio Antistiti committendam: Nos, id in christiani nominis incrementum apprime cessurum rati, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Eidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, Praesulis supradicti optatis ultro libenterque concedendum censuimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, Krishnagarensem in Orientalibus Indiis dioecesim ita dividimus ut ab illa dismembretur et separetur territorium, quod complectitur plagam septentrionalem fluminis vulgo *Gange et* constat civilibus districtibus de *Dinajpur* (unde novae dioecesis nomen) de *RajshaJii, M aida, Bogra, Rangpur, Jalpaguri,* nec non Statu de *CooTc-Beliar,* quem indigenae populationes fere totum inhabitant. Hoc autem territorium, sic per Nos separatum ac divisum ab illa dioecesi Krishnagarensi, erigimus in novam atque sui iuris dioecesim, cui nomen facimus *de Dinajpur,* quam suffraganeam volumus archidioecesis Calcuttensis, et quam supra descriptis finibus interclusam (haud tamen quod attinet dismembratalo dioecesim Krishnagarensem) committimus curis Missionariorum Pontificii Instituti Mediolanensis a SS. Petro et Paulo, atque a SS. Ambrosio et Carolo.

Haec statuimus ac volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque

integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super bis a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoran*-ter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

EX PARTE TERRITORII DIOECESIS DACCHENSIS IN INDIIS NOVA ERIGITUR DIOECESIS DE CHITTAGONG.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In illis christiani orbis regionibus in quibus, favente Deo, convaluit christiana res, expedit ut, aucto pastorum numero, fidelium gregis bono satius sit consultum. Hac mente cum dioecesis Dacchensis in Indiis Orientalibus, propter nimiam territorii extensionem et stationes missionum feliciter auctas, ab unico non amplius valeat regi pastore, et venerabilis frater Iosephus Legrand, Episcopus ipsius Dacchensis dioecesis, Nos enixis precibus flagitaverit, ut partem meridionalem dioecesis illius iuxta sinum orientalem de Bengala dismembrare, atque in dioecesim independentem erigere, auctoritate Apostolica, velimus: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, dicti Episcopi votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quae cum ita sint, motu proprio, atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, a Dacchensi dioecesi in Orientalibus Indiis partem meridionalem iuxta sinum orientalem de Bengala dismembramus sive separamus, atque ex hoc territorio, sic per Nos disiuncto, novam independentem dioecesim erigimus sive instituimus, cui nomen facimus de *Chittagong,* 'eandemque suffraganeam volumus archidioecesis Calcuttensis et curis religiosorum Sanctae Crucis provinciae Canadensis concredimus. Propterea volumus ut haec nova dioecesis de *Chittagong* complectatur civiles districtus de *Chittagong, N calcali Hill, Chittagong-Bakergani* indígenas status de *Lusliai Hills,* divisionem de *ArakoAi,* ac subdivisiones pariter civiles de *Madaripur* et partim de *Gopalgwii.*

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super bis, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

ERIGITUR IN TERRITORIO ARCHIDIOECESEOS CALCUTTENSIS IN INDIIS NOVA DIOECESIS DE RANCHI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In omnes christiani orbis regiones, etiam longo terrarum marisque tractu disiunctas, oculos mentis Nostrae convertimus ex hac divi Petri Cathedra, quam divinitus obtinemus, et quae rei sacrae procurationi melius expediendae conducant, sollicito studio decernere maturamus. Iamvero cum numerus catholicorum in regione vulgo *Ohota-Nagpur* in Indiis Orientalibus adeo feliciter creverit ut conveniens admodum videatur, ut proprio gaudeat pastore, ideoque venerabilis frater Ferdinandus Perier, Archiepiscopus Calcuttensis, a qua archidioecesi dicta regio *Chota-Nagpur,* quamvis non exiguo disiuncta intervallo, spiritualiter dependet, a Nobis enixe postulaverit ut illud territorium, a Calcuttensi archidioecesi dismembratum, in dioecesim independentem erigeretur: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis accurate perpensis, laudati Archiepiscopi votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Quare, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, territorium complectens civiles districtus de *Hazaribagh, Banchi, Palamau,* et *Singbhum,* quoad partem occidentalem, nec non feudales status de *Gangpur-Bamra-Donai* in Orissa regione, de *Saraihela et Kharsawan* in Chotae Nagpuris territorio, nec non de *Ghang-Jchakhar Korea, Sirguja, Jashpur, Udaipur, Sakti, Baigarh* in centralibus provinciis Bengalae, ab archidioecesi Calcuttensi dismembramus: idemque

territorium sic per Nos separatum in dioecesim independentem erigimus, et a civitate *Banchi* nomen ipsi dioecesi facimus. Hanc vero novam de *Manchi* dioecesim suffraganeam volumus Caleuttensis archidioecesis, eandemque Patrum Societatis Iesu Belgicae religiosae provinciae curis committimus.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive. ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Eomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CAED. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

DISTRACTQ TERRITORIO EX PRAEFECTURA APOSTOLICA DE ZAMBESIA, IN POSTERUM DE SALISBURY DENOMINANDA, ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE BRÖKEN HILL IN AFRICA MERIDIONALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex hac sublimi Principis Apostolorum Cathedra, quam, nullis quidem meritis Nostris, divinitus obtinemus, in omnes, vel longo terrarum marisque spatio seiunctas ab hoc catholicae Fidei centro, regiones oculos mentis Nostrae, tamquam e sublimi specula convertimus, et quae rei sacrae procurationi melius gerendae videantur expedire ea sollicito studio decernere maturamus. Iamvero cum ad maiora Fidei incrementa promovenda in amplissimo Ehodesiae territorio in Africa Centrali opportunum visum sit consilium regionem, quae ad septentrionem versus praefecturae apostolicae Zambesiae ad hanc usque diem adhaesit, ab eadem distrahere et in praefecturam separatam erigere: Nos, collatis consiliis ^um venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Eomanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, haec, quae infrascripta sunt, decernenda existimavimus. Nimirum, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, e missione Zambesiae territorium Ehodesiae septen-

trionalis seiungimus, atque ex hoc territorio, sic disiuncta sive dismembrato, novam erigimus apostolicam praefecturam, cui nomen facimus *de Bröken Hill,* et quam Patribus polonis Societatis Iesu committimus. Hanc vero novam praefecturam apostolicam constitutam volumus e territorio districtus civilis Bhodesiae septentrionalis, nec non e duobus territoriis, die vn mensis Februarii anno MDCccLxxvm et die xxvrn Iulii anno MDCCCCXXVI, praefecturae Zambesiae addictis, nempe e parte territorii Angolae ad dexteram 22* meridiani et e parte vicariatus apostolici Nyassae ad sinistram 31' meridiani sitis. Statuimus denique ut nomen veteris praefecturae, a qua distractum est territorium praefecturae apostolicae de Bröken Hill, loco Zambesiae sit *de Salisbury.*

Porro haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Bomae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiv mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

DISMEMBRATA DIOECESI DE NAGASAKI CLERO INDIGENAE COMMITTENDA, ERIGITUR DIOECESIS DE FUKUOKA IN IAPONIA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Catholicae Fidei per universum orbem terrarum amplificatio suavi animum Nostrum laetitia perfundit, et nihil antiquius Nobis est quam ex hac sublimi specula, e divi Petri nempe cathedra quam divinitus obtinemus, in longo terrarum marisque tractu ab hoc Fidei centro disiunctas regiones oculos mentis Nostrae convertere, et quae ibidem rei sacrae gerendae melius expedire videantur, suprema Nostra auctoritate decernere. Iamvero minime Nos latet dioecesim Nagasakiensem in Iaponia, curis Societatis Parisiensis pro exteris Missionibus concreditam, eiusdem Societatis impenso studio et conspicuis operibus excultam, fidelium numero et sacerdotum indigenarum copia feliciter his postremis

annis anotam fuisse. Quapropter cum venerabilis frater Ioannes Baptista de Guebriant, Archiepiscopus titularis Marianopolitanus et moderator generalis praefatae Societatis pro Missionibus, Nos flagitaverit ut dioecesis Nagasakiensis divideretur auctoritate Nostra, et pars eiusdem dioecesis, catholicorum numero conspicua et multis templis diversisque institutis florens, indigenae clero traderetur, pars vero reliqua, in qua fere inchoata est evangelica praedicatio a dioecesi Nagasakiensi separata et in novam dioecesim erecta Missionalibus Societatis Parisiensis servaretur, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, praehabito favorabili voto venerabilis fratris Marii Giardini, Archiepiscopi titularis Edessensis, Delegati Apostolici in Iaponia, haec quae infrascripta sunt statuenda existimavimus: nimirum motu proprio ac de certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore: I. Territorium, quod civiles provincias de *Saga, Fukuoka, Kumamoto, Oita, Miyazaki* complectitur, a dioecesi de Nagasaki seiungimus, idemque, sic separatum sive dismembratimi, in novam dioecesim erigimus, cui nomen facimus de *Fukuoka* et curis concredimus Patrum Societatis Parisiensis pro exteris Missionibus; II. Dioecesim vero de Nagasaki, hac ratione imminutam, clero saeculari indigenae committimus.

Haec volumus, edicimus decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere: illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

HOMILIA

HABITA IN PATRIARCHALI BASILICA VATICANA INTER SOLEMNIA CONSECRATIONIS EPISCOPI NAGASAKIENSIS DIE FESTO CHRISTI REGIS.

Venerabilis frater,

Anno vix elapso ab consecratis primum beic, ad Apostolorum sepulcrum, sex sinensibus episcopis, tibi, qui primus e Iaponia inter Oonlegii Urbaniani alumnos adscitus es, primo item e Iaponia, in bac ipsa templi maiestate ac sanctitate, sacerdotii plenitudinem, magna cum spiritus dulcedine, contulimus. Quem quidem sacrum ritum dum conficiebamus, credimus, cum Francisci Xaverii, qui patriae vestrae catholicam fidem princeps intulit, tum gloriosorum martyrum, qui pro Christo apud vos caesi sunt, veluti exsultavisse et pullulasse ossa de loco suo. Ees sane maximi momenti mox acta est, eademque inlustris Imperii Iaponici tam clero et fidelibus, quam ipsis optimatibus popularibusve nostrae Religionis exsortibus grata ac iucunda.

Rem maximi momenti actam diximus; quod enim te, venerabilis frater, ad tam excelsam dignitatem eveximus, hoc profecto id comprobat, frequentes e Iaponia clericos ad sacerdotium contendere ac maturescere, ex indigenisque sacerdotibus aliquem iam dignum fieri ac duci, qui clero populoque suo, auctus infulis episcopalibus praesit. Te autem ut in Almam hanc Urbem, prope Apostolicos cineres manuum impositione Nostrarum consecrandum, vocaremus, non una quidem causa suasit. Fecimus enim, ut primus indigena Iaponiae episcopus ex hoc catholicae unitatis quasi centro ad suos missus reverteretur; fecimus ut Pastoribus et missionalibus, illic in provehendo catholico nomine elaborantibus, gratificaremur; eosdemque ac simul omnes illos atque illas, qui quaeve ab anno millesimo octingentesimo octogesimo nono cleri indigenae institutionem promovere studuerunt atque in dies student, quasi quodam praemio ornaremus et cumularemus: fecimus denique ad manifestandum quanti haberemus cum vestros in humano civilique cultu gradus et processus, tum in Iaponico imperio auctam nostrae Religionis aestimationem ac reverentiam. Magnam, ceteroqui, de se exspectationem Nobis commovent cives tui, quibus ea est animi fortitudo et constan-

tia, ut, si semel catholicam fidem amplectantur, immoti in ipsa iam haereant; neque enim illarum memoria christianarum consortionem! facile delebitur, quae ab saeculo septimo decimo ad undevicesimum —quo quidem intervallo missionalibus in laponiam interclusus est aditus — occulte, etsi nullus sacrorum administer sibi aderat, in fide perstiterunt.

Est igitur cur de sollemni hodierno ritu vehementer et Nos gaudeamus et ipsemet, venerabilis frater, Nobiscum gaudeas; eo magis quod consecratio episcopalis tua in hunc diem auspicato incidit, quo die regiam Christi dignitatem Eiusque in universum terrarum orbem imperium Ecclesia concelebrat. Hoc enim tibi munus mandatur, venerabilis frater, ad hoc mittens, ut apud tuos Christi regnum pro viribus proferas; atque eo latius prolaturus es, quo ardentior ipse Christi apostolus eris, ardentioresque de tuis Christi efficies apostolos.

Auspicato item contigit ut ad hunc sanctissimum ritum celebrandum adunaremur exeunte anno septies centesimo ab felici transitu beati Patris Francisci Assisiensis. Praepotentem enim habebis patronum atque intercessorem apud Deum sanctissimum Patriarcham, qui apostolico incensus ardore, Preconis Magni Regis et nomine gloriatus est et munere functus. Cuius gloriosissima saecularia, postquam universo catholico orbe mirabiliter conspirante nec sine uberrimis spiritus emolumentis toto celebravimus anno, heic et hac ipsa hora effusis ad Deum Optimum Maximum gratiarum actionis precibus sollemniter claudere placuit.

Tam felicibus auspiciis proficiscens, venerabilis frater, « congrega in messe, ut filius sapiens » *(Prov.,* X, 5); et coeptis laboribusque tuis faveat ac benedicat Dominus messis. Quodsi a Petri sepulcro et ab aedibus Nostris longe aberis, tamen te Petrus patrocinio suo teget, et Nos caritatis Nostrae precumque Nostrarum praesidio comitabimur. Atque profecto futurum est, ut ipse, venerabilis frater, germen laponici episcopatus novellum, secundum illud Christi Domini (Io., XV, 16) fructum afferas et fructus tuus maneat. Amen, Amen.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

29 Septembris 1927. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Darensi praefecit R. D. IosephumLe Gouaze, hactenus Vicarium generalem archidioecesis Portus Principis, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Iuliani Gulielmi Conan, Archiepiscopi Portus Principis.

30 Septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Diocaesariensi, R. P. D. Simonem Laurentium Salvi, Abbatem *nullius* Sublacensem.

7 Octobris.— Titulari episcopali Ecclesiae Hippensi, R. D: Ioannem B. Peterson, parochum ecclesiae S. Catharinae in civitate Bostoniensi; quem deputavit Auxiliarium Emi P. D. Gulielmi 0'Connel, Archiepiscopi Bostoniensis.

18 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Ephesinae, R. D. Valerium Valeri, Antistitem Urbanum, quem deputavit Delegatum Apostolicum in Aegyptum et Arabiam.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

DUBIUM

DE LUGUBRI CAMPANARUM SONITU

Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione propositum fuit; nimirum:

Ex canone 1169 § 3, Codicis iuris canonici, campanarum usus unice subest ecclesiasticae auctoritati; ex Decretis autem S. R. C. nn. 3570 ad I, 3946 et 4130, in omnibus festis, in quibus Missa exsequialis praesente

cadavere prohibetur, abstinendum est ab emortuali aeris campani sonitu, a primis Vesperis festi usque ad totum insequentem diem, etiamsi post Vesperas expleantur exsequiae pro defuncto, cum effertur corpus. Insuper ex Decreto eiusdem S. E. O., n. 4015 ad VII, diebus quibus Missa de requie prohibetur, non permittitur ***lugubris sonitus*** aeris campani ante Missam de festo currenti. Hinc quaeritur:

An diebus Dominicis aliisque diebus, quibus Missa cantata de requie absente cadavere prohibetur, tolerari possit ***lugubris sonitus*** aeris campani et appositio pannorum nigri coloris ad ingressum templi in iis ecclesiis vel publicis oratoriis, ubi, permittente ritu, ex consuetudine, absente defuncti corpore, dicitur Offìcium defunctorum aut fit Absolutio pro defunctis?

Sacra Eituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositae quaestioni, omnibus perpensis, respondendum censuit: ***«Negative;*** et quoad Missas defunctorum serventur Rubricae novissimae Missalis tit. III et Decreta, sub vigilantia Ordinarii loci et Rectoris Ecclesiae vel Oratorii ».

Atque ita rescripsit et declaravit. Die 21 Octobris 1927.

A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. B. C. Praefectus.

Angelus Mariani, ***Secretarius.***

SACRA CONGREGATIO CAEREMONIALIS

APPROBANTUR NORMAE SERVANDAE A CUBICULARIIS AB ENSE ET LACERNA

REGOLAMENTO

per i Camerieri Segreti e d'Onore di Spada e Cappa di Sua Santità, di numero e partecipanti.

I. — I Camerieri di Spada e Cappa (Cubicularii ab ense et lacerna) fanno parte della Famiglia Pontificia, e vengono nominati da Sua Santità con biglietto di S. E. Revma Monsig. Maggiordomo.

II. — Oltre ai Camerieri Segreti Partecipanti si hanno altre due classi di Camerieri, detti « Segreti » e « d'Onore ». In ciascuna di queste due classi quattro si dicono « di Numero » e sono nominati a vita; gli altri

si dicono «Soprannumerari», e cessano di essere Camerieri di Spada e Cappa con la morte del Pontefice che li nominò.

III. — Loro Superiore immediato è S. E. Revma Monsig. Maggiordomo di Sua Santità.

IY. — Monsig. Maggiordomo impartirà gli ordini e le disposizioni speciali per i servizi non aventi carattere di Anticamera; Monsig. Maestro di Camera impartirà gli ordini e le disposizioni per i servizi di Anticamera, dentro e fuori l'Appartamento Pontifìcio.

V. — L'età prescritta per l'ammissione è di almeno trenta anni.

VI. — A far parte della classe dei Camerieri Segreti saranno scelte distinte personalità, sia per nobiltà di nascita, sia per situazione sociale.

VII. — Nella classe dei Camerieri d'Onore potranno essere ammesse persone di distinta condizione civile.

VIII. — Nella scelta dei Camerieri di Numero sarà presa in speciale considerazione l'anzianità, l'assiduità e correttezza nel disimpegno del servizio.

IX. — Non si accorda il passaggio da una classe all'altra.

X. — Tre sono gli abiti dei Camerieri di Spada e Cappa; un « costume » detto «alla spagnuola», una «uniforme giornaliera» per i servizi presso Sua Santità ed una « uniforme di città » per i ricevimenti o funzioni fuori del Palazzo Apostolico, non aventi carattere di servizio.

XI. — Il « costume » detto « alla spagnuola » consta:

a) della tunica di panno nero che scende fino a quattro centimetri sopra il ginocchio, ricca di pieghe nella falda, guarnita sul davanti di una fascia di velluto nero, larga centimetri cinque, che, dalla cucitura del collo, scende fino alle estremità della falda, le gira tutto intorno ed ha nella parte superiore delle maniche cinque buffi di velluto nero, larghi centimetri due e mezzo, guarnite nel centro da una fettuccina di velluto nero, larga mülimetri cinque, e sul polso un merletto di stile antico alto centimetri dieci:

b) del collare di tela battista a grandi cannelli;

c) di una calza di seta nera cinta sotto il ginocchio da una giarrettiera di velluto nero, alta due centimetri e fermata da una rosa, pure di velluto nero, avente nel mezzo un bottone di acquamarina;

d) del mantello di velluto nero foderato di seta nera, che si fìssa sopra la spalla sinistra e sotto la spalla destra 'con appositi bottoni e cappiole; ed ha, alle estremità del baveretto, due cordoni con fiocchi di seta nera, che si allacciano in un lato del petto;

e) della collana di metallo dorato, che, fermata sulle spalle, scende avanti fino alla terza parte del petto e dietro le spalle, e si compone di tre

ordini di catenelle, interrotte ad uguale distanza da dieci medaglioncini con smalto, ed ha sospeso, nel mezzo del petto, il triregno e le chiavi intrecciate di metallo dorato. Lo smalto per i Camerieri Segreti è rosso, avente nel mezzo le due lettere C. S. intrecciate (Cubicularius Secretus) e per i Camerieri d'Onore è bleu con in mezzo le due lettere C. H. intrecciate (Cubicularius Honorarias);

/) della spada, che ha l'elsa di acciaio a forma di croce, impugnatura di ebano intarsiata di acciaio e fodera di pelle nera con boccaglio e puntale di acciaio, e scende per mezzo di cinturini di velluto nero, larghi tre centimetri, e un cinturone di velluto nero, alto sei centimetri, fermato nel mezzo da una fibbia ovale di acciaio;

g) del berretto di velluto nero foderato di seta nera con piccola faldatura ripiegata in su, penna nera di struzzo, lunga trentacinque centimetri, e fermaglio, ornato da un bottone di acquamarina;

h) di scarpe scollate di velluto nero, fermate sul collo del piede da una rosetta, pure di velluto nero, avente nel mezzo un piccolo bottone di acquamarina.

Col « costume » non si portano i guanti.

XII. — L' « uniforme giornaliera » consta:

a) di marsina di panno nero, chiusa sul davanti del petto con nove bottoni dorati opachi con triregno e chiavi incrociate, con falde foderate di seta nera, con due bottoni dorati simili aghi altri alle estremità delle falde; pattine sui fianchi, contornate da una seghetta ricamata in oro e tre bottoni simili agli altri alle estremità delle pattine, baveretto diritto e rivolti alle maniche di velluto rosso per i Camerieri Segreti, e di velluto bleu per i Camerieri d'Onore, con ricami di oro e foglie e bottoni di ulivo. Simile ricamo guarnisce il mezzo della vita con dei bottoni simili agli altri sopra le falde;

b) dei pantaloni lunghi di panno nero guarniti alla cucitura esterna da un gallone d'oro alto quattro centimetri, a foglie e bottoni di ulivo intrecciati, intessuti nel gallone stesso;

c) della spada senza dragona, di forma civile, con elsa dorata con triregno e chiavi incrociate, impugnatura di madreperla, sorretta da un cinturone, di gallone d'oro, simile a quello che guarnisce i pantaloni;

d) del cappello a punta guarnito in giro di piuma bianca, per i soli Camerieri Segreti Partecipanti di Spada e Cappa e nera per tutti gli altri, e dalla parte destra da una cappiola di velluto nero ricamata a foglie di ulivo con bottone dorato, simile agli altri, che ferma la coccarda Pontificia, la cui metà di seta gialla deve essere collocata a destra, e quella di seta bianca a sinistra della detta cappiola;

e) stivaletti interi di copale con elastici;

/) guanti di pelle bianca lucida.

XIII. — L' « uniforme di città » consta:

a) di marsina di panno rosso scarlatto chiusa sul davanti con nove bottoni, come 1'« uniforme giornaliera », con falde foderate di seta rossa, con due bottoni simili agli altri alle estremità delle falde, pattine sui fianchi, contornate da una seghetta ricamata in oro e tre bottoni simili agli altri alle estremità delle pattine;

b) il baveretto diritto e i rivolti delle maniche di velluto nero ricamati in oro a foglie e bottoni di ulivo; in tutto il resto simile all' « uniforme giornaliera »;

e) pantaloni lunghi neri, spada, cappello, stivaletti e guanti; il tutto simile all'« uniforme giornaliera ».

XIV. — Il « costume » e « l'uniforme giornaliera » dovranno portarsi solamente nelle Cappelle Papali, nei Concistori Pubblici, nei ricevimenti, ed in altre funzioni e servizi dentro il Palazzo Apostolico, od in altre circostanze, secondo le disposizioni che verranno date volta per volta da Monsig. Maestro di Camera.

XV. — L'« uniforme di città » dovrà portarsi in tutte le funzioni e ricevimenti fuori del Palazzo Apostolico nei quali è prescritto l'uso dell'uniforme, nonché nelle missioni, o rappresentanze all'estero. [Nelle missioni presiedute da un Cardinale Legato i Camerieri di Spada e Cappa che ne fanno parte potranno usare anche il « costume spagnuolo », previa autorizzazione del S. Padre.

XVI. — I Camerieri Soprannumerari hanno un distintivo con lo smalto rosso per i Segreti, e con lo smalto bleu per quelli d'Onore, da portarsi nell'asola, in alto, a sinistra del frack, solamente in funzioni fuori del Palazzo Apostolico. Detto distintivo è formato da un medaglione ovale smaltato rosso o bleu, rispettivamente, avente nel centro il nome del Pontefice regnante, in caratteri d'oro; l'ovale è racchiuso in un giro di brillantini e sormontato dal triregno d'oro smaltato di bianco con le chiavi d'oro incrociate; le misure del distintivo sono millimetri trentatre di altezza per venticinque di larghezza.

XVII. — I Camerieri di Numero hanno un distintivo più grande con lo smalto rosso per i Segreti, con lo smalto bleu per quelli d'Onore, da portarsi nel lato destro del petto sul costume, sulle uniformi e sul frack, tanto nel Palazzo Apostolico che fuori. Detto distintivo è formato da un medaglione ovale di smalto rosso per i Segreti é bleu per quelli di Onore, avente nel centro le iniziali C. S. N. o C. H. N. in smalto bianco, circondato da un giro di piccoli brillantini detti rose, e da una triplice catenella d'oro

fermata da sette medaglie-ricini di smalto rosso o bleu alla quale è sospeso un ciondolo, formato dal triregno d'oro smaltato di bianco con le chiavi d'oro intrecciate; le misure di questo distintivo sono millimetri sessanta-cinque di altezza per quarantuno di larghezza. I Camerieri di Spada e Cappa devono sempre indossare il frack con la collana, sia che siano ricevuti dal S. Padre, sia che vengano intimati da S. E. Eevma Monsig. Maggiordomo, o da Monsig. Maestro di Camera per i servizi da prestarsi in frack, sia che, non essendo di servizio, vengano autorizzati ad intervenire a ricevimenti nel Palazzo Apostolico, Cappelle Papali, Eunzioni o Concistori.

XVIII. — È vietato usare la collana fuori del Palazzo Apostolico, salvo che in caso di rappresentanza o di speciale autorizzazione superiore.

XIX. — In servizio, con qualsiasi vestiario e in udienza presso Sua Santità, porteranno le decorazioni e medaglie Pontificie delle quali sono insigniti: per le altre dovranno domandare e ottenere l'autorizzazione, per il tramite di S. E. Eevma Monsig. Maggiordomo.

XX. — Tutti i Camerieri di Spada e Cappa, appena avuta la nomina, sono obbligati a fornirsi degli abiti, e tenersi pronti agl'inviti di servizio.

XXI. — Il servizio ordinario di Anticamera dura una settimana, e sarà prestato almeno da un Cameriere Segreto e da uno di Onore. Si userà abitualmente in questo servizio **1'«** uniforme giornaliera », meno quando Monsig. Maestro di Camera ordinasse di usare il « costume alla spagnuola ». Il Cameriere Segreto presta servizio nella Nobile Anticamera Segreta, quello di Onore nella Sala del Trono; e ambedue coadiuvano Monsig. Maestro di Camera e il Cameriere Segreto Partecipante Ecclesiastico nel ricevere e trattenere le persone ammesse all'Udienza Pontifìcia. I Camerieri di Spada e Cappa in servizio debbono tenere la feluca in mano.

Il Cameriere d'Onore riceve, dal Bussolante di servizio, alla porta dell'entrata dell'Anticamera della Guardia Nobile i biglietti d'invito all'Udienza, i plichi, lettere e oggetti da benedire, per passarli, sulla soglia della Nobile Anticamera Segreta, al Cameriere Segreto di Spada e Cappa di servizio; e, viceversa, riceve da questo quanto dovrà passare al Bussolante.

XXII. — Nel corteo di Anticamera i Camerieri di Spada e Cappa incedono avanti i Camerieri Segreti di Spada e Cappa Partecipanti, o, in loro assenza, avanti i Partecipanti Ecclesiastici. Se sono due, il Segreto a destra e quello d'Onore a sinistra; se in maggior numero, quelli d'Onore precederanno quelli Segreti.

XXIII.:— In occasione di Cappelle Papau e Concistori Pubblici il servizio di Anticamera cessa all'arrivo del S. Padre al *letto* dei Paramenti. I Camerieri di Spada e Cappa di servizio potranno seguire il Corteo di Cap-

pella, della quale non fanno parte, prendendo posto dopo i Generali degli Ordini Religiosi. Nelle Processioni Papali i Camerieri di Spada e Cappa di servizio occuperanno il posto sopraindicato; quelli fuori di servizio potranno incedere avanti alla Cappella Papale, cioè prima dei Procuratori di Collegio. Durante la cerimonia si collocheranno nel banco destinato per l'Anticamera, se vi sarà; altrimenti, si uniranno ai Camerieri Segreti Partecipanti di Spada e Cappa.

XXIY. — I Camerieri di Spada e Cappa compiono il servizio delle tribune nelle Cappelle, Concistori ed altre cerimonie.

Sono coadiuvati dai Bussolanti, che restano all'ingresso inferiore della tribuna, e sono appoggiati per il buon ordine dalla Guardia Svizzera. Spetta a S. E. Bevma Monsig. Maggiordomo destinarli per il servizio delle tribune. Finita la cerimonia e sgombrate le tribune alle quali erano destinati, si ritireranno privatamente come erano giunti. È loro vietato di unirsi al Corteo.

Ogni volta dovranno presentare un rapporto del servizio prestato, fatto in doppio esemplare, di cui una copia a Monsig. Maggiordomo ed una a Monsig. Segretario della Ceremoniale, notando in esso gli eventuali inconvenienti e incidenti che si fossero verificati. Detto rapporto dovrà esser fatto anche se il servizio si sarà svolto regolarmente.

XXY. — I Camerieri di Numero prestano servizio in tutte quelle cerimonie che si svolgono in Sede Tacante e dopo la elezione del Pontefice Novello, prima che siano nominati i nuovi Soprannumerari.

XXVI. — In ciascuna delle feste dei SS. Apostoli Pietro e Paolo e del S. Natale i Camerieri di Numero riceveranno da S. E. Revma Monsig. Maggiordomo una medaglia d'oro.

Inoltre, i Camerieri di Numero e i Soprannumerari che durante l'anno prestarono servizio, riceveranno da Monsig. Maestro di Camera due medaglie d'argento nella festa dei SS. Apostoli Pietro e Paolo.

XXVII. — In occasione delle visite a Sua Santità di Sovrani, Capi di Stato e Principi del Sangue, i Camerieri di Spada e Cappa di servizio potranno esser tenuti in considerazione nelle eventuali distribuzioni di onorificenze cavalleresche che venissero fatte.

XXVIII. — I Camerieri di Spada e Cappa di servizio partecipano alla distribuzione della vita dei Beati e Santi, nelle Beatificazioni e Canonizzazioni; delle candele nella Candelora; delle Palme e degli *Agnus Bei.*

XXIX. — Chi, dopo la nomina, invitato tre volte, non presterà servizio senza motivo ritenuto valido dai Superiori, s'intenderà dimissionario.

XXX. — Chi in servizio mancasse al proprio dovere, ovvero non si attenesse strettamente al presente regolamento e agli ordini ricevuti

sarà, secondo le rispettive giurisdizioni, ammonito da S. E. Eevma Monsig. Maggiordomo o da Monsig. Maestro di Camera. In caso di recidività S. E. Eevma Monsig. Maggiordomo prenderà i dovuti prowedimenti, dalla sospensione del servizio e dall'uso delle insegne, fino all'espulsione.

Tali prowedimenti disciplinari saranno presi anche nel caso in cui si provasse che la condotta dei Camerieri di Spada e Cappa, nella loro vita privata e pubblica, non fosse conforme alla morale cristiana e alle direttive della S. Sede.

XXXI. — Essi possono appartenere al seguito di onore dei Cardinali o Vescovi, purché non usino le divise o le insegne di Camerieri di Spada e Cappa.

Il presente Regolamento, compilato dalla Commissione del Protocollo del Ceremonialè Pontifìcio, presieduta da S. E. Eevma il Signor Cardinale Granito di Belmonte, fu approvato nella Seduta Plenaria del 19 Maggio 1927, dagli Emi e Revmi Padri della Sacra Congregazione Ceremonialè e sanzionato da Sua Santità, nell'udienza del I° Luglio, accordata a Monsignor Segretario della medesima Saera Congregazione.

Esso va in vigore in data odierna.

Roma, 1 Luglio 1927.

£8 V. CARD. VANNTJTELLI, Vescovo di Ostia e di Palestrùia, Decano del S. Collegio, *Prefetto.*

L. © S.

Beniamino ^Tardone, *Segretario.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 6 Ottobre, Sua Santità riceveva in Udienza solenne S. E. il Signor Dottor **GIUSEPPE VINCENZO CONCHA**, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario della Repubblica di Colombia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACEA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le iscrizioni per la pratica amministrativa del diritto presso lo *Studio* della Sacra Congregazione del Concilio, già aperte, si chiuderanno il 30 Novembre prossimo.

SACEA CONGREGAZIONE DEI EITI

Martedì, 25 Ottobre 1927, presso l'Emo e Rmo Signor Cardinale Raffaele Merry del Val, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Contardo Ferrini, laico, Professore dell'Università di Pavia, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria,* nella quale dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra l'eroicità delle virtù esercitate dallo stesso Servo di Dio.

SEGEETEEIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

26 Aprile 1927. Monsig. Benedetto Aloisi Masella, *Nunzio Apostolico nel Brasile.*

1 Ottobre » Monsig. Guglielmo Teodoro Heard, *Uditore nel Tribunale della Sacra Romana Rota.*

2Ú » » L'Emo Sig. Cardinale Luigi Sincero, *Proiettore delle Suore della Provvidenza* (Namur).

Protonotario Apostolico ad instar participantium:

6 Ottobre 1927. Monsig. Francesco Quattrone, dell'archidiocesi di Eeggi® Calabria.

Prelati Domestici di S. S.:

18 Luglio 1927. Monsig. Bronislao Malino wski, della diocesi di Lublino.
14 Settembre » Monsig. Oliade del Mancino, della dioc. di Massa Marittima.
» » » Monsig. Mario Marcucci, della diocesi di Livorno.
19 » » Monsig. Tommaso Laudando, della diocesi di Caserta.
» » » Monsig. Tommaso Me Carty, della diocesi di Sioux City.
24 » » Monsig. Nazareno Becanatini, dell'archidiocesi di Ancona.
39 » » Monsig. Guglielmo Teodoro Heard, della dioc. di Southwark.
4 Ottobre » Monsig. Giuseppe Miti, dell'archidiocesi di Fermo.
6 » » Monsig. Giuseppe Beck, della diocesi di Basilea e Lugano.
14 » » Monsig. Venceslao Grosam, della diocesi di Linz.

GNOBIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

2 Giugno 1927. Al sig. Patrizio Lawler, dell'archidiocesi di Filadelfia.
» » » Al sig. Patrizio Me Govern, della medesima archidiocesi.
7 » » Al sig. Murtha Quinn, della medesima archidiocesi.

La Commenda con Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

4 Dicembre 1927. Al sig. Giovanni Horion, dell'archidiocesi di Colonia.

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

14 Settembre 1927. Al sig. Beniamino Gigli, della diocesi di Becanati.
19 » » Al sig. Francesco Zonghi Lotti, della diocesi di Fabriano.
23 » » Al sig. Guglielmo Castelli, della diocesi di Pavia.
7 Ottobre » Al sig. Enrico Bae, dell'archidiocesi di Genova.
» » » Al sig. Lamberto Vignoli (Boma).

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

24 Agosto 1927. Al sig. col. conte Maria Eugenio Benedetto De Chabannes, dell'archidiocesi di Albi.

II Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

10 Settembre 1927. Al sig. Augusto Grispigni, della diocesi di Nepi.
30 » » Al sig. Luigi Cattarossi, dell'archidiocesi di Udine.
o Ottobre* » Al sig. Ferdinando Camillo Vinchon, della diocesi di Arras.
» » » Al sig. Eugenio Souchon, dell'archidiocesi di Lione.
» » » Al sig. Antonio Petit, della medesima àrchidiocèsi.
11 » » Al sig. Mario Todini (Roma).
15 » » Al sig. Francesco Potzta, della diocesi di Colocza.
18 » « Al sig. Pietro Ceriana, della diocesi di Casale Monferrato.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

7 Aprile 1927. Al sig. col. Leone De Ghilardi, dell'archidiocesi di Durazzo.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

10 Settembre 1927. Al sig. Oronzo Taccini, dell'archidiocesi di Firenze.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

25 Giugno 1927. Al sig. Giuseppe Sorbini, della diocesi di Montepulciano.
9 Agosto » Al sig. Alessandro Cantini, dell'archidiocesi di Torino.
20 » » Al sig. Angelo Castoldi, della medesima àrchidiocèsi.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Bma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

26 Aprile 1927. Monsig. Carlo Marowski, della diocesi di Czestochowa.
17 Settembre » Monsig. Giovanni Emilio Berwanger, dell'archidiocesi di Porto Alegre.
» » » Monsig. Nicola Marx, della medesima àrchidiocèsi.
» » » Monsig. Giuseppe Barea, della medesima àrchidiocèsi.
26 » Monsig. Giovanni Battista Mannucci, della diocesi di Chiusi e Pienza.
28 » » Monsig. Giuseppe Pedrini, della diocesi di Reggio Emilia.
» » » Monsig. Roberto Günther, della diocesi di Fulda.
» » » Monsig. Basilio Hrynyk, della diocesi di Premislia.
» » » Monsig. Romano Reszetylo, della medesima diocesi.

1 Ottobre 1927. Monsig. Francesco Saverio Lizana, della diocesi di San Filippo (Chile). • -
8 » » Monsig. Giovanni Antonio Bibeiro, dell'archid. di Braga.
11 » » Monsig. Francesco Szczyglowski, della diocesi di Wladislavia.
» » » Monsig. Concetto Fiamingo, della dioc. di Oppido Mamertina.
13 » » Monsig. Salvatore Pelagatti, della diocesi di Alatri.
20 » » Monsig. Carlo Medermann, della diocesi di S. Gallo.
» » » Monsig. Francesco Sebastiano Pereira, della dioc. di Calicut.
21 » » Monsig. Alessandro Soave, della diocesi di Acqui.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. 8.:

28 Ottobre 1927. Il sig. barone Uriel Baitz de Frenz, della diocesi di Breslavia.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

17 Settembre 1927. Monsig. Giovanni M. Baleni, dell'archid. di Porto Alegre.
» » » Monsig. Roberto Landell de Moura, della medesima archid.
» » » Monsig. Antonio Chiaromonte, della dioc. di Melfi e Rapolla.
24 » » Monsig. Filippo Fabrizi, della diocesi di Albano.

NECROLOGIO

1 Agosto 1927. Monsig. Giuseppe Schirò, Arcivesc. tit. di ÎTeocesarea dei Ponto di rito greco-albanese.
12 Ottobre » Monsig. Francesco Antonio de Henle, Vescovo di Batisbona.
22 » » Emo Sig. Card. PATRIZIO O'DONNELL, del titolo di S. Maria della Pace, Arcivescovo di Armagh.
» » » Monsig. Apollonio Maggio, Vescovo di Ascoli Piceno.

Annus XIX - Vol. XIX 1 Decembris 1927 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

DE SEDE SACRAE CONGREGATIONIS DE SEMINARIIS ATQUE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS.

PIUS PP. XI

Cum decessor Noster Benedictus f. r. Papa XV Sacram Congregationem Seminariis catholicisque Athenaeis regundis propriam, ad formam ceterarum Romanae Curiae Congregationum, Litteris die iv mensis Novembris anno MDCCCCXV datis, optimo sane consilio instituisset, eidem certum quoddam conclave in aedibus Cancellariae Nostrae Apostolicae sedem attribuit. Verum quia decursu temporis sedes illa ad negotia eius Sacri Consilii expedienda minus apta visa est, idcirco eam alibi opportuniore loco collocari decrevimus. Quod quidem ad perficiendum propositum accommodatas indicavimus Nostras ad Sancti Callisti aedes; quas Nostris expensis refici ornarique iusseramus; eo magis quod ibidem Pontificalis monachorum Sancti Benedicti « Vulgatae » emendandae Commissio, quam vocant, sui muneris causa commoratur. Itaque motu proprio et de certa scientia ac matura deliberatione Nostra volumus ac statuimus Congregationis de Seminariis Studiorumque Universitatibus domicilium in eam ipsam domum, quae a Sancto Callisto nuncupatur, priore relicta sede, transferri.

Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, die iv mensis Novembris anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE ERECTIONE SEDIS CATACENSIS IN ARCHIEPISCOPALEM

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Commissum supremo Ecclesiae Pastori Apostolici ministerii munus illud expostulat, ut ipse omnibus opportunis utatur occasionibus, quibus rei sacrae consulendae prospicere valeat. Cum vero inde a pluribus annis ac iteratis vicibus ad Apostolicam Sedem vota expresse fuerint delata eum in finem, ut episcopalis sedes Catacensis ad dignitatem et honorem Ecclesiae archiepiscopalis eveheretur: Nos, probe noscentes Catacensem civitatem inter praecipuas totius Calabriae regionis accenseri, eo vel magis, ad rem sacram quod spectat, cum ibi sedem habeat Seminarium maius iuvenibus universae Calabriae in spem Ecclesiae alendis a s. m. Pio Papa decimo, Praedecessore Nostro constitutum, praefatis votis annuendum censuimus. Quapropter de consulto venerabilium fratrum Nostrorum S. E. E. Cardinalium Sacrae Congregationis rebus consistorialibus praepositae, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia, deque Apostolicae potestatis plenitudine, episcopalem et cathedralem Ecclesiam Catacensem a iure metropolitico archiepiscopalis Ecclesiae Rheginen sis prius solutam et exemptam decernimus, sicuti de facto exsolvimus ac eximimus; eamque ad gradum et dignitatem Ecclesiae archiepiscopalis sine ulla tamen suffraganeorum Episcoporum designatione, evehimus ac extollimus eidemque omnia et singula iura, privilegia et praerogativas, quibus ceterae archiepiscopales sedes gaudere solent, attribuimus et assignamus. Deinde venerabili fratri Ioanni Fiorentini, qui actu episcopalem Catacensem obtinet sedem, Archiepiscopi titulum, ita ut posthac Archiepiscopus Catacensis sit nuncupanda una cum delatione Pallii, postquam illud in Consistorio rite postulaverit, et Crucis, necnon una cum aliis insignibus, honoribus, iuribus ac privilegiis, quibus ceteri Archiepiscopi de iure, usu et consuetudine fruuntur, eodem pariter modo tam ipsi, quam etiam futuris eius in Catacensi archiepiscopatu legitimis successoribus, -impertimus, concedimus et conferimus. Tandem memoratae Catacensis Ecclesiae Capitulum eo ipso ad archiepiscopalis Capituli honorem et titulum, Apostolica auctoritate pariter evehimus, eum omnibus iuribus, privilegiis ac honoribus, quibus cetera •

archiepiscopalia Capitula in Italia fruuntur. Ad haec autem omnia exsecutioni mandanda venerabilem fratrem Carmelum Pujia, Archiepiscopum Rheginensem deputamus, eidem tribuentes necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, aliam personam in ecclesiastica dignitate constitutam, ac definitive sententiam dicendi de quavis difficultate vel oppositione quomodolibet oritura, imposito onere intra sex menses ad Sacram Congregationem Consistorialem mittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Decernimus denique has Nostras Litteras valituras contrariis quibuscumque etiam speciali et expressa mentione dignis non obstantibus. Quae autem hisce Litteris auctoritate Apostolica a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo unquam tempore, infringere aut iis contraire vel quomodolibet repugnare liceat. Si quis autem, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, poenas a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutas se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die quinta mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno sexto.

rB C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen, et Mandelen., ***S. C. Consistorialis Secretarius.***

O. CARD. CAGIANO, ***S. B. B. Cancellarius.***

Ioannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco £8 **Plumbi**

Reg. in Cane. Ap., vol. XXXVI, n. 38. **- M. Riggi.**

LITTERAE APOSTOLICAE

I

EMGITUR IN INDIIS ORIENTALIBUS NOVA DIOECESIS CALICUTENSIS E DISMEMBRATIONE DIOECESIS MANGALORENSIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum auctus fidelium grex ab uno nequeat Pastore, licet pervigili, regi, alios, pro supremo Nostri apostolatus officio, Pastores vocamus, qui ad secura salutis pascua commissas oves

valeant adducere. Hac mente, cum dioecesis Mangalorensis in Indiis orientalibus, ob auctum feliciter numerum fidelium et ecclesiasticarum institutionum, eopiamque caritatis atque educationis fundationum, nec non ob nimiam territorii amplitudinem locorumque distantiam, ab unico Pastore regi amplius nequeat: Nos, collatis consiliis cum VV. FF. NN. 8. R. **E.** Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque adiunctis mature perpensis, memoratam dioecesim dismembrandam esse existimavimus. Quare, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore e dioecesi Mangalorensi separamus sive seiungimus partem territorii meridionalem, sive districtum civilem de *North-M alabar* appellatum, cuius intra limites novam dioecesim erigimus atque constituimus, cui ab urbe *Calicut,* ipsius regionis principe, Calicutensis nomen facimus, eandemque Ecclesiae metropolitanae Bombayensi subiicimus. Propterea statuimus quod in posterum fines dioecesis Mangalorensis sic dismembratae iidem sient ac fines civiles districtus qui dicitur de *South Kanara,* et limites novae dioecesis Calicutensis iidem sient ac limites illius territorii partis districtus civilis qui vocatur de *North-M alabar* et quae usque adhuc ad dioecesis Mangalorensis iurisdictionem pertinebat. Insuper, sic constitutae dioecesi Calicutensi adnectimus atque adiungimus civilem divisionem de *Winad,* Ecclesiae Mysuriensi subiectam, et medietatem civilis divisionis de *Wollawanad,* nempe territoria de *Shoranur* et de *Mannarghat* appellata, usque ad lineam partitionis aquarum inter occidentalem et orientalem partem Oceani Indici, ad Coimbaturensem Ecclesiam pertinentem.

Porro haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xn mensis Iunii, anno MDCCCCXXTII, Pontificatus Nostri secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

DISMEMBRATA DIOECESI TRICHINOPOLITANA, ERIGITUR NOVA DIOECESIS TUTICORINENSIS IN INDIIS ORIENTALIBUS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum religio catholica apud Paraveros, litus piscatorium (seu vulgo *Costa di Pesohiera),* in Trichinopolitana dioecesi, in Indiis orientalibus, incolentes, tam laetos, Deo favente, incrementa susceperit, ut regio illa matura iam esse videatur ad separatam et independentem dioecesim efformandam: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Eomanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Eidei praepositis, haec quae infra scripta sunt decernenda, pro regionis illius spirituali emolumento, existimavimus. Nimirum, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praedictum territorium a Para veris habitatum, a Trichinopolitana dioecesi separamus sive dismembramus, novamque inde dioecesim constituimus, ab urbe *Tuticorin,* illius regionis principe, Tuticorinensem appellandam (qua in urbe etiam stabilienda erit residentia Episcopi) et Ecclesiae metropolitanae Bombayensi subiectam. Huius autem novae dioecesis limites iuxta litora apud sinum *Manar* a capite *Comorin* usque ad pagum *Muckur* perducantur et, continentem versus, ad circiter decem millia passuum per totam regionem a Paraveris excultam protrahantur, auctoritate tamen novi Praesulis solummodo extenta in paroecias, loca et personas ad praesens Congregationi de Propaganda Fide subiecta, et salvis magis specificis determinationibus ab eodem sacro Consilio de Propaganda Fide in posterum approbandis.

Haec praecipimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum iugiter suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xii Iunii, anno MDCCCCXXIII, Pontificatus Nostri secundo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

LAUDATUR. ROMANA A B. M. V. DE SALUTE AC SS. IOSEPHI ET CAMILLI ARCHISODALITAS, CUIUS PRIVILEGIA ATQUE INDULGENTIAE CONFIRMANTUR ET AMPLIANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In Urbis ecclesia ad sanctae Mariae Magdalenae paenitentis, quae princeps est Ordinis Clericorum Eegularium infirmis ministrantium, celeberrima adservatur crebrisque inclyta prodigiis Beatae Virginis imago, quae sub titulo *Salutis Infirmorum,* vetere christifidelium devotione recolitur. Ut iuxta Sancti Camilli, Ordinis fundatoris, exemplum latius popularium caritas in infirmos percrebresceret, anno MDCCCLX eodem in templo Pia Unio, sub nomine ac patrocinio B. Mariae Virginis a Salute, nec non sancti Iosephi Deiparae Sponsi, ac sancti Camilli de Bellis, canonice erecta fuit, cuius sodales potissimum ad finem contenderent ea infirmis auxilia suppeditandi, quae tam corporis levamini quam spirituali animorum bono et solatio profutura essent. Haec pia societas,- ad plures Italiae exterarumque gentium civitates brevi diffusa, tam felices progressus nacta est, ut eam rec. mem. Decessor Noster Pius Pp. IX in archiconfraternitatem erigere dignatus sit, facta eidem facultate alias eiusdem hominis atque instituti sodalitates sibi aggregandi, et cum illis indulgentias omnes ac privilegia communicandi, quibus ipsa romana archisodalitas ab hac Sancta Sede ditata fuisset. Sed labentibus annis hoc omnibus nominibus frugiferum Institutum, plures ob causas, a primo fervore aliquantulum excidit, cum rei religiosae detrimento, adeo ut hodiernus Praefectus generalis Ordinis Ministrantium infirmis, qui est etiam supremus archisodalitatis moderator, non semel excitatus fuerit, ut, interposita quoque apostolica Nostra auctoritate, archisodalitium ipsum ad pristinum splendorem revocaret. Quam istud consilium sit salutare, et quantum animorum bono conducat neminem sane latet, qui in valetudinariis, laicali ministerio commissis, rerum religiosarum incuriam aliquantulum animadverterit, quae non sine ingenti est atque omnino lacrimabili animorum ruina. Ad spiritualem quidem aegrotantium provehendam utilitatem eadem Urbis Nostrae archisodalitas apta est; proindeque omni procul dubio oportet, ut ipsa nunc incrementum capiat et magno ex cuiusvis ordinis sociorum numero augeatur, quorum industrio pioque studio Ecclesiae ministris facilius aditus ad aegrotos invisendos pateat; adeo ut in discrimine praesertim vitae, atque in momento constituti a quo pendet aeternitas, aegrotantes iidem Ecclesiae Sacramentis muniantur. Quae cum ita sint, cum ad numerum augendum sodalium, qui alacriore

pectore in huiusmodi christianae caritatis officium incumbent, Praepositus generalis Ordinis Clericorum Ministrantium infirmis Nos enixis precibus rogaverit, ut non modo privilegia atque indulgentias, quae a Decessoribus Nostris ipsi archisodalitati concessa sint, confirmare, sed alias quoque spirituales gratias eidem de benignitate Nostra concedere dignaremur: Nos, minime dubitantes quin ex hac Nostra concessione uberrima bona obventura sint, et eadem omnibus nominibus digna archisodalitas novos in Domino progressus nanciscatur atque ad antiquum redeat splendorem, hisce supplicationibus annuendum ultro libenterque existimavimus. Conlatis itaque consiliis cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Poenitentiario Maiore, etc.

Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique archisodalitio urbano B. Mariae Virginis a Salute ac S. Iosephi, eius Sponsi, et S. Carnuti de Bellis in ecclesia sanctae Mariae Magdalenae de Urbe canonice erecto, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Volumus autem ut praesentium Litterarum Apostolicarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

ECCLESIA ABBATIALIS TITULO SANCTI IÌUBERTI IN COGNOMINE CIVITATE, DIOECESIS NAMURCENSIS INTRA FINES, AD HONORES BASILICAE MINORIS EXTOLLITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Constat apprime ecclesiam abbatialem titulo sancti Huberti, Namurcensis regionis apostoli, in civitate ab ipso divo Huberto nominata, dioecesis Namurcensis intra fines exstantem, vetustate, molis amplitudine, structura atque artis operum splendore quam maxime enitere. Cognitum est sanctuarium ipsum a primis Ecclesiae saeculis exstructum, deinde per Himnos eversum, nova molitione fuisse ere-

ctum, et monasterio a Beregisio primo Abbate adiunctum. Neque Nos latet anno DCCCXVII monachos Ordinis Benedictini e monasterio a S. Petro civitatis Leodiensis a sancto Huberto fundato, studio et auctoritate episcopi Leodiensis Walcaud, in hanc alteram civitatem transiisse ibidemque, sacra aede et adiacenti monasterio instauratis atque amplificatis, consedisse. Labentibus annis et saeculis hoc sollemne monumentum non minus sacrum quam civile frequentium piorum peregrinationum centrum evasit, itemque sedes fuit tam spectabilis confraternitatis quam equitum ordinis, qui omnes coetus sicuti ipsa civitas glorioso titulo ac nomine sancti Huberti gaudent " atque illustrantur. Huius quidem domus Dei et orationis decori ac splendori consultum est per venerabilem clerum, et sacras divitesque supellectiles; et confluentium undique fidelium pietati ac venerationi satisfaciunt imagines atque statuae devotae quibus templum abundat, ac relliquiae etiam insignes, quas inter principem locum obtinet corpus divi Huberti episcopi et confessoris, Ardennae gentis, a religiosis benedictinis expetitum, ipsisque anno DCCCXXV ab episcopo et civitate Leodiensi concessum. Nec silentio praetereunda sunt privilegia atque indulgentiae, quibus plures Bomani pontifices Nostri Decessores inclytum ipsum sanctuarium iterum iterumque locupletarunt. Haec animo repetentes, cum venerabilis frater Ludovicus Heylen ex Ordine Canonicorum Praemonstratensium, episcopus Namurcensium, exponendum Nobis curaverit in ipsa civitate sancti Huberti, trigesima die vertentis Maii mensis, duodecimum celebratum iri centenarium exeuntem annum a pretiosa in conspectu Domini morte eiusdem sancti episcopi sollemnibus festis et celeberrimo cleri populique concursu, adstantibus quidem, quod omnium in votis est, Legato Nostro Pontificio, et carissimo in Christo filio Nostro Alberto Bege Belgarum; addideritque ipse Episcopus ad perennandam saecularium earumdem festivitatum memoriam, in votis sibi admodum esse, ut ecclesiam enunciatam abbatialem, ad Basilicae minoris dignitatem promovere dignemur: Nos auspicatam hanc occasionem ultro libenterque nanciscimur, et optatis praesulis istis propensa voluntate concedendum esse existimavimus. Quae cum ita sint, audito etiam venerabili fratre Nostro Antonio S. B. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto,, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, perpetuumque in modum, abbatialem ecclesiam, a sancto Huberto in civitate cognomine dioecesis Namurcensis intra fines sitam, titulo ac privilegiis Basilicae minoris prouti aliis ecclesiis praestantioribus extra Urbem et iuxta morem concessum est, augemus et condecoramus.

Haec largimur, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime perpetuo suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxi mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

ECCLESIA OMNIUM SANCTORUM PENES BOHEMO-LIPA M, O. E. S. AUGUSTINI,, DIOECESIS LITOMERICENSIS INTRA FINES, HONORIBUS BASILICAE MINORIS. AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Gestarum rerum scriptores docent Albertum Friedlandiae Ducem, profligatis celeberrima pugna Imperatoris Austriae hostibus penes urbem Pragensem, in patriam terram reversum, ad gloriosae victoriae memoriam perennandam, inter fines dioecesis Litomericensis, Bohemo-Lipae, templum instituisse honori et titulo Sanctorum Omnium dicatum, illudque anno MDCXXII, cum continentibus Conlegio et scholis, Ordinis Eremitarum a sancto Augustino alumnis, auspice purpurato Sanctae Romanae Ecclesiae principe Ernesto Cardinali Harrach, qui per illud temporis Pragensem sedem moderabatur, commisisse. Constat quidem conlegium idem ac scholas magistrorum doctrina ac discipulorum frequentia maxime conspicuas, ex quibus plures prodiere viri, susceptorum munerum dignitate insignes, atque ecclesiasticis etiam honoribus spectatissimi, quasi tutissimum exstitisse in regione, a catholicis referta, adversus haereticorum machinationes propugnaculum, germanaeque Fidei praesidium. Templum autem tum structura praenobile, tum artis operum splendore praestans, iure meritoque haberi potest totius regionis princeps, ac mirandum christianae pietatis monumentum. Ara maior marmore renidet, pictaque tabula, quae eximium summi artificis opus, sancti Augustini imaginem et Sanctorum omnium refert gloriam. Proxima quidem altaria margaritis fulgent, et sanctorum mirificis statuis. Neque desiderantur sanctorum lypsana, et canonice erectae fidelium societates, et plura spiritualia privilegia etiam a Decessoribus Nostris Romanis Pontificibus concessa. Sacra quoque

supellectile ecclesia abundat, ibique plures divino cultui vacant Eremitarum a Sancto Augustino Ordinis sacerdotes, qui propria illius Congregationis sollemnia per annum inibi splendide concelebrant, et peregrini etiam quotannis huc divinam opem impetraturi turmatim confluunt. Haec animo repetentes cum dilectus filius Bernardus Brand, Prior conventus ecclesiaeque illius rector hodiernus, Nos enixis precibus flagitaverit ut hoc anno labente tertio saeculari ab eorundem conventus ecclesiaeque fundatione, sacram memoratam Sanctorum Omnium ecclesiam ad Basilicae minoris honores promovere dignemur, hasque preces cumulent atque ornent amplissima commendationis officia tam Episcopi Litomericensis quam Procuratoris generalis Ordinis Eremitarum a Sancto Augustino, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrae Rituum Sacrorum Congregationi Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, ecclesiam Omnibus Sanctis dicatam penes urbem Bohemo-lipensem, intra fines dioecesis Litomericensis sitam, titulo atque honore Basilicae minoris augemus, iuxta morem ac decreta privilegiis et honorificentiis adiectis.

Haec volumus et praecipimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere, suoque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die ix mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VI

FINES REGUNTUR INTER DIOECESES TUTICORENSEM ET TRICHINOPOLITANAM IN INDIIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene prospere ac feliciter eveniant, quaeque rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, potissimum in regionibus longo terra-

rum marisque tractu ab hoc religionis centro seiunctis, ea ut sollicito studio decernamus, Nos admonet supremi apostolatus officium quo in terris licet immerito divinitus fungimur. Iamvero per Apostolicas Litteras die xxn mensis Iunii anno MDCCCCXXIII, Piscatoris anulo obsignatas, per Nos erecta fuit in. Orientalibus Indiis nova dioecesis, cui nomen fecimus de *Tutieorin* eiusque limites iuxta litora a capite Comorin usque ad pagum *Muclcur* perducti et continentem versus ad circiter decem millia passuum per totam regionem a *Paraveris* excultam protracti fuerunt, salvis magis specificis determinationibus, suprema Nostra auctoritate apostolica in posterum adprobandis. Porro cum nuper tam Episcopus Trichinopolitanus, quam ipse Tuticorinensis Antistes a Nobis enixis precibus petierint, ut iidem fines certiore modo determinarentur, hisque votis accedat amplissimum suffragium Delegati Apostolici Indiarum Orientalium, Nos optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente ac religiose perpensis, ut in illis regionibus christianum nomen amplificetur, favente Deo, haec quae infrascripta sunt decernenda existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium tenore volumus ac praecipimus ut dioecesis Tuticoricensis comprehendat tres administrativas divisiones, vulgo *taluks* dictas, nempe *Nanguneri, Tiruchendur, Srivaikundam,* et insuper territorium delimitatum ad Orientem a litore maris *{Gulf o f Mannar)* a vico *Vadakur* in meridie ad vicum *MukTtur* in aquilone; ad Occidentem a linea, quae incipiat a vico *Sivalapperi* et teneat viam tendentem ad oppidum *Ottapidaram,* unde progrediatur per viam ferream *easthern road* transeuntem vicum *Passavandanai* ad *JEttiyapuram* usque. Sequatur exinde ipsa linea viam munitam *(trunk road)* usque ad superiorem limitem *Koilpatti* divisionis, cum qua identificata, sive quacum coniuncta, procedat usque dum *AruppuJcottei* divisionis inferiorem limitem contingat, quo cum limite identificetur sive coniungatur ad vicum *Appanur* usque, unde per viam ferream *easthern road* venientem a vico *Kamuti* usque ad *MuMur,* descendat per *Appanur* et *Kadeladi.* Hos Tuticorensis dioecesis fines esse volumus certos et definitos, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis,

auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiv mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VII

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE HANYANG IN SINIS ERIGITUR IN APOSTOLICUM VICARIATUM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Venerabilis frater Celsus Costantini, Archiepiscopus titulo Theodosiopolitanus et Apostolicus in Sinis Delegatus, Nos enixe flagitaverat ut ad maius animorum bonum praefectura apostolica de Hanyang, quae, curis Societatis a Sancto Columbano pro Missionibus apud Sinenses concreditaf elapsis annis ampliora incrementa feliciter suscepit, in vicariatum apostolicum erigeretur. Nos autem, quibus nihil antiquius est quam ut in missionibus in quibus christiana Fides, auspicante Deo, convaluit, rei sacrae procurationi melius provideatur, praelaudati Delegati Apostolici votis ultro libenterque concedendum existimavimus. Itaque collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, praefecturam apostolicam de Hanyang in Sinis ad ampliorem dignitatem vicariatus apostolici evehimus ac promovemus.

Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces" iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere ; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiv mensis Iulii, anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

VIII

DISTR ACT O TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO NILI AEQUAT ORI ALIS ERI-^ GITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE BAHR-EL-GEBEL.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Expedit ut, aucto Pastorum numero, fidelium gregis bono atque incolumitati provideatur satius; eoque ducti sapienti consilio, cum dilectus filius Paulus Meroni, moderator Instituti Veronensis Filiorum a Sacro Iesu Corde, approbante ac suffragante Praefecto Apostolico Nili Aequatorialis, retulerit ad Nos, ad sylvestres homines in Africa Centrali degentes catholica fide imbuendos maxime opportunum fore territorium de Sudan Anglo-Aegyptiaco, ab eadem Missione Nili Aequatorialis distrahere, atque inde novam erigere apostolicam praefecturam, Nos optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Collatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, a Missione Nili Aequatorialis, de Sudan Anglo-Aegyptiaco, territorium dismembramus sive separamus, atque ex hoc territorio, sic dismembrato sive seiuncto, novam apostolicam praefecturam constituimus a *Bahr-d-Gebel* nuncupandam, quam committimus Patribus Veronensis Instituti Filiorum a Sacro Corde Iesu. Limites autem huius a Bahr-el-Gebel praefecturae sequentes esse praecipimus: ad septentrionem flumen Nilum album, et flumen *Sobat* usque ad Abyssiniae confinia; ad orientem limites civiles inter Sudan et Abyssiniam usque ad montem *N aita;* deinde linea idealis, quae a monte *N aita* punctum contingit, ubi meridiani 34 longitudinis et quartus latitudinis coniunguntur; ad meridiem ab hoc puncto incipiens delimitationis linea sequatur confinia civilia inter Sudan et Protectoratum Ugandensem usque ad Congum Belgicum, denique ad occidentem primum limites civiles inter Congum Belgicum et provinciam Sudanensem de *Mongolia,* deinde limitem occidentalem eiusdem provinciae ad flumen Nilum, et cursus fluminis ipsius usque ad flumen Bahr-el Ghazal, quo a flumine nova eadem praefectura concluditur.

Porro haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque, efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus

super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus quibuscumque contrariis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiv mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI *a Secretis Status.*

IX

NOVUM TEMPLUM IN CIVITATE SANCTI SEBASTIANI FL, IAN. DEO SACRUM IN HONOREM S. TERESIAE A PUERO IESU, HONORIBUS BASILICAE MINORIS DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sanctae Teresiae a Puero Iesu dicatum exstat in civitate Sancti Sebastiani Fluminis Ianuarii novum ac pulchrum templum, quod Carmelitae Excalceati ex eiusdem Ordinis Romana Provincia in Brasiliis residentes, stipe christifidelium cuiusque ordinis populariumque Reipublicae Brasiliarum collecta, exäedificandum curarunt. Ipsum vero templum non modo amplitudine atque altarium et sacrae supellectilis copia, sed artis etiam praestantia excellit. Constat enim magnis tribus alis, stylo romano mirifice exstructis; atque altaria novem marmorea continet in italicis opificiis affabre confecta. Quamquam variis Sanctorum, inter quos Iustini martyris, relliquiis eniteat, tamen eadem sacra aedes veluti nationis Brasilianae sanctuarium habetur sanctae Teresiae a Puero Iesu, cuius inibi insignis relliquia colitur; immo adeo impensa omnis Brasiliarum populus devotione ipsam Teresiam veneratur, ut in argumentum sui amoris erga illam, necessaria pecuniae summa ex omni parte nationis congesta, pretiosam urnam offerre voluerit, in qua Sanctae ex Ordine Carmelitarum Virginis exuviae in Lexoviensi oppido asservantur. Nil mirum itaque quod frequentissimi fideles celebrent templum ipsum, pie ac devote sacris functionibus adstantes, quas Patres Carmelitae, a cappellanis etiam e clero saeculari adiuti, tum cotidie explent, tum aliquando sollemniter, data occasione, cum magnificentia, more romano, perficiunt. Hisce omnibus igitur attente perpensis, cum moderator Carmelitarum Excalceatorum in Brasiliis degentium, qui apud Sanctuarium memoratum suam habet sedem, enixis precibus Nos flagitaverit ut ad christianae pietatis incrementum atque ad decus augendum loci, dignitate ac titulo Basilicae minoris templum ipsum cohonestare dignaremur, et supplicationes easdem, suffragio suo amplissimo, tum venerabilis frater Archiepiscopus coadiutor dilecti filii Nostri S. R. E. Cardinalis Arçoverde de Albuquerque Calva-

canti, Archiepiscopi Sancti Sebastiani Fluminis Ianuarii, tum Procurator generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum commendent, Nos, quibus nihil est antiquius quam ut christifidelium erga Sanctos cotidie magis pietas exardescat, atque opportunis quoque honoris privilegiis sacrae aedes decorentur, huiusmodi votis propensa voluntate annuere censuimus. Quapropter conlatis etiam consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi Sacrorum Rituum praepositis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentium. Litterarum vi perpetuumque in modum, enunciatum templum Deo Optimo Maximo sacrum in honorem sanctae virginis Teresiae a Iesu Infante in civitate atque archidioecesi Sancti Sebastiani Fluminis Ianuarii, dignitate ac titulo Basilicae minoris, cum omnibus honoribus, praerogativis, indultis, privilegiis adiectis, iuxta decreta ac morem honestamus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque integros effectus sortiri iugiter et obtinere, ipsique ecclesiae, ad quam pertinent, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die **XX** mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status,*

X

ECCLESIA B. **M.** V. IN MARIENSTATT, INTRA FINES DIOECESIS LIMBURGENSIS, ORD. CISTERCIENSIUM, TITULO ET PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In « loco Mariae », vulgo *Marienstatt*, nunc inter limites sito dioecesis Limburgensis in Germania, anno reparatae salutis **MCCXII** Patrum Cisterciensium conventus surrexit, et continens conventui magnae molis sacra aedes condita est, anno MCCXXVII, auctore atque auspice Conrado abbate, Deiparae Virgini sollemni ritu dicata. Templum, gothici styli primum in Germania monumentum, tribus constat navibus et pluribus itemque conspicuis artis operibus nobilitatur, potissimum mirifico altari, in honorem sanctae Ursulae et Sociarum martyrum.

Plura per saecula hic consederunt Oistereienses, in Dominico agro alacri studio adlaborantes, donec per nefariam saecularisationis legem ab ipso conventu deturbati fuerunt. Sed ex auspicato contigit, ut octoginta circiter post annos, nempe anno MDCCCLXXXVIII per ipsos monachos Cistereienses ex Augia maiore *(Mehrerau)* monasterium loci Sanctae Mariae quasi reviviisceret, et in illius ecclesia iuxta tabulas Ordinis Cisterciensis denuo opus Dei posset celebrari. Post insperatum hunc Monachorum reditum iterum regionis totius religiosae vitae centrum exstitit dicta ecclesia, iterum •effulsit populi pietas, iterum illuc frequentes turmae peregrinorum Virginis •opem implorantium quotannis confluxerunt. Haec animo repetentes cum dilectus filius Cassianus Haid, abbas Maristellae (Augiae maioris) Ordinis Cisterciensis, Nos enixis precibus rogaverit ut labente hoc anno septimo saeculo ab ecclesiae loci Sanctae Mariae fundatione ac dedicatione, ad laeti huius eventus memoriam perennandam, sacram eandem aedem, ad Basilicae minoris gradum evehere dignemur: Nos, quum ipsa ecclesia, tantis, quos supra memoravimus fastis insignis, Sanctorum etiam reliquiis .abundet et praedivite sacra supellectile omnibusque requisitis polleat ad Basilicae dignitatem obtinendam, precibus hisce annuendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, attento gravi commendationis officio tam Episcopi Limburgensium, quam Procuratoris generalis Ordinis Cisterciensium, auditoque venerabili fratre Nostro Antonio S. E. E. Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi perpetuumque in modum ecclesiam in honorem Beatae Mariae Virginis Deo dicatam in loco «-Marienstatt » dioecesis Limburgensis intra fines, Cisterciensium Ordini concreditam, ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehimus cum privilegiis, quae iuxta decreta et morem dictis Basilicis competunt.

Porro haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVII mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

XI

TEMPLUM SIVE SANCTUARIUM NATIONALE EUCHARISTICUM A SANCTA CAPPELLA, IN URBE CARACENSI, TITULO ET PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS AUGETUR,

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Reipublicae de Venezuela templum maximum illud procul dubio- dicendum est, quod sub titulo « Sanctuarii Nationalis Eucharistici a Sancta Cappella ». mox dedicandum sollemni ritu, in urbe archiepiscopali Caracensi, eo ipso in loco assurgit, ubi trecentos abhinc annos, uti fertur, occasione nascentis civitatis Caracensis prima vice Sacrum litatum est. Molis amplitudine et artis operum magnificentia praestans, antiqua populi religione excultum, pietatis et amoris fidelium erga Sacramentum augustum iure meritoque centrum haberi potest ipsum sanctuarium, praesertim cum in eo plus quam triginta septem ab annis continenter diu noctuque Eucharistica adoratio fiat. Haec animo repetentes, cum hodiernus Caracensium Archiepiscopus, totius cleri populique vota exprimens, gravi venerabilis fratris Philippi Cortesi, Archiepiscopi titularis Siracensis, penes Rempublicam de Venezuela Apostolici Legati, suffultas suffragio, preces Nobis humiliter adhibuerit, ut nationale ipsum Sanctuarium ad minoris Basilicae dignitatem evehere de benignitate Nostra velimus, Nos optatis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae eum ita sint, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus a sacris Ritibus tuendis praepositis Congregationi, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, perpetuumque in modum templum sive Sanctuarium Nationale Eucharisticum a Sancta Capella, archiepiscopalis Caracensis civitatis, titulo ac dignitate Basilicae minoris, cum privilegiis et honorificentiis de iure et consuetudine adnexis, condecoramus atque augemus.

Haec edicimus, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die **v** mensis Augusti anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. LUDOVICUM TIT. S. MARIAE IN A QUIRO S. R. E. PRESB. CARD. DUBOIS, ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD MARIALEM E TOTA NATIONE CONVENTUM, CARNUTI AGENDUM.

PIUS PP. XI*

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum feliciter, ad rem catholicam provehendam, mos invectus sit conventus sacros agendi, consentaneum plane est ut coetus item non absimiles saepe celebrentur ad religionem divinae Matris in populis fovendam; ut enim semper, ita aetate quoque nostra christiana gens, tot inter pericula omne genus et res adversas, praesidio Mariae potentissimo prorsus indiget. Nos vero qui, iam inde a Pontificatus Nostri exordio, in Virginem suavissimam, tamquam in communis salutis spem, oculos animumque intendimus, ad eiusque augendum cultum, occasione data, hortari omnes non destitimus, libenter equidem didicimus Marialem congressum mox Carnuti actum iri, saeculo quidem nono exeunte ex quo insignis illa Crypta in honorem magnae Dei Matris condita est. Itaque consilium sane optimum initum est, conventum nempe Carnutum indicendi; eo magis quod sane antiquitus Carnutum quasi Mariae urbs in Gallia habebatur, et ad sacram eius aedem fideles ex tota Gallia peregrinan consueverunt; tamque multa ac praeclara apud vos exstant pietatis veteris in caelestem Patronam monumenta, ut non immerito olim edixerit quidam Ecclesiae scriptor: « regnum Galliae, regnum: Mariae ». His de causis, Nos ipsi Conventui quodammodo adesse volumus. Quapropter te, dilecte fili Noster, his Litteris eligimus, qui personam Nostram Carnuti gerens, sacris eis praesideas caeremoniis: id fore confisi ut, pro tua aliorumque S. E. E. Cardinalium et Episcoporum praesentia, quibus certe magna fidelium multitudo accedet, celeberrima omnino fiant sollemnia sacra, eademque cum in Virginis Matris triumphum tum in animarum utilitatem auspicato cedant. Ceterum, valde Nosmet ipsos pietati caelestis Reginae commendantes, tibi damus ut adstantibus nomine Nostro benedicas, plenariam ipsis admissorum veniam proponens, usitatis condicionibus lucrandam. Ac divinorum conciliatricem numerum, tibi, dilecte fili Noster, aliis S. R. E. Cardinalibus et Episcopis iisque omnibus qui congressioni intererunt apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xvin mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nòstri sexto.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. LUDOVICUM, TIT. S. MARIAE NOVAE S. R. E. PRESB. CARD. LUÇON, ARCHIEPISCOPUM RHEMENSIUM, DE NATALI SACERDOTII EIUS SEXAGESIMO ET DE RESTITUITO TEMPLO CATHEDRALI.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Certe pro tua modestia tacitus praeteriisset natalis sacerdotii tui sexagesimus, nisi virtutis tuae aestimatores, imprimisque fideles tui amantissimi, sponte eventum tam faustum commemorare voluissent. Idque non immerito: compertum enim est quo fidei ardore, tam diuturno annorum spatio, varia munia tibi credita obieris; tum in Andegavensi dioecesi animarum saluti operam dando; tum Bellicensem Ecclesiam diligenter regendo; tum denique in Rhemensi archidioecesi sollertissime elaborando. Vere *forma factus gregis ex animo,* exemplo magis ipse quam iussu clero tuo praefuisti; nec ignotum ulli est peculiare studium quo tu, non modo Apostolicae huius Sedis praescripta religiose exsequi, sed etiam sancta Ecclesiae iura libertatemque strenue tueri consueveris. Iamvero tum praesertim pastoralis tua sollertia in omnium conspectu eluxit, cum, maximo desaeviente bello, *vacillantes confirmaverunt sermones tui, et genua trementia confortasti:* atque *omnibus omnia factus,* pericula omne genus forti animo perpessus es, quibus acris etiam formido accessit ne cathedralis ista aedes magnificentissima, tam multis icta vulneribus, ruina concideret. Fruare igitur his publicis laetitiae significationibus, quas tibi tam amanter tribuit filiorum pietas; eo magis quod feliciter sane continget ut ipso sollemni die pars media Basilicae, in pristinum laborioso opere restituta, omnibus prudentibus dedicetur. Nos autem, quos quidem desiderium tenebat praecipuam tibi Nostram testandi benevolentiam, et in tuae laetitiae partem venimus et vota omnium ominibus Nostris cumulamus: illud nominatim tibi precantes ut te quam diutissime, ad Ecclesiae utilitatem, propitius Deus sospitet. Insuper tibi damus ut, in hac rei faustitate, fidelibus nomine Nostro benedicas, plenam admissorum veniam eisdem proponens, statis nempe condicionibus lucrandam. Interea, caelestium conciliatrix munerum et voluntatis Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, universoque tuo clero ac populo peramanter in Domino impertimus.

Datum Bomae apud Sanctum Petrum, die xvni mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

S. IOSEPHI DE COSTARICA - DE LIMON

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

DECRETUM

Archiepiscopus S. Iosephi de Costarica et Vicarius Apostolicus de Limon petierunt a S. Sede ut fines quibus in praesenti suae cuiusque ditiones circumscribuntur, ad animarum sibi concreditarum bonum nec non ad maiorem ecclesiasticae administrationis commoditatem, ita immutarentur ut paroecia de Turrialba ab archidioecesi S. Iosephi de Costarica seiungeretur et vicariatui apostolico de Limon coniungeretur; itemque ut ab eadem archidioecesi S. Iosephi de Costarica separetur et eidem vicariatui apostolico de Limon adiudicaretur pars illa territorii provinciae civilis de Heredia, quae sita est ad septentrionalem-occidentalem plagam provinciae de Limon et his finibus circumscribitur: ad orientem ipsa provincia de Limon; ad septentrionem cursu fluminis *'San Juan* usque dum recipit aquas fluminis *Sarapiqui;* ad occidentem cursu ipsius fluminis *Sarapiqui* usque ad punctum quo in illud sese immittit flumen *Sucio,* iuxta huius fluminis cursum usque dum recipit aquas fluminum *El General.*

Iamvero Sanctitas Sua, petitionis opportunitatem immo necessitatem recognoscens, de Apostolicae potestatis plenitudine atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel sua interesse praesumant, consensu, attento quoque favorabili voto R. P. D. Iosephi Eietta, Archiepiscopi titularis Sardicensis et Internuntii Apostolici in America Centrali, itemque consulta Sacra Congregatione Christiano nomini propagando deputata, preces benigne excipere censuit, sicuti de facto excepit. Hoc proinde Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, memoratam paroeciam de Turrialba et partem illam territorii provinciae civilis de Heredia, limitibus supra descriptis circumscriptam ab archidioecesi S. Iosephi de Costarica separat et vicariatui apostolico de Limon in perpetuum coniungit.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est memoratum Internuntium Apostolicum, R. P. D. Iosephum Fietta,

eidem tribuens facultates omnes ad id opportunas et necessarias, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere intra sex menses mittendi ad Sacram Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 1 Aprilis 1927.

£g C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen, et Mandelen., *Secretarius.*

•L. & s.

Hamletus I. Cicognani, *Substitutus.*

II

AUGUSTA^.- EISTETTEN.

DE FINIUM DIOECESIUM COMMUTATIONE

DECRETUM

Fideles praedii *Bergstetten,* ad paroeciam *Kaisheim* in dioecesi Augustana pertinentes, ab Apostolica Sede postularunt, ut praedium memoratum a paroecia *Kaisheim,* a qua longe abest, dismembraretur atque viciniori paroeciae *Buchdorf* in dioecesi Eistettensi aggregaretur. Iamvero Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI, attento utriusque dioecesis Ordinarii consensu necnon favorabili voto R. P. D. Alberti Vassallo de Torregrossa, Archiepiscopi titularis Hemesen., ac Nuntii Apostolici in Bavaria, vi praesentis Consistorialis decreti statuit, ut praefatum praedium *Bergstetten* a paroecia *Kaisheim* et dioecesi Augustana separetur atque paroeciae *Buchdorf* ac dioecesi Eistettensi perpetuo attribuatur, mutatis hac de causa utriusque dioecesis finibus.

Ad. haec exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputare dignata est eundem R. P. D. Albertum Vassallo de Torregrossa, ipsi tribuens omnes facultates necessarias et opportunas, etiam ad id subdelegandi quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum: facto onere transmittendi intra sex menses ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 22 Octobris 1927.

£g C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen, et Mandelen., *Secretarius.*

Hamletus I. Cicognani, *Substitutus."*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

30 Octobris 1927. — Cathedrali Ecclesiae Iaciensi praefecit R. D. Evasium Colli, parochum oppidi *Occimiano,* dioecesis Casalensis.

31 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Bisuntinae, R. P. D. Henricum Binet, hactenus Episcopum Suessionensem.

9 Novembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Corinthiensi, R. D. Hectorem Eelici, Antistitem Urbanum, Nuntium Apostolicum apud Rempublicam Chilenam.

11 Novembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Helenopolitanae in Bithynia, R. P. D. Michaelem Labrecque, hactenus Episcopum Chicoutimiensem.

17 Novembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Hieropolitanae, R. D. Nicanoreiri Mutiloa, e Congregatione Ssmi Redemptoris, quem deputavit Administratorem Apostolicum Barbastrensem.

18 Novembris. — Cathedrali Ecclesiae Collensi, R. P. Ludovicum Fer^retti, ex Ordine Praedicatorum.

21 Novembris. — Cathedrali Ecclesiae Wladislaviensi, seu Calissiensi, R. P. D. Wladislaum Krynicki, hactenus Episcopum tit. Achantimim.

IV

DESIGNATIO

R. P. D. Michael 0'Doherthy, Archiepiscopus Manilensis, designavit pro appellatione in secundo gradu Ordinarium Lipensem. Quam designationem Ssmus Dnus Noster rescripto Sacrae Congregationis Consistorialis, die 28 Octobris 1927, approbare dignatus est.

V •

NOTIFICATIO

Declaratur pro norma Ordinariorum, praesertim Foederatorum Statuum Americae Septentrionalis, Sac. Aloisium Guigonnet, dioecesis Cerviensis, suspensum esse *a divinis,* eidemque ademptam esse quamcumque facultatem manendi in America.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

ROMANA ET ALIARUM

SERVITII CHORALIS

23 Aprilis 1927

Proposita sunt pro opportuna solutione huic Sacrae Congregationi Concilii dubia seu quaestiones quae sequuntur, de servitio chorali ad normam canonum, praesertim 414, 418, 419, ordinando, videlicet:

I. « Utrum post Codicem ad ius *alternativas* requiratur expressa concessio Sedis Apostolicae, an sufficiant consuetudo vel constitutiones capitulares ».

II. «An canonici iure *alternativae* gaudentes, per interessentiam choro in hebdomada non sua possint supplere absentias admissas in hebdomada sua».

III. « Cum in Abulen., d. 15 Martii 1924, resolutum fuerit diem integre computandum esse in casu illegitimae absentiae a choro etiam per aliquot horas, quaeritur: «An eadem computatio facienda sit in casu illegitimae absentiae ab aliqua hora ex parte illius qui obtinuit indultum *pro diebus et horis* ».

Porro in communi conventu in Palatio Apostolico habito die 23 Aprilis 1927 Emi ac Rmi Patres Sacrae Congregationis Concilii responderi mandarunt:

Ad I: *Affirmative* ad primam partem, salva lege fundationis; *negative* ad secundam.

Ad II: *Negative.*

Ad III: *Affirmative.* .

Quas resolutiones Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, ad relationem infrascripti Secretarii eiusdem Sacrae Congregationis, in Audientia habita die 2 Maii insequentis, dignatus est approbare et confirmare.

D. CARD. SBARRETTI, *Praefectus.*

L. *m* s.

t Iulius, Ep. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

SACKA CONGREGATIO RITUUM

Die 3 Octobris

PRO S. TERESIA A JESU INFANTE VIRG.

Lectio IX

Teresia a Jesu Infante, Alensónii in Gallia, ex honestis piisque parentibus orta est. Quinto aetatis anno, matre amissa, Dei providentiae se totam commisit sub vigilantia amantissimi patris et sororum natu maiorum: quibus magistris, ad curréndam perfectionis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virginibus ex Ordine Sancti Benedicti Lexóviis excolenda traditur. Décimo aetatis anno, arcano et gravi morbo diu cruciata, ope Domina nostrae a Victoria, divinitus fuit liberata. Angélico fervore repleta, ad sacrum convivium primitus accedens, insatiábilem hujus cibi famem haurire visa est. Carmelitarum Excalceatórum Ordinem ingredi cupiens, ob aetatis defectum, multas ad religiosam vitam amplectendam nacta est difficultates, quibus fortiter superatis, Lexoviénsem Carmelum, quindecim annos nata, feliciter ingressa est-, ibique eximia erga Deum et proximum caritate flagrávit. Spiritualem infantiae viam, secundum Evangelii doctrinam, secuta, alios, speciatim novitias, eamdem edócuit. Patiéndi desiderio infiammata, duobus ante obitum annis Dei miserentis amóri se victimam obtulit. Viginti quatuor annos nata, die trigésima Septembris, anno millesimo octingentesimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolavit. Quam virtutibus et prodigiis claram Pius Papa Undecimus inter Beatas virgines adscripsit, novisque fulgentem signis, recurrente máximo Jubileo, décimo sexto calendas Junias, solemniter Sanctorum fastis accensuit.

URBIS ET ORBIS

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, referente infrascripto Domino Cardinali, Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, suprascriptam lectionem contractam, in festi S. Teresiae a Iesu Infante commemoratione recitandam, rite revisam approbavit et benigne concessit: servatis de cetero rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 26 Octobris 1927.

A. CARD. VICO, Episc. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. © S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

PARISIEN.

NULLITATIS MATRIMONII (EERTIER-GIUSTI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Ioannis Bapt. Giusti, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 28 Decembris 1927, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An confirmanda sit nel infirmanda sententiae Rotalis diei 1 Iulii 1927.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Ioannis Bapt. Giusti curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.*

L. **$8** S. P. Parrillo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. B. Rotae, die 28 Novembris 1927.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Jean Giusti, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 28 Décembre 1927 à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de [la cause devant la Rote.

Doit-on confirmer ou casser la sentence Rotale du 1 Juillet 1927 f

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Jean Giusti devront, dans la mesure du possible l'avertir de la présente citation.

APPENDIX

VICARIATUS URBIS

Citazione edittale

ROMANA

DI DISPENSA DI MATRIMONIO (SERENI—ZELLI IACOBUZI)

Ignorandosi la residenza ed il luogo di attuale dimora del sig. Pietro Zelli Iacobuzi convenuto in questa causa, col presente editto si cita il suddetto signore a comparire personalmente davanti il sottoscritto Giudice Isturttore nella sede del Tribunale del Vicariato di Roma (Piazza della Pigna 12) il giorno 15 Dicembre 1927, alle ore 10 ant., per deporre nella causa di dispensa del suo matrimonio, che si asserisce rato non consumato intentata contro di lui da sua moglie Laura Sereni, avvertendolo che non presentandosi, sarà dichiarato contumace e si procederà oltre nella trattazione della causa in sua assenza. :

Tutti coloro che hanno notizia dell'attuale dimora di detto convenuto, procurino, se, ed in quanto è possibile, che questi venga a conoscenza della presente citazione edittale.

Roma, dalla sede del Tribunale del Vicariato, il 3 Novembre 1927.

L. © S.

B. De Felicis, *Giudice Istruttore.*

D. Dottarelli, *Cancelliere.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 8 Novembre 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Particolare,* nella quale gli Emi Signori Cardinali, nonché i Revmi Prelati Officiali, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sopra le seguenti materie:

1. Intorno al culto, in ossequio ai Decreti di Urbano VIII, non mai prestato alla Serva di Dio Maria di Gesù Crocifisso, Religiosa professa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi.

2. Intorno al culto, come sopra, non mai prestato alla Serva di Dio Maria di Gesù, Religiosa professa dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi.

3. Intorno al culto, come sopra, non mai prestato ai Servi di Dio Gregorio Grassi, Vescovo di Ortosia; Francesco Fogolla, Vescovo di Bagi; Antonio Fantosati, Vescovo di Adraa; Teotimo Verhaghen, Vescovo di Siene, dell'Ordine dei Frati Minori, e Compagni, uccisi, come si asserisce, in Cina in odio alla Fede.

4. Intorno alla validità del Processo Apostolico costruito nella Curia Ecclesiastica di Firenze sulla fama di santità, ecc., in genere della Serva di Dio Anna Maria Lapini, Fondatrice dell'Istituto delle povere Figlie dalle Sacre Stimmate.

5. Intorno alla validità dei Processi Apostolici costruiti nelle Curie Ecclesiastiche di Barcellona e Colocza sopra i miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione del Beato Roberto Cardinale Bellarmino, della Compagnia di Gesù, dopo la sua Beatificazione.

6. Intorno alla validità dei Processi Apostolici costruiti nelle Curie Ecclesiastiche di Moulins e Nashville, sopra i miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione della Ven. serva di Dio Eufrasia Pelletier, Fondatrice della Congregazione delle Suore del Buon Pastore.

7. Intorno alla validità dei Processi Apostolici costruiti nella Curia Ecclesiastica di Brescia sopra i miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione della Ven. Serva di Dio Vincenza Gerosa, Confondatrice dell'Istituto delle Suore della Carità in Luere, Diocesi di Brescia.

8. E finalmente intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinari nella Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Paolo Cafaro, Sacerdote professo della Congregazione del Santissimo Bedentore.

Martedì, 22 Novembre 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali é dei Consultori Teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Biti, si

è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Giovanna Elisabetta Bichier des Ages, Confondatrice della Congregazione delle Figlie della Croce, dette Suore di S. Andrea.

Martedì, 29 Novembre 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Biti, nella quale gli Emi e Bmi Signori Cardinali, i Bmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Servo di Dio Fratel Benilde, dell'Istituto delle Scuole Cristiane.

SACRA CONGREGAZIONE DEI SEMINARI E DELLE UNIVERSITÀ DEGLI STUDI

NOTIFICATIO

Motu proprio *Cum decessor,* die **3** Nov. 1927, Beatissimus Pater iussit transferri sedem huius Sacrae Congregationis in aedes pontificias ad S. Callisti, secunda contignatione eidem attributa.

Quapropter litterae et alia ad Secretariam praefatae Sacrae Congregationis mittenda, inscribantur ut sequitur: *Segreteria della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi - Palazzo S. Callisto, Piazza S. Maria in Trastevere, Roma 114.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

8 Maggio 1927. Monsig. Antonio Anellini Bevmi: P. Bartolomeo Xiberta e P. Ilario Doswald, dell'Ordine dei Carmelitani; P. Gregorio di S. Teresa, dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi; P. Gennaro Moretti, dell'Ordine dei Minimi; P. Carlo Gussoni, dei Chierici Regolari Barnabiti; P. Possidio Dauby, degli Agostiniani dell'Assunzione; P. Giuseppe Haegy, della Congregazione dello Spirito Santo; D. Francesco Walland, della Pia Società Salesiana di D. Bosco, *Consultori della Sacra Congregazione dei Sacramenti.*

8 Novembre 1927. Monsig. Alessandro Paglialunga e il Riño P. Abbate Mcola Lardi, dei Canonici Regolari Lateranensi, *Consultori delia Sacra Congregazione « pro Ecclesia Orientali ».*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

12 Novembre 1927. L' Emo Sig. Cardinale Evaristo Lncidi, *Protettore delle Suore dell'Immacolata* (Genova).
14 » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore dell'Istituto delle Figlie del Calvario* (Messico).
15 » » L'Emo Sig. Cardinale Basilio Pompilj, *Protettore delle Suore Salesiane dei SS. Cuori* (Lecce).

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

29 Agosto 1927. Monsig. Giuseppe Xormandière, della diocesi di Lavai.
13 Settembre » Monsig. Giacomo Carlo Me Guigan, della dioc. di Edmonton.
31 Ottobre » Monsig. Eduardo Pyke, della diocesi di Lancaster.
7 Novembre » Monsig. Giovanni Reinisch, della diocesi di Secovia.

Prelati Domestici di S. S.:

14 Maggio 1927. Monsig. Torquato Din i (Boma).
» » » Monsig. Alberto Canestri (Roma).
29 Agosto » Monsig. Andrea Roulleaux, della diocesi di Lavai.
25 Ottobre » Monsig. Pietro Cogliolo, Segretàrio della Internunziatura Apostolica di Haiti.
28 » » Monsig. Giovanni Bacile, della diocesi di Monreale.
31 » » Monsig. Antonio Bouche, dell'archidiocesi di Lione.
5 Novembre » Monsig. Luigi Picard, della diocesi di Namur.
8 » » Monsig. Francesco Balázs, della diocesi di Transilvania.
17 » » Monsig. Patrizio Francesco Horan, della dioc. di Little Rock
» » » Monsig. Bernardo Enrico Feurst, della medesima diocesi.
18 » » Monsig. Guglielmo Daly, dell'archidiocesi di Glasgow.

ONOEIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

25 Settembre 1927. A S. E. l'on. sig. Carlo Dunbar Burgess King, Presidente della Bepubblica di Liberia.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

15 Novembre 1927. Al sig. Hagi Agha, della Delegazione Apostolica di Mesopotamia.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

12 Novembre 1927. Al sig. Giuseppe Pietro Nguyen-Huu-Bai, Presidente dei Ministri e Ministro dell'Interno dell'Annam.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

31 Agosto 1927.	Al sig. Martino Martinetti, della diocesi di Mantova.
21 Ottobre 1927.	Al sig. prof. Dante Sodini, dell'archidiocesi di Firenze.
» »	Al sig. dott. Giuseppe Marchisone, della medesima archid.
28 »	Al sig. avv. Giuseppe Cavazzana, dell'archidiocesi di Milano.
» »	Al sig. Pietro Cailliau, della diocesi di Versailles.
29 »	Al sig. march. Franchino Busconi, dell'archid. di Bologna.
31 »	Al sig. Enrico H. Melançon, dell'archidiocesi di Montreal.
5 Novembre	Al sig. Giuseppe Bäber (Svizzera).
	Al sig. Boberto Durrer (Svizzera).
	Al sig. Giovanni Meyer-Bahn (Svizzera).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, elasse civile:

12 Luglio 1927.	Al sig. Antonio Mátrai, dell'archidiocesi di Strigonia.
17 Agosto	Al sig. Francesco Vimercati, della diocesi di Brescia.
31 »	Al sig. Giuseppe Delmotte, della diocesi di Mantova.
» »	Al sig. Mario Jrailich, della medesima diocesi.
13 Ottobre	Al sig. Carlo Mancinelli, della diocesi di Sora.
19	Al sig. Salvatore Paolino Somaschini, dell'archid. di Firenze.
»	Al sig. Boberto Bartolesi, della medesima archidiocesi.
25	Al sig. Maurizio Vaupoulle, della diocesi di Versailles.
29	Al sig. Epifanio Martino, dell'archidiocesi di Torino.
7 Novembre »	Al sig. Giorgio Me Ghee, dell'archidiocesi di Glasgow.
	Al sig. avv. D. Giacomo J. Spalding, della dioc. di Savannah.
	Al sig. prof. Ferdinando Charron, della diocesi di Angers.

8 Novembre 1927. Al sig. prof. Eugenio Genest, della medesima diocesi.
» » » Al sig. prof. Maurizio Cesbron, della medesima diocesi.
9 » » Al sig. Eeinard Dreesmann, dell'archidiocesi di Utrecht.
» » » Al sig. Ginseppe Souren, della medesima àrchidiocèsi.
11 » » Al sig. dott. Eugenio Leflaive, dell'archidiocesi di Parigi.
» ». » Al sig. maestro Armando Vivet, della medesima àrchidiocèsi.
12 » » Al sig. Saturnino Luigi Mathias, della diocesi di Mangalore.
14 » » Al sig. Emilio Hebert, dell'archidiocesi di Montreal.

La Gran Groee dell'Ordine di 8. Silvestro Papa:

25 Settembre 1927. Al sig. barone Rodolfo Augusto Luigi Lehman (Liberia).
» » » Al sig. Ed vino Barclay (Liberia).

La Commenda con Placea dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

25 Settembre 1927. Al sig. Geremia Harris (Liberia).
» » » Al sig. Giovanni Gottlieb Richard (Liberia).
» » » Al sig. Dionigi Le-Phat-an (Indocina).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

8 Novembre 1927. Al sig. Nicola Montani, dell'archidiocesi di Milano.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

27 Ottobre 1927. Al sig. Enrico Vigo, dell'archidiocesi di Genova.
8 Novembre » Al sig. Giuseppe Arduino, dell'archidiocesi di Torino.

MAGGIOBDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Bma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

17 Giugno 1927. Monsig. Buggero Tredici, della diocesi di Velletri.
16 Settembre » Monsig. Antonio Barisani, della diocesi di Faenza.
21 Ottobre » Monsig. Giuseppe Be, della diocesi di Ivrea.
» » » Monsig. Alessandro Soave, della diocesi di Acqui.
» » » Monsig. Ferdinando Wagner, dell'Amministrazione Apostolica Banato Serbo.
» » » Monsig. Nicola Gerofi, della medesima Amministrazione Apostolica.
» » » Monsig. Pietro Prem, della medesima Amministrazione Apostolica.

17 Novembre 1927. Monsig. Giovanni Sirotich, della diocesi di Trieste e Capodistria.
» » » Monsig. Giacomo Ukmar, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giusto Tamaro, della medesima diocesi.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. 8.:

19 Novembre 1927. Il sig. Alfredo Giuseppe Ellison, della diocesi di Clifton.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

20 Ottobre 1927. Monsig. Giovanni Benvenuti, dell'archidiocesi di Firenze.
25 » » Monsig. Massimiliano Bau, della diocesi di Bottemhurgo.
17 Novembre » Monsig. Rodolfo Saversnig, della diocesi di Trieste e Capodistria.
» » » Monsig. Francesco Sila, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Jurizza, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Stefano Kropek, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Mcolò Pardo, della diocesi di Piazza Armerina.
» » » Monsig. Antonio Caddeo, dell'archidiocesi di Oristano.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. 8.:

4 Novembre 1927. Il Sig. cav. Boberto De Ferrari, della diocesi di Treviso.

Cappellani Segreti d'onore di 8. 8.:

21 Novembre 1927. Monsig. Michele Piliván, della diocesi di Cinque Chiese.
» » » Monsig. Giovanni Iványi, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

14 Ottobre 1927. Monsig. Filippo Tchao, Vescovo tit. di Vaga.
31 » » Monsig. Geremia Giacomo Harty, Vescovo di Omaha.
6 Novembre » Monsig. Ludovico Petit, Arcivescovo tit. di Corinto.
9 » ». Monsig. Gennaro Trama, Vescovo di Lecce.
» » » Monsig. Guglielmo Miller, Vescovo tit. di Eumenia.
» » » Monsig. Boberto Giulio Colombo, Vescovo tit. di Camaco.
12 » » Emo Sig. Card. ALESSANDRO LUALDI, del titolo dei Ss. Andrea e Gregorio al Celio, Arcivescovo di Palermo.
14 » » Monsig. Pio Damaso De Bono, Vescovo tit. di Troade.
24 » » Monsig. Patrizio Riccardo HefCron, Vescovo di Winona.
26 » » Emo Sig. Card. GIOVANNI BONZANO, del tit. di S. Susanna.

Annus XIX - Toi. XIX 10 Decembris 1927 Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

CONCORDAT

ENTRE

LE SAINT-SIÈGE ET LE GOUVERNEMENT DE LITHUANIE

Au nom de la Très Sainte et Indivisible Trinité.

Sa Sainteté le Pape Pie XI et le Président de la République de Lithuanie, M. Antanas Smetona,

Animés du désir de déterminer la situation de l'Eglise Catholique en Lithuanie et d'établir les règles qui régiront d'une manière digne et stable les affaires ecclésiastiques sur le territoire de la République,

Ont décidé à ces fins de conclure un Concordat.

En conséquence Sa Sainteté le Pape Pie XI et le Président de la République de Lithuanie, M. Antanas Smetona, ont nommé leurs Plénipotentiaires respectifs,

Sa Sainteté:

Son Eminence Reverendissime le Cardinal Pierre Gasparri, Son Secrétaire d'Etat;

Le Président de la République:

Son Excellence M. le professeur Augustinas Voldemaras, Président du Conseil et Ministre des Affaires Etrangères.

Les Plénipotentiaires' surnommés, après l'échange de leurs pleins pouvoirs, ont arrêté les dispositions suivantes:

ARTICLE I

L'Eglise Catholique, sans distinction ' de Eites, jouira dans la République de Lithuanie de toutes les libertés nécessaires à l'exercice de Son pouvoir spirituel et de Sa juridiction ecclésiastique, ainsi qu'à l'administration et gestion de Ses affaires et de Ses biens, conformément aux Lois divines et au Droit Canon.

ARTICLE II

Les Evêques, le Clergé et les fidèles communiqueront librement et directement avec le Saint-Siège. Dans l'exercice de leurs fonctions, les Evêques communiqueront librement et directement avec leur Clergé et leurs fidèles et pourront publier de même leurs instructions, mandements et lettres pastorales.

ARTICLE III

Afin de maintenir les relations amicales entre le Saint-Siège et la République de Lithuanie, un Internonce Apostolique résidera en Lithuanie et un Ministre de la République résidera auprès du Saint-Siège.

' ARTICLE IV

Les autorités civiles prêteront leur appui à l'exécution des décisions et des décrets ecclésiastiques: au cas de destitution d'un ecclésiastique ou de sa privation d'un bénéfice ecclésiastique; au cas de défense du port de l'habit ecclésiastique; au cas de perception des taxes, destinées à des buts ecclésiastiques et permises par les lois de l'Etat.

ARTICLE V

Les ecclésiastiques jouiront dans l'exercice de leur ministère d'une protection juridique spéciale. A l'égal des fonctionnaires de l'Etat, ils bénéficieront du droit "d'exemption de la saisie judiciaire pour une partie de leurs traitements.

Les ecclésiastiques ayant reçu les Ordres, les religieux ayant prononcé leurs vœux, les élèves aux Séminaires et les novices dans les Noviciats, s'ils persévèrent dans leur état ecclésiastique ou religieux, seront

exempts du service militaire, mêmjs dans le cas de guerre et de levée en masse. Les ecclésiastiques seront aussi libérés des fonctions civiques, incompatibles avec la vocation sacerdotale selon le Droit Canon.

ARTICLE VI

L'immunité des églises, des chapelles et des cimetières est assurée, sans que cependant la sécurité publique ait à en souffrir.

ARTICLE VII

Les armées de la République de Lithuanie jouiront de toutes les exemptions qui sont accordées aux armées par le Saint-Siège selon les prescriptions du Droit Canon. Les aumôniers exerceront les fonctions de leur ministère sous la juridiction de l'Archevêque, qui aura le droit de les choisir.

ARTICLE VIII

Les dimanches et le. jour de la fête nationale de l'indépendance, les prêtres officiants réciteront une prière liturgique pour la prospérité de la République de Lithuanie et de son Président.

ARTICLE IX

Aucune partie de la République de Lithuanie ne dépendra d'un Evêque dont le siège se trouverait en dehors des frontières de l'Etat lithuanien. La Province ecclésiastique, dont les diocèses et la prelature sont fixés par la Bulle *Lithuanorum gente,* ne sera modifiée sans accord préalable avec le Gouvernement lithuanien, sauf les rectifications paroissiales exigées par le bien des âmes. En tout cas les limites de la Province ecclésiastique, des diocèses et de la prelature seront conformes aux frontières-de l'Etat Lithuanien.

ARTICLE X

La création et la modification des bénéfices ecclésiastiques, des Congrégations et Ordres religieux, ainsi que de leurs Maisons et établissements, dépendra de l'autorité ecclésiastique compétente, laquelle, tontes les fois que les dites mesures entraîneraient des dépenses pour le Trésor de l'Etat, y procédera après entente avec le Gouvernement. Les Congre-

gâtions et Ordres religieux pourront de plein droit s'établir et exister en Lithuanie s'ils constituent dans la République une province selon les règles du Droit Canon.

S'ils ne remplissent pas cette condition et déjà ils existent dans le territoire de l'Etat, les maisons existantes au moment de la ratification du présent Concordat seront reconnus par l'Etat; cependant ils ne pourront pas ouvrir des maisons nouvelles sans une autorisation spéciale du Saint-Siège.

ARTICLE XI

Le choix des Evêques appartient au Saint-Siège. Sa Sainteté consent à s'adresser au Président de la République, avant de nommer l'Archevêque et les Evêques diocésains, les coadjuteurs *cum iure successionis,* pour s'assurer que le Président n'a pas de raisons de caractère politique à soulever contre ce choix.

ARTICLE XII

Les Ordinaires ci-dessus, avant d'assumer leurs fonctions, prêteront, entre les mains du Président de la République, un serment de fidélité d'après la formule suivante:

«Devant Dieu et sur les Saints Evangiles, je jure et je promets, comme il convient à un E v èque, fidélité à la République de Lithuanie. Je jure et je promets de respecter en toute loyauté et de faire respecter par mon Clergé le Gouvernement établi par la Constitution. Je jure et je promets en outre que je ne participerai à aucun accord ni n'assisterai à aucun conseil pouvant porter atteinte à l'Etat lithuanien ou à l'ordre public. Je ne permettrai pas à mon Clergé de participer à de telles actions. Soucieux du bien et de l'intérêt de l'Etat, je tâcherai d'en écarter tout danger dont je le saurais menacé ».

ARTICLE XIII

1.° Dans toutes les écoles publiques, ou subventionnées par l'Etat, l'enseignement religieux est obligatoire. L'Autorité religieuse compétente en établira le programme et choisira les textes. La nomination des enseignants et la surveillance de l'enseignement religieux, en ce qui concerne son contenu et la morale des enseignants, s'effectuera conformément au Droit Canon.

Au cas où l'Ordinaire retirerait à un enseignant l'autorisation qu'il lui avait donnée, ce dernier sera par là même privé du droit d'enseigner la Religion.

Les mêmes principes, concernant le choix et la révocation des enseignants, -seront appliqués aux professeurs, aux agrégés et aux adjoints universitaires de la faculté de Philosophie et Théologie, que l'Etat maintient à ses frais.

2.° Dans tous les diocèses, l'Eglise catholique en conformité avec le Droit Canon possédera des Séminaires ecclésiastiques subventionnés par l'Etat, qu'Elle dirigera et dont Elle nommera les enseignants.

Les brevets d'études délivrés par les grands Séminaires seront suffisants pour enseigner la Religion dans toutes les écoles publiques ou subventionnées par l'Etat.

3.° Dans toutes les écoles publiques ou subventionnées par l'Etat celui-ci veillera d'accord avec les Ordinaires à ce que les élèves puissent convenablement accomplir leurs devoirs religieux.

4.° En ce qui concerne l'éducation de la jeunesse catholique l'Etat reconnaît aux Ordinaires les droits prévus par le canon 1381 et il donnera suite aux remontrances justifiées des mêmes Ordinaires.

5.° Toutes les écoles qui se trouvent sous la dépendance de l'Ordinaire et se conforment au programme du Ministère de l'Instruction publique sont assimilées, pour ce qui regarde la valeur des diplômes, aux Ecoles de l'Etat.

ARTICLE XIV

Le Clergé, en Lithuanie, est autorisé à tenir des registres de naissance et de baptême, de mariage et de décès,, qui, conformément à la Constitution du pays, font foi même dans le for civil. L'Eglise fournit à l'Etat des copies des registres de l'année en cours, ainsi que les registres de levée de l'année correspondante. Si le travail de la rédaction des actes n'est pas payé par les intéressés eux-mêmes, l'Etat le rétribuera.

ARTICLE XV

Les mariages célébrés en conformité des prescriptions du Code Canonique obtiennent par là même les effets civils.

ARTICLE XVI

Les ecclésiastiques, leurs biens et les biens des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses, sont imposables à l'égal des personnes et des biens des citoyens de la République et des personnes juridiques laïques, à l'exception toutefois des édifices consacrés au service divin, des Séminaires ecclésiastiques, des maisons de formation des religieux et religieuses de même que des maisons d'habitation des religieux et religieuses, qui ont fait vœu de pauvreté, et des biens et titres dont les revenus sont destinés aux besoins du culte religieux et ne contribuent pas aux revenus personnels des bénéficiaires. Les habitations des Evêques et du Clergé paroissial, de même que leurs locaux officiels, seront traités par le Fisc à l'égal des habitations officielles des fonctionnaires et des locaux des Institutions de l'Etat.

ARTICLE XVII

Toutes les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ont, selon les règles du droit commun, le droit d'acquérir, de céder, de posséder et d'administrer, conformément au Droit Canon, leurs biens meubles ou immeubles, de même que le droit d'ester devant toute instance ou autorité de l'Etat pour la défense de leurs droits civils.

ARTICLE XVIII

La République garantit le droit des autorités compétentes d'attribuer les fonctions, les charges et les bénéfices ecclésiastiques d'après les prescriptions du Droit Canon. A l'attribution des bénéfices paroissiaux seront appliquées les règles suivantes:

Dans le territoire de la République de Lithuanie ne peuvent pas obtenir des bénéfices paroissiaux, à moins d'avoir reçu le consentement du Gouvernement: 1.° les étrangers non-naturalisés; 2.° les personnes dont l'activité a été contraire à la sécurité de l'Etat.

Avant de procéder aux nominations à ces bénéfices, l'autorité ecclésiastique s'informera auprès du Ministre compétent de la République pour s'assurer qu'aucune des raisons, prévues ci-dessus aux points 1.° et 2.°, ne s'y opposerait. Au cas où le Ministre susmentionné ne présenterait pas, dans le délai de 30 jours, de telles objections contre la personne dont la nomination est envisagée, l'autorité ecclésiastique procédera à la nomination.

ARTICLE XIX

Le droit de patronage, soit de l'Etat soit des particuliers, reste en vigueur jusqu'à nouvel accord. La présentation d'un digne ecclésiastique au poste vacant sera effectuée par le patron dans le délai de 30 jours sur une liste de trois-noms proposée par l'Ordinaire. Si dans les 30 jours la présentation n'a pas été faite, la provision du bénéfice deviendra libre. Dans le cas où il s'agirait d'un bénéfice paroissial, l'Ordinaire, avant de procéder à la nomination, consultera le Ministre compétent conformément à l'article XVIII.

ARTICLE XX

Si des ecclésiastiques ou religieux sont accusés près des Tribunaux laïques de crimes prévus par les lois pénales de la République, ces Tribunaux informeront immédiatement l'Ordinaire compétent de chaque affaire de ce genre et lui transmettront, le cas échéant, l'acte d'accusation et l'arrêt judiciaire avec ses considérants. L'Ordinaire, ou son délégué, auront le droit, après conclusion de la procédure judiciaire, de prendre connaissance des dossiers relatifs. Dans le cas d'arrestation ou d'emprisonnement des personnes susmentionnées, les autorités civiles procéderont avec les égards dus à leur état et à leur rang hiérarchique.

Les ecclésiastiques et religieux seront détenus et subiront la peine de réclusion dans des locaux séparés des locaux destinés aux laïques, à moins d'avoir été privés par l'Ordinaire compétent de leur dignité d'ecclésiastiques. Au cas où ils seraient condamnés par jugement à la détention, ils subiront cette peine dans un couvent ou autre maison religieuse, en des locaux destinés à cet effet.

ARTICLE XXI

Les- Ordinaires veilleront à ce que tous les fidèles aient l'assistance religieuse dans leur langue maternelle, selon les règles de l'Eglise.

ARTICLE XXII

1.° La République de Lithuanie reconnaît les droits de propriété des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses à tous les biens meubles et immeubles, capitaux, rentes et autres droits, que ces personnes juridiques possèdent actuellement dans le territoire de l'Etat.

2.° La République de Lithuanie consent à ce que les droits de propriété susmentionnés, dans les cas où ils ne seraient pas encore inscrits

aux registres hypothécaires ou autres instruments juridiques équivalents, aux noms des personnes juridiques qui lés possèdent (Evêchés, Chapitres, Congrégations, Ordres religieux, Séminaires, bénéfices paroissiaux, autres bénéfices, etc.), y soient inscrits, et cela sur une déclaration de l'Ordinaire compétent, certifiée par l'autorité civile compétente.

3.° La question des biens immeubles dont l'Eglise a été privée par la Eussie et qui se trouveraient actuellement en possession de l'Etat lithuanien, sera réglée par un arrangement ultérieur.

4.° Les biens que la République de Lithuanie revendiquerait auprès des autres Etats et qui appartenaient jadis à l'Eglise, lui seront restitués conformément du Droit Canon.

ARTICLE XXIII

Les sommes, payées par la République conformément aux états fixés par la loi en vigueur sous les noms des diocèses de Samogitie et de Seinai et de l'Administration Apostolique de "Vilnius, respectivement à l'archidiocèse de Kaunas et aux diocèses de Vilkaviskis et de Kaisedorys, seront payées aussi et dans la même proportion aux nouveaux diocèses de Telsiai et Panevezys. L'Etat s'engage toutefois à augmenter ces allocations dans la même proportion qu'il le fera pour les autres branches de l'Administration de l'Etat. *

Un accord ultérieur entre les Hautes Parties contractantes réglera tout ce qui regarde le maintien des Eglises et des autres bâtiments ecclésiastiques ainsi que les constructions nouvelles exigées pour le bien des âmes.

ARTICLE XXIV

L'Archevêque, les Evêques, le Clergé et le corps enseignant dans les grands Séminaires ont droit à la retraite. Leur participation à la caisse de retraite sera réglée ultérieurement d'accord avec les Ordinaires.

ARTICLE XXV

L'Etat accordera pleine liberté d'organisation et de fonctionnement aux associations poursuivant des buts principalement religieux, faisant partie de *VAction Catholique* et, comme telles, dépendant de l'Autorité de l'Ordinaire.

ARTICLE XXVI

Toutes lois, ordonnances on décrets, qui seraient en contradiction avec les stipulations des articles précédents, seront de ce fait même annulés, dès l'entrée en vigueur du présent Concordat.

ARTICLE XXVII

Les biens ecclésiastiques situés en Lithuanie, mais appartenant à des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ayant leur siège hors des frontières de l'Etat lithuanien, et inversement, formeront l'objet d'une convention spéciale.

ARTICLE XXVIII

Le présent Concordat entrera en vigueur le jour de l'échange des actes de sa ratification.

Rome, le vingt-sept Septembre mil neuf-cent vingt-sept.

PIERRE Card. GASPARRI. AUGUSTINAS VOLDEMARAS.

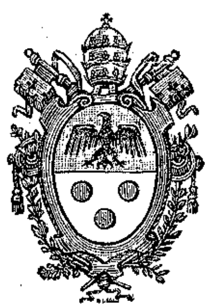
L. ÉB S. L. gg S.

Essendosi fra la Santa Sede ed il Governo della Repubblica di Lituania, conchiuso, e dai rispettivi Plenipotenziari sottoscritto nel giorno 27 Settembre del corrente anno un Concordato, oggi, dieci Dicembre 1927, Sua Eminenza il Signor Cardinale **PIETRO GASPARRI,** *Segretario di Stato di Sua Santità, e Sua Eccellenza il Signor Dott.* **GIORGIO SAULIS,** *Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica di Lituania, riuniti nelle camere del Palazzo Apostolico del Vaticano, previa lettura dei rispettivi istrumenti di ratifica, li hanno trovati pienamente conformi in tutti e singoli i loro articoli. In seguito di che, hanno entrambi proceduto allo scambio delle ratifiche medesime ed in fede di tale Atto hanno sottoscritto di loro propria mano il presente processo verbale in doppio originale, apponendovi il sigillo delle loro armi.*

Roma, dal Palazzo Pontificio al Vaticano, il 10 Dicembre 1927.

L. £8 S. P. Card. GASPARRI.

L. S. Dr. J. SAULIS.

Àanus XIX - Vol. XIX 22 Decembris 1927 Num. 14

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

i
CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die xix Decembris MDCCCCXXVII, in Palatio Apostolico Vaticano fuit *Consistorium secretum,* cuius acta ex ordine referuntur:

I. - ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI
CREATIO ET PUBLICATIO PATRUM CARDINALIUM

VENERABILES FRATRES

Quas vestrum idemque Nostrum — utpote Nobis apprime coniunctum — Sacrum Oonlegium fecit, hoc anno vertente qui est in exitu, iacturas, eae quidem tam multae tamque magnae fuerunt, ut hoc totum, quamvis exiguum, tempus, cum sollemne Nobis est vos alioqui, non possimus non dare dolori declarando, quem paterno animo Nostro et suo quaeque tempore pepererunt et universae hodie afferunt vehementiorem.

Aliae profecto non desunt longinquae propinquae vel maerendi causae vel laetandi, quae et in hoc amplissimo consessu dignae memoratu videntur, et quarum fortasse multi a Nobis hic commemorationem exspectant. Verum, cum facultas atque occasio de iis ipsis rebus loquendi vel scribendi aliquando dabitur, tum

cogitationes pressius ad se revocent Nostras tot leetissimae animae, quarum consuetudine Nobis usque dudum frui ac delectari licuit. Etenim Patribus Cardinalibus quattuor morte sublatis viduatae sunt totidem Archiepiscopales Sedes, quae quidem inlustres cum essent ac praestantissimae, inlustriores eas effecere et egregiis animi sui laudibus et pastoralis studii sui operibus ac beneficiis conlegae vestri; quibus, uti viventibus cum episcoporum cuiusque suorum existimatio et caritas, tum grata populi sui voluntas et amor perpetuo constitit, sic vita functis communis omnium comploratio comitata est.

Atque hoc ipso temporis spatio tres de vestro Conlegio in Romana Curia desiderati sunt, quorum obitum eo vehementius doluimus ac dolemus, quo a Nobis propius operam exegere suam et quo clariores, in mortalis vitae cursu atque exitu, observantiae ac pietatis, qua Nos prosequebantur, ediderant exhibueruntque significationes. Quos quidem et dilectos filios Nostros et conlegas vestros memori piaque mente complectimur ac complexuri sumus, Deum benignissimum rogantes, velit triumphantis Ecclesiae impertiri iis gloriam ac beatitatem, quos, sibi tam fideliter servientes, inter principes Ecclesiae militantis in terris collocaverat.

Aliam praeterea iacturam, eamque haud ita levem, tum fecit amplissimus Ordo vester, cum sacra se Purpura abdicavit eminentissimus ille vir, Ludovicus Billot, qui, idcirco, unde ad vos venerat, eo religiosam repetiturus vitam reversus est, ad gloriosam, dicimus, praeclareque de Ecclesia Sancta Dei meritam, Societatem Iesu. Quas vero ille - cum manu ad Nos sua scripsit ut excelsae dignitatis dimittendae sibi veniam faceremus — attulit abdicationis causas, adeo Nobis visae sunt generosae ac spirituales, adeoque gravibus in adiunctis propositae, ut, re diu multumque vel inter orandum perpensa, officio consentaneum Nostro duxerimus, abdicationem eiusmodi ratam habere et ad effectum perducere; in quo navarunt operam Nobis suam Cardinalis a publicis Ecclesiae negotiis et Praepositus generalis eiusdem Societatis, opportunas ad perpetuam rei memoriam- conficiendo^

de expresso mandato Nostro, litteras, quas cum perlegissemus et probavissemus, die xxi mensis Septembris hoc anno datas sigilloque obsignatas Nostro, Cardinalis et Praepositus sua ipsi manu subscripsere.

Postulat igitur tanta haec conlegarum vestrorum amissio, ut numerum vestrum, Venerabiles Fratres, dignorum cooptatione virorum suppleamus; Romana autem Purpura honestare placet lectissimos viros quinque, ob multiplicis doctrinae laudem, ob negotia Ecclesiae recte gesta ob actuosamve episcopalis muneris perfunctionem et omnibus commendabiles et Nobis probatissimus.

Hi sunt:

ALEXIUS HENRICUS LÈPICIER, Archiepiscopus titulo Tarsensis;
RAYMUNDUS MARIA BOULEAU, Archiepiscopus Quebecensis;
PETRUS SEGURA Y SAENZ, Archiepiscopus Burgensis, ad Sedem Toletanam mox transferendus;
CAROLUS IOSEPH HENRICUS BINET, Archiepiscopus Bisuntinus;
IUSTINIANUS SERÉDI, electus Archiepiscopus Strigoniensis.

Quid vobis videtur?

Itaque, auctoritate omnipotentis Dei, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, creamus et publicamus S. E. E. Cardinales

Ex Ordine Presbyterorum

ALEXIUM HENRICUM LÉPICIER,
RAYMUNDUM MARIAM ROULEAU,
PETRUM: SEGURA Y SAENZ,
CAROLUM IOSEPHUM HENRICUM BINET,
IUSTINIANUM SERÉDI.

Cum dispensationibus, derogationibus et clausulis necessariis et opportunis. In nomine Pa £g tris et Fi £g Iii et Spiritus £g Sancti. Amen.

Reliquum est rit episcoporum ordinem suppleamus.

H. - PROVISIO CANCELLARIATUS S. R. E. - -OPTIO TITULI

Tum Beatissimus Pater ad officium Cancellarii S. E. E. renunciavit Revmum Andream S. R. E. Cardinalem Frühwirth.

Hic vero Rmus Cardinalis Frühwirth, dimissa diaconia Sanctorum Cosmaé et Damiani, data ei in titulum, instanter optavit titulum Sancti Laurentii in Damaso, quem Ssmus Dominus illi benigne concessit.

IH. - PROVISIO ECCLESIARUM

Postea Sanctissimus Dominus Noster sequentes proposuit Ecclesias:

Metropolitanae Ecclesiae Toletanae Archiepiscopum constituit R. P. D. Petrum Segura y Saenz, hactenus Archiepiscopum Burgensem, nuper ad dignitatem Cardinalitiam evectum.

Patriarchali titulari Ecclesiae Constantinopolitanae, praefecit R. P. D. Antonium Anastasium Rossi, hactenus Archiepiscopum Utinensem.

Cathedrali Ecclesiae Batisbonensi, R. P. D. Michaelem Buchberger, hactenus Episcopum titularem Athribitanum.

Cathedrali Ecclesiae Scrantonensi, R. D. Thomam 0'Reilly, rectorem paroeciae cathedralis Olevelandensis.

Cathedrali Ecclesiae Xylopolitanae, R. D. Eduardum Kelly, Cancellarium Curiae episcopalis Bakeriensis.

Cathedrali Ecclesiae Trecensi, R. D. Mauritium Feltin, parochum decanum ad S. M. Magdalenae in civitate Bisuntina.

Titulari episcopali Ecclesiae Thasensi, R. D. Franciscum Iohannes, parochum ecclesiae Immaculatae Conceptionis B. **M.** V. in civitate episcopali Sancti Iosephi, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ioannis Ward, Episcopi Leavenworthiensis.

Titulari episcopali Ecclesiae Eumenensi, R. D. Ioannem Mac Ñamara, parochum ecclesiae S. Gabrielis in civitate Washingtonia quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Michaelis Iosephi Curley, Archiepiscopi Baltimorensis.

Titulari episcopali Ecclesiae C amadiensi, R. D. Leonem Wetmanski, moderatorem spiritus in Seminario Plocensis, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Antonii Iuliani Nowowiejski, Episcopi Plocensis.

Insuper alios etiam per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos Sacrorum Antistites publicavit videlicet

ARCHIEPISCOPOS:

Sanctae Severinae, antonium Galati, iam Episcopum Oppidensem.

Pelusiotam, Placidum Angelum Eey Lemos, iam Episcopum Lucensem.

Barensem, Iosephum M. Le Gouaze, Coadiutorem cum iure futurae successionis E. P. D. Iuliani Gulielmi Conan, Archiepiscopi Portus Principis.

Ephesinum, Valerium Valeri, Delegatum Apostolicum in Aegypto et in Arabia.

Bisuntinum, Carolum Iosephum Henricum Binet, iam Episcopum Suessionensem.

Corinthiensem, Hectorem Pelici, Apostolicum Nuntium apud Rempublicam Chilenam.

Strigoniensem, lustinianum Serédi.

, *Compostéllanum,* Zachariam Martínez y Nuñez, iam Episcopum Vietorieusem.

EPISCOPOS:

QiUatariensem, Richardum Fitzgerald.

Daäimensem, Iosephum a Iesu Lopez, Auxiliarem R. P. D. Ignatii Valdespino y Diaz, Episcopi de Aguas Calientes.

Paranensem, Iulianum Martínez.

Gordubensem in America, Firminum Lafitte.

Catamarcensem, Innocentium Davila y Matos, iam Episcopum Ostracinitensem.

S aneti Iacobi de Exter o, Audinum Rodríguez.

Laudensem, Petrum Calchi-Novati, iam Episcopum Bobiensem.

Anagninum, Gaudentium Manuelli.

Selinuntinum, Iosephum Dinand, Vicarium Apostolicum Iamaicae.

Poonensem, Henricum Doering, iam Episcopum Madytensem, titulo Archiepiscopi ad personam retento.

de Fukuoka, nuper erecta dioecesi, Ferdinandum Thiry.

Thermopylensem, Henricum Thompson, iam Episcopum Giblatariensem.

Oleastrensem, Iosephum Miglior.

Nagasakiensem, Ianuarium Hayasaka.

Myrinensem, Eduardum Galvin, Vicarium Apostolicum de Hanyang.

Ostraeinitensem, Alexandrum Berlioz, iam Episcopum Hakodatensem.

Sancti Severini, cum administratione perpetua dioecesis *Treiensis,*- Vincentium Migliorelli, iam Episcopum Nursinum.

Neritonensem, Caietanum Müller, Episcopum Gallipolitanum, propter unionem *in personam* cum dioecesi Gallipolitana.

Policastrensem, Franciscum Cammarota, Episcopum Caputaquensem-Vallensem, propter unionem *in personam* cum dioecesi Caputaquensi-Vallensi.

Oppidensem, Ioseph Antonium Caruso, iam Episcopum Cariatensem,

Attaetanum, Franciscum Devoto, Auxiliarem B. P. D. Iosephi Bottaro, Archiepiscopi Bonaerensis.

Oalaguritanum et Galceatensem, Fidelem Garcia Martínez, iam Episcopum Ippensem et Administratorem Apostolicum earumdem Ecclesiarum.

Diocaesariensem, Simonem Laurentium Salvi, Abbatem Ordinarium Sublacensem.

Ippensem, Ioannem Baptistam Peterson, Auxiliarem Emi P. Gulielmi S. E. E. Cardinalis O'Connell, Archiepiscopi Bostoniensis.

Changanacherrensem, ritus syro-malabarici, Iacobum Kalacherry.

laciensem, Evasium Colli.

Helenopolitanum, Michaelem Thomam Labrecque, iam Episcopum Ohicoutimiensem.

Hieropolitanum, Nicanorem Mutiloa, Administratorem Apostolicum Barbastrensem.

Collensem, Ludovicum Ferretti.

Wladislaviensem, Wladislaum Krynicki, iam Episcopum Achantinuin.

Cauriensem, Dionysium Moreno y Barrio.

Denique Beatissimum Pater confirmare Se dixit ac ratam habere electionem canonice factam E. D. Iosephi Eabbani ad cathedralem Ecclesiam Hemesensem syrorum, et designationem E. P. D. Petri Aziz Hoh, Episcopi Arandensis in Coadiutorem cum iure futurae successionis E. P. D. Timothei Ieremiae Makdassi, Episcopi Zachuensis Chaldaeorum.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die 22 Decembris in aula supra porticum Basilicae Vaticanae, fuit Consistorium publicum, in quo Beatissimus 'Pater sollemni ritu pontificalem rubrum G-alerum tradidit Emo ac Revmo Patri

AUGUSTO HLOND, a Se declarato die xxv superioris mensis Iunii;

itemque Emis ac Revmis Patribus:

ALEXIO LÊPICIER,

RAIMUNDO MARIA ROULEAU,

CAROLO IOSEPHO HENRICO BINET,

IUSTINIANO SERÉDI, quos creaveraf et publicaverat S. R. E. Cardinales in superiori secreto Consistorio.

Interim per Advocatum Sacri Consistorii Franciscum Pacelli tertia rice fiebat peroratio Causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Contardi Ferrini, laici, professoris in Universitate Papiensi.

III

CONSISTORIUM SECRETUM

I. - ORIS CLAUSIO

Potsmodum vero, eadem die, in consueta aula Sacri Palatii Apostolici, fuit Consistorium secretum, in quo Beatissimus Pater, os imprimis clausit Cardinalibus Hlond, Lépicier, Rouleau, Binet et Serédi, deinde sequentes proposuit Ecclesias:

II. - PROVISIO ECCLESIARUM

Metropolitanae Ecclesiae Sancti Salvatoris in America, praefecit R. P. D. Alfonsum Belloso, hactenus Episcopum titularem Sozusensem.

Titulari episcopali Ecclesiae Troadensi, R. P. D. Ambrosium Luddi, hactenus Episcopum Assisiensem.

Titulari episcopali Ecclesiae Vagensi, R. P. Theodorum Spruit, ex O. F. M., quem deputavit Vicarium Apostolicum de Luan-fu.

Titulari episcopali Ecclesiae Amyzonensi, R. P. Gabrielem Perlo, ex Instituto a 'Consolata pro missionibus exteris, quem deputavit Vicarium Apostolicum de Mogadiscio, nuper erecto vicariatu.

< *Titulari episcopali Ecclesiae Midilensi,* E. D. Ioannem O'Shea, e Congregatione Missionis, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis E. P. D. Pauli M. Dumond, Vicarii Apostolici de Kanebow.

HI. - ASSIGNATIO TITULORUM

Provisione autem Ecclesiarum expleta, SSmus Dnus Noster os aperuit Cardinalibus Hlond, Lépicier, Eouleau, Binet et Serédi ut in Consistoriis, Congregationibus aliisve coetibus cardinalitiis suas dicere possint sententias: eisdem tradidit Anulum singulisque titulos assignavit, nimirum:

AUGUSTO Card. HLOND, *S. Mariae de Pace.*

ALEXIO Card. LÉPICIER, *S. Susannae.*

RAIMUNDO Card. ROULEAU, *S. Petri in Monte Aureo.*

CAROLO IOSEPHO HENRICO Card. BINET, *S. Priscae.*

IUSTINIANO Card. SERÉDI, *SS. Andreae et Gregorii ad Clivum Scauri.*

iv. - POSTULATIO PALLIORUM

Tum Emus ac Rmus D. Cardinalis Binet postulavit Pallium pro metropolitana Ecclesia *Bisuntina;* Emus et Rmus D. Card. Serédi, pro metropolitana Ecclesia *Strigoniensi;* Emus ac Rmus D. Card. Merry del Val, nomine et vice Rmi Card. Segura y Saenz, pro Ecclesia metropolitana *Toletana.*

Postea vero postulatio pallii peracta est Ecclesiarum archiepiscopalium *Emeritensis in Indiis* per successionem, *Florianopolitanae,* per elevationem ad sedem metropolitanam, *S. Severinae, Gompostellanat, S. Salvatoris in America;* atque, ex privilegio, episcopalium Ecclesialem *Anagninae, Tarbiensis et Lourdensis.*

Quibus postulationibus SSmus Dnus Noster benignissime adnuit.

EPISTOLA

AD R. P. D. ANTONIUM ANASTASIUM ROSSI, ARCHIEPISCOPUM UTINENSEM

Venerabile Fratello, salute ed apostolica benedizione. — Più d'una volta in questi ultimi tempi Ella Ci rappresentava le difficoltà sempre rinascenti nell'esercizio dello zelante ed operoso ministero pastorale e del governo della sua vasta ed illustre Àrchidiocèsi di Udine; e tali difficoltà Le si facevano talmente sentire da muoverLa a proporCi le sue dimissioni dalla detta sede. Noi, dopo accurato studio della situazione, e dopo avere lungamente riflettuto e pregato, volendo ad un tempo, e tener conto delle condizioni delle cose, e mostrare a Lei la benevolenza in cui Noi l'abbiamo, e la stima che facciamo delle sue egregie doti e delle sue benemerenze pastorali, abbiamo deliberato di chiamarla a lavorare vicino a Noi, promuovendoLa al vacante Patriarcato di Costantinopoli; promozione che Le abbiamo già anche di viva voce comunicato e della quale faremo la preconizzazione nell'ormai imminente Concistoro.

In auspicio delle più elette grazie del Signore, Le impartiamo ben ii cuore, Venerabile Fratello, la Benedizione Apostolica.

Dal Vaticano, li 18 Dicembre 1927.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

ACTA

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DAMNATUR LIBER LEONIS DAUDET CUI TITULUS: « LE VOYAGE DE SHAKESPEARE ».

DECRETUM

Emi ac Revmi Dñi Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, in ordinario consessu, habito feria IV, die 14 Decembris 1927, ad praescriptum canonis 1399 Codicis iuris canonici ipso iure damnatum esse declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum novissime editum, cui titulus: « LÉON DAUDET, *Le Voyage de Shakespeare.* Illustrations de G. Gorr. Editions du Capitole » una cum praecedentibus eiusdem libri editionibus.

Et insequenti feria V, die 15 dicti mensis et anni, SSmus D. N. D. Pius divina Providentia Papa XI, in solita audientia R. P. D. Assessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 16 Decembris 1927.

Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

SACKA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIOECCLESIARUM

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

30 Novembris 1927. — Metropolitanae Ecclesiae Strigoniensi praefecit R. P. Iustinianum Georgium Serédi, Procuratorem generalem Congregationis Hungaricae O. S. B.

2 Decembris. — Metropolitanae Ecclesiae Compostellanae, R. P. D. Zachariam Martínez y Nuñez, hactenus Episcopum Victoriensem.

- — Cathedrali Ecclesiae Cauriensi, R. D. Dionisium Moreno y Barrio, parochum ad S. Marinae in civitate Legionensi.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

PROVISIO ECCLESIAE

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, decret© Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, dato die 29 Octobris 1927, praeficere dignatus est Ecclesiae Ohanganacherrensi syrorum malabarensium, R. D. Iacobum Kalacherry.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA PENITENZIERIA APOSTOLICA

AVVISO DI CONCOESO

Nel Tribunale delia Sacra Penitenzieria Apostolica avrà luogo [il concorso per l'ufficio di Archivista.

I sacerdoti che volessero prendervi parte dovranno esibire alla Segreteria dello stesso Sacro Tribunale, dentro il mese di Gennaio .1928, la domanda corredata del « Nulla osta » del rispettivo Ordinario e del Vicariato di Roma insieme ai documenti degli studi ecclesiastici compiuti, dei gradi accademici conseguiti e di altri titoli.

Si terrà in particolare considerazione la conoscenza di lingue estere e la frequenza ad un corso di archivistica.

Per essere ammessi all'esame è necessario che i concorrenti, fatta eccezione per quelli che già appartengono a qualche dicastero della Curia Romana, abbiano raggiunto gli anni 30 di età e non oltrepassato gli anni 35.

II concorso consisterà in una prova scritta ed orale su temi di teologia morale e diritto canonico, ed avrà luogo nella Segreteria della Sacra Penitenzieria (Piazza S. Ufficio 1) alle ore 8 del giorno 4 Febbraio per l'esame scritto, ed alle ore 9,30 del giorno 7 del detto mese per l'orale.

Dalla Segreteria della Sacra Penitenzieria, 23 Dicembre 1927.

Mons. Salvatore Luzio, *Reggente»*

SEGRETERIA DI STATO

CONGREGAZIONI ASSEGNATE AI NOVELLI CARDINALI.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, in data 22 Dicembre, la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di assegnare: all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Augusto Hlond, Arcivescovo di Gnesna e Posnania, le Sacre Congregazioni del *Coneilio,* dei *Riti* e dei *Seminari ed Università degli Studi;*

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, le Sacre Congregazioni del *Sanf uffizio,* della *Concistoriale* e dei *Riti;*

all' Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Raimondo M. Rouleau, Arcivescovo di Québec, le Sacre Congregazioni *Concistoriale,* dei *Religiosi* e della *Reverenda Fabbrica di San Pietro;*

all'Eminentissimo e Reverendissimo Signor Cardinale Enrico Carlo Giuseppe Binet, Arcivescovo di Besançon, le Sacre Congregazioni dei *Sacramenti,* del *Concilio* e della *Reverenda Fabbrica di San Pietro;*

all'Eminentissimo e Beverendissimo Signor Cardinale Giustiniano Serédi,. Arcivescovo di Strigonia, le Sacre Congregazioni del *Concilio,* degli *Affari Ecclesiastici Straordinari* e dei *Seminari ed Università degli Studi.*

NECROLOGIO

7 Ottobre 1927. Monsig. Bernardino Nozaleda, Arciv. tit. di Petra.

I

INDEX GENERALIS ACTORUM

(AN. XIX — VOL. XIX)

I. - ACTA PII PP. XI.

MOTU PROPRIO, 329, 393,

CHIROGRAPHA, 5, 41.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE, 81, 121, 169, 201, 265, 297, 331, 361, 394.

LITTERAE APOSTOLICAE, 13, 47, 85, 128, 176, 245, 267, 299, 337, 373, 395.

EPISTOLAE, 16, 52, 90,131, 181, 205, 251, 271, 307, 340, 410.

SACRUM CONSISTORIUM, 234, 437.

HOMILIA, 379.

DECLARATIO, 185.

CONVENTIONES, 9, 10.

II. - ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII, 186, 278.

Proscriptio librorum, **347, 446.**

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS:

Documenta, **19, 55, 97, 189, 207.**

De finibus dioecesium, **19, 189, 208, 279, 412.**

Provisio Ecclesiarum, **56, 98, 137, 190, 209, 280, 315, 347, 381, 413, 447.**

Designationes, **56, 347, 413.**

Notificationes, **21, 413.**

SACRA CONGREGATIO CONCILII, 99, 138, 281, 415.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS:

Documenta, **138.**

Approbationes, **21, 139, 253, 315.**

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE:

Provisio Ecclesiarum, **101,191,281.**

Nominationes, **22, 101, 139, 191, 209, 282, 348.**

Approbationes, **192.**

Designationes, **22, 348.**

SACRA CONGREGATIO RITUUM:

Decreta liturgica, **23, 109, 154, 192, 286, 381.**

Decreta in causis Servorum Dei, **57, 102, 140, 210, 254, 283, 316, 349,416.**

SACRA CONGREGATIO CAEREMONIALIS, 382.

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS, 194.

SACRA CONGR. PRO ECCLESIA ORIENTALI, 323, 447.

III. - ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA:

Documenta, **157.**

Officium de indtdgentiis, **32, 159, 417.**

SACRA ROMANA ROTA:

Sententiae, **217.**

Index sententiarum, **62.**

Index decretorum vim- definitiva habentium, **73.**

Citationes edictales, **76, 195, 324.**
Anni iuridici auspicatio, **354.**

IV. - ACTA OFFICIORUM

PONT. COMMISSIO DE RE BIBLICA, 160.

PONT. COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS, 161.

APPENDIX

TI€ARIATUS URBIS, 418.

Diarium Curiae Romanae:

Audientiae solemniores, **78, 290, 327, 354, 389, 448.**
Monita seu notificationes, **34, IIS, 281, 290, 327, 389.**
Congregationes Ss. Rituum, **34, 78, 11$, 162, 197, 228, 261, 327, 389, 419.**
Nominationes, *** 36, 79, 113, 163, 229, 261, 292, 327, 356, 389, 420.**
Necrologium, **40, 80, 120, 168, 200, 232, 264, 296, 328, 360, 392, 424.**

* Ad inquirentium commodum haec sit distincta recensio:

PP. Cardinalibus concreditae Protectoriae: 36, 112, 164, 197, 261, 356, 389, 421.

PP. Cardinales dati SS. Consiliis: S. G. S. Officii, 356, 448; S. C. Consistoriali, 291, 448; S. @. de Sacramentis, 36, 79, 291; S. C. Concilii, 36, 79, 448; S. G. de Religiosis, 79, 197, 292, 448; S. C. de Propaganda Fide, 291; S. G. Rituum, Í64, 448; S. **C.** de Seminariis et de Studiis* 291, 327, 448; S. C. a Negotiis Eccl. Extraordinariis, 79, 163, 291, 448; S. C. pro Eccl. Orientali, 79, 164; R. F. S. Petri, 291, 448; S. Poenitentiariae Ap., 328; Commiss. Praeservationis Fidei, 327.

Consultores deputati: S. G. de Sacramentis, 163, 420; S. C. de Religiosis, 36,197; S. C. de Propaganda Fide, 163; S. G. pro Eccl. Orientali, 164, 327, 421; Commiss. de Fidei praeservatione, 327.

Officiales renunciati: in S. C. Rituum, 164; in **S.** R. Rota, 389; in Nunciaturis, ac Delegationihus, 36, 164, 197, 229, 292; in aliis Officiis, 79, 164, 292, 356, 389.

Episcopi Assistentes Solio: 37, 164, 197, 229, 292, 357.

Protonotarii Apostolici, de mimerò; 113; ***ad instar:*** 37, 80, 113, 164, 198, 229, 261, 292, 357, 390, 421.

Praelati Domestici: 37, 80, 113, 164, 198, 229, 261, 292, 357, 390, 421.

CubicularU secreti supra numerum: 39, 79, 118, 167, 200, 232, 263, 295, 328, 359, 391, 423.

Cubiculum honoris in habitu: 40, 118, 167, 200, 232, 264, 295, 328, 360, 392, 424.

CubicularU honoris extra Urbem: 68, 200, 264. 296, 328, 360.

CubicularU secreti ab ense et lacerna s. n.: 40, 118, 167, 200, 232, 264. 295, 392, 424.

CubicularU honoris ab ense et lacerna, 40, 118, 200, 232, 264, 296, 360, 424.

Cappellani secreti honoris: 40, 120, 200, 232, 328, 424.

Cappellani honoris extra Urbem: 40, 120, 168, 232.

Cappellani communes: 120, 164.

Ex Militia Aurata: 114.

Ex Ordine Piano; Gran Croci, 114, 422; Placea, 114, 230; Commendatori, 114,198, 230,262; Cavalieri, 37, 114, 230, 293, 422.

Ex Ordine S. Gregorii Magni: Gran Croci, ci. civ., 114, 165, 197 , 230, 262, 293, 358, 390, 422; Placca, ci. civ., 37,115,165, 199, 262; Commendatori con placca, 115, 294, 390; Commendatori, ci. civ., 37, 115, 165, 199, 230, 262, 294, 388, 422, cl. mil., 115, 231, 262, 390; Cavalieri, ci. civ., 37, 116, 165, 199, 231, 262, 294, 358, 391, 422; cl. mil., 116, 231, 391.

Ex Ordirne S. Silvestri Papae: Gran Croci, 116, 359, 423; Commendatori con placea, 38, 117, 423; Commendatori, 39, 117, 166, 199, 231, 263, 294, 359, 391, 423; Cavalieri,. 89, 117, 166, $99, 2M, 263, 295, 359, 391, 423.

II

INDEX DOCUMENTORUM
CHRONOLOGICO ORDINE DIGESTUS

I. - ACTA PII PP. XI

I. - MOTU PROPRIO

1927 Sept. 24 *Inde ab inito.* - **De Cardinali Sacrae Congregationi de Seminariis Studiorumque Universitatibus Praefecto pro tempore inter Patres Cardinales Sacrae Congregationis S. Officii et Pontificalis Commissionis pro Studiis Biblicis cooptando** 329

» NOT. 4 *Cum decessor.* - **De sede Sacrae Congregationis de Seminariis atque Studiorum Universitatibus** . . . . . • . 393

IL - CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

1925 Iulii 24 *Ad sacram Petri Sedem.* - **Dismembrationis et erectionis dioecesis Brigantiensis in Brasilia** 368

1926 Maii 10 *Quum in dies* - **Dismembrationis et erectionis provinciae ecciesiasticae^Curitybensis in Brasilia** 81

» Iunii 3 *Nostri pastoralis officii.* - **Erectionis paroeciae S. Benedicti extra portam S. Pauli de Urbe** 122

» » 21 *Ea est in praesenti.* - **Dismembrationis et erectionis dioecesis Cafaelandensis in Brasilia** . . . . 37©

» Aug. 3 *Pastoris aeterni vices.* - **Dismembrationis et erectionis dioecesis Amarillensis.** 1.69

» Oct. 2 *Ad culmen Apostolicae.* - **Erectio paroeciae Ss. Angelorum Custodum in regione « Monte Sacro »** 1 2 3

» » 13 *Regis Pacifici.* - **Erectio paroeciae Sacri Cordis Iesu Christi Regis** . . . . » 121

1927 Ian. 17 *Inter praecipuas.* - **Dismembrationis et erectionis novae provinciae ecclesiasticae Elorianopolitanae** 1 7 2

» » 28 *Pro Apostolico.* - **Dismembrationis et aggregationis, inter dioec. Pata viii. et Vicentin.** 205

» Febr. 11 *Summi Pontificis.* - **De regimine abbatiae SS. Vincentii et Anastasii ad Aquas Salvias** 203

» » 14 *Ob nova.* - **Dismembrationis et unionis inter dioecesis Tarvisinae et Venetiarum** 2 9 7

1927	Febr.	25	*Romani Pontifices.* - Dioecesis Lunensis-Sarzanensis provinciae ecclesiasticae Iamiensi addicitur	201
»	Iunii	5	*Commissum supremo.* - De erectione sedis Catacensis in archiepiscopalem	394
»	»	»	*Supremi pastoralis.* - Sedis episcopalis Oleastrensis translatio ad civitatem Lanusei.	331
»	»	20	*Ad rectum.* - Sedis episcopalis Boianensis translatio ad civitatem Campobasso	332
»	Aug.	5	*Nostrarum partem.* - De erectione et regimine Pontificii . Seminarii Maioris a Sacratissimo Corde Iesu in Sardinia	334
»	Oct.	4	*Rerum condicio.* - De approbatione Begulae Tertii Ordinis Regularis Seraphici Patris S. Francisci	361

III. - LITTERAE APOSTOLICAE

1923	Iunii	12	*Cum auctus.* - Erigitur in Indiis Orientalibus nova dioecesis Calicutensis e dismembratione dioecesis Mangalorensis	39g
»	»	12	*Cum religio.* - Dismembrata dioecesi Trichinopolitana, erigitur nova dioecesis Tuticorinensis in Indiis Orientalibus	397
1925	Oct.	31	*De more Romanorum Pontificum.* - Erigitur Internuntiatura Apostolica de Lettonia	245
1926	Iulii	12	*Cum Nobis.* - Ex dismembratione vicariatus apostolici de Taynanfu erigitur in Sinis praefectura apostolica de Shohchow.	85
»	»	14	*Metropolitanum Anconae.* - Titulus et privilegia Basilica minoris conferuntur metropolitanae ecclesiae S. Oyriaci Ep. M. Anconae, sacris reliquiis et prodigiis praeclarae	13
»	»	»	*Beatissima Virgo.* •- Templum B. M. V. a Mercede sacrum in civitate Cordubensi Americae, ad Basilicae minoris honores extollitur	15
»	»	20	*De regulari Religiosorum.* - Adprobantur auctoritate apostolica Ordinis Hospitalarii Sancti Ioannis de Deo constitutiones ad normam Codicis revisae •.	176
»	»	»	*Potiora inter.* - Sanctuarium B. M. V. a Victoria, in civitate de Lackawanna dioecesis Buffalensis intra fines, Basilicae minoris titulo et privilegiis augetur	86
»	»	21	*Compertum plane Nobis.* - Princeps S. Marini templum in cognomine Bepublica honoribus et privilegiis Basilicae minoris augetur ¿ . .	47
»	»	28	*Cum etiam.* - E vicariatu apostolico Novae Antuerpiae dismembrato territorio erigitur praefectura apostolica de Basankusu in Congo Belgico	48
»	»	»	*Quae catholico nomini.* - Facta dismembratione territorii e vicariatu apostolico de Nyassa et aggregatone praefecturae apostolicae Zambesiae, communis limes innovatur	4#

1926	Aug.	5	*Beipublicae de Venezuela.* - Templum sive sanctuarium Nationale Eucharisticum a Sancta Cappella, in. urbe Caracensi, privilegiis Basilicae minoris augetur	409
»	»	7	*Constat apprime.* - Monasterium a S. Erentrude, monialium O. S B. prope Kellenried in dioecesi Bottemburgensi, in abbatiam sui iuris erigitur	50
»	»	10	*Supremi apostolatus.* - E vicariatu apostolico de Ning-po separato territorio erigitur vicariatus apostolicus de Taichow in Sinis, committendus Patribus sinensibus e Congr. Missionis a S. Vincentio de Paulo	51.
»	»	11	*Ut, aucto.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico Nankinensi erigitur vicariatus de Haimen in Sinis, clero indigenae committendus	88
»	»	»	*Quae catholico nomini.* - Immutatur nomen praefecturae apostolicae de Cook et Manihiki	128
»	»	12	*Incliti sancti Benedicti.* - Templum abbatiale S. Mariae ad Lacum, O. S. B., dioecesis Trevirensis intra fines, ad honores Basilicae minoris evehitur	179
»	» *	31	*Exstat prope urbem.* - Sanctuarium D. N. I. C. a Bono fine, in archidioecesi SS. Salvatoris de Bahia, Basilicae minoris titulo augetur	246
»	Sept.	24	*Lapurdense templum.* - Ecclesia sacratissimi Bosarii B. M. V. Lapurdi exstans sub principe templo Basilicae minoris honoribus augetur	129
»	Dec.	14	*Cum ex apostólico munere.* - Immutatur nomen vicariatus apostolici de Uellé Orientali	130
1927	Ian.	31	*Begiones.* - Erectio Internuntiaturae Apostolicae in republica Lithuana	247
»	Eebr.	3	*Divinitus nobis.* - Erectio vicariatus apostolici de Cyrenaica, et immutatio nominis vicariatus Lybiae	89
»	»	»	*Non sine.* - Praefectura apostolica de Kong-moon in Sinis ad vicariatum apostolicum evehitur	130
»	»	5	*Quae rei sacrae.* - Erectio praefecturae apostolicae de Sarawak, immutato nomine veteris praefecturae de Labuan et Borneo septentrionali	248
»	Martii	12	*Exstat Parisiensi.* - Templum Dominae Nostrae a Victoriis, Lutetiae Parisiorum, titulo ac privilegiis Basilicae minoris honestatur	249
»	»	15	*Quae ad rei.* - Nova delimitatio inter vicariatus apostolicos de Mackenzie et de Athabaska, qui est in posterum de Grouard denominandus	268
»	»	16	*In omnes catholici.* - Immutatio finium inter vicariatum apostolicum de Orange et praefecturam apostolicam districtus centralis Promontorii Bonae Spei	268
»	»	17	*Quae fidelium.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Seoul erigitur praefectura apostolica de Hpyeng-an in Corea	269
»	»	18	*Aucto pastorum.* - Dismembratio et erectio praefecturae apostolicae de Kagoshima in Iaponia	270
»	Apr.	7	*Quae in exploratam.* - Finium immutatio inter praefecturas apostolicas de Lulua et Katanga in Congo Belgico	299

1927	Apr.	23	/*Sacra aedes.* - Titulus et honores Basilicae minoris conceduntur ecclesiae S. Francisci Ass. civitatis Mendoza, in dioecesi Sancti Ioannis de Cujo	300
»,	»	27	*Hon sine magna.* - Praefectura apostolica de Lang-Long in Sinis erigitur in vicariatum apostolicum	301.
»	»	»	*In omnes orbis.* - Seiuncto territorio e vicariatu apostolico Birmaniae orientalis erigitur praefectura apostolica de Keng-Tung	302
»	»	»	*In universas orbis.* - Immutatio nominis vicariatus apostolici iam Birmaniae orientalis, in posterum de Toungoo appellandi	303
»	»	»	*Nihil antiquius.* - Separato territorio e vicariatu apostolico de Batavia erigitur praefectura apostolica de Malang	304
»	»	»	*In hae Beati Petri.* - Novus limes inter vicariatum apostolicum de Leopoldville et praefecturam apostolicam de Coquilhatville, in Congo Belgico	305
»	»	»	*Quae catholico.* - Immutatio finium inter vicariatum apostolicum de Nova Guinea orientali et praefecturam apostolicam de Nova Guinea centrali .« . .	306
»	Maii '	.11	*In Urbis ecclesia.* - Laudatur Romana a B. M. V. de salute ac Ss. Ioseph et Camilli archisodalitas, cuius privilegia atque indulgentiae confirmantur et ampliantur . . .	398
»	»	»	*In Gomensis dioecesis.* - Basilicae minoris honoribus condecorata sanctuarium B. M. V. ab apparitione, in oppido Tirano, Gomensis dioecesis .	337
»	»	20	*Allatum Nobis.* - Ecclesia Ordinis Praedicatorum Deiparae Virgini a Rosario sacra, O. P. Viennae exstans ' privilegiis et honoribus Basilicae minoris augetur . .	339
»	»	21	*Constat apprime.* - Ecclesia abbatialis titulo Sancti Huberti in cognomine civitate, dioecesis Namurcensis intra fines, ad honores Basilicae minoris extollitur . . .	399
»	»	25	/*Supremi apostolatus.* - Separato territorio e dioecesi Krishnagarensi erigitur in India dioecesis de Dinajpur . . .	373
»	»	»	*In illis christiani.* - Ex parte territorii dioecesis Dacchensis in Indiis nova erigitur dioecesis de Chittagong . .	374
»	»	»	*In omnes christiani.* - Erigitur in territorio archidioeceseos Calcuttensis in Indiis nova dioecesis de R a n c h i	375
»	Iulii	9	*Cestarum rerum.* - Ecclesia Omnium Sanctorum penes Bohemo-Lipam, O. E. S. Augustini, dioecesis Litomericensis intra fines, honoribus Basilicae minoris augetur	401
»	»	14	*Pix hac sublimi.* - Distraoto territorio ex praefectura apostolica de Zambesia, in posterum de Salisbury denominanda, erigitur praefectura apostolica de Bröken Hill in Africa Meridionali	376
»	»	»	*Quae catholico.* - Fines reguntur inter dioeceses Tuticorinènsem et Trichinopolitanam in Indiis •	402
»	»	»	*Venerabilis frater.* - Praefectura apostolica de Hanyang in Sinis erigitur in apostolicum vicariatum	404
»	»	»	*Expedit ut.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico Nili Aequatorialis erigitur praefectura apostolica de Bahr-el-Gebel	405

1927 Iulii 16 *Catholicae Fidei.* - Dismembrata dioecesi de Nagasaki clero indigenae committenda, erigitur dioecesis de Fukuoka in Iaponia 377

» » 20 *Sanctae Teresiae.* - Novum templum in civitate Sancti Sebastiani Fl. Ian. Deo sacrum in honorem S. Teresiae a puero Iesu, honoribus Basilicae minoris decoratur . . 406

» » 27 *In « loco Mariae ».* - Ecclesia B M. V. in Marienstatt, intra fines dioecesis Limburgensis, Ord. Cisterciensium, titulo et privilegiis Basilicae minoris augetur 407

IV. - CHTROGRAPHIS

» Ian. 5 *C'est de tout cœur.* - Ad Emum P. D. Paulinum Petrum tit. Sancti Honuphrii in Ianiculo S. E. E. Card. Andrieu, Archiepiscopum Burdigalensem: cum decreto quo damnantur quaedam opera Caroli Maurras et ephemerides « L Action Française ». 5

» » 24 *Abbiamo sotto gli occhi.* - Ad Emum P. D. Petrum tit. S. Laurentii in Lucina S. B. E. Presb. Card Gasparri, a Secretis Status: de ordinationibus latis circa italum Institutum cui nomen « Opera nazionale Balilla ». . 41

V. - EPISTOLAE

1926 Oct. 4 *Sacras inter aedes.* - Ad Emum P. D. Henricum tit S. Petri in Monte Aureo S. E. E. Presb. Card. Eeig y Casanova, Archiepiscopum Toletanum , de congressu Eucaristico ex tota Hispania 52

» » 30 *Nemo ignorat.* - Ad R. D. Iulium Breton, rectorem, ad doctoresque decuriales Instituti Catholici Tolosani sacris disciplinis tradendis, quinquagesimo expleto anno a condito eodem Instituto 54

» Nov. 10 *Feliciter sane.* - Ad E. D. Henricum Quentin, O. S. B.: de libro Genesis ex interpretatione Sancti Hieronymi novis curis ab eo recensito et nuper edito 16

» » 16 *Quod vobis.* - Ad Emum P. D. Antonium tit SS. Marcellini et Petri S. E. E. presb. Card. Mendes Bello, Patriarcham Lisbonensem aliosque Archiepiscopos et Episcopos Lusitaniae, ad communes litteras ex concilio datas respondet. 131

» » 26 *Gratulando tibi.-Ad* Emum P. D. Vincentium S. R. E. "Card. Vannutelli, Episcopum Ostiensem et Praenestinum, Sacri Collegii Decanum, nonagesimum aetatis annum feliciter explentem 17

» » » *Quam Germanica mulierum.* - Ad Emum P. D. Carolum Iosephum tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presb. Card. Schulte, Archiepiscopum Coloniensem: de opera Germanicae mulierum Societatis 90

» » 29 *Deiparam Virginem.* - Ad E. P. D. Benedictum Aloisi-Masella, Archiepiscopum tit. Caesariensem, eundemque

apud Chilensem Rempublicam Nuntium Apostolicum, quem legatum mittit ad solemnia coronationis B. M. V. de Monte Carmelo in urbe Sancti Iacobi 132

1926 Dec. 6 *Catholicum istud.* - Ad R P. D. Electorem Quilliet Episcopum Insulensem, ob quinquagesimum expletum annum a condita Insula catholica Studiorum Universitate 133

» » 26 *Insigni plane.* - Ad Emum P. D. Alexium, tit. S. Callisti S. R. .E. presb. Card. Ascalesi, Archiepiscopum Neapolitanum, quem legatum mittit Syracusas ad novam consecrationem templi cathedralis, Christo Regi dicandi 181

1927 Ian. 20 *Commisso Nobis.* - Ad Emum P. D. Ioachimum tit. SS. Bonifacii et Alexii S. R. E. Presb. Card. Arcoverde de Albuquerque Cavalcanti, Archiepiscopum S. Sebastiani Fluminis Ianuarii, ceterosque Brasiliae Archiepiscopos et Episcopos: de visitatione apostolica nuper in Brasilia peracta 91

» Febr. 13 *Quod 8. Cyrillum* - Ad RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos tum Regni Serborum-Croatorum-Slovenorum tum Reipublicae Cecho-Slovacae: de Sanctis Cyrillo et Methodio, earum gentium apostolis, commemorandis 93

» » 20 *Qratissimae nobis.-Aa* RR. PP DD. Czechoslovachiae Archiepiscopos et Episcopos communibus litteris respondens: de cleri reique catholicae incremento procurando . . . . : 134

» Martii 10 *In festo S. Ioseph.* - Ad Emum P. D. Alfonsum **M.** Tit. S. Mariae Angelorum in Thermis, S. R. E. Presb. Card. Mistrangelo, Archiepiscopum Florentmorum, ob quinquagesimum natalem sacerdotii eius 182

» » 14 *Quoniam annus.* - Ad Emum P. D. Alexium, titulo S. M. de Victoria S. R. E. Presb. Card. Charost, Archiep. Rhedonensem, quem legatum mittit ad solemnia Athenaei Insulensis 205

» Apr. 3 *Quoniam honor.* - Ad R. P. D. Paulum Felicem Beauvain de Beauséjour, Episcopum Carcassonensem, xxv episcopatus annum explentem 183

» » 10 *Peculiari quodam amore.* - Ad R. P. D. Georgium Ambrosium Burton, Episcopum Cliftoniensem, xxv episcopatus annum celebraturam . . . .

» Maii 4 *Laetus sane.* - Ad Emum P. D. Petrum titulo SS. XII Apostolorum, S. R. E. Presb. Card. La Fontaine, Patriarcham Venetiarum, quem mittit legatum Anconem ad V Congressum Eucharisticum e tota regione Picena. . 206

• » » 5 *Praeclara sane.* - Ad R. P. D Martinum líubertum Rutten, Episc. Leodiensium Pontificio Solio adstatorem, xxv episcopatus annum explentem 251

» » 6 *Dicimus abs te.* - Ad R. P. D. Carolum Fritz, Archiepiscopum Friburgensem, in centesimum annum a condita archidioecesi 252

1927 Maii 18 *Cum feliciter.* - Ad Emum P. D. Ludo vicum tit. S. Mariae in Aquiro S. E. E. Presb. Card. Dubois, Archiepiscopum Parisiensem, quem legatum mittit ad Marialem e tota natione conventum Carnuti agendum 410

» » » *Certe pro tua.* - Ad Emum P. D. Ludovicum, tit. S. Mariae Novae S. E. E. Presb. Card Luçon, Archiepiscopum Ehemensium: de natali sacerdotii eius sexagesimo et de restituto templo cathedrali 411

» » 20 *Libentissime sane.* - Ad Emum P. D. Petrum tit. S. Chrysogoni S. E. E. Presb. Card. Maffi, Archiepiscopum Pisanum, vicesimum quintum episcopatus annum feliciter explentem 271

» ».. » *Singulari quadam.* - Ad Emum P. D. Aloisium S. Georgii in Velabro S. E. E. Diac. Card. Sincero, quem legatum mittit in Belgicam ad solemnem S. Huberti Episcopi celebrationem 272

» Iunii 5 *Compertum est.* - Ad EE. PP. Michaelem Evangelisti, Moderatorem Eremitarum Camaldulensium O. S. B., Ioannem Valenzani, Praepositum Eremitarum Camaldulensium Montis Coronae, Vincentium Barbarossa, Abbatem Gen. Monachorum Camaldulensium: nono exeunte saeculo ab obitu S. Eomualdi 273

» » 8 *Nos quidem Sacramenti.* - Ad E. P. D. Augustum Hlond, Archiepiscopum Gnesnensem et Posnaniensem, ob primum Eucharisticum Conventum in Polonia celebrandum 275

» » 10 *Quamquam de condicione.* - Ad Emum P. D. Alexandrum tit. S. Augustini S. E. E. Presb. Card Kakowski, Archiepiscopum Varsaviensem et ad ceteros Archiepiscopos et Episcopos Poloniae: communibus litteris respondet e Conventu Varsaviensi datis 276

» » 24 *Quinto féliciter.* - Ad Emum P. D. Iosephum Ernestum tit S. Mariae de Aracoeli S. E. E. Presb. Card. Van Eoey, Archiepiscopum Mechliniensem, quem Legatum Suum mittit, ad solemnia quinquies saecularia Universitatis Studiorum Lovaniensis celebranda . . 3Ò7

» Iulii 7 *Per dilectum filium* - Ad E P. D, Leopoldum Preçan, Archiepiscopum Olomucensem eundemque «apostolatus a Ss. Cyrilîo et Methodio » praesidem: de conventu quinto Velehradensi 340

» » 17 *Cum valde.* - Ad Emum P. D. Patricium tit. S. Mariae de Pace S. R. E. Presb Cardinalem 0'Donnell, Archiepiscopum Armachanum, quem legatum Suum eligit ad Concilium plenarium ex tota Hibernia 309

». » 25 *Cum Tractatus dogmáticos.* - Ad E. P. Eduardum Hugon, O. P., cuius absolutos editosque tractatus dogmáticos gratulatur 277

» » 28 *Numquam sane.* - Ad Emum P. D. Petrum tit. Basilicae XII Apostolorum S. E. E. Presb. Cardinalem La Fontaine, Patriarcham Venetiarum: de Sancto Eocho saeculo exeunte sexto ab eius natali celebrando 310

1927 Iulii 28 *Mexicani alumni.* - Ad E. P. D. Franciscum Orozco y Jiménez, Archiepiscopum de Guadalaxara, quinto et vicesimo episcopatus eius anno exeunte 311
» » 29 *Ex conventu.* - Ad Emum P. D. Eugenium tit. S. Martini in Montibus S. R. E. Presb. Card. Tosi Archiepiscopum Mediolanensem, ceterosque Insubriae Episcopos: obsequiosis litteris respondet ex communi conventu Bhaudensi datis 312
» Aug. 10 *Cum Eucharistiam.* - Ad R. P. Petrum De Maria, Archiepiscopum ti!". Iconiensem eumdemque in Helvetia Nuntium Apostolicum, quem Legatum mittit ad congressum eucharisticum Einsidlensem ex tota Helvetia. . 313
» » 15 *Ut cleri populique.* - A d Emum P. D. Thomam Pium titulo Ss. Quinci et lulittae S. R. E. Presb. Card. Boggiani, quem Legatum mittit ad nonum e tota natione Conventum eucharisticum Bononiae celebrandum.... 342
» Sept. 16 *Quas prope oppidum.* - Ad Emum P. D. Caietanum Protodiaconum S. Agathae S. B. E. Card. Bisleti Sacrae Congregationi de Seminariis Studiorumque Universitatibus Praefectum: de Seminario maiore Sardiniae prope Kularim auspicando 345
» Dec. 18 *Più d'una volta.* - Ad R. P. D. Antonium Anastasium Rossi, Archiepiscopum Utinensem 444

VI. - DECLARATIO

» Febr. 26 Quoad veniam legendi Commentarium diurnum, cui titulus «L'Action Française», a Sanctitate Sua in Indicem relatum 185

VII. - SACRUM CONSISTORIUM

» Iunii 20 Consistorium secretum. - Camerariatus Sacri Collegii . 233
» » » Allocutio Ssmi. - Enunciatio novorum Cardinalium . . 233
» » » Provisio Ecclesiarum 240
» » 23 Consistorium publicum 244
» » » Consistorium secretum 244
» » » Provisio Ecclesiarum 244
» » » Assignatio titulorum 245
» » » Postulatio Palliorum 245
» Decembr. 19 Consistorium secretum 437
» » ». Allocutio Ssmi. - Creatio et publicatio Patrum Cardinalium 437
» » » Provisio Cancellaria tus S. R. E. et Ecclesiarum 440
» » 22 Consistorium publicum 442
» » » Consistorium secretum 443
» » » Provisio Ecclesiarum 443
» » » Assignatio Titulorum 443
» » » Postulatio Palliorum 444

VIII. - HOMILIA

» Oct. 30 *Anno vix elapso.* - Habita in patriarchali Basilica Vaticana inter solemnia consecrationis episcopi Nagasakiensis die festo Christi Regis . . . . ^79

IX. - CONVENTIONES

1926	Dec.	4	Accord entre le Saint-Siège et la France relativement aux honneurs liturgiques dans les pays où s'exerce le protectorat religieux français	9
»	»	»	Accord entre le Saint-Siège et la France relativement aux honneurs liturgiques dans les pays où les Capitulations sont abrogées ou non appliquées	10
.1927	Iunii	»	Inter Sanctam Sedem et Rempublicam Lithuanam inita conventio	421
«	Dec.	10	Ratihabitionum praecedentis Conventionis permutatio .	434

IL - ACTA SS. CONGREGATIONUM

I. - SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

1927	Maii	3	*Instructio.* - Ad Archiepiscopos, Episcopos ceterosque locorum Ordinarios: de sensuali et de sensuali-mystico litterarum genere	186
»	Iulii	8	Dubium de Conventibus (quos dicunt) ad procurandam omnium christianorum unitatem	278
»	Sept.	19	Decretum quo damnatur opus « L Action Française et le Vatican »	347
»	Dec.	16	Decretum quo damnatur liber Leonis Daudet « Le Voyage de Shakespeare » . . . . . »	446

II. - S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

1926	Apr.	16	*Utinensis et Genetensis.* - Decretum dismembrationis et aggregationis	19
»	Dec.	10	*Praelaturae nullius Acrensis et Puruensis.* - Decretum de immutatione nominis	55
»	»	21	*De Tarija - De Chaco.* - Decretum mutationis finium .	20
1927	Febr.	11	*Vapicensis.* - Decretum erectionis Dignitatis	97
»	Martii	12	*Rheginen.-Nicotrien.-Oppiden.* - Decretum dismembrationis et aggregationis	189
»	»	18	*Patavin. et Vicentin.* - Decretum dismembrationis et aggregationis	279
»	Apr.	1	***8.*** *Iosephi de Costarica-de Limon.* - Decretum dismembrationis et aggregationis	412
»	»	22	*Monacen, et Prisingen. - Ratisbonen.* - Decretum de finium dioecesium immutatione	208
»	»	29	*Augustodunensis.* - Decretum erectionis Dignitatis . . .	207
»	Oct.	22	*Augustan.-Eistetten.* - Decretum de finium dioecesium permutatione	413

III. - S. CONGREGATIO CONCILH

»	Febr.	22	Decretum de sacerdotibus magisterii munus gerentibus in publicis scholis	99

1927 Martii 15 *Romana et aliarum.* - Dubia 138
» Maii 2 *Romana et aliarum.* - Servitii choralis 415
Declaratio 253

IV. - S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

» Martii 25 Dubium de consecratione virginum pro mulieribus in saeculo viventibus 138

V. - S. CONGREGATIO RITUUM

1926 Apr. 14 Rescriptum de paenultima Octobris dominica precibus et actioni pro Missionibus peculiariter addicenda . . . 23
» Nov. 24 *Urbis et Orbis.* - Additiones et variationes in festo S. Ioannis a Cruce Confessoris et Ecclesiae Doctoris 25
» » » *Urbis et Orbis.* - Decretum de Officio, Missa et Elogio in festo S. Petri Canisii, Conf. et E. D. 26
» Dec. 10 *Sinarum.* - Decretum super introductione causae beatificationis seu declarationis martyrii Servorum Dei Gregorii Grassi, Ep. Orthosiensis, Francisci Fogolla, Ep. Bagiensis, Antonini Fantosati, Ep. Adrahensis, Theotimi Verhaeghen, Ep. Sienensis, ex Ordine Fratrum Minorum, et Sociorum, in odium fidei, uti fertur, interemptorum 57
» » » *Toletana.* - Decretum super introductione causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae a Iesu, monialis professae Ordinis Carmelitarum Excalceatorum 102
» » 22 *Romana seu Faliscodunen.* - Decretum super reassumptione causae canonizationis Beatae Luciae Filippini, Virginis, Fundatricis atque antistitae Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatarum . . . 105
1927 Ian. 6 *Veronen.* - Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Magdalenae Marchionissae de Canossa, Fundatricis Instituti Filiarum a Caritate 107
» » 12 *JEistetten.* - Decretum confirmationis cultus ab immemorabili tempore praestiti Servae Dei Stillae virgini Beatae nuncupatae 140
» » 26 *Albanen.* - Decretum introductionis causae beatificationis S. D. Ioannis Merlini, sacerdotis moderatoris generalis Congregationis Missionariorum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. 143
» » » *Neapolitana.* - Decretum introductionis causae beatificationis S. D. Michaelis Angeli Longo a Mariliano, sacerdotis professi Ordinis Fratrum Minorum 147
» *Urbis et Orbis.* - Decretum praefixum volumini VII, seu appendici II (ab an. 1912 num. 4285 usque ad an. 1926 num. 4404, cum suo indice generali) operis cui titulus: « Decreta authentica Congregationis Sacrorum Rituum ex actis eiusdem collecta eiusque auctoritate promulgata » 109
» » » Elogia Martyrologio Romano adiicienda 154

1927 Febr. 18 *Oonimbricen.* - Dubia circa festum Sacratissimi Cordis Iesu in Lusitania 155
» » 20 *Taurinen.*-Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servi Dei Ioannis Bosco, sacerdotis fundatoris Piae Societatis Salesianae et Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis 150
» Martii 9 *Zagrabien. et aliarum.* - Decretum de Missali slavonico . 156
» Apr. 27 *Romana.* - Instructio circa Missas in oratione XL horarum celebrandas 192
» Maii 13 *Montis Regalis.* - Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servi Dei Ioannis Baptistae Tronà, Sacerdotis Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii civitatis Montis Regalis 210
» » 18 *Patavina.* - Decretum confirmationis cultus ab immemorabili tempore praestiti Servo Dei Lucae Belludi socio S. Antonii, Beato nuncupato 213
» » » *Hierosolymitana.* - Decretum super introductione causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae a Iesu Crucifixo, sororis professae Ordinis Carmelitarum Bxcalceatorum 254
» Iunii » *Gadureen.* - Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servi Dei Alani De Solminihac, Canonici Begularis Lateranensis, Episcopi Cadurcensis 258
» Iulii » *Urbis et Orbis.* - Decretum de Officio et Missa in festo S. S. Teresiae a Iesu Infante 286
» » » *Namurcen.* - Decretum confirmationis cultus ab immemorabili tempore praestiti servo Dei Hugoni Fossensi, Ordinis Praemonstratensis Abbati, Beato nuncupato 316
» » » *Calaritana.* - Decretum super virtutibus in causa canonizationis Beati Salvatoris ab Horta, Laici professi Ordinis Fratrum Minorum 320
» » » *Lugdunen, seu Mechlinien, et Vivarien.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae Victoriae Teresiae Couderc, confundatricis et primae superiorissae Societatis Dominae nostrae a recessu in Coenaculo 349
» » 24 *Brixien.* - Decretum super virtutibus in. causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Vincentiae Gerosa alterius Fundatricis Instituti Sororum a caritate in oppido Luere 283
» » 27 Dubium de Missa lecta coram Sanctissimo 289
» Oct. 21 Dubium de lugubri campanarum sonitu 382
» » 26 Lectio IX contracta de S. Teresia a Iesu Infante 416

VI.-S. CONGREGATIO CAEREMONIALIS

» Iulii 1 Approbantur normae servandae a Cubiculariis Ssmi ab ense et lacerna 382

VII. - S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

» Apr. 29 Declaratio circa lauream 194

III. - ACTA TRIBUNALIUM

I. - S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

1926 Martii 8 Dubia: de fautoribus factionis vulgo « Action Française » 157

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

» Iulii 16 Preces Indulgentiis donatae 32
1927 Febr. 15 Actus sollemnis dedicationis humani generis in festo D. N. Iesu Christi Regis, indulgentiis ditatur 159

II. - 8. ROMANA ROTA

1927 Apr. 30 *Westmonasteriensis* - Nullitatis matrimonii (Mareoni-0'Brien) 217
Sententiae editae anno 1926 62
Decreta in causis aliter eodem anno finitis 73

Citationes edictales:

» Ian. 13 *Paderbornen.* - Nullitatis matrimonii (De Laffert-Bartels) 76
» » 15 *Strigonien.* - Nullitatis matrimonii (Codelli-Codelli) . . . 77
» Febr. 12 *Parisien.* - Nullitatis matrimonii (Bertier-Giusti) 110
» » 14 *Varsavien.* - Nullitatis matrimonii (Muras-Wielimborek) 111.
» Apr. 4 *Sancti Marci e[r] Bisiniani.* - Nullitatis matrimonii (Laderchi-Molino) 195
» Maii 3 *Romana.* - Nullitatis matrimonii (Nunziante-Frewen) . . 196
» Aug. 10 *Luganen.* - Nullitatis matrimonii (Fettolini-Valeri) . . . 324
» » » *Colonien.* - Nullitatis matrimonii (Verweyen-Plass) . . . 325
» » » *Paderbornen.* - Nullitatis matrimonii (Nickel-Kahn) . . . 326
» Nov. 28 *Parisien.* - Nullitatis matrimonii (Bertier-Giusti) 417

IV. - ACTA OFFICIORUM

I. - COMMISSIO PONTIFICIA DE RE BIBLICA

Febr. 26 De laurea in theologia ad gradus academicos in Sacra Scriptura obtinendos requisita 160

II. - PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Martii 6 Responsa ad proposita dubia 161

V. - APPENBIX

I. - VICARIATUS URBIS

Nov. 3 Citazione edittale: *Romana.* - Di dispensa di matrimonio (Sereni-Zelli Iacobuzzi) 418

III

INDICES NOMINUM

I. - INDEX NOMINUM PERSONARUM

(NB. - *Omittuntur nomina actis subscripta)*

A

Abbatescianni G., 357.
Agha Hagi, 422.
Agostini L, .117.
Aguiar (de) A., 80.
Aguilar L, 119.
Abern T., 199.
Albertini F., 144.
ALBERTUS REX Belgarum, 400.
Aldrighetti C, 200.
Allevi A., 118.
Aloisi Masella B., 132,389.
f Alves Ferreira A., 120.
Alvigini F., 359
Amoroso P., 165.
f Anderson L, 296.
Andrieu Card. P. P., 5.
Andrycz C, 117.
Anelli A., 420.
Angelisanti E., 39.
Anna ab Angelis, 103 s.
Antici Mattei A., 114.
f Antomelli L., 264.
Antonietti C, 37.
Antonini A., 262.
Apollinaris (Beatus) a Posât, 291.
Apuzzo G., 118.
Aragiusto T., 113.
Areey Ochotorena B., 133.
Archi A., 137, 242.
Arcoverde de Albuquerque Cavalcanti Card. I., 91, 407.
Arduino L, 423.
f Arellano N., 120.
Ascalesi Card. A., 181.
Assarsson B. D., 119.
Assia Steffen G., 200.
Astengo L, 117.
Astorri C, 72.
Aunòs E., 198.
Aunos y Perez A., 231.
Aziz Hoh P., 442.

B

Bach I., 56,101, 241.
Bachstefel C. L, 119.
Bacile L, 421.
Badberger C, 118.
Baeza A. H., 359.
Baggenstos M., 231.
Baggio H., 200.
Bagnoli P. M., 357.
Baker N. H., 87.
Balat (S. D.) Th., 59.
Balázs F., 421.
Baldini F., 357.
Balem I. M., 392.
Ballivian del Castillo E., 39.
Balsimelli C, 115.
Baouardy M., 256. .
Baradel A., 118.
Baratta R., 119.
Barbarito M., 328.
Barbarossa V., 273.
Barbe A., 165.
Barbetta L, 118.
Barbi A., 115.
Barclay E., 423.
Barea L, 391.
Barfod C, 294.
Bargiggia P., 137.
Bargiggia L, 242.
Barisani A., 423.
Bartolesi R., 422.
Bary G., 165.
Barlassina A., 257.
Bartels Carolus, 76.
Bartossik A., 37.
Bartsch F., 263.
Basagni L, 120.
Basti R., 168.
Bathurst Moira, 223.
t Batzan y TJrniza F., 40.
Baudry S., 137,191, 242.
Bauer A., 156.
Bauer (S. D.) A., 59.
Baumgartner G., 119.
Bayart P., 118.
Bearzotti I., 263.
Beàuvain de Beauséjour P. F., 183, 198.
Beccegato E., 19.
Beck L, 39.
Bedini B., 163.
Bellarmino Beatus Rob., 419.
Bellini I. M., 199.
Bellino L, 328.
Belloc (de) de Chamborand M. P., 200.
Belloso A., 443.

Belludi Beatus Lucas, 213, 215, 228.
Beltrami (S. D.) A., 163.
Beltráu I. O., 296.
f Benassi A. P., 80.
Belletti I., 264.
Benigni E., 39.
Benildes Ven., 420.
Benvenuti L, 424.
Benvignati H., 62, 64.
Beraud du Péron Beatus C. L, 228, 291.
Berecoechea y Oscoz M., 113.
Berg G., 261.
Berlioz A., 281, 442.
Bernardi G., 263.
Bernardi P. M. G., 55.
Bernarth F., 115.
Bersani F., 62, 69.
Bertoni C, 116.
Bertucci S., 293.
Berwanger I. A., 391.
Besozzi F., 117.
Betanzos L, 101.
Bianchi L, 359.
Bianchi Ph. N., 38.
f Bianchi P., 328.
Bianchi Cagliesi V., 79.
Bichier des Ages (Ven.) Elisabeth, 35, 162, 420.
Biermans L, 248.
Bigi B. V. 98, 101, 242.
Billot (Card.) L., 438.
Binet Card. C. I. H., 414, 439, 441, 443 s.
Biroccini L, 244.
Bisleti Card. C, 108, 285, 336, 345, 356,
f Bitter A., 80.
f Bjelik E., 232.
Blaschek G., 116.
Bloemer B. E., 263.
Blücher (de) L, 202.
Blunt C. C, 199.
Bnin Bninski (de) A., 230.
f Bocian I. 40.
Boden G., 262.
Bogaers I. M. F., 166.
Boggiani Card.. Th. P., 197, 233, 342.
Boisleux A., 113.
Bolognini A., 163.
f Bombera I. 37, 80.
Bona O., 199.
Bonada L, 360.
Bondini A., 327.
Bonetta E. H., 282.
Bonezzi P., 40.
Bonnaud Beatus L, 78.
f Bonzano Card. Ioannes, 78, 327, 424.
Bordone L, 232.
f Borghini A., 40.
Borgongini Duca F., 80, 112.
Bornewasser B., 180, 357.
Borno A., 198.
Boross G. V., 328.
Bosco Ven. L, 112, 150, 153, 162.
Bottaro I. M., 300, 348, 442.
Bottero A., 117.
Botti J., 357.
Böttrich E., 166.
Bouchart C, 358.
Boucher E., 229.
Boucheras I. L, 198.
Boudelier C, 230.
Bourbouze F., 198.
Bourgain Coppin P., 166.
Bourguignon J., 359.
Bracci F., 62, 71.
Braga L, 84.
Brami F., 119.
Bramini A., 232.
Branchini L, 40.
Brand B., 402.
Brard F., 230.
Breton L, 54.
Breuer H., 282.
Briand A., 10, 12.
Brüx L, 263.
Brocco L, 64, 66 s., 71s.
Broens A. M. C, 113.
Brotto Bertoncello I. M., 120.
Brunner F., 262.
Buchberger M., 440.
Buchner A., 114.
Budanovic' L., 137, 242.
Budelacci B., 118.
Bugatto I., 230.
Buisseret N. O. I., 38.
Bultrini I., 120.
Burakowski V., 167.
Burté Beatus J. F., 291.
Burtscheil C, 38.
Burton G. A., 184, .198.
Busana D., 40.
Busato IT., 264.
Busch P. G. C.-M., 262.
Buttarelli P., 38.

C

Caddeo A., 424.
Cafaro M. V., 119.
Cafaro (Ven.) P., 419.
Cagiano de Azevedo A. 114.
f Cagiano De Azevedo Card. O., 296.
Cahill G., 292.
Cailliau P., 422.
Calcagno I., 167.
Calçhi-NovatiP., 280,441.
Calda I., 39.
Callori di Vignale F., 292.
Camarillo I., 295.
Cammarota F., 347, 442.
Campino Larrain,A., 357.
Canali ET., .37.
Candidori I., 113.
Canelli F., 200.
Canestri A., 421.
Canisius S. P., 27, *v.* Petrus.
Canori Mora Ven. Elisabeth, 35, 162.
Cantagalli A., 120.
Cantini A., 391.
Cantu Ph., 263.
Capitanio Beata Bartolomaea, 79, 284.
Capotosti Card. A., 164.
Capozza A., 231.
Carabellese F., 229.

Carabina A., 64-66, 68, 71.
•arassi del Villar A., 359.
Carlier A., 166.,
Carlo A., 191, 243, 282.
Carmignoto P. 198.
Carminati P., 295.
f Carón A., 80, 203.
Carón Hub., 11.7.
Carrara I. B., 120.
CarroU L, 165.
Caruana G., 197.
Caruso I. A., 315, 442.
Casali I., 168.
Caselli P., 359.
Cassulo A., 292.
Castaniè B., 128.
Castelli A., 358.
Castelli G., 390.
Castelli J. B., 198.
Castelli E. H., 113.
Castelnau, 158.
Castillo Estrada P., 39."
Castoldi A., 391.
Cattarossi A., 391.
Cavaceppi C. 359.
Cavazzana I., 422.
Cavicchioli L, 231.
Ceccoli A., 47.
Celina M. (S. D.)., 34.
Celli V., 209, 243.
Cesnys B., 263.
Ceriana P., 391.
Oerretti (Card.) Bonav., 36, 164, 197, 327, 421.
Certo I. P., 63 s, 67-70, 72.
Cesbron M., 423.
Chambón I. A., 191, 241.
Charost Card. A., 205.
Charron F., 422.
Chauvillard F., 230.
Cheer P., 199.
Chehab E. Giamil, 230.
Chemin G., 262.
Chiappe Ph., 39.
Chiarlo C, 37.
Chiaromonte A., 392.
Chiot I., 263.
Chrzaszczewski A., 115.
Ciani A., 199.
Cicala F. B., 1.15.
Cicognani C, 20.
Cirilli V., 39.
Civardi A., 167.
Cizza V., 199.
Claes I., 38.
Clos C. 231.
Co Baphael, .118.
Codelli Solymossy A., 77.
Cogliolo P., 421.
Colavolpe S., .118.
Colli E., 414, 442.
f Colombo B. L, 424.
Combaz I., 270.
Comenale B.,. 119.
Comi F., 328.
Conan I. G., 381, 44.1.
Concha I. V. 389.
Condere G., 37.
Conforti G., 292.
Conradus a Parzham (S. D.), 35, 228.
Conte C, 63-72.
Conte L, 293.
Contessa P. M., 338.
Coppieters H., 98, 242.
Corballis F. F., 200.
Cordeiro P., 165.
Cortadellas A., 358.
Cortesi Ph., 409.
Cortinez A., 359.
Costantini C, 51, 86, 88, 130, 301, 404.
Couderc (S. D.) Maria Victoria Teresia, 290, 349, 351-353.
Cozio A., 263.
Crâne P. P., 293.
Cremer F. L, 39.
Cremonesi C, 106.
Crépeaux F., 357.
Cribellati F., 190
Crostarosa I., 358.
Crowley T. L, 56,101,242.
f Csernoch Card. I., 296.
Cucinotta S., 119.
Cullen M., 137, 242.
Cundari A., 166.
Curley M. I., 440.
Cutolo A., 115.
Czarnowski I., 119.

D

D'Agata A. 66.
Dagnino Penny E., 262.
Dahll P. F., 117.
D'Alessandri A., 66, 70, 72.
Dalpiaz V., 263.
Daly G., 421.
D'Andria E., 230.
Dangl C, 80.
Da Pozzo A., 119.
D'Aquino F. e principibus Caramanici, 40.
Darde Ae., 231.
Da Suva P. E., 198.
f Da Suva B., 328.
Dauby P., 420.
Daudet L., 347, 446.
Dauzon E., 113.
David P., 229.
D'Avüa E. A., 328.
Davila y Matos I., 280, 441.
Davis J., 40.
Dawidowski C, 117.
D'Azzeo B., 264.
De Angelis A., 360.
De Avñés A., 114.
De Barcza G., 354.
Debilde Ae., 358.
De Blücher J., 200.
f De Bono P. D., 424.
De Castro A. 103.
De Chabannes M. E. B., 390.
Dehli C, 117.
f De Diego y Garcia Alcolea L, 80.
De Pedroso y Madan de san Esteban de Canongo, 199.
Defebvre A., 22.
De Felicis B., 293.
De Ferrari B., 424.
De Figuereido C. M., 115.
De Frontin P., 294.
De Gamboa Th., 263.
De Gasperis I. M., 166.
De Ghüardi L., 391.

De Gruyter L. I. L. M.,. 231.
De Guebriant I. B., 378.
De Gutmansthal Benvenuti N., 119.
De Kervéguen E., 294.
De Lagowiee Szczaniecki S., 230.
Delanoue Ven. Joanna, 35, 229.
f De la Porte B., 120.
De La Rochefoucauld Beatus F. L, 79.
De La Rochefoucauld Beatus P. L., 79.
Delhrouck V., 60.
Delerue A., 118.
Delfaud Beatus G., 78.
De Lima Ramos E., 114.
Della Balda M. 115.
Della Cioppa L, 263.
Dell'Acqua C, 199.
Della Pietra I. B., 137, 164, 209, 241.
Delle Piane A., 166.
Délier I. E., 293.
Del Mancino O., 390.
Delmotte L, 422.
De Löwenstein A., 358.
Delort A., 198.
Delrio G., 332.
Delucenay C., 231.
De Madariaga y Rojo C, 230.
De Majo C, 358.
De Mandato A., 38.
De Maria P., 313.
Dembek B., 165.
Dembowski L, 232.
De Montenon P. L., 230.
De Montgolfier J., 231.
De Moura A. G., 200.
De Munck G., 38.
De Nicola L, 262..
De Noronha A. M., 119.
De Oliva I. F., 15.
De OliveiraL D., 172,175.
De Oliveira Bouças A. L, 261.
De Quesada C. 295.
De Ribaucourt, 167.
De Rocha M. L, 242.
De Ropp E., 292.
De Rossi L.,198.
De Suva (B) Beatrix, 228.
De Solminihac Ven. Alanus, 239, 258, 260 s.
De Sousa Ne ves A., 229.
De Spee U., 119.
De Stotzingen F., 180.
De Sury DAspremont G., 231.
De Trannay L, 293.
Detzel G., 113.
De Vecchi L, 117.
De Vigris S. Catharina, 342.
Devoto F., 348, 442.
Dewald G., 120.
De Wrede C. Ph., 142.
D'Halluin M., 117.
D'Herbigny M., 112, 241, 341.
Diaz A. H., 243.
Diaz H., 191.
Di Maria Petrus, 36.
Dinand L, 280, 348, 441.
Di Netta Ven. Vitus M., 162.
Dini T., 421.
Diniz da Fonseca L, 263.
Di Rosa S. D. Maria Crocifixa, 35.
Di Torrice F. X.., 39.
Doèring H., 282, 441.
Doglioli F., 295.
Domecq de Almocaden E., 165.
Domenichelli T., 60.
Domm R., 295.
Dorneich Ph., 38.
Doswald L, 420.
Dottarelli D., 39.
Dougherty J. J., 230.
Doveri L., 39.
Dowling V. J., 295.
Downey L, 200.
Drago B., 113.
Dreesmann R., 423.
Dreyer C, 139.
Duarte Costa C, 370.
Duarte Silva L., 84, 371.
Dubois Card. L. E., 185, 250, 410.
Dufour F., 358.
Dufrost de Lajemmerais S. D. M. Marg. vidua d'Youville, 35, 78.
Duguet L, 116.
Du Lau Beatus S. M., 79.
Dumond P. M., 443.
Dunbar Burgess King C, 422.
Dunne P. J., 263.
Durerr R., 422.
Duthoit E., 115.
Duval A., 80.
Dzubay Stephanus, 34.

E

Eberle C, 296.
Edinger C, 360.
Eisenhof er L., 113.
Eius A. G., 165.
Ellison A. L, 424.
f Emard L M., 168.
Emmerich (S. D.) Anna Cath., 228.
Enekes L, 230.
Erdödy A., 359.
Erling C, 294.
Eudes Sanctus L, 154, 193, 228.
Evangelisti M. 273.

r

Fabrizi C, 120, 164.
Fabrizi Ph., 392.
Facchini (S. D.) B., 58.
Fahrner L, 37.
Fantosati (S. D.) A., 57, 59, 419.
Fatati **(B.)** Antonius, 13.
Faveri A., 118.
Faulhaber (de) Card. M., 142.
Filici H., 262, 414, 441.
Feltin M., 440.

Fernandez E., 360.
Ferrari D., 38.
Ferrari G., 232.
Ferrario E., 230.
Ferraris di Celle A., 359.
Ferrata ÏL, 65, 68, 69, 70, 217.
Ferretti (B.) Gabriel, 13.
Ferretti L., 414, 442.
Ferrini (S. D.) Contardus. 36, 163, 244, 389.
Feurst B. H., 421.
Fiamingo C, 392.
Fietta L, 4.12.
Filippini Beata Lucia, 34, 105 s.
Filippucci I. B., 101, 241.
Filzer L, 98, 248.
Finke H., 39.
Finnigan G. J., 209, 243.
Fiorentini J., 241, 394.
Fischer L, 293.
Fitzgerald B., 281, 441.
Flanagan L, 358.
Flynn I. F. J., 118.
Florczak L, 62, 64, 67, 69-72, 72, 74, 75.
Flory C, 115.
Fogolla (S. D.) F., 57 s., 419.
Foley L, 232.
Font B., 20.
Fontaine C, 36.
Fontanelle B., 120.
Forschner Th. F., 39.
Fossensis *v.* Hugo,
Fournet (B.) A. H., 228.
Fournier C, 113.
François Beatus L., 290.
Franciscus (S.) Caracciolo, 124.
Franciscum a Camporosso (Ven.), F., 162.
Franciscus a Isfeapo i (S. D.), 148.
Frankowski F., 117, 198.
Frassinetti Ven. Paula, 35, 112.
Freda A., 37.
Frese H., 113
Fresno I. F./ 359.
Frewen H., 196.
Frim C, 357.
Fritz C, 229, 252.
FTÜhwirth Card. A., 142, 228, 340, 440.
Frydrychowicz B., 264.
FUAD i, Eex Aegypti, 327.
Fucik F., 295.
Fumasoni Biondi P., 169, 171.
Fuminaro Konoe, 114.
Fünfgeld F., 293.
Funk L, 293.

O

Gajdatsy A., 328.
Galati A., 190, 280 441.
Galeazzi P., 357.
Galgani (S. D.) Gemma, 36, 261.
Gallagher C, 38.
Galli B., 229.
Gallina L, 39.
Galvin E., 281, 348, 442.
Gamba Card. L, 79.
Gámbaro (S. D.) I., 59.
f Gandolfì L, 360.
Garcia Martínez F., 348, 442.
Gardenghi A., 295.
Garro F., 359.
Gaspar (B.) de Bufalo, 144.
Gasparri Card. H., 356, 369.
Gasparri Card. P., 41, 327, 425, 434.
Gasparri O., 126.
Gasquet Card. A., 17.
Gatti M. A., 262.
f Gauthier A., 232.
Gavosto S., 295.
Gdyk L., 294. "
Genest E., 423.
Genuardi E., 165.
Gentil G., 78.
Gerg B., 39.
Gerard E., 80.
Germond V., 357.
Gerofi ÏT., 423.
Gerosa Ven. Vincentia 35, 283, 285, 291, 419.
Ghebre Beatus M., 79.
Ghiringhelli C, 118.
Giacomantonio (S. D.) Caesidius, 59.
Giannattasio ÍT., 163.
Giannini C, 116.
Giardini M., 269 s., 378.
Gigli B., 390.
Gila L, 167.
Giordano T., 38.
Giorgetti A., 165.
Giraldi (S. D.) J., 34.
Giusti A. E., 232.
Giusti I. B., 110, 417.
Goemaere G., 296.
Goethals Ae., 230.
Gojdics P., 137, 242.
Goldstein F., 232.
Goma y Tomas L, 240.
Gómez Gil E. S., 231.
Goossens A., 165.
f Gorman D. M., 264.
Gorman L, 118.
Gostkonski S., 167.
Götzel G., 232.
Goubran L, 232.
Gozi L, 114.
Gozi F., 115.
Gozi M., 115.
Grabski L., 114.
Grabski S., 114.
¡33 Granadillo A. F., 80.
Granito Pignatelli di Belmonte Card. L, 61, 104, 106, 146, 149, 261, 319, 388.
Grassi (S. D.) G., 57 s., 419.
Gravili L, 359.
Graziano A., 261
Grazioli L, 62, 66, 69, 70-73, 217.
Gregorj M., 231.
Gregorius a S. Teresia, 420.
Griepenkerl I., 358.
Griffin T, P., 293.
Grignard L, 262.

Grill L, 232.
Grimauld A., 56, 241.
Grimault A., 101.
Grispigni A., 391.
Groppo I., 166.
Grosam V., 390.
Gruyer Beatus J. H., 78.
Gualdi T., 359.
Guébriant de F. B., 378.
Guglielmi F., 62-68, 71, 72, 75.
Guida L, 229.
Guidato A., 209, 243.
Guidi P., 165.
Guigonnet A., 414.
Guillemé M., 49.
Gundermann A., 118.
Gundersen 0., 117.
Günther B., 391.
Gussoni C., 420.
Guthrie G. D., 38.

H

Haas L., 230.
Haba Juichi, 117.
Habash B., 119.
Haegy I., 420.
Häring E., 282.
Haid C, 408.
Halko S., 292.
Harris J., 423.
f Harty J. J., 424.
Hayasaka L, 282, 442.
Heard G. T., 389.
Hebert Ae., 423.
Hebert (B) L. F., 228.
Heerey C, 56, 101, 241.
f Heffron P. B., 424.
Helbig L., 38.
Heng-Chon, 59.
f Henle (de) Antonius, 208.
Hensen P., 263.
Hermus A., 113.
f Herrera y Pina I. a Iesu, 264.
Hertzog F. X., 352.
Herzog F., 293.
Heylen L., 400.
Heylen Th., 318.
Heymeyer de Heemstede H., 360.
Hickey I , 163.
Hillmann E., 293.
Hipp O., 231.
Hirakushi Takutarô, 116.
Hirschbühl A., 230.
Hlavati F., 357.
Hlinka A,, 229.
Hlond Card. A., 190, 240, 243, 275, 292, 443.
f Hoare L, 200.
Hofmann R., 293.
Hollande T., 231.
Horák F., 118.
Horan P. F., 421.
Horion I., 390.
Horodecki I., 116.
Horvath A., 232.
Hostert A., 167.
Ho-ten-tu (S. D.), 61.
Hotz M., 166.
Houang-tchang-che Maria (S. D.), 61.
Houang-tchao-pin I. (S. D.), 61,
Hromada A., 232.
Hrynyk B., 391.
Hudal A., 142.
Huelin y Mulier M., 263.
Hugo Beatus de Fosses, 290, 316-318.
Hugon B., 277.
t Humbrecht A., 264.
Huska V., 229.
Hynes P. L, 357

I-J

I, 60.
Jae B., 115.
lachini C, 21.
Jaitner F., 200.
Jansen J. P., 293.
Jansoone P., 56, 241.
Janta Polczynski L., 294.
Jaross C, 328.
Jaskulski B., 167.
Jasmin L. P. I., 118.
Jazzetta G., 163.
Jeanmart L., 116.
Jetti M., 198, 229.
f Ilsley E., 40.
Ioannes (S.) a Cruce, 25, 291.
Ioannis (S.) de Deo, 176.
Joch I.,, 230.
Johannes F., 440.
f Iöppen H., 120.
Jörgensen L, 38.
Jordans L, 166.
Iosephus a Persiceto, 92.
Iouakim L, 243.
f Isola F., 120.
Jrailich M., 422.
Iványi L, 424.
lu-koei-sen (S. D.), P., 59.
Jullien A., 63-71, 74.
Jullien F., 263.
Jurizza L, 424.

K

Kaemmerer M., 262.
Kahn R., 326.
Kalacherry I., 442.
Kakowski Card. A., 276.
Kandjuk P., .164.
Kasyna L., 263.
Keily I. L, 164.
Kelly C, 440.
Kelly M., 198.
Ketrzynski S., 116.
Kfoury D., 243.
Kilian A., 292.
Kia-Kin, imp., 59.
Kia-tchang-tai F. (S. D.), 61.
Kiely I. M., 118.
Kiley M. E., 37.
King M., 358.
Kiss L, 231.
Klein L, 165.
Klopotowski L, 37,
Klug E., 231.
Köhler V., 231.
Koeppl C, 357.
Kolsrud O., 117.
Konopka I. L., 167.

Koolen H. P. N., 293.
Koonings J., 294.
Korab-Dolanski S., 264.
Korolewskj C, 112.
Kozminski T., 116.
Krajewski L., 117.
Kraus L, 166.
Kremer G.., 40,
Kretz E., 37.
Kropek S., 424.
Krygowski I., 263.
Krynicki W., 414, 442.
Kubier A., 296.
Küchler P., 295.
Kuppelwieser L., 339.
Kursinszky S., 232.
Kurtscheid. B., 163.
Kwiecinski S., 263.

L

Labouré (Yen.) Cath., 36, 327.
Labrecque M., 414, 442.
Lacarra R., 293.
Lafitte F., 280, 441.
La Fontaine Card. P., 206, 298, 310.
Lambertinia Beata Imelda, 342, 344.
Lammert A. G., 293.
Lagae R., 130.
Landell de Moura R., 392.
f Landrieux M., 40.
Lane T., 293.
Lanfant Beatus A., 78.
Lanfranco A., 37.
Lapierre G., 231.
Lapini (S. D.) Anna M., 419.
Lardi N., 421.
Lambeau H., 22.
Laskiewicz T., 116.
f Lasne C, 296.
Laudando T., 390.
Lauletta A., 261.
Laurenti Card. C, 37, 79, 162, 257, 352, 357.
Lauri Card. L., 244, 291, 327 s., 356.
Lavitrano A., 333.
Lawler P., 390.
Lazzarato D., 68.
Lazzati A., 199.
Le Boulangé E., 166.
Le Clerc (Ven.) Alicia, 36, 38, 291.
Ledere A., 38.
Leduc O., 358.
Leffers G., 232.
Leflaive E., 423.
Lefranc (B.) F., 228.
Le-Phat-an D., 423.
Le Gouaze I.¿ 381, 441.
Legrand los., 56.
Legrand L, 71, 242, 374.
Legrand L., 63, 69.
Lehman R. A. A., 423.
Leite M., 200.
Leitner M., 80.
Lejeune F., 113.
Lene G, 116.
Lenoble Ae., 115.
Leo a Sacro Corde Jesu, 163.
Léonard T. I., 118.
Leonardi H., 165.
Lépailleur A. A., 243.
Lépicier Card. A. H., 439, 443 s.
Lesne Ae., 164.
Lieger L, 360.
Liffers R., 294.
Limongelli L, 67.
Liverzani L, 117.
Lizana F. X., 392.
Lo Casto A., 120, 164.
Lodzin L, 198.
Löwenstein (de) A., 358.
Lombardi A., 295.
Lombardi I., 229.
Longo (S. D.), Michael A. a Mariliano, 78, 147, 150.
Lopez B., 92.
Lopez I., 280, 441.
f Lopez Leide de Faria I., 328.
f Lopez de Biva A., 102.
Loreti I., 290.
Lorton L, 38.
Los S., 117.
Lubojacky M., 119.
f Lualdi Card. A., 424.
Lucidi Card. E., 357, 421.
Lucifero A., 262.
Luçon Card. L., 411.
Luddi A., 443.
Luible A., 295.
Lustig V., 232.
Luyckx T. C, 358.
Luytgaerens E., 295.

M

Me Aléese I., 293.
Me Carty T., 390.
Me Clancy I. V. S., 118.
Me Donald G., 295.
Me Dowell F., 167.
Me Ghee G., 422.
Me Gloin I. F., 262.
Me Govern P., 390.
Me Guigan I. C, 421.
Machácek P., 328.
Me Mahon C, 358.
Me Manus T., 294.
Me Mullan F., 166.
Me Ñamara I., 440.
Me Namee L, 240.
Me Sherry H., 37.
Maes H., 231.
Maës L, 231.
Maffi Card. P., 271.
Magdalena (S.) Sophia Barat, 154.
Magdalena (S. D.) marchionissa de Canossa, 35, 107-109.
Magdies S., 80.
Maggini L, Ì66.
t Maggio A., 392.
Maglione A., 10, 12.
Magnanini F., 120.
Maia E., 229.
Maillard J. B., 199.
Makdassi T. J., 442.
Maldonado F., 116, 358.
Malinowski B., 390.
Maloney T. J., 262.

Manari E., 120.
Mancinelli C, 422.
Mankowski A., 165.
Mannato A., 198, 229.
Manno A., 168.
Manno O., 165.
Mannucci I. B., 391.
Mannucci U., 64-71, 75, 110.
Manuelli G., 280, 441.
Manzoni Berghesi A., 115.
Marchisone L, 422.
Marconi G., 217, 221.
Marcucci M., 116, 390.
Maria a Iesu S. D. (Du Bourg Iosephaj, 34,102, 104, 163, 419.
Maria a Iesu Crucifixo S. D. (in saec. Baouardy), 228, 254, 419.
Maria de Mattias (S. D.), 145.
Maria Iuliana a SSmo Sacramento (Ven.), 163.
Maria Magdalenae Postel (S.), 154.
Maria Veronica a S. Corde Iesu (S. D.),-34, 79.
Marino L, 167.
Marowski C, 391.
Marrani B., 323.
Martin L., .191.
Martinetti M., 422.
Martínez E., 102.
Martínez F. G., 348, 442.
Martínez L, 280, 447.
Martinez y Nuñez, 441.
Martini H., 38.
Martino E., 422.
Maruffi M., 199.
Marx BT., 391.
Masliñski S., 167.
Massi E., 101.
Massimi M., 62-68, 70, 72-74, 354.
Mastropasqua O., 231.
Mathias S. A., 423.
Mathon E., 38.
Mátrai A., 422.
Mátrai L, 200.
Matsudaira Yorinaga, 116.
Matsuo Chozó, 116.
Matsuoka Gentaro, 115.
Matsuoka Shinichirô, .115.
Matsuura Chinjiro, 116.
Matta D., 262.
Matteoni G., 203.
f Matulewicz G., 80.
Maurra C, 5, 8, 347.
Mausbach L, 292.
Mayer L, 120.
Mazanek C, 117.
Mazzocco G., 200.
Meauo C, 166.
Meis F., 292.
Mejer A., 114.
Melançon H. H., 422.
f Melisson A. I., 264.
Melzi d'Eril B., 232.
Melomo A., 98, 242.
Memelhaüer M., 191, 243.
Mendes Bello Card. Ant., 131.
Méndez A., 119.
Meneghetti A., 39.
Merida Perez S., 293.
Merlini (S. D.) L, 78, 143, 145.
Meroni P., 405.
Merry del Val Card. E., 260, 389.
Meuleman C, 166.
Meunier du Houssoy G., 230.
Meyer L., 358.
Meyer-Eahn L, 422.
Michelot L., 38.
Miccinelli I., 199.
Mies A., 199.
Miglior I., 281, 442.
Migliorelli V., 315, 442.
Miguirian M., {-J9.
f Miller G., 424.
Mirecki F., 292.
Mikle E., 230.
Milani A., 67.
Mileta H., 156.
Mingardo B., 119.
Mingrano V., 168.
Minoretti D., 202.
Miselli Gh., 119.
Miskolczy E., 295.
Mistrangelo Card. A., 182.
Mistretta L, 117.
Miti L, 390.
Mittermüller T., 232.
Mochizuki Gunshiro, 117.
Mohn A., 102.
Molino E., 195.
Molto J. V., 264.
Montani N"., 423.
Montes de Oca S., 241.
Montgomery F., 296.
Montiroli E., 39.
Monzoni Ae., 231.
Moors C, 117.
Morano F., 63, 64, 66, 68-72.
Morassutti F., 38.
Morawski G., 116.
Moreira da Fonseca L, 294.
Moreno y Barrio D., 442.
f Moretti F., 80.
Moretti L, 420.
Morlier S., 262.
MÒrner de Morlanda K.,. 232.
Moulinet L., 230.
Morri Ae., 115.
Morri F., 115.
Morselli A., 120, 328.
Morton T. G., 164.
Moulinet L., 230.
Moyë (S.D.) I. M., 36, 261.
Müller C, 347, 442.
Muñoz A. C, 39.
f Muñoz A., 80.
Murin M., 231.
Mutiloa N., 414, 442.
Mutsaerts I. F., 294,

N

Nádler S., 200.
Nagore L., 358. .
JSTasalli Bocca Card. I.,, 261.
Catucci S., 164, 229.
Naudi E., 358.

Nejezchleba R., 120.
Nemoz L., 263.
Neubauer F. 'B., 119.
t Neudeeker I. B., 120.
Neumann L, 166.
Neveu P. E., 241.
Nguyen-Huu-Bai I., 422.
Niccolini F., 115.
Niedermaun C, 392.
Nieuwenhuijzen E., 38.
Nightingale G., 165.
Nocera I., 294.
Noonan J. T., 37.
Noots H., 319.
Normandière I.,' 421.
Nowowiejski A. L, 440.
Nummey T. A., 118.

o

O'Brien Beatrix, 217, 221.
O'Brien L, 295.
O'Brien M., 240.
f O'Oonnell D., 40.
0'Connel G., 381, 442.
t 0'Connor I., 232>
O'Doherty F.,119.
O'Doherthy M., 414.
f O'Donneili Card. P., 309, 392.
Oesterle G., 163.
Ogasawara Nagayoshi, 116.
Okada Byôhei, 114.
O'Kelly L. J., 37.
O'Leary H. L, 164.
Olivares A., 203.
Ollmann I., 119.
O'Loughlin P., 292.
Opalka F., 166.
Oppel I. J., 118,
O'Beilly Th., 440.
Origer L, 167.
Orlich A., 215.
Oropallo P., 357.
Orozco y Jiménez F., 311. 357.
Ortolani P., 165.
Osadnik I. W., 292.
O'Shea L, 443.
Osia Gagnon A., 244.
Ottaviani A., 357.
Ottolino C, 443.
Owen I. F., 358.
Oxilia A., 229.

P

Paccagnella I., 281.
Pacelli E., 142, 180, 252.
Pacelli F., 443.
Pacetti V., 39.
Pacha A., 190, 242.
Pacheco E. A., 328.
Pacheco Teixeira Bebelo de Carvalho A., 1.16.
Paczoski L., 117.
Paes deFigueredo F., 230.
Pagano A., 39.
Paglialunga A., 421.
Pailhol L, 37.
Palanti L, 295.
Palanti M., 294.
Palcich S., 118.
Pallen Conde B., 38.
Panek F., 166.
Panigadi L., 40.
Pantaleoni C, 117.
Pantanetti B., 120,164.
Pao-Kou (S. D.) M., 60.
Papadopulos L, 112.
Pardo N., 424.
Paris P., 88.
Parisi C, 38.
Parisio H., 261.
Parodi A., 118.
Parrillo F., 62, 64, 65, 69-73, 75> 217.
Pascalis B., 293.
Pasquali V., 116.
Passante Fr., 359.
Pastura B., 295.
Patrizi N., 62, 64.
Pauly L, 116.
Pavan A., 294.
Pawlikowski. F., 137, 209, 242.
Payne C, 262.
Pazery de Thorame Beatus I. T., 291.
Pedrini L, 391.
Pelagalli S., 392.
Pelagallo A., 199.
Pelin A., 229.
Pella A., 359.
Pellegrini B., 71.
PeUetier (Ven.) E., 419.
Pellizzo A., 215.
Peloso P., 198.
Penel P., 328.
Pereira F. S., 392.
Perelló y Pou L, 241.
Perfetti de Michelangeli, 165.
Pericoli M., 38.
Perier F., 375.
Perin P., 38.
Perlo G., 443.
Perlowski L, 116.
Fernet S. D. St., 291.
Perosi Card. C, 36, 79.
Perrin A., 119.
Persichetti E., 165.
Peruter G., 200.
Petazzi P., 37.
Peters S., 117.
Peterson I. B., 381, 442.
Petit A., 391.
f Petit L., 424.
Petit de Julleville P., 244.
Petrus (S.) Canisius, 26.
Peucker F., 294.
Pfeiffer F. A., 359.
Pfleger L, 231.
Pfluger L, 98. 241.
Piacitelli B., 356.
Picard A., 421.
Piccinini A., 37.
Pichard A., 231.
Piekarski S., 117.
Pieracki B., 115.
Pierazzuoli A., 118.
Piffaut M., 207.
Piffl Card. G. P., 98, 340.
Piliván M., 424.
Pinci L, 295.
Pinette P., 231.
Pinot (Beatus) N., 78.
Pirson G., 115.
Pisani H., 39.

Pisani P., 163.
Pius X, 6 s., 8.
Pizzardo L, 80, 112.
Plante H., 244.
Plantevin I., 231.
Plass-Verweyen E., 325.
Plhak G., 118.
Pohlschneider J., 357.
Polck F., 358.
Poletti F., 165.
Pompili Card; B., 106, 122. 124, 127, 421.
Pontevice J., 166, n.
Pordea B., 165.
Porgio G., 113.
f Portelli A., 264.
Pottier (B.) P. C, 228, 291.
Potzta F., 391.
Poucet U., 231.
Pozzani V., 64, 70 s.
Preçan L., 209, 243, 340.
Prem P., 423.
Presutti D., 38.
Price G., 357.
Principi P., 263.
Pröbsting A., 167.
Proháska O., 328.
Proto A., 113.
Pro vera A., 359.
Pryc A., 120.
Przezdziecki S., 116.
Pucher L., 39.
Pugno I. M., 166.
Pujia C, 98, 241, 395.
Puis A., 358.
Purcel T. J., 230.
Pyers Southwell A. R., 167.
Pyke E., 421.

Q

f Quadraroli S., 328.
Qualandri F., 264.
Quattrocolo H., 62, 64, 66, 68 s., 71 s.
Quattrone F., 390.
Quenard G., 112.
Quentin H., 16.
Quilliet H., 56, 133, 241.
Quinlan C, 358.
Quinn Murtha, 390.

R

Rabbani L, 323, 442.
Räber L, 422.
Radonski C, 190, 243.
Eae H., 390.
f Raffi Io., 296.
Rafols (S. D.) M., 228.
Ragni F., 117.
Ragusa T., 67.
Eaitz de Frenz U., 392.
Eajic B., 292.
Ramelli M., 262.
Ramorino F., 262.
Rancati I., 360.
f Ranuzzi De Bianchi Card. A., 120.
Rastelli L, 167.
Ratai M., 114.
Ratti A., 352.
Rau M., 424.
Ravagnan A., 359.
Re I., 423.
Recanatini X., 390.
Recchini F. P., 200.
Rechberger H., 232.
Redi (Ven.) Teresia, 36.
Redmond L, 22.
Régnier F., 113.
f Reig y Casanova Card. H., 52, 328.
Reinisch L, 421.
Reszetylo R., 391.
Rey-Lemos P. A., 347, 441.
Reynaud 92.
Rey y Boza de Giles R., 114.
Ribeiro I. A., 3£2.
Ricci I. B., 14.
Ricci B., 37.
Rieciulli M., 166.
Richard I. G., 423.
Richarz L., 199.
Richter O., 119.
Rieder L, 98, 242.
Rings I., 117.
Riouful L., 116.
Ripa X., 166.
Riva X., 116.
Rivalta (Beatus.) L, 271.
Rivat (S. D.) F. G., 79.
Rizk C, 243.
Robinson P., 209, 241.
Robberecht S. D. FL, 60.
Rocha M. L, 98.
Rodericus a S. Francisco de Paula, 104.
Rodié L, 191, 243.
Rodolfi F., 266, 279.
Rodríguez Alvarez H., 167.
Rodríguez A., 280, 441.
f Roessler L, 40.
Rogozinski G., 117.
Rohlman H., 209, 243.
Romano L, 232.
Romero Balmesida, 291.
Romo A., 39.
Ronco Ac, 262.
f Rooney I., 168.
Rooney T. L, 229.
Rosa A., 198.
Rosati L, 357.
Rospond S., 137, 242.
Rossi A., 39.
Rossi A. A., 440, 445.
Rossi E., 1.15.
Rossi Raphael C, 204.
Ros y Fillol G., 264.
Rothbart R., 295.
Rouche A., 42.1.
Rouleau Card. E. M., 244, 349, 439, 443 s.
Roulleaux A., 421.
Eozynski F., 264.
Euchniewicz A., 166.
Euessing I., 292.
Euffini E., 165.
Ruffu A., 38.
Euiz (B.) E. et socii MM., 228.
Bulli E., 39.
Eumor J., 199.
Euppen H., 231.
Eusconi F., 422.

f Russell G. T., 168.
Rusticoni H., 166.
t Rutten M. H., 251.
Ryan I. F., 358.

S

Sabatier M., 198.
Sacconi V., 65, 66, 68-72.
Saint-Amans A., 229.
f Sajegh Augustinus, 40.
Sakai Tadamasa, 115.
Sales Beatus J., 78.
Salimei I., 114.
Saltamochio Beatus G., 78.
Salucci R., 119.
Salvator Beatus ab Horta, 320, 322.
Salvi S. L., 381, 442.
Sarna F., 357.
Sancho I. C, 191.
Sancho L, 243.
San Martin M., 72.
Santarelli A. M., 61, 149, 323.
Sapieha A., 137, 242.
Sarullo S., 168
Saubat I., 257.
Saulis G., 290.
Saulys C. S., 230.
Sauvebois M. H. A., 97.
Saversnig R., 424.
Savino P., 167.
Sawicki F., 164.
Sbarretti Card. Donatus, 233.
Sealbert M., 166.
Scaramelli H., 294.
Schaeper L, 146.
Schanzenbach L., 293.
Seheffer-Hoppenhöfer L, 166.
Scheirich A., 357.
Schelck R., 295.
Scherer J., 357.
Schickert M. F., 116.
Schindler C, 262.
Schioppa L., 164.
f Schirò L, 392.
f Schmücker A., 360.
Schönke P., 263.
f Schoepfer F. X., 129, 328.
Schulte A., 263.
Schulte Card. C. L, 90.
Schumacher W., 263.
f Schuster L., 137,168.
Schustetter F., 119.
f Sciahim G., 80.
Sebaldus (S.), 154.
Seehuber F. X., 38.
f Seghers Ae., 98, 232.
Segrada E., 303.
Segura y Saenz Card. P., 439, 440.
Sehner C, 360.
Seider A., 80.
Seignobos Ae., 38.
Selinger L, 293.
Sembel G., 198.
Serédi Card. L, 439, 441 s.
Sereni L., 418.
Serviere L., 231.
Severinus (S.) a S. Teresia, 22. ,
Shama E., 56, 198.
Shanahan L, 241.
Shaw F. V., 358.
Sheehan J., 198.
Sheridan J. J., 164.
Shidehara Kiyurò, 115.
Shimomura Iuichi, 115.
Shûzan Hida Masao, 116.
Shvoy A., 240.
Siebert I. B. M., 230.
Siebig F., 120.
Signorini A., 168.
Sikora L, 167.
Sila F., 424.
Silva B. E., 292.
Silvestri Ph., 38, 294.
Silvestri Faà L, 115.
Simbardi A., 80.
Sincero Card. A., 79, 112, 163, 272, 340, 389.
Singher G., 230.
Sinibaldi A., 106, 197.
Sion X., 358.
Sirotich I., 424.
Skoluda I., 231.
Skrzynski A., 114.
Skrzynski L., 114.
Sladek I., 263.
Sloan G., 232.
Smetona, A., 425.
Smits G. F., 37.
Smits van Oyen X. C. M., 38.
Soave A., 392, 423.
Sobral A., 191, 243.
Sodini D., 422.
Soehling C, 359.
Solari A., 223.
Solieri F., 62, 65, 68-72, 74, 217.
Solminihac (de) Ven. A., 239, 258, 260.
Somaschini S. P., 422.
Sommariva P., 229.
Sommerfelt A., 117.
Sorbini L, 391.
Souam R.. 292.
Souchon E., 391.
Souren I., 423.
Spae I., 359.
Spalding D. I. J., 422
Spee (de) IT., 119.
Spina E., 232.
Sproll I. B., 137, 242.
Spruit T., 443.
Stahl E., 114.
Stanislaus a B. M. V. Add., 163.
Stavèl L, 209, 243.
Stefanini F., 39.
Stella L, 64, 66-68, 70-72.
f Stella P., 360.
ètëpan F., 118.
Stilla (B.), 34, 140, 142, 228.
Stinner C, 360.
Stöcker C. I., 359.
Stoner Lusk C, 119.
Storp G, 39.
Stotzingen (de) F., 180.
Strzembosz L, 115.
Studzinski L., 116.
Stühlen H., 167.
Stukner L, 229.
Subrizi A., 119.

Suchanski S., 167.
Swolfs C, 294.
Szabelski S., 167.
Szakach de Varsány E., 166.
Szczyglowski F., 392.
Széll I., 295.
Szeman S., 80.
Szidzik L, 263.

T

Tacci Card. J., 79.
Tacciai O., 391.
Taddei F., 191, 243.
Tamagnone D., 38.
Tamaro L, 424.
Tanahashi Gentarô, 115.
Tarnowki G., 117.
Tarrent M. A., 293.
Taveggia S., 243, 273, 282.
f 'Tchao Ph., 424.
Teixeira A., 264.
Teresia a Iesu Infante, 286, 288, 406, 416.
Teresia a Iesu (S. D.) Romero Balmesida, 291.
Terheggen H., 116.
Teuczyn L, 115.
Tewes G., 359.
Teyssier H., 263.
Theissen H., 263.
Theophilus Beatus a Corte, 36, 162.
Thilliez L., 115.
Thiry F., 282, 441.
Thomas (B.) Catharina, 357 197.
Thomas C. M., 37.
Thompson H., 281, 441.
Thouret Beata Ioanna A., 290.
Tignola L, 198.
Timotheus ab Hechingen, 163.
Timmermans P., 80.
Tire D,, 262.
Titi T., 39.
Titus a S. Paulo, 36.
Tizzani L, 117.
Todini M., 391.
Tomczak C, 98, 242.
t Tonietti H., 168.
Tonizza H., 89.
Toolen T., 98, 242.
Tosi Card. E., 312, 382.
Tosi L, 38.
Tosini F., 39.
Tóth Zoltán V., 200.
f Trama L, 424.
Trampczynski A., 114.
Tredici R., 423.
Trepy A., 229.
Trezzi I., 62, 64-72, 217.
Trocado I. F., 294.
Troechi T., 79.
Trona Ven. I. B., 197, 210, 212.
Tsu S., 101.
Tsuru L, 262.
Tuccari A., 166.
Tucsonen., 80.
Tuloup F., 229.
Turner G., 87.[1]
Tuzi V., 262.
Tymieniecki V., 98, 242.

U .

Ugeux G., 294.
Ukmar L, 424.
Umisnki L, 1.67.

V

Vajs I., 156.
Valdespino y Diaz L, 280, 441.
Valentin P. S., 22.
Valentini A., 114.
Valenzani I., 273.
Valeri seu Patocchi P., 324. 0 '
Valeri V., 381, 441.
Valfré Beatus, 8, 211.
Van Cranenburgh G. A. M., 294.
Van der Heijden P., 294.
Van der Pas C, 282.

[1] Male impressum *Turnet.*

Van Hülse I., 357.
Van Melckebeke A., 358.
Vannier H., 231.
Vannutelli Card. V., 17, 327.
Van Roey Card. I. E., 240, 244, 291, 307.
Vanyek A., 295.
Varkey Chunkath I., 199.
Vasari Ae, 229.
Vasquez E. de J., 113.
Vassallo de Torregrossa A., 208, 413.
Vaupoulle M., 422.
Vehr U. I., 357.
Venturi L, 263.
Verde Card. A., 112, 197, 323.
Verhaeghen S. D. Th., 57, 60, 419.
Verhoeff L. A., 199.
Verighine S., 112.
Verschave P., 118.
Vessels T. E., 358.
Vetck G., 231.
Vianello G., 75.
Viani F., 358.
Vianney (Sanctus) J. B. M., 193.
Vicari L, 215.
Vico Card. A., 14,16, 47, 87, 108, 129, 153, 180, 212, 250, 260, 285, 300, 338, 340, 400, 402, 408.
Vieille H., 241, 282.
Vierzorek T., 292.
Vigano E., 295.
Vigiani A., 20.
Vignoli L., 390.
Vigo H., 423.
Villanueva A., 118.
Villegas A., 39.
Vimercati F., 422.
Vinchon F. C, 391.
Visetti C, 166. "
Vitali A., 261.
Vitek F., 119.
Vivet A., 423.
Viviani C, 359.
Vojticek L, 229.

Voldemaras, A., 425.
Volpini R., 232.
Von Moreau F., 115.

W

Wächter A., 282.
Wagner C, 113.
Wagner F., 423.
Walland F., 420.
Walsh B., 98, 240.
Walsh L, 87.
Walsh I. E., 98, 242.
Walsh Benson L, 262.
Walshe T., 113.
Wantenaar G., 102.
Ward I., 440.
Watanabe Shigeru, 117.
Watorek I., 118.
Wegg-Prosser I. F., 165.
sWentker L, 293.
Wetmanski L., 440.
Wielimborek L, III.
'wiazowski Th., 263.
Wojciechowski S., 114.
Wolf H. J., 37.
Wontems Jorissen J., 358.
Wybicki I., 294.
Wynen A., 65-71.
Wysinski L, 264.

X

Xiberta B., 420.

Y

Yanagiwara Joshimitsu, 116.
Young X. P., 116.

Z

Zaboglio A., 198.
Zaceherini G., 203.
Zaczek O., 116.
Zaffrani L, 113.
Zamojski V., 292.
Zanzucchi M. T., 115.
Zapotoczky C., 39.
Zaruski M., 116.
Zattini A., 118.
f Zdzitowiecki S. C., 120.
Zecchini A., 229.
Zelli Iacobuzzi P., 418.
f Zezza di Zapponeta M., 264.
Zonghi I. M., 357.
Zonghi Lotti F., 390.
Zukowski E., 263.

II. - INDEX NOMINUM DIOECESIUM VICARIATUUM, ETC.

A

Abellenen., 254.
Achantin., 414, 442.
Acrensis et Puruensis, 55.
Adaden., 200, 243.
Adiacen., 191, 242.
Adrahorum, 57, 59, 419.
Adulitan., 80.
Aegitanieen., 230.
Aegypti (D. A.) 38, 198, 358, 381, 441.
Aesin., 360.
Agrien., 200, 230.
Aguas (de) Calientes, 280, 441.
Alatrin., 392.
Albae Regalen., 80, 240, 328, 357.
Albanen., 106,143 s., 146, 149, 319, 360, 392.
Albania (D. A.), 137, 164, 209, 241.
Alexandrin., 58.
Albien., 390.
Alexandrina Armenorum, 73.
Alexandrin. Coptorum, 232.
Alexandrina Graecorum Melchitarum, 65.
Alexandrin. St., 295.
Aleppen. armen., 40.
Algerien., 113.
Amalphitan., 113, 118.
Amarillen., 169, 170, 171.
Amerin., 295.
Amyzonen., 360, 444.
Anagnin., 145, 280, 293, 441, 445.
Anconetan. et Humanen., 13, 14, 143, 206, 390.
Ancyran., 20.
Andegaven., 115,411,422.
Angelorum, 295 s.
Anicien., 113, 116.
Annam, 422.
Anthedonen., 98, 242.
Antiochen. Graeco-melchitarum, 243.
Antiochen. Maronitarum, 230.
Aprutin., 59, 328.
Aquen., 118, 198, 423.
Aquen. P., 392.
Aquipendenten., 39, 263, 310.
Aracajuen., .191.
Aranden., 442.
Arboren., 332, 424.
Ardachaden., 200, 240.
Arelaten., 79.
Arequipen., 66.
Aretin., 119 s.
Argentinen., 37 s.
Ariminen., 38.
Armachan, 309, 392.
Armenopolitan., 165.
Arpasen., 98, 137, 241 s.
Asculan. in Piceno, 392.
Assisien., 444.
Asten., 37, 150, 232.

Athabaska (V. A.), 267.
Athénien., 101, 241, 245.
Athribitan., 440.
Atrebaten., 113, 165, 391.
Attaetan., 348, 442.
Aturen., 68.
Aucklanden., 292, 293.
Augustan. V., 27, 293, 295, 413.
Augustodunen., 207, 229, 231, 253.
Australasiae, 230.

B

Backa (A. A.), 137, 242, 292.
Bagien., 57 s., 419.
Bahr-el-Gebel (P.A.), 405.
Baiocen., 193.
Bakerien., 440.
Balanen., 56, 241.
Baltimoren., 98, 294, 440.
Bambergen., 140,142,358.
Banatus Serbi (A. A.), 423.
Bararitan., 98, 242.
Barbastren., 414, 442.
Barcinonen., 315, 320, 419.
Baren., 357.
Barquisimeto, 56, 241.
Barren., 191, 243.
Basankusu (P. A.), 48, 102.
Basileen. et Lucanen., 357, 390.
Batavia (V. A.), 304.
B. M. V. a Ssmo Rosario in Valle Pompeia, (P. *IS.)*, 209.
Bellicien., 193, 411.
Bellovacen., 79.
Beneventan., 295, 333.
Bergomen., 262, 295, 3.15, 357.
Berissen., 120, 190, 243.
Berythen. et Gibailen. Melch., 243.
Bethlemitan. Syr., 323.
Birmaniae Orientalis (V. A.), 302, 303.
Birminghamen., 357.
Bisacien., 37.
Bisuntin., 117, 229, 264, 414, 439 ss., 444.
Bituricen., 69.
Bobien., 280.
Bogoten., 191, 296.
Boianen., 332 s.
Bonaeren., 74, 280, 348, 442.
Bonae Spei (V. A.,), 113, 165.
Bononien., 40, 58, 115, 117, 119 s., 254, 294, 342 ss., 422.
Borneo Septentrionali (P. A.), 248, 282.
Bostonien., 381, 442.
Botucatuen., 370.
Bracharen., 116, 294, 392.
Brentwooden., 253.
Brictinorien., 118.
Brigantien. in Brasilia, 98, 242, 328, 368.
Brixien., 79, 283, 285, 291, 419, 422.
Brixinen., 200, 296.
Bröken Hill (P. A.), 376 s.
Brooklinien., 116, 118, 293.
Brugen., 230.
Brugnaten., 201.
Brundusin., 39, 293, 359.
Budwicen., 232.
Buffalen., 86 ss., 262.
Bugellen., 199, 229.
Burdigalen., 5 s., 73.
Burgen., 439 s.
Buscoducen., 37,^8, 113, 166, 294. *

C.

Cadurcen., 239, 258 ss.
Caesareen., 10, 12, 132.
Caesarien. Melch., 243.
Caesenaten., 137,242,310.
Cafaelanden., 370.
Calabozo (de), 167, 292.
Calagurritan. et Calceaten., 348, 442.
Calaritan., 281, 320 **s.**
Calatayeronen., 137, 242.
Calcutten., 375 s.
Calicuten., 392, 39s.
Calien., 191, 243.
Camachen., 424, 440.
Camagüeyen., 295.
Cameracen., 56, 120, 166, 231, 316, 358.
Camerinen., 118.
Campifonten., 232, 293.
Campinen., 200, 368.
Campobassen., 332 s.
Canaden. et Terranovae (Dei. Ap.), 292.
Canalis Suesii (V. A.), 139.
Captum,, 113, 263.
Caputaquen. et Vallen., 347, 442.
Caracen., 328, 409.
Caratingen., 37.
Carcassonen., 183, 198.
Cariaten., 315, 442.
Carolopolitan., 168, 240.
Carnuten., 410.
Carthaginen., 75.
Casalen., 113, 359, 391, 414.
Casertan., 164, 390.
Cassiopen., 328.
Castrimaris Stabien., 357.
Catacen., 241, 245, 323, 394.
Catamarcen., 280, 441.
Caurien., 442, 447.
Caven., *Abb. null.*, 119.
Ceneten., 19.
Cenomanen., 230 s.
Centumcellarum, 106.
Cervien., 414, 41.
Chaco (V. A.), 20.
Chalcedonen., 80,137,164, 203, 241.
Changanacherren., 442, 447.
Chan-si Sept. et Merid. (V. A.), 58, 68.

Chiapen., 311.
Chicagien., 37, 39.
Chicoutimien., 414, 442.
Chittagong, 243, 282, 374.
Ciliciae arm., 119.
Cincinnaten., 348, 357.
Cisamen., 120, 137, 242.
Citren., 241.
Civitatis Castellan. Hortan et Gallesin., 204, 359.
Claromonten., 78, 198.
Clevelanden., 348, 440.
Cliftonien., 184, 198, 358, 424.
Clogherien., 240.
Cloynen., 281.
Clusin. et Pientin., 391.
Coimbaturen., 396.
Collen., 414, 442.
Colocen., 391, 419.
Colonien., 27, 39 s., 90 s., 116 s., 119, 167, 199, 262 s., 325, 359 s., 390.
Colossen., 357.
Comen., 37,113,198,337 s.
Compostellana 80, 441, 444, 447.
Compsan., 328.
Concordien., 19, 38.
Conimbricen., 155.
Constantien., 154.
Constantien. Scyth., 163.
Constantinen., 229.
Constantinopolitan., 94, 101, 264, 440, 546.
Cook et Manihiki (P. A.), 128.
Coquilhatville (P. A.), 305.
Corcyren., 209.
Corduben. in America, 15 s., 280, 441.
Corinthien., 414, 424, 441.
Corisopiten., 231.
Corumben., 98, 242.
Cotronen., 98, 199, 241, 261 s.
Cracovien., 70, 137, 242.
Cremen., 360.
Cremonen., 21.
Cucusen., 120.
Culmen., 164 ss., . 263 s., 294.
Cumanen., 113.
Cuneen., 359.
Curien., 314.
Curityben. 81-84, 191.
Cusentin., 166.
Cyrenaica (V. A.), 89 s., 98, 101, 242.
Czestochowien., 292, 391.

D

Dacchen., 56, 101, 242, 374.
Dadimen., 137, 209, 242 s. 280, 441.
Daniae (V. A.), 38, 264, 294.
Dardanien., 137, 242.
Daren., 137, 242, 381, 44.1.
Davenporten., 40, 209, 243.
Derrien., 119.
Derthonen., 359.
Derthusen., 315.
Desmoinen., 37.
Diacovien., 74.
Diamantinen., 229.
Dinajpur, 242, 282, 373.
Diocaesarien., 381, 442.
Diocletan., 169 s.
Districtus Centralis Promontorii Bonae Spei (P. A), 268.
Divionen., 40, 244.
Dyrrachien., 348.
Doberitan., 232, 244.
Dubuquen., 209, 315.

E

Ebroicen., 229, 231.
Edessen., 269, 270, 378.
Edmontonen., 164, 421.
Einsidlen. (A. n.), 313 s.
Eistetten., 113, 140-143, 413.
Elearchien., 360.
Emeriten. in Venezuela,. 328, 444.
Eperiën. Ruthenorum, 137, 242.
Ephesin., 38.1, 441.
Epiphanien., 56, 242.
Eporedien., 423.
Erizen., 56, 241.
Eumenien., 424, 440.

F

Fabrianen., 39Ó.
Faliscodunen., 105 s., 232.
Faventin., 117 s., 423.
Ferentinen., 39, 168, 264.
Feretrana, 74.
Firman., 390.
Florianopolitan., 172,173, 175, 444.
Florentin., 166, 182, 391, 419, 422, 424.
Fluminen., 218.
Foroiulien., 191.
Foz de Iguassu (Prael. null.), 82, 84.
Friburgen. B., 38 s., 71, 75, 229, 252, 293.
.Friburgen. Helv., 28, 30,. 293.
Fukuoka, 282, 377 s., 441.
Fulden., 391.
Fulginaten., 118, 356.

G

Gallipolitan., 347, 442.
Gandaven., 98, 165, 232, 242, 253, 262, 359.
Gargaren., 248.
Gaudisien., 75.
Gedanen., 119, 263.
Gerunden., 320.
Giblatarien., 281, 441.
Glasgowien., 421 s.
Gnesnen, et Posnanien.,. 190, 230, 240, 243, 275, 292.

Goagira (V. A.,), 328.
Granaten., 293.
Gratianopolitan., 231.
Grouard (de) (V. A.), 267.
Grossetan. et Soanen., 203.
Guadalaxaren., 39, 311 s., 357.
Guayanae Holl. (S. A.), 116.
Guastallen., 40.
Guatemalen., 80.

H

Hadrianopolitan. in Bithynia, 191, 243.
Haimen (V. A.), 88, 89, 101.
Haiphong (V. A,), 118.
Haiti, 78, 197 s., 421.
Hakodaten., 281 s., 442.
Halmyren., 137, 242.
Hankow (V. A.), 101.
Hanyang, (V. A.), 281, 348, 404, 442.
Harlemen., 199, 262, 294, 359.
Helenen., 243.
Helenopolitan., 120.
Helenopolitan. in Bithynia, 98, 242, 414.
Hemesen., 208, 413.
Hemesen. syrorum, 80, 323, 442.
Herbipolen., 231, 358.
Hieracen., 62.
Hieropolitan., 37, 80, 414, 442.
Hierosolymitan., 13, 119, 254, 257.
Hierusalem Melch., 243.
Hildesheimen., 199.
Hirinen., 303.
Hiroshima (V. A.), 22.
Hispalen., 165.
Hpyeng-an (P. A.), 269.
Hu-nan Merid. 58 s.
Hupé occiduo-merid., (Y. A.), 58 ss.
Jacarézinho, 82-84, 191, 243.
Iacien., 166, 414, 442.
Iamaicae (V. A.), 280,348, 441.
Ianuen., 162, 166, 201 s., 229, 358, 390, 423.
Iaponiae (Dei. Ap.), 114 s., 262, 269.
Jaurinen., 116.
Iconien., 313.
Ilien., 112, 241.
Imolan., 295.
Insularum Gilbertinarum (V. A.), 56, 101, 241.
Insulen.,38, 56,115,1.17 s. 133, 164, 166, 199, 205, 231, 241, 358.
Joinvillen., 173,174.
Ioppidan., .101.
Ippen., 348, 381, 442.
Isauropolitan., 137, 242.
Iustinianopolitan., 37, 164.
Kagoshima (P. A.), 270.
Kaisedoren., 432.
Kan-chow (V.P,}, 444.
Katanga sept. (P. A.), 299.
Katovicen., 39, 167, 198.
Kaunen., 230, 263.
Keng-tung (P. A.), 282, 302 s.
Kerrien, et Aghadonen., 240.
Kildaren. et Leghlenen., 137, 242.
Kong-moon (P.DA.), 98, 101, 130 s., 242.
Krishnagaren., 243, 282, 373.
Labacen., 119.
Labuan (P. A.), 248.
Lacedemonien., 79.
Lagen., 173, 174.
Lang-Long (V. A.), 191, 282, 243, 301.
Lancasteren., 421.
Lancianen., 199 s.
Laodicien., 80.
Lauden., 280, 441.
Laudunen., 318 s.
Lauretan., 21, 165, 358.
Lausannen., 10, 278.
Leavenworthen., 261,440.
Lebeden., 190, 242.
Legionen., 447.
Leodien., 38, 60,117, 251, 316, 328.
Leonen. Am., 118.
Leontopolitan., 292.
Leopoldville (V. A.), 305.
Leopolien. lat., 232.
Leopolien. ruth., 40.
Lexovien., 154,286 s., 406, 416.
Liburnen., 39, 390.
Limburgen., 292, 407 s.
Limon (V. A.), 412.
Lincien., 232, 390.
Lincolnen., 292.
Lipen., 414.
Lisbonen., 119, 131, 165, 215.
Litomericen., 401 s.
Liverpolien., 113, 295.
Libyae (V. A.), 89.
Lodzen., 98, 167, 242, 292.
Londonen. in Canada, 117.
Lourdes, 129; v. Tarbien. et Lourden.
Luanfu (V. A.), 66, 443.
Lublinen., 390.
Lucen., 347, 441.
Luganen., 74, 324.
Lugdunen.,38, 230s.,263, 328, 349, 352, 391, 421.
Lünen.-Sarzanen., 201 ss.
Luxemburgen., 167.
Lybiae, v. Libyae.
Lycien., 75, 117, 166, 168, 231, 421, 424.
Lydenburg (V, A.), 102.

M

Maceraten., **165.**
Mackenzie (V. A.), **267.**
Macren., **40, 98, 241.**
Madyten., **282, 441,.**
Magno Varadinen. Latinorum, **69.**
Maioricen., **241.**
Malang (P. A.), **282, 304.**
Mandelen., **38.**
Mangaloren., **199, 256, 395** s., **423.**
Manilen., **414.**
Manizalen., **39.**
Mantuana, **321, 422.**
Marianopolitan., **378, 422.**
Mariamnen., **40.**
Mariamnen. Melchitarum, **243.**
Marianopolitan., **74, 118, 289.**
Marro quien., **101.**
Marsorum, **119, 357.**
Maryknoll, **98.**
Massam, **390.**
Massilien., **199, 255** s.
Materen., **49.**
Matriten., **165, 198** s.
Maximianopolitan., **56, 241.**
Mechlinien., **38, 60, 66, 69, 167, 240, 293, 295, 307, 349-353, 358.**
Medioburgen., **262.**
Mediolanen., **37, 59, 74, 80, 115-117, 137, 166, 198** s, **229-332, 262-267, 294 s„ 3.12, 324, 338, 352, 358** s., **422** s.
Melden., **294.**
Melphicten., **229, 231.**
Melphien. et Eapollen., **392.**
Mesopotamiae, **422.**
Menevien., **165, 167.**
Meten., **67, 230.**
Mexican., **276, 312, 421.**
Midilen., **444.**
Milwaukien., **165, 358.**
Misnien., **200.**
Mobilen., **98, 242.**
Magadiscio (V. A.), **444.**
Moguntin., **73, 262.**
Mohilowien., **292.**
Molinen., **230, 419.**
Monacen, et - Prisingen., **142, 208, 232, 262.**
Monasterien., **39,167, 263, 292, 358.**
Monopolitan., **98, 242. -**
Montereyen., **264.**
Montisfalisci, **106.**
Montis Pessulani, **310.**
Montis Politiam, **391.**
Montisregalen., **73, 421.**
Montis Regalis P., **210** s.
Munkacsien., **80, 328.**
Munkacsien. r. gr., **39.**
Mutinen., **34, 37** s., **119, 120, 231** s., **328.**
Myren., **229.**
Myrinen., **281, 296, 348, 442.**
Mysurien., **396.**

N

Nagasakien., **270, 282, 377** s., **442.**
Namurcen., **115** s., **166, 273, 296, 3.16, 318** s., **389, 399** s., **421.**
Nankinen., **88** s.
Narnien., **357.**
Nashvillen., **419.**
Neapolitan., **40, 64, 115, 147-149, 163, 165, 167, 181, 198, 229, 232, 328.**
Neoeaesarean. rit. graecam., **392.**
Neo-Eboracen., **38, 295.**
Neosolien., **292.**
Nepesin., **203, 391.**
Neritonen., **347, 442.**
Newarcen., **230, 232, 262.**
Niangara (V. A.), **130.**
Nicien., **293, 357.**
Nieotrien., **189, 190.**
Nictheroyen., **80.**
Nigeriae Meridionalis (V. A.), **56, 101, 241.**
Nilopolitan., **40, 56, 241.**
Ning-po (V. A.), **22, 51.**
Ningyuanfu (V. A.), **137, 191, 242.**
Nitrien., **37.**
Nolana, **74, 147.**
Norvegiae (V. A.), **117.**
Nottinghamen., **262.**
Novae Antuerpiae, (V. A.), **48.**
Novae Aureliae, **21.**
Novae Guineae Centralis (P. A.), **306.**
Novae Guineae Hollandicae (V. A.), **67.**
Novae Guineae Orientalis (V. A.), **306.**
Novae Segobiae, **191, 243.**
Novarien., **280, 295.**
Nucerin. Paganorum, **162.**
Nursin., **315, 442.**
Nyassa (V. A.), **49.**

O

Oklahomen., **357** s.
Olben., **296.**
Oleastren., **281,331** s., **442.**
Olomucen., **118** s., **209, 243, 295, 340.**
Omahen., **292, 424.**
Oppiden., **189** s., **280, 315, 357, 392, 441** s.
Orange (V. A.), **268.**
Oregonopolitan., **21, 348.**
Orthosien., **57** s., **61, 139.**
Osnabrugen., **232, 263.**
Ostien. et Praenestin., **17.**
Ostraciniten., **280.**
Ottawien., **168.**
Oveten., **25.**

P

Pacen., **73, 263.**
Paderbornen., **76, 166, 253, 326.**

Palten., 55.
Pampilonen., 72,113,358.
Panevezen, 432.
Panormitan., 65, 165, 167 s., 358, 424.
Papien., 163, 167, 389 s., 143.
Paraetonien., 89.
Paranen., 280, 441.
Parisien., 22, 38, 65, 74, 78,110,154,185,198 s., 200, 230, 244, 249 s., 351, 410, 417, 423.
Parmen., 58, 292, 310.
Passavien., 80, 118 s.
Patavin., 119 s., 198, 200, 213-216, 265 s., 281.
Pelusitan., 347, 441.
Perthen., 199.
Pessimmtin., 163.
Petriculan., 421.
Petrocoricen., 258.
Philadelphien., 169, 390.
Pilcomayo, 20, 282.
Pinnen, et Atrien., 118.
Pisan., 215, 229, 271.
Placentia, 37-39, 261, 310.
Platien., 294, 424.
Plocen., 71, 167, 440.
Plymouthen., 164.
Policastren., 347, 442.
Pomarien., 106.
Ponta Grossa, 82-84.
Poonen., 282, 441.
Porto-Alegren., 391 s.
Portuen. et Sanctae^Rufinae, 14, 16, 47, 87, 129, 180, 212, 215, 250, 260, 285, 300, 338, 340, 400, 402, 408.
Portugallen., 263.
Portus Principis, 381, 441.
Posnanien., 190.
Praenestin., 290.
Pragen., 50, 63, 73, 263, 293, 401.
Premislien., 263,391, 464.
Ptolemaiden. melch., 254.
Puteolan., 119.

Q

Quebecen., 38, 244, 439.
Quinquecclesien., 166, 424.

R

Rabat (V. A.), 139, 241, 282.
Raleighien., 293.
Ranchi, 375 s.
Ratisbonen., 27, 38, 208, 231, 392, 440.
Reatin., 116.
Recineten., .165, 390.
Reginaegradecen., 119, 166.
Rhedonen., 166, 205.
Rhegien., 165, 391.
Rheginen., 98,189 s., 241, 245, 390, 394.
Rhemen., 262, 411.
Rhodien. (P. A.), 39.
Roman., 36-39, 64, 80, 105, .113 s., 116, 119 s., 121, 123, 125, 127, 129, 136, 139, 145,161, 164-167, 192, 196-199, 229-232, 261-264, 288, 293, 295, 310 s., 320ss., 357, 390 s., 393, 398, 406, 415, 418, 421.
Rottemburgen., 50 s., 137, 242, 296, 424.
Rupellen., 165.
Ruremonden., 166.
Ruthenen., 37.
Ruthenorum in Statis Foederatis Am. Sept., 34.

S

Sabarien., 359.
Sabinen, et Mandelen., 294.
Sagien., 230.
Salfordien., 37.
Salisburgen., 98, 242.
Salisbury (P. A.), 376 s.
Salonicco seu Thessalonicen. (V. A.), 209, 243.
Salutiarum, 359.
Sanctae Agatae de Gotis, 357.
Sanctae Luciae *{Nullius)*, 119, 229.
Sanctae Mariae, 264.
Sanctae Severinae, 98, 242, 261, 280, 441, 445.
Sancti Antonii de Texas, 169 s., 198.
Sancti Fiori, 198.
Sancti Francisci, 348.
Sancti Galli, 392.
Sancti Hippolyti, 40, 191, 243, 360.
Sancti Iacobi Cap. Viridis, 261.
Sancti Iacobi de Chile, 132, 357.
Sancti Iacobi de Cuba, 359.
Sancti Iacobi de Extero, 280, 441.
Sancti Iacobi de Venezuela, 56.
Sancti Ioannis de Cujo, 300.
Sancti Iosephi, 410.
Sancti Iosephi de Costarica, 412.
Sancti Ludovici, 263, 293.
Sancti Marci et Bisinianen., 195.
Sancti Marini (Resp.), 115 s.
Sancti Miniatis, 357.
S. Pauli extra muros, 122.
Sancti Pauli in Brasilia, 81, 84, 200, 368-371.
Sancti Peregrini Laziosi (Praeb null.), 55.
Sancti Philippi de Cile, 392.
Sancti Salvatoris, 443 s.
Sancti Sebastiani Fluminis Ianuarii, 91, 167, 198, 294, 406 s.
Sancti Severi, 40, 200.

Sancti Severini. 315, 442.
SS. Salvatoris de Bahia, 246.
SS. Vincentii et Anastasii ad Aqiias Salvias *{Nullius),* 203.
Sandhursten., 229.
Santonen., 79.
Sardicen., 142, 412.
Sardien., 180.
Sarawak (P. A.), 248.
Saten., 98, 242.
Savannen., 240, 422.
Savonen., 117.
Scepusien., 229, 232.
Scodren., 348.
Scrantonen., 440.
Sebasten., 197, 369.
Sebenicen., 156, 263.
Seccovien., 50, 137, 168, 209, 243, 295, 421.
Sedunen., 73.
Seguntin., 102.
Segusien., 261.
Selinuntin., 264, 280, 348, 441.
Senegambiae (V. A.), 56. 241.
Senen., 359.
Senien., 74.
Senogallien., 359.
Seoul (V. A.), 22, 269.
Sergiopolitan., 168.
Shantung Sept. (V. A.), 58.
Sherbrooken., 244.
Shohchow (P. A.), 85 s., 282.
Sianfu (V. A.), 101.
Siccen., 98, 242.
Sienen., 57, 60, 118, 419.
Silanden., 88.
Sieou-Kou (S. *D.)* M., 60.
Silesiae Polonicae (Adm. Ap.), 74.
Sinarum (D. A.), 57.
Sinus Viridis, .113.
Siouxpolitan., 390.
Siracen., 409.
Sobralen., 80.
Soltanien., 80.
Soran., 262, 422.
Southwarcen., 69, 390.
Sozusen, 443.
Spigacen., 244.
Spiren., 113, 166.
Spoletan., 143, 146.
Squillacen., 98, 242.
Strigonien., 77, 200, 231, 240, 296, 422, 439 ss., 445, 447 s.
Sublacen., 381.
Sueciae (V. A.), 119, 232.
Suessionen.,126,319,358, 414.
Sulmonen., 39.
Surinam (V. A.), 231.
Sydneien., 198.
Syracusan., 45, 181.
Syracusen. in Amer., 164.
Syria, 10, 11.
Szatmarien., 232.

T

Tabasquen., 116, 358.
Taichow (V. A.), 51 s.
Tarbien. et Lourden., 129, 328, 445.
Tarnowien., 118, 167.
Tarraconen., 240.
Tarsen., 439.
Tarsen. Melchitarum, 243.
Tarvisina, 38 s., 70, 117, 297, 424.
Tatsienlu, (V. A.), 22.
Taurinen., 38 s., 75, 117, 150 s., 161, 262 s., 295, 359 s., 391, 422 s.
Taynanfu, 85 s.
Tehuantepecen., 39.
Telsien., 432.
Tergestin. et Justinopolitan., 359, 424.
Thapsitan., 209, 243.
Thasen., 232, 440.
Theodosien., 51, 88.
Theodosiopolitan., 130, 301, 404.
Thermopylen., 281, 441.
Thessalonicen., 93, 94, 204,
Thessalonicen. (V. A.), *vide* Salonicco.
Thianen., 168.
Timisoara (Adm. A.), 120, 190, 242.
Tirasonen., 240.
Tirnavien. (Adm. Ap.), 231, 328.
Tokien., 22, 241, 245.
Toletan., 52 s., 102 s., 328, 439 s., 445.
Tolosan., 37, 54, 359.
Tornacen., 358.
Toungoo (V. A.), 303.
Transilvanien., 64, 328, 421.
Trecen., 69, 440.
Treien,, 315.
Trentonen., 38, 87.
Treviren., 166,179 s., 295, 357 s.
Tricaricen., 113.
Trichinopolitan., 397, 402.
Tridentin., 200, 263.
Tripolitaniae (V. A.), 90.
Troaden., 424, 443.
Tropien., 162.
Tuguegaraonen., 191, 243.
Tuqueren., 356.
Tuticorinen., 397, 402 s.
Tütz (Adm. Ap.), 263.
Tyanen., 209, 241.

U

Üellé-Orientali (V. A.), 130.
Uganda (V. A.), 348, 405.
Ultraiecten., 38, 293, 358, 360, 423.
Urabà (P. A.), 22.
Urbevetan., 39.
Utinen., 19,119, 263, 391, 440, 445.

V

Vacien., 295.
Vagen., 424, 443.

Valentien. in Venezuela, 80, 241.
Valentin., 264.
Vallis Guidonen., 421.
Vapieen., 97.
Varsavien., 37, 67, III, 119, 139, 276, 294.
Veliternen., 71, 106, 124, 127, 423.
Venetiarum, 75, 117, 206, 253, 294, 297, 310 s.
Veronen., 107, 168, 200. 263, 405.
Versalien., 199, 422.
y Vesprimien., 231.
Vicentin., 199, 265 s., 279.
Victoria Nyanza (V. A.) 348.
Victorien., 315, 447.
Viennen., 21, 98, 232, 339, 357, 360.
Vilkavisken., 432.
Viminacien., 264.
Vintimilien., 229.
Vivarien., 78, 231, 349-353.
Vizen., 120.

W

Warmien., 73.
Wayne Castren., 261, 292.
^Vestmonasterien., 62, 64, 165 s., 200, 217 s.
Wilmingtonien., 230.
Winnipegen., 164.
Winona, 424,
Wladislavien., seu Calissien., 120, 392, 414, 442.
Wratislavien., 200, 293, 392.

X

Xylopolitan., 264, 440.

Y

Yucatanen., 360.

Z

Zachuen., Chald 442.
Zagabrien., 156.
Zambesiae (P. A.), 49 s., 376 s.
Zamoren., 119.
Zaraitan., 209, 243.

III. - INDEX NOMINUM RELIGIONUM

A

Adoratione (ab) SSmi Sacramenti Sorores Cremonen., 21
Adoratrices Pretiosissimi Sanguinis (Sorores), 71.
Ancillae Caritatis, 35.
Andrea (a. S.), *vide* Filiae Crucis/
Angela* (a Beata) Tertiariae Franciscales, 356.
Anna (a S.) Sorores de Caritate, 228.
— de Providentia (Sorores), 229.
Assumptione (ab) Augustiniani, 291 s., 420.
— Panailae Sorores, 291.

B

Barnabitae, 420.
Basilii Magni (O. S.), 137, 164, 243.
Battistine, 139.
Benedicti (Ordo Sancti), 16 s., 50, 92, 142, 163, 179, s., 273, 393, 416.
— Cong. Beuronen., 50.
— Cong Hungari eae, 447.
— Cong. Maredsolen., 16.
Boni Pastoris (Sorores), 419.

C

Camaldulenses Monachi, 228, 273.
Camaldulensium Eremitarum (O. S. B.), Ordo 273. ^ •
— Montis coronae,'273.
Canonici Regulares Lateranenses, 258, 421.
Canonici Eegulares a Sancto Augustino, 258.
Canonissae Missionales a S. Augustino, 192.
Canonissae Eegulares a S. Augustino, 197.
Capuccinorum (O. F. M.), 162 s., 215, 228, 290.
Caritate (a) Sorores, 283, 290 s.
Caritatis (Ordo B. M. V.), 228.
Caritatis (Sorores) Marianopolitana 78.
Caritatis B. M. V. (Sorores), Dubuquen., 315.
Carmelitarum (Ordo), 163, 282, 304, 420.
Carmelitanae a S. Ioseph (Sorores), 253, 407 s.
Carmelitarum Excalceatorum (Ordo), 22, 25, 34, 102 s., 155, 254 s., 406, 416, 419 s.
Cistercienses, Congr. Ital., 163.
Clerici Regulares a S. Paulo Ap. (vulgo *Barnabiti),* 420.
Clerici Regulares Minores, 124.

Columbario (a S.) Societas pro Missionibus a--pud Sinenses, **281, 348,** 404.
Compassionistae Servulae Mariae, **357.**
Conceptionistae, v. Franciscales.
Consolata (a) Missionariorum Institutum Taurinense, **444.**
Conventualium ^O. F. M.), 163, 291, 327.
Crucis (SSmae) Congregatio, 56, 101, 209.

D

Divino (a) Salvatore et SSma Virgine (Sorores), 163.
Dominae Nostrae (Institutum), **291.**
Dominae Nostrae de Lourdes, (Fratres), **253,**
Dominae Nostrae de missionibus (Institutum), 197.
Dominae Nostrae a Caritate (Ordo), **228.**
Dominae Nostrae a Recessu in Caenaculo (Societas Sororum), **290,** 349 s.
Dorothea (a S.) Sorores, 112.

F

Filiae Calvarii, **421.**
Filiae Caritatis, **35, 107.**
Filiae Crucis sive Sorores a Sancto Andrea, **162,** 228, 282, 420.
Filiae Mariae Auxiliatricis, 112, 139, 150, 152, 162.
Filiae SS. Cordium Iesu et Mariae (Franciscales Sorores), **253.**
Filiae S. Ioseph, **253.**
Filii a sacro Corde Iesu, 405.
Franciscales (Moniales) a sanctissima Conceptione, 291, 228.

H

Hermanas de la Penitencia de la III Orden de S. Francisco, **356.**
Hospitalarii a S. Ioanne de Deo (Ordo), **176** ss.

I

Iesu et Mariae Congregatio, 228.
Immaculata Conceptione (ab) Sorores, **421.**
Ioanne (a S.) Baptista, Sorores, **139.**
Ioannis Francisci Regis (S.) Sorores, **350.**

M

Magistrae Piae (Filippiniae), **34, 105, 122.**
Maria (a) Infantula Sorores a Caritate, **35, 79,** 419.
Mercede (D. N. a) Sorores, 315.
Mercedonii, seu Ordo B. M. V. de Mercede, **15.**
Minimorum Ordo, **420.**
Ministrantes Infirmis (Clerici Eegulares), **398** s.
Minorum (Ordo Fratrum), 34, 57-61, 78, 86, 90, 92, 98, 101, 103, 147-149, 162 s., 209, 213, 228, 241, 261, 282, 290, 300, 320, 323, 376, 419, 443.
Missionariae Franciscanae a Maria, **58.**
Missionarii Filii SS. Cordis Iesu, **56, 101** s.
Missionarii S. Iosephi de Mill-Hill, **48, 101, 248,** 282.
Missionarii Pretiosissimi Sanguinis, **78, 143, 146.**
Missionarii de Maryknoll, 101, 131.
Missionarii SS. Cordium, 24.1.
Missionibus exteris (pro) Institutum a ss. Petro et Paulo, Ambrosio et Carolo, **262, 282, 303,** 373.
Missionibus exteris (pro) Societas Parisiensis, **22,** 137, 191, 282, 377 s.
Missionis a S. Vincentio de Paulo, Congregatio, 22, 36, 51 s., 79, 191„ 290, 444.

N

Nominis Iesu Sorores, **139.**

O

Oblatorum B. M. V. Immaculatae Congregatio, 282.
Oratorii S. Philippi Nerii Congregatio, **143, 197,** 210 s.

P

Passionistae, **36, 163.**
Pauli (S.) Pia Societas,. 122.
Petits-Frères de Marie, **79•**
Praedicatorum (Ordo Fratrum), **254, 277, 339** s., 344, 414.
Praemonstratenses, **290,,** 316-318, 400.
Presbyterorum Iesu et Mariae Congregatio, **193.**
Presbyterorum a Sacro Corde Iesu Societas,. 126.

Providentia (a) Sorores, 261.
Providentia (a S. Maria de) Sorores sen Filiae, 37.
Providentia (a divina) Sorores, 389.

R

Redemptoris (SS.mi) Congregatio, 162, 414, 419.
Rosario (Dominae Nostrae de Sanctissimo) Sorores, 253.

S

Sacerdotum Operariorum Dioecesanorum Cordis Iesu Congregatio, 315.
Sacratissimo (a) Corde Iesu, Fratres, 139.
Sacro (a) Corde Iesu Sorores, 154.
Sacrorum Cordium Iesu et Mariae Sorores, 253.
Salesiana (Pia Societas), Ven. Io. Bosco, 112, 150, 162 s., 420.
Salesianae Sorores a SS. Cordibus, 421.
Scholarum Christianarum Fratres, 420.
Servorum B. M. Virginis Tertius Ordo, a B. M. V. Perdolente, 338.
Servorum Mariae Ordo, 55.
Servulae Mariae, vulgo Compassionistae, 357.
« Siervas de Jesus», 315.
Societas Iesu, 78, 92, 101, 103, 137, .164, 209, 274, 280, 282, 336, 348, 350, 376, 419, 438 ss.
Societas Iesu et Mariae, 228.
Sorores S. Mariae, Oregonopolitan., 21.
Spiritus Sancti (Congregatio), 56, 101, 420.
Stygmatibus (a) Pauperes Filiae, 419.

T

Tertiariae Dominicanae a S. Maria, Novae Aureliae, 21.
— Congr. Africanae S. Catharinae S., 192.
Tertiariae Sancti Francisci et Immaculatae Conceptionis, 34.
Tertii Ordinis S. Francisci a Caritate Cristiana, (Viennen.), 21.
Tertii Ord. S. Dominici, 66.
Tertii Ordinis S. Francisci, 58, 148,.
Tertii Ordinis Regularis Franciscales, 261 s.
Tertii Ordinis SS. Trinitatis, Excalceator., 162.

U

Ursulinae a Somascha, 315, 357.
Ursulinae Placentinae, 261.

V

Victimae SS. Cordis, 34, 79.
Verbi Divini (Societas), de Steyl, 306.

IT

INDEX RERUM ANALYTICUS

À

Abbatia erigitur: S. Erentrudis in dioecesi Rottenburgensi, 50 s.

Abbatiae nullius SS. Vincentii et Anastasii ad Aquas Salvias, territorium in administrationem apostolicam conceditur, 203.

Abdicatio Cardinalis, 438 s.

Absolutio, quando deneganda fautoribus partium « Action Française », 157 s.

Absentia a choro in hebdomada de officio, suppleri non valet in hebdomada libera, 415; - indultati illegitima quas pariat amissiones lucrorum, 415.

Acatholici errores suos spargentes in Brasilia, 93; eorum causas matrimoniales iure cognoscit Ecclesia, 354.

Actio Catholica, 43 ss.; in Italia, 45; in Lithuania, 432; in Polonia, 276.

— ***politica*** virorum ecclesiasticorum, 138.

Action Française, quid de ea senserint Pius X, 6 s., Benedictus XV, ***1,*** 367; quid sub eo nomine ficte tegatur, 5, 7 ss., 185, 236-238; de ratione agendi cum fautoribus huius factionis,. 157 s.

— damnatur ***diarium*** eo nomine in praesenti editum, 7, itemque liber cui titulus « " L'Action Française ", et le Vatican », 347.

Aedificia sacra in Lithuania, 430.

Aggregatio archiconfraternitati, 161.

Alanus Ven. ***de Solminhac,*** Episcopus Cadurcen.: adumbratio vitae et virtutum heroicarum declaratio 258 ss.; zelus pastoralis, 259; obedientia et pietas in Apostolicam Sedem, 259.

Albertus, Bex Belgarum, in saecularibus festis S. Huberti, 400.

Albertus, dux Friedlandiae, conditor ecclesiae Omnium Sanctorum (1622) Bohemo-Lipae, 401.

Alternativae ius ex sola concessione Sedis Ap. vel ex fundationis lege sustinetur, 415.

Ambrosii (8.) sententia de unitate Ecclesiae, 238.

Anconae metropolitanum templum, 13 s.

Andrieu Card. Paulinus, Archiepiscopus Burdigalensis, laudatur ob sollertiam qua negocia « Action française » concernentia prosecutus est, 5 s.

Angeli Custodes, speciali cultu prosequendi, 124.

Antonius (8.) Patavinus, commemoratur 214 s., 228.

Apostolatus a SS. Cyrillo et Methodio in Slavis consociatio: 96, 340 s.

Apparatus lugubris ecclesiarum non permittitur in casu, 382.

Appellatio in casu non deserta, 62.

Arehidioeeeses novae: Catacen., 394; Curityben., 82; Florianopolitan., 173 s.

Archisodalitas Romana B. M. V. de Salute, origo et incrementa, 398; novis .donatur privilegiis 399; B. M. V. de Victoria, Parisiis, 249.

Arcturus Monasterius Rothomagen., de B. Luca Belludi, 215.

Argentina Besp., 15 s., 39.

Ars christiana leges liturgica sequatur oportet, 343.

Athenaeum catholicum Insulense, laudibus exornatur 134, 205 s.; Tolosanum commendatur, 54.

Athabaska territorium dividitur, 265 s.

Augustini (8.) Regula, 177 s.

B

Bafahe territorium praef. ap. de Coquilhatville addicitur, 305.

Baouardy, v. Maria a Jesu, 254.

Beauvain de Bonséjour, Ep. Carcassonensis, xxv episcopatus anno laudatur, 183.

Basilicae minores, Ancone, S. Cyriaci, 13; in dioecesibus ***Arimmen.,*** S. Marini, 47; ***Buffalen.,*** B. M. V. a Victoria in Lackawanna, 86 s.; ***Caracen.,*** a s. Cappella, 409; ***Gomen.,*** B. M. V. de Tirano, 337 s.; ***Cordubae*** J_m., templum B. M. V. a Mercede, 15; ***Limburgen.,*** de Marienstatt, 407; ***Litomeeen,*** Omnium Sanctorum in Bohemo-lipa, 401; ***Lourdensis*** inferior seu Ss. Rosarii, 129; ***Namurcen.,*** S. Huberti, 399 s.; ***Parisien.,*** B. M. V. de Victoria, 249; ***S. Ioannis de Cuyo,*** S. Francisci As. 300; ***S. Sebastiani Fl.*** I., S. Teresiae a Iesu inf., 406; ***SS.mi Salvatoris de Bahia*** D. N. I. de Bomfin, 246; ***Treviren.,*** S. M. ad Lacum, 179; ***Viennen,*** ss. Rosarii, 3.39.

Belongo Weti regio, praef. ap. de Coquilhatville addicitur, 305.

Benedictio eucharistica palam exposito SS. Sacramento, 161.

Benedictus XI, seu Nie. Boccasini. Legatus Pontificius consecravit ecclesiam SS. Rosarii O. P. Viennae, 339.

Benedictus XIV, erga S. Cyriacum Ep. Mart. Anconae, 13.

Benedictus XV, de « Action Française, p. 7 s., 367.

Beneficia eccl. in Lithuania, 427, 430.

Bergstetten, pagus dioecesis Augustanae, Eistettensi adgregatur, 413.

Billot Card. Ludovicus, e S. I., sacra se Purpura abdicat, 438 s.

Bona ecclesiastica in Lithuania, 430 ss.

Bononia, docta,: eius eucharisticae gloriae praesertim pompae decennales, recensentur occasione Congressus eucharistici, 342.

Bonum Sacramenti in matrimonio, 218 s.

Borromaeus (S.) Carolus, de sanctuario Tiranensi, 338.

Borbiago pagus Venetiis addicitur, 297.

Boxerum in Sinis persecutio, 58.

Brachium saeculare, in Lithuania, 426.

Brasilia, 114 s.; apostolica ibidem visitatio feliciter peracta, 92 s.

Burchardus, Cameracen, episc, de S. Norberto, 316.

Burton A., episc. Cliftonien., laudibus honestatis occasione XXV episcopatus anno, 184.

C

Cabrera E. A., Ord. B. M. V. de Mercede, conditor civitatis Cordubensis in America, 15.

Caenaculo (a) Sorores recessus: Instituti origo et incrementa, 351; de his benemeritus sac. Ach. Ratti, 352.

Camassei Ph., Patr. Hierosolymitan., 257.

Camerarius Sacri Collegii, 233.

Camillus (S.), exemplum caritatis in infirmos, 398.

Campalto pagus Venetiis addicitur, 287.

Campanarum lugubris sonitus non permittitur quando prohibetur Missa cantata de requie absente cadavere, licet concedatur Officium defunctorum aut Absolutio, 382.

Campobasso civitas episcopalis efficitur, 333.

Cancellarius S. B. B., 440.

Canossa, marchionum nobile genus, 107, 109.

Capitulationes, 10.

Capituli cathedralis, variae sortes in translatione sedis episcopalis: cfr. 331, 333.

Cappellani militum in Lithuania, 427.

Caracciolo (S.) Franciscus, mirum sacerdotalium virtutum exemplar, 124.

Carpenedo pagus Venetiis addicitur, 297.

Cardinales creati: Binet, 444; Pllond, 240, 444; Lauri, 244; Lépicier, 440 s.; Rouleau 440 s.; Segura y Saenz, 440 s.; Reig y Casanova, 440 s.; Serédi, 440 s.; Van Roey, 240.

— defunctos pie dolet B. P., 438.

— munere se abdicans: Billot, p. 438 s.

Carnutensis Virginis Pariturae imago celebris, 210.

Castrensis Praelatus in Italia, 46.

Catholicis non licet favere conventibus acatholicorum etiam sub specie unitatis christianorum procurandae, 278.

Centuriatores Magdeburgenses, 27, 30.

Chamulas, tribus Indorum, 311.

Chilensis Besp., 132.

CMrignago pagus Venetiis aggregatur, 297.

Chota Nagpur regio, erigitur in novam dioecesim de Ranchi, 375.

Christus Rex, 125 s„ 181, 380; Templum votivum Romae, 126.

Clerici et sacerdotes, publicas magisterii Scholas celebrantes, quas leges sequi debeant, 99.

— fautores factionis « Action Française », 157; criminum rei in Lithuania, 431.

Clerus indigena, 52; 379; alicubi infrequens, 92, 135.

Cleti et ***Ilarcellini*** (SS.) corpora, 26.

Codex iuris canonici: authentica interpretatione donantur can., 711, 1234, 1274, p. 161; ex eo citantur 247, p. 370; 393,

p. 207; 414, 418, p. 415; 589, p. 160; 1081, 1086, 1092, p. 218; 1169, p. 381; 1263, p. 9; 1365 p. 160; 1371, p. 158; 1381, p. 429; 1395, 1397, p. 188 s.; 1654 p. 355; 1960, p. 354; 2214, p. 159, 2275., p. 281; 2300, p. 290; 2308, p. 158.

Collegium, Nepom,ucenum pro czeco-slovachis in Urbe excitandum, 135 s.

— ***Pio-Latinum Americanum,*** 83, 311, 369, 372.

— ***Urbanum*** de Propaganda Fide, 234, 379; eius commemoratio tricenaria, coram Rmo Patre habita 27 maii 1927, p. 234 s.

Commemoratio impeditae Missae votivae in oratione XL Horarum, 192.

Commissio Pontificia, Biblica, 330; Monachorum O. S. B. a Vulgata, 16, s., 393; pro Russia, 112 s.

Gommunismi doctrina ab omni humano et christiano cultu alienissima, 236.

Competentiae privilegium in Lithuania, 426.

Concilia Episcoporum quas utilitates afferant, 132; Hibernum, 309; Mediolanense, 312; Polonum, 276 v. et Conventus.

Concordatum Lithuanicum, 425 ss., 433 s.

Condicio, quando irritet matrimonium, 220 ss.; de revocatione, 224 s.

Confraternitas SS. Sacramenti, 161.

Congregatio (Sacra) Indicis, 6 s.

— de Seminariis et de Universitatibus Studiorum, 371; Praefectus; 327 ss.; sedem mutat, 393, 420,

— pro Ecclesia Orientali, 327, 340.

Congregationes et Ordines in Lithuania, 427 s.

Consecratio humani generis pie festo Christi Regis, 159.

Consensus matrimonialis 218 s.; non est si obligationes respuantur, 219; praesertim circa bonum sacramenti, 219 s.; condicione vitiatur, 220.

Consilium a vigilantia, 188.

Constantiensis pestilentia restincta ope S. Rochi, 310.

Consuetudo contra certa decreta liturgica reprobatur, 289.

Conventus eucharistici, quas utilitas spectent, 343; Anconitanus, p. 206: Bononiensis, 314; Polonus, 275; Toletanus, 53.

— Mariale Galliae Carnuti celebratum, 410.

Corduba Am., civitas condita, 15.

Couderc Maria Victoria Theresia (1805-1885) adumbratio vitae, 349 s.; fundatrix recessus coenaculi et Sororum S. Francisci Regis, 350 s.

Creditum agnoscitur in casu,- 72.

Crucis Sanctae inventio, 13 s.

CubicularU ab ense et lacerna, quas normas servare debeant, 382 ss.; praecedentia, 387; privilegia et officia, 387 s.

Guglieri seu Kularis, 335, 345.

Cultus immemorialis argumenta, 318 ss.

Curitybensis dioecesis in metropolitanam erigitur, dismembratis duabus novis dioecesibus et praelatura ***nullius,*** 82.

Cypriani (S.) aurea sententia de unitate Ecclesiae, 239.

Gyriaciis (S.) ***Martyr,*** Episcopus Anconitanus, in inventione S. Crucis, 13.

Cyrillus (S.) Thessalonicensis, xi ab ortu saeculo exeunte commemorandus apud Slavos, 93 s., 341; cum Methodio fratre iuventae exemplar, 94; eoram apostolatus, 97; romana fides, 95.

Czechoslovachia: schisma, dolendum, 105; rationes cum Republica, 93 s.

D

Decennales pompae Bononienses eucharisticae, 342.

Declaratio Episcoporum Galliae circa « Action Française, 237.

Decreta Authentica 3. B. C, novo fasciculo aucta, 109.

De la Salle, S. Ioannes, 212.

Dese oppidum Venetiis adduntur, 297.

Detrusio clericorum in monasterium loco carceris in Lithuania, 431.

Dies Missionarius, 23; ***vide*** Dominica paenult. Octobris.

Dignitas erigitur in Capitulo cathedrali Augustodunen., 207; et in Vapincensi, 97.

Dioeceses novae: Amarillen., 169 s.; Brigantien., 368 s.; Cafaelanden., 370; Calienten., 395; Chittagong., 374; Dinajpur, 373; Fukuoka, 377; Iacarezinho, 82; Ioinvillen., 169; Lagen., 173; Ponta Grossa, 82; Ranchi, 375; Tuticorinen., 397.

— finibus immutatae, Augustam, 413; Eistetten., 413; Monacen., 208; Nicotrien., 189; Patavin., 265, 279; Rheginen., 189; Tarija, 20; Tarvisin., 297; Trichinopolitan., 397; Utinen., 19.

Divortii petendi pactum irritat matrimonium, 219 ss.

Dominica paenultima Octobris, precibus et actioni pro Missionibus addicenda, 23 s.

Dominici (S.) corpus, 344.

Dmbay sac. Stephanus, olim Ordinarius Ruthenorum ad schisma russicum trans - gressus, restituitur in Ecclesia, 34.

E

Ecclesiae unitas, 239 ; libertas in Lithuania, 425 ss.

Episcoporum concilia, quas afferant utilitates, 32; electio, in Lithuania, 427,

Episcopus, v. *Ordinarius.*

Eremiticae vitae, laudes, 274; austeritatis et poenitentiae sit exercitium, 274.

Eucharistia (88ma), centrum christianae vitae et religionis, 275, 314, 343; - et • B. M. V., 53.

Exercitus Lithuaniae peculiaribus privilegiis ex Concordato fruitur, 427.

Exploratores catholici, 43 ss.; dissolvuntur in Italia vel ab Actione catholica dimittuntur, 214.

Expositio publica SS. Sacramenti, 161; de Missa coram SS. celebranda, cfr. *Missa.*

— *missionaria* Vaticana, 57.

F

Eavaro Veneto, patriarchatui Venetiarum addicitur, 297.

Ferrini (8. D.) Gontardus; peroratio causae secunda, 244; tertia, 444; cfr. 389.

Festum primarium per accidens proprium, in concursu cum duplici I classis primario Eccl. Univ., 155 s.; cum festo principalis Patroni loci, 156.

— SS. Cordis, in Lusitania, 155 s.

Fides sine operibus mortua, 187; cum vera doctrina concors, 134.

Foederatae Americae sept. Civitates, de Mexicana persecutione, 236.

Formula adhibita in matrimonio celebrando, quid conferat ad firmitatem consensus supplendam, 224 s.

Franciscus (S.) *Assisiensis* a Deo excitatus in salutem Italiae; 361; benedictio, 366; commemorationis VII centenariae solemnis absolutio, 380; cfr. 361, 366, 380; condit caenobia Patavina duo, 214.

Franciscus (S.) *Xaverius* Iaponiae fidem princeps intulit, 378.

Frasenburg regio praefecturae apostolicae Bonae Spei addicitur, 260.

Friburgensis archidioecesis, abhinc c annis conditae celebratio, 252.

Fructus praebendae non debentur indultariis p. d. et h. illegitime absentibus, 415.

Fuad I, rex Aegyptius visitât B. P., 327.

Funerales taxae, servandae a religiosis,, 161.

G

Gallia, corde"geritur a B. P., p. 5 s., 8; liturgice honoratur in suis legatis, 9 ss.; regnum Mariae, 410.

— religiosae res, 5, 9 s., 115 s., 165, 237, 239; legatio, 10 s.

Qalvinia regio praefecturae apost, de Bona Spe addicitur, 268.

Genesis liber ex interpretatione S. Hieronymi critice editus, 16 s.

Giornata Missionaria, 24.

Giovani Esploratori ^cattolici Italiani, 43 s.

Germanica mulierum Societas, 90.

Germanus 8., 253.

Gerosa (S. D.) *Vincentia* adumbratio vitae et causae introductio, 283; Beatae B. Capitanio socia, 284; eidem succedit, 285; eius sanctimonia aliena nemini, 283.

Gonzaga (Ven.,F, de B. Belludi, 321.

Gradus academici in S. Scriptura, p. 160; in theologia et philosophia; conceduntur Seminario Kularitano, 336.

Gregorius IX, 214.

H

Habitus Cubicularii ab ense et lacerna, 383 ss.

— ecclesiastici privatio, 290.

Harraeh Card. A., 401.

Hastings (Sussex), 197.

Helena (S.) Imperatrix, in Crucis inventione, 13.

Helena B. Enselmini, accipit habitum ab ipso S. Francisco, 214.

Helvetia, 422.

Henricus de Lucelenburch, conditor abbatiae ' B. M. V. ad Lacum, 729.

Heredia terra adiicitur vicariatui apostolico de Limon, 412.

Hillinus ep. Treviren., 180.

Hlond Card. Augustus, de primo Congressu eucharistico Poloniae impense laudatur,

Hospitalarius S. Ioannes de Deo Ordo christianae caritatis speculum, p. 176; origo et incrementa 177; regula et constitutiones approbantur, 178.

Hubertus (S.) adumbratio vitae, 272; singulari pietate colitur in Belgica, 272; XII abeunte saeculo ab obitu celebratur, 273.

Hueberus F., de Beato Luca Belludi, 215.

Hugo Fossensis, adumbratio vitae 316 ss.; in daemones potestas, 317; elatio exuviarum post bellum, 318.
Hugon P. Henricus, O. P., tractatus de re dogmatica edit absolutos, 277.
Rus {Ioannis) deploranda commemoratio, 136.
Hungaria, 354.

I

Iacobi (S.) ***minoris*** Apostoli, caput, 13.
Iaponia, I16; fidei in regione origo et progressus, 379, fortitudo et constantia, 380; primus indigena Episcopus a B. P. consecratus, 379.
Hongo, regio ad praefecturam de Coquilhatville spectat, 305.
Imelda {B.) Lamberlinia Bononiensis centenaria solemnitas, 254, 342, 349.
Immunitas ecclesiastica in Lithuania: personalis, 426 s., 430; localis, 427.
Index, seu proscriptis librorum publica Ecclesia auctoritate facta, 8; non omnes pravos libros complecti valet, 188; cfr. ***Congregatio Indicis.***
Indosinen. regio, 423.
Indulgentiae a Pio PP. XI concessae in annua renovatione consecrationis SSmo Cordi Iesu, acquiri etiam valent in renovatione facienda die festo Christi Regis, 159; hisce ditatur actus consecrationis humani generis Cordi SS. Christi Regis, et ex eo decerpta precida pro conversione Hebraeorum, 32 s.
— ***plenaria*** conceditur lucranda paenultima Octobris dominica die, 24.
Indultum, pro diebus et horis, non excusat in absentia illegitima, 415.
Innovatio beneficiorum in Lithuania, 427 s.
Inowrociaw, ibi conventus eucharisticus Poloniae, 275.
Insignia capitularia pro parocho ex-cathedralis ecclesiae, 373.
Interdictum personale fertur in quemdam sacerdotem mandatis S. C. Concilii non obtemperantem de exsecutione quarum- * dam piarum voluntatum, 281.
Internuntiatura erigitur in Lithuania, 247, 426; et in Lettonia, 245.
Ioannes IV, 307.
Ioannis (S.) ***a Cruce,*** Eccl. Doct., Officium Missa et elogium, 25.
Ioannes {B.) a Bivalta exuviae, Pisis elatae, 271.
Ioannes de Deo, infirmorum servus pro Christo factus, 177 s.
Ioannes ven. Bosco: adumbratio vitae, 150 s.; duplicis religiosae familiae parens, 151; eius ratio agendi in pueros, 152; praeclarissima fama apud laicos quoque fruitur, 152 s.; virtutibus heroicis pollere declaratur, 153.
Ioannes ven. B. Trona, adumbratio vitae 210; in Congregationem Oratorii cooptatus, 211; eius virtutes heroicae declarantur, 212.
Ioannes Vercellensis, VI gen. Magister O. P., 339.
Ioannis Hus haeretici hominis improbanda commemoratio, 136.
loppolo, pagus archidioecesis Rheginensis, dioecesi Mcotriensi aggregatur, 189.
Iraq, 10 s.
Italia, leges latae de tutela iuventae, 41 s.
Iugoslavia, 156.
Iuramentum fidelitatis in Lithuania, 428.
Iuspatronatus in Lithuania, 431.
Iuventa: quanto studio eam prosequatur B. P., 8 s.; cfr. 41 ss.; 45 s., 312; institutio in Lithuania, 429.

K

Kagoshima et Ohinawa, territoria in praef. apost, eriguntur, 270.
KibuU et Mulongo regio adiicitur praef. Ap. de Katanga, 229.
Kleinarrenhausen pagus, dioecesi Ratisbonensi attribuitur, 208.
Kularis sedes Seminarii maioris Sardi, 335, 345.

L

Laclcawanna, N.-D. a Victoria templum, 86.
Laici homines, qui partes factionis, vulgo « Action Française » pervicaciter sequantur, 157 s.
Lanusei, civitas episcopalis effecta, 331.
Laurea in theologia, praecepta ad gradus in S. Scriptura, 160; Theologiae aut iuris canonici, nullus rite, etiam post datum Codicem, donatur, qui statum curriculum in scholastica philosophia antea non elaboraverit, 194.
Legatio Galliae apud Sedem Apostolicam, 10, s.; Lithuaniae, 426.
Legatus Galliae in certis Orientis partibus significationes liturgicas honoris accipit, 9 ss.

Leo PP. X, de regula III Ordinis S. Francisci Regularis, 362 s., 366; de Universitate Lovaniensi, ,307.

Leo XIII, de SS. Cyrillo et Methodio, 94 s.

Leopoldus Austriae dux, Viennae condidit O. P. coenobium a. 1226; p. 339.

Lettonia, Internuntiatura, 245.

Libanus, 10 s.

Liberiae Praeses, 422 s.

Liberius (S.) ***Armenus,*** 13.

Libri: eorum efficacia in animas legentium, 213; de pravis sensualibus libris Instructio S. C. S. Officii, p. 213; in Indicem relati ab ipso. S. P. specimen, p. 185; consectaria huius condemnationis, 185. v. ***Index.***

Librorum prescriptionem participat. S. C. de Seminariis, 329.

Lingua vernacula: usus ecclesiasticus in Lithuania, 431.

Litaniae SS. Cordis, adhibendae in renovatione dedicationis Christo Regi, 159.

Lithuania, 147 s., 164, 290; internuntiatura, 247, 426; conventio cum Ap. Sede concordata, 425 ss.

Litterarum genus sensuale et pseudo-mysticum, 186.

Liturgica honoris obsequia exhibenda Legatis Galliae iri certis Orientis partibus, 9 ss.

Locus honorificus in ecclesiis in certis partibus Orientis servatur Legato Galliae, quandoque etiam in presbyterio, 9 ss.

Longo (S. D.) ***Michael Angelus,*** enucleatio vitae, 147; Ordinem Fratrum Minorum ingreditur, 148; introductio causae, 150.

Lovaniensis studiorum Universitas: laudes Martini V, Leonis ***X,*** 307; quinta saecularis celebratio, 307.

-—Bibliotheca imprimis studio B. P. et Americae civitatum restituta, 308.

Lucas (B.) Belludi, enucleatio vitae, 213 s.; habitum accipit ab ipso S. Francisco, p. 214; socius S. Antonii Pat., 214; Minister provincialis, 214; argumenta cultus praestit 214 ss.; aequipollenter beatificatus, 216.

Lucia (Beata) ***Filippini,*** novis dicitur fulgere signis, 105; quamobrem Causa reassumitur ad Canonizationis effectum, 106.

Luçon Card. Ludovicus, occasione **LX** natalis Sacerdotii laudibus honestatus, 411.

Ludovicus a Casa/urea (S. D.), 148.

Luere, oppidum natale Instituti Sororum a caritate B. Capitanio, 283.

Lünen. Sarzanensis dioecesis, antea immediate subiecta, provinciae ecclesiasticae Ianuensi addicitur, 201.

Lutetiae Parisiorum templum D. N. a Victoria visitavit olim B. P., 249.

M

Maestricten. olim dioecesis, 272.

Maffi Card. Petrus, occasione exeuntis xxv episcopatus anni laudatur, 271 s.

Magdalena S. D. Marchionissa de Canossa, prius Carmelitis, 107; deinde Fundatrix Instituti a Caritate, 108, heroicis virtutibus pollere declaratur, 109.

Magdalenae (S.) ***Sophiae Barat,*** elogium, 154.

Malo oppidum dioecesi Vicentinae adiudicatur, 265 s.

Marcellinus de Divezza: eius de martyribus Sinensibus testimonium, 60.

Marcellinus (S.) Episcopus, 13.

Marconi Guilelmus, ubique notus ab suas in scientia inventione^, 217; matrimonium cum muliere acatholica nulliter inivit, 217 ss.

Maria Virgo: 410; sedes Sapientiae, .318; et Eucharistia, 53; cultus salutaris, 410; in Chile, 132 s.; prodigium Anconitanum, 13 s.; de Victoriis," 25Ò s.; sub titulo a Mercede, Patrona reip. Argentinae, 15; apparitio B. M. Omodei, 337; in Gallia, v. ***Conventus.*** '

Maria a Iesu (Lopez de Riva) S. D., monialis professa Ord. Carmelitarum exc; vitae enucleatio, 102 s., Causae introductio, 104 s.

Maria a Iesu Crucifixo (Baouardy), S. I)., (1846-1878); enucleatio vitae, 254 ss.; prima communio, 254; fortitudo animi, 255; Carmelum « Pau » ingred., 256; causa introducitur, 257 s.

Marinus (S.) fundator èt patronus reipublicae sui nominis, 47.

Martinus V, de Univ. Lovaniensi, 307.

Martyrologium Romanum: elogia S. Ioannis ,..B. M. Vianney, 193; S. Ioannis Eudes, 193; S. Ioannis a Cruce, 25 s.; S. Magdalenae Sophiae Barat, S. M. Magdalenae Postel, 154; S. Petri Canisii, 26 s.; S. Sebaldi, 154; S. Teresiae a Puero Iesu, 154 s..

Martyrum fortitudinis nova specimina, 58 ss.

Mato, regio ad praef. ap. de Lulua et Katanga addicitur, 299.

Matrimoniales causae in S. Rota, earum recensio apologetica, 354.

Malrimonium, vitio consensus nullum, p. 218 ss.; nullitas ex variis capitibus (amentiae, clandestinitatis, condicionis, defectus consensus ac scientiae, dispensationis vitiosae, impotentiae, vis et metus), in S. R. Rota praetensa vel evieta, cfr. 64 ss.; dispensatum utpote ratum tantum, 72 ss.; indissolubilitas, 355.

— condicio iuridica in Lithuania, **429.**

Maurras Carolus, coriphaeus factionis vulgo « Action Française », in libris pessimis suis damnatur, p. 8, 347.

Menadoribus (de) ***I.,*** de B. Luca Belludi testimonium, 215.

Mendoza civitas, 300.

Mercier Card. Desid., decus Universitatis Lovaniensis, 308.

Merlini (S. D). ***Ioannes;*** enucleatio vitae, 143 missionarius Pretiosissimi Sanguinis, 144; auctor Instituti Sororum P. S., 145; Causae introductio, 146.

Mestre oppidum Venetiis additur, 297.

Methodii (S.) ***et Cyrilli*** celebritas, 93, v. Cyrillus.

Mexicana persecutio et in ea Ecclesiae martyrium, 235 s., 421, de eadem moeror in Italia, 312, in Polonia, 276.

Militia: exemptio clericorum omnimoda in Lithuania, **426** s.

Mira oppidum Venetiis aggregatur, 297.

Missa cum cantu vel lecta celebrari nequit coram Ssmo Sacramento velato vel in pyxide exposito, 289.

— in oratione XL Horarum votiva de SS.mo Sacramento aut de Pace, quando celebrari possit, et qtüd si impediatur, 192.

— votiva pro Propagatione Fidei, 24 s.

Missale Romano-Slavonicum, characteribus latinis, 156.

Missiones catholicae ad exteros: de his studium **B.** P., 23 s., 261.

Missionaria Vaticana Expositio, 57.

Mistrangelo Card. Alfonsus, sacerdotii natalem **L** celebrans egregie laudatur, 182.

Mmanono regio praefeturae ap. de Coquilhatville addita, 299.

Modernismus, contra illum studia Tolosana, 54: qua ratione reviviscat in doctrina et praxi vulgo,« Action Française » 6.

Molochio, pagus archidioecesis Rheginensis, dioecesi Oppidensi addicitur, 189.

Monsroseus in administrationem apostolicam Ordinario Nepesino conceditur, 203.

Mulieres in saeculo viventes, an Virginum consecrationem vel benedictionem accipere valeant, 138.

Mulierum vestiendi pravus usus removendus, 90 s., 313.

Mulongo et Kibuti regio praef. ap. de Coquilhatville addicitur, 299.

N

Nepomucenum Collegium, 135, 130.

Neuilly, 244.

Neri 8. Philippus, 211.,

Nolasco 8. P., 15.

Norbertus 8., 317.

Noviomagum. patria S. P. Canisii, 27.

Nuntius Apostolicus apud Cecoslovâchos, cur sit domum revocatus, 136.

O

O' ***Doniteli Card. Patricius,*** delegatus praeses Concilii plenarii Hiberniae, 309; obit, 392.

Officia nova; S. Ioannis de Deo. 25; S. Petri Canisii, **26;** S. Teresiae a Iesu Infante, 286, 416.

Okinawa regio pertinens ad praef, apostolicam de Kagoshima 270.

Omodei (B.) ***Marius,*** apparitione B. M. V. recreatus. 337.

Opera Nazionale Balilla, 41, ss. 45.

Orbitellum et adnexa loca (Portus S. Stephani, Insula Igilii) in administrationem apostolicam Episcopo Grossetano conceduntur, 203.

Ordinarius, iure et officio pollet interdicendi actionem politicam ecclesiasticis, 138;

— de sacerdotibus munus magistri in publicis scholis gerentibus, 99, s.

— ius et officium quoad censuram librorum; 188 s.; praesertim invigilet in pravos et sensuales libros, 186, 188 s.; arceat ab his fideles, 188; et referat ad S. C. S. Officii, 189.

Oriago pagus Venetiis addicitur, 297.

Orientale Pontificium institutum, 341.

Orozco y Jiménez Franciscus, episcopus de Guadalaxara, occasione xxv episcopatus anno laudatur, 311; praesertim ob merita de indigenarum tribubus, 311; et quod in media vexatione pugnet pro Ecclesia, 312.

P

Palaestina, 10 s.

Palatias et I/aurentia (SS.) martyres, Ancone, 13.

Par averi, 397; eorum regio in dioecesim Tuticorinensem erigitur, 398.

Paroeciae Urbanae tres nuper erectae, 122, ss.; nempe a S. Benedicto extra portam S. Pauli, 122; ab Angelis -Custodibus in Monte Sacro, 123; a Sacro Corde Christo Regis ad radices Montis mali, 125.

Participatio catholicorum societati « Christian World Conference », 278.

Patavinus V. P. de B. Luca Belludi, 215.

Patrimonium sacrum controversum in casu, 72.

Pauperes in causis ecclesiasticis, 355.

Pensiones clericis emeritis in Lithuania, 432.

Peregrinus (S.) ***Laziosi*** anno ce a canonizazatione celebratus, 55.

Peruvia, 114.

Pestilentia: adversus eam patrocinium S. Rochi, 310.

Petri (S.) ***Canisii,*** Eccl. Doctoris, officium, Missa et elogium, 26 ss.

Philosophia scholastica addiscenda ut consequenter lauream in theologia aut in iure canonico quis adipisci valeat, 194.

Piazzola sul Brenta civile municipium ex integro addicitur dioecesi Vicentinae, 279.

Pilcomayo flumen, limes dioecesis de Tarija et vicariatus de Chaco, 21.

Pius VI, de festo SS. Cordis in Lusitania, 155

Pius PP. VII, 201; redimivit corona imaginem Reginae omnium Sanctorum, Anconae, 14; de dioecesi Lunensi - Sarzanensi, 210.

Pius X, de consecratione humani generis SSmo Cordi Iesu, 159; libros et doctrinas Caroli Maurras proscripsit reservata die futurae publicationi, 6 ss.

Polonia, 114-117, 198.

Pontianum Bomanwm et pagus S. Aedistii, in administrationem apostolicam Episcopo Civitatis Castellanae conceduntur, 203.

Postlimmium religiosorum, 62.

Praecedentia inter tertios Ordines, 66; inter nonnullos familiares R. P., 138.

Praeceptum ab Ordinario intimatum, 138.

Praedicatorum Ordinis laudes eucharisticae, 344.

Praefecturae apostolicae, noviter, erectae: de Bahr-el-Gebel, 405; Basankusu, 48; Broken-Hill, 376; Hpyeng-an, 269; Kagoshima, 270; Keng-tung, 302; Malang, 304; Sarawak, 248; Shohchow, 85; finibus rectae: Coquilhatville, 305; Lulua et Katanga or. 300; Novae Guineae centralis, 306; Zambesiae, 49; nomine immutatae: Birmaniae, 303; de Cook, 128; Bonae spei, 268; Labuan et Borneo, 248.

Praelatura nova Fóz de Iguassu, 82 s.

Praemonstratensis Ordinis origo et incrementa, 317.

Preces pro Republica in Lithuania, 427.

Prieska districtus vicariatui apostolico de Orange addicitur, 268.

Proprietas religiosorum, 71, ecclesiastica in Lithuania, 431.

Protecteria gallica christianorum in Oriente, 9 s.

Q

Quadraginta Horarum oratio: de Missis votivis in ea praeceptis, 192.

Quentin Henricus, editor egregius libri Genesis ex interpretatione S. Hieronymi, 16 s.

R

Batti Achillem (nunc S. P. Pius XI), 250, 352.

Begesta civilia ope cleri in Lithuania, 429.

Beginae Pacis templum in litore Ostiensi, 18.

Begula Tertii Ord. Reg. S. Francisci, 362; nova donatur approbatione, 367.

Beligiosa instructio in Lithuania, 428 s.

Beligiosi quoad gradus in Sacra Scriptura, 160; de iudice funeralium taxarum, 161; condicio in Lithuania, 428, 430.

Relliquiae sacrae celebriores Ancone, 13.

Restitutionis modus in casu postliminii, 63.

Bevdlidatio matrimonii per cohabitationem, 266 s.

Revocatio condicionis antea positae, non praesumitur, p. 224, in casu non probatur,' 225 s.

Bhemis ecclesia cathedralis restituitur, 411.

Bhodesia in praefecturam apostolicam de Broken-Hill erigitur, 376.

Bomanus Pontifex vinculum unitatis in Ecclesia, 234.

Rochus (S.) adumbratio vitae, 310; saec. vi ^ab obitu celebratio, ibi; eius ope pestis Constantiae restincta, 310; Venetiis exuviae et cultus, 310 s.

Bomualdus (S.) eremiticae vitae propagator 228; VIII centenaria celebratio, 228; 273 s.

Botae Auditorium, 322, 355 s.

Butten Martinus, ep. Leodien., episcopatus anno xxv celebratur, 251; obiit, 328.

S

Sacerdotes magistri, cuinam Ordinario subsint, 99; v. et. Clerici.

Sacile, oppidum, etiam in paroecia S. Nicolai, Cenetensi dioecesi adiudicatur, 19.

Salvator ab Horta (B.), 290; adumbratio vitae, 320; Cultus argumenta, 321 et approbatio, 322; reassumptio causae, 322; declaratio heroicitatis virtutum, 323.

Sardinia, 334.

Savonarola M., de B. Luca Belludi, 215.

Schismain. Czechoslovachia, 135.

Schola S. Bochi (archisodalitium); Venetiis, 310.

Scholae publicae in Lithuania, 429.

Scientia cum fide consentiens, 134.

Scouts, 44.

Scriptura Sacra: gradus academici, 160.

Seminaria, 93; studium B. P. de his, 329 s. 334 s.; officia Episcoporum, 335; minora in singulis dioecesibus condenda, 135; regionalia, 345; Catacense, 394; Kularitanum, 355.

— eorum condicio iuridica in Lithuania, 429.

Seminaristae, qui pervicaciter sequantur doctrinam et praxim vulgo «Action Française», 157 s.

Sensualismus litterarius, 186; quam exitiosus, 187 s.

Serborum - chroatorum - slovenorum regnum, 93, 156.

Simulatio consensus, quae totalis et quae partialis, 219 s.

Sinarum regio intestino lacerata bello calamitates quot pariat missionibus, 235, 312, 348.

Sincero Card. Aloisius mittitur legatus S. P. ad solemnia S. Huberti, 273.

Sinenses indigenae episcopi, 235, 379.

Spina (S.) e corona Christi, 13.

Status: doctrina de eodem non probanda penitus, 42.

Stephano (S.) protomartyri impactus lapis, 13.

Stilla (e comitibus de Abenberg); enucleatio vitae, p. 140 s.; virgo saecularis 141; immemorialis cultus, 141 s.; aequipollenter beatificatur, 142.

Studium Rotae, 327; S. C. Concilii, 389.

Suffraganeus, idem, nequit congrue simul esse immediate subiectus, pro altera dioecesi quam aeque principaliter regat, 201.

Suicidium,, ab eo abhorrent martyres, 60.

Symbolum addendum in Missa votiva pro Pace, in oratione XL Horarum, 193.

Syracusana Ecclesia insignis ac praecellens, 181.

Syria, 10 s.

T

Taxae funerales, 161.

Téhen-sin, prorex sinensis persecutionem in christianos motam deplorat, 58.

Teresia (S.) Abulensis, 103.

Teresia (S.) a ***Iesu Infante,*** 154 ss.; cultus merito invalescens, 288; in Brasilia, 406; urna Lexoviis, 406; officium et Missa, 286; lectio IX contracta, 416.

Tertius Ordo Regularis; ortus et incrementa, 362 ss.; nova regula, 363 s.; laudatur, 367.

Tirano: apparitio et sanctuarium B. M. V., 337.

Theologiae positivae lumina Scholasticae principiis coniungenda, 277.

Thomae (S.) studium et exuviae Tolosae, 54 s.

Toletana primatialis ecclesia, 52.

Tortoli, olim sedes dioecesis Oleastren., 331.

Translatio sedis episcopalis: Boianen., 332; Oleastren., 331.

Trevignano di Mestre oppidum Venetiis adiectum, 297.

Tureica ditio, 10 s.

Turrialba, paroecia dioecesis Costaricen. vicariatui de Limon addicitur, 412.

U

Unio aeque principalis duarum dioecesium diverso iure utentium, 201.

Unio (Pia) ***SS. Sacramenti*** quoad aggregationem, 161.

Unitas Ecclesiae, 239.

Unitas (falsa) omnis christianitatum, 278.

Universitas Insulen., 134, 205; Lovanien., 307; Tolosan., 54. Cfr. Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus, 163.

Urbanus VIII, 213.

V

Valfre (B.) Sebastianus, 211.

Vannutelli Card. Vincentius, nonagesimum annum feliciter expleturus, gratulationes accipit B. P., 17 s.

Velehradensis de rebus orientalibus conventus, 96, 341.

Vestes muliebres pravae, 90 s.; 313.
Vicariatus apostolici noviter erecti: de Cyrenaiea, 89; de Haimen in Sinis, 88 s.; Hanyang in Sinis, 404; de Kongmoon in Sinis, 130; de Lang-Long, 230 s.; de Mogadiscio, 444; de Tai-chow, 51.
— finibus recti; de Mackenzie 268; de Nyassa, 49; de Orange, 268; Leopoldville 305; Novae Guineae, 306.
— nomine immutati Libyae, 89; Uellé or., 130.
Viennensis coenobii O. P. ortus et incrementa, 339 s.
Virginum consecratio seu benedictio, viventibus in saeculo mulieribus iam non indulgencia, 138 s. (cfr. 141). .
Virtus heroica quae comprobetur, 285, 322.
Voluntatum piarum exsecutio urgetur in casu, 281.

X

Xaverius (S.) Franciscus, 379.

Z

Zellarino pagus Venetiis addicitur, 297.

Quaedam *corrigenda* in vol. XIX (1927) Commentarii *Acta Apostolicae Sedis:*

Pag. 99,	lin. 11	***loco eius quod est:***		***legatur:***	18
	15		Karalewski	»	Korolevskji
161,	11, 12	»	Ssmo	»	Ssmi
	12 a calce	»	Spiritu	»	divino Spiritu
	1	»	Praga	»	Braga
331,	9 a calce	»	Andream	»	Aloisivim
332,	17	»	quinto	»	sexto
291,	4 a calce	»	dei Concilio	»	Concistoriale

DECIMUM NONUM VOLUMEN

^COMMENTARII OFFICIALIS *Acta Apostolicae Sedis*

ABSOLVITUR DIE 22 DECEMBRIS 1927

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS